Het Nieuwe Testament

Inhoudsopgave

Evangelie van Matteüs	1
Evangelie van Marcus	25
Evangelie van Lucas	40
Evangelie van Johannes	66
Handelingen	85
Brief aan de Romeinen	110
Eerste brief aan de Korintiërs	120
Tweede brief aan de Korintiërs	130
Brief aan de Galaten	137
Brief aan de Efeziërs	141
Brief aan de Filippenzen	145
Brief aan de Kolossenzen	148
Eerste brief aan de Thessalonicenzen	151
Tweede brief aan de Thessalonicenzen	154
Eerste brief aan Timoteüs	156
Tweede brief aan Timoteüs	159
Brief aan Titus	161
Brief aan Filemon	162
Brief aan de Hebreeën	163
Brief van Jakobus	171
Eerste brief van Petrus	174
Tweede brief van Petrus	177
Eerste brief van Johannes	179
Tweede brief van Johannes	182
Derde brief van Johannes	182
Brief van Judas	183
Openbaring	184

Mattheus

HOOFDSTUK 1

1 Het boek van de generatie van Jezus Christus, de zoon van David, de zoon van Abraham.
2 Abraham verwekte Isaak, en Isaak verwekte Jakob, en Jakob verwekte Judas en zijn broers.
3 En Judas verwekte Fares en Zara bij Thamar; en Fares verwekte Esrom; en Esrom verwekte Aram;
4 En Aram verwekte Aminadab; en Aminadab verwekte Naässon; en Naässon verwekte Salmon;
5 En Salmon verwekte Boos bij Rachab; en Boos verwekte Obed bij Ruth; en Obed verwekte Isaï;
6 En Isaï verwekte David, de koning, en David, de koning, verwekte Salomo bij haar die de vrouw van Uria was geweest;
7 En Salomo gewon Roboam; en Roboam gewon Abia; en Abia verwekte Asa;
8 En Asa verwekte Josafat; en Josafat verwekte Joram; en Joram verwekte Ozias;
9 En Ozias gewon Joatham; en Joatam gewon Achaz; en Achaz gewon Ezekia;
10 En Ezekia gewon Manasse; en Manasse verwekte Amon; en Amon gewon Josias;
11 Josia verwekte Jechonja en zijn broers, toen zij naar Babel werden weggevoerd.
12 En nadat zij naar Babel waren gebracht, verwekte Jechonias Salathiël, en Salathiël verwekte Zorobabel;
13 En Zorobabel gewon Abiud; en Abiud gewon Eljakim; en Eljakim gewon Azor;
14 En Azor verwekte Sadok, en Sadok verwekte Achim, en Achim verwekte Eliud;
15 En Eliud verwekte Eleazar, en Eleazar verwekte Matthan, en Matthan verwekte Jakob.
16 En Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren werd Jezus, die Christus genoemd wordt.
17 Aldus zijn de geslachten van Abraham tot David veertien geslachten, en van David tot de wegvoering naar Babel veertien geslachten, en van de wegvoering naar Babel tot Christus veertien geslachten.
18 De geboorte van Jezus Christus vond op deze wijze plaats: Maria, zijn moeder, was ondertrouwd met Jozef; voordat zij gingen samenwonen, bleek zij zwanger te zijn van de Heilige Geest.
19 Toen wilde Jozef, haar man, haar niet in het openbaar tot een schande brengen en wilde hij haar in het geheim verstoten.
20 Terwijl hij hierover nadacht, verscheen hem in een droom een engel van de Heer, die zei: Jozef, zoon van David, wees niet bang Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de Heilige Geest.
21 En zij zal een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.
22 Dit alles is gebeurd, opdat vervuld zou worden wat de Heere gesproken heeft door de profeet, die zegt:
23 Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons.
24 Toen Jozef uit zijn slaap was opgestaan, deed hij zoals de engel van de Heer hem had bevolen en nam zijn vrouw tot zich.
25 En hij had geen gemeenschap met haar, totdat zij haar eerstgeboren zoon gebaard had; en hij gaf hem de naam Jezus.

HOOFDSTUK 2

1 Toen Jezus geboren was in Bethlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, daar kwamen wijzen uit het oosten naar Jeruzalem,
2 En zij zeiden: Waar is de pasgeboren Koning der Joden? Want wij hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.
3 Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring, en heel Jeruzalem met hem.
4 Toen hij alle overpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen had geroepen, vroeg hij hun waar de Christus geboren zou worden.
5 En zij zeiden tot Hem: Te Bethlehem in Judea; want zo is het geschreven door de profeet:
6 En jij, Bethlehem, in het land van Juda, bent zeker niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit jou zal een Leidsman voortkomen, Die mijn volk Israël zal hoeden.
7 Toen riep Herodes in het geheim de magiërs bij zich en vroeg hun nauwkeurig hoe laat de ster was verschenen.
8 En hij zond hen naar Bethlehem, en zeide: Gaat heen en doet nauwkeurig onderzoek naar het kindeke, en wanneer gij het gevonden hebt, bericht het mij opnieuw, opdat ook ik kome en het aanbidde.
9 Nadat zij de koning hadden aangehoord, gingen zij op weg. En zie, de ster die zij in het oosten zagen, ging voor hen uit, totdat hij bleef staan boven de plaats waar het kind was.
10 Toen ze de ster zagen, werden ze buitengewoon blij.
11 Toen zij het huis binnengingen, zagen zij het Kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neer en aanbaden Hem. Zij openden hun schatten en boden Hem geschenken aan: goud, wierook en mirre.
12 En nadat God hen in een droom had gewaarschuwd dat zij niet naar Herodes mochten terugkeren, vertrokken zij langs een andere weg naar hun land.
13 En toen zij vertrokken waren, zie, daar verscheen de engel van de Heer aan Jozef in een droom en zei: Sta op, neem het kind en zijn moeder mee en vlucht naar Egypte, en blijf daar totdat ik het u vertel, want Herodes zal het kind zoeken om het te doden.
14 Toen hij opstond, nam hij het kind en zijn moeder 's nachts mee en vertrok naar Egypte.
15 En hij bleef daar tot aan de dood van Herodes, opdat vervuld zou worden wat door de Heere gesproken is door de profeet, die zegt: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.
16 Toen Herodes zag dat hij door de wijzen was bedrogen, werd hij zeer toornig. Hij stuurde er mannen op uit om in Bethlehem en in de hele omgeving alle jongetjes van twee jaar en jonger te laten doden, overeenkomstig de tijd die hij nauwkeurig bij de wijzen had nagevraagd.
17 Toen werd vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia, die zei:
18 In Rama werd een stem gehoord, geweeklaag, geween en groot gerouw. Rachel weende om haar kinderen en wilde zich niet laten troosten, omdat ze er niet meer waren.

19 Maar toen Herodes gestorven was, zie, een engel van de Heer verscheen in een droom aan Jozef in Egypte,
20 Zij zeiden: Sta op, neem het kind en zijn moeder en ga naar het land van Israël, want zij die het kind naar het leven stonden, zijn dood.
21 Toen stond hij op, nam het kind en zijn moeder mee en kwam in het land van Israël.
22 Maar toen hij hoorde dat Archelaüs in Judea regeerde in de plaats van zijn vader Herodes, vreesde hij daarheen te gaan. Maar nadat God hem in een droom had gewaarschuwd, week hij af naar de streken van Galilea.
23 En Hij kwam en woonde in een stad, genaamd Nazareth, opdat vervuld zou worden wat door de profeten gesproken was: Hij zal een Nazarener genoemd worden.

HOOFDSTUK 3

1 In die dagen kwam Johannes de Doper in de woestijn van Judea prediken,
2 En zeiden: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.
3 Want deze is het over wie gesproken is door de profeet Jesaja, toen hij zei: De stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht.
4 En deze Johannes had kleding van kameelhaar en een leren gordel om zijn lendenen; zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.
5 Toen gingen Jeruzalem, heel Judea en de hele streek rondom de Jordaan tot hem uit,
6 En zij lieten zich door hem dopen in de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.
7 Toen Hij zag dat er veel Farizeeën en Sadduceeën naar Zijn doop kwamen, zei Hij tegen hen: Adderengebroed, wie heeft u een waarschuwing gegeven om te vluchten voor de komende toorn?
8 Breng daarom vruchten voort die de bekering waardig zijn.
9 En denk niet bij uzelf: Wij hebben Abraham tot vader. Want ik zeg u dat God bij machte is uit deze stenen Abraham kinderen te verwekken.
10 En nu ligt ook de bijl aan de wortel van de bomen; daarom wordt iedere boom die geen goede vrucht draagt, omgehakt en in het vuur geworpen.
11 Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.
12 Hij heeft de wan in zijn hand en hij zal zijn dorsvloer grondig reinigen en zijn tarwe in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal hij met onblusbaar vuur verbranden.
13 Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, naar Johannes, om door hem gedoopt te worden.
14 Maar Johannes probeerde Hem tegen te houden en zei: Ik heb nodig dat ik door U gedoopt word, en komt U tot mij?
15 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Laat het nu geschieden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet Hij het hem toe.
16 En toen Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water. En zie, de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag de Geest van God nederdalen als een duif en op Zich komen.
17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb.

HOOFDSTUK 4

1 Toen werd Jezus door de Geest weggeleid naar de woestijn om door de duivel verzocht te worden.
2 En nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg hij honger.
3 Toen de verzoeker bij Hem kwam, zei Hij: Als U de Zoon van God bent, zeg dan dat deze stenen broden worden.
4 Maar Hij antwoordde en zeide: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond Gods komt.
5 Toen nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op de bovenrand van de tempel,
6 En Hij zei tegen Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven: Hij zal Zijn engelen voor U bevelen, en zij zullen U op hun handen dragen, opdat Gij Uw voet niet aan een steen stoot.
7 Jezus zei tegen hem: Er staat ook geschreven: U zult de Heer, uw God, niet op de proef stellen.
8 Vervolgens nam de duivel Hem mee naar een zeer hoge berg en toonde Hem al de koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid,
9 En hij zei tegen hem: Dit alles zal ik u geven, als u zich neerwerpt en mij aanbidt.
10 Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heer, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.
11 Toen liet de duivel Hem alleen, en zie, engelen kwamen en dienden Hem.
12 Toen Jezus hoorde dat Johannes in de gevangenis was geworpen, vertrok Hij naar Galilea.
13 En Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zeekust ligt, in het gebied van Zebulon en Naftali.
14 opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja, die zei:
15 Het land van Zebulon en het land van de Naftali, aan de weg naar de zee, over de Jordaan, Galilea van de heidenen;
16 Het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien, en voor hen die zaten in het land van de schaduw van de dood, is er een licht opgegaan.
17 Vanaf die tijd begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.
18 En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en Andreas, diens broer, een net in de zee werpen. Want zij waren vissers.
19 En Hij zeide tot hen: Volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken.
20 Zij lieten meteen hun netten achter en volgden Hem.
21 En toen Hij vandaar verderging, zag Hij nog twee andere broers: Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met Zebedeüs, hun vader, bezig met het herstellen van de netten. En Hij riep hen.

22 Zij verlieten onmiddellijk het schip en hun vader en volgden hem.
23 En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderricht in hun synagogen en verkondigde het Evangelie van het Koninkrijk; Hij genas alle ziekten en kwalen onder het volk.
24 En zijn faam verspreidde zich door heel Syrië. Men bracht allen die ziek waren, die aan allerlei ziekten en pijnen leden, die bezeten waren door demonen, die maanziek waren en die verlamd waren, bij Hem, en Hij genas hen.
25 En een grote menigte mensen volgde Hem, uit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem, Judea en het Overjordaanse.

HOOFDSTUK 5

1 Toen Hij de menigte zag, klom Hij de berg op. Toen Hij daar zat, kwamen Zijn discipelen naar Hem toe.
2 En Hij opende Zijn mond, en leerde hen, zeggende:
3 Zalig de armen van geest, want voor hen is het Koninkrijk der hemelen.
4 Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen getroost worden.
5 Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.
6 Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.
7 Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden.
8 Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.
9 Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.
10 Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.
11 Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.
12 Verheug u en verheug u, want uw loon is groot in de hemel. Want zo hebben zij de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.
13 Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn smaak verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor, dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.
14 Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.
15 Men steekt ook geen lamp aan om die vervolgens onder de korenmaat te zetten, maar men zet hem op de standaard, en hij geeft licht voor allen die in het huis zijn.
16 Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.
17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.
18 Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaan, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de Wet, eer het alles zal zijn geschied.
19 Wie dan een van deze kleinste geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal de kleinste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en leert, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.
20 Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.
21 Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doden; en al wie doodt, zal schuldig zijn aan het gericht.
22 Maar Ik zeg u: Een ieder die ten onrechte toornig is op zijn broeder, zal schuldig zijn aan het gerecht; en ieder die tot zijn broeder zegt: Raka, zal schuldig zijn aan de Raad; en ieder die zegt: Dwaas, zal schuldig zijn aan het helse vuur.
23 Wanneer u dus uw offergave naar het altaar brengt en u zich daar herinnert dat uw broeder iets tegen u heeft,
24 Laat daar uw gave voor het altaar achter en ga heen; verzoen u eerst met uw broeder en kom dan terug om uw gave te offeren.
25 Spreek snel met uw tegenstander over, terwijl u nog met hem onderweg bent. Anders zal de tegenstander u overleveren aan de rechter, en de rechter aan de gerechtsdienaar, en u in de gevangenis geworpen worden.
26 Voorwaar, Ik zeg u: Gij zult daar beslist niet uitkomen, voordat gij ook de laatste cent betaald hebt.
27 Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult geen overspel plegen.
28 Maar Ik zeg u: Een ieder, die naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds overspel met haar gepleegd.
29 En indien uw rechteroog u tot zonde verleidt, ruk het uit en werp het van u. Want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren gaat, dan dat uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt.
30 En indien uw rechterhand u tot zonde verleidt, hak hem af en werp hem van u. Want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren gaat, dan dat uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt.
31 Er is gezegd: Wie zijn vrouw wil verstoten, moet haar een echtscheidingsbrief geven.
32 Maar Ik zeg u: Een ieder, die zijn vrouw verstoot, behalve om hoererij, brengt haar tot overspel; en een ieder, die met een verstotene trouwt, pleegt overspel.
33 Ook hebt u gehoord dat er gezegd is door de ouden: U mag de eed niet verbreken, maar u moet uw eden aan de HEERE gestand doen.
34 Maar Ik zeg u: Zweer in het geheel niet, ook niet bij de hemel, want die is de troon van God.
35 En ook niet bij de aarde, want die is zijn voetenbank; en ook niet bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning.
36 En zweer ook niet bij uw hoofd, want u kunt niet één haar wit of zwart maken.
37 Maar laat uw woord ja, ja zijn, en neen, neen. Want al wat u daaraan toevoegt, komt voort uit het kwaad.
38 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Oog om oog, en tand om tand.
39 Maar Ik zeg u, dat gij het kwade niet moet weerstaan; maar als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de andere toe.
40 En als iemand u voor de rechter wil dagen en uw onderkleed wil afnemen, geef hem dan ook uw mantel.
41 En als iemand u dwingt om één mijl met hem te gaan, ga er dan twee met hem.
42 Geef aan hem die van u vraagt, en wijs hem niet af die van u wil lenen.
43 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

44 Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;
45 opdat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is. Want Hij laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.
46 Want indien gij hen liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?
47 En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan de anderen? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?
48 Wees dus volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.

HOOFDSTUK 6

1 Wees op uw hoede dat u uw aalmoezen niet doet voor het aangezicht van de mensen, om door hen gezien te worden; anders zult u geen loon ontvangen van uw Vader, Die in de hemelen is.
2 Daarom, wanneer gij uw aalmoezen doet, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars doen in de synagogen en op de straten, opdat zij eer van de mensen mogen hebben. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al.
3 Maar als je een aalmoes geeft, laat je linkerhand dan niet weten wat je rechterhand doet.
4 opdat uw aalmoes in het verborgene zij; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u openlijk vergelden.
5 En wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars; want zij bidden gaarne staande in de synagogen en op de hoeken der straten, om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al.
6 Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.
7 Maar als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden, zoals de heidenen doen. Zij denken namelijk dat ze door hun vele woorden verhoord zullen worden.
8 Wees hun dan niet gelijk. Want uw Vader weet wat u nodig hebt, nog voordat u tot Hem bidt.
9 Bidt daarom aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd.
10 Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op de aarde zoals in de hemel.
11 Geef ons heden ons dagelijks brood.
12 En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.
13 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in der eeuwigheid. Amen.
14 Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven.
15 Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.
16 Wanneer gij vast, wees dan niet, gelijk de huichelaars, met een somber gelaat; want zij verminken hun aangezicht, opdat zij de mensen mogen zien, dat zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al.
17 Maar gij, wanneer gij vast, zalf uw hoofd en was uw gezicht;
18 opdat gij u niet aan de mensen openbaart wanneer gij vast, maar aan uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.
19 Verzamel voor uzelf geen schatten op aarde, waar mot en roest ze aantasten en waar dieven inbreken en stelen.
20 Maar verzamel voor u schatten in de hemel, waar noch mot noch roest ze verteren en waar dieven niet inbreken of stelen.
21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.
22 De lamp van het lichaam is het oog. Als dan uw oog zuiver is, zal heel uw lichaam verlicht zijn.
23 Maar indien uw oog slecht is, zo zal heel uw lichaam duisternis zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot is die duisternis!
24 Niemand kan twee heren dienen: want óf hij zal de ene haten en de andere liefhebben, óf hij zal de ene aanhangen en de andere verachten. Gij kunt niet God dienen èn de Mammon.
25 Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd voor uw leven, wat gij zult eten, of wat gij zult drinken; ook niet voor uw lichaam, wat gij zult aantrekken. Is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?
26 Ziet naar de vogels des hemels: zij zaaien niet, noch maaien, noch verzamelen in schuren; nochtans voedt uw hemelse Vader ze. Zijt gij niet veel beter dan zij?
27 Wie van u kan door bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?
28 En waarom maakt gij u bezorgd over kleding? Let op de leliën des velds, hoe zij groeien; zij arbeiden niet, noch spinnen zij;
29 En toch zeg Ik u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed ging als één van hen.
30 Als God dan het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, zal Hij u dan niet veel meer kleden, kleingelovigen?
31 Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten, of: Wat zullen wij drinken, of: Waarmee zullen wij ons kleden?
32 Want al deze dingen zoeken de heidenen. Want uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen nodig hebt.
33 Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.
34 Maakt u dan niet bezorgd voor de dag van morgen, want de dag van morgen zal voor zichzelf zorgen. Aan de dag zelf is genoegzaam het kwaad ervan.

HOOFDSTUK 7

1 Oordeel niet, opdat er niet over u geoordeeld wordt.
2 Want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden.
3 En waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op?
4 Of hoe zult gij tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog verwijderen, terwijl, zie, er een balk in uw oog zit?
5 Huichelaar, haal eerst de balk uit je eigen oog, en dan zul je goed kunnen zien om de splinter uit het oog van je broeder te halen.

6 Geef het heilige niet aan de honden en gooi uw parels niet voor de zwijnen, opdat zij die niet met hun poten vertrappen en zich omkeren en u verscheuren.
7 Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden.
8 Want ieder die bidt, die ontvangt; en wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt, zal opengedaan worden.
9 Of is er iemand onder u die, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen zal geven?
10 Of als hij een vis vraagt, zal hij hem een slang geven?
11 Indien dan gij, die slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen, die Hem daarom bidden?
12 Alles wat u dus wilt dat de mensen u doen, moet u hun ook zo doen. Want dit is de Wet en de Profeten.
13 Gaat in door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed de weg, die naar het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan.
14 Want de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.
15 Wees op uw hoede voor valse profeten, die in schaapskleren op u afkomen, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn.
16 Aan hun vruchten zult gij ze kennen. Plukt men soms druiven van doornen, of vijgen van distelen?
17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar een slechte boom brengt slechte vruchten voort.
18 Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen, en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen.
19 Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.
20 Daarom zult u hen aan hun vruchten herkennen.
21 Niet ieder die tot Mij zegt: Heere, Heere, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.
22 Velen zullen op die dag tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam vele krachten gedaan?
23 En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid.
24 Daarom, een ieder, die deze mijn woorden hoort en ze doet, die zal vergeleken worden met een verstandig man, die zijn huis op de rots bouwde.
25 En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen en de winden waaiden, en zij stortten zich op dat huis, en het stortte niet in, want het was op de rots gegrondvest.
26 En een ieder, die deze mijn woorden hoort en ze niet doet, zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het zand bouwde.
27 En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen, en de winden waaiden, en sloegen tegen dat huis, zodat het instortte, en zijn val was groot.
28 En het gebeurde, toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat de schare versteld stond van Zijn leer.
29 Want hij onderwees hen als gezaghebbend iemand, en niet zoals de schriftgeleerden.

HOOFDSTUK 8

1 Toen Hij van de berg afkwam, volgden Hem grote menigten.
2 En zie, er kwam een melaatse naar Hem toe en aanbad Hem, zeggende: Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.
3 En Jezus strekte zijn hand uit en raakte hem aan, zeggende: Ik wil het, word rein. En terstond werd zijn melaatsheid gereinigd.
4 En Jezus zeide tot hem: Zie toe, dat gij het aan niemand vertelt; maar ga heen, toon U aan de priester, en offer de gave, die Mozes geboden heeft, tot een getuigenis voor hen.
5 Toen Jezus in Kapernaüm kwam, kwam er een hoofdman over honderd naar Hem toe, die Hem smeekte:
6 En hij zei: Heere, mijn knecht ligt thuis verlamd en lijdt vreselijke pijn.
7 En Jezus zei tegen hem: Ik zal komen en hem genezen.
8 De hoofdman over honderd antwoordde en zei: Heere, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt; maar spreek slechts een woord, en mijn knecht zal genezen worden.
9 Want ik ben een man die onder gezag staat en soldaten onder mij heeft. En als ik tegen de een zeg: Ga, dan gaat hij; en tegen een ander: Kom, dan komt hij; en tegen mijn dienaar: Doe dit, dan doet hij het.
10 Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij zich en zei tegen hen die Hem volgden: Voorwaar, Ik zeg u, zo'n groot geloof heb Ik zelfs in Israël niet gevonden.
11 En Ik zeg u, dat er velen zullen komen uit het oosten en het westen, en zij zullen aanliggen met Abraham, Izak en Jakob in het Koninkrijk der hemelen.
12 Maar de kinderen van het koninkrijk zullen in de buitenste duisternis worden geworpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars.
13 En Jezus zeide tot den hoofdman over honderd: Ga heen, en u geschiede gelijk gij geloofd hebt. En zijn dienstknecht werd in hetzelfde uur genezen.
14 Toen Jezus bij Petrus thuiskwam, zag Hij dat zijn schoonmoeder met koorts lag te slapen.
15 En Hij raakte haar hand aan, en de koorts verliet haar; en zij stond op en bediende hen.
16 Toen het avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem. En Hij dreef de boze geesten uit met Zijn Woord en genas allen die er ziek van waren.
17 opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja, die zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten gedragen.
18 Toen Jezus een grote menigte om zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te gaan.
19 En er kwam een schriftgeleerde naar Hem toe, die tot Hem zei: Meester, ik zal U volgen, waar Gij ook heen gaat.
20 En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de vogels des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats waar Hij Zijn hoofd kan neerleggen.
21 En een ander van zijn discipelen zei tegen Hem: Heere, sta mij toe eerst terug te gaan en mijn vader te begraven.
22 Maar Jezus zei tegen hem: Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.
23 Toen Hij in het schip stapte, volgden Zijn discipelen Hem.

24 En zie, er ontstond een grote storm op zee, zodat het schip door de golven werd bedekt; maar Hij sliep.
25 En zijn discipelen kwamen bij Hem en maakten Hem wakker, en zeiden: Heere, red ons, wij vergaan.
26 En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gijlieden bevreesd, gij kleingelovigen? Toen stond Hij op en bestrafte de winden en de zee; en het werd volkomen stil.
27 Maar de mensen verwonderden zich en zeiden: Hoedanig is deze toch, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?
28 Toen Hij aan de overkant in het land van de Gergesenen kwam, kwamen Hem twee bezetenen tegemoet. Zij kwamen uit de graven en waren zo gevaarlijk dat niemand langs die weg kon gaan.
29 En zie, zij riepen en zeiden: Wat hebben wij met U te maken, Jezus, Zoon van God? Bent U hier gekomen om ons te pijnigen vóór de tijd?
30 En een eindje van hen vandaan liep een grote kudde zwijnen te grazen.
31 Toen smeekten de demonen Hem en zeiden: Als U ons uitdrijft, laat ons dan in de kudde zwijnen gaan.
32 En Hij zeide tot hen: Gaat heen. En als zij uitgegaan waren, gingen zij in de kudde zwijnen; en ziet, de gehele kudde zwijnen stortte van de steilte af in de zee, en verging in het water.
33 En zij die hen bewaarden, vluchtten en gingen naar de stad, en vertelden al het nieuws, ook wat er met de door de duivels bezetenen gebeurd was.
34 En zie, de hele stad liep uit om Jezus te ontmoeten. En toen ze Hem zagen, smeekten ze Hem of Hij uit hun gebied wilde weggaan.

HOOFDSTUK 9

1 En hij ging in een schip, stak over en kwam in zijn stad.
2 En zie, zij brachten een verlamde man tot Hem, liggende op een bed. En Jezus zag hun geloof en zei tot de verlamde: Zoon, wees goedsmoeds, uw zonden zijn u vergeven.
3 En zie, sommigen van de schriftgeleerden zeiden bij zichzelf: Deze man lastert God.
4 En Jezus kende hun gedachten en zei: Waarom denkt u kwaad in uw hart?
5 Want wat is gemakkelijker, te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?
6 Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven, zei Hij tot de verlamde: Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.
7 Toen stond hij op en ging naar zijn huis.
8 Toen de menigte dat zag, verwonderden zij zich en verheerlijkten God, Die zulk een macht aan de mensen gegeven had.
9 En toen Jezus van daar wegging, zag Hij een man, met name Mattheüs, zitten bij het tolhuis; en Hij zeide tot Hem: Volg Mij. En hij stond op en volgde Hem.
10 En het gebeurde, toen Jezus in het huis aanlag, zie, er kwamen veel tollenaars en zondaars en zij zaten met Hem en Zijn discipelen aan.
11 Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen zijn discipelen: Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaars?
12 Maar toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Zij die gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar zij die ziek zijn.
13 Maar gaat heen en leert wat het zeggen wil: Barmhartigheid wil Ik en geen slachtoffer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering.
14 Toen kwamen de discipelen van Johannes naar Hem toe en vroegen: Waarom vasten wij en de Farizeeën dikwijls, en uw discipelen vasten niet?
15 En Jezus zeide tot hen: Kunnen de bruidskinderen treuren, zolang de bruidegom bij hen is? Maar de dagen zullen komen, dat de bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij vasten.
16 Niemand zet een lap nieuwe stof op een oud kleed, want de stof die erin wordt gestopt, tast het kleed aan en de scheur wordt erger.
17 Men doet ook geen jonge wijn in oude zakken, anders breken de zakken en loopt de wijn eruit en gaan de zakken verloren. Maar men doet jonge wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.
18 Terwijl Hij dit tot hen sprak, zie, daar kwam een leider van de stad, die Hem aanbad en zei: Mijn dochter is net gestorven; maar kom en leg uw hand op haar, dan zal zij leven.
19 En Jezus stond op en volgde hem, en ook zijn discipelen.
20 En zie, een vrouw, die al twaalf jaar aan een bloedvloeiing leed, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn kleed aan.
21 Want ze zei bij zichzelf: Als ik maar zijn kleed aanraak, zal ik gezond worden.
22 Maar Jezus keerde zich om, en haar ziende, zeide Hij: Dochter, wees welgemoed; uw geloof heeft u behouden. En de vrouw werd behouden van die ure af.
23 Toen Jezus in het huis van de overste kwam en de zangers en het volk zag dat lawaai maakte,
24 Hij zeide tot hen: Maakt plaats, want het meisje is niet dood, maar slaapt. En zij lachten hem uit.
25 Maar toen het volk naar buiten was gebracht, ging hij naar binnen, nam haar bij de hand en het meisje stond op.
26 En de roep hiervan verspreidde zich door heel dat land.
27 Toen Jezus vandaar wegging, volgden Hem twee blinden, die riepen: Zoon van David, ontferm U over ons.
28 En toen Hij in het huis gekomen was, kwamen de blinden tot Hem; en Jezus zeide tot hen: Geloofd gij, dat Ik dit kan doen? Zij zeiden tot Hem: Ja, Heere.
29 Toen raakte Hij hun ogen aan en zei: U geschiede naar uw geloof.
30 En hun ogen werden geopend, en Jezus gebood hun nadrukkelijk: Ziet toe, dat niemand het weet.
31 Maar toen zij vertrokken waren, verspreidden zij zijn gerucht in heel dat land.
32 Toen zij naar buiten gingen, zie, zij brachten een stomme man bij Hem, die door een duivel bezeten was.
33 En toen de duivel uitgeworpen was, sprak de stomme. En de menigte verwonderde zich en zei: Zoiets is in Israël nog nooit gezien.
34 Maar de Farizeeën zeiden: Hij drijft de demonen uit door de overste der demonen.
35 En Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, gaf onderricht in hun synagogen en verkondigde het evangelie

van het Koninkrijk, en genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.
36 Toen Hij de menigte zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, omdat zij uitgeput en verstrooid waren, als schapen zonder herder.
37 Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.
38 Bid daarom tot de Heer van de oogst dat Hij arbeiders naar zijn oogst zal sturen.

HOOFDSTUK 10

1 En nadat Hij zijn twaalf discipelen bij Zich geroepen had, gaf Hij hun macht over de onreine geesten, om die uit te drijven, en om alle ziekten en kwalen te genezen.
2 De namen van de twaalf apostelen zijn deze: de eerste is Simon, die Petrus genoemd wordt, en Andreas, zijn broer; Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer;
3 Filippus en Bartholomeüs, Thomas en Mattheüs, de tollenaar, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Lebbéüs, bijgenaamd Taddeüs,
4 Simon de Kanaäniet en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.
5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en hun het volgende bevel gegeven: Wijkt niet af op een weg naar de heidenen en gaat niet binnen in een stad van de Samaritanen.
6 Maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.
7 En als u op weg gaat, predik dan en zeg: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.
8 Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.
9 Zorg ervoor dat er geen goud, zilver of koper in uw beurzen zit,
10 En ook geen reistas voor onderweg, geen twee onderkleren, geen schoenen, en ook geen stokken. Want de arbeider is zijn voedsel waard.
11 En welke stad of welk dorp u ook binnengaat, onderzoek wie het daarin waard is; en blijf daar totdat u vertrekt.
12 En wanneer gij een huis binnengaat, groet het dan.
13 En indien het huis het waard is, laat uw vrede daarover komen; maar indien het dat niet waard is, laat uw vrede tot u terugkeren.
14 En als iemand u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, verlaat dan dat huis of die stad en schudt het stof van uw voeten.
15 Voorwaar, Ik zeg u: het zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor die stad.
16 Zie, Ik zend u als schapen te midden van de wolven; wees daarom bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.
17 Maar wees op uw hoede voor de mensen, want zij zullen u overleveren aan de raadsheren en zij zullen u geselen in hun synagogen;
18 En u zult omwille van Mij voor stadhouders en koningen geleid worden, tot een getuigenis tegen hen en de heidenen.
19 Maar wanneer zij u overleveren, wees dan niet bezorgd hoe of wat u zult spreken. Want het zal u op datzelfde moment gegeven worden wat u zult spreken.
20 Want het zijn niet jullie die spreken, maar de Geest van jullie Vader, die in jullie spreekt.
21 En de broer zal de broer overleveren om gedood te worden, en de vader het kind; en de kinderen zullen tegen hun ouders opstaan en hen ter dood brengen.
22 En jullie zullen door alle mensen gehaat worden omwille van mijn Naam; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.
23 Maar wanneer men u in de ene stad vervolgt, vlucht dan naar een andere. Want voorwaar, Ik zeg u: U zult de steden van Israël niet hebben doorkruist, voordat de Zoon des mensen gekomen is.
24 Een leerling staat niet boven zijn meester, en een dienaar niet boven zijn heer.
25 Het is genoeg voor de discipel dat hij als zijn meester is, en de dienaar als zijn heer. Als zij de heer des huizes Beëlzebub hebben genoemd, hoeveel te meer zullen zij hen van zijn huis noemen?
26 Wees daarom niet bevreesd voor hen, want er is niets bedekt, dat niet onthuld zal worden, en verborgen, dat niet bekend zal worden.
27 Wat Ik u in de duisternis zeg, spreekt dat in het licht; en wat u in het oor hoort, predikt dat op de daken.
28 En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden. Wees veeleer bevreesd voor Hem die zowel ziel als lichaam kan vernietigen in de hel.
29 Worden niet twee mussen voor een duit verkocht? En niet één daarvan zal op de grond vallen zonder uw Vader.
30 Maar zelfs de haren op uw hoofd zijn alle geteld.
31 Wees dus niet bang, jullie zijn meer waard dan een heleboel mussen.
32 Een ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.
33 Maar ieder die Mij verloochent voor de mensen, die zal ook Ik verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.
34 Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.
35 Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder.
36 En iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.
37 Wie vader of moeder meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waard.
38 En wie zijn kruis niet opneemt en Mij navolgt, is Mij niet waard.
39 Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden.
40 Wie jullie ontvangt, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft.
41 Wie een profeet ontvangt omdat hij een profeet is, zal het loon van een profeet ontvangen. En wie een rechtvaardige ontvangt omdat hij een rechtvaardige is, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen.
42 En als iemand een van deze kleinen een beker koud water te drinken geeft, alleen maar omdat hij een leerling is,

voorwaar, Ik zeg u: zijn beloning zal hem beslist niet ontgaan.

HOOFDSTUK 11

1 En het gebeurde, toen Jezus zijn twaalf discipelen geëindigd had met zijn opdrachten, dat Hij vandaar vertrok om in hun steden te onderwijzen en te prediken.
2 Toen Johannes in de gevangenis de werken van Christus hoorde, stuurde hij twee van zijn discipelen eropuit,
3 En Hij zeide tot Hem: Zijt Gij het, die komen zou, of moeten wij een ander verwachten?
4 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en vertel Johannes nogmaals wat jullie horen en zien.
5 Blinden worden ziende, kreupelen kunnen lopen, melaatsen worden gereinigd, doven kunnen horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het evangelie verkondigd.
6 En zalig is hij, die aan Mij geen aanstoot neemt.
7 En toen zij heengingen, begon Jezus tot de menigte over Johannes te zeggen: Wat zijt gij in de woestijn gaan zien? Een riet dat door de wind heen en weer bewogen wordt?
8 Maar wat zijt gij uitgegaan om te zien? Een man gekleed in zachte klederen? Zie, die zachte klederen dragen, zijn in de huizen der koningen.
9 Maar wat zijt gij uitgegaan om te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs meer dan een profeet.
10 Want deze is het, over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn bode voor Uw aangezicht uit, die Uw weg voor U heen zal bereiden.
11 Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper. Maar de minste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij.
12 En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen ernaar.
13 Want alle profeten en de Wet hebben tot Johannes geprofeteerd.
14 En indien gij het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou.
15 Wie oren heeft om te horen, die moet luisteren.
16 Maar waarmee zal ik dit geslacht vergelijken? Het is gelijk aan de kinderen die op de markten zitten en hun kameraden toeroepen:
17 En zij zeiden: Wij hebben voor u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet gedanst; Wij hebben over u rouw bedreven, en gij hebt niet geweeklaagd.
18 Want Johannes is gekomen, noch etende, noch drinkende, en zij zeggen: Hij heeft een duivel.
19 De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende, en zij zeggen: Zie, een vraatzuchtig mens, en een wijndrinker, een vriend van tollenaars en zondaars; maar de wijsheid wordt gerechtvaardigd door haar kinderen.
20 Toen begon hij de steden, waar de meeste van zijn wonderen waren gedaan, te verwijten dat zij zich niet bekeerden.
21 Wee u, Chorazin, wee u, Betsaïda! Want indien in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied die in u hebben plaatsgevonden, dan zouden zij zich allang in zak en as hebben bekeerd.
22 Maar Ik zeg u: Het zal voor Tyrus en Sidon draaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor u.
23 En jij, Kapernaüm, die tot aan de hemel toe verhoogd bent, je zult in de hel neergeworpen worden. Want indien in Sodom de krachten gebeurd waren die in jou gebeurd zijn, dan zou het tot op de dag van vandaag gebleven zijn.
24 Maar Ik zeg u, dat het voor het land van Sodom draaglijker zal zijn op de dag des oordeels dan voor u.
25 In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard.
26 Ja, Vader, want zo heeft het U behaagd.
27 Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader, en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.
28 Kom naar mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en ik zal u rust geven.
29 Neem mijn juk op u en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.
30 Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

HOOFDSTUK 12

1 In die tijd ging Jezus op de sabbat door de korenvelden. Zijn discipelen kregen honger en begonnen aren te plukken en te eten.
2 Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen Hem: Zie, Uw discipelen doen iets wat op de sabbatdag niet geoorloofd is.
3 Maar Hij zei tegen hen: Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij en zij die bij hem waren honger hadden?
4 Hoe hij het huis van God binnengegaan is en van de toonbroden gegeten heeft, die hij niet mocht eten, noch de mensen die bij hem waren, maar alleen de priesters?
5 Of hebt u niet in de wet gelezen dat de priesters op de sabbatdagen in de tempel de sabbat ontheiligen en toch onschuldig zijn?
6 Maar Ik zeg u, dat op deze plaats Iemand is, die groter is dan de tempel.
7 Maar als u begrepen had wat dit betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offer, dan zou u de onschuldige niet veroordeeld hebben.
8 Want de Mensenzoon is Heer, ook over de sabbatdag.
9 En toen Hij vandaar vertrokken was, ging Hij naar hun synagoge.
10 En ziet, er was een man, wiens hand verdord was. En zij vroegen hem, zeggende: Is het geoorloofd op de sabbatdagen te genezen? opdat zij hem zouden kunnen beschuldigen.
11 En Hij zeide tot hen: Welk mens onder u zal er zijn, die één schaap heeft, en als het op de sabbatdag in een kuil valt, zal hij het niet grijpen en eruit tillen?
12 Hoeveel is dan een mens beter dan een schaap? Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen wel te doen.
13 Toen zei hij tot de man: Strek uw hand uit. En hij strekte hem uit, en hij werd geheel hersteld, gelijk de andere.

14 Toen gingen de Farizeeën naar buiten en hielden een raadsvergadering tegen Hem, hoe zij Hem uit de weg zouden ruimen.
15 Maar toen Jezus dat wist, ging Hij vandaar weg. En een grote menigte volgde Hem, en Hij genas hen allen.
16 En hij gebood hun dat zij hem niet bekend zouden maken.
17 Opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja, die zei:
18 Zie, mijn dienaar, die Ik heb uitverkoren, mijn geliefde, in wie Mijn ziel een welbehagen heeft. Ik zal Mijn Geest op hem leggen, en hij zal aan de heidenen het recht tonen.
19 Hij zal niet twisten, noch schreeuwen, en niemand zal zijn stem op de straten horen.
20 Het geknakte riet zal Hij niet breken, en de walmende vlaswiek zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het oordeel heeft uitgezonden tot overwinning.
21 En op zijn naam zullen de heidenen vertrouwen.
22 Toen werd er iemand bij Hem gebracht die door een duivel bezeten was, die blind was en niet kon praten. En Hij genas hem, zodat de blinde en de stomme zowel konden spreken als zien.
23 En het hele volk werd verbaasd en zei: Is dit niet de Zoon van David?
24 Toen de Farizeeën dit hoorden, zeiden ze: Deze drijft de demonen niet uit, maar door Beëlzebul, de overste van de demonen.
25 En Jezus kende hun gedachten en zeide tot hen: Ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden.
26 En indien de satan de satan uitdrijft, is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal zijn koninkrijk dan standhouden?
27 En indien Ik door Beëlzebul de duivelen uitdrijf, door wie drijven uw kinderen ze dan uit? Daarom zullen zij uw rechters zijn.
28 Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen.
29 Hoe kan iemand anders het huis van een sterke man binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke man bindt? Dan zal hij zijn huis plunderen.
30 Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij samenbrengt, die verstrooit.
31 Daarom zeg Ik u: Alle zonde en godslastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Heilige Geest zal de mensen niet vergeven worden.
32 En een ieder die een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar een ieder die tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze wereld, noch in de toekomstige.
33 Maak de boom goed, dan ook zijn vrucht. Of maak de boom slecht, dan ook zijn vrucht. Want aan zijn vrucht kent men de boom.
34 Hoe kunt u, die slecht bent, iets goeds zeggen? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.
35 Een goed mens brengt uit de goede schat van het hart goede dingen voort, en een slecht mens brengt uit de slechte schat slechte dingen voort.
36 Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap moeten afleggen op de dag van het oordeel.
37 Want naar uw woorden zult u gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult u veroordeeld worden.
38 Toen antwoordden enkele schriftgeleerden en Farizeeën en zeiden: Meester, wij zouden graag een teken van U zien.
39 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van de profeet Jona.
40 Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de walvis was, zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.
41 De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen, omdat zij zich bekeerd hebben op de prediking van Jona. En zie, meer dan Jona is hier.
42 De koningin van het Zuiden zal in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen, want zij is van de einden der aarde gekomen om de wijsheid van Salomo te horen; en zie, meer dan Salomo is hier.
43 Wanneer de onreine geest uit de mens is weggegaan, gaat hij door dorre plaatsen zwerven, op zoek naar rust, maar hij vindt die niet.
44 Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik vandaan gekomen ben. En als hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd.
45 Dan gaat hij heen, en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hijzelf, en zij gaan in en wonen daar; en het laatste van die mens is erger dan het eerste. Alzo zal het ook zijn met dit boze geslacht.
46 Terwijl hij nog met de menigte sprak, stonden daar opeens zijn moeder en zijn broers buiten. Ze wilden met hem spreken.
47 Toen zei iemand tegen Hem: Zie, uw moeder en uw broers staan buiten en willen met U spreken.
48 Maar Hij antwoordde en zeide tot hem die het hem gezegd had: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broers?
49 En Hij strekte Zijn hand uit naar Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broers!
50 Want een ieder, die de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder.

HOOFDSTUK 13

1 Diezelfde dag verliet Jezus het huis en ging aan de zee zitten.
2 En er verzamelde zich een grote menigte bij Hem, zodat Hij in het schip ging zitten, terwijl heel de menigte op de oever bleef staan.
3 En Hij sprak tot hen vele dingen in gelijkenissen, zeggende: Zie, een zaaier ging uit om te zaaien;
4 Toen hij zaaide, viel een deel van het zaad langs de weg, en de vogels kwamen en aten het op.
5 Een ander deel viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het schoot meteen op, omdat het geen diepe aarde had.
6 Toen de zon opkwam, verbrandden ze, en omdat ze geen wortel hadden, verdordden ze.
7 En een ander deel viel in de doornen, en de doornen schoten op en verstikten ze.
8 Maar een ander deel viel in goede aarde en bracht vrucht voort, sommigen honderdvoudig, anderen zestigvoudig, en weer anderen dertigvoudig.

9 Wie oren heeft om te horen, die hore.
10 En de discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden: Waarom spreekt U tot hen in gelijkenissen?
11 Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven.
12 Want aan ieder die heeft, zal gegeven worden, en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden.
13 Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien, en horende niet horen en niet begrijpen.
14 En daarin wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en niet verstaan; en ziende zult gij zien en niet bemerken.
15 Want het hart van dit volk is dik geworden, en hun oren zijn hardhorend, en hun ogen hebben zij gesloten, opdat zij niet met hun ogen zouden zien, en met hun oren zouden horen, en met hun hart zouden verstaan, en zij zouden zich bekeren, en Ik hen zou genezen.
16 Maar uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen.
17 Want voorwaar, Ik zeg u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben verlangd te zien wat u ziet, en zij hebben het niet gezien; en te horen wat u hoort, en zij hebben het niet gehoord.
18 Hoort daarom de gelijkenis van de zaaier.
19 Wanneer iemand het woord van het Koninkrijk hoort en het niet verstaat, dan komt de boze en rooft weg wat in zijn hart gezaaid is. Deze is het die langs de weg gezaaid is.
20 Maar wie het zaad in steenachtige plaatsen heeft ontvangen, die is het die het Woord hoort en het dadelijk met blijdschap aanneemt;
21 Maar hij heeft geen wortel in zichzelf, maar is een tijdlang standvastig. Wanneer er verdrukking of vervolging komt om de wil van het Woord, komt hij al snel ten val.
22 Wie tussen de distels gezaaid is, die is hij die het Woord hoort. En de zorg van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord en het wordt onvruchtbaar.
23 Maar bij wie het zaad in de goede aarde is gezaaid, die is hij die het Woord hoort en verstaat, die ook vrucht draagt en voortbrengt, sommigen honderdvoudig, anderen zestigvoudig, en weer anderen dertigvoudig.
24 Hij hield hun nog een gelijkenis voor en zei: Het Koninkrijk der hemelen is te vergelijken met een mens die goed zaad zaaide in zijn akker.
25 Maar terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.
26 Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn.
27 Toen kwamen de dienaren van de heer des huizes naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad op uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan?
28 Hij zeide tot hen: Een vijand heeft dit gedaan. De dienaren zeiden tot Hem: Wilt Gij dan, dat wij heengaan en ze verzamelen?
29 Maar hij zei: Nee, opdat u bij het weghalen van het onkruid niet tegelijk ook de tarwe uittrekt.
30 Laat ze allebei samen opgroeien tot de oogst, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.
31 Hij hield hun nog een gelijkenis voor en zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide.
32 Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het opgroeit, is het de grootste onder de kruiden en wordt het een boom, zodat de vogels des hemels in zijn takken komen nestelen.
33 Hij vertelde hun nog een gelijkenis: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal zuurdeeg was.
34 Dit alles sprak Jezus tot de scharen in gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet.
35 opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, die zei: Ik zal Mijn mond opendoen in gelijkenissen, Ik zal dingen verkondigen die verborgen zijn geweest vanaf de grondlegging van de wereld.
36 Toen liet Jezus de menigte weggaan en ging naar huis. En zijn discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker.
37 Hij antwoordde en zei tegen hen: Wie het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen;
38 De akker is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het koninkrijk; maar het onkruid zijn de kinderen van de boze;
39 De vijand die het zaait, is de duivel; de oogst is het einde van de wereld; en de maaiers zijn de engelen.
40 Zoals het onkruid verzameld en in het vuur verbrand wordt, zo zal het ook gaan aan het einde van deze wereld.
41 De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn koninkrijk verzamelen al wat ergernis veroorzaakt en hen die ongerechtigheid doen,
42 En zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal geween zijn en tandengeknars.
43 Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, die hore.
44 Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker. Als iemand die ontdekt heeft, verbergt hij die, en uit blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt die akker.
45 Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koopman die schone parels zoekt.
46 Toen hij een kostbare parel had gevonden, ging hij alles verkopen wat hij had en kocht die.
47 Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een net, neergelaten in de zee, dat allerlei soorten vis bijeenbrengt.
48 Toen het vol was, haalden ze het op de oever, gingen zitten en verzamelden het goede in vaten, maar het slechte gooiden ze weg.
49 Zo zal het ook zijn bij de voleinding van de wereld: de engelen zullen uitgaan en de goddelozen uit het midden van de rechtvaardigen afscheiden,
50 En zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal geween zijn en tandengeknars.
51 Jezus zeide tot hen: Hebt gij dit alles verstaan? Zij zeiden tot Hem: Ja, Heere.
52 Toen zei Hij tegen hen: Daarom is iedere schriftgeleerde die onderwezen is in het Koninkrijk der hemelen, gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen te voorschijn haalt.
53 En het gebeurde, toen Jezus deze gelijkenissen geëindigd had, dat Hij vandaar vertrok.

54 Toen Hij in Zijn vaderland gekomen was, onderwees Hij hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Hij deze wijsheid en deze krachten vandaan?
55 Is dit niet de zoon van de timmerman? Heet zijn moeder niet Maria en zijn broers Jakobus, Joses, Simon en Judas?
56 En zijn zusters, zijn zij niet allen bij ons? Vanwaar heeft dan deze man al deze dingen?
57 En zij namen aanstoot aan Hem. Maar Jezus zeide tot hen: Een profeet is niet zonder eer, behalve in zijn vaderland en in zijn huis.
58 En Hij deed daar niet veel krachten, vanwege hun ongeloof.

HOOFDSTUK 14

1 In die tijd hoorde Herodes, de viervorst, van de roem van Jezus,
2 En Hij zeide tot Zijn dienaren: Dit is Johannes de Doper; Hij is opgewekt uit de doden, en daarom openbaren zich krachten in Hem.
3 Want Herodes had Johannes gegrepen, geboeid en in de gevangenis gezet ter wille van Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus.
4 Want Johannes zei tegen Hem: Het is u niet geoorloofd haar te hebben.
5 En toen hij hem wilde doden, was hij bang voor het volk, omdat ze hem voor een profeet hielden.
6 Toen de verjaardag van Herodes werd gevierd, danste de dochter van Herodias voor hen, en zij beviel Herodes.
7 Toen beloofde hij haar met een eed dat hij haar alles zou geven wat ze zou vragen.
8 En zij, die van tevoren door haar moeder onderricht was, zei: Geef mij hier het hoofd van Johannes de Doper in een schaal.
9 En de koning was bedroefd; maar ter wille van de eed en van hen die met hem aan tafel zaten, beval hij dat het haar gegeven zou worden.
10 En hij stuurde iemand en onthoofdde Johannes in de gevangenis.
11 En zijn hoofd werd op een schaal binnengebracht en aan het meisje gegeven; en zij bracht het naar haar moeder.
12 En zijn discipelen kwamen, namen het lichaam op en begroeven het, en gingen heen en berichtten het aan Jezus.
13 Toen Jezus dit hoorde, vertrok Hij vandaar per schip naar een eenzame plaats, eenzaam en afgelegen. Toen de mensen dit hoorden, volgden ze Hem te voet buiten de steden.
14 En Jezus ging naar buiten en zag een grote menigte, en Hij werd met ontferming over hen bewogen, en Hij genas hun zieken.
15 Toen het avond geworden was, kwamen zijn discipelen naar hem toe en zeiden: Deze plaats is eenzaam en de tijd is al verstreken. Stuur de menigte weg, zodat ze naar de dorpen kunnen gaan en voedsel voor zichzelf kunnen kopen.
16 Maar Jezus zei tegen hen: Het is niet nodig dat ze weggaan; geeft u hun te eten.
17 En zij zeiden tot Hem: Wij hebben hier slechts vijf broden en twee vissen.
18 Hij zei: Breng ze hier bij mij.
19 En Hij gebood de menigte op het gras te gaan zitten, en Hij nam de vijf broden en de twee vissen, en Hij keek op naar de hemel, sprak de zegen uit, en Hij brak de broden en gaf ze aan Zijn discipelen, en de discipelen gaven ze aan de menigte.
20 En zij aten allen en werden verzadigd. En men haalde van de overgebleven brokken twaalf volle manden op.
21 En degenen die gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend.
22 En terstond dwong Jezus zijn discipelen in het schip te gaan en vóór Hem naar de overkant te varen, terwijl Hij de scharen zou wegsturen.
23 Nadat Hij de menigte had weggestuurd, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Toen het avond werd, was Hij daar alleen.
24 Het schip lag inmiddels midden op zee en werd door de golven heen en weer geslingerd, omdat de wind hem tegenstond.
25 En in de vierde nachtwake kwam Jezus naar hen toe, lopend over de zee.
26 Toen de discipelen Hem op de zee zagen lopen, raakten ze in paniek en zeiden: Het is een spook! En ze schreeuwden van angst.
27 Maar Jezus sprak hen terstond aan en zei: Wees welgemoed, Ik ben het; wees niet bevreesd.
28 En Petrus antwoordde Hem en zeide: Heere, indien Gij het zijt, gebied mij dan over het water naar U toe te komen.
29 En hij zeide: Kom! En toen Petrus uit het schip was afgedaald, liep hij op het water, om tot Jezus te gaan.
30 Maar toen hij zag hoe hevig de wind was, werd hij bang; en toen hij begon te zinken, schreeuwde hij: Heere, red mij!
31 En terstond strekte Jezus zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld?
32 Toen zij in het schip stapten, ging de wind liggen.
33 Toen kwamen de inzittenden van het schip naar hem toe en aanbaden hem, zeggende: Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God.
34 Toen zij overgestoken waren, kwamen zij in het land Gennesaret.
35 Toen de mannen van die plaats van hem hoorden, stuurden zij boden naar de hele streek eromheen en brachten allen die ziek waren bij hem.
36 En zij smeekten Hem dat zij alleen de zoom van Zijn kleed mochten aanraken. En allen die dat deden, werden volkomen gezond.

HOOFDSTUK 15

1 Toen kwamen er schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem naar Jezus en zeiden:
2 Waarom overtreden uw discipelen de overlevering van de oudsten? Zij wassen hun handen niet, wanneer zij brood eten.
3 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Waarom overtreedt ook gij het gebod Gods, door uw overlevering?
4 Want God heeft geboden: Eer uw vader en uw moeder, en: Wie zijn vader of moeder vervloekt, moet de dood sterven.
5 Maar gij zegt: Al wie tot zijn vader of moeder zegt: Al hetgeen gij van mij hadt kunnen verkrijgen, is een gave, die zal hij aan zijn vader of moeder geven.

6 En eer zijn vader of zijn moeder niet, hij zal vrij zijn. Aldus hebt gij het gebod Gods krachteloos gemaakt door uw overlevering.
7 Huichelaars, terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd, toen hij zei:
8 Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij.
9 Maar tevergeefs vereren zij Mij, want zij onderwijzen leringen die geboden van mensen zijn.
10 En Hij riep de menigte bij zich en zeide tot hen: Hoort en verstaat.
11 Niet wat de mond ingaat, maakt de mens onrein, maar wat de mond uitkomt, dat maakt de mens onrein.
12 Toen kwamen zijn discipelen en zeiden tegen hem: Weet u dat de Farizeeën aanstoot namen toen ze deze woorden hoorden?
13 Maar Hij antwoordde en zei: Elke plant die Mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden.
14 Laat hen gaan; zij zijn blinde leiders der blinden. En indien de blinde de blinde leidt, zullen zij beiden in de gracht vallen.
15 Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Leg ons deze gelijkenis uit.
16 En Jezus zei: Zijt ook gij nog zonder inzicht?
17 Begrijpt u nog niet dat alles wat de mond ingaat, in de buik terechtkomt en door de mond wordt uitgestoten?
18 Maar wat uit de mond komt, komt uit het hart voort, en dat maakt de mens onrein.
19 Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, overspel, hoererij, diefstal, valse getuigenissen, godslasteringen.
20 Dat zijn de dingen die de mens onrein maken. Maar met ongewassen handen eten, maakt de mens niet onrein.
21 Toen ging Jezus vandaar en vertrok naar het gebied van Tyrus en Sidon.
22 En zie, een Kanaänitische vrouw kwam uit dat gebied en riep tot Hem: Wees mij genadig, Heere, Zoon van David! Mijn dochter wordt vreselijk gekweld door een duivel.
23 Maar Hij antwoordde haar niet één woord. En Zijn discipelen kwamen en baden Hem, zeggende: Laat haar weg, want zij roept ons na.
24 Maar Hij antwoordde en zeide: Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël.
25 Toen kwam zij naar hem toe, boog voor hem neer en zei: ‘Heer, help mij!’
26 Maar Hij antwoordde en zeide: Het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en het aan de honden voor te werpen.
27 En zij zeide: Ja, Heere, want ook de honden eten van de kruimels, die van de tafel hunner heren vallen.
28 Toen antwoordde Jezus en zeide tot haar: O vrouw, groot is uw geloof; u geschiede gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van datzelfde uur af.
29 En Jezus vertrok vandaar en kwam dicht bij het meer van Galilea; Hij klom de berg op en zette Zich daar neer.
30 En er kwamen grote menigten naar Hem toe, die kreupelen, blinden, stommen, verminkten en vele anderen bij zich hadden, en zij wierpen hen aan de voeten van Jezus, en Hij genas hen.
31 Daarom verwonderde de menigte zich, toen zij zagen dat de stommen konden spreken, de verminkten gezond konden worden, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien. En zij verheerlijkten de God van Israël.
32 Toen riep Jezus zijn discipelen bij zich en zei: Ik heb medelijden met de menigte, want ze zijn nu al drie dagen bij Mij gebleven en hebben niets te eten. Ik zal ze niet zonder voedsel wegsturen, want anders zouden ze onderweg bezwijken.
33 En zijn discipelen zeiden tot Hem: Waar zouden wij in de woestijn zoveel brood vandaan halen, dat wij zulk een grote menigte kunnen verzadigen?
34 En Jezus zeide tot hen: Hoeveel broden hebt gij? En zij zeiden: Zeven en enkele visjes.
35 En hij gebood de menigte, dat zij op de grond moesten gaan zitten.
36 En Hij nam de zeven broden en de vissen, sprak het dankgebed uit, brak ze en gaf ze aan Zijn discipelen, en de discipelen gaven ze aan de menigte.
37 En zij aten allen en werden verzadigd. En zij haalden het overgeblevene van het gebroken vlees op, zeven volle manden.
38 En zij die gegeten hebben, waren vierduizend mannen, niet meegerekend de vrouwen en kinderen.
39 En hij liet de menigte heengaan, ging aan boord van een schip en kwam in de omgeving van Magdala.

HOOFDSTUK 16

1 Ook de Farizeeën kwamen met de Sadduceeën en verzochten Hem om hun een teken uit de hemel te laten zien.
2 Hij antwoordde en zeide tot hen: Wanneer het avond wordt, zegt gij: Het zal mooi weer zijn, want de lucht is rood.
3 En 's morgens zal het slecht weer zijn vandaag, want de lucht is rood en donker. Gij huichelaars, gij kunt het aanschijn des hemels onderscheiden, maar kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?
4 Een goddeloos en overspelig geslacht verlangt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet. En hij verliet hen en ging heen.
5 Toen zijn leerlingen aan de overkant kwamen, waren ze vergeten brood mee te nemen.
6 Toen zei Jezus tegen hen: Wees op uw hoede voor de zuurdesem van de Farizeeën en de Sadduceeën.
7 En zij overlegden onder elkander en zeiden: Dat komt, omdat wij geen brood hebben meegenomen.
8 Toen Jezus dit begreep, zei Hij tegen hen: Kleingelovigen, waarom overlegt u onder elkaar, omdat u geen brood hebt meegebracht?
9 Begrijpt u het nog steeds niet, en herinnert u zich nog steeds niet de vijf broden van de vijfduizend, en hoeveel manden u hebt opgepakt?
10 Ook niet de zeven broden van de vierduizend, en hoeveel manden jullie hebben opgepakt?
11 Hoe komt het dat u niet begrijpt dat ik u niet over brood heb gezegd dat u op uw hoede moet zijn voor de zuurdesem van de Farizeeën en de Sadduceeën?
12 Toen begrepen zij dat Hij hun niet op hun hoede had voor het zuurdeeg in het brood, maar voor de leer van de Farizeeën en Sadduceeën.

13 Toen Jezus in de omgeving van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?
14 En zij zeiden: Sommigen zeggen, dat Gij zijt Johannes de Doper; anderen, dat Gij Elia zijt, en anderen, dat Gij Jeremia zijt of een van de profeten.
15 Hij zei tegen hen: Maar wie zegt u dat Ik ben?
16 En Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.
17 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.
18 En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.
19 En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven, en al wat gij op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn, en al wat gij op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.
20 Toen gebood Hij zijn discipelen dat zij aan niemand mochten zeggen dat Hij Jezus, de Christus, was.
21 Vanaf die tijd begon Jezus aan zijn discipelen te laten zien dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel moest lijden van de kant van de oudsten, de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou opstaan.
22 Toen nam Petrus Hem onder zijn hoede en begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, dit geschiede U niet!
23 Maar Hij keerde Zich om en zei tegen Petrus: Ga weg van Mij, satan, jij bent een struikelblok voor Mij, want je bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen.
24 Toen zei Jezus tegen zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.
25 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar ieder die zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden.
26 Want wat baat het een mens, als hij de hele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn ziel?
27 Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van zijn Vader, met zijn engelen, en dan zal hij ieder vergelden naar zijn daden.
28 Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van de hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, voordat zij de Mensenzoon in zijn koninkrijk hebben zien komen.

HOOFDSTUK 17

1 En na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes, zijn broer, mee en bracht hen alleen op een hoge berg,
2 En Hij veranderde voor hun ogen van gedaante; Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleding werd wit als het licht.
3 En zie, aan hen verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.
4 Toen antwoordde Petrus en zeide tot Jezus: Heere, het is goed, dat wij hier zijn. Indien Gij wilt, laten wij hier drie tenten maken, één voor U, één voor Mozes en één voor Elia.
5 Terwijl Hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen, en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem.
6 Toen de discipelen dit hoorden, wierpen ze zich met het gezicht ter aarde en werden zeer bevreesd.
7 En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bang.
8 En toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand, behalve Jezus alleen.
9 Toen zij van de berg afdaalden, gebood Jezus hun: Vertel niemand wat u hebt gezien, totdat de Mensenzoon uit de doden is opgewekt.
10 En zijn discipelen vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dan dat Elia eerst moet komen?
11 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Elia zal wel eerst komen en alles herstellen.
12 Maar Ik zeg u, dat Elias al gekomen is, en zij hebben hem niet gekend, maar hebben hem gedaan al wat zij wilden; alzo zal ook de Zoon des mensen door hen lijden.
13 Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen over Johannes de Doper sprak.
14 Toen zij bij de menigte kwamen, kwam er een man naar Hem toe, die voor Hem op de knieën viel en zei:
15 HEERE, wees mijn zoon genadig, want hij is maanziek en heeft veel pijn. Hij valt namelijk dikwijls in het vuur en in het water.
16 En ik heb hem bij uw discipelen gebracht, maar zij konden hem niet genezen.
17 Toen antwoordde Jezus en zeide: O, ongelovig en verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog bij u zijn? Hoe lang zal Ik u nog verdragen? Breng hem hier bij Mij.
18 En Jezus bestrafte de duivel, en deze ging van hem weg; en het kind werd van datzelfde moment af genezen.
19 Toen kwamen de discipelen alleen bij Jezus en zeiden: Waarom konden wij hem niet uitwerpen?
20 En Jezus zeide tot hen: Vanwege uw ongeloof. Want voorwaar, Ik zeg u, indien gij een geloof had als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar, en hij zal zich verplaatsen, en niets zal u onmogelijk zijn.
21 Maar dit soort gaat alleen uit door gebed en vasten.
22 En terwijl zij in Galilea verbleven, zei Jezus tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen.
23 En zij zullen Hem doden, en ten derden dage zal Hij opgewekt worden. En zij werden zeer bedroefd.
24 Toen zij te Kapernaüm kwamen, kwamen de incasseerders van de schatting naar Petrus en zeiden: Betaalt uw heer de schatting niet?
25 Hij zei: Ja. En toen hij in het huis gekomen was, voorkwam Jezus hem, zeggende: Wat dunkt u, Simon? Van wie heffen de koningen der aarde tol of schatting? Van hun eigen kinderen, of van vreemden?
26 Petrus zeide tot Hem: Van vreemden. Jezus zeide tot hem: Dan zijn de kinderen vrij.
27 Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga jij naar de zee, werp een vishaak uit en haal de eerste vis die bovenkomt boven. Doe zijn bek open en je zult een geldstuk vinden. Neem dat en geef het hun voor mij en voor jou.

HOOFDSTUK 18

1 Op datzelfde moment kwamen de discipelen naar Jezus toe en vroegen: Wie is de grootste in het Koninkrijk der hemelen?
2 En Jezus riep een klein kind bij Zich, en zette dat in het midden van hen,
3 En Hij zeide: Voorwaar, Ik zeg u, indien gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.
4 Wie zich dus vernedert als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen.
5 En wie zo'n kind in mijn naam ontvangt, ontvangt mij.
6 Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn dat een molensteen om zijn nek werd gehangen en hij in de diepte van de zee werd verzwolgen.
7 Wee de wereld vanwege de struikelblokken, want het is onvermijdelijk dat er struikelblokken komen. Maar wee de mens door wie de struikelblokken komen!
8 Indien dan uw hand of uw voet u tot zonde verleidt, hak ze af en werp ze van u. Het is beter voor u kreupel of verminkt het leven in te gaan, dan met twee handen of twee voeten in het eeuwige vuur geworpen te worden.
9 En als uw oog u tot zonde verleidt, ruk het dan uit en werp het van u. Het is beter voor u met één oog het leven in te gaan, dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden.
10 Let op dat u niet één van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen in de hemel altijd het aangezicht aanschouwen van Mijn Vader, Die in de hemel is.
11 Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren was.
12 Wat dunkt u? Als iemand honderd schapen heeft en één daarvan raakt afgedwaald, zal hij dan niet de negenennegentig achterlaten en in de bergen het afgedwaalde zoeken?
13 En indien het hem lukt het te vinden, voorwaar, Ik zeg u, dan verheugt hij zich meer over dat ene schaap dan over de negenennegentig die niet verdwaald waren.
14 Zo is het ook niet de wil van uw Vader in de hemel, dat één van deze kleinen verloren gaat.
15 En wanneer uw broeder tegen u zondigt, ga dan heen en wijs hem terecht in persoon, onder vier ogen. Indien hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen.
16 Maar als hij niet naar u luistert, neem dan nog een of twee getuigen mee, zodat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat.
17 En indien hij niet naar hen luistert, zeg het dan aan de gemeente; en indien hij niet naar de gemeente luistert, dan zal hij voor u zijn als een heiden en een tollenaar.
18 Voorwaar, Ik zeg u: Al wat gij op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en al wat gij op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.
19 Ik zeg u nogmaals: als twee van u op de aarde iets eenstemmig vragen, zal het hun ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is.
20 Want waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn, daar ben ik in hun midden.
21 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoe vaak zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe?
22 Jezus zei tegen hem: Ik zeg je, niet tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zevenmaal.
23 Daarom is het Koninkrijk der hemelen te vergelijken met een koning die rekening wilde houden met zijn dienaren.
24 Toen hij begon af te rekenen, werd er iemand bij hem gebracht die hem tienduizend talenten schuldig was.
25 Maar toen hij niet kon betalen, gaf zijn heer bevel dat hij verkocht moest worden, samen met zijn vrouw, zijn kinderen en alles wat hij had, en dat de betaling gedaan moest worden.
26 De dienaar viel neer, aanbad Hem en zei: Heere, heb geduld met mij, en ik zal U alles betalen.
27 Toen kreeg de heer van die dienaar medelijden, liet hem gaan en schold hem de schuld kwijt.
28 Maar diezelfde slaaf ging naar buiten en trof een van zijn medeslaven aan, die hem honderd penningen schuldig was. Hij greep hem vast, greep hem bij de keel en zei: Betaal mij wat je schuldig bent.
29 Toen viel zijn medeslaaf aan zijn voeten neer en smeekte hem: Heb geduld met mij, dan zal ik u alles betalen.
30 Maar hij wilde niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld betaald zou hebben.
31 Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurd was, werden ze erg bedroefd. Ze gingen naar hun heer en vertelden hem alles wat er gebeurd was.
32 Toen liet zijn heer hem roepen en zei tegen hem: Slechte dienaar, ik heb je al die schuld kwijtgescholden, omdat je het mij gevraagd hebt.
33 Had ook jij geen medelijden moeten hebben met je medeslaaf, zoals ik medelijden had met jou?
34 En zijn heer werd toornig en leverde hem over aan de pijnigers, totdat hij alles betaald zou hebben wat hij hem schuldig was.
35 Zo zal ook mijn hemelse Vader met u doen, als u niet van harte vergeeft, een ieder zijn broeder zijn overtredingen.

HOOFDSTUK 19

1 En het gebeurde, toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat Hij vertrok uit Galilea en kwam in het gebied van Judea, over de Jordaan.
2 En een grote menigte volgde Hem, en Hij genas hen daar.
3 Ook de Farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem op de proef te stellen en zeiden tegen Hem: Is het een man geoorloofd zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?
4 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, dat Hij, Die hen van den beginne gemaakt heeft, hen man en vrouw gemaakt heeft,
5 En gezegd: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn.
6 Daarom zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Wat God dan samengevoegd heeft, scheide de mens niet.
7 Zij zeiden tot Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een scheidingsbrief te geven en haar toch te verstoten?
8 Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart toegestaan dat u uw vrouw verstootte. Maar van het begin af is het zo niet geweest.

9 En Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot, behalve om hoererij, en een andere trouwt, die pleegt overspel. En wie met een verstotene trouwt, pleegt overspel.
10 Zijn discipelen zeiden tegen Hem: Als de zaak van een man met zijn vrouw zo is, is het niet goed om te trouwen.
11 Maar Hij zei tegen hen: Niet iedereen kan dit woord aanvaarden, behalve zij aan wie het gegeven is.
12 Want er zijn ontmanden, die zo geboren zijn uit de baarmoeder van hun moeder; en er zijn ontmanden, die door de mensen ontmand zijn; en er zijn ontmanden, die zichzelf ontmand hebben om het Koninkrijk der hemelen. Wie het kan ontvangen, die ontvange het.
13 Toen werden er kleine kinderen bij Hem gebracht, opdat Hij hun de handen zou opleggen en zou bidden. En de discipelen bestraften hen.
14 Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.
15 En Hij legde hun de handen op en vertrok vandaar.
16 En zie, iemand kwam naar Hem toe en zei: Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?
17 En Hij zeide tot Hem: Waarom noemt Gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God; maar indien Gij tot het leven wilt ingaan, onderhoud de geboden.
18 Hij zeide tot Hem: Welke? Jezus zeide: Gij zult niet doden, gij zult geen overspel plegen, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis afleggen,
19 Eer uw vader en uw moeder, en: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.
20 De jongeling zei tegen Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jeugd af. Wat ontbreekt mij nog?
21 Jezus zei tegen hem: Als je volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat je hebt en geef het aan de armen, en je zult een schat in de hemel hebben; kom dan terug en volg Mij.
22 Toen de jongeman deze woorden hoorde, ging hij bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.
23 Toen zei Jezus tegen zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke moeilijk het Koninkrijk der hemelen zal binnengaan.
24 En nogmaals zeg Ik u: Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.
25 Toen zijn discipelen dit hoorden, waren ze zeer verbaasd en zeiden: Wie kan er dan behouden worden?
26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Voor de mensen is dat onmogelijk, maar voor God zijn alle dingen mogelijk.
27 Toen antwoordde Petrus en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal ons dan overkomen?
28 En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook gij zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.
29 En ieder die huizen, broers of zusters, vader of moeder, vrouw, kinderen of akkers heeft verlaten om mijns naams wil, zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven.
30 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

HOOFDSTUK 20

1 Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een heer des huizes, die 's morgens vroeg eropuit ging om arbeiders voor zijn wijngaard in te huren.
2 En nadat hij met de arbeiders overeenstemming had bereikt over een penning per dag, stuurde hij hen naar zijn wijngaard.
3 En omstreeks het derde uur ging hij naar buiten en zag anderen werkeloos op de markt staan,
4 En zeide tot hen: Gaat ook gijlieden in den wijngaard, en wat billijk is, zal ik u geven. En zij gingen heen.
5 Omstreeks het zesde en negende uur ging hij opnieuw op pad en deed hetzelfde.
6 En omstreeks het elfde uur ging hij weer naar buiten en vond nog anderen werkloos staan. Hij zei tegen hen: Waarom staan jullie hier de hele dag werkloos?
7 Zij zeiden tot hem: Omdat niemand ons gehuurd heeft. Hij zeide tot hen: Gaat ook gijlieden in de wijngaard, en wat billijk is, dat zult gij ontvangen.
8 Toen het avond geworden was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: Roep de arbeiders en betaal hun het loon, te beginnen bij de laatsten en zo tot de eersten.
9 Toen de mannen kwamen die omstreeks het elfde uur ingehuurd waren, ontvingen zij ieder een penning.
10 Maar toen de eersten kwamen, meenden ze dat ze meer zouden ontvangen; en ook zij kregen ieder een penning.
11 En toen zij het ontvangen hadden, morden zij tegen de heer des huizes,
12 Zij zeiden: Deze laatsten hebben slechts één uur gewerkt, en Gij hebt hen gelijkgesteld aan ons, die de last en de hitte van de dag hebben gedragen.
13 Maar Hij antwoordde een van hen en zeide: Vriend, ik doe u geen onrecht; zijt gij het niet met mij eens geworden over een penning?
14 Neem wat van u is en ga heen; ik zal aan deze laatste geven, evenals aan u.
15 Is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat ik wil? Is uw oog boos, omdat ik goed ben?
16 Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.
17 En Jezus ging op naar Jeruzalem en nam de twaalf discipelen apart op de weg, en zei tegen hen:
18 Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden aan de overpriesters en de schriftgeleerden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen,
19 En zij zullen Hem overleveren aan de heidenen, om Hem te bespotten, en te geselen, en te kruisigen, en op de derde dag zal Hij opstaan.
20 Toen kwam de moeder van Zebedeüs met haar zonen naar Hem toe. Ze aanbad Hem en vroeg Hem om iets.
21 En hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot hem: Geef, dat deze mijn twee zonen mogen zitten, de een aan uw rechterhand, en de ander aan uw linkerhand, in uw koninkrijk.
22 Maar Jezus antwoordde en zeide: Gij weet niet, wat gij vraagt. Kunt gij drinken uit de beker, die Ik zal drinken, en

gedoopt worden met de doop, waarmee Ik gedoopt word? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen.
23 En Hij zeide tot hen: Gij zult wel uit Mijn drinkbeker drinken, en met de doop, waarmee Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechterhand en aan Mijn linkerhand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader.
24 Toen de tien anderen dit hoorden, werden ze woedend op de twee broeders.
25 Maar Jezus riep hen bij Zich en zei: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen uitoefenen, en de rijken oefenen macht over hen uit.
26 Maar zo mag het onder u niet zijn. Wie onder u groot wil worden, moet uw dienaar zijn.
27 En wie onder u de eerste wil zijn, moet uw dienaar zijn.
28 Zoals ook de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.
29 Toen zij uit Jericho vertrokken, volgde Hem een grote menigte.
30 En zie, twee blinden, die langs de weg zaten, hoorden dat Jezus voorbijging en riepen: Wees ons genadig, Heere, Zoon van David!
31 En de menigte bestrafte hen, dat zij moesten zwijgen; maar zij schreeuwden des te meer en zeiden: Wees ons genadig, Heere, Zoon van David!
32 En Jezus bleef staan, riep hen bij zich en zei: Wat wilt u dat Ik voor u doen zal?
33 Zij zeiden tot Hem: Heere, laat onze ogen geopend worden.
34 Jezus werd met ontferming over hen bewogen en raakte hun ogen aan. En meteen konden hun ogen zien en zij volgden Hem.

HOOFDSTUK 21

1 En toen zij Jeruzalem naderden en bij Bethfagé, aan de Olijfberg, kwamen, zond Jezus twee discipelen uit,
2 En hij zei tot hen: Ga naar het dorp dat tegenover u ligt, en terstond zult u een ezelin vinden die vastgebonden is, met een veulen bij haar. Maak ze los en breng ze tot Mij.
3 En indien iemand iets tot u zegt, zult gij zeggen: De Heere heeft ze nodig; en Hij zal ze terstond zenden.
4 Dit alles is gebeurd, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, die zegt:
5 Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en zittend op een ezelin en op een veulen, het jong van een ezelin.
6 En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun geboden had,
7 En zij brachten de ezelin en het veulen, en deden hun kleren daarop, en zij zetten hem daarop.
8 En een zeer grote menigte spreidde hun kleren uit op de weg; anderen hakten takken van de bomen af en strooiden die op de weg.
9 En de menigte, die vooraan en achteraan liep, riep: Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des Heren; Hosanna in de hoogste hemelen.
10 Toen Hij in Jeruzalem aankwam, raakte de hele stad in rep en roer, en men vroeg: Wie is dit?
11 En de menigte zeide: Dit is Jezus, de Profeet uit Nazareth in Galilea.
12 En Jezus ging de tempel van God binnen en wierp allen eruit die in de tempel verkochten en kochten, en Hij keerde de tafels van de wisselaars om, en de stoelen van hen die de duiven verkochten,
13 En Hij zeide tot hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden, maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt.
14 En er kwamen blinden en kreupelen naar Hem toe in de tempel, en Hij genas hen.
15 Toen de overpriesters en de schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij deed, en de kinderen in de tempel riepen en zeiden: Hosanna, de Zoon van David, werden zij zeer verontwaardigd.
16 En zeide tot Hem: Hoort Gij, wat dezen zeggen? En Jezus zeide tot hen: Ja, hebt gij dan nooit gelezen: Uit de mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij de lofprijzing volbracht?
17 Hij verliet hen en ging de stad uit naar Bethanië, waar hij overnachtte.
18 Toen hij de volgende morgen in de stad terugkwam, kreeg hij honger.
19 En toen hij een vijgenboom op den weg zag, kwam hij tot hem, en vond er niets aan, dan alleen bladeren, en zeide tot hem: Laat er van nu af aan geen vrucht aan u groeien in eeuwigheid. En terstond verdorde de vijgenboom.
20 Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe spoedig verdordt de vijgenboom!
21 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: als u geloof hebt en niet twijfelt, zult u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gebeurd, maar ook als u tegen deze berg zegt: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zal het gebeuren.
22 En al wat u in het gebed gelovig vraagt, zult u ontvangen.
23 Toen Hij in de tempel gekomen was, kwamen de overpriesters en de oudsten van het volk naar Hem toe, terwijl Hij aan het onderwijzen was, en zeiden: Op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U deze bevoegdheid gegeven?
24 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ook Ik zal u één ding vragen; als gij het Mij zegt, zal Ik het u eveneens zeggen, op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
25 De doop van Johannes, vanwaar was die? Uit de hemel, of van de mensen? En zij overlegden bij zichzelf, zeggende: Indien wij zeggen: Uit de hemel, zo zal Hij tot ons zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?
26 Maar als wij zeggen: Uit de mensen, dan vrezen wij het volk, want allen beschouwen Johannes als een profeet.
27 En zij antwoordden Jezus en zeiden: Wij weten het niet. En Hij zeide tot hen: En Ik zeg u ook niet, door welke macht Ik deze dingen doe.
28 Maar wat dunkt u? Een zeker mens had twee zonen; en hij kwam tot de eerste, en zeide: Zoon, ga heden in mijn wijngaard werken.
29 Hij antwoordde en zei: Ik wil niet. Maar later kreeg hij berouw en ging.
30 En hij kwam tot de tweede, en zeide hetzelfde. En hij antwoordde en zeide: Ik ga, mijnheer; en ging niet.

31 Of van die twee de wil van zijn vader gedaan heeft? Zij zeiden tot hem: De eerste. Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk Gods.
32 Want Johannes is tot u gekomen op de weg van de gerechtigheid, en u hebt hem niet geloofd. De tollenaars en de hoeren hebben hem echter wel geloofd. En u, die het gezien hebt, hebt u later niet bekeerd, zodat u in hem zou geloven.
33 Luister naar een andere gelijkenis: Er was een heer des huizes die een wijngaard plantte, er een heg omheen zette, er een wijnpers in groef en een toren bouwde, en hij verhuurde hem aan wijnbouwers, en ging naar een ver land.
34 Toen de tijd van de vrucht aanbrak, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers, opdat zij de vruchten ervan zouden ontvangen.
35 Toen namen de landbouwers zijn knechten, sloegen de ene, doodden de andere en stenigden een derde.
36 Hij stuurde opnieuw andere dienaren, meer dan eerst, en zij deden met hen hetzelfde.
37 Maar ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe en zei: ‘Ze zullen ontzag hebben voor mijn zoon.’
38 Toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis in bezit nemen.
39 En zij grepen hem, wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem.
40 Wanneer de heer van de wijngaard komt, wat zal hij dan met die wijnbouwers doen?
41 Zij zeiden tot Hem: Hij zal die slechte mannen op een ellendige wijze ombrengen en Zijn wijngaard aan andere wijnbouwers verpachten, die Hem op de juiste tijd de vruchten zullen afdragen.
42 Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit in de Schriften gelezen: De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is tot een hoeksteen geworden. Dit is het werk van de Heer en het is wonderbaar in onze ogen?
43 Daarom zeg ik u: Het koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en gegeven aan een volk dat de vruchten daarvan voortbrengt.
44 Iedereen die op deze steen valt, zal verpletterd worden. Maar iedereen op wie hij valt, zal door de steen vermalen worden.
45 Toen de overpriesters en de Farizeeën zijn gelijkenissen hoorden, begrepen ze dat hij over hen sprak.
46 Maar toen ze hem wilden grijpen, waren ze bang voor de menigte, want ze hielden hem voor een profeet.

HOOFDSTUK 22

1 En Jezus antwoordde en sprak wederom tot hen door gelijkenissen, en zeide:
2 Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning die een bruiloft voor zijn zoon organiseerde,
3 En hij zond zijn dienaren uit om de genodigden voor de bruiloft te roepen, maar zij wilden niet komen.
4 Hij stuurde weer andere dienaren eropuit en zei: Zeg tegen de genodigden: Zie, ik heb mijn maaltijd klaargemaakt; mijn runderen en mijn mestvee zijn geslacht en alles is gereed; kom naar de bruiloft.
5 Maar zij sloegen er geen acht op en gingen heen, de een naar zijn akker, de ander naar zijn koopwaar.
6 En het overblijfsel greep zijn dienaren, mishandelde hen en doodde hen.
7 Toen de koning dit hoorde, werd hij woedend. Hij stuurde zijn legers eropuit, doodde de moordenaars en stak hun stad in brand.
8 Toen zei hij tegen zijn dienaren: De bruiloft is gereed, maar de genodigden waren het niet waard.
9 Ga daarom naar de hoofdwegen en nodig iedereen die u tegenkomt uit voor de bruiloft.
10 Die dienaren gingen dus naar de wegen en verzamelden iedereen die ze tegenkwamen, zowel slechten als goeden. En de bruiloftszaal werd vol met gasten.
11 Toen de koning binnenkwam om de gasten te overzien, zag hij daar een man die geen bruiloftskleed aanhad.
12 En hij zeide tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen, zonder bruiloftskleed aan te hebben? En hij werd sprakeloos.
13 Toen zei de koning tegen de dienaren: Bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem in de buitenste duisternis. Daar zal gehuil zijn en tandengeknars.
14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.
15 Toen gingen de Farizeeën heen en beraadslaagden hoe zij Hem in Zijn woorden konden verstrikken.
16 En zij zonden hun discipelen, met de Herodianen, naar Hem toe, en zeiden: Meester, wij weten, dat Gij waarachtig zijt en de weg Gods in waarheid leert. Gij trekt U naar niemand aan, want Gij ziet de persoon der mensen niet aan.
17 Zeg ons dan: Wat dunkt u? Is het geoorloofd belasting te betalen aan de keizer, of niet?
18 Maar Jezus begreep hun slechtheid en zei: Waarom stelt u Mij op de proef, huichelaars?
19 Toon mij het schattingsgeld. En zij brachten hem een penning.
20 En Hij zeide tot hen: Van wie is dit beeld en dit opschrift?
21 Zij zeiden tot Hem: Des keizers. Toen zeide Hij tot hen: Geef dan den keizer, wat des keizers is, en God, wat Gods is.
22 Toen zij deze woorden hoorden, waren zij verbaasd. Zij verlieten Hem en gingen heen.
23 Op diezelfde dag kwamen de Sadduceeën naar Hem toe, die beweren dat er geen opstanding is, en vroegen Hem:
24 Mozes zei: Meester, als iemand sterft zonder kinderen te hebben, moet zijn broer met diens vrouw trouwen en voor zijn broer nageslacht verwekken.
25 Er waren nu zeven broeders bij ons. De eerste was getrouwd met een vrouw en was gestorven. Omdat hij geen kinderen had, liet hij zijn vrouw na aan zijn broer.
26 Evenzo de tweede, en de derde, tot en met de zevende.
27 En het laatst stierf ook de vrouw.
28 In de opstanding dan, van wie van de zeven zal zij de vrouw zijn? Want zij hebben haar allen gehad.
29 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Jullie dwalen, omdat jullie de Schriften niet kennen en ook niet de kracht van God.
30 Want in de opstanding trouwen ze niet en worden ze niet uitgehuwelijkt, maar ze zijn als engelen van God in de hemel.
31 Maar wat de opstanding van de doden betreft, hebt u niet gelezen wat God tot u gesproken heeft, toen Hij zei:

32 Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. God is niet een God van doden, maar van levenden.
33 Toen de menigte dit hoorde, raakten ze verbijsterd over zijn leer.
34 Toen de Farizeeën hoorden dat Hij de Sadduceeën tot zwijgen had gebracht, kwamen ze bijeen.
35 En een van hen, een wetgeleerde, stelde Hem een vraag om Hem op de proef te stellen en zei:
36 Meester, wat is het grootste gebod in de wet?
37 Jezus zei tegen hem: Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.
38 Dit is het eerste en het grote gebod.
39 En het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.
40 Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.
41 Terwijl de Farizeeën bijeen waren, vroeg Jezus hun:
42 Zeggende: Wat dunkt u van de Christus? Wiens zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: De Zoon van David.
43 Hij zei tegen hen: Hoe kan David Hem dan in de geest Heer noemen, als hij zegt:
44 De HEERE zeide tot mijn Heere: Zit Gij aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor Uw voeten.
45 Als David Hem dan Heer noemt, hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?
46 En niemand kon hem een woord antwoorden, en vanaf die dag durfde niemand hem nog vragen te stellen.

HOOFDSTUK 23

1 Toen sprak Jezus tot de menigte en tot zijn discipelen:
2 Ze zeiden: De schriftgeleerden en de Farizeeën zitten op de stoel van Mozes.
3 Alles wat zij u dus zeggen, moet u in acht nemen en doen. Maar doet niet naar hun werken, want zij zeggen het wel, maar doen het niet.
4 Want zij binden lasten samen die zwaar en moeilijk te dragen zijn, en leggen die op de schouders van de mensen, maar zelf willen zij ze met hun vinger niet verroeren.
5 Maar al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden: zij maken hun gebedsriemen breed en vergroten de zomen van hun kleren,
6 En heb de eerste plaatsen bij de feesten lief, en de ereplaatsen in de synagogen,
7 En op de markten worden zij gegroet en door de mensen aangesproken: Rabbi, Rabbi.
8 Maar laat u niet rabbi noemen, want één is uw Meester, namelijk Christus, en u bent allen broeders.
9 En noem niemand uw vader op de aarde, want er is één Vader voor u, namelijk Hij die in de hemelen is.
10 Laat u ook geen meesters noemen, want één is uw Meester: Christus.
11 Maar wie onder u de grootste is, zal uw dienaar zijn.
12 En al wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en al wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.
13 Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen af voor de mensen. U gaat er zelf niet binnen en u laat degenen die willen binnengaan, er ook niet binnen.
14 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op en bidt voor de schijn lang. Daarom zult u een zwaarder oordeel ontvangen.
15 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bereisdt zee en land om één proseliet te winnen, en wanneer u hem eenmaal gewonnen hebt, maakt u hem tot een kind van de hel in het kwadraat.
16 Wee u, blinde leidslieden, die zegt: Als iemand bij de tempel zweert, betekent dat niets. Maar als iemand bij het goud van de tempel zweert, is hij een schuldenaar.
17 Gij dwazen en blinden! Want wat is meer waard, het goud of de tempel die het goud heiligt?
18 En: Wie zweert bij het altaar, dan is dat niets; maar wie zweert bij de gave die daarop ligt, is schuldig.
19 Gij dwazen en blinden! Want wat is groter, de gave of het altaar, dat de gave heiligt?
20 Wie dus bij het altaar zweert, zweert daarbij en bij alles wat daarop is.
21 En wie bij de tempel zweert, zweert daarbij en bij hem die daarin woont.
22 En wie zweert bij de hemel, zweert bij de troon van God en bij Hem Die daarop zit.
23 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het gewichtigste van de wet na: het oordeel, de barmhartigheid en de trouw. Deze dingen had u moeten doen en de rest niet nalaten.
24 Blinde leiders, die de mug uitzift en de kameel doorslikt.
25 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u reinigt de buitenkant van de beker en de schotel, maar van binnen zijn ze vol roof en onmatigheid.
26 Blinde Farizeeër, reinig eerst wat in de beker en in de schotel is, dan wordt ook de buitenkant ervan rein.
27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u lijkt op witgepleisterde graven, die er vanbuiten wel mooi uitzien, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.
28 Zo lijkt ook u van buiten rechtvaardig voor de mensen, maar van binnen bent u vol huichelarij en ongerechtigheid.
29 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven van de profeten en versiert de graven van de rechtvaardigen,
30 En zeg: Als wij in de dagen van onze vaderen geleefd hadden, zouden wij niet met hen deel hebben gehad aan het bloed van de profeten.
31 Daarom getuigt u zelf dat u kinderen bent van hen die de profeten gedood hebben.
32 Maak dan de maat van uw vaderen vol.
33 Slangen, adderengebroed, hoe zult u aan de verdoemenis van de hel ontkomen?
34 Daarom, zie, Ik zend tot u profeten, wijzen en schriftgeleerden; en sommigen van hen zult gij doden en kruisigen, en anderen van hen zult gij geselen in uw synagogen en vervolgen van stad tot stad.
35 Opdat over u komt al het rechtvaardige bloed dat op de aarde vergoten is, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharias, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar.
36 Voorwaar, Ik zeg u: al deze dingen zullen over dit geslacht komen.
37 Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt wie tot u gezonden zijn, hoe vaak heb Ik uw kinderen

willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels bijeenbrengt, en gij hebt niet gewild!
38 Zie, uw huis wordt aan u overgelaten als een woestenij.
39 Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet meer zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heer.

HOOFDSTUK 24

1 En Jezus ging weg en verliet de tempel. En Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem de gebouwen van de tempel te tonen.
2 En Jezus zeide tot hen: Zien gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden.
3 En toen Hij op de Olijfberg zat, kwamen de discipelen alleen naar Hem toe en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?
4 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide.
5 Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen misleiden.
6 En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen. Ziet toe, wordt niet verschrikt, want al deze dingen moeten geschieden, maar het einde is er nog niet.
7 Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden, besmettelijke ziekten en aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen.
8 Dit alles is het begin van de weeën.
9 Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van mijn Naam.
10 En dan zullen er velen aanstoot nemen, en zij zullen elkaar verraden en elkaar haten.
11 En er zullen veel valse profeten opstaan en zij zullen er velen verleiden.
12 En omdat de ongerechtigheid toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen.
13 Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.
14 En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.
15 Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats (wie het leest, laat hij daarop letten)
16 Laten dan degenen die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.
17 Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis mee te nemen.
18 En wie op het veld is, moet ook niet terugkeren om zijn kleren op te halen.
19 En wee de zwangeren en de zogenden in die dagen!
20 Bid dat uw vlucht niet in de winter valt, en ook niet op een sabbatdag.
21 Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.
22 En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.
23 Als dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of daar, geloof het niet.
24 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden.
25 Zie, Ik heb het u al eerder gezegd.
26 Als men dan tot u zegt: Zie, hij is in de woestijn, ga er niet heen; zie, hij is in de binnenkamers, geloof het niet.
27 Want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en schijnt tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.
28 Want waar het kadaver is, daar verzamelen zich de arenden.
29 En terstond na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten van de hemelen zullen geschokt worden.
30 En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel; en dan zullen alle stammen van de aarde rouw bedrijven, en zij zullen de Zoon des mensen zien, komen op de wolken van de hemel, met grote kracht en heerlijkheid.
31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere.
32 Leer nu deze gelijkenis van de vijgenboom: Wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, weet u daaraan dat de zomer nabij is.
33 Zo moeten ook jullie, wanneer jullie al deze dingen zien, weten dat het nabij is, voor de deur.
34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, voordat al deze dingen geschied zijn.
35 Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen nooit voorbijgaan.
36 Maar wanneer die dag en dat uur zullen komen, weet niemand, ook de engelen in de hemel niet, maar alleen mijn Vader.
37 Maar zoals het was in de dagen van Noach, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.
38 Want zoals zij in de dagen vóór de zondvloed bezig waren met eten en drinken, met trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag dat Noach in de ark ging,
39 En zij wisten het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam; zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.
40 Dan zullen er twee op het veld zijn; de een zal worden meegenomen, de ander achtergelaten.
41 Twee vrouwen zullen aan de molen aan het malen zijn; de ene zal worden aangenomen, de andere achtergelaten.
42 Wees daarom waakzaam, want gij weet niet op welk uur uw Heer komt.
43 Weet dit: als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief zou komen, zou hij gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken.
44 Daarom moeten ook jullie bereid zijn, want op een uur waarop je het niet verwacht, zal de Zoon des mensen komen.

45 Wie is dan de trouwe en verstandige dienaar, die zijn heer over zijn dienstvolk heeft aangesteld om hun op tijd voedsel te geven?
46 Zalig die dienaar, die zijn heer bij zijn komst zo bezig vindt.
47 Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.
48 Maar als die slechte slaaf in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft uit,
49 En hij zal beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en met de dronkaards te eten en te drinken;
50 De heer van die dienaar zal komen op een dag dat hij het niet verwacht, en op een uur dat hij niet weet,
51 En zij zullen hem in stukken hakken en hem in het lot van de huichelaars doen delen; daar zal geween zijn en tandengeknars.

HOOFDSTUK 25

1 Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, die hun lampen namen en uitgingen, de bruidegom tegemoet.
2 Vijf van hen waren wijs, en vijf waren dwaas.
3 De dwazen namen hun lampen mee, maar geen olie.
4 De wijzen namen naast hun lampen ook olie mee in hun kruiken.
5 Terwijl de bruidegom uitbleef, werden ze allemaal slaperig en sliepen in.
6 En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt; gaat uit om hem te ontmoeten.
7 Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde.
8 En de dwaze zeiden tot de wijzen: Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.
9 Maar de wijzen antwoordden en zeiden: Neen, opdat er niet te veel zou zijn voor ons en voor u; gaat liever naar de verkopers en koopt voor uzelf.
10 Terwijl zij heengingen om te kopen, kwam de bruidegom, en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten.
11 Daarna kwamen ook de andere maagden en zeiden: Heer, Heer, doe ons open!
12 Maar Hij antwoordde en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, Ik ken u niet.
13 Wees dan waakzaam, want u weet niet op welke dag of op welk uur de Mensenzoon komt.
14 Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens die, toen hij naar een ver land reisde, zijn dienaren riep en hun zijn goederen toevertrouwde.
15 En aan de een gaf hij vijf talenten, aan een ander twee, en aan een derde één; ieder naar zijn bekwaamheid; en hij reisde meteen weg.
16 Hij die de vijf talenten ontvangen had, ging er handel mee drijven en verdiende er nog eens vijf talenten bij.
17 En op dezelfde wijze won degene die er twee ontvangen had, er ook nog twee bij.
18 Maar hij die het ene geld ontvangen had, ging heen en groef een gat in de grond en verborg het geld van zijn heer.
19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren en hield met hen rekening.
20 En die de vijf talenten ontvangen had, kwam en bracht nog eens vijf talenten, zeggende: Heere, vijf talenten hebt Gij mij toevertrouwd; zie, ik heb er nog vijf talenten bij verdiend.
21 Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar. Over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer.
22 Ook die de twee talenten ontvangen had, kwam naar voren en zei: Heer, twee talenten hebt u mij toevertrouwd; zie, ik heb er nog twee talenten bij verdiend.
23 Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar. Over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer.
24 Toen kwam hij die het ene talent ontvangen had, en zei: Heer, ik wist van u dat u een hardvochtig mens bent. U maait waar u niet gezaaid hebt en haalt bijeen waar u niet gestrooid hebt.
25 Toen werd ik bevreesd en ben ik uw talent in de grond gaan verbergen. Zie, daar hebt u het van u.
26 Zijn heer antwoordde en zeide tot hem: Gij slechte en luie slaaf, gij wist dat ik maai waar ik niet gezaaid heb en bijeenbreng waar ik niet heb uitgestrooid;
27 U had dus mijn geld aan de wisselkantoor moeten geven, dan had ik het bij mijn terugkomst met rente teruggekregen.
28 Neem hem dan het talent af en geef het aan hem die de tien talenten heeft.
29 Want aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem, die niet heeft, zal ook wat hij heeft, afgenomen worden.
30 En werp de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis; daar zal het geween zijn en het tandengeknars.
31 Wanneer de Mensenzoon komen zal in zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met hem, dan zal hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid.
32 En voor Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt.
33 En de schapen zal hij aan zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan zijn linkerhand.
34 Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, beërft het koninkrijk, dat voor u bereid is vanaf de grondlegging van de wereld.
35 Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven. Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gehuisvest.
36 Ik was naakt en jullie hebben mij gekleed. Ik was ziek en jullie hebben mij bezocht. Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar mij toe.
37 Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U te eten gegeven, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?
38 Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en gehuisvest, of naakt en hebben U gekleed?
39 Of wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn naar U toe gekomen?
40 En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, voor zover u dit aan een van deze minste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat aan Mij gedaan.
41 Dan zal Hij ook tot hen aan de linkerhand zeggen: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.

42 Want Ik had honger en u hebt Mij niet te eten gegeven. Ik had dorst en u hebt Mij niet te drinken gegeven.
43 Ik was een vreemdeling en u hebt mij niet opgenomen. Ik was naakt en u hebt mij niet gekleed. Ik was ziek en in de gevangenis en u hebt mij niet bezocht.
44 Dan zullen ook zij Hem antwoorden en zeggen: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt, of ziek, of in de gevangenis, en hebben U niet gediend?
45 Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit aan een van deze minsten niet hebt gedaan, hebt u het ook aan Mij niet gedaan.
46 En dezen zullen gaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven.

HOOFDSTUK 26

1 En het gebeurde, toen Jezus al deze woorden geëindigd had, dat Hij tot Zijn discipelen zei:
2 Jullie weten dat over twee dagen het feest van het Pascha is, en dan zal de Mensenzoon overgeleverd worden om gekruisigd te worden.
3 Toen kwamen de overpriesters, de schriftgeleerden en de oudsten van het volk bijeen in het paleis van de hogepriester, die Kajafas heette,
4 En zij beraamden een list om Jezus te grijpen en te doden.
5 Maar zij zeiden: Niet op het feest, opdat er geen opschudding ontstaat onder het volk.
6 Toen Jezus in Bethanië was, in het huis van Simon de melaatse,
7 Er kwam een vrouw naar Hem toe met een albasten fles vol kostbare olie. Zij goot die over Zijn hoofd uit, terwijl Hij aan tafel zat.
8 Toen zijn discipelen dat zagen, werden ze boos en zeiden: Waartoe dient deze verspilling?
9 Want deze zalf had voor veel geld verkocht kunnen worden en aan de armen gegeven kunnen worden.
10 Toen Jezus dat begreep, zei Hij tegen hen: Waarom valt u de vrouw lastig? Want zij heeft een goed werk aan Mij gedaan.
11 Want de armen hebt u altijd bij u, maar Mij hebt u niet altijd.
12 Want toen zij deze zalf op mijn lichaam goot, deed zij dat voor mijn begrafenis.
13 Voorwaar, Ik zeg u: overal waar dit Evangelie verkondigd zal worden in de hele wereld, zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden over wat deze vrouw gedaan heeft.
14 Toen ging een van de twaalf, Judas Iskariot genaamd, naar de overpriesters,
15 En zij zeiden tot hen: Wat wilt gij mij geven, en ik zal hem u overleveren? En zij sloten een verbond met hem voor dertig zilverlingen.
16 En vanaf dat moment zocht hij naar een gelegenheid om Hem te verraden.
17 Op de eerste dag van het feest van de ongezuurde broden kwamen de discipelen naar Jezus toe en vroegen hem: Waar wilt u dat wij voorbereidingen treffen zodat u het Pascha kunt eten?
18 En Hij zeide: Ga naar de stad tot een zeker man en zeg tot hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; Ik zal bij u het Pascha houden met Mijn discipelen.
19 En de discipelen deden, zoals Jezus hun opgedragen had, en zij maakten het Pascha gereed.
20 Toen het avond geworden was, ging Hij aanliggen met de twaalf.
21 En terwijl zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden.
22 En zij werden zeer bedroefd en begonnen ieder van hen tot Hem te zeggen: Heere, ben ik het niet?
23 En Hij antwoordde en zeide: Wie met Mij zijn hand in de schotel doopt, die zal Mij verraden.
24 De Zoon des mensen gaat heen, zoals over Hem geschreven staat. Maar wee die mens, door wie de Zoon des mensen verraden wordt. Het zou goed voor die mens zijn, als hij niet geboren was.
25 Toen antwoordde Judas, die Hem verraden had, en zeide: Ben ik het, Meester? Hij zeide tot Hem: Gij hebt het gezegd.
26 En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan Zijn discipelen, en Hij zeide: Neemt, eet, dit is Mijn lichaam.
27 En Hij nam de beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun die, zeggende: Drinkt allen daaruit;
28 Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.
29 Maar Ik zeg u: Ik zal van nu af aan niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot op de dag dat Ik er met u nieuw van zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.
30 Nadat zij de lofzang gezongen hadden, gingen zij naar de Olijfberg.
31 Toen zei Jezus tegen hen: Jullie zullen allemaal aanstoot aan Mij nemen in deze nacht, want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen van de kudde zullen verstrooid worden.
32 Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.
33 Petrus antwoordde en zei tegen Hem: Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik zal nooit aanstoot nemen.
34 Jezus zei tegen hem: Voorwaar, Ik zeg u: deze nacht, voordat de haan kraait, zult u Mij driemaal verloochenen.
35 Petrus zeide tot Hem: Al moest ik met U sterven, ik zal U toch niet verloochenen. Alzo zeiden ook al de discipelen.
36 Toen ging Jezus met hen naar een plaats die Getsemane heette, en zei tegen de discipelen: Ga hier zitten, terwijl Ik daar ga bidden.
37 En hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee, en hij begon bedroefd en zeer bedroefd te worden.
38 Toen zei Hij tegen hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijf hier en waak met Mij.
39 En nadat Hij een weinig verder gegaan was, wierp Hij Zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.
40 En Hij kwam bij de discipelen en vond hen slapende, en Hij zei tegen Petrus: Konden jullie niet één uur met Mij waken?
41 Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.
42 Opnieuw ging Hij voor de tweede keer weg en bad, zeggende: Mijn Vader, indien deze beker niet aan Mij kan voorbijgaan, tenzij dat Ik hem drink, zo geschiede Uw wil.

43 En Hij kwam terug en vond hen weer slapende, want hun ogen waren zwaar geworden.
44 En Hij liet hen achter, ging opnieuw heen en bad voor de derde keer, terwijl Hij dezelfde woorden sprak.
45 Toen kwam Hij bij Zijn discipelen en zei tegen hen: Slaap nu maar verder en rust uit. Zie, het uur is nabij dat de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen van zondaars.
46 Sta op, laten wij gaan. Zie, daar is hij die Mij verraadt.
47 Terwijl Hij nog sprak, zie, daar kwam Judas, een van de twaalf, en met hem een grote menigte, met zwaarden en stokken, gestuurd door de overpriesters en de oudsten van het volk.
48 En degene die Hem verraadde, gaf hun een teken en zei: Die Ik kussen zal, die is het; grijp Hem vast.
49 En terstond ging hij naar Jezus toe, zei: Wees gegroet, Heer! en kuste Hem.
50 En Jezus zeide tot hem: Vriend, waarvoor zijt gij hier? Toen kwamen zij, sloegen de handen aan Jezus en grepen Hem.
51 En zie, een van hen die bij Jezus waren, stak zijn hand uit, trok zijn zwaard, trof de dienaar van de hogepriester en sloeg hem het oor af.
52 Toen zei Jezus tegen hem: Doe je zwaard weer op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen.
53 Denkt u dat Ik nu niet tot Mijn Vader kan bidden en dat Hij Mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen zal sturen?
54 Hoe zouden dan de Schriften vervuld worden, die zeggen dat het aldus moet gebeuren?
55 In datzelfde uur zeide Jezus tot de scharen: Zijt gijlieden uitgegaan als tegen een dief met zwaarden en stokken, om Mij te grijpen? Ik zat dagelijks bij u in de tempel te onderwijzen, en gij hebt Mij niet gegrepen.
56 Maar dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten.
57 En zij die Jezus gegrepen hadden, leidden Hem weg naar de hogepriester Kajafas, waar de schriftgeleerden en de oudsten bijeen waren.
58 Maar Petrus volgde Hem op een afstand, tot aan het paleis van de hogepriester, en ging naar binnen en bleef bij de dienaren zitten om het einde te zien.
59 De overpriesters, de oudsten en de hele Raad zochten naar een valse getuigenis tegen Jezus, om Hem ter dood te kunnen brengen.
60 Maar zij vonden er geen; ja, hoewel er vele valse getuigen kwamen, vonden zij er toch geen. Ten laatste kwamen er twee valse getuigen,
61 En hij zeide: Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel Gods afbreken en in drie dagen opbouwen.
62 Toen stond de hogepriester op en zei tegen Hem: Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U?
63 Maar Jezus zweeg. En de hogepriester antwoordde en zeide tot Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God.
64 Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Ik zeg u: Van nu af aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de Macht en komen op de wolken van de hemel.
65 Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Hij heeft God gelasterd; waartoe hebben wij nog getuigen nodig? Zie, nu hebt u zijn godslastering gehoord.
66 Wat dunkt u? Zij antwoordden en zeiden: Hij is schuldig aan de dood.
67 Toen spuwden ze hem in het gezicht en sloegen hem met vuisten; en anderen sloegen hem met de palmen van hun handen,
68 En zij zeiden: Profeteer ons, Christus, wie was het die U geslagen heeft?
69 Petrus zat buiten in de voorzaal. Er kwam een meisje naar hem toe en zei: 'Jij was ook bij Jezus, de Galilese.'
70 Maar hij ontkende het voor allen en zei: Ik weet niet wat u zegt.
71 En toen Hij naar buiten ging, naar de voorhal, zag een ander dienstmeisje Hem, en zei tegen hen die daar waren: Deze was ook bij Jezus van Nazareth.
72 En opnieuw ontkende hij met een eed: Ik ken die man niet.
73 En na een tijdje kwamen degenen die erbij stonden naar hem toe en zeiden tegen Petrus: Zeker, ook jij bent een van hen, want je woorden verraden je.
74 Toen begon hij te vloeken en te zweren, zeggende: Ik ken dien man niet. En terstond kraaide de haan.
75 En Petrus herinnerde zich het woord van Jezus, die tot hem gezegd had: Eer de haan gekraaid heeft, zult gij Mij driemaal verloochenen. En hij ging uit en weende bitterlijk.

HOOFDSTUK 27

1 Toen het morgen werd, beraadslaagden alle overpriesters en oudsten van het volk tegen Jezus om Hem ter dood te brengen.
2 En nadat ze Hem geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pontius Pilatus, de stadhouder.
3 Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en bracht de dertig zilverlingen terug naar de overpriesters en de oudsten,
4 Zeggende: Ik heb gezondigd, dat ik onschuldig bloed verraden heb. En zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? Ziet gij dat toe.
5 En hij wierp de zilverlingen in de tempel, ging heen en verhing zichzelf.
6 Toen namen de overpriesters de zilverstukken en zeiden: Het is niet geoorloofd ze in de offerkist te leggen, want het is de prijs van het bloed.
7 En zij beraadslaagden en kochten er het akkerland van de pottenbakker bij, om er vreemdelingen te begraven.
8 Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag 'bloedakker' genoemd.
9 Toen werd vervuld wat gesproken was door de profeet Jeremia, die zei: En zij namen de dertig zilverlingen, de prijs van de gewaardeerde, die zij van de kinderen Israëls geschat hadden;
10 En ik gaf ze voor het akkerwerk van de pottenbakker, zoals de HEERE mij had opgedragen.
11 En Jezus stond voor de stadhouder, en de stadhouder vroeg hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der Joden? En Jezus zeide tot hem: Gij zegt het.
12 En toen hij door de overpriesters en de oudsten werd beschuldigd, antwoordde hij niets.

13 Toen zei Pilatus tegen Hem: Hoort U niet hoeveel
dingen ze tegen U getuigen?
14 En hij antwoordde hem met geen woord, zodat de
stadhouder zich zeer verwonderde.
15 Op dat feest was het de gewoonte dat de stadhouder een
gevangene vrijliet voor het volk, wie zij maar wilden.
16 En zij hadden toen een aanzienlijke gevangene, die
Barabbas heette.
17 Toen zij dan bijeengekomen waren, zei Pilatus tot hen:
Wie wilt gij dat ik u loslaat? Barabbas, of Jezus, die
Christus genoemd wordt?
18 Want hij wist dat ze hem uit afgunst hadden
overgeleverd.
19 Toen hij op de rechterstoel was gezeten, stuurde zijn
vrouw hem de boodschap: Heb niets te maken met die
rechtvaardige, want ik heb vandaag in een droom veel om
hem geleden.
20 Maar de overpriesters en de oudsten overtuigden de
menigte ervan dat zij Barabbas moesten vragen om Jezus te
doden.
21 De stadhouder antwoordde en zeide tot hen: Wie van de
twee wilt gij, dat ik u loslaat? Zij zeiden: Barabbas.
22 Pilatus zei tot hen: Wat moet ik dan doen met Jezus, die
Christus genoemd wordt? Zij zeiden allen tot Hem: Laat
Hem gekruisigd worden.
23 En de stadhouder zeide: Wat heeft Hij toch kwaad
gedaan? Maar zij schreeuwden des te meer, zeggende: Dat
Hij gekruisigd worde.
24 Toen Pilatus zag dat hij niets kon uitrichten, maar dat er
veeleer opschudding ontstond, liet hij water nemen en
waste zijn handen ten aanschouwen van de menigte, terwijl
hij zei: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze
rechtvaardige; zie zelf maar.
25 Toen antwoordde heel het volk en zei: Zijn bloed kome
over ons en over onze kinderen.
26 Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij
Jezus gegeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te
worden.
27 Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus mee
naar het stadhuis en verzamelden de hele afdeling bij Hem.
28 Toen trokken ze hem zijn kleren uit en deden hem een
scharlakenrood gewaad om.
29 En zij vlochten een kroon van doornen, zetten die op
Zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in Zijn rechterhand.
Toen knielden zij voor Hem neer en bespotten Hem,
zeggende: Gegroet, Gij Koning der Joden!
30 Toen spuwden ze naar hem, namen de rietstok en
sloegen hem op zijn hoofd.
31 En nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem de
mantel uit, deden Hem zijn eigen kleren weer aan en
leidden Hem weg om Hem te kruisigen.
32 Toen ze naar buiten gingen, troffen ze een man uit
Cyrene aan, Simon genaamd. Ze dwongen hem zijn kruis
te dragen.
33 En toen zij bij een plaats kwamen die Golgotha
genoemd werd, dat wil zeggen Schedelplaats,
34 Ze gaven hem azijn te drinken, gemengd met gal. Toen
hij ervan proefde, wilde hij niet meer drinken.
35 En zij kruisigden Hem en verdeelden Zijn kleren door
het lot te werpen, opdat vervuld zou worden wat gesproken
is door de profeet: Zij hebben Mijn kleren onder elkaar
verdeeld en over Mijn gewaad hebben zij het lot geworpen.
36 En zij bleven daar zitten en keken hem na;
37 En boven zijn hoofd liet hij een aanklacht opschrijven:
DIT IS JEZUS, DE KONING DER JODEN.
38 Toen werden er ook twee misdadigers met Hem
gekruisigd, één aan Zijn rechterhand en één aan Zijn
linkerhand.
39 En de voorbijgangers beschimpten Hem, terwijl zij hun
hoofd schudden,
40 En zeggende: Gij, Die de tempel afbreekt, en in drie
dagen opbouwt, verlos Uzelf. Indien Gij de Zoon van God
zijt, kom af van het kruis.
41 Op dezelfde wijze bespotten ook de overpriesters, de
schriftgeleerden en de oudsten Hem en zeiden:
42 Anderen heeft Hij gered, zichzelf kan Hij niet redden.
Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij dan nu van het
kruis afkomen, en wij zullen in Hem geloven.
43 Hij heeft op God vertrouwd; laat Die hem nu verlossen,
als Hij Hem wil hebben. Want Hij heeft gezegd: Ik ben de
Zoon van God.
44 Ook de rovers die met Hem gekruisigd waren, wierpen
Hem hetzelfde aan.
45 Vanaf het zesde uur kwam er duisternis over het hele
land, tot aan het negende uur.
46 En omstreeks het negende uur riep Jezus met luide stem,
zeggende: Eli, Eli, lama sabachtani? dat is: Mijn God, mijn
God, waarom hebt Gij Mij verlaten?
47 Toen sommigen van de omstanders dat hoorden, zeiden
zij: Deze roept Elia.
48 En meteen liep een van hen toe, nam een spons, vulde
die met zure wijn, stak ze op een rietstok en gaf Hem te
drinken.
49 De anderen zeiden: Laten we eens kijken of Elia komt
om hem te redden.
50 Jezus riep opnieuw met luider stem en gaf de geest.
51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in
tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de
rotsen scheurden.
52 En de graven werden geopend, en vele lichamen van de
heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt,
53 En na zijn opstanding gingen zij uit de graven, gingen
naar de heilige stad en verschenen aan velen.
54 Toen de hoofdman over honderd en zij die met hem
Jezus bewaakten, de aardbeving zagen en wat er gebeurde,
werden zij zeer bevreesd en zeiden: Werkelijk, dit was een
Zoon van God.
55 En er waren daar vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea
gevolgd waren en voor Hem zorgden, en van verre
toekeken.
56 Onder hen waren Maria Magdalena, Maria, de moeder
van Jakobus en Joses, en de moeder van de kinderen van
Zebedeüs.
57 Toen het avond geworden was, kwam er een rijk man
uit Arimathea, met name Jozef, die ook een leerling van
Jezus was.
58 Hij ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
Toen gaf Pilatus bevel het lichaam over te dragen.
59 Toen Jozef het lichaam had weggenomen, wikkelde hij
het in een zuiver linnen doek,
60 Hij legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rotsen had
laten uithouwen. Nadat hij een grote steen voor de ingang
van het graf had gerold, ging hij weg.

61 En Maria Magdalena zat tegenover het graf, samen met de andere Maria.
62 En de volgende dag, die volgde op de dag van de Voorbereiding, kwamen de overpriesters en de Farizeeën bijeen bij Pilatus,
63 En zij zeiden: Heer, wij herinneren ons dat die verleider, toen hij nog leefde, gezegd heeft: Na drie dagen zal ik opstaan.
64 Geef daarom bevel dat het graf bewaakt moet worden tot de derde dag. Anders komen zijn discipelen 's nachts, stelen hem en zeggen tegen het volk: Hij is opgewekt uit de dood. Dan zal de laatste dwaling erger zijn dan de eerste.
65 Pilatus zei tegen hen: Jullie hebben een wacht; ga heen en zorg dat het zo goed mogelijk gebeurt.
66 Zij gingen dus heen en verzekerden het graf, verzegelden de steen en plaatsten een wacht.

HOOFDSTUK 28

1 Laat in de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken.
2 En zie, er ontstond een grote aardbeving, want een engel van de Heer daalde uit de hemel neer, ging ernaartoe, rolde de steen van de deur af en ging erop zitten.
3 Zijn gelaat was als een bliksem, en zijn kleding wit als sneeuw.
4 En de bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden.
5 En de engel antwoordde en zeide tot de vrouwen: Weest gijlieden niet bevreesd, want ik weet, dat gij Jezus zoekt, Die gekruisigd was.
6 Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heer gelegen heeft.
7 En ga snel heen en zeg aan zijn discipelen dat Hij is opgewekt uit de doden. En zie, Hij gaat jullie voor naar Galilea; daar zullen jullie Hem zien. Zie, Ik heb het jullie gezegd.
8 En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en snelden heen om het aan zijn discipelen te melden.
9 En toen zij heengingen om het Zijn discipelen te berichten, zie, Jezus kwam hun tegemoet, zeggende: Wees gegroet! En zij kwamen, grepen Hem bij de voeten en aanbaden Hem.
10 Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bang. Ga naar mijn broeders en zeg dat ze naar Galilea moeten gaan, en daar zullen ze Mij zien.
11 Terwijl zij onderweg waren, zie, sommigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten aan de overpriesters alles wat er gebeurd was.
12 En toen zij met de oudsten vergaderd waren en beraadslaagd hadden, gaven zij de soldaten veel geld,
13 Hij zei: Zeg: Zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen.
14 En als dit de stadhouder ter ore komt, zullen wij hem overtuigen en u veiligheid bieden.
15 Zij namen het geld aan en deden zoals hun was opgedragen. Dit verhaal wordt onder de Joden nog steeds algemeen verkondigd.
16 Toen gingen de elf leerlingen naar Galilea, naar de berg waar Jezus hen had ontboden.
17 En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden.
18 En Jezus kwam naar hen toe en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.
19 Gaat dan heen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.
20 En hun lerende dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie geboden heb. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding van de wereld. Amen.

Het Evangelie van Marcus

HOOFDSTUK 1

1 Het begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God;
2 Zoals geschreven staat in de profeten: Zie, Ik zend Mijn bode voor Uw aangezicht uit, die Uw weg voor U heen zal bereiden.
3 Een stem roept in de woestijn: Bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht.
4 Johannes doopte in de woestijn en predikte de doop van bekering tot vergeving van zonden.
5 En heel het land Judea en de inwoners van Jeruzalem trokken naar Hem toe, en zij lieten zich allen door Hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.
6 En Johannes was gekleed in kameelhaar en met een leren gordel om zijn lendenen; en hij at sprinkhanen en wilde honing;
7 En hij predikte en zeide: Er komt na mij Iemand, sterker dan ik; Ik ben niet waardig, dat ik nederbuig en de riem van Zijn schoenen losmaak.
8 Ik heb u met water gedoopt, maar Hij zal u dopen met de Heilige Geest.
9 En het gebeurde in die dagen dat Jezus van Nazareth in Galilea kwam en door Johannes in de Jordaan gedoopt werd.
10 En terstond, toen Hij uit het water opsteeg, zag Hij de hemelen geopend en de Geest als een duif op Zich neerdalen.
11 En er klonk een stem uit de hemel, die zei: Jij bent mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb.
12 En meteen dreef de Geest hem de woestijn in.
13 En Hij bleef daar in de woestijn veertig dagen, waar Hij door Satan op de proef werd gesteld, en Hij was bij de wilde dieren, en de engelen dienden Hem.
14 Nadat Johannes in de gevangenis was gezet, kwam Jezus naar Galilea en predikte het evangelie van het Koninkrijk van God,
15 en zeiden: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen; bekeert u en gelooft het Evangelie.
16 Toen Hij langs het meer van Galilea liep, zag Hij Simon en zijn broer Andreas bezig met het uitwerpen van een net in het meer. Want zij waren vissers.
17 En Jezus zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal maken dat jullie vissers van mensen worden.
18 En terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem.
19 En toen Hij een eindje verder gegaan was, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, die ook in het schip bezig waren met het herstellen van hun netten.
20 En terstond riep Hij hen bij zich. Zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de dagloners, en gingen hem achterna.
21 Zij kwamen in Kapernaüm, en terstond op de sabbatdag ging Hij naar de synagoge en onderwees Hem.
22 En zij stonden versteld over zijn leer, want hij onderwees hen als gezaghebbend en niet zoals de schriftgeleerden.
23 En er was in hun synagoge een man met een onreine geest, en hij riep:
24 Zeggende: Laat ons met rust; wat hebben wij met U te maken, Jezus van Nazareth? Zijt Gij gekomen om ons te verderven? Ik weet, wie Gij zijt: de Heilige Gods.
25 En Jezus bestrafte hem en zei: Zwijg en ga uit hem weg.
26 En nadat de onreine geest hem had opengereten en met luide stem had geroepen, ging hij uit hem weg.
27 En zij waren allen verbaasd, zodat zij onder elkaar vroegen: Wat is dit? Wat is dit voor een nieuwe leer? Want met gezag gebiedt Hij zelfs de onreine geesten, en zij gehoorzamen Hem.
28 En onmiddellijk verspreidde zijn gerucht zich door de gehele streek rondom Galilea.
29 En zodra zij uit de synagoge kwamen, gingen zij met Jakobus en Johannes het huis van Simon en Andreas binnen.
30 Maar de schoonmoeder van Simon lag met koorts op bed, en meteen vertelden ze hem over haar.
31 En Hij ging naar haar toe, nam haar bij de hand en richtte haar op. En terstond verliet haar de koorts, en zij bediende hen.
32 En toen de zon onderging, brachten zij allen die ziek waren en door demonen bezeten, bij Hem.
33 En de hele stad verzamelde zich bij de deur.
34 En Hij genas velen die aan allerlei ziekten leden, en Hij wierp vele demonen uit. En Hij liet de demonen niet spreken, omdat zij Hem kenden.
35 En des morgens vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats om daar te bidden.
36 En Simon en zij die bij hem waren, volgden hem.
37 Toen ze hem gevonden hadden, zeiden ze tegen hem: Iedereen zoekt naar jou.
38 En Hij zeide tot hen: Laten wij naar de naburige dorpen gaan, opdat ik ook daar predik. Want daarvoor ben Ik uitgegaan.
39 En Hij predikte in hun synagogen door heel Galilea en dreef de demonen uit.
40 En een melaatse kwam naar Hem toe, smeekte Hem, en viel voor Hem op de knieën, en zei tot Hem: Als U wilt, kunt U mij reinigen.
41 En Jezus werd met ontferming bewogen, stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei tegen hem: Ik wil het, word rein.
42 En zodra hij gesproken had, verdween meteen de melaatsheid bij hem en werd hij gereinigd.
43 En hij gaf hem een streng bevel en liet hem terstond gaan;
44 En hij zei tegen hem: Zeg tegen niemand iets, maar ga heen, laat u aan de priester zien en offer voor uw reiniging wat Mozes geboden heeft, tot een getuigenis voor hen.
45 Maar hij ging naar buiten en begon het veel te verkondigen en de zaak rond te bazuinen, zodat Jezus niet meer openlijk de stad kon binnengaan, maar buiten op eenzame plaatsen bleef. En van alle kanten kwamen ze naar Hem toe.

HOOFDSTUK 2

1 En enige dagen later kwam Hij weer in Kapernaüm, en men hoorde dat Hij in huis was.
2 En terstond stroomden er velen samen, zodat er geen ruimte was om hen te ontvangen, zelfs niet bij de deur. En Hij verkondigde het Woord aan hen.
3 En zij kwamen bij Hem, en brachten een verlamde mee, die door vier anderen gedragen werd.
4 En omdat zij vanwege de menigte niet bij Hem konden komen, haalden zij de dakbedekking eraf, waar Hij lag. Nadat zij het dak hadden opengebroken, lieten zij het bed waarop de verlamde lag, naar beneden.
5 Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden worden u vergeven.
6 Maar er zaten daar enige schriftgeleerden, die in hun hart overlegden:
7 Waarom spreekt deze man zulke godslasteringen? Wie kan zonden vergeven dan God alleen?
8 En toen Jezus terstond in zijn geest begreep dat zij zo bij zichzelf overlegden, zei Hij tegen hen: Waarom overlegt u deze dingen in uw hart?
9 Wat is gemakkelijker om tegen de verlamde te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of om te zeggen: Sta op, neem uw bed op en loop?
10 Maar opdat u weet dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven, (zegt Hij tot de verlamde):
11 Ik zeg u: Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.
12 En hij stond meteen op, nam het bed op en ging voor de ogen van allen naar buiten, zodat zij allen versteld stonden en God verheerlijkten, zeggende: Zoiets hebben wij nog nooit gezien.
13 En Hij ging weer naar de zee, en de hele menigte kwam bij Hem bijeen, en Hij onderwees hen.
14 En als hij voorbijging, zag hij Levi, de zoon van Alfeüs, zitten bij het tolhuis, en hij zeide tot hem: Volg mij. En hij stond op en volgde hem.
15 En het gebeurde, toen Jezus in Zijn huis aanlag, dat ook vele tollenaars en zondaars met Hem en Zijn discipelen aanzaten. Want er waren er velen, en zij volgden Hem.
16 Toen de schriftgeleerden en de Farizeeën Hem met tollenaars en zondaars zagen eten, zeiden zij tot Zijn discipelen: Hoe kan Hij met tollenaars en zondaars eten en drinken?
17 Toen Jezus dit hoorde, zei Hij tegen hen: Zij die gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar zij die ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering.
18 En de discipelen van Johannes en de Farizeeën vastten. En zij kwamen en zeiden tot Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes en de Farizeeën, en waarom vasten uw discipelen niet?
19 En Jezus zeide tot hen: Kunnen de bruidskinderen vasten, zolang de bruidegom bij hen is? Zolang de bruidegom bij hen is, kunnen zij niet vasten.
20 Maar er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij in die dagen vasten.
21 Niemand naait een lap nieuwe stof op een oud kleed, want anders zal de nieuwe lap waarmee hij de oude kleed opvulde, afbreken en de scheur wordt erger.
22 En niemand doet jonge wijn in oude zakken, anders zou de jonge wijn de zakken doen barsten en zou de wijn eruit stromen en zouden de zakken bedorven worden. Maar jonge wijn moet men in nieuwe zakken doen.
23 En het gebeurde, dat Hij op de sabbatdag door de korenvelden ging; en terwijl zij onderweg waren, begonnen Zijn discipelen aren te plukken.
24 En de Farizeeën zeiden tot Hem: Zie, waarom doen zij op de sabbatdag wat ongeoorloofd is?
25 En Hij zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen wat David deed, toen hij gebrek leed en honger had, hij en zij, die bij hem waren?
26 Hoe hij in de dagen van de hogepriester Abjathar het huis van God binnenging en de toonbroden at, die alleen de priesters mochten eten, en hoe hij ze ook aan hen gaf die bij hem waren?
27 En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat.
28 Daarom is de Mensenzoon ook Heer van de sabbat.

HOOFDSTUK 3

1 En Hij ging opnieuw de synagoge binnen, en daar was een man met een verschrompelde hand.
2 En zij hielden Hem in de gaten, of Hij Hem op de sabbatdag zou genezen, om Hem te kunnen beschuldigen.
3 En Hij zei tegen de man met de verschrompelde hand: Ga staan.
4 En Hij zeide tot hen: Is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen, of kwaad te doen? Een leven te behouden, of te doden? Maar zij zwegen.
5 En toen Hij hen rondom met toorn had aanschouwd, bedroefd zijnde over de hardheid hunner harten, zeide Hij tot den mens: Strek uw hand uit. En Hij strekte ze uit, en zijn hand werd hersteld, zooals de andere.
6 Toen gingen de Farizeeën naar buiten en beraadslaagden meteen met de Herodianen over de manier waarop zij Hem uit de weg konden ruimen.
7 Maar Jezus trok zich met zijn discipelen terug naar de zee. En een grote menigte uit Galilea en Judea volgde Hem,
8 En uit Jeruzalem, Idumea en het overste Jordaangebied, en uit de omgeving van Tyrus en Sidon, kwam een grote menigte naar Hem toe, toen zij hoorden wat voor grote dingen Hij gedaan had.
9 En Hij zei tegen Zijn discipelen dat er een klein schip op Hem moest wachten vanwege de menigte, zodat zij Hem niet zouden verdringen.
10 Want Hij had er velen genezen, zodat zij bij Hem aandrongen om Hem aan te raken, allen die ziek waren.
11 En toen de onreine geesten Hem zagen, vielen zij voor Hem neer en riepen: U bent de Zoon van God.
12 En hij verbood hun ten zeerste dat zij Hem bekend zouden maken.
13 En Hij ging de berg op en riep tot Hem wie Hij wilde; en zij kwamen tot Hem.
14 En hij stelde er twaalf aan, opdat zij bij hem zouden zijn en opdat hij hen zou uitzenden om te prediken,
15 En om macht te hebben om ziekten te genezen en demonen uit te drijven.
16 En Simon gaf hij de bijnaam Petrus;

17 En Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, de broer van Jakobus; en hij gaf hun de bijnaam Boanerges, wat betekent: Zonen des donders.
18 En Andreas, Filippus, Bartholomeüs, Mattheüs, Thomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Thaddeüs en Simon de Kanaäniet,
19 En Judas Iskariot, die Hem ook verraden had. En zij gingen een huis binnen.
20 En de menigte kwam weer bijeen, zodat zij zelfs geen brood konden eten.
21 Toen zijn verwanten dit hoorden, gingen ze naar buiten om hem te grijpen. Want ze zeiden: Hij is buiten zinnen.
22 En de schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren, zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en door de overste der duivelen drijft Hij de duivelen uit.
23 En Hij riep hen bij Zich en zei tot hen in gelijkenissen:
Hoe kan de satan de satan uitdrijven?
24 En indien een koninkrijk innerlijk verdeeld is, kan dat koninkrijk niet standhouden.
25 En indien een huis innerlijk verdeeld is, kan dat huis niet blijven bestaan.
26 En als de satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld raakt, kan hij niet bestaan, maar heeft hij een einde.
27 Niemand kan het huis van een sterke man binnendringen en zijn bezittingen roven, tenzij hij eerst de sterke man bindt; en dan zal hij zijn huis plunderen.
28 Voorwaar, Ik zeg u: alle zonden zullen de mensenkinderen vergeven worden, ook de godslasteringen waarmee zij gelasterd hebben.
29 Maar wie tegen de Heilige Geest lastert, krijgt geen vergeving in eeuwigheid, maar is schuldig aan eeuwige verdoemenis.
30 Omdat ze zeiden: Hij heeft een onreine geest.
31 Toen kwamen zijn broers en zijn moeder, en toen zij buiten stonden, zonden zij naar Hem toe om Hem te roepen.
32 En de menigte zat om Hem heen, en zij zeiden tot Hem: Zie, uw moeder en uw broers buiten zoeken U.
33 En Hij antwoordde hun, zeggende: Wie is mijn moeder, of wie zijn mijn broeders?
34 En Hij keek rondom naar hen die om Hem heen zaten, en zeide: Zie, mijn moeder en mijn broeders!
35 Want ieder die de wil van God doet, die is mijn broeder, en mijn zuster, en mijn moeder.

HOOFDSTUK 4

1 En Hij begon opnieuw te onderwijzen aan de kant van de zee. En er verzamelde zich een grote menigte bij Hem, zodat Hij in een schip ging en in de zee ging zitten. En de hele menigte was aan de kant van de zee, op het land.
2 En Hij leerde hun vele dingen door gelijkenissen, en zeide tot hen in Zijn onderricht:
3 Luister! Zie, daar ging een zaaier uit om te zaaien.
4 En het gebeurde, toen hij zaaide, dat een deel langs de weg viel, en de vogels des hemels kwamen en aten het op.
5 En een ander deel viel op de steenachtige grond, waar het niet veel aarde had, en het schoot meteen op, omdat het geen diepe aarde had.
6 Maar toen de zon opkwam, verschroeide het, en omdat het geen wortel had, verdorde het.
7 En een ander deel viel in de distels, en de distels kwamen op en verstikten het, zodat het geen vrucht voortbracht.
8 En een ander deel viel in goede aarde, en gaf vrucht, die opkwam en groeide; en bracht dertig, zestig en honderd voort.
9 En Hij zeide tot hen: Wie oren heeft, die hore.
10 Toen Hij alleen was, vroegen de twaalf die bij Hem waren, Hem naar de gelijkenis.
11 En Hij zeide tot hen: Aan u is het gegeven de verborgenheid van het Koninkrijk Gods te kennen, maar tot hen, die buiten zijn, geschiedt dit alles in gelijkenissen:
12 Opdat zij ziende zien en niet opmerken, en horende horen en niet verstaan, opdat zij niet op enig moment bekeerd worden, en hun zonden hun vergeven worden.
13 En Hij zeide tot hen: Verstaat gij deze gelijkenis niet? En hoe zult gij dan alle gelijkenissen verstaan?
14 De zaaier zaait het woord.
15 En dit zijn zij, die langs de weg het Woord gezaaid hebben. En zodra zij het gehoord hebben, komt de satan onmiddellijk en neemt het Woord, dat in hun harten gezaaid is, weg.
16 En dezen zijn het eveneens, die op steenachtige plaatsen gezaaid worden; zij, als zij het Woord horen, ontvangen het terstond met blijdschap,
17 Zij hebben geen wortel in zichzelf en zijn slechts voor een tijd ontvankelijk. Maar als er later verdrukking of vervolging ontstaat omwille van het Woord, raken zij terstond geërgerd.
18 En dezen zijn het, die tussen de doornen gezaaid worden, namelijk zij, die het Woord horen,
19 En de zorgen van deze wereld, het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar al het andere komen erbij en verstikken het woord, en het wordt onvruchtbaar.
20 En dezen zijn het, die in goede aarde gezaaid zijn: zij, die het Woord horen, het aannemen en vrucht dragen, sommigen dertigvoudig, sommigen zestigvoudig, en sommigen honderdvoudig.
21 En Hij zeide tot hen: Wordt een kaars gebracht om onder de korenmaat of onder het bed gezet te worden? En niet om op de kandelaar gezet te worden?
22 Want er is niets verborgen, dat niet openbaar zal worden; en er is niets geheim gehouden, behalve dat het aan het licht zou komen.
23 Als iemand oren heeft om te horen, laat hij dan luisteren.
24 En Hij zeide tot hen: Ziet toe, wat gij hoort; met de maat, die gij meet, zal u gemeten worden; en aan u, die hoort, zal meer gegeven worden.
25 Want wie heeft, hem zal gegeven worden; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden.
26 En hij zeide: Alzo is het Koninkrijk Gods, alsof een mens zaad in de aarde zaait;
27 En of het nu slaapt, of het opstaat, nacht en dag, en het zaad opkomt en opschiet, hij weet niet hoe.
28 Want de aarde brengt vanzelf vrucht voort: eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar.
29 Maar zodra de vrucht is opgekomen, slaat hij er meteen de sikkel in, omdat de oogst gekomen is.
30 En Hij zeide: Waarmede zullen wij het Koninkrijk Gods vergelijken? Of met welke vergelijking zullen wij het vergelijken?
31 Het is als een mosterdzaadje, dat, als het in de aarde gezaaid wordt, minder is dan al het andere zaad dat in de aarde is.

32 Maar als het gezaaid is, schiet het op en wordt groter dan alle andere plantensoorten en vormt grote takken, zodat de vogels in de lucht in de schaduw ervan kunnen nestelen.
33 En Hij sprak het Woord tot hen door middel van veel van zulke gelijkenissen, voor zover zij het konden horen.
34 Maar Hij sprak niet tot hen zonder gelijkenissen. En toen zij alleen waren, legde Hij alles aan Zijn discipelen uit.
35 En toen het avond geworden was, zei Hij tegen hen: Laten we naar de overkant oversteken.
36 En toen zij de menigte hadden weggezonden, namen zij Hem mee, zoals Hij in het schip was. En er waren ook andere kleine schepen bij Hem.
37 En er stak een zware stormwind op, en de golven sloegen tegen het schip, zodat het al vol water liep.
38 En Hij lag achter in het schip op een kussen te slapen. Toen maakten zij Hem wakker en zeiden tot Hem: Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?
39 En Hij stond op, bestrafte de wind, en zeide tot de zee: Wees stil, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte.
40 En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij zo bevreesd? Hoe komt het, dat gij geen geloof hebt?
41 En zij werden zeer bevreesd en zeiden tot elkander: Wie is toch deze mens, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

HOOFDSTUK 5

1 En zij kwamen aan de overkant van de zee, in het land van de Gadarenen.
2 En toen Hij uit het schip ging, kwam Hem terstond uit de graven een man tegemoet, bezeten door een onreine geest,
3 Die te midden van de graven woonde, en niemand kon Hem binden, zelfs niet met ketenen.
4 Omdat hij dikwijls met boeien en kettingen was vastgebonden, en de kettingen door hem waren losgerukt en de boeien in stukken waren gebroken, kon niemand hem temmen.
5 En voortdurend, dag en nacht, was hij in de bergen en in de graven, terwijl hij schreide en zichzelf met stenen verwondde.
6 Maar toen hij Jezus van verre zag, snelde hij naar hem toe en aanbad hem,
7 En hij riep met luider stem en zeide: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Gij Zoon van de allerhoogste God? Ik bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt.
8 Want Hij zei tegen hem: Ga uit van die man, onreine geest.
9 En hij vroeg hem: Hoe is uw naam? En hij antwoordde en zeide: Mijn naam is Legioen, want wij zijn met velen.
10 En hij drong er bij hem op aan dat hij hen niet uit het land zou wegsturen.
11 Nu was daar, dicht bij de bergen, een grote kudde zwijnen aan het grazen.
12 En alle demonen smeekten Hem en zeiden: Stuur ons naar de zwijnen, zodat wij daarin kunnen ingaan.
13 En Jezus gaf hun terstond verlof. En de onreine geesten gingen uit en voeren in de zwijnen; en de kudde stortte met geweld van een steile helling in de zee, (ze waren ongeveer tweeduizend) en stikte in de zee.
14 En zij, die de zwijnen hoedden, vluchtten, en berichtten het in de stad en op het land. En zij gingen uit om te zien wat er gebeurd was.
15 En zij kwamen bij Jezus en zagen hem zitten, die bezeten was door de duivel en het legioen in zijn hand had, gekleed en goed bij zijn verstand. En zij werden bevreesd.
16 En zij die het zagen, vertelden hun wat er gebeurd was met de bezetene, en ook met de zwijnen.
17 En zij begonnen Hem te bidden, dat Hij uit hun gebied zou weggaan.
18 En toen hij in het schip ging, bad de bezetene tot hem dat hij bij hem mocht blijven.
19 Maar Jezus liet het hem niet toe, maar zei tegen hem: Ga naar huis, naar uw vrienden, en vertel hun welke grote dingen de Heere aan u gedaan heeft, en welke ontferming Hij over u heeft gehad.
20 En hij vertrok en begon in Dekapolis te verkondigen welke grote dingen Jezus aan hem gedaan had; en allen verwonderden zich.
21 En toen Jezus weer met het schip naar de overkant was gegaan, verzamelde zich een grote menigte bij Hem. Hij was nu dicht bij het meer.
22 En zie, daar kwam een van de oversten van de synagoge, Jaïrus genaamd; en toen hij hem zag, viel hij aan zijn voeten,
23 En hij smeekte Hem dringend, zeggende: Mijn dochtertje ligt op sterven; kom toch en leg Uw handen op haar, opdat zij genezen worde, en zij zal leven.
24 En Jezus ging met hem mee, en een grote menigte volgde Hem en verdrong Hem.
25 En een vrouw die twaalf jaar lang bloedvloeiing had gehad,
26 En zij had veel geleden van vele dokters, en had alles uitgegeven wat zij had, en was niet verbeterd, maar was veeleer erger geworden,
27 Toen zij van Jezus hoorde, kwam zij in de menigte achter hen aan en raakte zijn kleed aan.
28 Want zij zei: Als ik maar zijn kleren aanraak, zal ik gezond worden.
29 En terstond droogde de bron van haar bloed op, en zij voelde aan haar lichaam dat zij van die plaag genezen was.
30 En Jezus, die terstond bij Zichzelf wist, dat er kracht van Hem uitging, keerde Zich om naar hem in de menigte en zeide: Wie heeft Mijn kleren aangeraakt?
31 En zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet de menigte die U verdringt, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt?
32 En hij keek om zich heen om te zien wie dit gedaan had.
33 Maar de vrouw, die bang was en beefde, wist wat er met haar gebeurd was. Ze kwam naar hem toe, viel voor hem neer en vertelde hem de hele waarheid.
34 En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw kwaal.
35 Terwijl Hij nog sprak, kwamen er sommigen uit het huis van de overste van de synagoge, die zeiden: Uw dochter is gestorven; waarom valt u de Meester nog langer lastig?
36 Zodra Jezus het woord hoorde dat gesproken werd, zei Hij tegen de overste van de synagoge: Wees niet bang, geloof alleen.
37 En hij liet niemand toe om Hem te volgen, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.

38 Toen Hij bij het huis van de overste van de synagoge kwam, zag Hij de opschudding en de mensen die hevig weenden en rouwden.
39 Toen Hij binnenkwam, zei Hij tegen hen: Waarom maakt u zoveel drukte en gehuil? Het meisje is niet dood, maar slaapt.
40 En zij lachten hem uit. Maar toen hij ze allemaal had weggestuurd, nam hij de vader en de moeder van het meisje en degenen die bij hem waren, en ging naar binnen waar het meisje lag.
41 En Hij nam het meisje bij de hand en zei tot haar: Talitha koemi! Dat betekent: Meisje, Ik zeg u, sta op.
42 En terstond stond het meisje op en liep; want zij was twaalf jaar oud. En zij werden met grote verbazing verbijsterd.
43 En hij gebood hun nadrukkelijk dat niemand het mocht weten, en dat men haar iets te eten moest geven.

HOOFDSTUK 6

1 En Hij ging vandaar weg en kwam in Zijn vaderland, en Zijn discipelen volgden Hem.
2 En toen de sabbat aangebroken was, begon Hij te leren in de synagoge. En velen die Hem hoorden, stonden versteld en zeiden: Waar heeft Deze deze dingen vandaan? En wat is dit voor wijsheid, die Hem gegeven is, dat ook zulke krachten door Zijn handen gedaan worden?
3 Is dit niet de timmerman, de zoon van Maria, de broer van Jakobus en Joses en van Juda en Simon? En zijn zijn zusters niet hier bij ons? En zij namen aanstoot aan hem.
4 Maar Jezus zei tegen hen: Een profeet is alleen ongeëerd in zijn vaderstad, onder zijn verwanten en in zijn huis.
5 En Hij kon daar geen wonderen doen, behalve dat Hij Zijn handen op een aantal zieken legde en hen genas.
6 En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof. En Hij ging de dorpen rond, lerende.
7 En Hij riep de twaalf bij Zich en begon hen twee aan twee uit te zenden, en Hij gaf hun macht over de onreine geesten,
8 En Hij gebood hun, dat zij niets voor onderweg zouden meenemen, dan alleen een staf; geen reistas, geen brood, geen geld in hun beurs.
9 Maar draag sandalen en draag geen dubbele mantel.
10 En Hij zeide tot hen: Waar gij ook een huis binnengaat, blijft daar, totdat gij van daaruit vertrekt.
11 En al wie u niet ontvangt, noch naar u luistert, schudt, als gij vandaar weggaat, het stof van uw voeten af, tot een getuigenis tegen hen. Voorwaar, Ik zeg u, het zal Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de dag des oordeels, dan die stad.
12 En zij gingen heen en predikten dat de mensen zich moesten bekeren.
13 En zij dreven vele demonen uit, en zalfden vele zieken met olie, en genazen hen.
14 En koning Herodes hoorde van Hem (want zijn naam was wijdverspreid) en hij zei: Johannes de Doper is uit de doden opgewekt, en daarom openbaren zich krachten in hem.
15 Anderen zeiden: Dat het Elia is. En anderen zeiden: Dat het een profeet is, of als een van de profeten.
16 Maar toen Herodes dit hoorde, zei hij: Het is Johannes die ik heb onthoofd; hij is uit de dood opgewekt.
17 Want Herodes had zelf Johannes laten arresteren en gevangengezet, ter wille van Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, die met haar getrouwd was.
18 Want Johannes had tegen Herodes gezegd: Het is u niet geoorloofd de vrouw van uw broer te hebben.
19 Daarom kreeg Herodias ruzie met hem en wilde hem doden, maar zij kon niet.
20 Want Herodes was bevreesd voor Johannes, omdat hij wist dat hij een rechtvaardig en heilig man was. Hij sloeg hem gade. Als hij naar hem luisterde, deed hij veel en hij luisterde met vreugde naar hem.
21 En toen er een geschikte dag aangebroken was, gaf Herodes op zijn geboortedag een maaltijd voor zijn vorsten, zijn hoofdmannen en zijn vorsten van Galilea.
22 Toen de dochter van Herodias binnenkwam en danste, en daarmee Herodes en degenen die bij hem zaten beviel, zei de koning tegen het meisje: Vraag mij wat je maar wilt, en ik zal het je geven.
23 En hij zwoer haar: Wat je ook van mij vraagt, ik zal het je geven, al is het de helft van mijn koninkrijk.
24 En zij ging heen en zeide tot haar moeder: Wat zal ik vragen? En zij zeide: Het hoofd van Johannes de Doper.
25 En zij ging terstond met spoed naar de koning en vroeg: Ik wil dat u mij straks op een schaal het hoofd van Johannes de Doper geeft.
26 En de koning was zeer bedroefd; toch wilde hij haar, omwille van zijn eed en omwille van hen die bij hem zaten, niet verwerpen.
27 En terstond zond de koning een beul en gaf bevel zijn hoofd te brengen; en deze ging heen en onthoofdde hem in de gevangenis,
28 En hij bracht zijn hoofd op een schaal en gaf het aan het meisje; en het meisje gaf het aan haar moeder.
29 Toen zijn discipelen dit hoorden, gingen ze zijn lijk halen en legden het in een graf.
30 En de apostelen verzamelden zich bij Jezus en berichtten Hem alles, zowel wat zij gedaan hadden als wat zij onderwezen hadden.
31 En Hij zeide tot hen: Komt allen, alleen, naar een eenzame plaats en rust een weinig; want er waren velen die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten.
32 En zij vertrokken in het schip naar een eenzame plaats, zonder onderscheid.
33 Toen de mensen hen zagen weggaan, herkenden ze hem en liepen ze uit alle steden te voet daarheen. Ze verzamelden zich bij hem.
34 Toen Jezus uit het schip ging, zag Hij een grote menigte en Hij werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen die geen herder hebben. En Hij begon hun veel dingen te leren.
35 Toen het al laat werd, kwamen zijn discipelen naar hem toe en zeiden: Deze plaats is verlaten en het is al laat.
36 Stuur hen weg, zodat ze naar de omliggende dorpen en steden kunnen gaan en brood voor zichzelf kunnen kopen. Want ze hebben niets te eten.
37 Hij antwoordde en zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En zij zeiden tot Hem: Zullen wij heengaan en voor tweehonderd penningen brood kopen, en hun te eten geven?
38 Hij zeide tot hen: Hoeveel broden hebt gij? Gaat heen en ziet. En als zij het verstonden, zeiden zij: Vijf en twee vissen.

39 En hij gaf hun bevel dat zij allen in groepen op het groene gras moesten gaan zitten.
40 En zij gingen zitten in rijen, in groepen van honderd en in groepen van vijftig.
41 En toen Hij de vijf broden en de twee vissen genomen had, keek Hij omhoog naar de hemel, sprak de zegen uit en brak de broden en gaf ze aan Zijn discipelen om ze hun voor te zetten; en de twee vissen verdeelde Hij onder allen.
42 En zij aten allen en werden verzadigd.
43 En zij haalden twaalf manden vol met stukken vlees en vissen op.
44 En het aantal mannen dat van de broden gegeten had, bedroeg ongeveer vijfduizend.
45 En terstond dwong Hij zijn discipelen in het schip te gaan en alvast naar de overkant te varen, naar Betsaïda, terwijl Hij de menigte zou wegsturen.
46 Nadat Hij hen had weggestuurd, ging Hij naar de berg om te bidden.
47 Toen het avond werd, bevond het schip zich midden in de zee en was hij alleen op het land.
48 En Hij zag dat zij zich inspanden bij het roeien, omdat de wind hun tegenstond. En omstreeks de vierde nachtwake kwam Hij naar hen toe, lopend op de zee, en wilde hen voorbijgaan.
49 Toen zij Hem echter op de zee zagen lopen, meenden zij dat het een spook was, en zij riepen:
50 Want zij zagen Hem allen, en werden ontroerd. En Hij sprak terstond met hen, en zeide tot hen: Weest welgemoed, Ik ben het; vreest niet.
51 En Hij klom naar hen toe in het schip. En de wind ging liggen. En zij werden buitengewoon verbaasd en verwonderden zich.
52 Want zij letten niet op het wonder van de broden, want hun hart werd verhard.
53 Toen zij overgestoken waren, kwamen zij in het land van Gennesaret en legden aan op het strand.
54 En toen zij uit het schip gingen, herkenden zij hem terstond,
55 En Hij doorzocht het gehele gebied en begon de zieken, die Hij had gehoord, op bedden rond te dragen.
56 En overal waar Hij kwam, in dorpen, steden of op het platteland, legden ze de zieken op straat neer en smeekten Hem of ze alleen maar de zoom van Zijn kleed mochten aanraken. En allen die Hem aanraakten, werden gezond.

HOOFDSTUK 7

1 Toen kwamen de Farizeeën en enkele schriftgeleerden uit Jeruzalem bij Hem bijeen.
2 Toen zij zagen dat sommigen van zijn discipelen met onreine, dat wil zeggen ongewassen, handen brood aten, vonden zij verwerpelijk.
3 Want de Farizeeën en alle Joden eten niet, tenzij zij hun handen dikwijls wassen, omdat zij zich houden aan de overlevering van de oudsten.
4 En als zij van de markt komen, eten zij niet, tenzij zij zich gewassen hebben. En er zijn nog veel andere dingen die zij ontvangen hebben om vast te houden, zoals het wassen van bekers en potten, koperen vaten en tafels.
5 Toen vroegen de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem: Waarom leven Uw discipelen niet volgens de overlevering van de oudsten, maar eten zij brood met ongewassen handen?
6 Hij antwoordde en zeide tot hen: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd, zoals geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij.
7 Maar tevergeefs vereren zij Mij, want zij onderwijzen leringen die geboden van mensen zijn.
8 Want u verwaarloost het gebod van God en houdt u aan de overleveringen van mensen, zoals het wassen van kannen en bekers, en nog veel meer van dergelijke dingen doet u.
9 En Hij zeide tot hen: Gij stelt terecht het gebod Gods terzijde, om uw eigen overlevering in stand te houden.
10 Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder, en: Wie zijn vader of moeder vervloekt, zal de dood sterven.
11 Maar gij zegt: Indien iemand tot zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban, dat is een gave, indien gij van mij voordeel hadt kunnen hebben, dan zal hij vrij zijn.
12 En laat hem niet meer iets doen voor zijn vader of zijn moeder;
13 U ondermijnt het woord van God door de overlevering die u hebt overgeleverd. En u doet nog veel meer van dergelijke dingen.
14 En nadat Hij al het volk bij Zich geroepen had, zei Hij tot hen: Luistert allen naar Mij en verstaat.
15 Er is niets dat van buitenaf in de mens komt, dat hem onrein kan maken; maar de dingen die uit hem komen, die zijn het die de mens onrein maken.
16 Als iemand oren heeft om te horen, laat hij dan luisteren.
17 Toen Hij van de menigte het huis was binnengegaan, vroegen Zijn discipelen Hem naar de gelijkenis.
18 En Hij zeide tot hen: Zijt gij ook zo zonder begrip? Begrijpt gij niet, dat al wat van buitenaf in de mens komt, hem niet kan verontreinigen?
19 Omdat het niet in het hart komt, maar in de buik, en er in de drinkbak uitkomt, en al het voedsel reinigt?
20 En Hij zeide: Hetgeen uit de mens uitgaat, dat verontreinigt de mens.
21 Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen de kwade overleggingen, overspel, hoererij, moord,
22 Diefstal, hebzucht, slechtheid, bedrog, losbandigheid, een boos oog, godslastering, hoogmoed, dwaasheid:
23 Al deze slechte dingen komen van binnenuit en maken de mens onrein.
24 En vandaar stond hij op en ging naar de grenzen van Tyrus en Sidon, en ging een huis binnen, en wilde dat niemand het te weten kwam, maar hij kon niet verborgen blijven.
25 Want een vrouw, wier dochtertje een onreine geest had, hoorde van Hem, en kwam naar Hem toe en viel aan Zijn voeten.
26 De vrouw was een Griekse, een Syrofenicische vrouw, en zij smeekte Hem de duivel uit haar dochter te drijven.
27 Maar Jezus zei tegen haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden, want het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en het aan de hondjes voor te werpen.
28 En zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere! doch de honden onder de tafel eten van de kruimels der kinderen.
29 En Hij zeide tot haar: Om dit woord ga heen; de duivel is uit uw dochter uitgevaren.

30 Toen zij in haar huis kwam, zag zij dat de duivel was uitgegaan en dat haar dochter op bed lag.
31 En Hij verliet opnieuw het gebied van Tyrus en Sidon en kwam bij het meer van Galilea, dwars door het gebied van Dekapolis.
32 En zij brachten iemand bij Hem die doof was en gebrekkig sprak, en smeekten Hem om Hem de hand op te leggen.
33 En hij nam hem apart van de menigte, stak zijn vingers in zijn oren, spuwde en raakte zijn tong aan;
34 En Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel, zuchtte en zei tegen Hem: Effata, dat betekent: Ga open!
35 En terstond werden zijn oren geopend, en de band van zijn tong werd losgemaakt, en hij kon duidelijk spreken.
36 En hij gebood hun, dat zij het aan niemand zouden vertellen. Maar hoe meer hij gebood, des te meer maakten zij het bekend.
37 En zij waren buitengewoon ontzet en zeiden: Hij heeft alles wel gedaan; Hij maakt zowel doven horen als stommen spreken.

HOOFDSTUK 8

1 In die dagen was de menigte zeer groot en had niets te eten. Jezus riep zijn discipelen bij zich en zei tegen hen:
2 Ik heb medelijden met de menigte, want zij zijn nu al drie dagen bij Mij en hebben niets te eten.
3 En als ik hen nuchter naar huis stuur, zullen zij onderweg bezwijken. Want velen van hen zijn van ver gekomen.
4 En zijn discipelen antwoordden Hem: Waar kan iemand hier in de woestijn deze mannen met brood verzadigen?
5 En Hij vroeg hun: Hoeveel broden hebt u? En zij zeiden: Zeven.
6 En Hij gebood de schare op de grond te gaan zitten; en Hij nam de zeven broden, sprak het dankgebed uit, en brak ze, en gaf ze aan Zijn discipelen om ze hun voor te zetten; en zij zetten ze aan de schare voor.
7 En zij hadden een paar kleine vissen; en hij zegende hen en gebood dat zij die ook voor hen moesten neerleggen.
8 Zij aten en werden verzadigd. En zij haalden van het overgebleven vlees zeven manden op.
9 En het aantal personen, die gegeten hadden, was ongeveer vierduizend; en hij liet hen gaan.
10 En meteen ging Hij met Zijn discipelen in een schip en kwam in het gebied van Dalmanutha.
11 En de Farizeeën kwamen naar voren en begonnen met Hem te twisten. Zij verlangden van Hem een teken uit de hemel en wilden Hem op de proef stellen.
12 En hij zuchtte diep in zijn geest en zei: Waarom verlangt dit geslacht naar een teken? Voorwaar, Ik zeg u: Er zal aan dit geslacht geen teken gegeven worden.
13 En Hij liet hen achter, ging weer aan boord en voer naar de overkant.
14 De leerlingen waren vergeten brood mee te nemen, en ze hadden ook niet meer dan één brood bij zich in het schip.
15 En Hij gebood hun, zeggende: Ziet toe, weest op uw hoede voor de zuurdesem der Farizeeën en voor de zuurdesem van Herodes.
16 En zij overlegden onder elkander en zeiden: Dat komt, omdat wij geen brood hebben.
17 En toen Jezus dit wist, zei Hij tegen hen: Waarom redeneert u, omdat u geen brood hebt? U ziet het nog niet en u begrijpt het nog niet? Hebt u uw hart nog verhard?
18 Gij hebt ogen en ziet niet, en gij hebt oren en hoort niet, en herinnert u zich niet?
19 Toen Ik de vijf broden brak onder de vijfduizend, hoeveel volle manden met brokken hebt u toen opgehaald? Zij zeiden tot Hem: Twaalf.
20 En toen de zeven onder de vierduizend waren, hoeveel volle manden met brokken hebt u opgehaald? En zij zeiden: Zeven.
21 En Hij zeide tot hen: Hoe komt het, dat gij het niet begrijpt?
22 Toen Hij in Betsaïda kwam, brachten ze een blinde bij Hem en vroegen Hem Hem aan te raken.
23 En Hij nam de blinde bij de hand en leidde hem buiten het dorp; en nadat Hij in zijn ogen gespuugd had en hem de handen opgelegd had, vroeg Hij hem of hij iets zag.
24 En hij keek op en zei: Ik zie mensen als bomen lopen.
25 Daarna legde Hij de handen weer op zijn ogen en liet Hem opkijken. En Hij werd hersteld en kon iedereen weer goed zien.
26 En hij stuurde hem naar huis, met de woorden: Ga niet naar de stad en vertel het aan niemand in de stad.
27 En Jezus ging met zijn discipelen naar de dorpen van Caesarea Filippi. En onderweg vroeg Hij zijn discipelen en zei tot hen: Wie zeggen de mensen dat Ik ben?
28 En zij antwoordden: Johannes de Doper, maar sommigen zeggen: Elia, en anderen: Een van de profeten.
29 En Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? En Petrus antwoordde en zeide tot Hem: Gij zijt de Christus.
30 En hij gebood hun dat zij niemand over hem zouden vertellen.
31 En Hij begon hun te onderwijzen dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten, de overpriesters en de schriftgeleerden en gedood worden, en na drie dagen opstaan.
32 En Hij sprak dit woord openlijk. En Petrus nam Hem onder zijn hoede en begon Hem te bestraffen.
33 Maar toen Hij Zich omkeerde en Zijn discipelen aankeek, bestrafte Hij Petrus en zei: Ga weg van Mij, satan, want jij bedenkt niet de dingen die van God zijn, maar de dingen die van de mensen zijn.
34 En nadat Hij de menigte, en ook Zijn discipelen, tot Zich geroepen had, zei Hij tot hen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.
35 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar ieder die zijn leven verliest om Mijnentwil en om het Evangelie, die zal het behouden.
36 Want wat zou het een mens baten, als hij de hele wereld wint, maar aan zijn ziel schade lijdt?
37 Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn ziel?
38 Wie zich dan voor Mij en voor Mijn woorden schaamt in dit overspelige en zondige geslacht, voor hem zal ook de Zoon des mensen zich schamen, wanneer Hij komt in de heerlijkheid van Zijn Vader, met de heilige engelen.

HOOFDSTUK 9

1 En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat er sommigen zijn van hen, die hier staan, die de dood niet zullen smaken, voordat zij het Koninkrijk Gods met kracht hebben zien komen.
2 En na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met Zich mee en leidde hen op een hoge berg, alleen met hen. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd.
3 En zijn kleding werd blinkend wit, zo wit als sneeuw, zoals geen voller op aarde ze wit kan maken.
4 En aan hen verscheen Elia, samen met Mozes, en zij spraken met Jezus.
5 En Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Meester, het is goed, dat wij hier zijn; laten wij drie tenten maken, één voor U, en één voor Mozes, en één voor Elia.
6 Hij wist niet wat hij moest zeggen, want zij waren zeer bevreesd.
7 En er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en er klonk een stem uit de wolk, die zei: Deze is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.
8 En plotseling, toen ze om zich heen keken, zagen ze niemand meer, behalve Jezus, die alleen bij hen was.
9 Toen zij van de berg afdaalden, gebood Hij hun aan niemand te vertellen wat zij gezien hadden, totdat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgewekt.
10 En zij bewaarden dit woord bij zichzelf, terwijl zij onder elkaar ondervroegen, wat de betekenis was van de opstanding uit de doden.
11 En zij vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?
12 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Welnu, Elia komt eerst en herstelt alles, en zoals over de Zoon des mensen geschreven staat, dat Hij veel moet lijden en tenietgedaan worden.
13 Maar Ik zeg u: Elia is werkelijk gekomen, en zij hebben met hem gedaan al wat zij wilden, zoals over hem geschreven staat.
14 Toen Hij bij Zijn discipelen kwam, zag Hij een grote menigte om hen heen, en de schriftgeleerden waren met hen in discussie.
15 En terstond werden alle mensen, toen zij Hem zagen, zeer verbaasd; en zij liepen op Hem toe en groetten Hem.
16 En Hij vroeg de schriftgeleerden: Wat vraagt gij met hen?
17 En iemand uit de menigte antwoordde en zeide: Meester, ik heb mijn zoon tot U gebracht, die een stomme geest heeft;
18 En waar hij hem ook grijpt, hij verscheurt hem; en hij schuimt, en knarst met zijn tanden, en kwijnt weg. En ik heb tot uw discipelen gesproken, dat zij hem uit zouden werpen; en zij konden het niet.
19 Hij antwoordde hem en zeide: O, ongelovig geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn? Hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem tot Mij.
20 En zij brachten hem bij Hem. En toen Hij hem zag, verscheurde de geest hem terstond; en Hij viel op de grond en begon te schuimen.
21 En hij vroeg aan zijn vader: Hoe lang is het geleden, dat hem dit overkomen is? En hij antwoordde: Van een kind.
22 En dikwijls heeft het hem in het vuur en in het water geworpen om hem te doden. Maar indien Gij iets kunt doen, heb medelijden met ons en help ons.
23 Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, dan zijn alle dingen mogelijk voor hem die gelooft.
24 En terstond riep de vader van het kind en zei met tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongeloof te hulp.
25 Toen Jezus zag dat de mensen samenstroomden, bestrafte Hij de onreine geest en zei tegen hem: Jij, stomme en dove geest, Ik beveel je: ga uit hem weg en kom niet meer in hem terug.
26 En de geest schreeuwde en scheurde Hem hevig, en ging van Hem uit; en Hij werd als dood, zodat velen zeiden: Hij is dood.
27 Maar Jezus greep hem bij de hand, richtte hem op en hij stond op.
28 Toen Hij in het huis kwam, vroegen Zijn discipelen Hem alleen: Waarom konden wij Hem niet uitwerpen?
29 En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan door niets uitbreken, dan door gebed en vasten.
30 En zij vertrokken vandaar en trokken door Galilea, en Hij wilde niet dat iemand het te weten zou komen.
31 Want Hij onderwees Zijn discipelen en zei tegen hen: De Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen van mensen, en zij zullen Hem doden, en nadat Hij gedood is, zal Hij op de derde dag opstaan.
32 Maar zij begrepen dat woord niet en durfden het Hem niet te vragen.
33 En Hij kwam te Kapernaüm, en toen Hij in het huis was, vroeg Hij hun: Waarover hebt u onderweg met elkaar gediscussieerd?
34 Maar zij bleven stil, want onderweg hadden zij onderling onenigheid gehad over de vraag wie de belangrijkste zou zijn.
35 En Hij ging zitten, riep de twaalf bij zich en zei tegen hen: Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen zijn en de slaaf van allen.
36 En Hij nam een kind, en zette het in hun midden; en nadat Hij het in Zijn armen genomen had, zei Hij tot hen:
37 Wie één van zulke kinderen ontvangt in mijn naam, ontvangt mij. En wie mij ontvangt, ontvangt niet mij, maar hem die mij gezonden heeft.
38 En Johannes antwoordde Hem, zeggende: Meester, wij hebben iemand gezien, die in Uw Naam demonen uitdreef, en hij volgt ons niet; en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt.
39 Maar Jezus zei: ‘ Verbied het hem niet. Er is immers niemand die in mijn naam een wonder doet, die zo lichtzinnig kwaad van mij kan spreken.’
40 Want wie niet tegen ons is, is aan onze kant.
41 Want als iemand u in mijn naam een beker water te drinken geeft omdat u Christus toebehoort, voorwaar, ik zeg u: zijn loon zal hem beslist niet ontgaan.
42 En wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, tot zonde verleidt, het is beter voor hem dat een molensteen om zijn hals werd gehangen en hij in de zee werd geworpen.
43 En indien uw hand u tot zonde verleidt, hak haar af. Het is beter voor u verminkt het leven in te gaan, dan met twee handen in de hel terecht te komen, in het onuitblusbare vuur.

44 Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.
45 En indien uw voet u tot zonde verleidt, hak hem af. Het is beter voor u kreupel in het leven in te gaan, dan met twee voeten in de hel geworpen te worden, in het onuitblusbare vuur.
46 Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.
47 En indien uw oog u tot zonde verleidt, ruk het uit. Het is beter voor u met één oog het Koninkrijk Gods binnen te gaan, dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden.
48 Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.
49 Want een ieder zal met vuur gezouten worden, en elk offer zal met zout gezouten worden.
50 Het zout is goed; maar indien het zout zijn kracht verliest, waarmee zult gij het op smaak brengen? Hebt zout in uzelf, en hebt vrede onder elkander.

HOOFDSTUK 10

1 En Hij stond vandaar op en kwam in het gebied van Judea, aan de overzijde van de Jordaan. En het volk kwam weer bij Hem, en Hij onderwees hen wederom, zoals Hij gewoon was.
2 Toen kwamen de Farizeeën naar Hem toe en vroegen Hem: Is het een man geoorloofd zijn vrouw te verstoten? Zij probeerden Hem op de proef te stellen.
3 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Wat heeft Mozes u geboden?
4 En zij zeiden: Mozes heeft toegestaan een scheidbrief te schrijven en haar te verstoten.
5 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Met het oog op de hardheid uwer harten heeft Hij u dit gebod geschreven.
6 Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen als man en vrouw gemaakt.
7 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten;
8 En die twee zullen tot één vlees zijn. Dan zijn zij niet meer twee, maar één vlees.
9 Wat God heeft samengevoegd, mag de mens niet scheiden.
10 Thuis ondervroegen zijn leerlingen Hem opnieuw over dezelfde kwestie.
11 En Hij zeide tot hen: Al wie zijn vrouw verstoot en een andere trouwt, pleegt overspel jegens haar.
12 En wanneer een vrouw haar man verstoot en met een ander trouwt, pleegt zij overspel.
13 En zij brachten kleine kinderen bij Hem, opdat Hij ze zou aanraken. En Zijn discipelen bestraften degenen die hen brachten.
14 Maar toen Jezus dat zag, werd Hij zeer verontwaardigd en zei tegen hen: Laat de kinderen bij Mij komen en verhindert ze niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk van God.
15 Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.
16 En Hij nam ze in Zijn armen, legde Zijn handen op hen en zegende hen.
17 En toen Hij op weg was, kwam er iemand aanlopen, die voor Hem op de knieën viel en Hem vroeg: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?
18 En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God.
19 Gij kent de geboden: Gij zult geen overspel plegen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis afleggen, gij zult niemand bedriegen, eer uw vader en uw moeder.
20 En hij antwoordde en zeide tot Hem: Meester, al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jeugd af.
21 En Jezus keek hem aan, kreeg hem lief en zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan terug, neem het kruis op en volg Mij.
22 En hij werd bedroefd over dat woord en ging bedroefd weg, want hij had vele goederen.
23 En Jezus keek rondom en zei tegen zijn discipelen: Hoe moeilijk zullen zij die rijk zijn, het Koninkrijk van God binnengaan?
24 En de discipelen waren verbaasd over zijn woorden. Maar Jezus antwoordde wederom en zeide tot hen: Kinderen, hoe moeilijk is het voor hen, die op rijkdommen vertrouwen, om in te gaan in het Koninkrijk Gods!
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan, dan voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te gaan.
26 En zij werden buitengewoon verbijsterd en zeiden tot elkaar: Wie kan dan zalig worden?
27 En Jezus keek hen aan en zei: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want bij God zijn alle dingen mogelijk.
28 Toen begon Petrus tot Hem te zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd.
29 En Jezus antwoordde en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, er is niemand, die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers heeft verlaten om Mijnentwil en om het Evangelie,
30 Maar hij zal honderdvoudig terugkrijgen, nu in deze tijd, aan huizen en broers en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen; en in de toekomstige wereld het eeuwige leven.
31 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.
32 En zij waren op weg, opgaande naar Jeruzalem; en Jezus ging voor hen uit; en zij waren verbaasd; en als zij Hem volgden, werden zij bevreesd. En Hij nam de twaalf wederom, en begon hun te vertellen wat Hem overkomen zou,
33 Zij zeiden: Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden aan de overpriesters en de schriftgeleerden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen en Hem overleveren aan de heidenen.
34 En zij zullen Hem bespotten en Hem geselen en Hem bespuwen en Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opstaan.
35 En Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen naar Hem toe en zeiden: Meester, wij willen dat U voor ons doet al wat wij verlangen.
36 En Hij zeide tot hen: Wat wilt gij, dat Ik voor u doen zal?

37 Zij zeiden tot Hem: Geef ons dat wij mogen zitten, de een aan Uw rechterhand en de ander aan Uw linkerhand, in Uw heerlijkheid.
38 Maar Jezus zei tegen hen: Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie de beker drinken die Ik drink? En gedoopt worden met de doop waarmee Ik gedoopt word?
39 En zij zeiden tot Hem: Wij kunnen het. En Jezus zeide tot hen: Gij zult wel drinken uit den drinkbeker, dien Ik drink; en met den doop, waarmede Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden.
40 Maar wie aan mijn rechter- of linkerhand zal zitten, is niet aan mij om te bepalen; het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is.
41 Toen de tien anderen dit hoorden, werden ze erg boos op Jakobus en Johannes.
42 Maar Jezus riep hen bij Zich en zei tegen hen: Jullie weten dat zij die als leiders over de volken gelden, heerschappij over hen uitoefenen, en dat de rijken macht over hen uitoefenen.
43 Maar zo zal het onder u niet zijn. Wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn.
44 En wie onder u de voornaamste wil zijn, moet de dienaar van allen zijn.
45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.
46 Zij kwamen te Jericho. Toen Hij met zijn discipelen en een grote menigte Jericho verliet, zat de zoon van Timeüs, Bartimeüs, de blinde, langs de weg te bedelen.
47 Toen hij hoorde dat het Jezus van Nazareth was, begon hij te schreeuwen en te zeggen: Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij.
48 En velen verzochten hem, dat hij zou zwijgen; maar hij riep des te meer: Zoon van David, ontferm U over mij.
49 En Jezus bleef staan, en gebood hem te roepen. En zij riepen de blinde, zeggende tot hem: Wees welgemoed, sta op; hij roept u.
50 En hij wierp zijn kleed af, stond op en ging naar Jezus toe.
51 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? De blinde zeide tot Hem: Heere, dat ik ziende worde.
52 En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende, en volgde Jezus op de weg.

HOOFDSTUK 11

1 En toen zij Jeruzalem naderden, bij Bethfage en Bethanië, aan de Olijfberg, zond Hij twee van Zijn discipelen uit,
2 En hij zei tegen hen: Gaat naar het dorp dat voor u ligt. En als u daar binnenkomt, zult u een veulen vinden dat vastgebonden is, waarop nog nooit iemand heeft gezeten. Maak het los en breng het.
3 En als iemand tot u zegt: Waarom doet u dit? Zegt dat de Heer hem nodig heeft, en Hij zal hem terstond hierheen zenden.
4 Toen zij hun weg vervolgden, vonden zij het veulen vastgebonden bij de deur, op een plaats waar twee wegen samenkwamen. En zij maakten het los.
5 En sommigen van de omstanders zeiden tot hen: Wat doet gij, dat gij het veulen losmaakt?
6 En zij zeiden tot hen, zoals Jezus geboden had, en zij lieten hen gaan.
7 En zij brachten het veulen bij Jezus, en legden hun kleren op Hem, en Hij ging erop zitten.
8 Velen spreidden hun kleren uit op de weg, anderen hakten takken van de bomen af en strooiden die op de weg.
9 En zij, die voorgingen en zij, die volgden, riepen, zeggende: Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des Heren!
10 Gezegend zij het koninkrijk van onze vader David, dat komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoogste hemelen!
11 En Jezus ging Jeruzalem en de tempel binnen. En nadat Hij alles rondom Zich had bezichtigd, en het inmiddels avond was geworden, ging Hij met de twaalf naar Bethanië.
12 En de volgende dag, toen zij uit Bethanië kwamen, had Hij honger.
13 En toen hij in de verte een vijgenboom zag die bladeren had, ging hij ernaartoe om te zien of hij er iets aan zou vinden. En toen hij erbij kwam, vond hij niets dan bladeren, want het was nog niet de tijd voor vijgen.
14 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Niemand zal meer vrucht van u eten in eeuwigheid. En zijn discipelen hoorden het.
15 En zij kwamen te Jeruzalem, en Jezus ging de tempel binnen en begon hen die in de tempel verkochten en kochten, uit te drijven. Ook keerde Hij de tafels van de wisselaars en de stoelen van hen die de duiven verkochten om.
16 En zij wilden niet toestaan dat iemand enig voorwerp door de tempel droeg.
17 En Hij onderwees en zeide tot hen: Staat er niet geschreven: Mijn huis zal voor alle volken een huis van gebed genoemd worden? Maar gij hebt er een rovershol van gemaakt.
18 Toen de schriftgeleerden en de overpriesters dit hoorden, zochten zij naar een manier om Hem uit de weg te ruimen. Zij waren namelijk bevreesd voor Hem, omdat het hele volk versteld stond van Zijn leer.
19 Toen het avond geworden was, verliet hij de stad.
20 Toen ze 's morgens voorbijkwamen, zagen ze dat de vijgenboom tot aan de wortels toe verdord was.
21 En Petrus herinnerde zich dit en zei tegen Hem: Meester, zie, de vijgenboom die U vervloekt hebt, is verdord.
22 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Heb geloof in God.
23 Want voorwaar, Ik zeg u: al wie tot deze berg zal zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, en in zijn hart niet zal twijfelen, maar zal geloven dat wat hij zegt, zal gebeuren, hem zal alles overkomen wat hij zegt.
24 Daarom zeg Ik u: Al wat u bidt en begeert, gelooft dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.
25 En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft.
26 Maar als u niet vergeeft, zal uw Vader, Die in de hemelen is, uw overtredingen ook niet vergeven.
27 En zij kwamen wederom te Jeruzalem; en terwijl Hij in de tempel wandelde, kwamen de overpriesters, de schriftgeleerden en de oudsten tot Hem,

28 En zeg tot Hem: Op grond van welke bevoegdheid doet Gij deze dingen? En wie heeft U de bevoegdheid gegeven deze dingen te doen?
29 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ook Ik zal u één vraag stellen, en als gij Mij antwoordt, zal Ik u zeggen op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
30 De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen? Geef mij antwoord.
31 En zij overlegden bij zichzelf en zeiden: Indien wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij zeggen: Waarom hebt u Hem dan niet geloofd?
32 Maar als wij zeggen: Uit de mensen, dan vreesden zij het volk. Want allen beschouwden Johannes, dat hij werkelijk een profeet was.
33 En zij antwoordden en zeiden tot Jezus: Wij weten het niet. En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ook zeg Ik u niet, door welke macht Ik deze dingen doe.

HOOFDSTUK 12

1 En Hij begon tot hen te spreken door gelijkenissen. Een zeker mens plantte een wijngaard, en zette een heg rondom dien, en groef een plaats voor het wijnvat, en bouwde een toren, en verhuurde dien aan landbouwers, en ging naar een ver land.
2 En op het juiste moment stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers, om van de wijnbouwers wat van de vrucht van de wijngaard in ontvangst te nemen.
3 En zij grepen Hem, en sloegen Hem, en zonden Hem met lege handen weg.
4 En opnieuw stuurde hij een andere dienaar naar hen toe, en zij gooiden stenen naar hem, verwondden hem aan het hoofd en lieten hem smadelijk behandeld weggaan.
5 En nogmaals zond hij een ander, en die doodden zij, en nog vele anderen; sommigen sloegen zij, en anderen doodden zij.
6 Hij had nog één zoon, zijn geliefde, en stuurde hem ook het laatst naar hen toe, met de woorden: Voor mijn zoon zullen ze ontzag hebben.
7 Maar die landbouwers zeiden onder elkaar: Dat is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden, dan zal de erfenis voor ons zijn.
8 Toen grepen ze hem, doodden hem en wierpen hem buiten de wijngaard.
9 Wat zal dan de heer van de wijngaard doen? Hij zal komen en de wijnbouwers ombrengen, en hij zal de wijngaard aan anderen geven.
10 En hebt gij dit Schriftwoord niet gelezen: De steen die de bouwers verworpen hebben, is tot een hoeksteen geworden.
11 Dit is het werk van de Heer, en het is wonderbaar in onze ogen.
12 En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij waren bang voor het volk, want zij wisten dat Hij de gelijkenis tegen hen had gesproken. Daarom lieten zij Hem achter en gingen heen.
13 En zij stuurden enigen van de Farizeeën en Herodianen naar Hem toe, om Hem op zijn woorden te vangen.
14 Toen zij gekomen waren, zeiden zij tot Hem: Meester, wij weten, dat Gij waarachtig zijt en dat Gij U om niemand bekommert; want Gij trekt de persoon der mensen niet aan, maar leert de weg Gods in waarheid. Is het geoorloofd den keizer belasting te betalen, of niet?
15 Zullen wij geven, of zullen wij niet geven? Maar hij, hun huichelarij kennende, zeide tot hen: Wat verzoekt gij Mij? Brengt Mij een penning, opdat ik dien zie.
16 En zij brachten het. En Hij zeide tot hen: Van wie is dit beeld en opschrift? En zij zeiden tot Hem: Van de keizer.
17 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Geef den keizer, wat des keizers is, en God, wat Gods is. En zij verwonderden zich over Hem.
18 Toen kwamen de Sadduceeën naar Hem toe, die zeggen dat er geen opstanding is, en zij vroegen Hem, zeggende:
19 Meester, Mozes heeft ons geschreven: Wanneer iemands broer sterft en zijn vrouw achterlaat en geen kinderen nalaat, moet zijn broer diens vrouw nemen en voor zijn broer nageslacht verwekken.
20 Er waren nu zeven broers. De eerste nam een vrouw, maar toen hij stierf, liet hij geen nageslacht na.
21 En de tweede nam haar en stierf, maar liet geen nageslacht na; en de derde deed hetzelfde.
22 En de zeven hadden haar, en lieten geen zaad na; ten laatste stierf ook de vrouw.
23 In de opstanding dan, wanneer zij opstaan, van wie van hen zal zij dan de vrouw zijn? Want de zeven hadden haar tot vrouw.
24 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dwaalt gij dan niet, omdat gij de Schriften niet kent en ook de kracht Gods niet?
25 Want wanneer zij uit de doden opstaan, trouwen zij niet en worden zij niet ten huwelijk gegeven, maar zijn als de engelen in de hemel.
26 En wat de doden betreft, dat zij opstaan: hebt u niet gelezen in het boek van Mozes, hoe God in de braamstruik tot hem sprak en zei: Ik ben de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob?
27 Hij is niet een God van de doden, maar een God van de levenden. Daarom dwaalt u zeer.
28 En een van de schriftgeleerden kwam naar Hem toe en hoorde hen onder elkaar redeneren. Toen Hij zag dat Hij hun goed had geantwoord, vroeg Hij Hem: Wat is het eerste van alle gebod?
29 En Jezus antwoordde hem: Het eerste van alle geboden is: Hoor, Israël! De Heere, onze God, is een enig Heere.
30 En gij zult de HEERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod.
31 En het tweede is hieraan gelijk, namelijk dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze.
32 En de schriftgeleerde zeide tot Hem: Welnu, Meester, Gij hebt de waarheid gesproken, want er is één God en er is geen ander dan Hij.
33 En Hem liefhebben met heel het hart, met heel het verstand, met heel de ziel en met heel de kracht, en de naaste liefhebben als zichzelf, is meer dan alle brandoffers en slachtoffers.
34 En toen Jezus zag dat hij op een verstandige manier antwoordde, zei hij tot hem: U bent niet ver van het Koninkrijk Gods. En niemand durfde hem daarna nog iets te vragen.

35 En Jezus antwoordde en zeide, terwijl Hij in de tempel onderwees: Hoe zeggen de schriftgeleerden, dat de Christus de Zoon van David is?
36 Want David zelf heeft door de Heilige Geest gezegd: De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden tot een voetbank voor U gemaakt heb.
37 David noemt Hem dan zelf Heer; en waar is Hij dan zijn zoon? En het volk hoorde hem met blijdschap.
38 En Hij zeide tot hen in Zijn onderricht: Wees op uw hoede voor de schriftgeleerden, die er zo van houden om in lange kleren te gaan en begroetingen op de marktplaatsen te verlangen,
39 En de ereplaatsen in de synagogen, en de eerste plaatsen bij de feesten:
40 Die de huizen der weduwen opeten en voor de schijn lange gebeden uitspreken; dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen.
41 En Jezus ging tegenover de offerkist zitten en zag hoe de menigte geld in de offerkist wierp. En veel rijken wierpen er veel in.
42 En er kwam een arme weduwe, die er twee koperstukjes in wierp, wat een duit is.
43 En Hij riep Zijn discipelen tot Zich en zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe het meeste in de offerkist geworpen heeft van allen, die er iets in geworpen hebben.
44 Want zij hebben allen van hun overvloed erin geworpen, maar zij heeft van haar armoede erin geworpen al wat zij had, heel haar levensonderhoud.

HOOFDSTUK 13

1 Toen Hij de tempel verliet, zei een van Zijn discipelen tegen Hem: Meester, kijk eens wat voor stenen en wat voor gebouwen hier zijn!
2 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Ziet gij deze grote bouwwerken? Er zal geen steen op de andere gelaten worden, die niet afgebroken zal worden.
3 En terwijl Hij op de Olijfberg tegenover de tempel zat, vroegen Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas Hem in het geheim:
4 Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat zal het teken zijn wanneer al deze dingen in vervulling gaan?
5 En Jezus antwoordde hun en zei: Pas op dat niemand u misleidt.
6 Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen misleiden.
7 Wanneer u hoort van oorlogen en geruchten van oorlogen, wees dan niet verontrust. Want zulke dingen moeten gebeuren, maar het einde is er nog niet.
8 Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen, en er zullen hongersnoden zijn, en onheilen. Dat zijn de aanvang van de weeën.
9 Maar wees op uw hoede, want zij zullen u overleveren aan de rechtszittingen, en in de synagogen zult u geslagen worden, en u zult omwille van Mij voor stadhouders en koningen geleid worden, tot een getuigenis tegen hen.
10 En het evangelie moet eerst onder alle volken verkondigd worden.
11 Maar wanneer zij u zullen wegvoeren en overleveren, wees dan niet bezorgd van tevoren wat u zult zeggen, en bedenk het ook niet van tevoren; maar wat u op dat moment gegeven zal worden, moet u spreken; want het bent niet u die spreekt, maar de Heilige Geest.
12 De ene broer zal de andere overleveren om hem te doden, en de vader de zoon. De kinderen zullen tegen hun ouders opstaan en hen ter dood brengen.
13 En gij zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.
14 Maar wanneer gij de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, zult zien staan op de plaats waar hij niet hoort (laat hij die het leest, erop letten), laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.
15 En wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan in het huis, noch daarin binnengaan om iets uit zijn huis mee te nemen.
16 En wie op het veld is, moet niet terugkeren om zijn kleed op te halen.
17 Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen!
18 Bid ook dat uw vlucht niet in de winter zal plaatsvinden.
19 Want in die dagen zal er een verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de schepping, die God geschapen heeft, tot nu toe, en zoals er ook niet meer zijn zal.
20 En indien de HEERE die dagen niet had ingekort, zou geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen, die Hij had uitverkoren, heeft Hij de dagen ingekort.
21 En als dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of zie, Hij is daar, geloof hem niet.
22 Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen tekenen en wonderen doen om, indien het mogelijk zou zijn, ook de uitverkorenen te verleiden.
23 Maar let op: zie, Ik heb u alles van tevoren verteld.
24 Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven,
25 En de sterren van de hemel zullen vallen en de machten die in de hemel zijn, zullen wankelen.
26 En dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op de wolken, met grote kracht en heerlijkheid.
27 En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het uiterste der aarde tot het uiterste des hemels.
28 Leer nu deze gelijkenis van de vijgenboom: Wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, weet u daaraan dat de zomer nabij is.
29 Zo moet ook u, wanneer u deze dingen ziet gebeuren, weten dat het nabij is, voor de deur staat.
30 Voorwaar, Ik zeg u, dat dit geslacht zeker niet zal voorbijgaan, voordat al deze dingen gebeurd zijn.
31 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan.
32 Maar die dag en dat uur weet niemand, ook de engelen in de hemel niet, en ook de Zoon niet, alleen de Vader.
33 Wees op uw hoede, waak en bid, want u weet niet wanneer de tijd is.
34 Want het is met de Mensenzoon als met een mens die ver weg ging, zijn huis verliet, zijn dienaren macht gaf en

ieder zijn eigen taak, en de deurwachter gebood om te waken.
35 Wees daarom waakzaam, want u weet niet wanneer de heer des huizes komt: in de avond, te middernacht, bij het hanengekraai of in de morgen.
36 Opdat hij u niet plotseling slapende aantreft.
37 En wat Ik tot u zeg, zeg Ik tot allen: Waak.

HOOFDSTUK 14

1 Na twee dagen was het feest van het Pascha en van de ongezuurde broden. De overpriesters en de schriftgeleerden zochten naar een manier om Hem met list te grijpen en te doden.
2 Maar zij zeiden: Niet op het feest, opdat er geen opschudding onder het volk ontstaat.
3 En terwijl Hij in Bethanië was, in het huis van Simon de melaatse, kwam er, terwijl Hij aan tafel zat, een vrouw met een albasten flesje vol kostbare narduszalf. Zij brak het flesje en goot die over Zijn hoofd uit.
4 En sommigen waren verontwaardigd in zichzelf en zeiden: Waarom is er deze verspilling van de zalf geweest?
5 Want het had voor meer dan driehonderd penningen verkocht kunnen worden en aan de armen gegeven kunnen worden. En zij morden tegen haar.
6 En Jezus zeide: Laat haar begaan; waarom valt gij haar lastig? Zij heeft een goed werk aan Mij gedaan.
7 Want de armen hebt u altijd bij u, en wanneer u wilt, kunt u hun goeddoen. Maar Mij hebt u niet altijd.
8 Zij heeft gedaan wat zij kon: zij is van tevoren gekomen om mijn lichaam te zalven voor de begrafenis.
9 Voorwaar, Ik zeg u: overal waar dit Evangelie verkondigd zal worden in de hele wereld, zal ook het werk dat zij gedaan heeft, tot een gedachtenis aan haar verteld worden.
10 En Judas Iskariot, een van de twaalf, ging naar de overpriesters om Hem aan hen over te leveren.
11 En toen zij dat hoorden, waren zij blij en beloofden hem geld te geven. En hij zocht hoe hij hem gemakkelijk kon verraden.
12 En op de eerste dag van het feest van het ongezuurde brood, wanneer men het Pascha slachtte, zeiden zijn discipelen tot Hem: Waar wilt U dat wij heengaan en voorbereidingen treffen, zodat U het Pascha kunt eten?
13 En Hij zond twee van Zijn discipelen uit en zei tegen hen: Ga naar de stad en daar zal een man jullie ontmoeten die een kruik water draagt; volg Hem.
14 En waar hij ook binnengaat, zeg dan tegen de heer des huizes: De Meester zegt: Waar is de gastenkamer, waar Ik het Pascha met Mijn discipelen kan eten?
15 Hij zal u een grote bovenzaal laten zien, die helemaal ingericht en gereed is. Maak daar alles voor ons gereed.
16 En zijn discipelen gingen naar buiten en kwamen in de stad, en zij vonden het zoals Hij hun gezegd had, en zij maakten het Pascha gereed.
17 En toen het avond was, kwam Hij met de twaalf.
18 En terwijl zij aanlagen en aten, zei Jezus: Voorwaar, Ik zeg u: een van u, die met Mij eet, zal Mij verraden.
19 En zij begonnen bedroefd te worden en zeiden de een na de ander tot Hem: Ben ik het? En weer een ander zei: Ben ik het?
20 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Het is een uit de twaalf, die met Mij in de schotel indoopt.
21 De Zoon des mensen gaat wel heen, zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij nooit geboren was.
22 En terwijl zij aten, nam Jezus het brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun, en zeide: Neemt, eet, dit is Mijn lichaam.
23 En Hij nam de beker, en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zij dronken er allen uit.
24 En Hij zei tegen hen: Dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt.
25 Voorwaar, Ik zeg u: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot op de dag dat Ik er nieuw van zal drinken in het Koninkrijk van God.
26 Nadat zij de lofzang gezongen hadden, gingen zij naar de Olijfberg.
27 En Jezus zeide tot hen: Gij zult allen aanstoot aan Mij nemen deze nacht, want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden.
28 Maar nadat Ik opgewekt ben, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.
29 Maar Petrus zei tegen Hem: Al zouden allen aanstoot nemen, ik toch niet.
30 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, Ik zeg u, vandaag, in deze nacht, voordat de haan tweemaal gekraaid heeft, zult u Mij driemaal verloochenen.
31 Maar hij sprak te sterker: Al moest ik met u sterven, ik zal u in geen geval verloochenen. En evenzo zeiden zij allen.
32 En zij kwamen op een plaats die Gethsemane heette. En Hij zei tegen Zijn discipelen: Gaat hier zitten, terwijl Ik bid.
33 En Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met Zich mee, en Hij begon zeer ontsteld en zeer angstig te worden;
34 En Hij zeide tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijft hier en waakt.
35 En Hij liep een weinig verder, viel op de grond en bad dat, indien het mogelijk was, dat uur aan Hem voorbij zou gaan.
36 En Hij zeide: Abba, Vader, alle dingen zijn U mogelijk; neem deze drinkbeker van Mij weg; doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt.
37 En Hij kwam en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Simon, slaapt gij? Kon gij niet één uur waken?
38 Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt. De geest is wel bereid, maar het vlees is zwak.
39 En opnieuw ging Hij heen, bad en sprak dezelfde woorden.
40 Toen Hij terugkwam, vond Hij hen weer slapend. Hun ogen waren zwaar geworden. Zij wisten niet wat zij Hem moesten antwoorden.
41 En Hij kwam voor de derde maal en zei tegen hen: Slaap nu maar verder en rust; het is genoeg, het uur is gekomen. Zie, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen van zondaars.
42 Sta op, laten wij gaan. Zie, hij die Mij verraadt, is nabij.
43 En terstond, terwijl Hij nog sprak, kwam Judas eraan, een van de twaalf, en met hem een grote menigte met zwaarden en stokken, gestuurd door de overpriesters, de schriftgeleerden en de oudsten.

44 En degene die Hem verraadde, had hun een teken gegeven, zeggende: Die ik kussen zal, die is het; neem Hem aan, en voer Hem veilig weg.
45 En zodra hij gekomen was, ging hij meteen naar hem toe, zei: Meester, Meester! en kuste hem.
46 En zij sloegen de handen aan Hem en grepen Hem.
47 En een van de omstanders trok het zwaard, en sloeg de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn oor af.
48 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Zijt gij, als tegen een misdadiger, met zwaarden en stokken uitgetrokken om Mij gevangen te nemen?
49 Ik was dagelijks bij u in de tempel om te onderwijzen, en u hebt Mij niet meegenomen. Maar de Schriften moesten vervuld worden.
50 En zij allen verlieten Hem en vluchtten.
51 En een zekere jongeman volgde Hem, met een linnen kleed om Zijn naakte lichaam geslagen; en de jongemannen grepen Hem.
52 Hij liet het linnen kleed achter en vluchtte naakt van hen weg.
53 En zij leidden Jezus weg naar de hogepriester, en bij hem kwamen alle overpriesters, de oudsten en de schriftgeleerden bijeen.
54 En Petrus volgde Hem op een afstand, tot in het paleis van de hogepriester, en hij zat daar met de dienaren en warmde zich bij het vuur.
55 En de overpriesters en de hele Raad zochten naar een getuige tegen Jezus, opdat zij Hem ter dood zouden brengen, maar zij vonden er geen.
56 Want velen legden een vals getuigenis tegen Hem af, maar hun getuigenissen stemden niet overeen.
57 En er stonden sommigen op en legden een vals getuigenis tegen Hem af, zeggende:
58 Wij hebben hem horen zeggen: Ik zal deze tempel, die met handen gemaakt is, afbreken en binnen drie dagen een andere bouwen, die niet met handen gemaakt is.
59 Maar ook hun getuigen waren het niet met elkaar eens.
60 En de hogepriester stond in het midden op en vroeg Jezus: Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U?
61 Maar hij zweeg en antwoordde niets. Opnieuw vroeg de hogepriester hem, en zeide tot hem: Zijt gij de Christus, de Zoon des Gezegenden?
62 En Jezus zeide: Dat ben Ik, en gij zult de Zoon des mensen zien, zittend aan de rechterhand der Macht, en komende op de wolken des hemels.
63 Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Waarvoor hebben wij nog getuigen nodig?
64 Gij hebt de godslastering gehoord; wat dunkt u? En zij veroordeelden hem allen tot de doodstraf.
65 En sommigen begonnen Hem te bespuwen, en Zijn gezicht te bedekken, en Hem met vuisten te slaan, en tot Hem te zeggen: Profeteer! En de dienaren sloegen Hem met de handpalmen.
66 En terwijl Petrus beneden in de hof was, kwam een van de dienstmaagden van de hogepriester.
67 Toen zij Petrus zag, die zich aan het warmen was, keek zij hem aan en zei: En jij was ook bij Jezus van Nazareth.
68 Maar hij ontkende, zeggende: Ik weet het niet, en ik versta niet, wat gij zegt. En hij ging uit in het voorhuis, en de haan kraaide.
69 En een dienstmeisje zag hem weer en begon tegen de mensen die erbij stonden te zeggen: Dit is een van hen.
70 En hij ontkende het wederom. En een weinig daarna zeiden degenen die erbij stonden wederom tot Petrus: Gij zijt waarlijk een van hen; want gij zijt een Galileër, en uw spreken stemt daarmee overeen.
71 Maar hij begon te vloeken en te zweren: Ik ken deze Man niet, over Wie gij spreekt.
72 En de haan kraaide voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich het woord, dat Jezus tot hem gezegd had: Eer de haan tweemaal gekraaid heeft, zult gij Mij driemaal verloochenen. En als hij daaraan dacht, weende hij.

HOOFDSTUK 15

1 En meteen de volgende morgen hielden de overpriesters een vergadering met de oudsten en de schriftgeleerden en de gehele Raad; en zij boeiden Jezus, en leidden Hem weg, en leverden Hem over aan Pilatus.
2 En Pilatus vroeg Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij antwoordde en zeide tot Hem: Gij zegt het.
3 En de overpriesters beschuldigden Hem van vele dingen, maar Hij antwoordde niets.
4 Pilatus ondervroeg Hem opnieuw en zei: Antwoordt U niets? Kijk eens, hoeveel dingen getuigen zij tegen U?
5 Maar Jezus antwoordde nog steeds niets, zodat Pilatus zich verbaasde.
6 Op dat feest liet hij hun één gevangene vrij, wie zij maar wilden.
7 Er was ook iemand die Barabbas heette en die gevangen zat bij de opstandelingen, die in de opstand een moord hadden gepleegd.
8 En de menigte begon luid te schreeuwen en eiste dat Hij hetzelfde zou doen als Hij hun ooit had gedaan.
9 Maar Pilatus antwoordde hun en zeide: Wilt gij dat ik de Koning der Joden voor u vrijlaat?
10 Hij wist namelijk dat de overpriesters hem uit afgunst hadden overgeleverd.
11 Maar de overpriesters spoorden het volk aan, dat hij liever Barabbas aan hen zou vrijlaten.
12 Pilatus antwoordde en zei opnieuw tegen hen: Wat wilt u dan dat ik doe met hem die u de koning van de Joden noemt?
13 En zij riepen opnieuw: Kruisig Hem!
14 Toen zei Pilatus tot hen: Wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? En zij schreeuwden des te luider: Kruisig Hem.
15 Pilatus wilde het volk tevreden stellen en liet Barabbas voor hen los. Jezus gaf hij gegeseld over om gekruisigd te worden.
16 En de soldaten leidden hem weg naar de zaal, die Praetorium genoemd werd, en zij riepen de hele bende bijeen.
17 En zij kleedden Hem met purper, en vlochten een kroon van doornen, en zetten die op Zijn hoofd,
18 En zij begonnen Hem te groeten: Gegroet, Koning der Joden!
19 En zij sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem. En zij knielden neer en aanbaden Hem.
20 Toen ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen omhulsel uit, deden Hem Zijn kleren aan en leidden Hem naar buiten om Hem te kruisigen.
21 En zij dwongen een zekere Simon van Cyrene, die van het land kwam en van Alexander en Rufus was, om zijn kruis te dragen.

22 En zij brachten Hem naar de plaats Golgotha, wat vertaald betekent: Schedelplaats.
23 En zij gaven Hem wijn, gemengd met mirre, te drinken, maar Hij nam die niet.
24 Nadat ze hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren door erom te loten, wat ieder krijgen zou.
25 En het was het derde uur, toen zij Hem kruisigden.
26 En het opschrift van zijn beschuldiging was boven het hoofd geschreven: DE KONING DER JODEN.
27 En met Hem kruisigden zij twee misdadigers, de een aan Zijn rechterhand en de ander aan Zijn linkerhand.
28 En de Schrift werd vervuld, die zegt: En Hij werd met de overtreders geteld.
29 En de voorbijgangers scholden Hem uit, schudden het hoofd en zeiden: Ach, Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt,
30 Red uzelf en kom van het kruis af.
31 Op dezelfde wijze zeiden ook de hogepriesters en de schriftgeleerden spottend onder elkaar: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden.
32 Laat Christus, de Koning van Israël, nu van het kruis afkomen, opdat wij het zien en geloven. En zij die met Hem gekruisigd waren, hebben Hem beschimpt.
33 Toen het zesde uur aanbrak, viel er duisternis over het hele land, tot aan het negende uur.
34 En op het negende uur riep Jezus met luide stem, zeggende: Eloi, Eloi, lama sabachtani? hetgeen vertaald wordt: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?
35 Toen sommigen van hen die erbij stonden, dit hoorden, zeiden zij: Zie, hij roept Elia.
36 En iemand liep snel weg, vulde een spons met zure wijn, stak ze op een rietstok en gaf Hem te drinken, en zei: Laat het met rust; laten we eens zien of Elia komt om Hem weg te halen.
37 En Jezus riep met luide stem en gaf de geest.
38 En het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden.
39 Toen de hoofdman over honderd, die tegenover hem stond, zag dat hij zo schreeuwde, gaf hij de geest en zei: Werkelijk, deze mens was de Zoon van God.
40 Ook stonden er van een afstand vrouwen toe te kijken, onder wie Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jakobus de Jongere en van Joses, en Salome;
41 (die Hem ook gevolgd zijn en voor Hem gezorgd hebben toen Hij in Galilea was) en vele andere vrouwen die met Hem naar Jeruzalem opgegaan waren.
42 En toen het avond geworden was, omdat het de voorbereidingsdag was, dat is de dag vóór de sabbat,
43 Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadsman, die ook het Koninkrijk Gods verwachtte, kwam en ging vrijmoedig naar Pilatus om het lichaam van Jezus te vragen.
44 En Pilatus verwonderde zich, dat Hij al gestorven was; en hij riep de hoofdman over honderd bij zich en vroeg hem, of Hij al gestorven was.
45 Toen hij het van de hoofdman vernam, gaf hij het lichaam aan Jozef.
46 En hij kocht fijn linnen, nam Hem van het altaar, wikkelde Hem in het linnen en legde Hem in een graf, dat in de rots was uitgehouwen, en hij rolde een steen voor de ingang van het graf.
47 En Maria Magdalena en Maria, de moeder van Joses, keken toe waar Hij gelegd werd.

HOOFDSTUK 16

1 Toen de sabbat voorbij was, hadden Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome specerijen gekocht om Hem te komen zalven.
2 En heel vroeg op de eerste dag van de week gingen zij naar het graf, toen de zon opkwam.
3 En zij zeiden tot elkander: Wie zal voor ons de steen van de ingang van het graf wegrollen?
4 Toen ze keken, zagen ze dat de steen was weggerold. Hij was namelijk heel groot.
5 Toen ze het graf binnengingen, zagen ze aan de rechterkant een jongeman zitten, gekleed in een lang, wit gewaad. Ze werden erg bevreesd.
6 En Hij zeide tot hen: Weest niet bevreesd; gij zoekt Jezus de Nazarener, Die gekruisigd was; Hij is opgewekt en Hij is hier niet; zie de plaats waar zij Hem gelegd hadden.
7 Maar ga heen en zeg aan zijn discipelen en aan Petrus dat hij jullie voorgaat naar Galilea. Daar zul je hem zien, zoals hij jullie gezegd heeft.
8 En zij gingen haastig naar buiten en vluchtten van het graf, want zij beefden en waren verbijsterd. En zij zeiden tegen niemand iets, want zij waren bevreesd.
9 Toen Jezus vroeg op de eerste dag van de week uit de dood was opgewekt, verscheen Hij het eerst aan Maria Magdalena, bij wie Hij zeven demonen had uitgedreven.
10 En zij ging heen en vertelde het aan hen die bij Hem waren geweest, terwijl zij rouwden en weenden.
11 Toen zij hoorden, dat Hij leefde en door haar gezien was, geloofden zij het niet.
12 Daarna verscheen Hij in een andere gedaante aan twee van hen, terwijl zij op weg waren naar het platteland.
13 En zij gingen heen en berichtten het aan de overigen, maar ook zij geloofden hen niet.
14 Daarna verscheen Hij aan de elf, terwijl zij aan tafel zaten, en Hij verweet hun hun ongeloof en hun hardvochtigheid, omdat zij geen geloof hadden geschonken aan hen die Hem na Zijn opstanding hadden gezien.
15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan de ganse schepping.
16 Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.
17 En hen, die geloofd hebben, zullen deze tekenen volgen: in mijn naam zullen zij demonen uitdrijven, in nieuwe talen zullen zij spreken,
18 Slangen zullen zij opnemen, en als zij iets dodelijks drinken, zal het hun niet schaden, en op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen genezen.
19 Nadat de Heer dit tot hen had gezegd, werd Hij opgenomen in de hemel en nam plaats aan de rechterhand van God.
20 En zij gingen uit en predikten overal, en de Heere werkte met hen mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen.

Lucas

HOOFDSTUK 1

1 Aangezien velen het op zich hebben genomen een verslag op te stellen van de dingen die onder ons het meest vaststaand geloofd zijn,
2 Zoals zij, die van het begin af ooggetuigen en dienaren van het Woord geweest zijn, hen aan ons overgeleverd hebben,
3 Het leek mij ook goed, na alles van het begin af nauwkeurig te hebben onderzocht, u dit in ordelijke volgorde te schrijven, hoogedele Theophilus,
4 opdat u de betrouwbaarheid van de zaken waarin u onderwezen bent, zou erkennen.
5 In de dagen van Herodes, de koning van Judea, leefde er een priester, met name Zacharias, behorend tot de afdeling van Abia. Zijn vrouw was uit de dochters van Aäron en haar naam was Elisabet.
6 Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en bepalingen van de Heer.
7 En zij hadden geen kinderen, omdat Elisabet onvruchtbaar was en zij beiden al op hoge leeftijd waren gekomen.
8 En het gebeurde, terwijl hij het priesterambt voor God bediende, naar de orde van zijn afdeling,
9 Volgens de gewoonte van het priesterambt was het lot aan hem toegewezen om reukwerk te branden wanneer hij de tempel van de Heer binnenging.
10 En heel de menigte van het volk was buiten aan het bidden, op het uur van het reukoffer.
11 En aan hem verscheen een engel van de Heer, die aan de rechterkant van het reukaltaar stond.
12 Toen Zacharias hem zag, raakte hij in paniek en werd door vrees overvallen.
13 Maar de engel zei tegen hem: Wees niet bang, Zacharias, want je gebed is verhoord en Elisabet, je vrouw, zal je een zoon baren, en je moet hem de naam Johannes geven.
14 En vreugde en blijdschap zullen er voor u zijn, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen.
15 Want hij zal groot zijn voor de Heer, en geen wijn of sterke drank zal hij drinken, en hij zal vervuld worden met de Heilige Geest, al van de moederschoot af.
16 En hij zal velen van de Israëlieten tot de HEERE, hun God, bekeren.
17 En hij zal voor Hem uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten van de vaderen te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de HEERE een toegerust volk gereed te maken.
18 En Zacharias zeide tot de engel: Hoe zal ik dit weten? Want ik ben oud en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen.
19 En de engel antwoordde en zeide tot hem: Ik ben Gabriël, die voor God sta, en ik ben gezonden om tot u te spreken en u deze blijde boodschap te verkondigen.
20 En zie, gij zult stom zijn en niet kunnen spreken, tot op de dag dat deze dingen gebeuren, omdat gij mijn woorden niet geloofd hebt, die op hun tijd vervuld zullen worden.
21 En het volk wachtte op Zacharias en was verbaasd dat hij zo lang in de tempel bleef.
22 Toen Hij naar buiten kwam, kon Hij niet tot hen spreken. Zij begrepen dat Hij een visioen in de tempel had gezien. Toen Hij naar hen wenkte, bleef Hij sprakeloos.
23 En het gebeurde, zodra de dagen van zijn bediening voorbij waren, dat hij naar zijn huis vertrok.
24 En na die dagen werd Elisabet, zijn vrouw, zwanger en verborg zich vijf maanden lang, terwijl zij zei:
25 Zo heeft de HEERE aan mij gedaan in de dagen dat Hij op mij heeft gelet om mijn smaad onder de mensen weg te nemen.
26 En in de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth,
27 Aan een maagd die ondertrouwd was met een man, genaamd Jozef, uit het huis van David. De naam van de maagd was Maria.
28 En de engel kwam bij haar binnen en zei: Wees gegroet, gij begenadigde, de Heere is met u; gij zijt gezegend onder de vrouwen.
29 Toen zij hem zag, raakte zij in verwarring over zijn woorden en vroeg zich af wat de betekenis van deze groet moest zijn.
30 En de engel zei tegen haar: Wees niet bang, Maria, want je hebt genade gevonden bij God.
31 En zie, u zult zwanger worden en een zoon baren, en u zult Hem de naam JEZUS geven.
32 Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven.
33 Hij zal over het huis van Jakob koning zijn tot in eeuwigheid, en aan zijn koningschap zal geen einde zijn.
34 Toen zei Maria tegen de engel: Hoe kan dat, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?
35 En de engel antwoordde en zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook zal het heilige, dat uit u geboren wordt, Zoon van God genoemd worden.
36 En zie, uw nicht Elisabet is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Het is nu de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd werd.
37 Want voor God zal geen ding onmogelijk zijn.
38 En Maria zeide: Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord. En de engel ging van haar weg.
39 In die dagen maakte Maria zich gereed en reisde met spoed naar het bergland, naar een stad van Juda,
40 En zij kwam in het huis van Zacharias en groette Elisabet.
41 En het gebeurde, toen Elisabet de groet van Maria hoorde, dat het kind opsprong in haar schoot; en Elisabet werd vervuld met de Heilige Geest.
42 En zij riep met luide stem en zeide: Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot.
43 En hoe kan ik dit begrijpen, dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?
44 Want zie, zodra de stem van uw groet in mijn oren klonk, sprong het kind van vreugde op in mijn buik.
45 En zalig is zij die geloofd heeft, want wat haar van de zijde van de HEERE gezegd is, zal vervuld worden.
46 En Maria zei: Mijn ziel maakt groot de Heer,
47 En mijn geest verheugt zich in God, mijn Redder.

48 Want Hij heeft acht geslagen op de nederigheid van Zijn dienares. Want zie, van nu aan zullen alle geslachten Mij zalig noemen.
49 Want Hij, Die machtig is, heeft mij grote dingen gedaan; en heilig is Zijn Naam.
50 En Zijn barmhartigheid is van generatie op generatie over hen die Hem vrezen.
51 Hij toont kracht door zijn arm, Hij verstrooit hen die hoogmoedig zijn in de verbeelding van hun hart.
52 Hij heeft machtigen van hun troon gestoten, en de nederigen heeft Hij verhoogd.
53 Hongerigen overlaadt Hij met gaven, maar rijken laat Hij met lege handen weggaan.
54 Hij heeft zijn knecht Israël geholpen, door zijn goedertierenheid te gedenken;
55 Zoals Hij tot onze vaderen gesproken heeft, tot Abraham en tot zijn nageslacht, voor eeuwig.
56 En Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar en keerde daarna terug naar haar huis.
57 Toen de tijd rijp was voor Elisabeth, zou zij bevallen, en zij bracht een zoon ter wereld.
58 En haar buren en neven hoorden hoe groot de barmhartigheid van de Heer voor haar was, en zij verheugden zich met haar.
59 En het gebeurde op de achtste dag dat zij kwamen om het kind te besnijden; en zij noemden het Zacharias, naar de naam van zijn vader.
60 Maar zijn moeder antwoordde en zeide: Neen, maar hij zal Johannes heten.
61 En zij zeiden tot haar: Er is niemand in uw broederskring die zo genoemd wordt.
62 En zij maakten gebaren naar zijn vader, hoe hij wilde dat hij genoemd zou worden.
63 En hij vroeg om een schrijftafeltje, en schreef, zeggende: Zijn naam is Johannes. En zij verwonderden zich allen.
64 En terstond werd zijn mond geopend en zijn tong losgemaakt, en hij sprak en prees God.
65 En er kwam vrees over allen die rondom hen woonden, en al deze woorden werden verspreid in heel het bergland van Judea.
66 En allen, die het hoorden, namen het ter harte, zeggende: Wat zal dit toch voor een kind wezen! En de hand des Heren was met hem.
67 En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde, zeggende:
68 Geprezen zij de HEERE, de God van Israël, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost,
69 En Hij heeft ons een hoorn des heils opgericht in het huis van David, Zijn knecht,
70 Zoals Hij gesproken heeft door de mond van Zijn heilige profeten, die er van oudsher geweest zijn:
71 Opdat wij verlost zouden worden van onze vijanden en uit de hand van allen die ons haten,
72 om de barmhartigheid te bewijzen die aan onze vaderen beloofd is en om te denken aan zijn heilig verbond,
73 De eed die Hij aan onze vader Abraham gezworen heeft,
74 opdat Hij ons zou geven, dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees,
75 In heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al de dagen van ons leven.
76 En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want jij zult voor het aangezicht van de Heer uitgaan om zijn wegen te bereiden;
77 om aan zijn volk kennis van de zaligheid te geven door de vergeving van hun zonden,
78 Door de tedere barmhartigheid van onze God, waardoor de dageraad uit de hoogte ons bezocht heeft,
79 om licht te geven aan hen die leven in duisternis en in de schaduw van de dood, om onze voeten te leiden op de weg van de vrede.
80 En het kind groeide op en werd sterker in de geest, en hij verbleef in de woestijn tot de dag dat hij aan Israël werd getoond.

HOOFDSTUK 2

1 En het gebeurde in die dagen, dat er een bevel uitging van keizer Augustus, dat heel het rijk beschreven moest worden.
2 (Deze belasting werd voor het eerst opgelegd toen Cyrenius gouverneur van Syrië was.)
3 En zij gingen allen op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar zijn eigen stad.
4 Ook Jozef ging op weg van Galilea, uit de stad Nazareth, naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was.
5 Om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was.
6 En terwijl zij daar waren, brak de dag aan dat zij zou baren.
7 En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.
8 En er waren herders in diezelfde streek, die zich ophielden in het open veld en 's nachts de wacht hielden over hun kudde.
9 En zie, een engel van de Heer stond bij hen, en de heerlijkheid van de Heer omscheen hen, en zij werden zeer bevreesd.
10 En de engel zei tegen hen: Wees niet bang, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal.
11 Want heden is u de Zaligmaker geboren, in de stad van David; Hij is Christus, de Heere.
12 En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kind vinden, gewikkeld in doeken, liggend in een kribbe.
13 En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde en zei:
14 Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.
15 En het gebeurde, toen de engelen van hen waren weggegaan naar de hemel, dat de herders tot elkaar zeiden: Laten wij dan naar Bethlehem gaan en het woord zien dat geschied is en dat de Heere ons heeft bekendgemaakt.
16 En zij gingen er haastig heen en vonden Maria en Jozef en het Kind liggende in de kribbe.
17 Toen zij het zagen, maakten zij overal bekend wat hun over dit Kind gezegd was.
18 En allen die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen hun door de herders werd verteld.
19 Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken.

20 En de herders keerden terug, terwijl zij God verheerlijkten en prezen om alles wat zij gehoord en gezien hadden, zoals hun gezegd was.
21 En toen er acht dagen verstreken waren voor de besnijdenis van het kind, werd zijn naam Jezus genoemd, zoals de engel hem genoemd had voordat hij in de baarmoeder werd ontvangen.
22 Toen de dagen van haar reiniging volgens de wet van Mozes voorbij waren, brachten ze hem naar Jeruzalem om hem aan de Heer voor te stellen.
23 (Zoals geschreven staat in de wet van de Heer: Al wat mannelijk is en de baarmoeder opent, zal heilig genoemd worden voor de Heer.)
24 En om een offer te brengen overeenkomstig hetgeen in de wet van de Heer gezegd is: een paar tortelduiven of twee jonge duiven.
25 En zie, er was een man in Jeruzalem, wiens naam Simeon was; en deze man was rechtvaardig en godvruchtig, en hij verwachtte de vertroosting van Israël; en de Heilige Geest was op hem.
26 En hem werd door de Heilige Geest geopenbaard, dat hij de dood niet zou zien, voordat hij de Christus van de Heere gezien zou hebben.
27 En Hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het Kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte van de wet,
28 Toen nam hij hem in zijn armen, loofde God en zei:
29 Nu laat Gij, HEERE, Uw dienaar in vrede gaan, overeenkomstig Uw woord.
30 Want mijn ogen hebben Uw heil gezien,
31 Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken,
32 Een licht tot verlichting der heidenen, en tot luister van Uw volk Israël.
33 En Jozef en zijn moeder verwonderden zich over wat er over hem gezegd werd.
34 En Simeon zegende hen en zeide tot Maria, zijn moeder: Zie, dit Kind is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël, en tot een teken, dat weersproken zal worden;
35 (Ja, ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan), opdat de gedachten van vele harten openbaar worden.
36 En er was een profetes, Anna, een dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Zij was op hoge leeftijd en had, vanaf haar maagdelijkheid, zeven jaar met haar man geleefd.
37 Zij was een weduwe van ongeveer vierentachtig jaar oud. Zij bleef in de tempel en diende God met vasten en gebeden, dag en nacht.
38 En zij kwam op datzelfde moment daarheen en loofde op dezelfde wijze de Heer, en sprak over Hem tot allen die in Jeruzalem verlossing verwachtten.
39 Toen zij alles volgens de wet van de Heer hadden gedaan, keerden zij terug naar Galilea, naar hun stad Nazareth.
40 En het kind groeide op en werd krachtig in de geest, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem.
41 Zijn ouders gingen elk jaar naar Jeruzalem voor het Pesachfeest.
42 Toen hij twaalf jaar oud was, gingen ze naar Jeruzalem, zoals gebruikelijk was voor het feest.
43 Toen de dagen voorbij waren en zij terugkeerden, bleef het kind Jezus in Jeruzalem achter. Jozef en zijn moeder wisten er niets van.
44 Maar zij dachten dat Hij zich bij het reisgezelschap bevond en gingen een hele dag op reis. Zij zochten Hem onder hun verwanten en bekenden.
45 Toen zij Hem niet vonden, keerden zij weer terug naar Jeruzalem, Hem zoekend.
46 En het gebeurde na drie dagen dat zij Hem in de tempel vonden, waar Hij te midden van de leraars zat. Hij luisterde naar hen en stelde hun vragen.
47 En allen die hem hoorden, stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden.
48 Toen zij hem zagen, waren zij verbaasd. En zijn moeder zei tegen hem: Kind, waarom heb je ons dit aangedaan? Zie, je vader en ik hebben je met smart gezocht.
49 En Hij zeide tot hen: Hoe hebt gij Mij gezocht? Wist gij niet, dat Ik in de dingen des Vaders moet zijn?
50 En zij begrepen het woord niet dat Hij tot hen sprak.
51 En Hij ging met hen mee en kwam te Nazareth, en Hij was hun onderdanig. Maar Zijn moeder bewaarde al deze woorden in haar hart.
52 En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en in genade bij God en de mensen.

HOOFDSTUK 3

1 In het vijftiende jaar van de regering van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus stadhouder was van Judea, Herodes viervorst van Galilea, zijn broer Filippus viervorst van Iturea en van het gebied Trachonitis, en Lysanias viervorst van Abilene,
2 Terwijl Annas en Kajafas hogepriesters waren, kwam het woord van God tot Johannes, de zoon van Zacharias, in de woestijn.
3 En hij kwam in het gehele gebied rondom de Jordaan en predikte de doop van bekering tot vergeving van zonden;
4 Zoals geschreven staat in het boek met de woorden van de profeet Jesaja: Er is een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht.
5 Elk dal zal worden opgevuld, en elke berg en heuvel zal worden verlaagd; de kromme wegen zullen recht worden gemaakt, en de oneffen wegen zullen effen worden;
6 En alle vlees zal de zaligheid Gods zien.
7 Toen zei Hij tegen de menigte die naar voren kwam om door Hem gedoopt te worden: Adderengebroed, wie heeft u een waarschuwing gegeven om te vluchten voor de komende toorn?
8 Brengt dan vruchten voort die passen bij de bekering, en begint niet bij uzelf te zeggen: Wij hebben Abraham tot vader. Want ik zeg u dat God bij machte is uit deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken.
9 En nu ligt ook de bijl aan de wortel van de bomen. Iedere boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.
10 En de scharen vroegen Hem: Wat moeten wij dan doen?
11 Hij antwoordde en zeide tot hen: Wie twee onderkleren heeft, moet delen met hem die er geen heeft; en wie voedsel heeft, moet hetzelfde doen.
12 Toen kwamen er ook tollenaars om gedoopt te worden, en zij zeiden tot Hem: Meester, wat moeten wij doen?
13 En Hij zeide tot hen: Vraag niet meer dan het u opgelegde.

14 En de soldaten vroegen hem eveneens, zeggende: En wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand geweld aan, en beschuldigt niemand vals; en wees tevreden met uw loon.
15 En terwijl het volk vol verwachting was en iedereen in zijn hart over Johannes nadacht, of hij de Christus was of niet,
16 Johannes antwoordde en zeide tot allen: Ik doop u wel met water, maar er komt Iemand, Die sterker is dan ik, en ik ben niet waardig de riem van Zijn schoenen los te maken; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.
17 Hij heeft de wan in zijn hand en hij zal zijn dorsvloer grondig reinigen en het koren in zijn schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal hij met onblusbaar vuur verbranden.
18 En nog vele andere dingen verkondigde hij aan het volk in zijn vermaningen.
19 Maar Herodes, de viervorst, werd door hem berispt vanwege Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, en vanwege al het kwaad dat Herodes had gedaan,
20 Maar hij voegde er vooral aan toe dat hij Johannes in de gevangenis opsloot.
21 En toen al het volk gedoopt was, en Jezus ook gedoopt was en aan het bidden was, gebeurde het dat de hemel geopend werd,
22 En de Heilige Geest daalde op Hem neer in de gedaante van een duif, en er klonk een stem uit de hemel, die zei: Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou heb Ik mijn welbehagen.
23 En Jezus zelf was toen ongeveer dertig jaar oud, naar men aannam de zoon van Jozef, die de zoon was van Eli,
24 Die de zoon was van Matthat, die de zoon was van Levi, die de zoon was van Melchi, die de zoon was van Janna, die de zoon was van Jozef,
25 Die de zoon was van Mattathias, die de zoon was van Amos, die de zoon was van Naum, die de zoon was van Esli, die de zoon was van Nagge,
26 Die de zoon was van Maath, die de zoon was van Mattatias, die de zoon was van Semei, die de zoon was van Jozef, die de zoon was van Juda,
27 Die de zoon was van Johanna, die de zoon was van Rhesa, die de zoon was van Zorobabel, die de zoon was van Salathiël, die de zoon was van Neri,
28 Die de zoon was van Melchi, die de zoon was van Addi, die de zoon was van Kosam, die de zoon was van Elmodam, die de zoon was van Er,
29 Die de zoon was van Jose, die de zoon was van Eliëzer, die de zoon was van Jorim, die de zoon was van Matthat, die de zoon was van Levi,
30 Die de zoon was van Simeon, die de zoon was van Juda, die de zoon was van Jozef, die de zoon was van Jonan, die de zoon was van Eljakim,
31 Die de zoon was van Melea, die de zoon was van Menan, die de zoon was van Mattatha, die de zoon was van Nathan, die de zoon was van David,
32 Die de zoon was van Isaï, die de zoon was van Obed, die de zoon was van Booz, die de zoon was van Salmon, die de zoon was van Naäson,
33 Die de zoon was van Aminadab, die de zoon was van Aram, die de zoon was van Esrom, die de zoon was van Fares, die de zoon was van Juda,
34 Die de zoon was van Jakob, die de zoon was van Izak, die de zoon was van Abraham, die de zoon was van Thara, die de zoon was van Nachor,
35 Die de zoon was van Saruch, die de zoon was van Ragau, die de zoon was van Phalek, die de zoon was van Heber, die de zoon was van Sala,
36 Die de zoon was van Kenan, die de zoon was van Arpachsad, die de zoon was van Sem, die de zoon was van Noë, die de zoon was van Lamech,
37 Die de zoon was van Mathusala, die de zoon was van Henoch, die de zoon was van Jared, die de zoon was van Maleleël, die de zoon was van Kenan,
38 Die de zoon was van Enos, die de zoon was van Set, die de zoon was van Adam, die de zoon was van God.

HOOFDSTUK 4

1 En Jezus, vol van de Heilige Geest, keerde terug van de Jordaan en werd door de Geest naar de woestijn geleid,
2 Veertig dagen lang werd hij verzocht door de duivel. En in die dagen at hij niets. En toen die voorbij waren, kreeg hij honger.
3 En de duivel zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, zeg dan tegen deze steen dat hij brood wordt.
4 En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er staat geschreven, dat de mens niet van brood alleen zal leven, maar van elk woord Gods.
5 En de duivel nam Hem mee naar een hoge berg en toonde Hem in een ogenblik tijds al de koninkrijken van de wereld.
6 En de duivel zei tegen Hem: Al deze macht zal ik U geven en hun heerlijkheid, want ze is mij overgegeven, en ik geef ze aan wie ik wil.
7 Als u mij dus aanbidt, zal alles van u zijn.
8 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Ga weg van Mij, satan, want er staat geschreven: Gij zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen.
9 En Hij bracht Hem naar Jeruzalem, zette Hem op de rand van de tempel en zei tegen Hem: Indien Gij de Zoon van God zijt, werp Uzelf dan van hier naar beneden.
10 Want er staat geschreven: Hij zal Zijn engelen aangaande U bevelen, dat zij U bewaren;
11 En zij zullen u op de handen dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot.
12 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Er is gezegd: Gij zult de Heere, uw God, niet verzoeken.
13 En toen de duivel alle verzoeking volbracht had, verliet hij Hem voor een tijd.
14 En Jezus keerde door de kracht van de Geest terug naar Galilea, en het gerucht over Hem verspreidde zich door de gehele omgeving.
15 En Hij gaf onderwijs in hun synagogen en werd door allen geprezen.
16 En Hij kwam in Nazareth, waar Hij was opgegroeid, en ging volgens Zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen.
17 En hem werd het boek van de profeet Jesaja overhandigd. En toen hij het boek opende, vond hij de plaats waar geschreven stond:
18 De Geest van de Heer is op mij, omdat hij mij gezalfd heeft om aan armen het evangelie te verkondigen; hij heeft mij gezonden om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om gebrokenen heen te zenden in vrijheid,
19 Om het aangename jaar van de Heer te verkondigen.

20 En hij sloot het boek, en gaf het den dienaar weder, en ging zitten. En de ogen van allen, die in de synagoge waren, werden op Hem gevestigd.
21 En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.
22 En allen gaven hem getuigenis, en verwonderden zich over de genadige woorden, die uit zijn mond kwamen. En zij zeiden: Is deze niet de zoon van Jozef?
23 En Hij zeide tot hen: Gij zult Mij dit spreekwoord zeggen: Geneesheer, genees Uzelf! Al hetgeen wij gehoord hebben, dat in Kapernaüm geschied is, doe dat ook hier, in uw vaderland.
24 En Hij zeide: Voorwaar, Ik zeg u, geen profeet is welgevallig in zijn eigen land.
25 Maar Ik zeg u voorwaar: Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef en er grote hongersnood heerste over het hele land.
26 Maar Elia werd naar niemand van hen gezonden, behalve naar Sarepta, een stad bij Sidon, naar een vrouw die weduwe was.
27 En in de tijd van de profeet Elisa waren er veel melaatsen in Israël; en niemand van hen werd gereinigd, behalve Naäman, de Syriër.
28 En allen in de synagoge werden met toorn vervuld, toen zij deze dingen hoorden,
29 En zij stonden op, duwden Hem de stad uit en leidden Hem naar de rand van de berg, waarop hun stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te gooien.
30 Maar hij ging midden tussen hen door en ging weg,
31 En Hij kwam in Kapernaüm, een stad in Galilea, en onderwees hen op de sabbatdagen.
32 En zij stonden versteld over zijn leer, want zijn woord was met kracht.
33 En in de synagoge was een man, die een geest van een onreine duivel had, en hij riep met luide stem:
34 Zeggende: Laat ons met rust; wat hebben wij met U te maken, Jezus van Nazareth? Zijt Gij gekomen om ons te verderven? Ik weet, wie Gij zijt: de Heilige Gods.
35 En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil en ga uit van hem. En de duivel, hem in het midden geworpen hebbende, ging uit van hem, en deed hem geen kwaad.
36 En zij werden allen buiten zichzelf en spraken onder elkander, zeggende: Wat is dit voor een woord! Want met macht en kracht gebiedt Hij de onreine geesten, en zij gaan uit.
37 En het gerucht over hem verspreidde zich naar alle plaatsen in de omgeving.
38 En Hij stond op uit de synagoge, en ging in Simons huis. En Simons schoonmoeder was met een grote koorts bevangen, en zij baden Hem voor haar.
39 En Hij boog zich over haar heen en bestrafte de koorts, en de koorts verliet haar; en terstond stond zij op en bediende hen.
40 Toen de zon onderging, brachten allen die zieken hadden die aan allerlei kwalen leden, die bij Hem. En Hij legde ieder van hen de handen op en genas hen.
41 En er gingen ook duivelen uit van velen, roepende en zeggende: Gij zijt de Christus, de Zoon van God. En Hij bestrafte hen, liet hun niet toe te spreken; want zij wisten, dat Hij de Christus was.
42 Toen het dag geworden was, vertrok Hij en ging naar een eenzame plaats. De menigte zocht Hem op, kwam bij Hem en hield Hem op, zodat Hij niet van hen zou weggaan.
43 En Hij zeide tot hen: Ik moet ook aan andere steden het Koninkrijk Gods verkondigen, want daarvoor word Ik gezonden.
44 En Hij predikte in de synagogen van Galilea.

HOOFDSTUK 5

1 En het gebeurde, toen het volk zich op hem verdrong om het woord van God te horen, dat hij aan het meer van Gennesaret bleef staan,
2 En hij zag twee schepen aan de oever van het meer liggen. De vissers waren eruit gegaan en waren bezig hun netten te spoelen.
3 En hij ging in een van de schepen, die van Simon was, en bad hem, dat hij een weinig van het land zou afvaren. En hij ging zitten, en leerde het volk van het schip.
4 Toen Hij ophield met spreken, zei Hij tegen Simon: Ga naar diep water en werp je netten uit om te vangen.
5 En Simon antwoordde en zeide tot Hem: Meester, wij hebben de gehele nacht gewerkt en niets gevangen; nochtans zal ik op Uw woord het net uitwerpen.
6 Toen zij dit gedaan hadden, vingen zij een grote menigte vissen op, en hun netten scheurden.
7 En zij wenkten hun makkers, die in het andere schip waren, dat zij zouden komen en hen helpen. En zij kwamen, en vulden beide schepen, zodat zij begonnen te zinken.
8 Toen Simon Petrus dat zag, viel hij aan de knieën van Jezus en zei: Ga weg van mij, Heere, want ik ben een zondig mens.
9 Want hij en allen die bij hem waren, waren verbaasd over de vangst van de vissen die zij gevangen hadden.
10 En alzo was het ook met Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen waren van Simon. En Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van nu af zult gij mensen vangen.
11 Toen zij hun schepen aan land hadden gebracht, lieten zij alles achter en volgden Hem.
12 En het gebeurde, toen Hij in een van de steden was, zie, daar was een man vol melaatsheid. Toen hij Jezus zag, wierp hij zich op zijn aangezicht en smeekte Hem, zeggende: Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.
13 En hij strekte zijn hand uit, raakte hem aan, zeggende: Ik wil het, word rein. En terstond week de melaatsheid van hem.
14 En hij gebood hem het aan niemand te vertellen; maar ga heen, vertoon u aan de priester en breng een offer voor uw reiniging, zoals Mozes geboden heeft, tot een getuigenis voor hen.
15 Maar des te meer verbreidde zich het gerucht over Hem, en er kwamen grote menigten samen om Hem te horen en zich door Hem te laten genezen van hun ziekten.
16 En hij trok zich terug in de woestijn en bad.
17 En het gebeurde op een van die dagen, terwijl Hij aan het leren was, dat er Farizeeën en wetgeleerden bij zaten, die uit alle steden van Galilea, Judea en Jeruzalem gekomen waren. En de kracht van de Heere was er om hen te genezen.

18 En zie, er werd een man op een bed binnengebracht die verlamd was. Ze zochten naar een manier om hem binnen te brengen en voor hem neer te leggen.
19 En omdat zij, vanwege de menigte, niet konden vinden hoe zij Hem binnen konden brengen, gingen zij naar het dak en lieten Hem, met zijn rustbed, door de tegels heen in het midden zakken, vóór Jezus.
20 Toen Hij hun geloof zag, zei Hij tegen Hem: Mens, uw zonden zijn u vergeven.
21 En de schriftgeleerden en de Farizeeën begonnen te overleggen, zeggende: Wie is deze, die godslasterlijke taal spreekt? Wie kan de zonden vergeven, dan God alleen?
22 Maar Jezus wist wat zij dachten en antwoordde en zei tegen hen: Wat redeneert u in uw hart?
23 Wat is gemakkelijker, te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?
24 Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven, zei Hij tot de verlamde: Ik zeg u: Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.
25 En terstond stond hij voor hun ogen op, nam het bed waarop hij gelegen had, en vertrok naar zijn huis, God verheerlijkende.
26 En zij werden allen buiten zichzelf, en zij verheerlijkten God, en werden vervuld met vrees, zeggende: Wij hebben heden wonderlijke dingen gezien.
27 En na deze dingen ging hij naar buiten en zag een tollenaar, met name Levi, bij het tolhuis zitten. En hij zei tegen hem: Volg mij.
28 En hij liet alles achter, stond op en volgde Hem.
29 Levi richtte voor hem een groot feestmaal aan in zijn huis. Er was een grote menigte tollenaars en anderen die met hen aanzat.
30 Maar hun schriftgeleerden en Farizeeën morden tegen zijn discipelen en zeiden: Waarom eet en drinkt u met tollenaars en zondaars?
31 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Zij, die gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar zij, die ziek zijn.
32 Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering.
33 En zij zeiden tot Hem: Waarom vasten en bidden de discipelen van Johannes dikwijls, en evenzo de discipelen van de Farizeeën, terwijl gij eet en drinkt?
34 En Hij zeide tot hen: Kunt gij de bruidskinderen laten vasten, terwijl de bruidegom bij hen is?
35 Maar er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij in die dagen vasten.
36 En Hij vertelde hun ook een gelijkenis: Niemand zet een lap van een nieuw kleed op een oud kleed; indien dit niet het geval is, dan scheurt het nieuwe kleed en de lap die uit het nieuwe kleed genomen werd, komt niet overeen met het oude.
37 En niemand doet jonge wijn in oude zakken, anders zal de jonge wijn de zakken doen barsten en overstromen, en de zakken zullen verloren gaan.
38 Maar jonge wijn moet men in nieuwe zakken doen, en beide blijven bewaard.
39 Niemand die oude wijn gedronken heeft, kan meteen nieuwe begeren. Want hij zegt: De oude is beter.

HOOFDSTUK 6

1 En het gebeurde op de tweede sabbat na de eerste, dat Hij door de korenvelden ging; en Zijn discipelen plukten aren en aten ze, terwijl zij ze in hun handen uitwreven.
2 En sommigen van de Farizeeën zeiden tot hen: Waarom doet gij iets, wat op de sabbat niet geoorloofd is?
3 En Jezus antwoordde hun en zeide: Hebt gij ook dit niet gelezen, wat David deed, toen hijzelf en zij, die bij hem waren, honger hadden?
4 Hoe hij het huis van God binnengegaan is, en de toonbroden genomen en gegeten heeft, en ze ook aan hen gegeven heeft die bij hem waren, waarvan niemand mag eten dan alleen de priesters?
5 En Hij zeide tot hen: De Zoon des mensen is ook Heer van de sabbat.
6 En het gebeurde ook op een andere sabbat, dat Hij in de synagoge ging en leerde. En daar was een man, wiens rechterhand verschrompeld was.
7 En de schriftgeleerden en de Farizeeën hielden Hem nauwlettend in de gaten, om te zien of Hij op de sabbatdag zou genezen. Zij wilden misschien iets vinden wat Hem zou kunnen beschuldigen.
8 Maar Hij kende hun gedachten, en zeide tot den man, die de verschrompelde hand had: Sta op, en ga in het midden staan. En hij stond op, en ging staan.
9 Toen zei Jezus tegen hen: Ik wil u één ding vragen: is het op de sabbat geoorloofd goed te doen of kwaad te doen, een leven te behouden of te vernietigen?
10 En als hij rondom hen allen zag, zei hij tot de mens: Strek uw hand uit. En hij deed het, en zijn hand werd geheel hersteld, gelijk de andere.
11 En zij werden razend en spraken met elkaar over wat zij met Jezus zouden doen.
12 En het gebeurde in die dagen dat hij naar de berg ging om te bidden, en hij bracht de nacht door in het gebed tot God.
13 En toen het dag geworden was, riep Hij zijn discipelen bij zich, en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.
14 Simon, die hij ook Petrus noemde, en Andreas, zijn broer, Jakobus en Johannes, Filippus en Bartholomeüs,
15 Mattheüs en Thomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Simon, die Zelotes genoemd wordt,
16 En Judas, de broer van Jakobus, en Judas Iskariot, die ook de verrader was.
17 En Hij ging met hen mee en stond in de vlakte, met de menigte van Zijn discipelen en een grote menigte van mensen uit heel Judea en Jeruzalem en van het zeegebied van Tyrus en Sidon, die gekomen waren om Hem te horen en genezen te worden van hun ziekten.
18 Ook zij die door onreine geesten gekweld werden, werden genezen.
19 En de hele menigte wilde Hem aanraken, want er ging kracht van Hem uit en Hij genas hen allen.
20 En Hij sloeg Zijn ogen op, keek Zijn discipelen aan en zei: Zalig zijn jullie armen, want van jullie is het Koninkrijk Gods.
21 Zalig zijt gij, die nu hongert, want gij zult verzadigd worden. Zalig zijt gij, die nu weent, want gij zult lachen.

22 Zalig bent u, wanneer de mensen u haten, u uit hun midden verstoten, u smaden en uw naam als slecht verwerpen, omwille van de Zoon des mensen.
23 Verheug u op die dag en spring op van vreugde, want zie, uw loon is groot in de hemel. Want op dezelfde wijze deden hun vaderen met de profeten.
24 Maar wee u, die rijk bent, want u hebt uw vertroosting al ontvangen.
25 Wee u, die verzadigd zijt, want gij zult hongeren. Wee u, die nu lacht, want gij zult treuren en wenen.
26 Wee u, wanneer alle mensen goed over u spreken! Want zo deden hun vaderen ook tegenover de valse profeten.
27 Maar Ik zeg tot u die luistert: Heb uw vijanden lief, doe goed aan hen die u haten,
28 Zegen hen die u vervloeken, en bid voor hen die u beledigen.
29 En bied hem die u op de wang slaat, ook de andere aan. En verhinder hem die u uw kleed afneemt, ook uw onderkleed niet aan te nemen.
30 Geef aan ieder, die van u vraagt; en als iemand uw bezit afneemt, vraag er dan niet naar terug.
31 En zoals u wilt dat de mensen u behandelen, moet u hun ook behandelen.
32 Want indien gij hen liefhebt, die u liefhebben, welke dank hebt gij dan? Want ook zondaars hebben lief, die hen liefhebben.
33 En indien gij goed doet aan hen, die goed aan u doen, welke dank hebt gij? Want ook zondaars doen hetzelfde.
34 En indien gij leent aan hen, van wie gij hoopt terug te ontvangen, welke dank hebt gij dan? Want ook zondaars lenen aan zondaars, om evenveel terug te ontvangen.
35 Maar hebt uw vijanden lief, en doet goed, en leent zonder te hopen iets terug te krijgen; en uw loon zal groot zijn, en gij zult kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goedertieren voor de ondankbaren en slechten.
36 Wees dus barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is.
37 Oordeel niet, dan zult u niet geoordeeld worden; veroordeel niet, dan zult u niet veroordeeld worden; vergeef, dan zult u vergeven worden.
38 Geeft, en u zal gegeven worden; een goede, gedrukte, en geschudde, en overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met dezelfde maat, waarmede gij meet, zal u wedergemeten worden.
39 En Hij sprak tot hen een gelijkenis: Kan een blinde een blinde leiden? Zullen zij niet beiden in de put vallen?
40 Een leerling staat niet boven zijn meester, maar ieder die volmaakt is, zal zijn als zijn meester.
41 En waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog merkt u niet op?
42 Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Broeder, laat mij de splinter uit uw oog halen, als gij zelf de balk niet ziet, die in uw eigen oog is? Gij huichelaar, doe eerst de balk uit uw eigen oog, en dan zult gij duidelijk zien om de splinter uit te halen, die in het oog van uw broeder is.
43 Want een goede boom brengt geen slechte vruchten voort, en een slechte boom brengt geen goede vruchten voort.
44 Want elke boom wordt aan zijn eigen vrucht gekend. Want van doornen plukt men geen vijgen, en van een braamstruik plukt men geen druiven.
45 Een goed mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart, en een slecht mens brengt het slechte voort uit de slechte schat van zijn hart. Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.
46 En waarom noemt gij Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?
47 Een ieder die tot Mij komt, en Mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is.
48 Hij is als een man die een huis bouwde, en hij groef een diep gat en legde het fundament op de rots. Toen de vloed kwam, beukte de waterstroom tegen dat huis aan, maar kon het niet aan het wankelen brengen, want het was op de rots gegrondvest.
49 Maar wie hoort en niet doet, is gelijk aan een man, die een huis bouwde op de aarde zonder fundament. Toen de waterstroom ertegenaan sloeg, stortte het terstond in, en de val van dat huis was groot.

HOOFDSTUK 7

1 Toen Hij al Zijn woorden ten aanhoren van het volk had uitgesproken, ging Hij naar Kapernaüm.
2 En de dienaar van een hoofdman over honderd, die hem dierbaar was, was ziek en lag op het punt te sterven.
3 Toen hij over Jezus gehoord had, stuurde hij de oudsten van de Joden naar Hem toe met het verzoek of Hij wilde komen en zijn dienaar wilde genezen.
4 Toen zij bij Jezus kwamen, vroegen zij Hem dringend: Hij was het waard voor wie Hij dit zou doen.
5 Want hij heeft ons volk liefgehad en heeft voor ons een synagoge gebouwd.
6 Toen ging Jezus met hen mee. En toen Hij nu niet ver van het huis was, zond de hoofdman over honderd vrienden tot Hem, die tot Hem zeiden: Heere, neem de moeite niet; want ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt ingaan.
7 Daarom heb ik mijzelf ook niet waardig geacht om tot u te komen; maar spreek met één woord, en mijn knecht zal genezen worden.
8 Want ook ik ben een mens, onder gezag gesteld, en heb soldaten onder mij. En ik zeg tot de een: Ga, en hij gaat; en tot de ander: Kom, en hij komt; en tot mijn dienaar: Doe dit, en hij doet het.
9 Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij zich over hem. Hij keerde zich om en zei tegen de schare die Hem volgde: Ik zeg u: Zo'n groot geloof heb Ik zelfs in Israël niet gevonden.
10 Toen zij die gezonden waren, naar huis terugkeerden, vonden zij de zieke slaaf gezond.
11 En het gebeurde de volgende dag dat Hij naar een stad ging die Naïn heette. En velen van Zijn discipelen en een grote menigte gingen met Hem mee.
12 Toen Hij bij de stadspoort kwam, zie, daar werd een dode uitgedragen. Het was de enige zoon van zijn moeder, en zij was weduwe. Er was een grote menigte uit de stad bij haar.
13 Toen de Heer haar zag, werd Hij met ontferming over haar bewogen en zei tegen haar: Ween niet.
14 En Hij kwam en raakte de baar aan; en die Hem droegen, bleven staan. En Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op.
15 En de dode zat overeind en begon te spreken, en Hij gaf hem aan zijn moeder.

16 En er kwam vrees over allen, en zij verheerlijkten God, zeggende: Een groot Profeet is onder ons opgestaan, en God heeft Zijn volk bezocht.
17 En dit gerucht over Hem verspreidde zich door heel Judea en door de hele omgeving.
18 En de discipelen van Johannes berichtten Hem dit alles.
19 En Johannes riep twee van zijn discipelen bij zich en zond hen naar Jezus, met de vraag: Bent U het, die komen zou? Of verwachten wij een ander?
20 Toen de mannen bij Hem gekomen waren, zeiden zij: Johannes de Doper heeft ons naar U toe gezonden en gevraagd: Bent U degene die komen zou? Of verwachten wij een ander?
21 En in datzelfde uur genas Hij velen van hun ziekten en kwalen en van boze geesten; en aan veel blinden gaf Hij het gezicht terug.
22 Toen antwoordde Jezus en zeide tot hen: Gaat heen en bericht Johannes wat gij gezien en gehoord hebt, dat blinden ziende worden, kreupelen lopen, melaatsen gereinigd worden, doven horen, doden opgewekt worden en aan armen het Evangelie verkondigd wordt.
23 En zalig is hij, die aan Mij geen aanstoot neemt.
24 En toen de boden van Johannes weggegaan waren, begon hij tot het volk te spreken over Johannes: Wat zijt gijlieden in de woestijn gaan zien? Een riet, door de wind bewogen?
25 Maar wat zijt gij uitgegaan om te zien? Een man gekleed in zachte klederen? Ziet, die prachtig gekleed zijn en weelderig leven, zijn in de hoven der koningen.
26 Maar wat zijt gij uitgegaan om te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, veel meer dan een profeet.
27 Dit is hij over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn bode voor Uw aangezicht uit, die Uw weg voor U heen zal bereiden.
28 Want Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is er geen groter profeet dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk van God is groter dan hij.
29 En al het volk dat naar Hem luisterde, en ook de tollenaars, rechtvaardigden God, doordat zij gedoopt werden met de doop van Johannes.
30 Maar de Farizeeën en de wetgeleerden verwierpen de raad van God met betrekking tot zichzelf, omdat ze zich niet door hem lieten dopen.
31 En de HEERE zeide: Waarmede zal Ik dan de mannen van dit geslacht vergelijken? En waaraan gelijken zij?
32 Ze lijken op kinderen die op de markt zitten en elkaar toeroepen: Wij hebben voor u op de fluit gespeeld, maar u hebt niet gedanst; wij hebben rouw over u bedreven, maar u hebt niet gehuild.
33 Want Johannes de Doper is gekomen, hij at geen brood en dronk geen wijn. En u zegt: Hij heeft een duivel.
34 De Zoon des mensen is gekomen, eet en drinkt, en gij zegt: Zie, een vraatzuchtig en een wijndrinker, een vriend van tollenaars en zondaars!
35 Maar de wijsheid wordt gerechtvaardigd door al haar kinderen.
36 En een van de Farizeeën verzocht Hem, dat Hij met Hem zou eten. En Hij ging in het huis van de Farizeeër en ging aanzitten.
37 En zie, een vrouw in de stad, die een zondares was, vernam dat Jezus in het huis van de Farizeeër aanlag, en bracht een albasten fles met zalf,
38 En zij stond achter Hem aan Zijn voeten, wenend, en begon Zijn voeten met tranen te wassen, en droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf.
39 Toen de Farizeeër die Hem uitgenodigd had, dit zag, zei Hij bij Zichzelf: Als Deze Man een profeet was, zou Hij wel weten wie en wat voor een vrouw dit is die Hem aanraakt, want zij is een zondares.
40 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Simon, Ik heb u iets te zeggen. En hij zeide: Meester, zeg voort.
41 Er was eens een schuldeiser die twee schuldenaars had. De een was hem vijfhonderd penningen schuldig, de ander vijftig.
42 En toen zij niets hadden om te betalen, vergaf hij hun beiden openlijk. Zeg mij dan, wie van hen zal hem het meest liefhebben?
43 Simon antwoordde en zeide: Ik acht het die, aan wien hij het meeste vergeven heeft. En hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld.
44 En Hij keerde Zich tot de vrouw en zeide tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water voor Mijn voeten hebt gij Mij niet gegeven; maar zij heeft Mijn voeten met tranen nat gemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd.
45 Gij hebt mij niet gekust, maar deze vrouw heeft, sinds ik hier ben, niet opgehouden mijn voeten te kussen.
46 Mijn hoofd hebt Gij niet met olie gezalfd, maar deze vrouw heeft mijn voeten met zalf gezalfd.
47 Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, ook al waren ze talrijk, want zij heeft veel liefgehad; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.
48 En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.
49 En zij die met Hem aanlagen, begonnen bij zichzelf te zeggen: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft?
50 En Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga in vrede.

HOOFDSTUK 8

1 En het gebeurde daarna dat Hij rondtrok van stad tot stad en van vlek tot vlek, predikende en verkondigende het evangelie van het Koninkrijk Gods; en de twaalf waren met Hem,
2 En er waren vrouwen, die van boze geesten en kwalen genezen waren, namelijk Maria, die Magdalena genoemd werd, van wie zeven duivels uitgingen,
3 En Johanna, de vrouw van Chuza, de rentmeester van Herodes, en Susanna, en vele anderen, die hem van hun vermogen dienden.
4 En toen er een grote menigte bijeen was gekomen en men uit alle steden naar Hem toekwam, sprak Hij door een gelijkenis:
5 Toen een zaaier ging zaaien, viel een deel van het zaad langs de weg, en het werd vertrapt, en de vogels in de lucht aten het op.
6 En een ander deel viel op de rots, en zodra het opkwam, verdorde het, omdat het geen vocht meer had.
7 En een ander deel viel in de doornen, en de doornen schoten tegelijk met het fruit op en verstikten het.
8 En het andere viel op goede aarde, en het schoot op, en bracht honderdvoudige vrucht voort. En als Hij dit gezegd had, riep Hij: Wie oren heeft om te horen, die hore.

9 En zijn discipelen vroegen Hem: Wat zou deze gelijkenis betekenen?
10 En Hij zeide: Aan u is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk Gods te kennen, maar aan de anderen door gelijkenissen, opdat zij ziende niet zouden zien en horende niet zouden verstaan.
11 De gelijkenis is deze: Het zaad is het woord van God.
12 Die langs de weg liggen, zijn zij die horen. Daarna komt de duivel en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij niet geloven en behouden worden.
13 Die op de rots zijn, zijn zij die, wanneer zij het woord horen, het met vreugde aannemen; en dezen hebben geen wortel: zij geloven voor een korte tijd, maar in een tijd van beproeving vallen zij af.
14 En wat in de distels viel, zijn zij die, nadat zij ervan gehoord hebben, weggaan en verstikt worden door de zorgen, de rijkdom en de genoegens van dit leven, en geen vrucht tot volmaaktheid brengen.
15 Maar het goede is voor hen die het Woord horen, het in een eerlijk en goed hart bewaren en in volharding vrucht dragen.
16 Niemand, die een kaars aansteekt, bedekt die met een vat of zet haar onder een bed. Nee, hij zet haar op een standaard, zodat wie binnenkomen, het licht kunnen zien.
17 Want er is niets verborgen, dat niet openbaar zal worden, en niets geheim, dat niet bekend zal worden en aan het licht zal komen.
18 Let dan op, hoe u hoort. Want aan wie heeft, zal gegeven worden, maar wie niet heeft, ook datgene wat hij meent te hebben, zal hem afgenomen worden.
19 Toen kwamen zijn moeder en zijn broers naar hem toe, maar zij konden hem niet bereiken vanwege de menigte.
20 En het werd hem door sommigen verteld, die zeiden: Uw moeder en uw broers staan buiten en begeren u te zien.
21 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Mijn moeder en mijn broeders zijn dezen, die het Woord Gods horen en het doen.
22 En het geschiedde op een van die dagen, dat Hij in een schip ging met Zijn discipelen; en Hij zeide tot hen: Laat ons overvaren naar de andere zijde van het meer. En zij staken af.
23 Maar terwijl zij voeren, viel hij in slaap. Toen stak er een stormwind op het meer op, zodat zij vol water kwamen te staan en in gevaar raakten.
24 En zij kwamen tot Hem, en wekten Hem op, zeggende: Meester, Meester, wij vergaan! Toen stond Hij op, en bestrafte de wind en de woeden van het water; en zij hielden op, en er werd stilte.
25 En Hij zeide tot hen: Waar is uw geloof? En zij, bevreesd, verwonderden zich, en zeiden tot elkander: Wie is toch deze man? Want Hij gebiedt zelfs de winden en het water, en zij gehoorzamen Hem.
26 En zij kwamen in het land van de Gadarenen, dat tegenover Galilea ligt.
27 En toen Hij aan land ging, kwam Hem buiten de stad een man tegemoet, die al lang door demonen bezeten was. Hij droeg geen kleren en verbleef in geen enkel huis, maar alleen in de graven.
28 Toen hij Jezus zag, schreeuwde hij het uit, viel voor Hem neer en zei met luider stem: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van de Allerhoogste God? Ik smeek U, pijnig mij niet.
29 (Want Hij had de onreine geest geboden uit de mens te gaan. Want dikwijls had die hem gegrepen, en hij werd met kettingen en in boeien gehouden; en hij verbrak de banden, en werd door de duivel in de woestijn gedreven.)
30 En Jezus vroeg hem, zeggende: Hoe is uw naam? En hij zeide: Legioen, want vele duivelen waren in hem gevaren.
31 En zij smeekten Hem, dat Hij hun niet zou bevelen naar de diepte te gaan.
32 En er was aldaar een kudde van vele zwijnen, die op den berg weidde; en zij baden Hem, dat Hij hun zou toestaan in hen te gaan. En Hij liet het hun toe.
33 Toen gingen de demonen uit de mens weg en voeren in de zwijnen. En de kudde stortte van de steile helling het meer in en stikte.
34 Toen de herders zagen wat er gebeurd was, namen ze de vlucht en vertelden het in de stad en op het land.
35 Toen gingen ze eropuit om te zien wat er gebeurd was. Ze kwamen bij Jezus en vonden de man van wie de demonen waren uitgevaren, aan de voeten van Jezus zitten, gekleed en bij zijn verstand. En ze werden bevreesd.
36 En ook zij die het zagen, vertelden hun hoe de door demonen bezetene genezen was.
37 Toen verzocht de hele menigte uit het gebied van de Gadarenen Hem om bij hen weg te gaan, want zij waren met grote vrees bevangen. Daarom klom Hij in het schip en keerde weer terug.
38 En de man, van wie de demonen uitgevaren waren, verzocht Hem dat Hij bij Hem mocht blijven; maar Jezus liet hem weggaan en zei:
39 Keer terug naar uw huis en vertel, wat grote dingen God u gedaan heeft. En hij ging heen, en verkondigde door de gehele stad, wat grote dingen Jezus hem gedaan had.
40 En het gebeurde, toen Jezus terugkwam, dat de schare Hem met blijdschap ontving, want zij verwachtten Hem allen.
41 En zie, er kwam een man, met name Jaïrus, een overste van de synagoge. Hij viel aan de voeten van Jezus en smeekte Hem om in zijn huis te komen.
42 Want hij had één dochter, ongeveer twaalf jaar oud, en zij lag op sterven. Maar toen hij heenging, verdrongen de mensen zich om hem heen.
43 En een vrouw die al twaalf jaar aan bloedvloeiingen leed en al haar vermogen aan dokters had uitgegeven, kon door niemand genezen worden,
44 Toen zij van achteren naar Hem toe kwam en de zoom van Zijn kleed aanraakte, stopte onmiddellijk haar bloedvloeiing.
45 En Jezus zeide: Wie heeft Mij aangeraakt? En toen allen het loochenden, zeiden Petrus en die bij Hem waren: Meester, de schare verdringt en verdringt U, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt?
46 En Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik merk dat er kracht uit Mij is weggegaan.
47 Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, kwam zij bevend naar Hem toe, viel voor Hem neer en vertelde Hem in aanwezigheid van heel het volk waarom zij Hem had aangeraakt en hoe zij meteen genezen was.
48 En Hij zeide tot haar: Dochter, heb goede moed, uw geloof heeft u behouden; ga in vrede.
49 Terwijl hij nog sprak, kwam er iemand van het huis van de overste van de synagoge, die tegen Hem zei: Uw dochter is gestorven; val de Meester niet lastig.

50 Maar toen Jezus dit hoorde, antwoordde Hij hem en zei:
Wees niet bang, geloof alleen en zij zal behouden worden.
51 Toen Hij het huis binnenkwam, liet Hij niemand
binnengaan, behalve Petrus, Jakobus, Johannes en de vader
en de moeder van het meisje.
52 En allen weenden en beweenden haar. Maar Hij zeide:
Ween niet; zij is niet gestorven, maar slaapt.
53 En zij lachten hem uit, wetende dat zij gestorven was.
54 En Hij stuurde ze allen naar buiten, greep haar hand en
riep: Meisje, sta op!
55 En haar geest kwam weer, en zij stond meteen op, en
Hij gebood haar te eten te geven.
56 En haar ouders waren verbijsterd; maar hij gebood hun
dat zij niemand mochten vertellen wat er gebeurd was.

HOOFDSTUK 9

1 Toen riep Hij zijn twaalf discipelen bijeen en gaf hun
macht en macht over alle demonen en om ziekten te
genezen.
2 En hij zond hen uit om het Koninkrijk van God te
verkondigen en om de zieken te genezen.
3 En Hij zeide tot hen: Neemt niets mee voor de reis, geen
staven, geen reistas, geen brood, geen geld; en laat ieder
niet twee onderkleren meenemen.
4 En in welk huis u ook binnengaat, blijf daar en vertrek
vandaar.
5 En als iemand u niet wil ontvangen, ga dan uit die stad en
schud het stof van uw voeten, tot een getuigenis tegen hen.
6 En zij vertrokken en trokken door de dorpen, predikten
het evangelie en genazen overal.
7 En Herodes, de viervorst, hoorde van alles wat door hem
gedaan was, en hij raakte in verlegenheid, omdat van
sommigen gezegd werd, dat Johannes uit de doden was
opgewekt,
8 En van sommigen, dat Elia verschenen was, en van
anderen, dat een van de oude profeten was opgewekt.
9 En Herodes zeide: Johannes heb ik onthoofd; maar wie is
Deze, van Wie ik zulke dingen hoor? En hij verlangde Hem
te zien.
10 En de apostelen, toen zij teruggekeerd waren, vertelden
hem alles wat zij gedaan hadden. En hij nam hen mee en
ging in afzondering naar een verlaten plaats, behorende bij
de stad, genaamd Bethsaida.
11 En toen de scharen dit vernamen, volgden zij Hem. Hij
ontving hen, sprak tot hen over het Koninkrijk van God en
genas hen die genezing nodig hadden.
12 Toen het al donker begon te worden, kwamen de twaalf
en zeiden tegen Hem: Stuur de menigte weg, zodat ze naar
de omliggende dorpen en dorpen kunnen gaan om daar te
overnachten en voedsel te halen. Want wij zijn hier op een
eenzame plaats.
13 Maar Hij zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En zij
zeiden: Wij hebben niet meer dan vijf broden en twee
vissen; tenzij wij heengaan en vlees kopen voor al dit volk.
14 Want het waren ongeveer vijfduizend man. En Hij zeide
tot Zijn discipelen: Laat hen zitten, vijftig in een groep.
15 En zij deden dit, en lieten hen allen zitten.
16 Toen nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek
omhoog naar de hemel, sprak het zegengebed uit en brak ze.
Hij gaf ze aan de discipelen om ze aan de menigte voor te
zetten.
17 En zij aten en werden allen verzadigd; en van het
overgebleven brood werd voor hen twaalf manden
opgehaald.
18 En het gebeurde, toen Hij alleen was en bad, dat Zijn
discipelen bij Hem waren. En Hij vroeg hun, zeggende:
Wie zeggen de schare, dat Ik ben?
19 Zij antwoordden en zeiden: Johannes de Doper, maar
sommigen zeggen: Elia, en anderen zeggen: een van de
oude profeten is opgewekt.
20 Hij zeide tot hen: Maar wie zegt gij, dat Ik ben? Petrus
antwoordde en zeide: De Christus Gods.
21 En hij gebood hun nadrukkelijk en beval hun dat aan
niemand te vertellen;
22 En Hij zeide: De Zoon des mensen moet veel lijden en
verworpen worden door de oudsten, de overpriesters en de
schriftgeleerden, en gedood worden en op de derde dag
opgewekt worden.
23 En Hij zeide tot allen: Indien iemand achter Mij wil
komen, die verloochene zichzelf, en neme dagelijks zijn
kruis op en volge Mij.
24 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het
verliezen; maar ieder die zijn leven verliest omwille van
Mij, die zal het behouden.
25 Want wat heeft een mens eraan, als hij de hele wereld
wint, maar zichzelf verliest of wordt verworpen?
26 Want wie zich voor Mij en Mijn woorden schaamt, voor
hem zal de Zoon des mensen zich schamen, wanneer Hij
komen zal in Zijn heerlijkheid en die van de Vader en van
de heilige engelen.
27 Maar Ik zeg u met nadruk: Er zijn sommigen van de
hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, voordat
zij het Koninkrijk Gods hebben gezien.
28 En het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden,
dat Hij Petrus, Johannes en Jakobus met Zich meenam en
de berg opging om te bidden.
29 En terwijl hij bad, veranderde de aanblik van zijn gelaat
en zijn kleding werd wit en blinkend.
30 En zie, twee mannen spraken met Hem, het waren
Mozes en Elia.
31 Die verscheen in heerlijkheid en sprak over zijn sterven,
dat Hij in Jeruzalem zou volbrengen.
32 Petrus en de mensen die bij hem waren, waren in diepe
slaap gevallen. Toen ze wakker werden, zagen ze zijn
heerlijkheid en de twee mannen die bij hem stonden.
33 En het gebeurde, toen zij van Hem heengingen, dat
Petrus tot Jezus zeide: Meester, het is goed, dat wij hier
zijn; en laten wij drie tenten maken, voor U één, en voor
Mozes één, en voor Elia één, maar hij wist niet, wat Hij zei.
34 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk en
overschaduwde hen. Zij werden bang toen zij in de wolk
binnengingen.
35 En er klonk een stem uit de wolk, die zei: Deze is mijn
geliefde Zoon; luister naar Hem.
36 En toen de stem voorbij was, werd Jezus alleen
gevonden. En zij hielden het geheim, en vertelden in die
dagen aan niemand iets van wat zij gezien hadden.
37 En het gebeurde de volgende dag, toen zij van de berg
afkwamen, dat Hem een grote menigte tegemoet kwam.
38 En zie, een man uit de schare riep, zeggende: Meester,
zie toch naar mijn zoon, want hij is mijn enig kind.

39 En zie, een geest grijpt hem, en plotseling schreeuwt hij het uit, en hij scheurt hem zo dat hij opnieuw schuimt, en kneust hem en wijkt nauwelijks van hem.
40 En ik heb uw discipelen dringend verzocht hem uit te werpen, maar zij konden het niet.
41 En Jezus antwoordde en zeide: O ongelovig en verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog bij u zijn en u verdragen? Breng uw zoon hier.
42 En terwijl hij nog kwam, wierp de duivel hem neer en verscheurde hem. En Jezus bestrafte de onreine geest, en genas het kind, en gaf hem weer over aan zijn vader.
43 En zij werden allen verbaasd over de grote kracht van God. Maar terwijl zij zich allen verwonderden over al wat Jezus deed, zei Hij tot Zijn discipelen:
44 Laat deze woorden in uw oren klinken: want de Mensenzoon zal overgeleverd worden in de handen van mensen.
45 Maar zij begrepen dit woord niet, en het was voor hen verborgen, zodat zij het niet begrepen. En zij vreesden Hem naar dit woord te vragen.
46 Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de grootste zou zijn.
47 En Jezus, die de overweging van hun hart zag, nam een kind en zette dat bij Zich,
48 En Hij zeide tot hen: Een ieder, die dit Kind ontvangt in Mijn Naam, ontvangt Mij; en een ieder, die Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft; want de minste onder u allen, die zal de grootste zijn.
49 En Johannes antwoordde en zeide: Meester, wij hebben iemand gezien die in Uw Naam demonen uitdreef, en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt.
50 En Jezus zeide tot hem: Verbied het hem niet; want wie niet tegen ons is, is voor ons.
51 En het gebeurde, toen de tijd gekomen was dat hij opgenomen zou worden, dat hij zijn aangezicht vastberaden richtte om naar Jeruzalem te reizen,
52 En hij zond boden voor zijn aangezicht uit. Deze gingen op weg en kwamen in een dorp van de Samaritanen om voor hem de voorbereidingen te treffen.
53 En zij ontvingen Hem niet, want Zijn gezicht was alsof Hij naar Jeruzalem zou gaan.
54 Toen zijn discipelen Jakobus en Johannes dit zagen, zeiden ze: Heere, wilt Gij dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals Elia gedaan heeft?
55 Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: Jullie weten niet van welke geest jullie zijn.
56 Want de Zoon des mensen is niet gekomen om de zielen der mensen te verderven, maar om hen te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.
57 En het gebeurde, terwijl zij onderweg waren, dat iemand tot Hem zeide: Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook heen gaat.
58 En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de vogels des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen.
59 En hij zeide tot een ander: Volg mij. Maar hij zeide: Heere, laat mij eerst heengaan en mijn vader begraven.
60 Jezus zei tegen hem: Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij heen en verkondig het Koninkrijk van God.
61 En weer een ander zei: Heere, ik zal U volgen, maar laat mij eerst afscheid nemen van hen die in mijn huis zijn.
62 En Jezus zeide tot hem: Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.

HOOFDSTUK 10

1 Hierna stelde de Heer nog zeventig anderen aan en zond hen twee aan twee voor Zich uit naar alle steden en plaatsen waar Hij Zelf zou komen.
2 Daarom zei Hij tegen hen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heer van de oogst dat Hij arbeiders uitzendt om te oogsten.
3 Gaat heen; zie, Ik zend u als lammeren onder de wolven.
4 Neem geen beurs, reistas of schoenen mee en groet niemand op de weg.
5 En in welk huis u ook binnengaat, zeg eerst: Vrede zij aan dit huis.
6 En indien daar de zoon van de vrede is, zal uw vrede op hem rusten; indien niet, zal hij zich tot u wenden.
7 En blijf in hetzelfde huis, eet en drink wat zij geven; want de arbeider is zijn loon waardig. Gaat niet van huis tot huis.
8 En in welke stad u ook komt en zij u ontvangen, eet wat u wordt voorgezet.
9 Genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: Het Koninkrijk van God is nabij u gekomen.
10 Maar welke stad u ook binnengaat en zij u niet ontvangen, gaat dan naar de straten ervan en zegt:
11 Zelfs het stof van uw stad, dat aan ons kleeft, schudden wij tegen u af. Maar wees er zeker van dat het Koninkrijk van God nabij is.
12 Maar Ik zeg u, dat het voor Sodom op die dag draaglijker zal zijn dan voor die stad.
13 Wee u, Chorazin, wee u, Betsaïda! Want indien in Tyrus en Sidon dezelfde wonderen gebeurd waren die bij u gebeurd zijn, dan zouden zij zich reeds lang bekeerd hebben en in zak en as gezeten hebben.
14 Maar voor Tyrus en Sidon zal het draaglijker zijn in het oordeel dan voor u.
15 En jij, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent, zult in de hel neergeworpen worden.
16 Wie naar u luistert, luistert naar Mij. En wie u veracht, veracht Mij. En wie Mij veracht, veracht Hem Die Mij gezonden heeft.
17 En de zeventig keerden weer terug met blijdschap, zeggende: Heere, ook de demonen onderwerpen zich aan ons in Uw Naam.
18 En Hij zeide tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.
19 Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand, en niets zal u op enigerlei wijze schade toebrengen.
20 Maar verheug u hierover niet, dat de geesten aan u onderworpen zijn, maar verheug u veeleer, omdat uw namen opgeschreven zijn in de hemel.
21 Terzelfder tijd verblijdde Jezus Zich in de Geest en zei: Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het welbehagen in Uw ogen.
22 Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader, en niemand weet wie de Zoon is, dan de Vader, en wie de

Vader is, dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.
23 En Hij keerde Zich tot Zijn discipelen en zeide in het geheim: Zalig zijn de ogen, die zien, wat gij ziet.
24 Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben verlangd te zien wat u ziet, en zij hebben het niet gezien; en te horen wat u hoort, en zij hebben het niet gehoord.
25 En zie, er stond een wetgeleerde op die Hem op de proef stelde en zei: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?
26 Hij zei tegen hem: Wat staat er in de Wet geschreven? Hoe leest u?
27 En hij antwoordde en zeide: Gij zult de HEERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf.
28 En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dit en gij zult leven.
29 Maar hij wilde zich rechtvaardigen en zei tegen Jezus: En wie is mijn naaste?
30 En Jezus antwoordde en zeide: Een zeker mens ging van Jeruzalem naar Jericho en viel in de handen van rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem halfdood lieten liggen.
31 Toevallig kwam er een priester langs die kant, en toen hij hem zag, ging hij aan de overkant voorbij.
32 En ook een Leviet kwam, toen hij bij die plaats was, en zag hem, maar hij ging aan de andere kant voorbij.
33 Maar een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid; en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen.
34 En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op, en zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.
35 En de volgende dag, toen hij vertrok, haalde hij twee schellingen tevoorschijn, gaf ze aan de waard en zei tegen hem: Zorg voor hem, en wat u meer kosten maakt, zal ik u vergoeden op mijn terugkomst.
36 Wie van deze drie, denkt u, is de naaste geweest van hem die in handen van de rovers gevallen is?
37 En hij zeide: Die hem barmhartigheid gedaan heeft. Toen zeide Jezus tot hem: Ga heen en doe gij evenzo.
38 En het gebeurde, terwijl zij onderweg waren, dat Hij in een zeker dorp kwam. En een vrouw, met name Martha, ontving Hem in haar huis.
39 En zij had een zuster die Maria heette, die ook aan de voeten van Jezus zat en naar zijn woord luisterde.
40 Maar Martha was druk bezig met bedienen. Ze ging naar Hem toe en zei: Heere, trekt U zich er niets van aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar dan dat zij mij komt helpen.
41 En Jezus antwoordde en zeide tot haar: Martha, Martha, gij zijt bezorgd en druk over vele dingen;
42 Maar één ding is nodig: Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat haar niet zal worden ontnomen.

HOOFDSTUK 11

1 En het gebeurde, toen Hij ergens aan het bidden was, dat een van Zijn discipelen, toen Hij ophield, tot Hem zei: Heere, leer ons bidden, zoals ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft.
2 En Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zegt: Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde.
3 Geef ons elke dag ons dagelijks brood.
4 En vergeef ons onze zonden, want ook wij vergeven een iegelijk, die ons schuldig is. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
5 En Hij zeide tot hen: Als iemand van u een vriend heeft, en midden in de nacht naar hem toe gaat en tot hem zegt: Vriend, leen mij drie broden, en hij zal hem drie broden geven,
6 Want een vriend van mij is op zijn reis bij mij gekomen, en ik heb niets om hem voor te zetten?
7 En hij zal van binnenuit antwoorden en zeggen: Val mij niet lastig; de deur is nu gesloten en mijn kinderen en ik zijn in bed; ik kan niet opstaan om u te helpen.
8 Ik zeg u: Al zal hij niet opstaan en hem geven, omdat hij zijn vriend is, toch zal hij vanwege zijn aandringen opstaan en hem geven wat hij nodig heeft.
9 En Ik zeg u: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden.
10 Want ieder die bidt, ontvangt; en wie zoekt, vindt; en voor wie klopt, zal opengedaan worden.
11 Als een zoon van een vader om brood vraagt, zal hij hem dan een steen geven? Of als hij om een vis vraagt, zal hij hem voor een vis een slang geven?
12 Of als hij om een ei vraagt, zal hij hem dan een schorpioen aanbieden?
13 Indien dan gij, die slecht zijt, weet goede gaven te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?
14 En Hij wierp een duivel uit, en die was stom. En het geschiedde, als de duivel uitgegaan was, dat de stomme sprak; en het volk verwonderde zich.
15 Maar sommigen van hen zeiden: Hij drijft de demonen uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen.
16 En anderen, die Hem op de proef stelden, verlangden van Hem een teken uit de hemel.
17 Maar Hij kende hun gedachten en zei tegen hen: Elk koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, wordt verwoest, en een huis dat innerlijk verdeeld is, valt.
18 Als ook de satan tegen zichzelf verdeeld is, hoe zal zijn koninkrijk dan standhouden? Want u zegt dat Ik door Beëlzebul de demonen uitdrijf.
19 En indien Ik door Beëlzebul de duivelen uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen zij uw rechters zijn.
20 Maar als Ik door de vinger van God de demonen uitdrijf, is het Koninkrijk van God bij u gekomen.
21 Als een sterk gewapend man zijn paleis bewaakt, zijn zijn goederen in vrede.
22 Maar wanneer iemand die sterker is dan hij, hem aanvalt en overwint, dan zal hij hem de hele wapenrusting, waarop hij vertrouwde, ontnemen en zijn buit verdelen.
23 Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die verstrooit.
24 Wanneer de onreine geest uit de mens is weggegaan, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. En als hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik vandaan ben gekomen.

25 En wanneer hij komt, vindt hij het geveegd en versierd.
26 Dan gaat hij heen en haalt zeven andere geesten bij zich, die slechter zijn dan hijzelf; en zij gaan naar binnen en wonen daar. En het laatste deel van die mens wordt erger dan het eerste.
27 En het gebeurde, terwijl Hij deze dingen sprak, dat een vrouw uit de schare haar stem verhief en tot Hem zeide: Zalig is de schoot die U gedragen heeft, en de borsten die Gij gezoogd hebt.
28 Maar Hij zeide: Veeleer zijn zij, die het Woord Gods horen en het bewaren.
29 Toen het volk massaal samenstroomde, zei hij: Dit is een boos geslacht. Ze verlangen een teken, maar hun zal geen teken gegeven worden, behalve het teken van de profeet Jona.
30 Want zoals Jona een teken was voor de inwoners van Nineve, zo zal ook de Mensenzoon een teken zijn voor dit geslacht.
31 De koningin van het Zuiden zal in het oordeel opstaan met de mannen van dit geslacht en hen veroordelen, want zij is van de einden der aarde gekomen om de wijsheid van Salomo te horen; en zie, meer dan Salomo is hier.
32 De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier.
33 Als iemand een kaars aansteekt, zet hij die ook niet op een verborgen plaats, noch onder een korenmaat, maar op een standaard, zodat iedereen die binnenkomt, het licht kan zien.
34 De lamp van het lichaam is het oog. Wanneer dan uw oog zuiver is, is ook uw hele lichaam verlicht. Maar wanneer uw oog slecht is, is ook uw hele lichaam duister.
35 Let er dan op dat het licht dat in u is, geen duisternis wordt.
36 Als dan heel uw lichaam verlicht is en er geen enkel deel donker is, zal het geheel verlicht zijn, zoals wanneer het licht van een lamp u verlicht.
37 En terwijl Hij sprak, nodigde een Farizeeër Hem uit om bij Hem te komen eten. En Hij ging naar binnen en ging aan tafel.
38 Toen de Farizeeër dat zag, verwonderde hij zich erover dat hij zich niet eerst had gewassen vóór het eten.
39 En de Heer zei tegen hem: Jullie, Farizeeën, reinigen wel de buitenkant van de beker en de schotel, maar jullie binnenste is vol roof en boosheid.
40 Dwazen, heeft Hij die het buitenste gemaakt heeft, niet ook het binnenste gemaakt?
41 Geef liever aalmoezen van wat u hebt, en zie, alles is rein voor u.
42 Maar wee u, Farizeeën, want u geeft tienden van de munt, de wijnruit en alle andere kruiden, en u gaat voorbij aan het oordeel en de liefde voor God. Deze dingen had u moeten doen en de rest niet nalaten.
43 Wee u, Farizeeën, want u bent gesteld op de ereplaatsen in de synagogen en op de begroetingen op de markten.
44 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als graven die niet zichtbaar zijn, en de mensen die erover lopen, weten het niet.
45 Toen antwoordde een van de wetgeleerden en zeide tot Hem: Meester, met deze woorden verwijt Gij ook ons.
46 En Hij zeide: Wee ook u, wetgeleerden, want gij legt de mensen lasten op, die zwaar zijn om te dragen, en zelf raakt gij die lasten niet met één van uw vingers aan.
47 Wee u, want u bouwt de graven van de profeten, en uw vaderen hebben hen gedood.
48 Getuig dat u de daden van uw vaderen toelaat, want zij hebben hen gedood en u bouwt hun graven.
49 Daarom zegt ook de Wijsheid Gods: Ik zal profeten en apostelen tot hen zenden, maar sommigen van hen zullen zij doden en vervolgen.
50 opdat van dit geslacht het bloed van alle profeten, dat vergoten is vanaf de grondlegging van de wereld, afgeëist zal worden,
51 Van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharias, die omkwam tussen het altaar en de tempel: voorwaar, Ik zeg u: Van dit geslacht zal het afgeëist worden.
52 Wee u, wetgeleerden, want u hebt de sleutel tot de kennis weggenomen. Zelf bent u niet binnengegaan en hen die wilden binnengaan, hebt u tegengehouden.
53 En terwijl Hij dit tot hen zei, begonnen de schriftgeleerden en de Farizeeën Hem met klem aan te sporen en Hem ertoe aan te zetten over vele dingen te spreken:
54 Zij lagen op de loer en probeerden iets uit zijn mond te krijgen, zodat ze hem konden aanklagen.

HOOFDSTUK 12

1 Intussen, toen er een grote menigte bijeen was gekomen, zodat ze elkaar vertrapten, begon Hij allereerst tot Zijn discipelen te zeggen: Wees op uw hoede voor de zuurdesem van de Farizeeën, dat is huichelarij.
2 Want er is niets bedekt, dat niet geopenbaard zal worden, en niets verborgen, dat niet bekend zal worden.
3 Daarom zal alles wat u in de duisternis zegt, in het licht gehoord worden, en wat u in de binnenkamers in het oor zegt, zal op de daken verkondigd worden.
4 En Ik zeg u, mijn vrienden: Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen.
5 Maar Ik zal u duidelijk maken, voor wie gij vrezen moet: vreest Hem, Die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel te werpen. Ja, Ik zeg u, vreest Hem.
6 Worden er niet vijf mussen voor twee duiten verkocht? En niet één daarvan wordt vergeten door God.
7 Maar zelfs de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees daarom niet bevreesd: u bent meer waard dan vele mussen.
8 En Ik zeg u: Een ieder, die Mij belijden zal voor de mensen, die zal ook de Zoon des mensen belijden voor de engelen Gods.
9 Maar wie Mij verloochent voor de mensen, zal verloochend worden voor de engelen van God.
10 En een ieder, die een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest lastert, het zal hem niet vergeven worden.
11 En wanneer zij u brengen in de synagogen en voor de overheden en machten, maakt u dan niet bezorgd, hoe of wat gij tot verdediging zult zeggen, of wat gij zult zeggen.
12 Want de Heilige Geest zal u op het juiste moment leren wat u zeggen moet.
13 En iemand uit de schare zei tegen Hem: Meester, zeg tegen mijn broer dat hij de erfenis met mij moet delen.

14 En Hij zeide tot hem: Mens, wie heeft Mij tot een
rechter of verdeler over u aangesteld?
15 En Hij zeide tot hen: Ziet toe en wacht u voor de
hebzucht, want iemands leven behoort niet tot de overvloed
der dingen, die hij bezit.
16 En Hij sprak tot hen een gelijkenis, zeggende: Het land
van een rijk man had veel opgebracht.
17 En hij overlegde bij zichzelf en zei: Wat moet ik doen,
want ik heb geen ruimte waar ik mijn vruchten kan
wegbergen?
18 En hij zeide: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren
afbreken en grotere bouwen, en ik zal daarin al mijn vrucht
en al mijn goederen bergen.
19 En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel, gij hebt veel
goederen liggen, opgeborgen voor vele jaren; neem rust,
eet, drink en wees vrolijk.
20 Maar God zei tegen hem: Dwaas, in deze nacht wordt je
leven van je afgeëist. Voor wie zal dan dat zijn, wat je
gereedgemaakt hebt?
21 Zo vergaat het hem die voor zichzelf schatten verzamelt,
maar niet rijk is in God.
22 En Hij zeide tot Zijn discipelen: Daarom zeg Ik u:
Weest niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten zult, noch
voor het lichaam, wat gij aantrekken zult.
23 Het leven is meer dan het vlees, en het lichaam is meer
dan de kleding.
24 Let op de raven: zij zaaien niet en maaien niet, zij
hebben geen voorraadkamer of schuur, en toch voedt God
ze. Hoeveel te meer gaat u de vogels te boven?
25 En wie van u kan, met zorg, zijn lengte met één el
vergroten?
26 Indien gij dan ook het minste niet kunt doen, waarom
maakt gij u dan zorgen over de overige dingen?
27 Kijk eens naar de leliën, hoe ze groeien: ze werken niet,
ze spinnen niet; en toch zeg Ik u, dat Salomo in al zijn
pracht niet gekleed ging als een van deze.
28 Als God nu het gras, dat vandaag op het veld staat en
morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, hoeveel te
meer zal Hij u kleden, kleingelovigen?
29 En vraag niet wat u zult eten of wat u zult drinken.
Wees ook niet onzeker.
30 Want al deze dingen zoeken de volken van de wereld.
En uw Vader weet dat u deze dingen nodig hebt.
31 Zoek liever het Koninkrijk van God, en al deze dingen
zullen u erbij gegeven worden.
32 Wees niet bang, kleine kudde, want het is de wil van uw
Vader u het koninkrijk te geven.
33 Verkoop wat u bezit en geef aalmoezen; maak voor
uzelf buidels die niet verslijten, een schat in de hemelen die
niet opraakt, waar geen dief bij kan komen en geen mot
kan bederven.
34 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.
35 Laat uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende;
36 En wees gelijk aan mensen die op hun heer wachten,
wanneer hij van de bruiloft terugkeert; zodat zij, wanneer
hij komt en klopt, hem meteen kunnen opendoen.
37 Zalig zijn die slaven, die de heer, als hij komt, wakende
zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden
en hen zal nodigen aanzitten, en bij zijn terugkeer zal hij
hen dienen.
38 En indien hij in de tweede of in de derde wake komt en
hen alzo aantreft, zalig zijn die dienaren.
39 En weet dit, dat als de heer des huizes geweten had op
welk uur de dief zou komen, hij gewaakt zou hebben en
niet in zijn huis zou hebben laten inbreken.
40 Weest ook gijlieden bereid, want de Zoon des mensen
komt op een uur, waarop gij het niet verwacht.
41 Toen zei Petrus tegen Hem: Heere, vertelt Gij deze
gelijkenis tot ons, of tot allen?
42 En de HEERE zeide: Wie is dan de getrouwe en
verstandige rentmeester, die zijn heer over zijn dienstvolk
zal aanstellen om hun op tijd hun deel van het voedsel te
geven?
43 Zalig die dienaar, die zijn heer bij zijn komst zo bezig
vindt.
44 Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezittingen
zal aanstellen.
45 Maar als die slaaf in zijn hart zou zeggen: Mijn heer
blijft uit, en hij zou de slaven en de maagden gaan slaan, en
zou gaan eten en drinken, en dronken worden,
46 De heer van die slaaf zal komen op een dag waarop hij
het niet verwacht, en op een uur waarop hij het niet weet,
en hij zal hem in stukken hakken en hem zijn lot laten
delen met dat van de ongelovigen.
47 En de slaaf die de wil van zijn heer gekend heeft, maar
zich niet voorbereid heeft en niet naar zijn wil gehandeld
heeft, zal met vele slagen geslagen worden.
48 Maar die niet heeft geweten, en dingen heeft gedaan, die
slagen waardig zijn, zal met weinige slagen geslagen
worden. Want van een iegelijk, wie veel gegeven is, van
dien zal veel geëist worden; en aan wie men veel
toevertrouwd heeft, van dien zal men des te meer eisen.
49 Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen. En wat
moet Ik doen als het al brandt?
50 Maar ik moet met een doop gedoopt worden, en hoe
word ik in het nauw gedreven, totdat het volbracht is!
51 Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede te geven op
aarde? Ik zeg u: Neen, maar veeleer verdeeldheid.
52 Want van nu af aan zullen er vijf in één huis verdeeld
zijn, drie tegen twee, en twee tegen drie.
53 De vader zal verdeeld zijn tegen de zoon, en de zoon
tegen de vader, de moeder tegen de dochter, en de dochter
tegen de moeder, de schoonmoeder tegen haar
schoondochter, en de schoondochter tegen haar
schoonmoeder.
54 En Hij zeide ook tot het volk: Wanneer gijlieden een
wolk ziet opgaan van het westen, terstond zegt gij: Er komt
een regenbui; en het geschiedt ook.
55 Wanneer u de zuidenwind ziet waaien, zegt u: Er zal
hitte zijn; en het gebeurt ook.
56 Huichelaars, het aangezicht van de hemel en de aarde
kunt u onderscheiden. Maar hoe komt het dat u ditmaal niet
onderscheidt?
57 En waarom oordeelt gij dan niet over uzelf wat juist is?
58 Wanneer gij met uw tegenpartij naar de magistraat gaat,
terwijl gij onderweg zijt, doe dan uw best om van hem
verlost te worden. Anders sleurt hij u voor de rechter, en de
rechter levert u over aan de gerechtsdienaar, en de
gerechtsdienaar werpt u in de gevangenis.
59 Ik zeg u: U mag daar niet weggaan voordat u ook het
laatste penningsbedrag betaald hebt.

HOOFDSTUK 13

1 Op datzelfde moment kwamen er mensen bij hem die hem vertelden over de Galileeërs, wier bloed Pilatus met hun offers had vermengd.
2 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Meent gij, dat deze Galileeërs meer zondaars waren dan alle Galileeërs, omdat zij dit hebben ondergaan?
3 Nee, zeg Ik u, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.
4 Of die achttien, op wie de toren bij Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer zondaars waren dan alle mensen die in Jeruzalem wonen?
5 Nee, zeg Ik u, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.
6 Hij vertelde ook deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom in zijn wijngaard geplant. Hij ging ernaartoe en zocht naar vrucht eraan, maar hij vond er geen.
7 Toen zei hij tegen de wijngaardenier: Kijk, nu al drie jaar kom ik vrucht zoeken aan deze vijgenboom, en ik vind er geen. Hak hem om, waarom neemt hij de grond in beslag?
8 En hij antwoordde en zeide tot Hem: Heere, laat het ook dit jaar nog staan, totdat ik er omheen gegraven en bemest heb.
9 En als het vrucht draagt, is het goed; maar als het geen vrucht draagt, moet u het omhakken.
10 En Hij gaf op de sabbat onderricht in een van de synagogen.
11 En zie, er was een vrouw die al achttien jaar een geest had die haar ziek maakte; zij was kromgebogen en kon zich op geen enkele wijze oprichten.
12 Toen Jezus haar zag, riep Hij haar bij Zich en zei tegen haar: Vrouw, u bent verlost van uw ziekte.
13 En Hij legde haar de handen op, en terstond richtte zij zich op en verheerlijkte God.
14 En de overste der synagoge antwoordde verontwaardigd, omdat Jezus op de sabbatdag genas, en zeide tot de schare: Er zijn zes dagen, waarop gewerkt moet worden; komt dan op die dagen en laat u genezen, en niet op de sabbatdag.
15 Toen antwoordde de HEERE hem en zeide: Gij huichelaar, maakt niet ieder van u op de sabbat zijn os of zijn ezel los van de stal en leidt hem weg om hem te laten drinken?
16 En zou deze vrouw, die een dochter van Abraham is en die de satan al achttien jaar gebonden heeft, niet op de sabbatdag van deze band losgemaakt moeten worden?
17 Toen Hij dit gezegd had, werden al Zijn tegenstanders beschaamd, en het hele volk verheugde zich over alle glorie die door Hem gedaan werd.
18 Toen zei hij: Waaraan gelijkt het Koninkrijk van God, en waaraan zal ik het gelijken?
19 Het lijkt op een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn tuin wierp. Het groeide op en werd tot een grote boom. De vogels uit de hemel nestelden in zijn takken.
20 En wederom zeide Hij: Waarmede zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken?
21 Het is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het geheel zuurdeeg was.
22 Hij trok door de steden en dorpen, gaf onderricht en reisde naar Jeruzalem.
23 Toen zei iemand tot Hem: Heere, zijn er weinigen, die zalig worden? En Hij zei tot hen:
24 Strijd om binnen te gaan door de nauwe poort, want velen, zeg Ik u, zullen proberen binnen te gaan, maar zullen het niet kunnen.
25 Wanneer de heer des huizes eenmaal is opgestaan en de deur heeft gesloten, en gij begint buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! En Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik weet niet, waar gij vandaan zijt,
26 Dan zult u beginnen te zeggen: Wij hebben in uw bijzijn gegeten en gedronken, en u hebt in onze straten onderwezen.
27 Maar hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik weet niet, waar gij vandaan zijt; gaat weg van Mij, alle werkers der ongerechtigheid.
28 Daar zal het geween zijn en het tandengeknars, wanneer u Abraham, Izak, Jakob en al de profeten in het Koninkrijk van God zult zien, terwijl u erbuiten wordt geworpen.
29 En zij zullen komen van het oosten en van het westen, van het noorden en van het zuiden, en zij zullen aanzitten in het Koninkrijk van God.
30 En zie, er zijn laatsten, die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten, die de laatsten zullen zijn.
31 Op diezelfde dag kwamen er enkele Farizeeën naar Hem toe en zeiden: Ga weg en vertrek van hier, want Herodes wil U doden.
32 En Hij zeide tot hen: Gaat heen en zegt tot die vos: Zie, Ik drijf de duivelen uit en genees heden en morgen, en op de derde dag zal Ik volmaakt zijn.
33 Toch moet ik vandaag, en morgen, en overmorgen, op pad gaan. Want het kan niet zo zijn dat een profeet buiten Jeruzalem verloren gaat.
34 Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt wie tot u gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels, en gij hebt niet gewild!
35 Zie, uw huis wordt aan u overgelaten als een woestenij. En voorwaar, Ik zeg u: U zult Mij van niet zien, totdat de dag komt dat u zult zeggen: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere.

HOOFDSTUK 14

1 En het gebeurde, toen Hij op de sabbatdag in het huis van een van de voornaamste Farizeeën kwam om brood te eten, dat zij Hem gadesloegen.
2 En zie, er stond een man voor Hem die waterzucht had.
3 En Jezus antwoordde en sprak tot de wetgeleerden en Farizeeën, zeggende: Is het geoorloofd op de sabbatdag te genezen?
4 En zij zwegen. En Hij nam hem, en genas hem, en liet hem gaan;
5 En hij antwoordde hun, zeggende: Wie van u, als zijn ezel of zijn os in een kuil valt, zal hem er niet terstond op de sabbatdag uittrekken?
6 En zij konden Hem hierop niet meer antwoorden.
7 En Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, toen Hij opmerkte hoe zij de voornaamste plaatsen uitkozen, en Hij zeide tot hen:
8 Wanneer u door een man uitgenodigd wordt voor een bruiloft, ga dan niet in de hoogste kamer zitten. Anders zal er iemand van hogere rang dan u door hem uitgenodigd worden.

9 En hij die u en hem uitgenodigd heeft, komt en zegt tot u: Geef deze man een plaats; en gij begint met schande de minste plaats in te nemen.
10 Maar wanneer u genodigd wordt, ga dan in de laatste plaats zitten. Dan zal degene die u genodigd heeft, wanneer hij komt, tegen u zeggen: Vriend, ga hogerop. Dan zult u aanbidding hebben in de ogen van hen die met u aanzitten.
11 Want al wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.
12 En hij zeide ook tot hem die hem genodigd had: Wanneer gij een middagmaal of een feestmaal geeft, nodig dan niet uw vrienden, noch uw broeders, noch uw verwanten, noch uw rijke buren uit, opdat ook zij u niet opnieuw uitnodigen en u vergelding zal ontvangen.
13 Maar wanneer gij een feestmaal geeft, nodig dan de armen, de gebrekkigen, de kreupelen, de blinden uit.
14 En gij zult gezegend zijn, want zij kunnen u niet vergelden; want het zal u vergolden worden in de opstanding der rechtvaardigen.
15 Toen een van hen die met Hem aanlagen, dit hoorde, zei Hij tegen Hem: Zalig is hij die brood eet in het Koninkrijk van God.
16 Toen zei Hij tot Hem: Iemand bereidde een groot avondmaal en nodigde er velen uit.
17 En hij zond zijn dienaar uit op de tijd van het avondmaal om tot de genodigden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed.
18 En zij begonnen zich allen eenstemmig te verontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb een stuk grond gekocht, en ik moet het noodzakelijk gaan bezien; ik bid u, houd mij verontschuldigd.
19 En een ander zeide: Ik heb vijf span ossen gekocht en ik ga die keuren. Ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.
20 En een ander zei: Ik ben getrouwd en daarom kan ik niet komen.
21 En die knecht kwam, en berichtte zijn heer deze dingen. Toen werd de heer des huizes toornig en zeide tot zijn knecht: Ga haastig uit in de straten en stegen der stad, en breng de armen, en de gebrekkigen, en de kreupelen, en de blinden hier in.
22 En de dienaar zeide: Heere, het is geschied, gelijk Gij geboden hebt, en toch is er plaats.
23 Toen zei de heer tegen de dienaar: Ga de wegen en de heggen op en dwing hen binnen te komen, zodat mijn huis vol wordt.
24 Want Ik zeg u, dat niemand van de mannen, die genodigd waren, van Mijn maaltijd zal proeven.
25 En er gingen grote menigten met Hem mee. Toen Hij Zich omkeerde, zei Hij tot hen:
26 Als iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.
27 En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan Mijn discipel niet zijn.
28 Want wie van u, die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft om het te voltooien?
29 Opdat, als hij het fundament gelegd heeft en het niet kan voltooien, allen die het zien, hem beginnen te bespotten,
30 Hij zei: Deze man begon te bouwen, maar hij kon het niet voltooien.
31 Of welke koning, die ten strijde trekt tegen een andere koning, gaat niet eerst zitten en overlegt of hij in staat is met tienduizend man het hoofd te bieden aan degene die met twintigduizend man tegen hem optrekt?
32 En zo niet, dan stuurt hij, terwijl de ander nog ver weg is, een gezant en vraagt om vredesvoorwaarden.
33 Zo kan niemand van u, die niet afstand doet van al zijn bezittingen, mijn discipel zijn.
34 Zout is goed, maar als het zout zijn smaak verliest, waarmee zal het dan op smaak gebracht worden?
35 Het is noch geschikt voor het land, noch voor de mesthoop; maar men werpt het uit. Wie oren heeft om te horen, die hore.

HOOFDSTUK 15

1 Toen kwamen alle tollenaars en zondaars naar Hem toe om naar Hem te luisteren.
2 En de Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en zeiden: Deze man ontvangt zondaars en eet met hen.
3 En Hij sprak deze gelijkenis tot hen, zeggende:
4 Stel dat iemand onder u honderd schapen heeft en er één verliest. Laat hij dan niet de negenennegentig in de woestijn achter en gaat hij niet op zoek naar het verloren schaap, totdat hij het vindt?
5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders.
6 En als hij thuiskomt, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tegen hen: Wees blij met mij, want ik heb het schaap gevonden dat verloren was.
7 Ik zeg u dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben.
8 Of welke vrouw die tien penningen heeft, en er één verliest, steekt niet een lamp aan, veegt niet het huis en zoekt niet zorgvuldig totdat zij hem vindt?
9 En als zij hem gevonden heeft, roept zij haar vriendinnen en buren bijeen en zegt: Wees blij met mij, want ik heb de penning gevonden die ik verloren had.
10 Zo zeg Ik u: Er is ook blijdschap voor de engelen van God over één zondaar die zich bekeert.
11 En Hij zeide: Een zeker mens had twee zonen.
12 En de jongste van hen zeide tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van de goederen, dat mij toekomt. En hij verdeelde hun zijn vermogen.
13 En niet veel dagen later had de jongste zoon alles bijeengebracht en was op reis gegaan naar een ver land, waar hij zijn vermogen verkwistte door een losbandig leven te leiden.
14 Toen hij alles uitgegeven had, ontstond er een zware hongersnood in dat land, en hij begon gebrek te lijden.
15 Hij ging naar een landgenoot en die stuurde hem naar zijn akkers om de varkens te hoeden.
16 Hij verlangde ernaar zijn buik te vullen met de schillen die de varkens aten, maar niemand gaf ze hem.
17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik verga van de honger!
18 Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u,

19 Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden.
Beschouw mij als één van uw dagloners.
20 En hij stond op, en kwam tot zijn vader. Maar toen hij
nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem, en
werd met ontferming bewogen, en liep toe, en viel hem om
de hals, en kuste hem.
21 En de zoon zeide tot Hem: Vader, ik heb gezondigd
tegen de hemel en voor u, en ben niet meer waard uw zoon
genoemd te worden.
22 Maar de vader zei tegen zijn slaven: Haal het beste
kleed hier en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn
hand en schoenen aan zijn voeten.
23 En breng het gemeste kalf hier, en slacht het; en laten
wij eten, en vrolijk zijn.
24 Want deze zoon van mij was dood, en is weer levend
geworden; hij was verloren, en is gevonden. En zij
begonnen vrolijk te zijn.
25 Zijn oudste zoon was op het land. Toen hij dichterbij het
huis kwam, hoorde hij muziek en dans.
26 En hij riep een van de dienaren en vroeg wat dit te
betekenen had.
27 En hij zeide tot hem: Uw broer is gekomen, en uw vader
heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond en
wel teruggekregen heeft.
28 Toen werd hij boos en wilde niet naar binnen gaan.
Daarom kwam zijn vader naar buiten en drong er bij hem
op aan.
29 En hij antwoordde en zeide tot zijn vader: Zie, ik dien u
nu al zoveel jaren, en heb nooit uw gebod overtreden; en
toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven, opdat ik met
mijn vrienden zou vrolijk zijn.
30 Maar zodra die zoon van u gekomen is, die uw bezit met
hoeren heeft opgemaakt, hebt u voor hem het gemeste kalf
geslacht.
31 En Hij zeide tot Hem: Kind, Gij zijt altijd bij mij, en al
het mijne is het uwe.
32 Wij moesten feestvieren en blij zijn, want deze broer
van u was dood en is weer levend geworden. Hij was
verloren en is gevonden.

HOOFDSTUK 16

1 En Hij zeide ook tot Zijn discipelen: Er was een zeker
rijk man, die een rentmeester had, en deze werd bij Hem
beschuldigd, dat hij zijn goederen verkwistte.
2 En hij riep hem en zeide tot hem: Hoe kan ik dit van u
horen? Geef rekenschap van uw rentmeesterschap, want
het is mogelijk dat gij geen rentmeester meer zijt.
3 Toen zei de rentmeester bij zichzelf: Wat moet ik doen?
Mijn heer neemt mij het rentmeesterschap af. Graven kan
ik niet; voor bedelen schaam ik mij.
4 Ik weet al wat ik moet doen, zodat ze mij, als ik uit mijn
ambt word gezet, weer in hun huis kunnen opnemen.
5 Toen riep hij alle schuldenaars van zijn heer bij zich en
zei tegen de eerste: Hoeveel bent u mijn heer schuldig?
6 En hij zeide: Honderd maten olie. En hij zeide tot hem:
Neem uw handschrift, en zit haastig neder, en schrijf vijftig.
7 Toen zeide hij tot een ander: En hoeveel zijt gij schuldig?
En hij zeide: Honderd maten tarwe. En hij zeide tot hem:
Neem uw handschrift, en schrijf tachtig.
8 En de Heer prees de onrechtvaardige rentmeester, omdat
hij verstandig had gehandeld. Want de kinderen van deze
wereld zijn in hun generatie verstandiger dan de kinderen
van het licht.
9 En Ik zeg u: Maak u vrienden uit de onrechtvaardige
mammon, opdat zij u, wanneer u tekortschiet, ontvangen in
de eeuwige woonplaatsen.
10 Wie getrouw is in het minste, is ook getrouw in het
grote; en wie onrechtvaardig is in het minste, is ook
onrechtvaardig in het grote.
11 Indien gij dus met de onrechtvaardige mammon niet
getrouw zijt geweest, wie zal u dan het ware goed
toevertrouwen?
12 En indien gij in het bezit van een ander niet getrouw zijt
geweest, wie zal u dan het uwe geven?
13 Geen enkele slaaf kan twee heren dienen: want óf hij zal
de ene haten en de andere liefhebben, óf hij zal de ene
aanhangen en de andere verachten. Gij kunt niet God
dienen èn de Mammon.
14 En ook de Farizeeën, die geldgierig waren, hoorden dit
alles en zij bespotten Hem.
15 En Hij zeide tot hen: Gij zijt het, die uzelf rechtvaardigt
voor de mensen, maar God kent uw harten; want wat hoog
is onder de mensen, is een gruwel in de ogen van God.
16 Tot Johannes waren er de Wet en de Profeten. Sindsdien
wordt het Koninkrijk van God verkondigd, en ieder dringt
zich erin op.
17 En gemakkelijker zouden de hemel en de aarde vergaan,
dan dat één tittel van de wet zou verdwijnen.
18 Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt
overspel. En wie met een vrouw trouwt die door haar man
verstoten is, pleegt overspel.
19 Er was eens een rijk man, die gekleed ging in purper en
fijn linnen en die elke dag prachtig feestvierde.
20 En er was een zekere bedelaar, met name Lazarus, die
bij zijn poort lag, vol met zweren,
21 En hij verlangde ernaar zijn honger te stillen met de
kruimels die van de tafel van de rijke man vielen. Maar ook
de honden kwamen en likten zijn zweren.
22 En het gebeurde dat de bedelaar stierf en door de
engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. Ook de
rijke man stierf en werd begraven.
23 En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, terwijl hij in de
pijn was, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn
schoot.
24 En hij riep en zei: Vader Abraham, wees mij genadig en
stuur Lazarus, opdat hij de top van zijn vinger in het water
doopte en mijn tong verkoelde, want ik lijd pijn in deze
vlam.
25 Maar Abraham zei: Kind, bedenk dat jij het goede in je
leven hebt ontvangen, en Lazarus het kwade op dezelfde
wijze; maar nu wordt hij vertroost, maar jij lijdt pijn.
26 En bovendien gaapt er tussen ons en u een grote kloof,
zodat zij die van hier naar u willen komen, dat niet kunnen.
En ook zij die van daar willen komen, kunnen dat niet tot
ons.
27 Toen zei hij: Ik bid u dan, vader, dat u hem naar het huis
van mijn vader stuurt.
28 Want ik heb vijf broers; laat hij hun getuigenis geven,
opdat ook zij niet in deze plaats van pijniging komen.
29 Abraham zei tegen hem: Ze hebben Mozes en de
profeten; laten ze naar hen luisteren.
30 Maar hij zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van
de doden tot hen heengaat, zullen zij zich bekeren.

31 En Hij zeide tot Hem: Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij zich ook niet laten gezeggen, indien iemand uit de doden opstaat.

HOOFDSTUK 17

1 Toen zei Hij tegen de discipelen: Het is onmogelijk dat er geen ergernissen komen. Maar wee hem, door wie ze komen!
2 Het zou beter voor hem zijn dat een molensteen om zijn nek werd gehangen en hij in de zee werd geworpen, dan dat hij een van deze kleinen tot zonde zou verleiden.
3 Wees op uw hoede: als uw broeder tegen u zondigt, bestraf hem dan; en als hij berouw heeft, vergeef hem.
4 En wanneer hij zevenmaal per dag tegen u zondigt, en zevenmaal per dag tot u terugkeert en zegt: Ik heb berouw, dan moet u hem vergeven.
5 En de apostelen zeiden tot de Heer: Geef ons meer geloof.
6 En de HEERE zeide: Indien gij een geloof had als een mosterdzaad, zoudt gij tot deze moerbeiboom zeggen: Word uitgerukt en in de zee geplant; en hij zou u gehoorzamen.
7 En wie van u zal, als hij een slaaf heeft die ploegt of het vee hoedt, tegen hem zeggen, zodra hij van het veld komt: Ga aan tafel?
8 En zal hij niet veeleer tot hem zeggen: Maak het avondmaal gereed, omgord u en bedien mij, totdat ik gegeten en gedronken heb; en daarna zult u eten en drinken?
9 Dankt hij die dienaar soms, omdat hij gedaan heeft wat hem bevolen was? Ik denk het niet.
10 Zo moet ook gij, wanneer gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben gedaan wat wij moesten doen.
11 En het gebeurde, toen Hij naar Jeruzalem reisde, dat Hij door Samaria en Galilea trok.
12 Toen Hij een zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die op een afstand bleven staan.
13 En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, ontferm U over ons.
14 En toen Hij hen zag, zeide Hij tot hen: Gaat heen, vertoont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden.
15 En een van hen keerde terug, toen hij zag dat hij genezen was, en verheerlijkte God met luide stem,
16 En hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten en dankte Hem. En dit was een Samaritaan.
17 En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien gereinigd? En waar zijn de negen?
18 Er zijn er geen gevonden die terugkeren om God eer te geven, behalve deze vreemdeling.
19 En Hij zeide tot hem: Sta op, ga heen, uw geloof heeft u behouden.
20 En toen Hij door de Farizeeën ondervraagd werd, wanneer het Koninkrijk Gods zou komen, antwoordde Hij hun en zeide: Het Koninkrijk Gods komt niet op waarneembare wijze.
21 Men zal ook niet zeggen: Zie, hier is het! of: zie, daar is het! Want zie, het Koninkrijk Gods is binnen in u.
22 En Hij zeide tot de discipelen: Er zullen dagen komen, dat gij zult begeren een van de dagen van de Zoon des mensen te zien, en gij zult die niet zien.
23 En zij zullen tot u zeggen: Zie hier, of: Zie daar. Gaat hen niet achterna en volgt hen niet.
24 Want zoals de bliksem flitst van de ene plaats onder de hemel en licht geeft aan de andere plaats onder de hemel, zo zal ook de Zoon des mensen zijn op zijn dag.
25 Maar eerst moet hij veel lijden en door dit geslacht verworpen worden.
26 En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen.
27 Zij aten, zij dronken, zij huwden en zij werden ten huwelijk gegeven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de vloed kwam en hen allen verdelgde.
28 Op dezelfde wijze als in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden;
29 Maar op de dag dat Lot uit Sodom vertrok, regende het vuur en zwavel uit de hemel en vernietigde hen allen.
30 Zo zal het ook gaan op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt.
31 Wie op die dag op het dak zal zijn, terwijl zijn huisraad in huis is, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen. En wie op het veld is, moet evenmin terugkeren.
32 Denk aan Lots vrouw.
33 Wie zijn leven zal proberen te behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest, zal het behouden.
34 Ik zeg u: Die nacht zullen er twee mannen in één bed liggen; de een zal meegenomen worden, de ander achtergelaten.
35 Twee vrouwen zullen samen aan het malen zijn; de ene zal worden meegenomen, de andere achtergelaten.
36 Er zullen twee mannen op het land zijn; de een zal worden meegenomen, de ander achtergelaten.
37 En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Heere? En Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, daar zullen de arenden vergaderd worden.

HOOFDSTUK 18

1 En Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen.
2 En hij zeide: Er was een rechter in een stad, die God niet vreesde en zich geen mens aantrok.
3 En er was een weduwe in die stad, en zij ging naar hem toe en zei: Doe mij recht tegenover mijn tegenpartij.
4 En een tijdlang wilde hij niet; maar daarna zei hij bij zichzelf: Al vrees ik God niet en al ontzie ik de mens niet,
5 Maar omdat deze weduwe mij lastigvalt, zal ik haar recht verschaffen. Anders zal zij steeds terugkomen en mij het leven zuur maken.
6 En de HEERE zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt.
7 Zal God dan geen recht verschaffen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij hen laat wachten?
8 Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Maar als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan geloof vinden op de aarde?
9 En Hij sprak deze gelijkenis tot sommigen, die van zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren, en al de anderen verachtten:
10 Twee mannen gingen naar de tempel om te bidden; de één was een Farizeeër en de ander een tollenaar.

11 De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook zoals deze tollenaar.
12 Ik vast tweemaal per week en geef tienden van alles wat ik bezit.
13 En de tollenaar bleef van verre staan en wilde zelfs zijn ogen niet opheffen naar de hemel, maar sloeg zich op de borst en zei: God, wees mij, zondaar, genadig.
14 Ik zeg u: Deze ging gerechtvaardigd naar huis, en niet de ander. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.
15 En zij brachten ook de kleine kinderen tot Hem, opdat Hij ze zou aanraken. Maar toen de discipelen dat zagen, bestraften zij hen.
16 Maar Jezus riep hen bij Zich en zei: Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods.
17 Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan.
18 En een leider vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?
19 En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed, behalve Eén, namelijk God.
20 Gij kent de geboden: Gij zult geen overspel plegen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis afleggen, eer uw vader en uw moeder.
21 En hij zeide: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jeugd af.
22 Toen Jezus dit hoorde, zei Hij tegen hem: Eén ding ontbreekt u nog: verkoop alles wat u hebt en deel het uit aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel. Kom dan hier, volg Mij.
23 Toen hij dit hoorde, werd hij zeer bedroefd, want hij was zeer rijk.
24 Toen Jezus zag dat hij zeer bedroefd was, zei Hij: Hoe moeilijk zullen zij die rijk zijn, het Koninkrijk van God binnengaan!
25 Want het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan, dan voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te gaan.
26 En zij die dit hoorden, zeiden: Wie kan dan zalig worden?
27 En Hij zeide: De dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God.
28 Toen zei Petrus: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd.
29 En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, er is niemand, die huis, ouders, broers, vrouw of kinderen heeft verlaten om het Koninkrijk Gods,
30 Die niet veelvoudig zal ontvangen in deze tijd, en in de toekomstige wereld het eeuwige leven.
31 Toen nam Hij de twaalf bij Zich en zei tegen hen: Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en alles wat door de profeten over de Zoon des mensen geschreven is, zal vervuld worden.
32 Want hij zal aan de heidenen overgeleverd worden, en hij zal bespot, mishandeld en bespuwd worden.
33 En zij zullen Hem geselen en doden, en op de derde dag zal Hij opstaan.
34 En zij begrepen niets van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij begrepen niet hetgeen gezegd werd.
35 En het gebeurde, toen Hij dicht bij Jericho kwam, dat er een blinde aan de weg zat te bedelen.
36 Toen hij de menigte voorbij hoorde gaan, vroeg hij wat dit betekende.
37 En zij vertelden hem dat Jezus van Nazareth voorbijkwam.
38 En hij riep en zei: Jezus, Zoon van David, wees mij genadig.
39 En degenen die vooropgingen, bestraften hem, dat hij zou zwijgen; maar hij riep des te meer: Zoon van David, wees mij genadig!
40 En Jezus stond daar en gebood dat men hem bij Hem zou brengen. En toen Hij dichtbij kwam, vroeg Hij Hem:
41 Zeggende: Wat wilt Gij, dat ik U doen zal? En hij zeide: Heere, dat ik ziende worde.
42 En Jezus zei tegen hem: Word ziende, uw geloof heeft u behouden.
43 En terstond kon hij weer zien en volgde Hem, terwijl hij God verheerlijkte. En toen het hele volk dat zag, loofden zij God.

HOOFDSTUK 19

1 En Jezus ging Jericho binnen en ging erdoorheen.
2 En zie, er was een man, met name Zacheüs, een overste der tollenaars, en hij was rijk.
3 En hij zocht Jezus te zien, wie hij was; maar vanwege de menigte kon hij dat niet, omdat hij klein van gestalte was.
4 En hij rende vooruit en klom in een wilde vijgenboom om Hem te zien; want Hij zou daar langs komen.
5 Toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij op, zag hem en zei tegen hem: Zacheüs, kom snel naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis verblijven.
6 En hij haastte zich, kwam naar beneden en ontving Hem met blijdschap.
7 Toen zij dat zagen, begonnen zij allen te morren en zeiden: Hij is weggegaan om te gast te zijn bij een zondaar.
8 Toen trad Zacheüs op en zei tegen de Heer: Heer, de helft van mijn bezittingen geef ik aan de armen. En als ik iemand iets heb afgenomen door hem vals te beschuldigen, geef ik het hem viervoudig terug.
9 En Jezus zeide tot hem: Heden is aan dit huis zaligheid gekomen, omdat ook hij een zoon van Abraham is.
10 Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was.
11 Toen zij dit hoorden, vertelde Hij nog een gelijkenis, omdat Hij dicht bij Jeruzalem was en zij dachten dat het Koninkrijk van God onmiddellijk zou aanbreken.
12 Hij zei dan: Een edelman ging naar een ver land om voor zichzelf een koninkrijk in ontvangst te nemen en daarna terug te keren.
13 En hij riep zijn tien dienaren, gaf hun tien ponden en zei tegen hen: Handel ermee totdat ik terugkom.
14 Maar zijn burgers haatten hem en lieten hem een boodschap na met de boodschap: Wij willen niet dat deze man koning over ons wordt.
15 En het gebeurde, toen hij terugkwam, nadat hij het koningschap had ontvangen, dat hij die dienaren aan wie hij het geld had gegeven, bij zich liet roepen, opdat hij zou weten, hoeveel ieder met de handel had verdiend.
16 Toen kwam de eerste en zei: Heer, uw pond heeft tien ponden opgebracht.

17 En hij zeide tot hem: Goed gedaan, goede slaaf! Omdat gij in het minste getrouw zijt geweest, wees gij machthebber over tien steden.
18 En de tweede kwam en zeide: Heere, uw pond heeft vijf ponden opgebracht.
19 En Hij zeide tot hem: Wees ook gij over vijf steden.
20 En een ander kwam en zei: Heere, zie, hier is uw pond, dat ik in een zweetdoek bewaard heb.
21 Want ik vreesde u, omdat u een streng man bent; u haalt op wat u niet hebt neergelegd, en u maait wat u niet hebt gezaaid.
22 En hij zeide tot hem: Uit uw eigen mond zal ik u oordelen, gij boze dienstknecht. Gij wist, dat ik een streng man was, die opnam, wat ik niet had neergelegd, en maaide, wat ik niet had gezaaid.
23 Waarom hebt gij dan mijn geld niet op de bank gestort, zodat ik bij mijn terugkomst het met rente kon opeisen?
24 En tot degenen die daarbij stonden, zei Hij: Neem het pond van hem af en geef het aan hem die de tien ponden heeft.
25 (En zij zeiden tot Hem: Heere, hij heeft tien ponden.)
26 Want Ik zeg u: Aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden; en van hem, die niet heeft, zal ook wat hij heeft, afgenomen worden.
27 Maar de vijanden van mij, die niet wilden dat ik over hen zou regeren, moeten hierheen komen en voor mijn ogen worden gedood.
28 Nadat Hij dit gezegd had, ging Hij voorop en steeg op naar Jeruzalem.
29 En het gebeurde, toen Hij Bethfage en Bethanië naderde, bij de berg die de Olijfberg genoemd wordt, dat Hij twee van Zijn discipelen uitzond,
30 En zij zeiden: Gaat naar het dorp dat tegenover u ligt; als u daar komt, zult u een veulen vinden dat vastgebonden is, waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maak het los en breng het hier.
31 En als iemand u vraagt: Waarom maakt u hem los? Dan moet u hem dit antwoorden: Omdat de Heer hem nodig heeft.
32 En zij, die gezonden waren, gingen heen en vonden het, zoals Hij hun gezegd had.
33 Toen zij het veulen losmaakten, zeiden de eigenaren ervan tot hen: Waarom maken jullie het veulen los?
34 En zij zeiden: De HEERE heeft hem nodig.
35 En zij brachten hem tot Jezus, en zij legden hun klederen op het veulen en lieten Jezus daarop zitten.
36 Terwijl Hij voortging, spreidden zij hun kleren uit op de weg.
37 Toen Hij dichtbij kwam, juist toen Hij de Olijfberg afdaalde, begon de hele menigte van de discipelen zich te verheugen en God met luide stem te prijzen om alle wonderen die zij hadden gezien.
38 en zeiden: Gezegend is de Koning die komt in de Naam van de Heer. Vrede in de hemel en eer in de hoogste hemelen.
39 En sommigen van de Farizeeën uit de menigte zeiden tot Hem: Meester, bestraf Uw discipelen.
40 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ik zeg u, indien dezen zouden zwijgen, zouden de stenen terstond roepen.
41 En toen hij dichterbij kwam, zag hij de stad en weende over haar,
42 En zij zeiden: Och , indien gij ook op deze dag wist, wat tot uw vrede dient! Maar nu zijn zij voor uw ogen verborgen.
43 Want er zullen dagen over u komen, dat uw vijanden een verdedigingslinie rondom u zullen opwerpen, en u zullen omsingelen, en u van alle kanten zullen beletten,
44 En zij zullen u met de grond gelijkmaken, en uw kinderen in uw midden; en zij zullen in u geen steen op de andere laten, omdat gij de tijd van uw bezoeking niet hebt gekend.
45 En Hij ging de tempel binnen en begon hen die daar verkochten en hen die kochten, eruit te drijven.
46 en zeiden tot hen: Er staat geschreven: Mijn huis is een huis van gebed, maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.
47 En hij leerde dagelijks in de tempel. Maar de overpriesters en de schriftgeleerden en de leiders van het volk zochten hem te doden,
48 En zij vonden niet wat zij moesten doen, want het hele volk luisterde aandachtig naar hem.

HOOFDSTUK 20

1 En het gebeurde op een van die dagen, terwijl Hij het volk in de tempel leerde en het Evangelie verkondigde, dat de overpriesters en de schriftgeleerden met de oudsten tot Hem kwamen,
2 En Hij sprak tot Hem, zeggende: Zeg ons, op grond van welke bevoegdheid doet Gij deze dingen? Of wie is het, die U deze bevoegdheid heeft gegeven?
3 En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ik zal u ook één ding vragen; en antwoordt Mij:
4 Was de doop van Johannes uit de hemel of van de mensen?
5 En zij overlegden bij zichzelf en zeiden: Indien wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij zeggen: Waarom hebt gij Hem dan niet geloofd?
6 Maar als wij zeggen: Uit de mensen, zal het hele volk ons stenigen, omdat zij ervan overtuigd zijn dat Johannes een profeet was.
7 En zij antwoordden, dat zij niet wisten waar het vandaan kwam.
8 En Jezus zei tegen hen: Ik zeg u ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
9 Toen begon Hij tot het volk deze gelijkenis te vertellen: Iemand plantte een wijngaard en verpachtte die aan wijnbouwers. Daarna vertrok hij voor lange tijd naar een ver land.
10 Toen het de juiste tijd was, stuurde hij een slaaf naar de wijnbouwers, met de opdracht hem van de vrucht van de wijngaard te geven. Maar de wijnbouwers sloegen hem en stuurden hem met lege handen weg.
11 En hij zond nog eens een andere slaaf, maar ook die sloegen ze, mishandelden ze hem en stuurden ze met lege handen weg.
12 En hij zond nog eens een derde, maar ook hem verwondden zij en wierpen hem uit.
13 Toen zei de heer van de wijngaard: Wat moet ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon sturen; misschien zullen ze hem wel ontzien als ze hem zien.

14 Toen de landbouwers hem zagen, overlegden ze onder elkaar en zeiden: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden, dan wordt de erfenis voor ons.
15 Toen wierpen zij hem uit de wijngaard en doodden hem. Wat zal dan de heer des wijngaards hun doen?
16 Hij zal komen en deze landlieden verdelgen, en de wijngaard aan anderen geven. En toen zij het hoorden, zeiden zij: Dat zij verre.
17 En Hij keek hen aan en zeide: Wat betekent dit dan, dat geschreven staat: De steen, die de bouwers verworpen hebben, die is tot een hoeksteen geworden?
18 Iedereen die op die steen valt, zal verbrijzeld worden; maar op wie hij valt, zal hij vermalen worden.
19 En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten terzelfder tijd de handen aan Hem te slaan; en zij vreesden het volk, want zij begrepen dat Hij deze gelijkenis tot hen sprak.
20 En zij hielden hem in de gaten en zonden verspieders uit, die zich voordeden als rechtvaardige mannen, opdat zij zijn woorden zouden grijpen en hem aldus zouden overleveren aan de macht en het gezag van de stadhouder.
21 En zij vroegen Hem, zeggende: Meester, wij weten, dat Gij terecht spreekt en leert, en dat Gij de persoon van niemand aanneemt, maar de weg Gods in waarheid leert.
22 Is het ons geoorloofd belasting te betalen aan de keizer, of niet?
23 Maar Hij bemerkte hun sluwheid en zei tegen hen: Waarom stelt u Mij op de proef?
24 Toon mij een penning. Wiens beeld en opschrift heeft het? Zij antwoordden en zeiden: Van Caesar.
25 En Hij zeide tot hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.
26 En zij konden zijn woorden niet verstaan in de tegenwoordigheid van het volk; zij verwonderden zich over zijn antwoord en zwegen.
27 Toen kwamen er enkele Sadduceeën naar Hem toe, die ontkennen dat er een opstanding is, en zij vroegen Hem:
28 Hij zei: Meester, Mozes heeft ons geschreven: Wanneer iemands broer sterft, die een vrouw heeft, en hij sterft zonder kinderen, moet zijn broer diens vrouw nemen en voor zijn broer nageslacht verwekken.
29 Er waren dus zeven broers. De eerste nam een vrouw en stierf zonder kinderen.
30 En de tweede nam haar tot vrouw, en hij stierf kinderloos.
31 En de derde nam haar, en evenzo de zeven; en zij lieten geen kinderen na, en stierven.
32 Ten slotte stierf ook de vrouw.
33 In de opstanding dan, van wie van hen zal zij de vrouw zijn? Want zeven van hen hebben haar tot vrouw gehad.
34 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: De kinderen dezer eeuw trouwen en worden ten huwelijk uitgegeven;
35 Maar zij die waardig geacht worden die wereld en de opstanding uit de doden te verwerven, trouwen niet en worden niet ten huwelijk gegeven.
36 Ook kunnen zij niet meer sterven, want zij zijn gelijk aan de engelen en zijn kinderen van God, omdat zij kinderen van de opstanding zijn.
37 Dat de doden opgewekt worden, heeft ook Mozes bij de doornstruik laten zien, toen hij de HEERE de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob noemde.
38 Want Hij is geen God van doden, maar van levenden, want zij leven Hem.
39 Toen antwoordden enkele schriftgeleerden en zeiden: Meester, u hebt het goed gezegd.
40 En daarna durfden ze hem helemaal geen vraag meer te stellen.
41 En Hij zeide tot hen: Hoe zeggen zij, dat de Christus de Zoon van David is?
42 En David zelf zegt in het boek der Psalmen: De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand,
43 Totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor u gemaakt heb.
44 David noemt Hem dan Heer; hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?
45 Toen zei Hij tegen zijn discipelen, terwijl heel het volk hem hoorde:
46 Wees op uw hoede voor de schriftgeleerden, die graag in lange gewaden rondlopen en gesteld zijn op begroetingen op de markten, op de ereplaatsen in de synagogen en op de ereplaatsen bij de feesten.
47 Die de huizen der weduwen opeten en voor de schijn lange gebeden uitspreken, die zullen zwaarder oordeel ontvangen.

HOOFDSTUK 21

1 En hij keek op en zag de rijken hun gaven in de offerkist werpen.
2 En hij zag ook een arme weduwe, die daar twee penningen in wierp.
3 En hij zeide: Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer dan allen erin geworpen heeft.
4 Want zij allen hebben van hun overvloed een offer aan God gebracht, maar zij heeft van haar armoede al het levensonderhoud dat zij had, erin geworpen.
5 En toen sommigen over de tempel spraken, hoe die versierd was met prachtige stenen en geschenken, zei hij:
6 Wat u ziet, er zullen dagen komen waarop er geen steen op de andere zal worden gelaten, die niet zal worden afgebroken.
7 En zij vroegen Hem, zeggende: Meester, wanneer zullen deze dingen geschieden? En wat zal er teken zijn, wanneer deze dingen geschieden?
8 En Hij zeide: Ziet toe, dat gij niet verleidt; want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus, en de tijd nadert; gaat dan niet achter hen aan.
9 Wanneer u hoort van oorlogen en onlusten, wees dan niet bang. Want die dingen moeten eerst gebeuren, maar het einde is nog niet nabij.
10 Toen zei Hij tegen hen: Het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk.
11 Er zullen grote aardbevingen zijn op verschillende plaatsen, hongersnoden en besmettelijke ziekten. Er zullen vreselijke taferelen en grote tekenen uit de hemel komen.
12 Maar vóór dit alles zullen ze de handen aan u slaan en u vervolgen. Ze zullen u overleveren aan de synagogen en gevangenissen en u voor koningen en stadhouders leiden omwille van mijn naam.
13 En het zal voor u tot een getuigenis zijn.
14 Neem u dus ter harte, dat u van tevoren niet nadenkt over wat u zult antwoorden.

15 Want Ik zal u een mond en een wijsheid geven, die al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerstaan of ontkennen.
16 En gij zult verraden worden, zowel door uw ouders, als door uw broers, uw verwanten en uw vrienden; en zij zullen sommigen van u ter dood laten brengen.
17 En jullie zullen door alle mensen gehaat worden omwille van mijn Naam.
18 Maar er zal geen haar van uw hoofd verloren gaan.
19 Bezit uw zielen in uw geduld.
20 Wanneer u ziet dat Jeruzalem door legers omsingeld wordt, weet dan dat haar verwoesting nabij is.
21 Laten dan degenen die in Judea zijn, vluchten naar de bergen, en degenen die in het midden van de stad zijn, eruit trekken, en degenen die op de velden zijn, er niet in komen.
22 Want dit zijn dagen van wraak, waarin al wat geschreven staat, in vervulling gaat.
23 Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land en toorn over dit volk.
24 En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenvolken. En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.
25 En er zullen tekenen zijn aan de zon, en aan de maan, en aan de sterren; en op de aarde zal er benauwdheid zijn onder de volken, in radeloosheid; de zee en de golven zullen bruisen;
26 De mensen zullen bezwijken van angst en vrees voor de dingen die over de aarde komen. Want de machten van de hemel zullen wankelen.
27 En dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid.
28 Wanneer deze dingen beginnen te gebeuren, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, want uw verlossing is nabij.
29 En Hij sprak tot hen een gelijkenis: Zie, de vijgenboom en al de bomen;
30 Wanneer ze nu uitlopen, weet u dat de zomer nabij is.
31 Zo moet ook u, wanneer u deze dingen ziet gebeuren, weten dat het Koninkrijk van God nabij is.
32 Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, voordat het alles geschied is.
33 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan.
34 En wees op uw hoede dat uw hart niet bezwaard wordt door onmatigheid en dronkenschap en door zorgen voor dit leven, en dat die dag u niet onverwachts overvalt.
35 Want als een valstrik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen.
36 Waak daarom te allen tijde en bid, dat u in staat zult zijn om te ontkomen aan al die dingen die gebeuren, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.
37 Overdag gaf Hij onderricht in de tempel, en 's nachts vertrok Hij en verbleef op de berg die de Olijfberg genoemd wordt.
38 En al het volk kwam de volgende morgen vroeg naar Hem toe in de tempel, om naar Hem te luisteren.

HOOFDSTUK 22

1 Het feest van de ongezuurde broden, dat Pesach genoemd wordt, was nabij.
2 En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten naar een manier om Hem te doden, want zij waren bang voor het volk.
3 Toen voer de satan in Judas, die ook Iskariot heette, en die tot de twaalf behoorde.
4 En hij ging heen en sprak met de overpriesters en de hoofdlieden, hoe hij Hem aan hen zou overleveren.
5 En zij waren blij en kwamen overeen hem geld te geven.
6 En hij beloofde en zocht een gelegenheid om Hem aan hen te verraden, terwijl de menigte afwezig was.
7 Toen kwam de dag van de ongezuurde broden, waarop het Pascha geslacht moest worden.
8 En Hij zond Petrus en Johannes eropuit om te zeggen: Gaat heen en maakt voor ons het Pascha gereed, zodat wij het kunnen eten.
9 En zij zeiden tot Hem: Waar wilt Gij dat wij het bereiden?
10 En Hij zeide tot hen: Zie, wanneer gij in de stad komt, zal u een man tegemoet komen, die een kruik water draagt; volg hem tot in het huis, waar hij binnengaat.
11 En gij zult tot de heer des huizes zeggen: De Meester zegt tot u: Waar is de gastenkamer, waar Ik het Pascha met Mijn discipelen kan eten?
12 En hij zal u een grote bovenzaal laten zien, die aldaar is ingericht. Maak daar de voorbereidingen.
13 En zij gingen heen en vonden het zoals Hij hun gezegd had, en zij maakten het Pascha gereed.
14 En toen het uur aangebroken was, ging Hij aanzitten, en de twaalf apostelen met Hem.
15 En Hij zeide tot hen: Ik heb er zeer naar verlangd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd.
16 Want Ik zeg u, Ik zal daarvan niet meer eten, totdat het vervuld is in het Koninkrijk van God.
17 En Hij nam de beker, sprak het dankgebed uit en zei: Neem deze en deel hem onder elkaar.
18 Want Ik zeg u, Ik zal van de vrucht van de wijnstok niet meer drinken, totdat het Koninkrijk Gods gekomen is.
19 En Hij nam brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het hun, zeggende: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot Mijn gedachtenis.
20 Evenzo de drinkbeker na het eten, en Hij zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.
21 Maar zie, de hand van hem die Mij verraadt, is met Mij op de tafel.
22 En het is waar, de Zoon des mensen gaat heen, zoals besloten is; maar wee die mens door wie Hij verraden wordt!
23 En zij begonnen onder elkaar te onderzoeken wie van hen het was die dit zou doen.
24 Er ontstond ook twist onder hen over de vraag wie van hen de belangrijkste zou zijn.
25 En Hij zeide tot hen: De koningen der volken oefenen heerschappij over hen uit, en zij, die macht over hen uitoefenen, worden weldoeners genoemd.
26 Maar gij zult niet zo zijn; maar wie onder u de grootste is, moet worden als de jongste, en wie de leider is, als wie dient.
27 Want wie is meerder, hij die aanzit, of hij die dient? Is niet hij die aanzit, meerder? Maar Ik ben in uw midden als iemand die dient.
28 Jullie zijn het die steeds bij mij gebleven zijn in mijn verzoekingen.

29 En Ik beschik u het koninkrijk, zoals Mijn Vader Mij beschikt heeft;
30 opdat gij in mijn koninkrijk aan mijn tafel zult eten en drinken, en op tronen zult zitten en de twaalf stammen van Israël zult richten.
31 En de Heere zeide: Simon, Simon, zie, de satan heeft zeer begeerd ulieden te ziften als de tarwe.
32 Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En als gij eenmaal tot inkeer gekomen zijt, versterk dan uw broeders.
33 En hij zei tegen Hem: Heere, ik ben bereid met U mee te gaan, zelfs in de gevangenis en in de dood.
34 En Hij zeide: Ik zeg u, Petrus, de haan zal heden niet kraaien, eer gij driemaal zult verloochenen, dat gij Mij kent.
35 En Hij zeide tot hen: Toen Ik u uitzond zonder beurs, en reistas, en schoenen, hebt gij toen iets tekortgekozen? En zij zeiden: Niets.
36 Toen zei Hij tegen hen: Maar wie nu een beurs heeft, moet die meenemen, en evenzo zijn reistas. En wie geen zwaard heeft, moet zijn kleed verkopen en er een kopen.
37 Want Ik zeg u, dat wat geschreven staat, nog in Mij vervuld moet worden: En Hij is onder de overtreders gerekend, want de dingen die Mij betreffen, hebben een einde.
38 En zij zeiden: Heere, zie, hier zijn twee zwaarden. En Hij zeide tot hen: Het is genoeg.
39 En Hij ging naar buiten en ging, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg; en ook Zijn discipelen volgden Hem.
40 Toen Hij bij die plaats gekomen was, zei Hij tegen hen: Bid dat jullie niet in verzoeking komen.
41 En Hij trok Zich van hen terug, ongeveer een steenworp ver, knielde neder en bad:
42 En Hij zeide: Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.
43 En er verscheen Hem een engel uit de hemel, die Hem sterkte.
44 En Hij werd doodsbang en bad des te vuriger. En zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde vielen.
45 En toen Hij van het gebed was opgestaan en bij Zijn discipelen was gekomen, vond Hij hen slapend van droefheid,
46 En Hij zeide tot hen: Waarom slaapt gij? Sta op en bid, opdat gij niet in verzoeking komt.
47 Terwijl Hij nog sprak, zie, daar kwam een menigte, en Judas, een van de twaalf, ging voor hen uit en kwam naar Jezus toe om Hem te kussen.
48 Maar Jezus zei tegen hem: Judas, verraadt u de Zoon des mensen met een kus?
49 Toen zij die bij Hem stonden, zagen wat er zou gebeuren, zeiden zij tot Hem: Heere, zullen wij er met het zwaard op inslaan?
50 En een van hen sloeg de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af.
51 En Jezus antwoordde en zeide: Laat het tot hiertoe gaan. En Hij raakte Zijn oor aan en genas hem.
52 Toen zei Jezus tegen de overpriesters, de hoofdmannen van de tempel en de oudsten die naar Hem toe gekomen waren: Zijn jullie met zwaarden en stokken uitgetrokken als tegen een misdadiger?
53 Toen Ik dagelijks bij u in de tempel was, hebt u geen hand naar Mij uitgestoken. Maar dit is uw uur en de macht van de duisternis.
54 Toen namen zij Hem, en leidden Hem, en brachten Hem in het huis van den hogepriester; en Petrus volgde van verre.
55 En nadat zij midden in de zaal een vuur hadden aangestoken en bij elkaar zaten, ging Petrus in hun midden zitten.
56 Maar een dienstmaagd zag hem zitten bij het vuur, keek hem aandachtig aan en zei: Ook deze man was bij hem.
57 En hij verloochende Hem en zei: Vrouw, ik ken Hem niet.
58 En na een korte tijd zag een ander hem, en zeide: Gij zijt ook van hen. En Petrus zeide: Mens, ik ben het niet.
59 En omstreeks een uur nadien bevestigde een ander met stelligheid, zeggende: Het is waar, deze man was ook bij Hem; want hij is een Galileeër.
60 En Petrus zeide: Mens, ik weet niet, wat gij zegt. En terstond, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan.
61 En de Heere keerde Zich om, en zag Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord des Heeren, hoe Hij tot hem gezegd had: Eer de haan gekraaid heeft, zult gij Mij driemaal verloochenen.
62 En Petrus ging naar buiten en weende bitter.
63 En de mannen die Jezus vasthielden, bespotten Hem en sloegen Hem.
64 En nadat ze hem geblinddoekt hadden, sloegen ze hem in het gezicht en vroegen hem: Profeteer, wie is het die u geslagen heeft?
65 En nog veel meer lasterlijke dingen spraken zij tegen Hem.
66 En zodra het dag geworden was, kwamen de oudsten van het volk, de overpriesters en de schriftgeleerden bijeen en leidden Hem in hun raad, zeggende:
67 Zijt Gij de Christus? Zeg het ons. En Hij zeide tot hen: Indien Ik het u zeg, zult gij niet geloven;
68 En als Ik u dan ook vraag, zult u mij niet antwoorden en mij niet laten gaan.
69 Van nu af aan zal de Mensenzoon zitten aan de rechterhand van de macht van God.
70 Toen zeiden zij allen: Zijt Gij dan de Zoon van God? En Hij zeide tot hen: Gij zegt, dat Ik het ben.
71 En zij zeiden: Wat hebben wij nog meer getuigenissen nodig? Wij hebben het immers zelf uit zijn mond gehoord.

HOOFDSTUK 23

1 En de hele menigte stond op en leidde Hem naar Pilatus.
2 En zij begonnen Hem te beschuldigen, zeggende: Wij hebben bevonden, dat deze het volk in beroering brengt, en verbiedt den keizer belasting te betalen, en dat Hij van Zichzelf zegt, dat Hij de Christus, de Koning, is.
3 En Pilatus vroeg Hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij antwoordde Hem en zeide: Gij zegt het.
4 Toen zei Pilatus tegen de overpriesters en het volk: Ik vind geen enkele schuld in deze man.
5 En zij werden steeds heftiger en zeiden: Hij hitst het volk op en leert in geheel Judea, te beginnen bij Galilea tot hier toe.
6 Toen Pilatus over Galilea hoorde, vroeg hij of de man een Galileeër was.
7 Toen hij eenmaal wist dat hij onder het gezag van Herodes viel, stuurde hij hem naar Herodes, die zich op dat moment ook in Jeruzalem bevond.

8 Toen Herodes Jezus zag, werd hij zeer verheugd. Hij had Hem namelijk al lang willen zien, omdat hij veel over Hem had gehoord. En hij hoopte dat Hij een wonder zou doen.
9 Toen ondervroeg hij Hem met vele woorden, maar Hij antwoordde Hem niets.
10 En de overpriesters en de schriftgeleerden stonden op en beschuldigden Hem heftig.
11 En Herodes en zijn krijgslieden bespotten Hem en lieten Hem een schitterend gewaad aantrekken, waarna ze Hem weer naar Pilatus stuurden.
12 En op diezelfde dag werden Pilatus en Herodes vrienden met elkaar, want voorheen leefden ze in vijandschap met elkaar.
13 En Pilatus riep de overpriesters, de leiders en het volk bijeen,
14 En zij zeiden tot hen: Gij hebt dezen man tot mij gebracht, als iemand, die het volk in beroering brengt; en zie, ik heb hem in uw bijzijn ondervraagd, en heb in dezen geen schuld gevonden aangaande de dingen, waarvan gij hem beschuldigt.
15 Ook Herodes niet, want ik heb u naar hem toe gestuurd, en zie, er is hem niets gedaan dat de dood verdient.
16 Daarom zal ik hem tuchtigen en loslaten.
17 (Want het is noodzakelijk dat hij hun op het feest iemand loslaat.)
18 En zij schreeuwden eendrachtig, zeggende: Weg met deze man, en laat voor ons Barabbas los!
19 (Hij werd wegens een zeker oproer in de stad en wegens moord in de gevangenis geworpen.)
20 Pilatus wilde Jezus echter vrijlaten en sprak hen opnieuw toe.
21 Maar zij schreeuwden: Kruisig Hem, kruisig Hem!
22 En Hij zeide tot hen ten derden male: Wat heeft Hij toch kwaad gedaan? Ik heb geen oorzaak des doods in Hem gevonden; daarom zal Ik Hem tuchtigen en Hem laten gaan.
23 En zij drongen met luide stemmen aan en eisten dat Hij gekruisigd zou worden. En de stemmen van hen en van de overpriesters kregen de overhand.
24 En Pilatus oordeelde dat hun eis zou worden vervuld.
25 En hij liet hun degene vrij die wegens oproer en moord in de gevangenis was geworpen, om wie zij gevraagd hadden; maar Jezus leverde hij over aan hun wil.
26 En terwijl ze Hem wegleidden, grepen ze een zekere Simon van Cyrene, die van het land kwam, en ze legden hem het kruis op, zodat hij het achter Jezus aan kon dragen.
27 En een grote menigte van mensen en vrouwen volgde Hem, en ook zij beweenden en rouwden over Hem.
28 Maar Jezus keerde zich naar hen om en zei: Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen.
29 Want zie, er komen dagen waarop men zal zeggen: Zalig de onvruchtbaren, en de schoot die niet gebaard heeft, en de borsten die niet gezoogd hebben.
30 Dan zullen ze beginnen te zeggen tot de bergen: Val op ons, en tot de heuvels: Bedek ons.
31 Want als zij dit aan een groene boom doen, wat zal er dan met een dorre boom gebeuren?
32 En er werden nog twee andere misdadigers met hem meegevoerd om ter dood te worden gebracht.
33 En toen zij bij de plaats kwamen die Golgotha genoemd wordt, kruisigden zij Hem daar, en de kwaaddoeners, de een aan de rechterzijde en de ander aan de linkerzijde.
34 Toen zeide Jezus: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En zij verdeelden Zijn klederen, en wierpen het lot.
35 En het volk stond en zag toe. En ook de oversten met hen bespotten Hem, zeggende: Anderen heeft Hij gered; laat Hij Zichzelven redden, indien Hij de Christus is, de uitverkorene Gods.
36 En ook de soldaten bespotten Hem; zij kwamen naar Hem toe en boden Hem azijn aan,
37 En hij zei: Indien Gij de koning der Joden zijt, verlos Uzelven.
38 En boven hem was een opschrift geschreven in Griekse, Latijnse en Hebreeuwse letters: DIT IS DE KONING DER JODEN.
39 En een van de misdadigers die gehangen waren, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos dan Uzelf en ons.
40 Maar de ander antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaan hebt?
41 En wij doen dat terecht, want wij ontvangen vergelding naar wat wij gedaan hebben. Maar deze man heeft niets verkeerds gedaan.
42 En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, wanneer Gij in Uw Koninkrijk gekomen zijt.
43 En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.
44 En het was ongeveer het zesde uur, en er kwam duisternis over de gehele aarde tot het negende uur.
45 En de zon werd verduisterd, en het voorhangsel van de tempel scheurde in het midden.
46 En Jezus riep met luide stem: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En nadat Hij dit gezegd had, gaf Hij de geest.
47 Toen de hoofdman over honderd zag wat er gebeurd was, verheerlijkte hij God en zei: Waarlijk, deze man was rechtvaardig.
48 En al het volk dat bijeengekomen was om dat te aanschouwen, sloeg zich op de borst en keerde terug.
49 En al zijn bekenden en de vrouwen die hem uit Galilea gevolgd waren, bleven op een afstand staan en zagen dit gebeuren.
50 En zie, er was een man, met name Jozef, een raadsman; en hij was een goed en rechtvaardig man.
51 Deze had niet ingestemd met hun raad en daad. Hij was afkomstig uit Arimathea, een stad van de Joden, en hij verwachtte ook zelf het Koninkrijk van God.
52 Deze man ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
53 Toen nam hij het weg, wikkelde het in linnen en legde het in een graf dat in steen was uitgehouwen, waarin nog nooit een mens was gelegd.
54 Het was de voorbereidingsdag en de sabbat brak aan.
55 En ook de vrouwen, die met Hem uit Galilea gekomen waren, volgden Hem en aanschouwden het graf en hoe Zijn lichaam daar neergelegd werd.
56 Toen keerden zij terug, maakten specerijen en zalven klaar en rustten op de sabbatdag, overeenkomstig het gebod.

HOOFDSTUK 24

1 Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de morgen naar het graf. Ze brachten de specerijen mee die ze hadden bereid. Ook sommigen gingen met hen mee.
2 En zij vonden de steen van het graf weggerold.
3 En toen zij naar binnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heere Jezus niet.
4 En het gebeurde, toen zij daarover zeer in verlegenheid waren, zie, twee mannen stonden bij hen in blinkende klederen.
5 En toen zij bevreesd werden en hun gezicht ter aarde bogen, zeiden zij tot hen: Waarom zoekt gij de Levende bij de doden?
6 Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinner u hoe Hij tot u gesproken heeft toen Hij nog in Galilea was:
7 Zij zeiden: De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden, en op de derde dag zal Hij opstaan.
8 En zij herinnerden zich zijn woorden,
9 En hij keerde terug van het graf, en vertelde al deze dingen aan de elf en aan al de anderen.
10 Het waren Maria Magdalena, Johanna, Maria, de moeder van Jakobus, en andere vrouwen die bij hen waren, die dit aan de apostelen vertelden.
11 En hun woorden leken hun slechts holle verhalen, en zij geloofden ze niet.
12 Toen stond Petrus op en liep snel naar het graf. En toen hij zich bukte, zag hij de linnen doeken liggen, die er apart lagen. En hij ging weg, terwijl hij zich verwonderde over wat er gebeurd was.
13 En zie, twee van hen gingen diezelfde dag naar een dorp dat Emmaüs heette en dat ongeveer zestig stadiën van Jeruzalem lag.
14 En zij spraken samen over al deze dingen die gebeurd waren.
15 En het gebeurde, terwijl zij samen spraken en overleg pleegden, dat Jezus Zelf naar hen toe kwam en met hen meeging.
16 Maar hun ogen werden zo vastgehouden dat zij Hem niet herkenden.
17 En Hij zeide tot hen: Wat zijn dit voor redenen, die gij, wandelende, onder elkander verhandelt, en waarom ziet gij somber?
18 En een van hen, wiens naam Kleopas was, antwoordde en zeide tot Hem: Bent Gij alleen een vreemdeling in Jeruzalem, en weet Gij niet, wat daar in deze dagen geschied is?
19 En Hij zeide tot hen: Wat? En zij zeiden tot Hem: Aangaande Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en al het volk:
20 En hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om ter dood veroordeeld te worden, en Hem gekruisigd hebben.
21 Wij vertrouwden erop dat Hij het was die Israël zou verlossen. En bovendien is het vandaag al de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn.
22 Ook hebben enkele vrouwen uit ons gezelschap, die vroeg bij het graf waren, ons verbaasd.
23 En toen zij zijn lichaam niet vonden, gingen zij terug en zeiden dat zij ook een visioen van engelen hadden gezien, die zeiden dat hij leefde.
24 En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.
25 Toen zei Hij tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al wat de profeten gesproken hebben!
26 Moest de Christus niet al deze dingen lijden en zo in zijn heerlijkheid binnengaan?
27 En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven stond.
28 Toen zij het dorp naderden waarheen zij gingen, deed Hij alsof Hij verder wilde gaan.
29 Maar zij drongen bij hem aan, zeggende: Blijf bij ons; want het is bij de avond, en de dag is gedaald. En hij ging in om bij hen te blijven.
30 En het gebeurde, terwijl Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, het zegende, brak en het hun gaf.
31 En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem; maar Hij verdween uit hun gezicht.
32 En zij zeiden tot elkaar: Was ons hart niet brandende in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en toen Hij voor ons de Schriften opende?
33 En zij stonden op datzelfde uur op en keerden terug naar Jeruzalem, en vonden de elf vergaderd, en hen die bij hen waren,
34 en zeiden: De Heer is waarlijk opgewekt en is aan Simon verschenen.
35 En zij vertelden wat er onderweg gebeurd was, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.
36 En terwijl zij aldus spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tot hen: Vrede zij u.
37 Maar zij werden zeer bevreesd en vreesden, en meenden dat zij een geest zagen.
38 En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld, en waarom rijzen er overleggingen op in uw harten?
39 Zie mijn handen en mijn voeten, dat Ik het Zelf ben; betast Mij en ziet, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals gij ziet, dat Ik heb.
40 En nadat Hij dit gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn voeten.
41 En toen zij het van vreugde nog niet konden geloven en zich verwonderden, zei Hij tot hen: Hebben jullie hier iets te eten?
42 En zij gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat.
43 En Hij nam het en at het voor hun ogen op.
44 En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes, in de profeten en in de psalmen.
45 Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen,
46 En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, en aldus moest de Christus lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.
47 En in zijn naam moet bekering en vergeving van zonden gepredikt worden onder alle volken, te beginnen bij Jeruzalem.
48 En jullie zijn getuigen van deze dingen.
49 En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar u moet in de stad Jeruzalem blijven, totdat u bekleed zult zijn met kracht uit de hoogte.

50 En Hij leidde hen naar buiten tot bij Bethanië, en Hij
hief Zijn handen op en zegende hen.
51 En het gebeurde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van
hen gescheiden werd en opgenomen in de hemel.
52 En zij aanbaden Hem en keerden met grote vreugde
naar Jeruzalem terug.
53 En wij waren voortdurend in de tempel, loofden en
prezen God. Amen.

John

HOOFDSTUK 1

1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.
2 Dit was in het begin bij God.
3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder het Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.
4 In Hem was leven en het leven was het licht der mensen.
5 En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.
6 Er kwam een man, door God gezonden, en zijn naam was Johannes.
7 Hij kwam als getuige, om te getuigen van het Licht, opdat alle mensen door Hem zouden geloven.
8 Hij was niet dat Licht, maar werd gezonden om van dat Licht te getuigen.
9 Dat was het ware Licht, dat ieder mens verlicht die in de wereld komt.
10 Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend.
11 Hij kwam tot het zijne, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen.
12 Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven.
13 Die niet uit bloed, noch uit de wil van vlees, noch uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.
14 En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.
15 Johannes getuigde van Hem en riep: Deze was het van wie ik zei: Hij die na mij komt, is vóór mij geworden, want Hij was er eerder dan ik.
16 En uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade.
17 Want de wet is door Mozes gegeven, maar de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen.
18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem van de Vader is, die heeft Hem ons verklaard.
19 En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden priesters en Levieten uit Jeruzalem stuurden om hem te vragen: Wie bent u?
20 En hij bekende het en ontkende het niet, maar hij bekende: Ik ben de Christus niet.
21 En zij vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elias? En hij zeide: Ik ben het niet. Zijt gij die profeet? En hij antwoordde: Neen.
22 Toen zeiden zij tot Hem: Wie zijt Gij? opdat wij een antwoord mogen geven aan degenen, die ons gezonden hebben. Wat zegt Gij van Uzelf?
23 Hij zei: Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heer recht, zoals de profeet Jesaja gezegd heeft.
24 En degenen die gezonden waren, waren uit de Farizeeën.
25 En zij vroegen Hem en zeiden tot Hem: Waarom doopt Gij dan, indien Gij de Christus niet zijt, noch Elia, noch de profeet?
26 Johannes antwoordde hun en zeide: Ik doop met water, maar er staat Eén onder u, Die gij niet kent:
27 Hij is het, die na mij komt en vóór mij wordt, en wiens schoenriem ik niet waardig ben los te maken.
28 Dit gebeurde in Bethabara, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes doopte.
29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en zei: Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.
30 Deze is het van wie ik zei: Na mij komt een man die vóór mij was, want hij was er eerder dan ik.
31 En ik kende Hem niet, maar opdat Hij aan Israël geopenbaard zou worden, daarom ben ik gekomen om met water te dopen.
32 En Johannes getuigde en zei: Ik heb de Geest uit de hemel zien neerdalen als een duif, en Hij bleef op Hem.
33 En ik kende Hem niet, maar Hij die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die heeft tot mij gezegd: Op Wie gij de Geest zult zien nederdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt.
34 En ik heb gezien en getuigd, dat Deze de Zoon van God is.
35 De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn discipelen.
36 En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam Gods!
37 En de twee discipelen hoorden hem spreken en volgden Jezus.
38 En Jezus keerde zich om, en zag dat zij Hem volgden, en zeide tot hen: Wat zoekt gij? Zij zeiden tot Hem: Rabbi (wat vertaald betekent: Meester), waar woont Gij?
39 Hij zeide tot hen: Komt en ziet. Zij kwamen en zagen, waar Hij woonde, en bleven die dag bij Hem; want het was omtrent het tiende uur.
40 Een van de twee die Johannes hadden horen spreken en hem gevolgd waren, was Andreas, de broer van Simon Petrus.
41 Deze vond eerst zijn broer Simon en zei tegen hem: Wij hebben de Messias gevonden, wat vertaald wordt als Christus.
42 En hij bracht hem tot Jezus. En Jezus, hem aanschouwende, zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Jona; gij zult Cefas genoemd worden, hetgeen vertaald wordt: Steen.
43 De volgende dag wilde Jezus naar Galilea gaan en trof Filippus aan, en zei tegen hem: Volg Mij.
44 Filippus kwam uit Betsaïda, de stad van Andreas en Petrus.
45 Filippus vond Nathanaël en zei tegen hem: Wij hebben Hem gevonden over wie Mozes in de Wet en de Profeten geschreven heeft: Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazareth.
46 En Nathanaël zeide tot Hem: Kan uit Nazareth iets goeds zijn? Filippus zeide tot Hem: Kom en zie.
47 Jezus zag Nathanaël naar Zich toe komen en zei over hem: Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is!
48 Nathanaël zeide tot Hem: Vanwaar kent Gij Mij? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Vóór Filippus u riep, toen gij onder de vijgenboom waart, zag Ik u.
49 Nathanaël antwoordde en zei tegen Hem: Meester, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël.
50 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Omdat Ik tot u gezegd heb, dat Ik u onder de vijgenboom zag, gelooft gij? Gij zult grotere dingen zien dan deze.

51 En Hij zeide tot Hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, van nu af zult gij de hemel geopend zien, en de engelen Gods opstijgen en neerdalen op de Zoon des mensen.

HOOFDSTUK 2

1 En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galilea; en de moeder van Jezus was daar.
2 En Jezus werd, samen met zijn discipelen, uitgenodigd voor de bruiloft.
3 Toen er bij hen gebrek aan wijn was, zei de moeder van Jezus tegen Hem: Ze hebben geen wijn meer.
4 Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u te maken? Mijn uur is nog niet gekomen.
5 Zijn moeder zei tegen de dienaren: Alles wat hij tegen jullie zegt, moet je doen.
6 Ook stonden daar zes stenen watervaten, volgens het reinigingsgebruik van de Joden, elk met een inhoud van twee of drie vaten.
7 Jezus zeide tot hen: Vul de watervaten met water. En zij vulden ze tot aan de rand.
8 En hij zeide tot hen: Schept het nu uit, en brengt het aan den leider van het feest. En zij droegen het.
9 Toen de ceremoniemeester het water geproefd had, dat wijn geworden was, en hij niet wist waar het vandaan kwam (maar de dienaren die het water geschept hadden, wisten het wel), riep de ceremoniemeester de bruidegom,
10 En hij zei tegen hem: Iedereen zet eerst de goede wijn voor, en als men er goed van gedronken heeft, dan de mindere; maar jij hebt de goede wijn tot nu toe bewaard.
11 Dit was het begin van de wonderen die Jezus deed in Kana in Galilea, en Hij openbaarde zijn heerlijkheid; en zijn discipelen geloofden in hem.
12 Hierna ging Hij naar Kapernaüm, Hij, Zijn moeder, Zijn broers en Zijn discipelen. En zij bleven daar niet lang.
13 En het Pascha der Joden was nabij, en Jezus ging op naar Jeruzalem,
14 En zij vonden in de tempel de verkopers van runderen, schapen en duiven, en de wisselaars zaten.
15 En nadat Hij een gesel van touwtjes gemaakt had, dreef Hij ze allen uit de tempel, ook de schapen en de runderen. Ook wierp Hij het geld van de wisselaars op de grond en gooide de tafels omver.
16 En tot hen, die de duiven verkochten, zeide Hij: Neem dit alles van hier weg; maakt het huis van Mijn Vader niet tot een huis van koophandel.
17 En zijn discipelen herinnerden zich dat er geschreven is: De ijver voor uw huis heeft mij verteerd.
18 Toen antwoordden de Joden en zeiden tot Hem: Welk teken laat Gij ons zien, dat Gij deze dingen doet?
19 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem weer opbouwen.
20 Toen zeiden de Joden: Zesenveertig jaar is aan deze tempel gebouwd, en Gij zult hem in drie dagen laten herrijzen?
21 Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam.
22 Toen Hij dan uit de doden was opgewekt, herinnerden Zijn discipelen zich dat Hij dit tot hen gezegd had, en zij geloofden de Schrift en het woord dat Jezus gesproken had.
23 Toen Hij op het Pascha, het feest, in Jeruzalem was, gingen velen in Zijn Naam geloven, omdat ze de tekenen zagen die Hij deed.
24 Maar Jezus vertrouwde Zichzelf niet aan hen toe, omdat Hij hen allen kende,
25 En het was niet nodig dat iemand van de mens getuigde; want Hij wist wat in de mens was.

HOOFDSTUK 3

1 Er was een man uit de Farizeeën, genaamd Nikodemus, een overste van de Joden.
2 Deze kwam des nachts naar Jezus toe en zei tegen Hem: Meester, wij weten dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen die Gij doet, als God niet met hem is.
3 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.
4 Nikodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Kan hij voor de tweede keer in de buik van zijn moeder gaan en geboren worden?
5 Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.
6 Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest.
7 Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet wederom geboren worden.
8 De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt of waar hij heen gaat. Zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.
9 Nikodemus antwoordde en zeide tot Hem: Hoe kunnen deze dingen gebeuren?
10 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Bent u de leraar van Israël, en weet u deze dingen niet?
11 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken wat Wij weten, en getuigen wat Wij gezien hebben, en gij neemt Ons getuigenis niet aan.
12 Als Ik u over aardse zaken heb gesproken en u gelooft niet, hoe zult u dan geloven als Ik u over hemelse zaken spreek?
13 En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel neergedaald is, namelijk de Zoon des mensen, die in de hemel is.
14 En zoals Mozes de slang in de woestijn omhoog geheven heeft, zo moet ook de Zoon des mensen omhoog geheven worden.
15 opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.
16 Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.
17 Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door hem behouden zou worden.
18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.
19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht, want hun werken waren slecht.
20 Want ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn daden niet bestraft worden.

21 Maar wie de waarheid doet, komt tot het licht, opdat van zijn daden openbaar wordt dat zij in God gedaan zijn.
22 Hierna kwamen Jezus en zijn discipelen in Judea, bleven daar bij hen en doopten.
23 En ook Johannes doopte in Enon bij Salim, omdat daar veel water was. Zij kwamen en lieten zich dopen.
24 Want Johannes was nog niet in de gevangenis geworpen.
25 Toen ontstond er een geschil tussen enkele discipelen van Johannes en de Joden over de reiniging.
26 En zij kwamen tot Johannes en zeiden tot Hem: Rabbi, de man die bij u was aan de overzijde van de Jordaan, van wie gij getuigd hebt, zie, Hij doopt en allen komen tot Hem.
27 Johannes antwoordde en zei: Geen mens kan iets ontvangen, als het hem niet uit de hemel gegeven is.
28 U getuigt zelf van mij dat ik gezegd heb: Ik ben niet de Christus, maar ik ben voor Hem uit gezonden.
29 Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert, verheugt zich zeer over de stem van de bruidegom. Zo is mijn blijdschap dan vervuld.
30 Hij moet groter worden, maar ik kleiner.
31 Wie van boven komt, staat boven allen. Wie uit de aarde is, is aards en spreekt uit de aarde. Wie uit de hemel komt, staat boven allen.
32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en niemand neemt Zijn getuigenis aan.
33 Wie zijn getuigenis aanvaardt, heeft verzegeld dat God waarachtig is.
34 Want Hij Die God gezonden heeft, spreekt de woorden Gods; want God geeft Hem de Geest niet met mate.
35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in zijn hand gegeven.
36 Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem.

HOOFDSTUK 4

1 Toen de Heer dan vernam dat de Farizeeën hadden gehoord dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes,
2 (Hoewel Jezus zelf niet doopte, maar zijn discipelen,)
3 Hij verliet Judea en vertrok opnieuw naar Galilea.
4 En hij moest door Samaria gaan.
5 Toen kwam hij bij een stad in Samaria, die Sichar heet, dicht bij het stuk land dat Jakob aan zijn zoon Jozef had gegeven.
6 En daar was de bron van Jakob. Jezus dan, vermoeid van de reis, zat aldus bij de bron; en het was omtrent het zesde uur.
7 Er kwam een Samaritaanse vrouw om water te putten. Jezus zei tegen haar: Geef Mij te drinken.
8 (Want zijn discipelen waren naar de stad gegaan om voedsel te kopen.)
9 Toen zei de Samaritaanse vrouw tegen Hem: Hoe kunt U, een Jood, mij om drinken vragen, terwijl Ik een Samaritaanse vrouw ben? Want Joden gaan niet om met Samaritanen.
10 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Als u wist wat God geeft en wie het is die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, zou u het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water hebben gegeven.
11 De vrouw zei tegen Hem: Heer, U hebt geen emmer om mee te scheppen en de put is diep. Waar haalt U dan het levende water vandaan?
12 Bent u soms groter dan onze vader Jakob, die ons de put gaf en er zelf uit dronk, met zijn kinderen en zijn vee?
13 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Iedereen die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen.
14 Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Integendeel, het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.
15 De vrouw zei tegen Hem: Heer, geef mij dat water, dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik niet meer hierheen te komen om te putten.
16 Jezus zei tegen haar: Ga heen, roep je man en kom hier.
17 De vrouw antwoordde en zeide: Ik heb geen man. Jezus zeide tot haar: Gij hebt terecht gezegd: Ik heb geen man.
18 Want gij hebt vijf mannen gehad, en degene, die gij nu hebt, is uw man niet. Dat hebt gij naar waarheid gezegd.
19 De vrouw zei tegen Hem: Heer, ik zie dat U een profeet bent.
20 Onze vaderen hebben op deze berg aanbeden; en gij zegt: in Jeruzalem is de plaats waar men moet aanbidden.
21 Jezus zei tegen haar: Vrouw, geloof Mij, de tijd komt dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden.
22 Gij aanbidt wat gij niet weet; wij aanbidden wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden.
23 Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid. Want de Vader zoekt zulke aanbidders.
24 God is een Geest, en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en in waarheid.
25 De vrouw zei tegen Hem: Ik weet dat de Messias komt (die Christus genoemd wordt). Wanneer Die komt, zal Hij ons alles verkondigen.
26 Jezus zei tegen haar: Ik ben het, die met u spreek.
27 En toen kwamen zijn discipelen en verwonderden zich erover dat hij met de vrouw sprak. Niemand zei: Wat zoekt u? of: Waarom spreekt u met haar?
28 Toen liet de vrouw haar waterkruik staan, ging naar de stad en zei tegen de mannen:
29 Kom, zie een mens die mij alles verteld heeft wat ik gedaan heb. Zou Hij niet de Christus zijn?
30 Toen gingen zij de stad uit en kwamen bij Hem.
31 Ondertussen vroegen zijn discipelen Hem: Meester, eet.
32 Maar Hij zei tegen hen: Ik heb voedsel om te eten, dat jullie niet kennen.
33 Daarom zeiden de discipelen tot elkaar: Heeft iemand hem iets te eten gebracht?
34 Jezus zei tegen hen: Mijn spijs is dat ik de wil doe van Hem die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbreng.
35 Zegt gij niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u: Slaat uw ogen op en aanschouwt de velden, want zij zijn al wit om te oogsten.
36 En wie maait, ontvangt loon en verzamelt vrucht voor het eeuwige leven, zodat zowel hij die zaait als hij die maait zich samen kunnen verblijden.
37 En hierin is dat woord waar: De een zaait, en de ander maait.

38 Ik heb jullie uitgezonden om te oogsten waarvoor jullie geen enkele inspanning hebben geleverd. Anderen hebben gewerkt en jullie zijn in hun arbeid betrokken.
39 En velen van de Samaritanen uit die stad geloofden in Hem, om het woord van de vrouw, die getuigde: Alles wat ik gedaan heb, heeft Hij mij verteld.
40 Toen de Samaritanen bij Hem kwamen, verzochten zij Hem bij hen te blijven. En Hij bleef daar twee dagen.
41 En nog veel meer mensen kwamen tot geloof door zijn woord;
42 En zij zeiden tot de vrouw: Nu geloven wij niet om uw woord, want wij hebben Hem zelf gehoord en weten, dat Deze werkelijk is de Christus, de Heiland der wereld.
43 En na twee dagen vertrok Hij vandaar en ging naar Galilea.
44 Want Jezus heeft Zelf getuigd, dat een profeet in zijn eigen vaderland geen eer heeft.
45 Toen Hij in Galilea kwam, ontvingen de Galileeërs Hem, omdat zij alles gezien hadden wat Hij in Jeruzalem op het feest gedaan had. Zij waren immers ook naar het feest gegaan.
46 Zo kwam Jezus weer in Kana in Galilea, waar Hij het water wijn maakte. En er was een zekere edelman, wiens zoon ziek was in Kapernaüm.
47 Toen hij hoorde dat Jezus uit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar Hem toe en smeekte Hem om mee te gaan en zijn zoon te genezen. Want deze lag op sterven.
48 Toen zei Jezus tegen hem: Als u geen tekenen en wonderen ziet, zult u niet geloven.
49 De edelman zei tegen hem: Heer, kom toch naar beneden, voordat mijn kind sterft.
50 Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de man geloofde het woord, dat Jezus tot hem gesproken had, en hij ging heen.
51 En terwijl hij afdaalde, kwamen zijn dienaren hem tegemoet en berichtten hem: Uw zoon leeft.
52 Toen vroeg hij hun het uur, waarop hij beter was geworden. En zij zeiden tot hem: Gisteren op het zevende uur verliet hem de koorts.
53 De vader wist dat het op hetzelfde uur was, waarop Jezus tegen hem had gezegd: Uw zoon leeft. En hij geloofde, en heel zijn huis.
54 Dit was alweer het tweede wonder dat Jezus deed, toen Hij vanuit Judea naar Galilea kwam.

HOOFDSTUK 5

1 Hierna was er een feest van de Joden, en Jezus ging naar Jeruzalem.
2 Nu is er in Jeruzalem, bij de Schaapsmarkt, een badhuis, dat in het Hebreeuws Bethesda heet, en dat vijf zuilengangen heeft.
3 Daar lag een grote menigte van machteloze mensen, blinden, lammen en verdorde mensen, wachtend op de beweging van het water.
4 Want op een gegeven moment daalde er een engel in het badwater af en beroerde het water. Als dan iemand er als eerste in stapte nadat het water beroerd was, werd hij genezen van welke ziekte hij ook had.
5 En er was een man die al achtendertig jaar ziek was.
6 Toen Jezus hem zag liggen en wist dat hij al lange tijd zo lag, zei Hij tegen hem: Wilt u gezond worden?
7 De zieke antwoordde Hem: Heer, ik heb geen mens om mij, zodra het water in beroering komt, in het bad te werpen; en terwijl ik onderweg ben, daalt een ander vóór mij af.
8 Jezus zei tegen hem: Sta op, neem uw bed op en loop.
9 En terstond werd de man gezond, en hij nam zijn bed op en liep. Het was sabbat op die dag.
10 De Joden zeiden dan tot de genezene: Het is sabbat; het is u niet geoorloofd uw bed te dragen.
11 Hij antwoordde hun: Hij die mij gezond gemaakt heeft, Die heeft tot mij gezegd: Neem uw bed op en wandel.
12 Toen vroegen zij Hem: Wie is de man die tot u zei: Neem uw bed op en loop?
13 En degene die genezen werd, wist niet wie het was. Want Jezus had Zich teruggetrokken, omdat er veel mensen op die plaats waren.
14 Daarna vond Jezus hem in de tempel en zei tegen hem: Zie, je bent gezond geworden. Zondig niet meer, opdat je niet iets ergers overkomt.
15 De man ging weg en vertelde de Joden dat het Jezus was die hem gezond had gemaakt.
16 Daarom vervolgden de Joden Jezus en probeerden Hem te doden, omdat Hij deze dingen op de sabbat deed.
17 Maar Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.
18 Daarom probeerden de Joden hem des te meer te doden, omdat hij niet alleen de sabbat schond, maar ook God zijn Vader noemde en zichzelf daarmee aan God gelijkstelde.
19 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets van Zichzelf doen, of Hij moet het de Vader zien doen. Want al wat Die doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.
20 Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet. En Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, zodat u zich verwondert.
21 Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil.
22 Want de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven;
23 Dat alle mensen de Zoon eren, zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, die Hem gezonden heeft.
24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, maar is overgegaan uit de dood in het leven.
25 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat zij die haar horen, zullen leven.
26 Want zoals de Vader leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven leven te hebben in Zichzelf,
27 En Hij heeft Hem macht gegeven om ook het oordeel te voltrekken, omdat Hij de Zoon des mensen is.
28 Verwonder u hierover niet, want de tijd komt dat allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen,
29 En zij zullen tevoorschijn komen: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, en zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.
30 Ik kan uit Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet Mijn eigen wil zoek, maar de wil van Hem, Die Mij gezonden heeft.

31 Als ik over mijzelf getuig, is mijn getuigenis niet betrouwbaar.
32 Er is een ander die van Mij getuigt, en Ik weet dat het getuigenis dat hij van Mij getuigt, waar is.
33 Jullie hebben tot Johannes gezonden, en hij heeft voor de waarheid getuigd.
34 Maar ik neem geen getuigenis van mensen aan, maar ik zeg dit, opdat u zalig wordt.
35 Hij was een brandend en schijnend licht, en u hebt u voor een korte tijd in zijn licht willen verheugen.
36 Maar ik heb een getuigenis dat groter is dan dat van Johannes. Want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om te voltooien, dezelfde werken die Ik doe, getuigen van Mij dat de Vader Mij gezonden heeft.
37 En de Vader, die Mij gezonden heeft, heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt Zijn stem nooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien.
38 En zijn woord blijft niet in u, want die Hij gezonden heeft, die gelooft u niet.
39 Onderzoek de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en ze zijn het die van Mij getuigen.
40 En gij wilt niet tot Mij komen, opdat gij leven hebt.
41 Ik ontvang geen eer van mensen.
42 Maar ik ken u: u hebt de liefde van God niet in u.
43 Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en u ontvangt Mij niet. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u ontvangen.
44 Hoe kunt u geloven, terwijl u eer van elkaar ontvangt en de eer die alleen van God komt, niet zoekt?
45 Denk niet dat Ik u bij de Vader zal aanklagen; er is Iemand die u aanklaagt, namelijk Mozes, op wie u hebt vertrouwd.
46 Want als u Mozes had geloofd, zou u Mij hebben geloofd, want hij heeft over Mij geschreven.
47 Maar als u zijn geschriften niet gelooft, hoe zult u dan mijn woorden geloven?

HOOFDSTUK 6

1 Hierna stak Jezus het meer van Galilea over, dat wil zeggen het meer van Tiberias.
2 En een grote menigte volgde Hem, omdat zij de tekenen zagen die Hij aan de zieken deed.
3 En Jezus ging de berg op en zat daar met zijn discipelen.
4 En het Pascha, het feest van de Joden, was nabij.
5 Toen Jezus dan zijn ogen opsloeg en zag dat er een grote menigte naar Hem toe kwam, zei Hij tegen Filippus: Waar zullen wij brood kopen, zodat deze mensen kunnen eten?
6 En dit zei Hij om Hem op de proef te stellen, want Hij wist zelf wat Hij zou doen.
7 Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd denariën brood is voor hen niet genoeg, zodat ieder van hen er maar een klein beetje van kan nemen.
8 Een van zijn discipelen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei tegen hem:
9 Er is hier een jongen met vijf gerstebroden en twee visjes. Maar wat hebben die voor zoveel?
10 En Jezus zei: Laat de mannen zitten. Er was nu veel gras op die plaats. De mannen gingen dus zitten, in getal ongeveer vijfduizend.
11 En Jezus nam de broden, en nadat Hij gedankt had, verdeelde Hij ze onder de discipelen, en de discipelen verdeelden ze onder hen die daar zaten. Evenzo ook van de vissen, zoveel als zij wilden.
12 Toen ze verzadigd waren, zei Hij tegen Zijn discipelen: Verzamel de overgebleven stukken, zodat er niets verloren gaat.
13 Zij verzamelden ze en vulden twaalf manden met de stukken van de vijf gerstebroden die overgebleven waren voor hen die gegeten hadden.
14 Toen de mannen het wonder zagen dat Jezus had gedaan, zeiden ze: Dit is werkelijk de profeet die in de wereld zou komen.
15 Toen Jezus begreep dat ze van plan waren om hem met geweld mee te nemen en koning te maken, vertrok hij weer helemaal alleen naar de berg.
16 En toen het al avond was geworden, daalden zijn discipelen af naar de zee,
17 En ging in een schip, en voer over de zee naar Kapernaüm. En het was al donker geworden, en Jezus was niet tot hen gekomen.
18 En de zee ontstond door een hevige wind die woei.
19 Toen ze ongeveer vijfentwintig of dertig stadiën verder geroeid hadden, zagen ze Jezus op het meer lopen en dicht bij het schip komen. Ze werden bang.
20 Maar Hij zei tegen hen: Ik ben het; wees niet bang.
21 Toen namen ze hem gewillig op in het schip. En meteen lag het schip aan de oever van de weg waarheen ze gingen.
22 Toen de menigte die aan de overkant van de zee stond, de volgende dag zag dat er geen ander schip was dan dat waarin zijn discipelen waren gegaan, en dat Jezus niet met zijn discipelen in het schip was gegaan, maar dat zijn discipelen alleen waren weggegaan,
23 (Maar er kwamen nog andere boten uit Tiberias dicht bij de plaats waar zij brood gegeten hadden, nadat de Heer gedankt had.)
24 Toen de menigte zag dat Jezus daar niet was, en ook zijn discipelen niet, gingen ook zij scheep en gingen naar Kafarnaüm om Jezus te zoeken.
25 Toen zij Hem aan de overkant van de zee vonden, zeiden zij tot Hem: Meester, wanneer zijt Gij hier gekomen?
26 Jezus antwoordde hun en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, u zoekt Mij niet omdat u tekenen gezien hebt, maar omdat u van de broden gegeten hebt en verzadigd bent.
27 Werk niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven. De Zoon des mensen zal u die geven. Want Hem heeft God, de Vader, verzegeld.
28 Toen zeiden zij tot Hem: Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen doen?
29 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dit is het werk van God: dat u gelooft in Hem die Hij gezonden heeft.
30 Zij zeiden dan tot Hem: Welk teken laat Gij dan zien, opdat wij U mogen geloven? Wat doet Gij?
31 Onze voorouders hebben het manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven staat: Brood uit de hemel gaf Hij hun te eten.
32 Jezus zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar Mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel.
33 Want het brood van God is Hij die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft.
34 Toen zeiden zij tot Hem: Heere, geef ons altijd dit brood.

35 En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft, zal beslist geen dorst meer hebben.
36 Maar Ik heb u gezegd: Ook u hebt Mij gezien, maar u gelooft Mij niet.
37 Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen.
38 Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet om Mijn wil te doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft.
39 En dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft, dat Ik niets verlies van alles wat Hij Mij gegeven heeft, maar dat Ik het opwek op de jongste dag.
40 En dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft; en Ik zal hem opwekken op de laatste dag.
41 Toen morden de Joden tegen Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.
42 En zij zeiden: Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef, wiens vader en moeder wij kennen? Hoe kan Hij dan zeggen: Ik ben uit de hemel neergedaald?
43 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Mor niet onder elkaar.
44 Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem opwekken op de jongste dag.
45 Er staat geschreven in de profeten: En zij zullen allen door God geleerd worden. Een ieder dan, die van de Vader gehoord en geleerd heeft, komt tot Mij.
46 Niet dat iemand de Vader gezien heeft, behalve hij die van God is; die heeft de Vader gezien.
47 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven.
48 Ik ben het brood des levens.
49 Uw voorouders hebben in de woestijn het manna gegeten en zijn gestorven.
50 Dit is het brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens ervan eet en niet sterft.
51 Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij in eeuwigheid leven. En het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, voor het leven van de wereld.
52 De Joden twistten dan ook onder elkaar en zeiden: Hoe kan deze man ons zijn vlees te eten geven?
53 Jezus zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als u het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf.
54 Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem opwekken op de laatste dag.
55 Want mijn vlees is waarlijk voedsel en mijn bloed is waarlijk drank.
56 Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.
57 Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij.
58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals het manna dat uw voorouders aten en waardoor zij gestorven zijn. Wie van dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.
59 Deze dingen zei Hij in de synagoge, toen Hij te Kapernaüm onderwees.
60 Toen dan ook velen van zijn discipelen dit hoorden, zeiden zij: Deze woorden zijn hard; wie kan ze aanhoren?
61 Toen Jezus bij Zichzelf wist dat Zijn discipelen hierover morden, zei Hij tegen hen: Neemt dit u in de maling?
62 En als u nu eens de Mensenzoon ziet opvaren naar de plaats waar Hij eerst was?
63 Het is de Geest die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.
64 Maar er zijn sommigen onder u die niet geloven. Want Jezus wist van het begin af wie het waren die niet geloofden, en wie Hem zouden verraden.
65 En Hij zeide: Daarom heb Ik tot u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem door Mijn Vader gegeven is.
66 Vanaf dat moment gingen velen van zijn leerlingen terug en gingen niet meer met hem mee.
67 Toen zei Jezus tegen de twaalf: Wilt u ook niet weggaan?
68 Simon Petrus antwoordde Hem: Heere, tot wie zouden wij heengaan? Gij spreekt woorden van eeuwig leven.
69 En wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.
70 Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet jullie twaalf uitgekozen? En één van jullie is een duivel.
71 Hij bedoelde Judas Iskariot, de zoon van Simon, want hij was het die Hem zou overleveren, een van de twaalf.

HOOFDSTUK 7

1 Hierna trok Jezus rond in Galilea. Hij wilde namelijk niet in Judea rondtrekken, omdat de Joden Hem wilden doden.
2 Het Loofhuttenfeest van de Joden was bijna aangebroken.
3 Zijn broers zeiden dan tot Hem: Ga van hier en ga naar Judea, opdat ook Uw discipelen de werken zien die Gij doet.
4 Want er is geen mens die iets in het verborgene doet, en hij zoekt zelf openbaar te worden. Indien gij deze dingen doet, vertoon u dan aan de wereld.
5 Want ook zijn broers geloofden niet in hem.
6 Toen zei Jezus tegen hen: Mijn tijd is nog niet gekomen, maar jullie tijd is altijd bereid.
7 De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig, dat haar werken slecht zijn.
8 Gaat gijlieden op naar dit feest; Ik ga nog niet op naar dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.
9 Nadat Hij deze woorden tot hen gesproken had, bleef Hij in Galilea.
10 Maar toen zijn broers weg waren, ging ook hij naar het feest, niet openlijk, maar in het geheim.
11 Toen zochten de Joden Hem op het feest en vroegen: Waar is Hij?
12 En er ontstond veel gemor onder het volk over Hem. Want sommigen zeiden: Hij is een goed man. Anderen zeiden: Neen, maar Hij bedriegt het volk.
13 Maar niemand sprak openlijk over hem, uit vrees voor de Joden.
14 Toen het feest bijna voorbij was, ging Jezus naar de tempel en gaf onderwijs.
15 En de Joden verwonderden zich en zeiden: Hoe kan deze man de taal verstaan, terwijl hij nooit geleerd heeft?
16 Jezus antwoordde hun en zei: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem Die Mij gezonden heeft.

17 Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van deze leer weten of zij van God komt, dan wel of Ik uit Mijzelf spreek.
18 Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer; maar wie de eer zoekt van hem die hem gezonden heeft, die is waarachtig en er is geen ongerechtigheid in hem.
19 Heeft Mozes u de wet niet gegeven? En toch houdt niemand van u de wet. Waarom wilt u mij doden?
20 Het volk antwoordde en zeide: Gij hebt een duivel in u; wie is van plan u te doden?
21 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Eén werk heb Ik gedaan, en u verwondert zich er allen over.
22 Daarom heeft Mozes u de besnijdenis gegeven, niet omdat het van Mozes is, maar omdat het van de vaderen is. Op de sabbatdag moet u een mens besnijden.
23 Wanneer iemand op de sabbatdag besneden wordt, zodat de wet van Mozes niet overtreden wordt, zijn jullie dan boos op Mij, omdat Ik op de sabbatdag een mens geheel gezond heb gemaakt?
24 Oordeel niet naar de schijn, maar oordeel rechtvaardig.
25 Toen zeiden sommigen van de inwoners van Jeruzalem: Is dit niet de man die zij zoeken te doden?
26 Maar zie, hij spreekt vrijmoedig, en zij zeggen niets tot hem. Weten de oversten wel, dat deze de Christus zelf is?
27 Van deze mens weten wij echter waar Hij vandaan komt, maar wanneer Christus komt, weet niemand waar Hij vandaan komt.
28 Jezus riep in de tempel, terwijl Hij leerde, en zei: Jullie kennen Mij en jullie weten waar Ik vandaan ben. En Ik ben niet van Mijzelf gekomen, maar Hij Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, Die jullie niet kennen.
29 Maar Ik ken Hem, want Ik ben van Hem, en Hij heeft Mij gezonden.
30 Toen probeerden ze Hem te grijpen, maar niemand greep Hem, omdat Zijn uur nog niet gekomen was.
31 En velen uit het volk geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus komt, zal Hij dan meer tekenen doen dan deze Man gedaan heeft?
32 Toen de Farizeeën hoorden dat het volk zulke dingen over Hem beweerde, stuurden zij en de overpriesters dienaren om Hem gevangen te nemen.
33 Toen zei Jezus tegen hen: Nog een korte tijd ben Ik bij u, en dan ga Ik naar Hem die Mij gezonden heeft.
34 Gij zult Mij zoeken, maar gij zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, daarheen kunt gij niet komen.
35 Toen zeiden de Joden tot elkaar: Waar zal Hij heengaan, dat wij Hem niet vinden? Zal Hij naar de verstrooiden onder de heidenen gaan en de heidenen leren?
36 Wat betekent dit voor een woord, dat Hij zegt: Gij zult Mij zoeken en niet vinden, en waar Ik ben, daarheen kunt gij niet komen?
37 Op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij dan tot Mij komen en drinken.
38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.
39 Dit zei Hij echter van de Geest, die zij, die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.
40 Toen velen van het volk dit hoorden, zeiden zij: Waarlijk, dit is de Profeet.
41 Anderen zeiden: Deze is de Christus. Maar sommigen zeiden: Zal de Christus uit Galilea komen?
42 Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David woonde?
43 Er ontstond verdeeldheid onder het volk vanwege hem.
44En sommigen van hen wilden Hem grijpen, maar niemand sloeg de hand aan Hem.
45 Toen kwamen de dienaars bij de overpriesters en de Farizeeën en zeiden tegen hen: Waarom hebt u hem niet laten komen?
46 De dienaren antwoordden: Nooit heeft een mens zo gesproken als deze mens.
47 Toen antwoordden de Farizeeën hun: Zijt ook gij misleid?
48 Heeft iemand van de leiders of van de Farizeeën in hem geloofd?
49 Maar dit volk, dat de wet niet kent, is vervloekt.
50 Nicodemus zei tegen hen: Hij was een van hen die 's nachts naar Jezus toe was gekomen.
51 Kan onze wet een mens oordelen, voordat zij hem gehoord heeft en weet wat hij doet?
52 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Zijt Gij ook uit Galilea? Zoek en zie, want uit Galilea staat geen profeet op.
53 En ieder ging naar zijn eigen huis.

HOOFDSTUK 8

1 Jezus ging naar de Olijfberg.
2 En des morgens vroeg kwam Hij weer in de tempel, en al het volk kwam naar Hem toe; en Hij ging zitten en onderwees hen.
3 En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw tot Hem, die op overspel betrapt was; en nadat zij haar in het midden hadden gezet,
4 Zij zeiden tot Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel.
5 Mozes heeft ons in de wet geboden, dat zulke mensen gestenigd moesten worden. Maar wat zegt gij?
6 Dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij Hem zouden kunnen beschuldigen. Maar Jezus boog zich neder en schreef met zijn vinger op de grond, alsof Hij hen niet hoorde.
7 Toen zij Hem bleven ondervragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen naar haar werpen.
8 En opnieuw boog Hij zich voorover en schreef op de grond.
9 En zij die dit hoorden, werden door hun eigen geweten overtuigd en gingen één voor één weg, te beginnen bij de oudsten, en zij bleven alleen achter, en de vrouw die in het midden stond.
10 Toen Jezus opstond en niemand zag behalve de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld?
11 Zij zeide: Niemand, Heere! En Jezus zeide tot haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen, en zondig niet meer.
12 Jezus sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht des levens hebben.
13 De Farizeeën zeiden dan tot Hem: Gij getuigt van Uzelf; uw getuigenis is niet waar.

14 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Hoewel Ik van Mijzelf getuig, is Mijn getuigenis toch waar. Ik weet namelijk waar Ik vandaan kom en waar Ik heen ga. Maar jullie kunnen niet weten waar Ik vandaan kom en waar Ik heen ga.
15 Jullie oordelen naar het vlees, maar ik oordeel over niemand.
16 En toch, als Ik oordeel, dan is Mijn oordeel waarachtig, want Ik ben niet alleen, maar Ik en de Vader Die Mij gezonden heeft.
17 Ook staat er in uw wet geschreven dat het getuigenis van twee mensen waar is.
18 Ik getuig van Mijzelf, en de Vader die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij.
19 Zij zeiden dan tot Hem: Waar is uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent Mij niet, noch Mijn Vader; indien gij Mij kendet, zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben.
20 Deze woorden sprak Jezus bij de schatkamer, terwijl Hij in de tempel onderwijs gaf. En niemand greep Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen.
21 Jezus zei opnieuw tegen hen: Ik ga heen en jullie zullen Mij zoeken, maar jullie zullen in jullie zonden sterven. Waar Ik heenga, kunnen jullie niet komen.
22 Toen zeiden de Joden: Zal hij zelfmoord plegen? Want hij zegt: Waar ik heenga, kunt u niet komen.
23 En Hij zeide tot hen: Gij zijt van beneden, Ik ben van boven. Gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.
24 Daarom heb Ik u gezegd dat u in uw zonden zult sterven. Want als u niet gelooft dat Ik het ben, zult u in uw zonden sterven.
25 Zij zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En Jezus zeide tot hen: Hetzelfde, dat Ik u van den beginne gezegd heb.
26 Ik heb nog veel over u te zeggen en te oordelen, maar Hij die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en Ik spreek tot de wereld wat Ik van Hem gehoord heb.
27 Zij begrepen niet dat Hij tot hen over de Vader sprak.
28 Toen zei Jezus tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen omhooggeheven hebt, zult u weten dat Ik het ben en dat Ik niets uit Mijzelf doe, maar dat Ik deze dingen spreek zoals de Vader Mij geleerd heeft.
29 En Hij Die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt.
30 Toen hij deze woorden sprak, kwamen er veel mensen tot geloof in hem.
31 Jezus zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen.
32 En gij zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.
33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams nageslacht en zijn nooit aan iemand onderworpen geweest. Hoe kunt Gij dan zeggen: Gij zult vrij worden?
34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Een ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde.
35 En de slaaf blijft niet voor eeuwig in het huis, maar de Zoon blijft voor eeuwig.
36 Wanneer de Zoon u dan vrijmaakt, zult u werkelijk vrij zijn.
37 Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent. Toch probeert u Mij te doden, omdat Mijn woord bij u geen plaats vindt.
38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; en jullie doen wat jullie bij jullie Vader gezien hebben.
39 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tot hen: Indien gij kinderen van Abraham waart, zoudt gij de werken van Abraham doen.
40 Maar nu probeert u Mij te doden, een mens die u de waarheid heeft gezegd, die Ik van God gehoord heb. Dit heeft Abraham niet gedaan.
41 Gij doet de werken van uw vader. Toen zeiden zij tot Hem: Wij zijn niet uit hoererij geboren; wij hebben één Vader, namelijk God.
42 Jezus zei tegen hen: Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben, want Ik ben van God uitgegaan en gekomen; niet van Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.
43 Waarom begrijpt u mijn woorden niet? Omdat u mijn woorden niet kunt horen.
44 Gij zijt uit uw vader den duivel, en de begeerten uws vaders wilt gij doen. Hij was een moordenaar van den beginne, en is in de waarheid niet gebleven, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit het zijne; want hij is een leugenaar, en de vader der leugen.
45 Maar omdat Ik u de waarheid zeg, gelooft u Mij niet.
46 Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de waarheid spreek, waarom gelooft gij Mij niet?
47 Wie uit God is, luistert naar de woorden van God. Daarom luistert u niet, omdat u niet uit God bent.
48 Toen antwoordden de Joden en zeiden tot Hem: Zeggen wij niet terecht, dat Gij een Samaritaan zijt en dat Gij een demon hebt?
49 Jezus antwoordde: Ik heb geen duivel, maar Ik eer Mijn Vader, en u onteert Mij.
50 En ik zoek niet mijn eigen eer; er is iemand die zoekt en oordeelt.
51 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als iemand Mijn woord in acht neemt, zal hij de dood beslist niet zien.
52 Toen zeiden de Joden tot Hem: Nu weten wij, dat Gij een duivel hebt. Abraham is gestorven, en de profeten; en Gij zegt: Indien iemand Mijn woord bewaart, die zal de dood niet smaken.
53 Zijt Gij meerder dan onze vader Abraham, die gestorven is? En de profeten zijn gestorven; wie maakt Gij Uzelf?
54 Jezus antwoordde: Als Ik Mijzelf eer, betekent Mijn eer niets; het is Mijn Vader Die Mij eert, van Wie gij zegt, dat Hij uw God is.
55 En gij hebt Hem niet gekend, maar Ik ken Hem. En indien Ik zou zeggen: Ik ken Hem niet, dan zou Ik een leugenaar zijn, evenals gij. Maar Ik ken Hem, en Ik onderhoud zijn woord.
56 Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien; en toen hij die zag, was hij blij.
57 Toen zeiden de Joden tot Hem: U bent nog geen vijftig jaar oud, en hebt U Abraham gezien?
58 Jezus zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: vóór Abraham geboren was, ben Ik.
59 Toen raapten ze stenen op om naar Hem te werpen. Maar Jezus verborg Zich en verliet de tempel. Hij liep midden tussen hen door en ging voorbij.

HOOFDSTUK 9

1 Toen Jezus voorbijging, zag Hij een man die blind was vanaf zijn geboorte.

2 En zijn discipelen vroegen Hem, zeggende: Meester, wie heeft gezondigd, deze man of zijn ouders, dat hij blind geboren is?
3 Jezus antwoordde: Noch deze man heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar dit is gebeurd, opdat de werken Gods in hem openbaar zouden worden.
4 Ik moet de werken doen van Hem die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand kan werken.
5 Zolang ik in de wereld ben, ben ik het licht van de wereld.
6 Toen Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, maakte van het speeksel klei en zalfde de ogen van de blinde met de klei,
7 En hij zei tegen hem: Ga heen, was u in het badwater van Siloam, hetgeen vertaald wordt met: uitgezonden. Hij ging dan heen, waste zich en kwam ziende terug.
8 De buren dan en zij die vroeger gezien hadden dat hij blind was, zeiden: Is dit niet de man die daar zat te bedelen?
9 Sommigen zeiden: Deze is het; anderen zeiden: Hij lijkt op Hem; maar Hij zei: Ik ben het.
10 Daarom zeiden zij tot Hem: Hoe zijn Uw ogen geopend?
11 Hij antwoordde en zei: Een man die Jezus genoemd wordt, maakte slijk, zalfde mijn ogen en zei tegen mij: Ga naar het badwater van Siloam en was je. Ik ging erheen, waste me en werd ziende.
12 Toen zeiden zij tot hem: Waar is hij? Hij zei: Ik weet het niet.
13 Ze brachten de man die vroeger blind was geweest, naar de Farizeeën.
14 En het was de sabbatdag waarop Jezus het leem maakte en zijn ogen opende.
15 Toen vroegen ook de Farizeeën Hem weer, hoe Hij het gezicht teruggekregen had. Hij zeide tot hen: Hij deed slijk op mijn ogen, en ik waste mij, en zie.
16 Daarom zeiden sommigen van de Farizeeën: Deze mens is niet uit God, omdat hij de sabbatdag niet houdt. Anderen zeiden: Hoe kan een mens, die een zondaar is, zulke tekenen doen? En er ontstond verdeeldheid onder hen.
17 Zij zeiden wederom tot den blinde: Wat zegt gij van Hem, dat Hij uw ogen geopend heeft? Hij zeide: Hij is een profeet.
18 Maar de Joden geloofden niet dat hij blind was geweest en weer kon zien, totdat ze de ouders van de man die weer kon zien, hadden geroepen.
19 En zij vroegen hun, zeggende: Is dit uw zoon, van wie gij zegt dat hij blind geboren is? Hoe kan hij dan nu zien?
20 Zijn ouders antwoordden hun en zeiden: Wij weten dat dit onze zoon is, en dat hij blind geboren is.
21 Maar hoe hij nu kan zien, weten wij niet; en wie zijn ogen geopend heeft, weten wij niet. Hij is meerderjarig; vraag het hem zelf; hij zal het zelf wel zeggen.
22 Dit zeiden zijn ouders, omdat zij bang waren voor de Joden. De Joden hadden namelijk al afgesproken dat als iemand Hem als de Christus zou belijden, hij uit de synagoge zou worden geworpen.
23 Daarom zeiden zijn ouders: Hij is oud genoeg; vraag het hem zelf.
24 Toen riepen zij wederom de man die blind was geweest, en zeiden tot hem: Geef God de eer; wij weten, dat deze mens een zondaar is.
25 Hij antwoordde en zei: Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien.
26 Toen zeiden zij opnieuw tot Hem: Wat heeft Hij u gedaan? Hoe heeft Hij uw ogen geopend?
27 Hij antwoordde hun: Ik heb het u al verteld, maar u hebt niet geluisterd. Waarom wilt u het opnieuw horen? Wilt u ook zijn discipelen zijn?
28 Toen beschimpten zij Hem en zeiden: Gij zijt zijn discipel, en wij zijn discipelen van Mozes.
29 Wij weten dat God tot Mozes gesproken heeft; maar van deze weten wij niet waar hij vandaan komt.
30 De man antwoordde en zeide tot hen: Wat is dit toch wonderlijk, dat gij niet weet, waar Hij vandaan komt, en toch heeft Hij mijn ogen geopend.
31 Wij weten nu dat God de zondaars niet hoort. Maar als iemand God dient en zijn wil doet, naar hem luistert Hij.
32 Sinds het begin der wereld heeft men niet gehoord dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend.
33 Als deze man niet van God was, zou hij niets kunnen doen.
34 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Gij zijt geheel in zonden geboren, en leert Gij ons? En zij wierpen Hem uit.
35 Jezus hoorde dat ze hem hadden uitgeworpen, en toen Hij hem had gevonden, zei Hij tegen hem: Gelooft u in de Zoon van God?
36 Hij antwoordde en zei: Wie is Hij, Heere, dat ik in Hem mag geloven?
37 En Jezus zeide tot hem: Gij hebt Hem gezien, en Hij is het, Die met u spreekt.
38 En hij zeide: Heere, ik geloof! En hij aanbad Hem.
39 En Jezus zeide: Tot een oordeel ben Ik in deze wereld gekomen, opdat de niet-zienden zouden zien, en de zienden blind zouden worden.
40 Toen hoorden sommigen van de Farizeeën, die bij Hem waren, deze woorden en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind?
41 Jezus zei tegen hen: Als jullie blind waren, zouden jullie geen zonde hebben. Maar nu jullie zeggen: Wij zien, blijft jullie zonde.

HOOFDSTUK 10

1 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie niet door de deur de schaapskooi binnengaat, maar ergens anders naar binnen klimt, die is een dief en een rover.
2 Maar wie door de deur binnengaat, is de herder van de schapen.
3 Voor hem doet de deurwachter open, en de schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten.
4 Wanneer hij zijn schapen naar buiten heeft gebracht, gaat hij vóór ze uit en de schapen volgen hem, omdat ze zijn stem kennen.
5 En een vreemde zullen zij niet volgen, maar zij zullen van hem vluchten, omdat zij de stem van vreemden niet kennen.
6 Deze gelijkenis sprak Jezus tot hen, maar zij begrepen niet wat het betekende wat Hij tot hen sprak.
7 Jezus zei opnieuw tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de Deur voor de schapen.
8 Allen die vóór Mij gekomen zijn, waren dieven en rovers, maar de schapen hebben naar hen niet geluisterd.

9 Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden; hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.
10 De dief komt alleen om te stelen, te slachten en te verdelgen. Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed.
11 Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor de schapen.
12 Maar iemand die een huurling is en geen herder, en wiens schapen niet van hem zijn, ziet een wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht; en de wolf grijpt ze en jaagt ze uiteen.
13 De huurling vlucht, want hij is een huurling en hij bekommert zich niet om de schapen.
14 Ik ben de goede herder, ik ken de mijne en de mijnen kennen mij.
15 Zoals de Vader Mij kent, zo ken Ik de Vader; en Ik geef Mijn leven voor de schapen.
16 En Ik heb nog andere schapen, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen naar Mijn stem luisteren, en het zal worden één kudde en één herder.
17 Daarom heeft de Vader mij lief, omdat ik mijn leven geef om het opnieuw te nemen.
18 Niemand neemt het Mij af, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen, en Ik heb macht het weer te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.
19 Er ontstond dan ook opnieuw verdeeldheid onder de Joden vanwege deze woorden.
20 En velen van hen zeiden: Hij heeft een duivel en is waanzinnig; waarom luistert gij naar hem?
21 Anderen zeiden: Dit zijn niet de woorden van hem die een duivel heeft. Kan een duivel de ogen van blinden openen?
22 En het was het feest van de tempelinwijding in Jeruzalem, en het was winter.
23 En Jezus liep in de tempel, in de zuilengang van Salomo.
24 Toen kwamen de Joden rondom Hem en zeiden tot Hem: Hoe lang laat Gij ons twijfelen? Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons ronduit.
25 Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, maar u hebt het niet geloofd. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij.
26 Maar u gelooft niet, omdat u niet tot mijn schapen behoort, zoals ik u gezegd heb.
27 Mijn schapen horen naar mijn stem, en Ik ken ze en zij volgen Mij.
28 En Ik geef hun eeuwig leven; zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken.
29 Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meer dan allen, en niemand kan ze uit de hand van Mijn Vader roven.
30 Ik en de Vader zijn één.
31 Toen pakten de Joden opnieuw stenen op om Hem te stenigen.
32 Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele goede werken van de Vader laten zien. Om welke van die werken wilt u Mij stenigen?
33 De Joden antwoordden Hem: Niet om een goed werk stenigen wij U, maar om godslastering en omdat Gij, een mens, Uzelf God maakt.
34 Jezus antwoordde hun: Staat er niet in uw wet geschreven: Ik heb gezegd: U bent goden?
35 Als Hij hen goden noemde, tot wie het Woord van God kwam, en de Schrift kan niet gebroken worden,
36 Zegt gij tot Hem, Die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert, omdat Ik gezegd heb: Ik ben de Zoon van God?
37 Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet.
38 Maar als Ik het doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.
39 Daarom probeerden zij Hem opnieuw te grijpen, maar Hij ontkwam uit hun hand.
40 En hij ging weer weg over de Jordaan, naar de plaats waar Johannes eerst gedoopt had, en bleef daar.
41 En velen kwamen tot Hem en zeiden: Johannes heeft wel geen enkel wonder gedaan, maar alles wat Johannes van Deze zei, was waar.
42 En velen geloofden daar in Hem.

HOOFDSTUK 11

1 Er was iemand ziek, met name Lazarus. Hij kwam uit Bethanië, het dorp van Maria en haar zuster Martha.
2 (Het was Maria die de Heer met olie gezalfd had en zijn voeten met haar haren had afgedroogd, wier broer Lazarus ziek was.)
3 Daarom stuurden zijn zusters hem de boodschap: Heere, zie, hij, die Gij liefhebt, is ziek.
4 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar tot eer van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt zou worden.
5 Jezus had Martha, haar zuster en Lazarus lief.
6 Toen hij hoorde dat hij ziek was, bleef hij nog twee dagen op de plaats waar hij was.
7 Daarna zei Hij tegen Zijn discipelen: Laten we weer naar Judea gaan.
8 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Meester, de Joden hebben U onlangs geprobeerd te stenigen; en gaat U daar weer heen?
9 Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in de dag? Als iemand overdag wandelt, struikelt hij niet, omdat hij het licht van deze wereld ziet.
10 Maar als iemand 's nachts loopt, struikelt hij, omdat er geen licht in hem is.
11 Dit zei Hij, en daarna zei Hij tot hen: Onze vriend Lazarus slaapt; maar Ik ga heen om hem uit de slaap te wekken.
12 Toen zeiden zijn discipelen: Heer, als hij slaapt, zal hij beter worden.
13 Jezus sprak echter over zijn dood. Zij dachten echter dat hij sprak over het rusten in de slaap.
14 Toen zei Jezus openlijk tegen hen: Lazarus is gestorven.
15 En ik ben blij om u, dat ik daar niet was, opdat u zou geloven. Laten we toch naar hem toe gaan.
16 Toen zei Thomas, ook wel Didymus genoemd, tegen zijn medeleerlingen: Laten wij ook gaan, dan sterven wij met Hem.
17 Toen Jezus terugkwam, zag Hij dat Hij al vier dagen in het graf lag.
18 Bethanië lag dicht bij Jeruzalem, ongeveer vijftien stadiën daarvandaan.

19 En er kwamen veel Joden naar Martha en Maria om hen te troosten over het verlies van hun broer.
20 Zodra Martha hoorde dat Jezus kwam, ging ze Hem tegemoet. Maria bleef echter in huis zitten.
21 Toen zei Martha tegen Jezus: Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.
22 Maar ik weet dat God u ook nu al alles zal geven wat u Hem zult vragen.
23 Jezus zei tegen haar: Uw broer zal opstaan.
24 Martha zei tegen Hem: Ik weet dat Hij zal opstaan in de opstanding op de laatste dag.
25 Jezus zei tegen haar: Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.
26 En een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven. Gelooft gij dit?
27 Zij antwoordde Hem: Ja, Heere, ik geloof, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou.
28 En nadat zij dit gezegd had, ging zij heen en riep Maria, haar zuster, in het geheim, en zei: De Meester is er en hij roept u.
29 Toen zij dat hoorde, stond zij snel op en ging naar hem toe.
30 Jezus was nog niet in het dorp aangekomen, maar bevond zich nog op de plaats waar Martha Hem ontmoette.
31 Toen de Joden dan, die bij haar in huis waren en haar troostten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging, volgden zij haar en zeiden: Zij gaat naar het graf om daar te wenen.
32 Toen Maria bij Jezus aankwam en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer en zei tegen Hem: Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.
33 Toen Jezus haar zag wenen, en ook de Joden die met haar meegekomen waren, zag wenen, werd hij ontroerd in de geest en raakte in beroering.
34 En zeiden: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot hem: Heere, kom en zie.
35 Jezus weende.
36 Toen zeiden de Joden: Zie, hoe lief Hij hem had!
37 En sommigen van hen zeiden: Had Deze, Die de ogen van de blinde geopend heeft, er niet voor kunnen zorgen dat ook deze mens niet stierf?
38 Jezus dan, wederom in Zichzelf zuchtende, komt tot het graf; het was een spelonk, en er lag een steen op.
39 Jezus zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster van den dode, zeide tot Hem: Heere, hij riekt reeds; want hij is reeds vier dagen dood.
40 Jezus zei tegen haar: Heb Ik u niet gezegd dat u de heerlijkheid van God zult zien als u gelooft?
41 Toen namen zij de steen weg van de plaats waar de dode gelegd was. En Jezus hief zijn ogen op en zei: Vader, ik dank U dat U mij verhoord hebt.
42 En ik wist, dat Gij Mij altijd verhoort; maar ter wille van de menigte, die rondom Mij staat, zeg ik dit, opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.
43 En nadat Hij dit gezegd had, riep Hij met luide stem: Lazarus, kom naar buiten!
44 En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Maakt hem los, en laat hem gaan.
45 Veel Joden die bij Maria gekomen waren en gezien hadden wat Jezus gedaan had, geloofden in hem.
46 Maar sommigen van hen gingen naar de Farizeeën en vertelden hun wat Jezus gedaan had.
47 Toen kwamen de overpriesters en de Farizeeën bijeen in een raad en zeiden: Wat doen wij? Want deze Man doet veel tekenen.
48 Als wij hem zo laten leven, zullen alle mensen in hem geloven. En dan zullen de Romeinen komen en ons zowel onze plaats als ons volk afpakken.
49 En een van hen, met name Kajafas, die datzelfde jaar hogepriester was, zei tegen hen: Jullie weten helemaal niets,
50 Denk er ook niet over na dat het beter voor ons is dat één mens sterft voor het volk, en dat niet het hele volk verloren gaat.
51 En dit zei hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus voor dat volk zou sterven.
52 En dat niet alleen voor dat volk, maar ook om de kinderen van God die over de hele wereld verspreid waren, bijeen te brengen.
53 Vanaf die dag beraadslaagden zij er samen over om hem ter dood te brengen.
54 Jezus wandelde dus niet langer openlijk onder de Joden, maar ging vandaar naar een landstreek dicht bij de woestijn, naar een stad die Efraïm heette, en bleef daar met zijn discipelen.
55 Het Pascha voor de Joden was bijna aangebroken. Velen gingen vóór het Pascha uit het land naar Jeruzalem om zich te reinigen.
56 Toen zochten zij Jezus en zeiden onder elkaar, terwijl zij in de tempel stonden: Wat dunkt u, dat Hij niet naar het feest komt?
57 De hogepriesters en de Farizeeën hadden opdracht gegeven dat als iemand te weten kwam waar Hij was, hij dat moest vertellen, zodat ze Hem konden grijpen.

HOOFDSTUK 12

1 Zes dagen voor het Pascha kwam Jezus in Bethanië aan, waar Lazarus was, die gestorven was en die Hij uit de dood had opgewekt.
2 Daar maakten zij voor Hem een maaltijd klaar, en Martha bediende. Lazarus was echter een van de mensen die met Hem aanlagen.
3 Maria nam een pond kostbare narduszalf en zalfde daarmee de voeten van Jezus. Ook droogde ze zijn voeten af met haar haren. En het hele huis werd vervuld met de geur van de zalf.
4 Toen zei een van zijn discipelen, Judas Iskariot, de zoon van Simon, die Hem zou verraden:
5 Waarom werd deze zalf niet voor driehonderd penningen verkocht en aan de armen gegeven?
6 Dit zei hij niet omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat hij een dief was, die de beurs beheerde en weghaalde wat erin zat.
7 Toen zei Jezus: Laat haar met rust; zij heeft dit bewaard tot de dag dat ik begraven word.
8 Want de armen hebt u altijd bij u, maar Mij hebt u niet altijd.
9 Veel Joden wisten dus dat Hij daar was. En ze kwamen niet alleen ter wille van Jezus, maar ook om Lazarus te zien, die Hij uit de dood had opgewekt.
10 De overpriesters beraadslaagden echter om ook Lazarus te doden.

11 Omdat velen van de Joden om zijnentwil weggegaan waren en in Jezus geloofden.
12 Toen de volgende dag een grote menigte naar het feest gekomen was, hoorden zij dat Jezus naar Jeruzalem kwam.
13 Zij namen takken van palmbomen, gingen Hem tegemoet en riepen: Hosanna! Gezegend is de Koning van Israël, Die komt in de Naam van de HEERE.
14 En toen Jezus een jonge ezel gevonden had, ging Hij daarop zitten, zoals geschreven staat:
15 Wees niet bang, dochter van Sion! Zie, uw Koning komt, gezeten op een ezelsveulen.
16 Zijn discipelen begrepen dit aanvankelijk niet. Maar toen Jezus verheerlijkt was, herinnerden zij zich dat deze dingen over Hem geschreven waren en dat zij deze dingen aan Hem gedaan hadden.
17 De mensen die bij Hem waren toen Hij Lazarus uit het graf riep en hem uit de dood opwekte, hebben daarvan getuigd.
18 Daarom ontmoetten ook de mensen hem, die hadden gehoord dat hij dit wonder had gedaan.
19 De Farizeeën zeiden dan onder elkaar: Ziet u, dat u geen enkel voordeel hebt? Zie, de wereld gaat Hem achterna.
20 En er waren enige Grieken onder hen die op het feest waren gekomen om te aanbidden.
21 Deze ging dan naar Filippus, die uit Bethsaïda in Galilea kwam, en vroeg hem: Heer, wij zouden Jezus wel willen ontmoeten.
22 Filippus kwam en vertelde het aan Andreas. Andreas en Filippus vertelden het opnieuw aan Jezus.
23 En Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden.
24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij op zichzelf, maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort.
25 Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het behouden voor het eeuwige leven.
26 Indien iemand Mij dient, moet hij Mij volgen; en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Indien iemand Mij dient, zal de Vader hem eren.
27 Nu is mijn ziel ontroerd, en wat zal ik zeggen? Vader, verlos mij uit deze ure; maar hierom ben ik in deze ure gekomen.
28 Vader, verheerlijk Uw Naam. Toen kwam er een stem uit de hemel, die zeide: Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken.
29 De menigte die erbij stond en het hoorde, zei: ‘Het heeft gedonderd.’ Anderen zeiden: ‘Een engel heeft tot hem gesproken.’
30 Jezus antwoordde en zei: Deze stem is niet vanwege Mij gekomen, maar ter wille van u.
31 Nu gaat het oordeel over deze wereld; nu zal de overste van deze wereld buitengeworpen worden.
32 En als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken.
33 Hiermee gaf hij aan welke dood hij zou sterven.
34 De menigte antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat Christus tot in eeuwigheid blijft; en hoe zegt Gij dan: De Zoon des mensen moet verhoogd worden? Wie is deze Zoon des mensen?
35 Toen zeide Jezus tot hen: Nog een heel klein poosje is het licht bij u; wandelt, zolang u het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalle; want die in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij heengaat.
36 Zolang u het licht hebt, gelooft in het licht, opdat u kinderen des lichts moogt zijn. Deze dingen sprak Jezus, en Hij ging heen, en verborg Zich voor hen.
37 En hoewel Hij zoveel wonderen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij toch niet in Hem.
38 Opdat het woord van de profeet Jesaja vervuld zou worden, dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? En aan wie is de arm des Heeren geopenbaard?
39 Daarom konden zij niet geloven, omdat Jesaja opnieuw gezegd had:
40 Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, opdat zij met hun ogen niet zouden zien en met hun hart niet zouden verstaan, en zij zouden zich bekeren, en Ik hen zou genezen.
41 Dit zei Jesaja, toen hij zijn heerlijkheid zag en over Hem sprak.
42 Toch geloofden ook velen van de leiders in Hem, maar vanwege de Farizeeën beleden zij het niet, uit angst dat zij uit de synagoge zouden worden geworpen.
43 Want zij waren meer gesteld op de eer van mensen dan op de eer van God.
44 Jezus riep en zei: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem Die Mij gezonden heeft.
45 En wie Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft.
46 Ik ben als een licht in de wereld gekomen, opdat iedereen die in mij gelooft, niet in de duisternis blijft.
47 En indien iemand Mijn woorden hoort en ze niet gelooft, Ik zal hem niet oordelen. Want Ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te behouden.
48 Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iemand die hem oordeelt: Het woord dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen op de laatste dag.
49 Want Ik heb niet vanuit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet.
50 En ik weet dat zijn gebod het eeuwige leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zoals de Vader Mij gezegd heeft.

HOOFDSTUK 13

1 Vóór het paasfeest wist Jezus dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader. Hij had de zijnen die in de wereld waren, liefgehad en had hen lief tot het einde.
2 Toen de maaltijd afgelopen was, had de duivel Judas, de zoon van Simon Iskariot, al in het hart gegeven Hem te verraden.
3 Jezus wist dat de Vader Hem alle dingen in handen had gegeven, en dat Hij van God was uitgegaan en naar God heenging.
4 Toen hij na de maaltijd opstond, legde hij zijn kleren af, nam een linnen doek en omgordde zich daarmee.
5 Daarna goot Hij water in een waskom en begon de voeten van de discipelen te wassen en ze af te drogen met de linnen doek waarmee Hij omgord was.
6 Toen kwam Hij bij Simon Petrus, en Petrus zei tegen Hem: Heere, wilt Gij mij de voeten wassen?
7 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het later weten.

8 Petrus zeide tot Hem: Gij zult Mij de voeten in eeuwigheid niet wassen. Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel met Mij.
9 Simon Petrus zei tegen Hem: Heere, laat dan niet alleen mijn voeten komen, maar ook mijn handen en mijn hoofd.
10 Jezus zei tegen hem: Wie gebaad heeft, heeft alleen nog maar de voeten nodig, want hij is al geheel rein. Jullie zijn wel rein, maar niet allen.
11 Want hij wist wie hem zou verraden; daarom zei hij: Jullie zijn niet allemaal rein.
12 Toen Hij hun voeten gewassen had, Zijn kleren aangedaan had en weer aan de grond gezeten was, zei Hij tegen hen: Begrijpen jullie wat Ik voor jullie gedaan heb?
13 Jullie noemen Mij Meester en Heer, en terecht, want dat ben Ik.
14 Wanneer Ik, uw Heer en Meester, uw voeten gewassen heb, behoort ook u elkaars voeten te wassen.
15 Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u doet zoals Ik u gedaan heb.
16 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een dienaar is niet groter dan zijn heer, en een gezant is niet groter dan hij die hem gezonden heeft.
17 Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet.
18 Ik spreek niet van u allen; Ik weet wie Ik heb uitgekozen, maar de Schrift moet vervuld worden: Die met Mij het brood eet, heeft Zijn hiel tegen Mij opgeheven.
19 En Ik zeg het u, voordat het gebeurt, opdat u, wanneer het gebeurt, gelooft dat Ik het ben.
20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie ontvangt, wie Ik zend, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt hem die Mij gezonden heeft.
21 Toen Jezus dit gezegd had, werd Hij ontroerd in Zijn geest en getuigde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden.
22 Toen keken de leerlingen elkaar aan en twijfelden over wie Hij sprak.
23 Nu lag een van zijn leerlingen, die door Jezus werd liefgehad, aan zijn borst.
24 Simon Petrus wenkte Hem om te vragen, wie het was met wie Hij sprak.
25 Toen legde hij zich aan de borst van Jezus en zei tegen Hem: Heer, wie is het?
26 Jezus antwoordde: Hij is het, aan wie Ik een broodje zal geven, als Ik het gedoopt heb. En toen Hij het broodje gedoopt had, gaf Hij het aan Judas Iskariot, de zoon van Simon.
27 En na het brood kwam de satan in hem. Toen zeide Jezus tot hem: Wat gij doet, doe het haastig.
28 Niemand van de aanwezigen begreep echter, waarom Hij dit tot Hem zei.
29 Want sommigen van hen dachten, omdat Judas de beurs hield, dat Jezus tegen hem zei: Koop de dingen die wij nodig hebben voor het feest, of dat hij iets aan de armen moest geven.
30 Toen hij het stuk brood had genomen, ging hij meteen naar buiten. Het was nacht geworden.
31 Toen hij dan naar buiten ging, zei Jezus: Nu is de Mensenzoon verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt.
32 Als God in Hem verheerlijkt wordt, zal God Hem ook in Zichzelf verheerlijken, ja, Hij zal Hem onmiddellijk verheerlijken.
33 Kinderkens, nog een heel klein poosje ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken; en gelijk Ik tot de Joden gezegd heb: Waar Ik heenga, kunt gij niet komen; alzo zeg Ik u nu.
34 Een nieuw gebod geef Ik u: dat u elkaar liefhebt. Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.
35 Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.
36 Simon Petrus zei tot Hem: Heere, waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde hem: Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen, maar gij zult Mij later volgen.
37 Petrus zei tegen Hem: Heere, waarom kan ik U nu niet volgen? Ik zal mijn leven voor U geven.
38 Jezus antwoordde hem: Wilt gij uw leven om Mijnentwil geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De haan zal niet kraaien, voordat gij Mij driemaal verloochend hebt.

HOOFDSTUK 14

1 Laat uw hart niet ontroerd zijn. Geloof in God en geloof ook in Mij.
2 In het huis van mijn Vader zijn veel woningen; anders zou ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.
3 En wanneer Ik heengegaan ben en een plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn, waar Ik ben.
4 En waar Ik heenga, weet u ook de weg.
5 Thomas zei tegen Hem: Heere, wij weten niet, waar Gij heengaat; hoe kunnen wij dan de weg weten?
6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.
7 Indien gij Mij kendet, zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent gij Hem en hebt gij Hem gezien.
8 Filippus zei tegen Hem: Heer, toon ons de Vader en het is ons genoeg.
9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent u Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Hoe zegt u dan: Toon ons de Vader?
10 Gelooft gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf; maar de Vader, Die in Mij blijft, doet de werken.
11 Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is. En zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf.
12 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader.
13 En wat u ook vraagt in mijn naam, ik zal het doen, zodat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt.
14 Als u iets in mijn naam vraagt, zal ik het doen.
15 Als u Mij liefhebt, zult u Mijn geboden onderhouden.
16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft in eeuwigheid,
17 namelijk de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.
18 Ik zal u niet als wezen achterlaten: Ik kom naar u toe.
19 Nog een heel korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar jullie zullen Mij zien. Want Ik leef en jullie zullen leven.
20 Op die dag zult u weten dat Ik in mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u.

21 Wie mijn geboden heeft en ze in acht neemt, die is het die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.
22 Judas, niet Judas Iskariot, zei tegen Hem: Heer, hoe komt het dat U Zichzelf aan ons zult openbaren en niet aan de wereld?
23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem wonen.
24 Wie Mij niet liefheeft, bewaart Mijn woorden niet. En het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft.
25 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u ben.
26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb.
27 Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Laat uw hart niet ontroerd worden en laat het niet bevreesd worden.
28 Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen en kom weder tot u. Indien gij Mij liefhad, zoudt gij u verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot den Vader; want de Vader is meerder dan Ik.
29 En nu heb Ik het u gezegd, voordat het gebeurt, opdat u, wanneer het gebeurt, zult geloven.
30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de overste van deze wereld komt en heeft niets aan Mij.
31 Maar opdat de wereld erkenne, dat Ik den Vader liefheb; en gelijk de Vader Mij geboden heeft, zo doe Ik het ook. Sta op, laten wij van hier gaan.

HOOFDSTUK 15

1 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.
2 Elke rank aan mij die geen vrucht draagt, neemt hij weg; en elke rank die wel vrucht draagt, reinigt hij, opdat zij meer vrucht zal dragen.
3 En gij zijt rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.
4 Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als ze niet in de wijnstok blijft, zo kunt u het ook niet, als u niet in Mij blijft.
5 Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunnen jullie niets doen.
6 Wie niet in Mij blijft, wordt buitengeworpen als een rank en verdordt; men verzamelt ze en gooit ze in het vuur, en ze worden verbrand.
7 Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, kunt u vragen wat u wilt, en het zal u gegeven worden.
8 Hierin wordt mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en mijn discipelen bent.
9 Zoals de Vader Mij heeft liefgehad, heb Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.
10 Als u mijn geboden in acht neemt, zult u in mijn liefde blijven, zoals ik de geboden van mijn Vader in acht heb genomen en in zijn liefde blijf.
11 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zou blijven en uw blijdschap volkomen zou worden.
12 Dit is mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals ik u heb liefgehad.
13 Niemand heeft grotere liefde dan wie zijn leven geeft voor zijn vrienden.
14 Jullie zijn mijn vrienden, als jullie doen wat ik jullie gebied.
15 Ik noem jullie voortaan geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn heer doet. Vrienden heb Ik echter genoemd, want alles wat Ik van de Vader gehoord heb, heb Ik jullie bekendgemaakt.
16 Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat alles wat gij de Vader bidt in Mijn Naam, hij u dat geve.
17 Dit gebied ik u: dat u elkaar liefhebt.
18 Als de wereld u haat, weet dan dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft.
19 Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben. Maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitgekozen, daarom haat de wereld u.
20 Gedenk het woord dat Ik tot u gesproken heb: De dienaar is niet meer dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zullen zij ook het uwe bewaren.
21 Maar dit alles zullen zij u aandoen omwille van mijn Naam, omdat zij Hem niet kennen Die Mij gezonden heeft.
22 Als Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zouden zij geen zonde hebben; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde.
23 Wie Mij haat, haat ook Mijn Vader.
24 Als Ik niet onder hen de werken had gedaan die niemand anders gedaan heeft, zouden zij geen zonde hebben. Maar nu hebben zij het gezien en toch haten zij zowel Mij als Mijn Vader.
25 Maar dit gebeurt, opdat het woord vervuld wordt dat in hun wet geschreven staat: Zij hebben Mij zonder reden gehaat.
26 Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die van Mij getuigen.
27 En ook jullie moeten getuigen, want jullie zijn van het begin af aan bij Mij geweest.

HOOFDSTUK 16

1 Ik heb dit tot u gesproken, opdat u niet geërgerd zult worden.
2 Zij zullen u uit de synagogen werpen. Ja, er komt een tijd dat iedereen die u doodt, zal denken dat hij God een dienst bewijst.
3 En dit zullen zij u doen, omdat zij de Vader niet hebben gekend, en ook Mij niet.
4 Maar deze dingen heb Ik u gezegd, opdat gij, wanneer de tijd komt, u zult herinneren, dat Ik u daarvan gezegd heb. En deze dingen heb Ik u van het begin af niet gezegd, omdat Ik bij u was.
5 Maar nu ga ik heen naar Hem Die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar ga Je heen?
6 Maar omdat Ik dit tot u gesproken heb, is uw hart vervuld van droefheid.
7 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u dat Ik wegga. Want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u

toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.
8 En als Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.
9 Van zonde, omdat zij niet in Mij geloven;
10 Van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot Mijn Vader, en u zult Mij niet meer zien,
11 Van oordeel, omdat de overste van deze wereld geoordeeld is.
12 Ik heb jullie nog veel meer te zeggen, maar jullie kunnen het nu nog niet verdragen.
13 Maar wanneer Die komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen in de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.
14 Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.
15 Al wat de Vader heeft, is het Mijne. Daarom heb Ik gezegd dat Hij het uit het Mijne zal nemen en het u zal verkondigen.
16 Nog een korte tijd en jullie zullen Mij niet meer zien, en weer een korte tijd en jullie zullen Mij zien, want Ik ga heen naar de Vader.
17 Toen zeiden sommigen van zijn discipelen tot elkaar: Wat betekent dit, dat hij tegen ons zegt: Nog een korte tijd en jullie zullen mij niet meer zien, en weer een korte tijd en jullie zullen mij zien? En: Omdat ik naar de Vader ga?
18 Zij zeiden dan: Wat betekent dit, dat Hij zegt: Nog een korte tijd? Wij weten niet, wat Hij zegt.
19 Jezus wist dat zij Hem ernaar vroegen en zei tegen hen: Vraagt u onder elkaar wat Ik gezegd heb: Nog een korte tijd en u zult Mij niet zien, en weer: Nog een korte tijd en u zult Mij zien?
20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zult wenen en weeklagen, maar de wereld zal zich verblijden; en gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal in vreugde veranderen.
21 Wanneer een vrouw baart, heeft zij verdriet, omdat haar uur gekomen is. Maar zodra zij het kind gebaard heeft, denkt zij niet meer aan de benauwdheid, omdat zij blij is dat er een mens ter wereld is gekomen.
22 En gij hebt nu dan wel droefheid, maar Ik zal u wederzien, en uw hart zal zich verblijden, en uw blijdschap zal niemand u ontnemen.
23 En te dien dage zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Al wat gij den Vader zult bidden in Mijn Naam, Hij zal het u geven.
24 Tot nu toe hebt u niets in mijn naam gebeden. Vraag en u zult ontvangen, zodat uw blijdschap volkomen zal zijn.
25 Deze dingen heb Ik in spreekwoorden tot u gesproken. Maar er komt een tijd dat Ik niet meer in spreekwoorden tot u zal spreken, maar het u openlijk over de Vader zal verkondigen.
26 Op die dag zult u in mijn naam bidden, en Ik zeg u niet dat Ik de Vader voor u zal bidden.
27 Want de Vader Zelf heeft u lief, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan.
28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; opnieuw verlaat Ik de wereld en ga heen naar de Vader.
29 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij ronduit en gebruikt geen spreekwoorden.
30 Nu zijn wij er zeker van dat U alles weet, en dat het niet nodig is dat iemand U erom vraagt. Daarom geloven wij dat U van God bent gekomen.
31 Jezus antwoordde hun: Gelooft u nu?
32 Zie, de tijd komt en is nu gekomen, dat gij verstrooid zult worden, ieder naar het zijne, en Mij alleen zult laten; en toch ben Ik niet alleen, want de Vader is met Mij.
33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

HOOFDSTUK 17

1 Deze woorden sprak Jezus, en Hij hief Zijn ogen op naar de hemel, en zeide: Vader, het uur is gekomen; verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke.
2 Zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij aan allen die U Hem gegeven hebt, eeuwig leven zou geven.
3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.
4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk volbracht dat Gij Mij gegeven hebt om te doen.
5 En nu, Vader, verheerlijk mij bij Uzelf met de heerlijkheid die ik bij U had voordat de wereld bestond.
6 Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en Gij hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw Woord onderhouden.
7 Nu hebben zij ingezien dat alles wat Gij mij gegeven hebt, van U afkomstig is.
8 Want de woorden die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun doorgegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben in waarheid erkend, dat Ik van U uitgegaan ben, en zij hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.
9 Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die Gij mij gegeven hebt, want zij zijn van U.
10 En al het mijne is van u, en het uwe is van mij; en Ik word in hen verheerlijkt.
11 En nu ben ik niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar in Uw Naam hen, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij.
12 Toen ik bij hen in de wereld was, bewaarde ik hen in uw naam. Die u mij gegeven hebt, heb ik bewaard. En niemand van hen is verloren gegaan, dan de zoon des verderfs, zodat de Schrift vervuld werd.
13 En nu kom ik tot u, en ik spreek deze dingen in de wereld, opdat zij mijn blijdschap ten volle in zichzelf zouden hebben.
14 Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben.
15 Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor het kwaad.
16 Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben.
17 Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.
18 Zoals U Mij naar de wereld gezonden hebt, zo heb Ik hen naar de wereld gezonden.
19 En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij in de waarheid geheiligd zouden zijn.

20 Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven.
21 Opdat zij allen één zijn, zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.
22 En de heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, zoals Wij één zijn.
23 Ik in hen, en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, en dat de wereld erkent, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.
24 Vader, Ik wil dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, omdat Gij Mij liefgehad hebt vóór de grondlegging van de wereld.
25 Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar Ik heb U gekend, en dezen hebben erkend, dat Gij Mij gezonden hebt.
26 En Ik heb hun Uw Naam verkondigd en zal die verkondigen, opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad, in hen zij en Ik in hen.

HOOFDSTUK 18

1 Nadat Jezus deze woorden gesproken had, ging Hij met Zijn discipelen naar de overkant van de beek Kedron. Daar was een tuin, waar Hij en Zijn discipelen naar binnen gingen.
2 En ook Judas, die Hem verraadde, kende de plaats. Want Jezus was daar dikwijls met Zijn discipelen bijeengekomen.
3 Judas kwam daarheen, vergezeld van een afdeling soldaten en dienaren van de hogepriesters en de Farizeeën, met lantaarns, fakkels en wapens.
4 Jezus dan, die alles wist wat over Hem zou komen, kwam naar voren en zeide tot hen: Wie zoekt gij?
5 Zij antwoordden Hem: Jezus de Nazarener. Jezus zeide tot hen: Ik ben het. En ook Judas, die Hem verraden had, stond bij hen.
6 Toen Hij dan tot hen gezegd had: Ik ben het, deinsden zij achteruit en vielen op de grond.
7 Toen vroeg Hij hun nogmaals: Wie zoekt u? En zij zeiden: Jezus de Nazarener.
8 Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heengaan.
9 opdat het woord vervuld zou worden, dat hij gesproken had: Van hen, die Gij mij gegeven hebt, heb ik niemand verloren laten gaan.
10 Toen trok Simon Petrus, die een zwaard had, het zwaard, en sloeg de dienaar van de hogepriester, en hieuw hem zijn rechteroor af. De naam van de dienaar was Malchus.
11 Toen zei Jezus tegen Petrus: Steek uw zwaard in de schede; de beker die de Vader Mij gegeven heeft, zou Ik die niet drinken?
12 Toen namen de afdeling, de hoofdman en de dienaars van de Joden Jezus gevangen en boeiden Hem,
13 En hij bracht Hem eerst naar Annas, want Annas was de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was.
14 Het was Kajafas die de Joden de raad gaf dat het beter was dat één man stierf voor het volk.
15 En Simon Petrus volgde Jezus, en ook een andere discipel. Deze discipel was een bekende van de hogepriester, en hij ging met Jezus het paleis van de hogepriester binnen.
16 Maar Petrus stond buiten aan de deur. Toen ging de andere discipel, die de hogepriester kende, naar buiten en sprak tot haar, die de deur bewaakte, en bracht Petrus binnen.
17 Toen zei het meisje dat de deur bewaakte tegen Petrus: Ben jij ook niet een van de discipelen van deze man? Hij zei: Ik niet.
18 En de dienaren en de dienaars stonden erbij, die een kolenvuur hadden gemaakt, want het was koud, en zij warmden zich. En Petrus stond bij hen en warmde zich.
19 De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.
20 Jezus antwoordde hem: Ik heb openlijk tot de wereld gesproken, ik heb altijd onderricht gegeven in de synagoge en in de tempel, waar de Joden altijd samenkomen, en in het geheim heb ik niets gezegd.
21 Waarom vraagt gij Mij? Vraagt hun, die Mij gehoord hebben, wat Ik tot hen gezegd heb; zie, zij weten wat Ik gezegd heb.
22 En toen Hij dit gezegd had, sloeg een van de dienaars, die erbij stonden, Jezus met de palm van zijn hand en zei: Antwoordt Gij de hogepriester zo?
23 Jezus antwoordde hem: Als Ik kwaad gesproken heb, getuig dan van het kwaad. Maar als het goed is, waarom slaat u Mij?
24 Annas had Hem geboeid naar de hogepriester Kajafas gestuurd.
25 En Simon Petrus stond op en warmde zich. Zij zeiden dan tot hem: Bent u ook niet een van zijn discipelen? Hij loochende het en zei: Ik ben het niet.
26 Een van de dienaren van de hogepriester, die zijn verwant was, van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: Heb ik u niet bij hem in de hof gezien?
27 Petrus ontkende het opnieuw, en meteen kraaide de haan.
28 Toen leidden zij Jezus van Kajafas naar het gerechtsgebouw. Het was al vroeg in de morgen en zij gingen zelf het gerechtsgebouw niet binnen, opdat zij zich niet zouden verontreinigen, maar het Pascha zouden eten.
29 Pilatus ging naar buiten en zei tegen hen: Welke beschuldiging brengt u tegen deze man in?
30 Zij antwoordden en zeiden tot hem: Als hij geen kwaaddoener was, zouden wij hem niet aan u overgeleverd hebben.
31 Toen zeide Pilatus tot hen: Neemt gij Hem, en oordeelt Hem naar uw wet. De Joden dan zeiden tot Hem: Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen;
32 opdat het woord van Jezus vervuld zou worden, dat Hij gesproken had, toen Hij aangaf welke dood Hij zou sterven.
33 Toen ging Pilatus opnieuw het gerechtsgebouw binnen, riep Jezus en vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden?
34 Jezus antwoordde hem: Zegt u dit uit uzelf, of hebben anderen het u over Mij gezegd?
35 Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben u aan mij overgeleverd; wat hebt u gedaan?
36 Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaren gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden. Maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.

37 Pilatus zeide dan tot Hem: Zijt Gij dan een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik een koning ben. Hiertoe ben Ik geboren, en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen. Een ieder, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem.
38 Pilatus zeide tot Hem: Wat is de waarheid? En nadat Hij dit gezegd had, ging Hij weer naar buiten tot de Joden en zeide tot hen: Ik vind in Hem in het geheel geen schuld.
39 Maar het is bij u gebruikelijk dat ik op het Pascha iemand voor u vrijlaat. Wilt u dan dat ik de koning van de Joden voor u vrijlaat?
40 Toen riepen zij allen wederom, zeggende: Niet deze, maar Barabbas; want Barabbas was een rover.

HOOFDSTUK 19

1 Toen nam Pilatus Jezus gevangen en geselde Hem.
2 En de soldaten vlochten een kroon van doornen, en zetten die op zijn hoofd, en zij deden hem een purperen mantel om,
3 En zij zeiden: Gegroet, Gij Koning der Joden! En zij sloegen Hem met hun handen.
4 Pilatus ging weer naar buiten en zei tegen hen: Zie, ik breng Hem voor u naar buiten, zodat u weet dat ik geen enkele schuld in Hem vind.
5 Toen kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en het purperen kleed aan. En Pilatus zeide tot hen: Zie, de mens!
6 Toen dan de overpriesters en de dienaars Hem zagen, riepen zij, zeggende: Kruisig Hem, kruisig Hem. Pilatus zeide tot hen: Neemt Hem, en kruisigt Hem, want ik vind geen schuld in Hem.
7 De Joden antwoordden Hem: Wij hebben een wet, en volgens onze wet moet Hij sterven, omdat Hij Zichzelf de Zoon van God heeft gemaakt.
8 Toen Pilatus deze woorden hoorde, werd hij nog banger.
9 En hij ging wederom in het gerechtsgebouw, en zeide tot Jezus: Vanwaar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem geen antwoord.
10 Toen zei Pilatus tegen Hem: Spreekt U niet tot mij? Weet U niet dat ik macht heb om U te kruisigen en macht om U vrij te laten?
11 Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was. Daarom heeft hij die Mij aan u overgeleverd heeft, de grootste zonde.
12 En van toen af probeerde Pilatus Hem los te laten, maar de Joden schreeuwden en zeiden: Als U Deze vrijlaat, bent U geen vriend van de keizer. Iedereen die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer.
13 Toen Pilatus deze woorden hoorde, bracht hij Jezus naar buiten en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Plaveisel genoemd wordt, maar in het Hebreeuws Gabbatha heet.
14 En het was de voorbereiding van het Pascha, ongeveer het zesde uur, en Hij zeide tot de Joden: Zie, uw Koning!
15 Maar zij riepen: Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem. Pilatus zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan Caesar.
16 Toen gaf hij Hem dan aan hen over om gekruisigd te worden. En zij namen Jezus mee en leidden Hem weg.
17 En Hij, zijn kruis dragende, ging naar de plaats die Schedelplaats genoemd wordt, in het Hebreeuws Golgotha.
18 Waar ze Hem kruisigden, en met Hem nog twee anderen, aan weerszijden één, en Jezus in het midden.
19 En Pilatus schreef een opschrift, en liet het op het kruis zetten. En het opschrift was: JEZUS VAN NAZARETH, DE KONING DER JODEN.
20 Dit opschrift werd door veel Joden gelezen, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad. Het was geschreven in het Hebreeuws, het Grieks en het Latijn.
21 Toen zeiden de overpriesters van de Joden tegen Pilatus: Schrijf niet: Koning van de Joden, maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning van de Joden.
22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.
23 Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en maakten er vier delen van, voor elke soldaat een deel. Ook zijn onderkleed was zonder naad, van boven tot onder geweven.
24 Zij zeiden dan tot elkander: Laat ons het niet scheuren, maar er om loten, van wie het zijn zal; opdat de Schrift vervuld zou worden, die zegt: Zij hebben mijn klederen onder elkander verdeeld, en om mijn gewaad hebben zij het lot geworpen. Deze dingen dan deden de krijgslieden.
25 Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Kleofas, en Maria Magdalena.
26 Toen Jezus dan zijn moeder zag en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon!
27 Toen zeide Hij tot den discipel: Zie, uw moeder! En van dat uur af nam de discipel haar in zijn huis.
28 Hierna wist Jezus dat alles volbracht was, en Hij zei, om de Schrift in vervulling te laten gaan: Ik heb dorst.
29 Er stond een vat vol zure wijn. Ze vulden een spons met zure wijn, staken die op de hysop en brachten die aan zijn mond.
30 Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.
31 Omdat het Voorbereiding was en de lichamen niet op de sabbat aan het kruis zouden blijven hangen (want die sabbat was een grote dag), vroegen de Joden aan Pilatus of hun benen gebroken en zij weggenomen mochten worden.
32 Toen kwamen de soldaten en braken de benen van de eerste en van de andere die met Hem gekruisigd was.
33 Maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet.
34 Maar een van de soldaten stak met een speer in zijn zijde, en terstond kwam er bloed en water uit.
35 En Hij, die het gezien heeft, heeft ervan getuigd, en Zijn getuigenis is waar; en Hij weet dat Hij de waarheid spreekt, opdat gij gelooft.
36 Want deze dingen zijn gebeurd, opdat de Schrift vervuld zou worden: Geen been van Hem zal gebroken worden.
37 En nog een ander Schriftgedeelte zegt: Zij zullen Hem aanschouwen Die zij doorstoken hebben.
38 En na deze dingen verzocht Jozef van Arimathea, een discipel van Jezus, maar in het geheim uit vrees voor de Joden, Pilatus dat hij het lichaam van Jezus mocht wegnemen; en Pilatus gaf hem verlof. Hij kwam dan en nam het lichaam van Jezus.

39 En ook Nikodemus, die eerst 's nachts bij Jezus was gekomen, kwam en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond zwaar.
40 Toen namen ze het lichaam van Jezus en wikkelden het in linnen doeken, met de specerijen, zoals de gewoonte is bij de Joden bij het begraven.
41 Op de plaats waar Hij gekruisigd werd, was een tuin, en in die tuin was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand was bijgezet.
42 Daar legden ze Jezus neer vanwege de voorbereidingsdag van de Joden, want het graf was dichtbij.

HOOFDSTUK 20

1 Op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena vroeg, toen het nog donker was, naar het graf en zag dat de steen van het graf was weggenomen.
2 Toen snelde zij weg en kwam bij Simon Petrus en bij de andere discipel, die Jezus liefhad, en zei tegen hen: Ze hebben de Heer uit het graf weggenomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.
3 Petrus en de andere discipel gingen naar buiten en kwamen bij het graf.
4 Ze renden dus samen weg. De andere discipel rende sneller dan Petrus en kwam het eerst bij het graf.
5 En hij boog zich voorover en keek erin. Hij zag de linnen doeken liggen. Toch ging hij er niet in.
6 Toen kwam Simon Petrus en volgde hem, en ging het graf binnen, en zag de linnen doeken liggen,
7 En de zweetdoek, die op zijn hoofd geweest was, lag niet bij de linnen windsels, maar apart opgerold op een andere plaats.
8 Toen ging ook de andere discipel, die het eerst bij het graf gekomen was, naar binnen, en hij zag het en geloofde.
9 Want zij begrepen de Schrift nog niet, dat Hij uit de doden moest opstaan.
10 Toen gingen de discipelen weer naar huis.
11 Maar Maria stond buiten bij het graf te wenen. En terwijl zij weende, boog zij zich voorover en keek in het graf.
12 En hij zag twee engelen in witte kleding zitten, één bij het hoofdeinde en één bij het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus had gelegen.
13 En zij zeiden tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijn Heer hebben weggenomen, en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben.
14 En nadat zij dit gezegd had, keerde zij zich om en zag Jezus staan, maar zij wist niet dat het Jezus was.
15 Jezus zeide tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij, menende dat het de tuinman was, zeide tot Hem: Heer, indien gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan waar gij Hem gelegd hebt, en ik zal Hem weghalen.
16 Jezus zeide tot haar: Maria. Zij keerde zich om en zeide tot Hem: Rabboeni, dat is: Meester.
17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader. Ga echter naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.
18 Maria Magdalena kwam aan de leerlingen vertellen dat zij de Heer had gezien en dat Hij dit tegen haar gezegd had.
19 Toen het avond werd op die eerste dag van de week en de deuren van de plaats waar de discipelen bijeen waren, gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u.
20 En nadat Hij dit gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan waren blij, toen zij de Heer zagen.
21 Jezus zei opnieuw tegen hen: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.
22 En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.
23 Aan wie gij de zonden vergeeft, die zijn hun vergeven; en aan wie gij de zonden toerekent, die zijn hun toegerekend.
24 Maar Thomas, een van de twaalf, ook Didymus genoemd, was er niet bij toen Jezus kwam.
25 De andere discipelen zeiden dan tot Hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar Hij zei tot hen: Tenzij ik in Zijn handen het teken der spijkers zie, en mijn vinger in het teken der spijkers steek, en mijn hand in Zijn zijde steek, zal ik niet geloven.
26 En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen, en Thomas was bij hen. Jezus kwam, terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in het midden en zei: Vrede zij u.
27 Toen zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zijde; en wees niet ongelovig, maar gelovig.
28 En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!
29 Jezus zei tegen hem: Omdat je Mij gezien hebt, Thomas, heb je geloofd. Zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven.
30 En Jezus heeft nog veel meer wonderen gedaan in de tegenwoordigheid van zijn discipelen, die niet in dit boek beschreven zijn:
31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij, door te geloven, het leven hebt in zijn Naam.

HOOFDSTUK 21

1 Hierna verscheen Jezus opnieuw aan de discipelen bij het meer van Tiberias. Ook op deze wijze toonde Hij Zichzelf.
2 Er waren bijeen Simon Petrus, Thomas, die ook Didymus genoemd wordt, Nathanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en twee andere van zijn discipelen.
3 Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u mee. Zij gingen uit, en gingen terstond in het schip, en zij vingen dien nacht niets.
4 Toen het inmiddels morgen geworden was, stond Jezus aan de oever. De discipelen wisten echter niet dat het Jezus was.
5 Toen zei Jezus tot hen: Kinderen, hebben jullie iets te eten? Zij antwoordden Hem: Nee.
6 En Hij zeide tot hen: Werp het net uit aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen dan uit, en nu konden zij het niet meer trekken vanwege de menigte der vissen.
7 Daarom zei de discipel, die Jezus liefhad, tot Petrus: Het is de Heer. Toen Simon Petrus nu hoorde, dat het de Heer was, omgordde hij Hem zijn vissersmantel, want hij was naakt, en wierp zich in de zee.

8 En de andere discipelen kwamen in een klein scheepje, want zij waren niet ver van het land, slechts ongeveer tweehonderd el, en zij sleepten het net met de vissen achter zich aan.
9 Toen zij nu aan land kwamen, zagen zij daar een kolenvuur, waarop vis lag en brood.
10 Jezus zei tegen hen: ‘ Haal wat van de vis die jullie gevangen hebben.
11 Simon Petrus ging eropuit en trok het net op het land. Het was vol grote vissen, honderddrieënvijftig. En hoewel het er zoveel waren, scheurde het net niet.
12 Jezus zeide tot hen: Komt en eet. En niemand van de discipelen durfde Hem vragen: Wie zijt Gij? wetende dat het de Heere was.
13 Toen kwam Jezus, nam het brood en gaf het hun, en ook de vis.
14 Dit was de derde keer dat Jezus zich aan zijn leerlingen vertoonde, nadat hij uit de dood was opgewekt.
15 Toen zij dan gegeten hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij meer lief dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot Hem: Weid Mijn lammeren.
16 Hij zeide wederom ten tweeden male tot hem: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zeide tot hem: Ja, Heere, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid mijn schapen.
17 Hij zeide ten derden male tot Hem: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat hij ten derden male tot Hem zeide: Hebt gij Mij lief? En hij zeide tot Hem: Heere, Gij weet alle dingen; Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.
18 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: toen u jong was, omgordde u uzelf en liep u waar u wilde; maar wanneer u oud zult zijn, zult u uw handen uitstrekken, en een ander zal u omgorden en u brengen waar u niet wilt.
19 Dit zeide hij, aanduidende met welken dood hij God verheerlijken zou. En nadat hij dit gesproken had, zeide hij tot hem: Volg Mij.
20 Toen Petrus zich omkeerde, zag hij de discipel die Jezus liefhad, volgen. Ook deze lag tijdens het avondmaal aan zijn borst en zei: Heere, wie is het die U verraadt?
21 Toen Petrus hem zag, zei hij tegen Jezus: Heer, wat moet deze man doen?
22 Jezus zei tegen hem: Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat het jou aan? Volg Mij.
23 Dit woord ging dan rond onder de broeders, dat die discipel niet zou sterven. Jezus had echter niet tegen hem gezegd: Hij zal niet sterven, maar: Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat dat u aan?
24 Dit is de discipel die van deze dingen getuigt en deze dingen heeft opgeschreven. En wij weten dat zijn getuigenis waar is.
25 En er zijn nog veel meer dingen die Jezus heeft gedaan, en als ze allemaal zouden worden opgeschreven, dan zou, denk ik, de wereld zelf de boeken die zouden worden opgeschreven, niet kunnen bevatten. Amen.

Handelingen van de Apostelen

HOOFDSTUK 1

1 Het eerste traktaat heb ik gemaakt, o Theophilus, over alles wat Jezus begonnen is te doen en te leren,
2 Tot op de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij door de Heilige Geest aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, opdrachten had gegeven:
3 Aan wie Hij Zich ook levend heeft vertoond na Zijn lijden, met vele onmiskenbare bewijzen, veertig dagen lang, toen Hij door hen werd gezien en sprak over de dingen die het Koninkrijk Gods betreffen.
4 En toen Hij met hen bijeengekomen was, gaf Hij hun het bevel Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt.
5 Want Johannes doopte wel met water, maar jullie zullen met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.
6 Toen zij dan daar bijeengekomen waren, vroegen zij Hem: Heere, zult Gij in deze tijd het koningschap aan Israël herstellen?
7 En Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.
8 Maar jullie zullen kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over jullie komt, en jullie zullen Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste van de aarde.
9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.
10 Terwijl zij, terwijl Hij van hen opsteeg, hun blik naar de hemel gericht hielden, stonden daar opeens twee mannen in witte klederen bij hen.
11 Die ook zeiden: Mannen van Galilea, wat staat u daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien varen.
12 Toen keerden zij terug naar Jeruzalem, van de Olijfberg, die een sabbatreis van Jeruzalem verwijderd ligt.
13 En toen zij binnengekomen waren, gingen zij naar de bovenzaal, waar zij verbleven: Petrus, Jakobus, Johannes, Andreas, Filippus, Thomas, Bartholomeüs en Mattheüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon Zelotes en Judas, de broer van Jakobus.
14 Deze allen bleven eensgezind volharden in het bidden en smeken, samen met de vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers.
15 En in die dagen stond Petrus op te midden van de discipelen en zeide: (het aantal namen tezamen was ongeveer honderdtwintig)
16 Mannenbroeders, het was noodzakelijk dat dit Schriftwoord vervuld werd, dat de Heilige Geest door de mond van David tevoren gesproken heeft over Judas, de leidsman van hen die Jezus gevangen namen.
17 Want hij werd bij ons gerekend en had deel gekregen aan deze bediening.
18 Deze man heeft een stuk grond gekocht met de beloning voor zijn ongerechtigheid. Hij is voorover gevallen en is in het midden opengebarsten, en al zijn ingewanden zijn naar buiten gekomen.
19 En het werd bekend aan alle inwoners van Jeruzalem, zodat dat stuk land in hun eigen taal Akeldama wordt genoemd, dat wil zeggen: bloedakker.
20 Want er staat geschreven in het boek der Psalmen: Laat zijn woning woest worden, en laat niemand er wonen; en laat een ander zijn bisschopszetel innemen.
21 Daarom, van deze mannen die met ons omgegaan zijn al de tijd dat de Heere Jezus onder ons in en uit ging,
22 Vanaf de doop van Johannes tot op de dag waarop Hij van ons werd weggenomen, moet iemand met ons getuige zijn van Zijn opstanding.
23 En zij stelden er twee aan: Jozef, die Barsabas heette, die ook Justus genoemd werd, en Matthias.
24 En zij baden en zeiden: Gij, Heere, Die de harten van allen mensen kent, wijs aan wie van deze twee Gij hebt uitgekozen,
25 opdat hij deel zou krijgen aan deze bediening en aan het apostelschap, waarvan Judas door overtreding afgevallen was om naar zijn eigen plaats te gaan.
26 En zij wierpen hun loten, en het lot viel op Matthias; en hij werd met de elf apostelen geteld.

HOOFDSTUK 2

1 En toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak, waren zij allen eensgezind bijeen op één plaats.
2 En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag, en het vulde het hele huis waar zij zaten.
3 En er verschenen aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen.
4 En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.
5 Er woonden in Jeruzalem Joden, godvruchtige mannen, afkomstig uit alle volken onder de hemel.
6 Toen dit geluid zich verspreidde, stroomde de menigte samen en raakte in verwarring, omdat ieder de Israëlieten in zijn eigen taal hoorde spreken.
7 En zij werden allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en de een zei tegen de ander: Zie, zijn het niet allen Galileeërs, die daar spreken?
8 En hoe kunnen wij dan ieder in onze eigen taal horen, waarin wij geboren zijn?
9 Parthen, Meden, Elamieten en de bewoners van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus en Asia,
10 Frygië en Pamfylië in Egypte en de streken van Libië bij Cyrene, en vreemdelingen uit Rome, Joden en proselieten,
11 Kretenzers en Arabieren, wij horen hen in onze talen spreken over de grote daden van God.
12 En zij waren allen buiten zichzelf en raakten in verwarring, en de een zei tegen de ander: Wat betekent dit?
13 Anderen zeiden spottend: Deze mannen zijn vol van zoete wijn.
14 Maar Petrus, die met de elf was opgestaan, verhief zijn stem en zei tegen hen: Mannen van Judea en allen die in Jeruzalem wonen, dit moet u bekend zijn en luistert naar mijn woorden:

15 Want deze mensen zijn niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas het derde uur van de dag.
16 Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël:
17 En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongelingen zullen gezichten zien en uw ouderen zullen dromen dromen.
18 En ook op mijn dienstknechten en op mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.
19 En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm.
20 De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat die grote en ontzagwekkende dag van de Heer komt.
21 En het zal geschieden, dat al wie de Naam des Heren aanroept, behouden zal worden.
22 Mannen van Israël, luister naar deze woorden: Jezus van Nazareth, een man die door God onder u werd goedgekeurd door de krachten, wonderen en tekenen die God door Hem in uw midden heeft gedaan, zoals u zelf ook weet.
23 Deze hebt u, die door de bepaalde raad en voorkennis van God overgeleverd is, gegrepen en door de handen van onrechtvaardigen aan het kruis genageld en gedood.
24 God heeft hem opgewekt door de weeën van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat hij daardoor vastgehouden zou worden.
25 Want David zegt over Hem: Ik zag de HEERE altijd voor mijn aangezicht, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen.
26 Daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verheugt zich; ja, ook zal mijn vlees rusten in hoop.
27 Want Gij zult mijn ziel niet in de hel achterlaten, en Gij zult niet toelaten dat Uw Heilige ontbinding ziet.
28 Gij hebt mij de wegen des levens bekendgemaakt; Gij zult mij vervullen met vreugde door uw aangezicht.
29 Mannenbroeders, ik wil u graag over de aartsvader David vertellen dat hij gestorven en begraven is, en dat zijn graf tot op deze dag bij ons is.
30 Hij was dus een profeet en wist dat God hem met een eed gezworen had dat hij uit de vrucht van zijn lendenen, voor zover het het vlees betrof, de Christus zou opwekken om hem op zijn troon te zetten.
31 Toen hij dit voorzag, sprak hij over de opstanding van Christus, dat zijn ziel niet in de hel is achtergelaten en dat zijn vlees geen ontbinding heeft gezien.
32 Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn.
33 Hij dan, nu Hij door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen heeft, heeft dit uitgestort, wat gij nu ziet en hoort.
34 Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De HEERE heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand,
35 Totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor u gemaakt heb.
36 Daarom moet het hele huis van Israël met zekerheid weten dat God deze Jezus, die u gekruisigd hebt, tot Heer en Messias heeft gemaakt.
37 Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?
38 Toen zei Petrus tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u dopen in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.
39 Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de HEERE, onze God, ertoe roepen zal.
40 En met nog veel meer andere woorden getuigde en vermaande hij, zeggende: Behoed uzelf van dit verkeerde geslacht.
41 Zij nu, die zijn woord met vreugde aannamen, lieten zich dopen; en op die dag werden er ongeveer drieduizend zielen aan hen toegevoegd.
42 En zij bleven volharden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden.
43 En er kwam vrees over alle ziel; en er gebeurden vele wonderen en tekenen door de apostelen.
44 En allen, die tot het geloof gekomen waren, waren bijeen en hadden alles gemeenschappelijk;
45 En zij verkochten hun bezittingen en goederen, en verdeelden die onder allen, naar ieders behoefte.
46 En zij bleven dagelijks eendrachtig in de tempel bijeen, en braken het brood van huis tot huis, en gebruikten hun spijze met blijdschap en eenvoud des harten,
47 God lovende, en genade hebbende bij het ganse volk. En de Heere voegde dagelijks aan de gemeente toe, die behouden werden.

HOOFDSTUK 3

1 Petrus en Johannes gingen samen naar de tempel, op het uur van het gebed, het negende uur.
2 En er werd een man gedragen die van de schoot van zijn moeder af kreupel was, en die werd dagelijks bij de poort van de tempel, die de Schone genoemd wordt, neergelegd om een aalmoes te vragen aan hen die de tempel binnenkwamen.
3 Toen hij zag dat Petrus en Johannes naar de tempel gingen, vroeg hij om een aalmoes.
4 En Petrus, die hem, samen met Johannes, aankeek, zei: Kijk eens naar ons.
5 En hij luisterde naar hen, in de verwachting iets van hen te ontvangen.
6 Toen zei Petrus: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, geef ik u. In de Naam van Jezus Christus, de Nazarener, sta op en wandel.
7 En hij greep hem bij de rechterhand en hielp hem overeind. En terstond werden zijn voeten en enkels stevig.
8 En hij sprong op en ging staan, liep met hen de tempel binnen, terwijl hij liep en sprong en God loofde.
9 En heel het volk zag hem lopen en God prijzen.
10 En zij wisten dat Hij het was, Die bij de Schone Poort van de tempel zat om een aalmoes te ontvangen. En zij werden vervuld met verwondering en ontzetting over wat Hem was overkomen.
11 En terwijl de kreupele man, die genezen was, Petrus en Johannes vasthield, stroomde het hele volk samen in de

zuilengang die de zuilengang van Salomo wordt genoemd, en zij waren zeer verbaasd.
12 Toen Petrus dat zag, antwoordde hij het volk: Mannen van Israël, waarom verwondert u zich hierover? En waarom kijkt u ons zo aan, alsof wij door onze eigen kracht of heiligheid deze man hebben laten lopen?
13 De God van Abraham, Izak en Jakob, de God van onze vaderen, heeft zijn Zoon Jezus verheerlijkt, die u hebt overgeleverd en verloochend voor Pilatus, toen deze besloot Hem vrij te laten.
14 Maar gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en verlangd dat u een moordenaar zou worden geschonken;
15 En Hij heeft den Vorst des levens gedood, Dien God uit de doden opgewekt heeft; waarvan wij getuigen zijn.
16 En door het geloof in zijn Naam heeft zijn Naam deze man sterk gemaakt, die u ziet en kent. En het geloof dat door hem is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven in uw aller tegenwoordigheid.
17 En nu, broeders, ik weet dat u dit uit onwetendheid hebt gedaan, evenals uw leiders.
18 Maar God heeft al hetgeen tevoren door de mond van al zijn profeten was aangekondigd, namelijk dat de Christus zou lijden, zo vervuld.
19 Kom daarom tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer er tijden van verkwikking komen van het aangezicht van de Heer.
20 En Hij zal Jezus Christus zenden, Die tevoren aan u verkondigd is.
21 Hem moet de hemel opnemen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al zijn heilige profeten, van oudsher.
22 Want Mozes heeft naar waarheid tot de vaderen gezegd: Een profeet zal de HEERE, uw God, u uit uw broeders doen opstaan, zoals ik; naar hem zult u luisteren, in alles wat hij tot u zal zeggen.
23 En het zal geschieden, dat al wie niet naar die profeet luistert, uit het volk uitgeroeid zal worden.
24 En ook alle profeten van Samuël af en van hen die na hem gekomen zijn, zovelen als er gesproken hebben, hebben deze dagen aangekondigd.
25 Gij zijt kinderen der profeten en van het verbond, dat God met onze vaderen gesloten heeft, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.
26 God heeft zijn Zoon Jezus in de eerste plaats tot u gezonden om u te zegenen, door ieder van u af te keren van zijn ongerechtigheden.

HOOFDSTUK 4

1 En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen de priesters, de hoofdman van de tempel en de Sadduceeën op hen af,
2 Zij waren er bedroefd over dat zij het volk onderwezen en door Jezus de opstanding uit de doden verkondigden.
3 En zij sloegen de handen aan hen en hielden hen gevangen tot de volgende dag; want het was inmiddels avond geworden.
4 Maar velen van hen die het Woord hoorden, geloofden; en het aantal van de mannen was ongeveer vijfduizend.
5 En het geschiedde des anderen daags, dat hun oversten, en oudsten, en schriftgeleerden,
6 En Annas, de hogepriester, en Kajafas, Johannes, Alexander en allen die tot het geslacht van de hogepriester behoorden, waren te Jeruzalem bijeengekomen.
7 Toen ze hen in het midden hadden geplaatst, vroegen ze: Door welke kracht of in welke naam hebben jullie dit gedaan?
8 Petrus, vervuld met de Heilige Geest, zei tegen hen: Oversten van het volk en oudsten van Israël,
9 Als wij vandaag onderzocht worden naar de goede daad die aan de zieke is verricht, waardoor hij genezen is,
10 Weet u allen en het hele volk van Israël: door de Naam van Jezus Christus, de Nazarener, Die u gekruisigd hebt maar Die God uit de dood heeft opgewekt, door Hem staat deze man hier gezond voor u.
11 Dit is de steen die door u, de bouwers, als veracht werd beschouwd en die tot een hoeksteen is geworden.
12 Ook is de zaligheid in niemand anders, want er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden.
13 Toen zij de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en beseften dat zij ongeletterde en onwetende mannen waren, verwonderden zij zich en zij namen kennis van hen, dat zij met Jezus geweest waren.
14 En toen zij de man zagen staan die genezen was, konden zij er niets tegen inbrengen.
15 Maar toen zij hun geboden hadden om uit de raad te gaan, beraadslaagden zij onder elkaar,
16 En zij zeiden: Wat moeten wij met deze mannen doen? Want dat er door hen een merkwaardig teken is gedaan, is aan allen die in Jeruzalem wonen, bekend; en wij kunnen het niet loochenen.
17 Maar om te voorkomen dat het zich verder onder het volk verspreidt, moeten we hen dringend bedreigen, dat zij voortaan met niemand meer in deze naam spreken.
18 En zij riepen hen bij zich en bevalen hun, dat zij in het geheel niet meer mochten spreken of onderwijzen in de Naam van Jezus.
19 Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen: Oordeelt gij zelf, of het in Gods ogen juist is, meer naar u te luisteren dan naar God.
20 Want wij kunnen niet nalaten te spreken over wat wij gezien en gehoord hebben.
21 Toen ze hen nog eens bedreigden, lieten ze hen gaan, omdat ze geen manier vonden om hen te straffen, vanwege het volk. Want iedereen verheerlijkte God om wat er gebeurd was.
22 Want de man aan wie dit wonder van genezing werd getoond, was meer dan veertig jaar oud.
23 Toen zij waren vrijgelaten, gingen zij naar hun eigen groep en vertelden alles wat de overpriesters en de oudsten hun gezegd hadden.
24 Toen zij dat hoorden, verhieven zij eendrachtig hun stem tot God en zeiden: Heere, Gij zijt de God, Die de hemel en de aarde en de zee gemaakt hebt, en al wat daarin is.
25 Die door de mond van David, uw dienaar, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken ijdele dingen?
26 De koningen van de aarde stonden op en de machthebbers spanden samen tegen de Heer en tegen zijn Messias.

27 Want waarlijk, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die Gij gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus, met de heidenen en het volk van Israël bijeengekomen,
28 Om te doen al wat Uw hand en Uw raad tevoren bepaald hadden dat er gebeuren zou.
29 En nu, HEERE, zie hun bedreigingen aan; en geef Uw dienaren, dat zij met alle vrijmoedigheid Uw Woord spreken,
30 Door uw hand uit te strekken tot genezing, en opdat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilig kind Jezus.
31 En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeen waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord van God met vrijmoedigheid.
32 En de menigte van hen, die geloofden, was één van hart en één van ziel. En niemand van hen zei dat iets van wat hij bezat, zijn eigendom was, maar zij hadden alles gemeenschappelijk.
33 En de apostelen getuigden met grote kracht van de opstanding van de Heere Jezus, en er was grote genade over hen allen.
34 Ook was er niemand onder hen die gebrek had. Want allen die eigenaars waren van stukken land of huizen, verkochten die en brachten de prijs van het verkochte,
35 En zij legden ze neer aan de voeten van de apostelen, en aan ieder werd uitgedeeld naar zijn behoefte.
36 En Joses, die door de apostelen de bijnaam Barnabas kreeg (wat vertaald betekent: zoon van de vertroosting), was een Leviet en afkomstig uit Cyprus,
37 Toen hij een stuk land had, verkocht hij het, bracht het geld en legde het aan de voeten van de apostelen.

HOOFDSTUK 5

1 Maar een zekere man, met name Ananias, verkocht met Saffira, zijn vrouw, een bezit,
2 En hij hield een deel van de opbrengst achter, en ook zijn vrouw was daarvan op de hoogte. Hij bracht een bepaald deel en legde dat aan de voeten van de apostelen.
3 Maar Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u de Heilige Geest kunt bedriegen en een deel van de opbrengst van het land kunt achterhouden?
4 Toen het overgebleven was, was het toen niet van u? En toen het verkocht was, was het toen niet in uw eigen macht? Waarom hebt u dit in uw hart bedacht? U hebt niet tegen de mensen gelogen, maar tegen God.
5 Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en gaf de geest. Er kwam grote vrees over allen die dit hoorden.
6 Toen stonden de jongemannen op, wikkelden hem op, droegen hem naar buiten en begroeven hem.
7 En het was ongeveer drie uur later, toen zijn vrouw binnenkwam, zonder te weten wat er gebeurd was.
8 En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gij het land voor zoveel verkocht? En zij antwoordde: Ja, voor zoveel.
9 Toen zei Petrus tegen haar: Hoe hebt u samen besloten de Geest van de Heer te verzoeken? Zie, de voeten van hen die uw man begraven hebben, staan voor de deur en zullen u naar buiten dragen.
10 Toen viel zij terstond aan zijn voeten neer en gaf de geest. Toen de jongemannen binnenkwamen, vonden zij haar dood. Zij droegen haar weg en begroeven haar bij haar man.
11 En er kwam grote vrees over de gehele gemeente en over allen die dit hoorden.
12 En door de handen van de apostelen gebeurden er vele tekenen en wonderen onder het volk; (en zij waren allen eendrachtig in de zuilengang van Salomo.
13 En niemand van de overigen durfde zich bij hen aan te sluiten, maar het volk verheerlijkte hen.
14 En er kwamen steeds meer gelovigen bij de Heer, grote aantallen mannen en vrouwen.)
15 Omdat ze de zieken naar de straten brachten en hen op bedden en rustbanken legden, wilde men in ieder geval dat de schaduw van Petrus, die voorbijging, op sommigen van hen zou neerdalen.
16 Ook uit de omliggende steden kwam een menigte naar Jeruzalem. Zij brachten zieken en door onreine geesten gekwelde mensen mee, en zij werden allen genezen.
17 Toen stond de hogepriester op, en allen die bij hem waren (dat is de sekte van de Sadduceeën), en zij werden vervuld met woede,
18 En zij legden de handen aan de apostelen en zetten hen in de gemeenschappelijke gevangenis.
19 Maar de engel van de Heer opende des nachts de deuren van de gevangenis, bracht hen naar buiten en zei:
20 Ga, sta en spreek tot het volk in de tempel over alle woorden van dit leven.
21 En toen zij dat hoorden, gingen zij des morgens vroeg in de tempel en leerden. Maar de hogepriester kwam, en zij die met hem waren, en riepen de raad bijeen, en de gehele raad van de kinderen Israëls, en zonden naar de gevangenis, om hen te laten brengen.
22 Maar toen de dienaren kwamen en hen niet in de gevangenis vonden, keerden zij terug en vertelden:
23 En zij zeiden: Wij vonden de gevangenis wel degelijk gesloten en de bewakers stonden buiten voor de deuren. Maar toen wij de deuren openden, vonden wij er niemand in.
24 Toen de hogepriester, de hoofdman van de tempel en de overpriesters dit hoorden, betwijfelden zij of dit wel zo zou zijn.
25 Toen kwam er iemand die hun vertelde: Zie, de mannen die u in de gevangenis hebt gezet, staan in de tempel en onderwijzen het volk.
26 Toen ging de overste met de dienaren heen en haalde hen zonder geweld voor zich, want zij waren bang voor het volk dat zij gestenigd zouden worden.
27 Toen zij ze hadden gebracht, brachten zij ze voor de Raad. De hogepriester vroeg hun:
28 En zeiden: Hebben wij u niet uitdrukkelijk geboden, dat gij in deze Naam zoudt onderwijzen? En zie, gij hebt Jeruzalem met uw leer vervuld, en gij wilt het bloed van dezen man over ons brengen.
29 Toen antwoordden Petrus en de andere apostelen en zeiden: Wij moeten God meer gehoorzamen dan de mensen.
30 De God van onze vaderen heeft Jezus opgewekt, die u hebt gedood en aan een hout hebt gehangen.
31 Hem heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Leidsman en een Redder, om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken.

32 En wij zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzamen.
33 Toen zij dat hoorden, werden zij diep in het hart getroffen en besloten zij hen te doden.
34 Toen stond er iemand in de Raad op, een Farizeeër, met name Gamaliël, een wetgeleerde die onder het hele volk in aanzien stond. Hij gaf bevel de apostelen een korte plaats aan te stellen.
35 En hij zei tegen hen: Mannen van Israël, let op wat u met deze mannen zult doen.
36 Vóór die dagen was Theudas opgestaan, die zich erop beroemt een belangrijk man te zijn. Bij hem sloten zich ongeveer vierhonderd mannen aan. Hij werd gedood en allen die hem gehoorzaamden, werden verstrooid en vernietigd.
37 Toen deze man opstond, in de dagen van de telling, trok Judas uit Galilea een groot volk achter zich aan. Ook hij kwam om het leven, en allen die hem gehoorzaamden, raakten verspreid.
38 En nu zeg Ik u: Houd u afzijdig van deze mannen en laat hen gaan. Want indien dit besluit of dit werk van mensen afkomstig is, zal het tot niets leiden.
39 Maar als het van God is, kunt u het niet vernietigen. Anders zou u misschien in staat zijn om tegen God te strijden.
40 En zij waren het met hem eens. En nadat zij de apostelen hadden geroepen en geslagen, bevalen zij dat zij niet meer in de Naam van Jezus mochten spreken, en lieten hen gaan.
41 En zij verlieten de raad, verheugd dat zij waardig bevonden waren om omwille van zijn Naam smaad te lijden.
42 En zij hielden niet op, elke dag in de tempel en in de huizen, te onderwijzen en Jezus Christus te verkondigen.

HOOFDSTUK 6

1 En in die dagen, toen het aantal discipelen toenam, ontstond er gemor onder de Grieken tegen de Hebreeën, omdat hun weduwen bij de dagelijkse verzorging verwaarloosd werden.
2 Toen riepen de twaalf de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet verstandig dat wij het Woord van God verlaten en de tafels bedienen.
3 Daarom, broeders, zoek zeven mannen onder u die betrouwbaar zijn, vol van de Heilige Geest en wijsheid, en die wij over deze zaak kunnen aanstellen.
4 Maar wij zullen ons voortdurend wijden aan het gebed en aan de bediening van het woord.
5 En dit woord beviel de gehele menigte, en zij kozen Stefanus, een man vol geloof en de Heilige Geest, en Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nicolaas, een proseliet uit Antiochië.
6 Zij stelden hem voor aan de apostelen. Nadat zij gebeden hadden, legden zij hun de handen op.
7 En het woord van God nam toe, en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe, en ook een grote menigte priesters werd gehoorzaam aan het geloof.
8 En Stefanus, vol geloof en kracht, deed grote wonderen en tekenen onder het volk.
9 Toen kwamen er sommigen uit de synagoge, die de synagoge van de Vrijzinnigen genoemd wordt, en uit Cyreneeërs, Alexandrijnen en uit Cilicië en Asia, in opstand en raakten in discussie met Stefanus.
10 En zij konden de wijsheid en de geest waarmee hij sprak, niet weerstaan.
11 Toen haalden ze mannen over die zeiden: Wij hebben hem lasterlijke woorden horen spreken tegen Mozes en tegen God.
12 En zij hitsten het volk, de oudsten en de schriftgeleerden op, en zij kwamen op hem af, grepen hem en brachten hem voor de Raad,
13 En er werden valse getuigen aangesteld, die zeiden: Deze mens houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en de wet.
14 Want wij hebben Hem horen zeggen, dat deze Jezus van Nazareth deze plaats zal verwoesten en de gebruiken zal veranderen, die Mozes ons heeft overgeleverd.
15 En allen die in de Raad zaten, keken hem aan en zagen zijn gezicht als het gezicht van een engel.

HOOFDSTUK 7

1 Toen zei de hogepriester: Is dit waar?
2 En hij zeide: Mannen broeders en vaders, luistert! De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij in Mesopotamië was, voordat hij in Charan woonde,
3 En hij zei tegen hem: Ga uit uw land en uit uw familiekring, en kom terug naar het land dat Ik u wijzen zal.
4 Toen vertrok hij uit het land van de Chaldeeën en woonde in Charan. En nadat zijn vader gestorven was, bracht hij hem vandaar over naar dit land, waar u nu woont.
5 En Hij gaf hem daarin geen enkel erfdeel, zelfs niet een voetstuk. Toch beloofde Hij dat Hij het aan hem en zijn nakomelingen tot een bezit zou geven, terwijl hij nog geen kinderen had.
6 En God sprak aldus: Dat Zijn nageslacht als vreemdeling zou verblijven in een vreemd land, en dat zij hen in slavernij zouden brengen en kwaad zouden vergelden, vierhonderd jaar lang.
7 En het volk aan wie zij onderworpen zullen worden, zal Ik oordelen, zegt God; en daarna zullen zij uittrekken en Mij op deze plaats dienen.
8 En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en zo verwekte Abraham Isaak, en besneed hem op de achtste dag; en Isaak verwekte Jakob; en Jakob verwekte de twaalf aartsvaders.
9 En de patriarchen, bewogen door afgunst, verkochten Jozef naar Egypte; maar God was met hem,
10 Hij verloste hem uit al zijn benauwdheden en gaf hem gunst en wijsheid in de ogen van de farao, de koning van Egypte. Deze stelde hem aan als landvoogd over Egypte en over heel zijn huis.
11 Toen kwam er hongersnood over heel het land Egypte en Kanaän, en er heerste grote ellende, zodat onze vaderen geen voedsel meer vonden.
12 Maar toen Jakob hoorde dat er koren in Egypte was, stuurde hij onze vaderen er als eersten op uit.
13 En de tweede keer werd Jozef aan zijn broers bekendgemaakt, en ook Jozefs verwanten werden aan Farao bekendgemaakt.

14 Toen zond Jozef heen en liet zijn vader Jakob bij zich komen, en al zijn verwanten, zeventig vijftien zielen.
15 Toen ging Jakob naar Egypte en stierf, hij en onze vaderen,
16 En zij werden overgebracht naar Sichem en bijgezet in het graf dat Abraham voor een som geld had gekocht van de zonen van Emmor, de vader van Sichem.
17 Maar toen de tijd van de belofte, die God aan Abraham had gezworen, naderde, groeide het volk in Egypte en nam in aantal toe.
18 Totdat er een andere koning opstond, die Jozef niet gekend had.
19 Hij heeft onze verwanten met list en bedrog behandeld en onze vaderen kwaad gedaan, zodat zij hun jonge kinderen hebben verstoten, zodat zij niet zouden leven.
20 In die tijd werd Mozes geboren en was hij buitengewoon mooi. Hij werd drie maanden lang in het huis van zijn vader verzorgd.
21 Toen hij uit het land was verdreven, nam de dochter van de farao hem op en voedde hem op als haar eigen zoon.
22 En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren, en was machtig in woorden en daden.
23 Toen hij ruim veertig jaar oud was, kwam het in zijn hart op om zijn broeders, de Israëlieten, te bezoeken.
24 Toen hij zag dat een van hen onrecht werd aangedaan, nam hij het op voor hem, nam wraak op de verdrukte en sloeg de Egyptenaar.
25 Want hij meende dat zijn broeders zouden begrijpen dat God hen door zijn hand zou verlossen, maar zij begrepen het niet.
26 En de volgende dag verscheen Hij aan hen, terwijl zij aan het twisten waren, en Hij wilde hen weer met elkaar op de vuist laten gaan, zeggende: Mannen, gij zijt broeders; waarom doet gij elkaar onrecht aan?
27 Maar hij die zijn naaste kwaad deed, wie heeft hem weggestuurd en gezegd: Wie heeft jou tot leider en rechter over ons aangesteld?
28 Wilt u mij doden, zoals u gisteren met de Egyptenaar deed?
29 Toen Mozes dit hoorde, sloeg hij op de vlucht en verbleef als vreemdeling in het land Midian, waar hij twee zonen kreeg.
30 En toen er veertig jaar verstreken waren, verscheen hem in de woestijn van de berg Sinaï een engel van de Heer in een vuurvlam in een doornstruik.
31 Toen Mozes dat zag, verwonderde hij zich over het gezicht. En toen hij dichterbij kwam om het te bekijken, klonk de stem van de Heer tot hem:
32 Zeggende: Ik ben de God uwer vaderen, de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob. Toen beefde Mozes, en durfde het niet aanschouwen.
33 Toen zei de Heer tegen hem: Doe uw schoenen uit, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.
34 Ik heb gezien, Ik heb gezien de ellende van Mijn volk, dat in Egypte is, en Ik heb hun gekerm gehoord, en Ik ben nederdalen om hen te verlossen. En nu, kom, Ik zal u naar Egypte zenden.
35 Deze Mozes, die zij verwierpen, zeiden: Wie heeft u tot leider en rechter aangesteld? Deze heeft God gezonden als leider en bevrijder door de hand van de engel die hem in de doornstruik verscheen.
36 Hij leidde hen uit Egypte, nadat hij wonderen en tekenen had gedaan in het land Egypte, aan de Schelfzee en in de woestijn, veertig jaar lang.
37 Dit is die Mozes, die tot de Israëlieten zei: Een profeet zoals ik zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan uit uw broeders; naar hem zult u luisteren.
38 Deze is het die in de gemeente in de woestijn was, samen met de engel die tot Hem sprak op de berg Sinaï, en met onze vaderen; hij ontving de levende woorden om ze aan ons door te geven.
39 Naar hem hebben onze vaderen niet willen luisteren, maar zij hebben hem van zich verstoten en in hun hart zijn zij weer teruggekeerd naar Egypte,
40 Hij zei tegen Aäron: Maak ons goden die voor ons uit kunnen gaan. Want wat die Mozes betreft, die ons uit het land Egypte heeft geleid, wij weten niet wat er met hem gebeurd is.
41 In die dagen maakten zij een kalf en brachten offers aan de afgod. Zij verheugden zich over het werk van hun handen.
42 Toen keerde God Zich om en gaf hen over, om het leger des hemels te vereren, zoals geschreven staat in het boek der profeten: Hebt gij Mij, huis van Israël, geslachte dieren en offers gebracht, veertig jaar lang in de woestijn?
43 Ja, gij hebt de tent van Moloch meegenomen, en de ster van uw god Remfan, de afbeeldingen die gij gemaakt had om ze te aanbidden; en Ik zal u wegvoeren, nog verder dan Babel.
44 Onze vaderen hadden de tent der getuigenis in de woestijn, zoals Hij bepaald had, toen Hij tot Mozes sprak, dat hij het moest maken overeenkomstig het voorbeeld dat hij gezien had.
45 Die ook onze vaderen, die later kwamen, met Jezus in het bezit van de heidenen hebben gebracht, die God voor het aangezicht van onze vaderen heeft weggevoerd, tot in de dagen van David.
46 Die genade vond bij God en een tent voor de God van Jakob wilde vinden.
47 Maar Salomo bouwde voor hem een huis.
48 Maar de Allerhoogste woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn, zoals de profeet zegt:
49 De hemel is mijn troon en de aarde een voetbank voor mij. Welk huis zult u mij bouwen? spreekt de HEERE. Of wat is de plaats van mijn rust?
50 Heeft niet mijn hand dit alles gemaakt?
51 Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest; zoals uw vaderen deden, zo doet ook u.
52 Wie van de profeten hebben uw vaderen niet vervolgd? Zij hebben degenen gedood die tevoren de komst van de Rechtvaardige verkondigden; van wie u nu verraders en moordenaars bent geworden.
53 Zij hebben de wet ontvangen door de beschikking van engelen, maar hebben zich er niet aan gehouden.
54 Toen zij dit hoorden, werd het hun diep in het hart getroffen en zij knarsten met hun tanden tegen Hem.
55 Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen ten hemel gericht en zag de heerlijkheid van God en Jezus, staande aan de rechterhand van God,
56 En Hij zeide: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand Gods.

57 Toen riepen zij met luide stem, stopten hun oren dicht en stormden eendrachtig op hem af.
58 En zij wierpen hem buiten de stad en stenigden hem. En de getuigen legden hun kleren neer aan de voeten van een jongeman, wiens naam Saulus was.
59 En zij stenigden Stefanus, die God aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest.
60 En hij knielde neder, en riep met luider stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En toen hij dit gezegd had, viel hij in slaap.

HOOFDSTUK 8

1 En Saulus stemde toe in zijn dood. En er ontstond te dien tijde een grote vervolging tegen de gemeente die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid over de streken van Judea en Samaria, behalve de apostelen.
2 En vrome mannen droegen Stefanus naar zijn graf en bedreven grote rouw over hem.
3 Saulus richtte een verwoesting aan in de gemeente. Hij ging alle huizen binnen en sleepte mannen en vrouwen mee, die hij in de gevangenis gooide.
4 Zij die verstrooid werden, trokken dan ook overal heen en verkondigden het Woord.
5 Filippus ging naar de stad Samaria en verkondigde hun Christus.
6 En de schare hield zich eensgezind bezig met hetgeen Filippus zei, omdat zij de tekenen die hij deed, hoorden en zagen.
7 Want van velen die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit; ook werden vele verlamden en kreupelen genezen.
8 En er ontstond grote vreugde in die stad.
9 Er was echter een man, Simon geheten, die vroeger in dezelfde stad toverij pleegde en de inwoners van Samaria betoverde, terwijl hij van zichzelf beweerde dat hij iets groots was.
10 Zij hielden allen, van de kleinste tot de grootste, hun aandacht erop en zeiden: Deze man is de grote kracht Gods.
11 En zij hielden hem in de gaten, omdat hij hen al geruime tijd met zijn toverij had betoverd.
12 Maar toen zij Filippus geloofden, die het evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus verkondigde, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen.
13 Toen geloofde ook Simon zelf. En nadat hij gedoopt was, bleef hij bij Filippus en verwonderde zich, toen hij de wonderen en tekenen zag die er gebeurden.
14 Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria het woord van God had aangenomen, stuurden zij Petrus en Johannes naar hen toe.
15 Toen zij daar aangekomen waren, baden zij voor hen dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen.
16 Want Hij was nog op niemand van hen gevallen; alleen zij waren gedoopt in de Naam van de Heere Jezus.
17 Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest.
18 En toen Simon zag dat door de oplegging van de handen van de apostelen de Heilige Geest werd gegeven, bood hij hun geld aan,
19 En zij zeiden: Geef ook mij deze macht, opdat ieder aan wie ik de handen opleg, de Heilige Geest ontvangt.
20 Maar Petrus zei tegen hem: Uw geld moet met u vergaan, omdat u dacht dat de gave van God door geld gekocht kon worden.
21 Jij hebt part noch deel aan deze zaak, want jouw hart is niet oprecht voor God.
22 Heb daarom berouw over uw slechtheid en bid God of hij u misschien kan vergeven wat u in uw hart hebt begaan.
23 Want ik zie dat u in bittere gal en in een kluwen ongerechtigheid verkeert.
24 Toen antwoordde Simon en zei: Bid voor mij tot de Heer, dat mij niets overkomt van wat u gezegd hebt.
25 En nadat zij het Woord van de Heer hadden getuigd en verkondigd, keerden zij terug naar Jeruzalem en verkondigden het Evangelie in vele dorpen van de Samaritanen.
26 En de engel des Heren sprak tot Filippus en zeide: Sta op en ga naar het zuiden, de weg op, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, dat een woestijn is.
27 En hij stond op en ging; en zie, een man uit Ethiopië, een kamerling, een groot autoriteit onder Candace, de koningin van de Ethiopiërs, die de wacht had over al haar schatten, en die naar Jeruzalem was gekomen om te aanbidden,
28 Hij was op de terugweg en zat in zijn wagen, terwijl hij de profeet Jesaja las.
29 Toen zei de Geest tegen Filippus: Ga naar voren en voeg je bij deze wagen.
30 En Filippus snelde naar Hem toe en hoorde Hem de profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat Gij ook wat Gij leest?
31 En hij zeide: Hoe zou ik dat kunnen, als niet iemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus, dat hij zou komen en bij hem zou zitten.
32 De plaats van het Schriftgedeelte dat hij las, was dit: Als een schaap werd hij naar de slachtbank geleid; en zoals een lam stom is voor zijn scheerder, zo deed hij zijn mond niet open.
33 In zijn vernedering werd hem het oordeel ontnomen. Wie zal zijn afkomst verhalen? Want zijn leven werd van de aarde weggenomen.
34 En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Van wie zegt de profeet dit? Van zichzelf of van iemand anders?
35 En Filippus deed zijn mond open, en uitgaande van die Schrift, verkondigde hij hem Jezus.
36 En terwijl zij verder reisden, kwamen zij bij een water. En de kamerling zeide: Zie, daar is water; wat is er tegen, dat ik gedoopt word?
37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij antwoordde en zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.
38 En hij gaf bevel de wagen stil te houden, en beiden daalden af in het water, zowel Filippus als de kamerling, en hij doopte hem.
39 En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest van de Heer Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; en hij vervolgde zijn weg met blijdschap.
40 En Filippus werd in Azotus aangetroffen; en terwijl hij doorreisde, predikte hij in al de steden, totdat hij in Caesarea kwam.

HOOFDSTUK 9

1 En Saulus, die nog steeds dreigende en moordende woorden uitte tegen de discipelen van de Heer, ging naar de hogepriester,
2 En hij vroeg hem brieven voor de synagogen in Damascus, zodat hij, als hij er mannen en vrouwen zou vinden die van die weg waren, hen geboeid naar Jeruzalem kon brengen.
3 En terwijl hij op weg was, kwam hij in de buurt van Damascus. En plotseling omstraalde hem een licht uit de hemel.
4 En hij viel op de grond en hoorde een stem tot zich zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?
5 En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Die Gij vervolgt; het is U hard, tegen de prikkels te slaan.
6 En hij beefde en was ontzet en zeide: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en het zal u gezegd worden, wat gij doen moet.
7 En de mannen die met hem reisden, stonden sprakeloos. Zij hoorden wel een stem, maar zagen niemand.
8 Toen stond Saulus op van de grond. Toen hij zijn ogen opende, zag hij niemand meer. Ze leidden hem echter bij de hand en brachten hem naar Damascus.
9 En drie dagen lang kon hij niet zien, en hij at niet en dronk niet.
10 En er was een zeker discipel te Damascus, met name Ananias; en tot hem zeide de Heere in een visioen: Ananias. En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere.
11 En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga naar de straat, die de Rechte genoemd wordt, en vraag in het huis van Judas naar iemand, genaamd Saulus, van Tarsus; want zie, hij bidt.
12 En hij zag in een visioen een man, genaamd Ananias, binnenkomen en hem de handen opleggen, opdat hij weer zou kunnen zien.
13 Toen antwoordde Ananias: Heere, ik heb van velen over deze man gehoord, hoeveel kwaad hij Uw heiligen te Jeruzalem heeft aangedaan.
14 En hij heeft hier volmacht van de overpriesters om allen gevangen te nemen die uw naam aanroepen.
15 Maar de Heer zei tegen hem: Ga heen, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn Naam te brengen voor de heidenen, de koningen en de Israëlieten.
16 Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij omwille van Mijn Naam moet lijden.
17 En Ananias ging heen en kwam in het huis; en hem de handen opleggende, zeide hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die aan u verschenen is op de weg waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt ziende worden en vervuld worden met de Heilige Geest.
18 En terstond vielen hem als het ware schubben van de ogen, en terstond werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.
19 En toen hij spijze had ontvangen, werd hij versterkt. Toen was Saulus enige dagen bij de discipelen die te Damascus waren.
20 En terstond verkondigde hij in de synagogen dat Christus de Zoon van God is.
21 Maar allen die het hoorden, werden verbaasd en zeiden: Is dit niet de man die in Jeruzalem allen heeft uitgeroeid die deze Naam aanriepen, en die met dat doel hierheen gekomen is om hen geboeid voor de overpriesters te brengen?
22 Maar Saulus werd steeds krachtiger en bracht de Joden die in Damascus woonden, in verwarring door te bewijzen dat deze de Christus is.
23 En toen er vele dagen verstreken waren, beraamden de Joden een plan om hem te doden.
24 Maar hun oponthoud werd aan Saul bekend. En zij bewaakten de poorten dag en nacht om hem te doden.
25 De discipelen namen hem 's nachts mee en lieten hem in een mand langs de muur naar beneden zakken.
26 Toen Saulus in Jeruzalem gekomen was, probeerde hij zich bij de discipelen aan te sluiten. Maar zij waren allen bevreesd voor hem en geloofden niet dat hij een discipel was.
27 Maar Barnabas nam hem onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen. Hij vertelde hun hoe hij onderweg de Heer had gezien, hoe Hij tot hem had gesproken en hoe Hij in Damascus vrijmoedig in de Naam van Jezus had gesproken.
28 En Hij was bij hen, die in en uit Jeruzalem gingen.
29 En hij sprak vrijmoedig in de Naam van de Heere Jezus, en twistte met de Grieken; maar zij wilden Hem doden.
30 Toen de broeders dit vernamen, brachten ze hem naar Caesarea en stuurden hem naar Tarsus.
31 Toen kregen de gemeenten in heel Judea, Galilea en Samaria rust en werden opgebouwd. Zij wandelden in de vreze des Heren en in de vertroosting van de Heilige Geest en namen in aantal toe.
32 En het gebeurde, toen Petrus overal rondreisde, dat hij ook bij de heiligen kwam die te Lydda woonden.
33 En daar trof hij een man aan, met name Eneas, die al acht jaar op bed lag en verlamd was.
34 En Petrus zeide tot hem: Eneas, Jezus Christus maakt u gezond; sta op, en maak uw bed op. En hij stond terstond op.
35 En allen die in Lydda en Saron woonden, zagen hem en bekeerden zich tot de HEERE.
36 Nu was er in Joppe een discipelin van wie de naam Tabitha was, wat vertaald Dorkas betekent. Deze vrouw was overvloedig in goede werken en aalmoezen die zij deed.
37 En het gebeurde in die dagen dat zij ziek werd en stierf; nadat men haar gewassen had, legde men haar in de bovenzaal.
38 En omdat Lydda dicht bij Joppe lag, stuurden de discipelen, die gehoord hadden dat Petrus daar was, twee mannen naar hem toe, met het verzoek dat hij zo snel mogelijk bij hen zou komen.
39 Toen stond Petrus op en ging met hen mee. Toen hij gekomen was, brachten zij hem in de bovenzaal; en alle weduwen stonden bij hem, wenende, en toonden de rokken en klederen die Dorkas gemaakt had, toen zij bij hen was.
40 Maar Petrus stuurde ze allemaal naar buiten, en knielde neder, en bad; en zich tot het lichaam wendende, zeide: Tabitha, sta op! En zij opende haar ogen; en toen zij Petrus zag, ging zij overeind zitten.
41 En Hij gaf haar de hand, richtte haar op, riep de heiligen en de weduwen en stelde haar levend voor.
42 En het werd bekend in heel Joppe, en velen geloofden in de Heer.

43 En het gebeurde dat Hij een groot aantal dagen in Joppe bleef, bij een zekere Simon, een leerlooier.

HOOFDSTUK 10

1 Er was een man in Caesarea, Cornelius genaamd, een hoofdman over honderd van de afdeling die de Italiaanse afdeling werd genoemd,
2 Een vroom man, die met heel zijn huis God vreesde, die veel aalmoezen aan het volk gaf en voortdurend tot God bad.
3 Hij zag in een visioen, omstreeks het negende uur van de dag, duidelijk een engel van God naar hem toe komen en tegen hem zeggen: Cornelius!
4 En toen hij hem aankeek, werd hij bevreesd en zeide: Wat is er, Heere? En hij zeide tot hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn gekomen tot een gedachtenis voor God.
5 En nu, stuur mannen naar Joppe en laat een zekere Simon roepen, die ook Petrus genoemd wordt.
6 Hij logeert bij een zekere Simon, een leerlooier, wiens huis aan de zee ligt. Hij zal u zeggen wat u moet doen.
7 Toen de engel die tot Cornelius had gesproken, weg was, riep hij twee van zijn huisknechten en een vrome soldaat uit hen die hem voortdurend dienden.
8 En nadat Hij hun dit alles had verteld, stuurde Hij hen naar Joppe.
9 De volgende dag, terwijl zij verder reisden en de stad naderden, klom Petrus omstreeks het zesde uur op het dak om te bidden.
10 En hij kreeg grote honger en wilde eten. Maar terwijl zij het klaarmaakten, raakte hij in een trance.
11 En Hij zag de hemel geopend en een voorwerp, dat naar Hem toe neerdaalde, gelijk een groot laken, aan de vier hoeken dichtgemaakt en op de aarde neergelaten.
12 Daarin waren alle soorten van het viervoetige gedierte der aarde, en de wilde dieren, en de kruipende dieren, en de vogels des hemels.
13 En er klonk een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet.
14 Maar Petrus zei: Nee, Heer, want ik heb nog nooit iets gegeten dat onheilig of onrein was.
15 En de stem sprak wederom voor de tweede keer tot hem: Wat God gereinigd heeft, zult gij niet voor onheilig houden.
16 En dit geschiedde driemaal; en het voorwerp werd wederom in de hemel opgenomen.
17 Terwijl Petrus bij zichzelf twijfelde wat het visioen dat hij had gezien, te betekenen had, zie, de mannen die door Cornelius waren gestuurd, hadden naar het huis van Simon gevraagd en stonden voor de poort.
18 En hij riep hen en vroeg, of Simon, die ook Petrus genoemd werd, daar te gast was.
19 Terwijl Petrus over het visioen nadacht, zei de Geest tegen hem: Zie, drie mannen zoeken U.
20 Sta dan op, ga naar beneden en ga met hen mee, zonder te twijfelen, want Ik heb hen gezonden.
21 Toen ging Petrus naar de mannen die door Cornelius naar hem toe waren gestuurd, en zei: Zie, ik ben het, die u zoekt. Wat is de reden, waarom u hier bent?
22 En zij zeiden: Cornelius, de hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, die God vreest en een goede naam heeft onder het gehele volk der Joden, is door God door een heilige engel vermaand om u in zijn huis te laten komen en woorden van u te horen.
23 Toen riep hij hen in, en gaf hun onderdak. En de volgende dag ging Petrus met hen heen, en enige broeders van Joppe vergezelden hem.
24 En de volgende dag kwamen zij in Caesarea aan. En Cornelius wachtte op hen, en had zijn verwanten en naaste vrienden bijeengeroepen.
25 Toen Petrus binnenkwam, kwam Cornelius hem tegemoet, viel aan zijn voeten en aanbad hem.
26 Maar Petrus hielp hem overeind en zei: Sta op, ik ben ook maar een mens.
27 En terwijl Hij met Hem sprak, ging Hij naar binnen en trof er veel samengekomen mensen aan.
28 En Hij zeide tot hen: Gij weet, dat het een Jood ongeoorloofd is, om met iemand van een vreemd volk om te gaan, of met hem om te gaan; maar God heeft mij doen weten, dat ik niemand onheilig of onrein mag noemen.
29 Daarom ben ik zonder tegenspreken naar u toe gekomen, toen ik ontboden werd. Ik vraag u dan met welk doel u mij ontboden hebt.
30 En Cornelius zeide: Vier dagen geleden was ik aan het vasten tot op dit uur; en op het negende uur bad ik in mijn huis, en zie, daar stond een man voor mij in een blinkend gewaad,
31 En hij zeide: Cornelius, uw gebed is verhoord, en uw aalmoezen zijn in gedachtenis voor God.
32 Stuur daarom iemand naar Joppe en laat Simon komen. Hij wordt ook Petrus genoemd. Hij logeert in het huis van Simon, een leerlooier aan de zee. Als hij komt, zal hij met u spreken.
33 Daarom heb ik terstond tot u gezonden; en gij hebt wel gedaan, dat gij gekomen zijt. Nu dan, wij zijn allen hier tegenwoordig voor God, om te horen al hetgeen u door God geboden is.
34 Toen deed Petrus zijn mond open en zei: Ik zie werkelijk in dat God geen aanzien des persoons kent.
35 Maar onder alle volken is degene die Hem vreest en gerechtigheid doet, Hem welgevallig.
36 Het woord dat God aan de kinderen van Israël gezonden heeft om vrede te verkondigen door Jezus Christus. (Hij is Heer van allen.)
37 Ik zeg dat u dit woord kent, dat in heel Judea verkondigd is en dat begonnen is in Galilea, na de doop die Johannes predikte.
38 Hoe God Jezus van Nazareth heeft gezalfd met de Heilige Geest en met kracht. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem.
39 En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, zowel in het land der Joden als in Jeruzalem; Hem hebben zij gedood en aan een hout gehangen.
40 God heeft Hem op de derde dag opgewekt en Hem openlijk getoond.
41 Niet aan heel het volk, maar aan de getuigen die God tevoren had uitgekozen: aan ons, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de dood was opgestaan.
42 En hij gaf ons bevel om tot het volk te prediken en te getuigen dat Hij het is die door God is aangesteld als Rechter over levenden en doden.

43 Van Hem getuigen alle profeten, dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden zal ontvangen door Zijn Naam.
44 Terwijl Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden.
45 En degenen die uit de besnijdenis kwamen en tot geloof kwamen, verbaasden zich erover dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort.
46 Want zij hoorden hen spreken in tongen, en God grootmaken. Toen antwoordde Petrus:
47 Kan iemand het water weren, zodat dezen niet gedoopt zouden worden, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen?
48 En hij gebood hun dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de Heer. Toen baden zij Hem dat Hij enige dagen zou blijven.

HOOFDSTUK 11

1 En de apostelen en de broeders die in Judea waren, hoorden dat ook de heidenen het woord van God hadden aanvaard.
2 En toen Petrus te Jeruzalem gekomen was, twistten de besnijdenisbroeders met hem,
3 en zeiden: Gij zijt tot onbesnedenen gekomen en hebt met hen gegeten.
4 Maar Petrus herhaalde de zaak van het begin af en legde het hun in orde uit, zeggende:
5 Ik was in de stad Joppe aan het bidden. Toen zag ik in een geest van vervoering een visioen: Er daalde een voorwerp neer, dat leek op een groot laken, dat aan de vier hoeken uit de hemel was neergelaten. Het kwam bij mij.
6 Toen ik daarop mijn ogen richtte, zag ik viervoetige dieren op aarde, wilde dieren, kruipende dieren en vogels in de lucht.
7 En ik hoorde een stem tot mij zeggen: Sta op, Petrus, slacht en eet.
8 Maar ik zei: Nee, Heere! Er is nooit iets onheiligs of onreins in mijn mond gekomen.
9 Maar opnieuw antwoordde mij een stem uit de hemel: Wat God gereinigd heeft, mag u niet voor onheilig houden.
10 En dit gebeurde driemaal, en allen werden weer opgenomen in de hemel.
11 En zie, er waren reeds drie mannen naar het huis gekomen waar ik was, vanuit Caesarea naar mij toe gestuurd.
12 En de Geest gebood mij met hen mee te gaan, zonder enige twijfel. Ook deze zes broeders vergezelden mij, en wij gingen in het huis van de man:
13 En hij vertelde ons, hoe hij een engel in zijn huis had gezien, die daar stond en tot hem zeide: Zend mannen naar Joppe en laat Simon roepen, die bijgenaamd wordt Petrus;
14 Die u woorden zal verkondigen, waardoor u en heel uw huis zalig zult worden.
15 En terwijl ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, zoals in het begin ook op ons.
16 Toen herinnerde ik mij het woord van de Heer, dat Hij gezegd heeft: Johannes doopte wel met water, maar jullie zullen gedoopt worden met de Heilige Geest.
17 Aangezien God hun dan eenzelfde gave gegeven heeft als aan ons, die in de Heere Jezus Christus geloofden, wie was ik dan, dat ik God zou kunnen tegenstaan?
18 Toen zij dit hoorden, zwegen zij en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft God ook aan de heidenen de bekering gegeven die tot het leven leidt.
19 En zij die verstrooid raakten door de vervolging die ontstond om Stefanus, trokken verder tot aan Fenicië, Cyprus en Antiochië, en zij verkondigden het Woord aan niemand dan aan de Joden.
20 En er waren sommigen van hen, mannen uit Cyprus en Cyrene, die, toen zij te Antiochië gekomen waren, tot de Grieken spraken en de Heere Jezus predikten.
21 En de hand van de Heer was met hen, zodat een groot aantal mensen geloofde en zich tot de Heer bekeerde.
22 Toen het gerucht van deze dingen de gemeente in Jeruzalem ter ore kwam, zonden zij Barnabas eropuit om naar Antiochië te gaan.
23 Toen hij daar kwam en de genade van God zag, was hij blij en vermaande hen allen, dat zij zich met een vast voornemen van hun hart aan de Heere zouden vastklampen.
24 Want hij was een goed man, en vol van de Heilige Geest en van geloof; en een grote menigte werd aan de Heere toegevoegd.
25 Toen vertrok Barnabas naar Tarsus om Saulus te zoeken.
26 En toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië. En het geschiedde, dat zij een heel jaar lang met de gemeente samenkwamen, en veel volk leerden. En de discipelen werden eerst in Antiochië Christenen genoemd.
27 In die dagen kwamen er profeten uit Jeruzalem naar Antiochië.
28 En een van hen stond op, met name Agabus, en hij gaf door de Geest te kennen dat er grote hongersnood zou komen in de gehele wereld. Deze hongersnood kwam ook in de dagen van keizer Claudius.
29 Toen besloten de discipelen, ieder naar vermogen, ondersteuning te sturen naar de broeders die in Judea woonden.
30 Dat deden zij ook, en zij zonden het door de hand van Barnabas en Saulus naar de oudsten.

HOOFDSTUK 12

1 Rond die tijd begon koning Herodes enkele leden van de gemeente lastig te vallen.
2 En hij doodde Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard.
3 En toen Hij zag dat het de Joden beviel, ging Hij verder om ook Petrus te halen. (Het waren de dagen van de ongezuurde broden.)
4 En nadat hij hem had gegrepen, zette hij hem in de gevangenis en leverde hem over aan vier viertallen soldaten om hem te bewaken. Hij wilde hem na Pasen voor het volk uitleveren.
5 Petrus werd dus in de gevangenis vastgehouden, maar de gemeente bad onophoudelijk voor hem tot God.
6 Toen Herodes hem wilde laten voorbrengen, sliep Petrus diezelfde nacht nog tussen twee soldaten, geboeid met twee kettingen. De bewakers bij de ingang bewaakten de gevangenis.
7 En ziet, de Engel des Heren kwam bij hem, en er scheen een licht in de gevangenis; en hij sloeg Petrus aan de zijde, en richtte hem op, zeggende: Sta haastig op! En zijn ketenen vielen van zijn handen.

8 En de engel zeide tot hem: Gord u om, en bind uw sandalen aan. En hij deed het. En hij zeide tot hem: Werp uw kleed om u heen, en volg mij.
9 En hij ging naar buiten en volgde Hem, en hij wist niet, dat het waar was, wat door de engel geschiedde, maar hij meende, dat hij een visioen zag.
10 Toen zij de eerste en de tweede afdeling voorbij waren, kwamen zij bij de ijzeren poort die naar de stad leidde. Deze ging vanzelf voor hen open. Toen zij naar buiten gingen en één straat verder gingen, ging de engel meteen van hem weg.
11 Toen Petrus weer bij zinnen was gekomen, zei hij: Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden en mij heeft gered uit de hand van Herodes en van alles wat het Joodse volk verwachtte.
12 Nadat Hij hierover nagedacht had, kwam Hij bij het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Marcus genoemd werd. Daar waren velen bijeengekomen om te bidden.
13 En terwijl Petrus op de poort klopte, kwam er een meisje luisteren, met name Rhoda.
14 Toen zij de stem van Petrus hoorde, deed zij van blijdschap de poort niet open, maar snelde naar binnen en vertelde hoe Petrus voor de poort stond.
15 En zij zeiden tot haar: Gij zijt gek. Maar zij bleef volhouden, dat het ook zo was. Toen zeiden zij: Het is zijn engel.
16 Maar Petrus bleef kloppen. Toen ze de deur openden en hem zagen, waren ze verbijsterd.
17 Maar hij wenkte hen met de hand om stil te zijn, en vertelde hun hoe de Heer hem uit de gevangenis had gebracht. En hij zeide: Ga heen en toon deze dingen aan Jakobus en aan de broeders. En hij vertrok en ging naar een andere plaats.
18 Zodra het dag was geworden, ontstond er grote opschudding onder de soldaten over wat er met Petrus was gebeurd.
19 En toen Herodes hem zocht en niet vond, ondervroeg hij de bewakers en gaf bevel dat zij ter dood gebracht zouden worden. En hij ging van Judea naar Caesarea en bleef daar.
20 En Herodes was zeer verbolgen over de Tyriërs en Sidoniërs. Toch kwamen zij eensgezind naar hem toe en nadat ze Blastus, de kamerheer van de koning, als vriend hadden aangenomen, vroegen ze om vrede. Hun land werd immers gevoed door het land van de koning.
21 En op een vastgestelde dag zette Herodes zich op zijn troon, gekleed in een koninklijk gewaad, en hield een toespraak tot hen.
22 En het volk juichte en zei: Dit is de stem van een god en niet van een mens.
23 En terstond sloeg de engel van de Heer hem, omdat hij God de eer niet gaf; en hij werd door de wormen opgegeten en gaf de geest.
24 Maar het woord van God groeide en werd steeds talrijker.
25 Barnabas en Saulus keerden terug uit Jeruzalem, nadat zij hun bediening hadden volbracht, en namen Johannes mee, die ook Marcus werd genoemd.

HOOFDSTUK 13

1 Er waren in de gemeente te Antiochië enkele profeten en leraars, onder wie Barnabas, Simeon, die Niger genoemd werd, Lucius van Cyrene, Manaën, die met de viervorst Herodes was opgevoed, en Saulus.
2 Terwijl zij de Heer dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder Mij Barnabas en Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb.
3 En nadat zij gevast en gebeden hadden en hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan.
4 Zij werden door de Heilige Geest uitgezonden en vertrokken naar Seleucië. Vandaar voeren zij naar Cyprus.
5 En toen zij te Salamis waren, verkondigden zij het Woord van God in de synagogen van de Joden; en zij hadden ook Johannes als hun dienaar.
6 Toen zij door het eiland naar Pafos getrokken waren, troffen zij een tovenaar aan, een valse profeet, een Jood, wiens naam Barjesus was.
7 Die was bij de landvoogd, Sergius Paulus, een verstandig man, die Barnabas en Saulus bij zich riep en het woord van God wilde horen.
8 Maar Elymas, de tovenaar (want zo luidt zijn naam) verzette zich tegen hen en probeerde de afgevaardigde van het geloof af te brengen.
9 Toen zag Saulus, die ook Paulus genoemd wordt, vervuld met de Heilige Geest, hem aan,
10 En hij zeide: Gij, vol van alle list en alle onheil, kind des duivels, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden de rechte wegen des Heren te verdraaien?
11 En nu, zie, de hand des Heren is op u, en gij zult blind zijn, en de zon voor een tijd niet zien. En terstond viel er op hem een nevel en duisternis; en hij ging rond om iemand te zoeken, die hem bij de hand zou leiden.
12 Toen de stadhouder zag wat er gebeurd was, geloofde hij het, verbijsterd over de leer van de Heer.
13 Toen Paulus en zijn gezelschap Pafos verlieten, kwamen zij te Perge in Pamfylië. Johannes verliet hen en keerde terug naar Jeruzalem.
14 Toen zij van Perge vertrokken, kwamen zij in Antiochië in Pisidië, en op de sabbatdag gingen zij naar de synagoge en namen daar plaats.
15 En nadat de Wet en de Profeten waren voorgelezen, zonden de oversten der synagoge tot hen de boodschap: Mannen broeders, indien gij een woord van vermaning hebt voor het volk, zeg het.
16 Toen stond Paulus op, wenkte met zijn hand en zei: Mannen van Israël en u die God vreest, luistert.
17 De God van dit volk Israël heeft onze vaderen uitverkoren en het volk verheven, toen zij als vreemdelingen in het land Egypte woonden. Met een sterke arm heeft Hij hen daaruit geleid.
18 En ongeveer veertig jaar lang verdroeg hij hun gewoonten in de woestijn.
19 Toen hij zeven volken in het land Kanaän had uitgeroeid, verdeelde hij hun land onder hen door het lot.
20 Daarna stelde Hij hun rechters aan, gedurende ongeveer vierhonderdvijftig jaar, tot aan de profeet Samuël.
21 Daarna verlangden zij naar een koning, en God gaf hun Saul, de zoon van Cis, een man uit de stam Benjamin, voor de duur van veertig jaar.

22 En nadat Hij hem had afgezet, verwekte Hij hun David tot koning, aan wie Hij ook getuigenis aflegde en zeide: Ik heb David, de zoon van Isaï, gevonden, een man naar Mijn hart, die al Mijn wil zal volbrengen.
23 Uit het nageslacht van deze man heeft God, overeenkomstig zijn belofte, voor Israël een Heiland verwekt, Jezus.
24 Johannes had voor zijn komst al aan het hele volk van Israël de doop van bekering gepredikt.
25 En toen Johannes zijn loop vervulde, zeide hij: Wie denkt gij, dat ik ben? Ik ben het niet. Maar ziet, er komt een na mij, wiens schoenen ik niet waardig ben los te maken.
26 Mannenbroeders, kinderen van het geslacht van Abraham, en al wie onder u God vreest, tot u is het woord van deze zaligheid gezonden.
27 Want de inwoners van Jeruzalem en hun leiders hebben Hem niet gekend, en zij hebben de uitspraken van de profeten, die elke sabbat worden voorgelezen, vervuld door Hem te veroordelen.
28 En hoewel zij geen doodsoorzaak in Hem vonden, eisten zij toch van Pilatus dat Hij gedood zou worden.
29 Toen zij alles vervuld hadden wat over Hem geschreven stond, haalden zij Hem van het kruishout en legden Hem in een graf.
30 Maar God heeft Hem uit de dood opgewekt,
31 En Hij werd gedurende vele dagen gezien door hen die met Hem uit Galilea naar Jeruzalem waren opgetrokken, en die Zijn getuigen voor het volk waren.
32 En wij verkondigen u het goede nieuws, dat de belofte, die aan de vaderen gedaan is,
33 God heeft hetzelfde aan ons, hun kinderen, tot vervulling gebracht, doordat Hij Jezus uit de dood heeft opgewekt, zoals ook geschreven staat in de tweede Psalm: Gij zijt mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt.
34 En wat betreft het feit dat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, zodat Hij niet meer tot vergankelijkheid terugkeert, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal u de zekere barmhartigheden van David geven.
35 Daarom zegt hij ook in een andere psalm: Gij zult niet toelaten dat uw Heilige ontbinding ziet.
36 Want David, die voor zijn geslacht de wil van God had gediend, is in slaap gevallen en bij zijn vaderen gelegd. Hij heeft het verderf gezien.
37 Maar hij, die God uit de dood heeft opgewekt, heeft geen vergankelijkheid gezien.
38 Weet dan, mannenbroeders, dat door Hem aan u de vergeving van de zonden verkondigd wordt.
39 En door Hem wordt ieder die gelooft, gerechtvaardigd van alles waarvan u door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd kon worden.
40 Wees dus op uw hoede, dat u niet overkomt wat in de profeten gezegd is,
41 Ziet, gij verachters, en verwondert u, en vergaat, want Ik werk een werk in uw dagen, een werk dat gij zekerlijk zult geloven, als iemand het u vertelt.
42 Toen de Joden de synagoge hadden verlaten, vroegen de heidenen of deze woorden op de eerstvolgende sabbat aan hen verkondigd zouden worden.
43 Toen de gemeente uiteenviel, sloten zich veel Joden en godsdienstige proselieten bij Paulus en Barnabas aan. Zij spraken tot hen en overtuigden hen ervan in de genade van God te blijven.
44 En de volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om het woord van God te horen.
45 Toen de Joden de menigte zagen, werden ze jaloers en spraken ze de woorden van Paulus tegen. Ze spraken elkaar tegen en lasterden hem.
46 Toen zeiden Paulus en Barnabas vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden. Maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waardig oordeelt, wenden wij ons tot de heidenen.
47 Want zo heeft de Heer ons geboden: Ik heb je aangesteld tot een licht voor de heidenen, opdat je zou zijn tot heil tot aan het einde van de aarde.
48 Toen de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich en prezen het woord van de Heer. En er kwamen gelovigen die voor het eeuwige leven bestemd waren.
49 En het woord van de HEERE verspreidde zich door het gehele land.
50 Maar de Joden hitsten de godvruchtige en aanzienlijke vrouwen en de voornaamste mannen van de stad op, en ontketenden een vervolging tegen Paulus en Barnabas, en verdreven hen uit hun gebied.
51 Maar zij schudden het stof van hun voeten af tegen hen en kwamen in Ikonium.
52 En de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest.

HOOFDSTUK 14

1 En het gebeurde te Ikonium, dat zij beiden te zamen in de synagoge der Joden gingen en aldaar spraken, dat een grote menigte, zowel Joden als Grieken, geloofde.
2 Maar de ongelovige Joden hitsten de heidenen op en richtten hun gedachten kwaad op de broeders.
3 Zij bleven daar dan ook lange tijd, terwijl zij vrijmoedig spraken in naam van de Heere, Die getuigenis aflegde van het woord van Zijn genade en tekenen en wonderen door hun handen liet gebeuren.
4 Maar de menigte in de stad raakte verdeeld: een deel sloot zich aan bij de Joden en een deel bij de apostelen.
5 En toen er een aanval werd gedaan op zowel de heidenen als de Joden met hun leiders, om hen te mishandelen en te stenigen,
6 Toen zij het hoorden, vluchtten zij naar Lystra en Derbe, steden van Lykaonië, en naar de omliggende streek.
7 En daar verkondigden zij het evangelie.
8 En er zat een man te Lystra, die verlamd was aan zijn voeten; hij was van de moederschoot af kreupel en had nooit kunnen lopen.
9 Deze hoorde Paulus spreken. Deze keek hem aan en zag dat hij geloof had om genezen te worden.
10 Hij zei met luide stem: Sta rechtop op uw voeten. En hij sprong op en liep.
11 Toen het volk zag wat Paulus gedaan had, verhieven zij hun stem en riepen in de taal van Lykaonië: De goden zijn tot ons neergedaald in de gedaante van mensen.
12 En Barnabas noemden ze Jupiter, en Paulus noemden ze Mercurius, omdat hij de voornaamste spreker was.

13 Toen bracht de priester van Jupiter, die voor hun stad stond, ossen en kransen naar de poorten en wilde samen met het volk offers brengen.
14 Toen de apostelen Barnabas en Paulus dit hoorden, scheurden zij hun kleren en snelden naar het volk, terwijl zij riepen:
15 En zeggende: Mannen, waarom doet gij deze dingen? Wij zijn ook mensen van gelijke bewegingen als u, en verkondigen u, dat gij u van deze ijdelheden zoudt bekeren tot de levende God, Die de hemel, en de aarde, en de zee gemaakt heeft, en al wat daarin is.
16 Die vroeger toeliet dat alle volken hun eigen wegen gingen.
17 Toch heeft Hij Zichzelf niet zonder getuigenis gelaten door goed te doen en ons regen uit de hemel te geven en vruchtbare tijden, en onze harten te vervullen met voedsel en blijdschap.
18 En met deze woorden hielden zij het volk nauwelijks tegen, dat zij hun geen offers brachten.
19 En er kwamen daar enige Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigte overreedden en Paulus stenigden en hem buiten de stad trokken, in de veronderstelling dat hij dood was.
20 Maar terwijl de discipelen om Hem heen stonden, stond Hij op en kwam in de stad. De volgende dag vertrok Hij met Barnabas naar Derbe.
21 En nadat zij in die stad het Evangelie verkondigd hadden en velen onderwezen hadden, keerden zij weer terug naar Lystra, naar Ikonium en naar Antiochië,
22 Zij bevestigden de zielen van de discipelen en spoorden hen aan om in het geloof te blijven en dat wij door veel verdrukkingen het Koninkrijk van God moeten binnengaan.
23 En nadat zij in elke gemeente ouderlingen hadden aangesteld, baden zij onder vasten en droegen hen op aan de Heer, in wie zij geloofden.
24 Nadat zij Pisidië doorkruisten, kwamen zij in Pamfylië.
25 Nadat zij het woord in Perge verkondigd hadden, daalden zij af naar Attalia.
26 En vandaar voeren zij naar Antiochië, vanwaar zij aan de genade van God waren aanbevolen voor het werk dat zij volbrachten.
27 En toen zij daar gekomen waren en de gemeente bijeengeroepen hadden, vertelden zij alles wat God met hen gedaan had en hoe Hij voor de heidenen de deur van het geloof geopend had.
28 En zij bleven daar geruime tijd bij de discipelen.

HOOFDSTUK 15

1 En er waren enige mannen uit Judea gekomen, die de broeders onderwezen en zeiden: Als u zich niet laat besnijden naar het voorbeeld van Mozes, kunt u niet behouden worden.
2 Toen er tussen Paulus en Barnabas dan ook geen geringe onenigheid en onenigheid met hen ontstond, besloten zij dat Paulus en Barnabas, samen met enkele anderen van hen, naar Jeruzalem zouden gaan naar de apostelen en de ouderlingen om deze kwestie te bespreken.
3 En zij, door de gemeente geleid, trokken door Fenicië en Samaria en verkondigden de bekering van de heidenen; en zij verwekten grote vreugde onder al de broeders.
4 En toen zij te Jeruzalem gekomen waren, werden zij ontvangen door de gemeente, de apostelen en de ouderlingen, en zij verkondigden alles wat God met hen gedaan had.
5 Maar er stonden sommigen op uit de partij van de Farizeeën, die gelovig waren geworden, en zeiden dat het nodig was hen te besnijden en te gebieden de wet van Mozes te houden.
6 En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bespreken.
7 En toen er veel meningsverschil ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God vanouds onder ons heeft uitgekozen, dat de heidenen door mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen en geloven.
8 En God, Die de harten kent, heeft hun getuigenis gegeven door hun de Heilige Geest te geven, zoals Hij ook aan ons gedaan heeft,
9 En maak geen onderscheid tussen ons en hen, en reinig hun hart door het geloof.
10 Waarom stelt u God dan op de proef door een juk op de nek van de discipelen te leggen dat noch onze vaderen, noch wij hebben kunnen dragen?
11 Maar wij geloven dat wij door de genade van de Heere Jezus Christus behouden zullen worden, evenals zij.
12 Toen werd de hele menigte stil en zij luisterden naar Barnabas en Paulus, die vertelden welke wonderen en tekenen God door hen onder de heidenen had verricht.
13 En nadat zij stil waren geweest, antwoordde Jakobus en zeide: Mannenbroeders, luistert naar mij.
14 Simeon heeft verteld hoe God in het begin naar de heidenen omgezien heeft, om uit hen een volk voor zijn naam te nemen.
15 En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:
16 Hierna zal Ik wederkeren en de vervallen tent van David herbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik herbouwen en weer opzetten.
17 Opdat het overige deel van de mensen de Heere zou zoeken, en alle heidenvolken, over wie Mijn Naam uitgeroepen is, zegt de Heere, Die al deze dingen doet.
18 Aan God zijn al zijn werken bekend van eeuwigheid af.
19 Daarom ben ik van oordeel dat wij hen die uit de heidenen tot God bekeerd zijn, niet lastig moeten vallen.
20 Maar wij schrijven hun dat zij zich moeten onthouden van de afgodenbesmettingen, van hoererij, van het verstikte en van bloed.
21 Want Mozes heeft van oudsher in iedere stad mensen die hem prediken, omdat hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen.
22 Toen besloten de apostelen en de ouderlingen, samen met de hele gemeente, om mannen uit hun midden naar Antiochië te sturen, samen met Paulus en Barnabas. Het ging om Judas, bijgenaamd Barsabas, en Silas, de voornaamste mannen onder de broeders.
23 En zij schreven door hen brieven op deze wijze: De apostelen, de ouderlingen en de broeders groeten de broeders uit de heidenen in Antiochië, Syrië en Cilicië:
24 Want wij hebben gehoord dat sommigen die van ons zijn uitgegaan, u met woorden in verwarring hebben gebracht en uw zielen hebben beschaamd door te zeggen:

U moet zich laten besnijden en de wet onderhouden. Aan hen hebben wij zulk een bevel niet gegeven.
25 Het leek ons goed, eensgezind bijeengekomen, om uitverkoren mannen naar u toe te sturen, samen met onze geliefden Barnabas en Paulus,
26 Mannen die hun leven op het spel hebben gezet voor de naam van onze Heer Jezus Christus.
27 Daarom hebben wij Judas en Silas gestuurd, die u dezelfde dingen mondeling zullen vertellen.
28 Want het heeft de Heilige Geest en ons goedgedacht u geen grotere last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen,
29 Dat gij u onthoudt van spijzen, die den afgoden geofferd zijn, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij; indien gij u daarvan bewaart, zult gij weldoen. Vaarwel.
30 Toen zij dan heengegaan waren, kwamen zij te Antiochië; en nadat zij de menigte bijeengebracht hadden, brachten zij de brief over:
31 Toen zij het lazen, verheugden zij zich over de vertroosting.
32 En Judas en Silas, die zelf ook profeten waren, vermaanden de broeders met vele woorden en versterkten hen.
33 En nadat zij daar een tijdlang verbleven hadden, werden zij in vrede van de broeders naar de apostelen gebracht.
34 Toch wilde Silas daar nog even blijven.
35 Ook Paulus en Barnabas bleven in Antiochië, waar zij onderricht gaven en het woord van de Heer verkondigden, samen met nog vele anderen.
36 Enkele dagen later zei Paulus tegen Barnabas: Laten we opnieuw naar onze broeders gaan in alle steden waar we het woord van de Heer hebben verkondigd, en zien hoe het met hen gaat.
37 En Barnabas besloot Johannes, die ook Marcus heette, mee te nemen.
38 Maar Paulus vond het niet goed om hem mee te nemen, die hen uit Pamfylië had verlaten en niet met hen meeging naar het werk.
39 En de twist tussen hen werd zo hevig, dat zij uit elkaar gingen. Daarom nam Barnabas Marcus mee en voer naar Cyprus.
40 En Paulus koos Silas uit en vertrok, door de broeders aanbevolen voor de genade van God.
41 En hij trok door Syrië en Cilicië en versterkte de gemeenten.

HOOFDSTUK 16

1 Toen kwam hij in Derbe en Lystra, en zie, daar was een discipel, met name Timotheüs, de zoon van een vrouw, die een Joodse vrouw was en gelovig was, maar wiens vader een Griek was.
2 Hiervan werd goed bericht door de broeders die in Lystra en Ikonium waren.
3 Paulus wilde dat hij met hem mee zou gaan. Hij nam hem mee en besneed hem, vanwege de Joden die daar woonden. Zij wisten namelijk allemaal dat zijn vader een Griek was.
4 En terwijl zij de steden langsgingen, gaven zij hun de bepalingen door die de apostelen en de ouderlingen in Jeruzalem hadden opgesteld om ze te onderhouden.
5 En zo werden de gemeenten in het geloof bevestigd en namen ze dagelijks in aantal toe.
6 Toen zij door heel Frygië en het land Galatië waren getrokken en door de Heilige Geest verhinderd waren het Woord in Asia te verkondigen,
7 Toen zij in Mysië gekomen waren, probeerden zij naar Bithynië te gaan, maar de Geest liet hun dat niet toe.
8 Toen zij Mysië voorbij waren, kwamen zij in Troas terecht.
9 En Paulus kreeg 's nachts een visioen: Er stond een Macedonisch man, die tot hem sprak en zei: Kom over naar Macedonië en help ons.
10 Toen hij het visioen had gezien, besloten wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij ervan overtuigd waren dat de Heer ons had geroepen om hun het evangelie te verkondigen.
11 Wij verlieten Troas en gingen rechtstreeks naar Samothrake, en de volgende dag naar Neapolis.
12 En vandaar gingen wij naar Filippi, de voornaamste stad van dat deel van Macedonië en een nederzetting. Wij bleven enige dagen in die stad.
13 En op de sabbat gingen wij de stad uit, langs de rivier, waar gewoonlijk gebeden werd. Wij zaten daar en spraken met de vrouwen die daar bijeen waren.
14 En een vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God vereerde, luisterde naar ons. De Heere opende haar hart, zodat zij aandacht schonk aan hetgeen door Paulus gezegd werd.
15 En toen zij gedoopt was, en haar huisgezin, verzocht zij ons, zeggende: Indien gijlieden geoordeeld hebt, dat ik getrouw ben aan den Heere, komt in mijn huis, en blijft aldaar. En zij dwong ons.
16 En het gebeurde, terwijl wij gingen bidden, dat wij een zeker meisje tegenkwamen, dat bezeten was door een geest van waarzeggerij, die haar meesters veel winst opleverde door waarzeggerij.
17 Deze liep met Paulus en ons mee en riep: Deze mensen zijn dienaren van de allerhoogste God, die ons de weg tot behoud verkondigen.
18 En dit deed zij vele dagen. Maar Paulus, bedroefd geworden, keerde zich om en zei tot de geest: Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus, dat u uit haar gaat. En hij ging uit op hetzelfde uur.
19 Toen haar meesters zagen dat de hoop op hun winst verdwenen was, grepen zij Paulus en Silas en sleepten hen naar de markt, naar de oversten.
20 En bracht hen voor de magistraten, zeggende: Deze mannen, die Joden zijn, brengen onze stad zeer in beroering,
21 En leer zeden, die wij, als Romeinen, niet mogen aannemen of naleven.
22 Toen kwam de menigte gezamenlijk tegen hen in opstand, en de leiders scheurden hun kleren en gaven bevel hen te slaan.
23 En nadat zij hun vele slagen hadden toegediend, wierpen zij hen in de gevangenis, terwijl zij de gevangenbewaarder opdracht gaven hen zorgvuldig te bewaken.
24 Toen deze man zulk een bevel had ontvangen, zette hij hen in de binnenste kerker en zette hun voeten vast in de blokken.
25 En om middernacht baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God; en de gevangenen luisterden naar hen.

26 En plotseling ontstond er een grote aardbeving, zodat de fundamenten van de gevangenis beefden. En terstond gingen alle deuren open en raakten de boeien van iedereen los.
27 Toen de bewaker van de gevangenis ontwaakte uit zijn slaap, zag hij dat de gevangenisdeuren openstonden. Hij trok zijn zwaard en wilde zelfmoord plegen, omdat hij dacht dat de gevangenen gevlucht waren.
28 Maar Paulus riep met luider stem: Doe uzelf geen kwaad, want wij zijn allen hier.
29 Toen riep hij om licht, sprong naar binnen, kwam bevend naar voren en viel voor Paulus en Silas neer,
30 En hij bracht hen naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om behouden te worden?
31 En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.
32 En zij vertelden hem het woord des Heren en allen die in zijn huis waren.
33 En Hij nam hen in datzelfde nachtelijke uur mee, waste hun striemen en werd terstond gedoopt, hij en al de zijnen.
34 En toen hij hen in zijn huis had gebracht, zette hij hun voedsel voor en verheugde zich erover dat hij met heel zijn huis in God geloofde.
35 Toen het dag geworden was, stuurden de magistraten de dienaren eropuit om te zeggen: Laat die mannen gaan.
36 En de overste van de gevangenis gaf dit woord aan Paulus mede: De magistraten hebben boodschappers gestuurd om u te laten gaan; ga dus nu heen en ga in vrede.
37 Maar Paulus zei tegen hen: Ze hebben ons, hoewel we Romeinen zijn, in het openbaar gegeseld, zonder dat we veroordeeld zijn, en ze hebben ons in de gevangenis geworpen. En nu werpen ze ons er heimelijk uit? Nee, zeker niet. Laten ze zelf maar komen en ons eruit halen.
38 En de dienaren brachten deze woorden over aan de magistraten. Deze werden bang, toen zij hoorden dat het Romeinen waren.
39 En zij kwamen en verzochten hen dringend, en brachten hen naar buiten, en verzochten hun, dat zij uit de stad zouden weggaan.
40 Toen gingen zij uit de gevangenis en kwamen in het huis van Lydia. Toen zij de broeders gezien hadden, troostten zij hen en vertrokken.

HOOFDSTUK 17

1 Toen zij door Amfipolis en Apollonia getrokken waren, kwamen zij in Thessalonica, waar een synagoge van de Joden was.
2 En Paulus ging, zoals hij gewoon was, naar hen toe en sprak drie sabbatten lang met hen over de Schriften,
3 Ik begin met te beweren dat Christus noodzakelijkerwijs moest lijden en uit de doden moest opstaan, en dat deze Jezus, die ik u verkondig, de Christus is.
4 En sommigen van hen geloofden en sloten zich aan bij Paulus en Silas; en van de vrome Grieken was er een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen waren er niet weinig.
5 Maar de Joden, die niet geloofden, werden door afgunst bewogen en namen enkele losbandige mannen van het laagste soort mee, en zij verzamelden een bende, en zij brachten de gehele stad in rep en roer. Zij bestormden het huis van Jason en probeerden hen voor het volk te brengen.
6 Toen zij hen niet vonden, brachten zij Jason en enige broeders naar de leiders van de stad en riepen: Dezen, die de wereld in beroering hebben gebracht, zijn ook hier gekomen;
7 Die Jason heeft aangenomen, en zij handelen allen in strijd met de verordeningen van de keizer, door te zeggen dat er een andere koning is, namelijk Jezus.
8 Toen zij dit hoorden, brachten zij het volk en de leiders van de stad in verwarring.
9 Toen zij Jason en de ander onder bewaking hadden gesteld, lieten zij hen gaan.
10 En de broeders stuurden Paulus en Silas terstond des nachts weg naar Berea. Toen zij daar gekomen waren, gingen zij naar de synagoge van de Joden.
11 Dezen onderscheidden zich van die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of deze dingen zo waren.
12 Daarom kwamen er velen van hen tot het geloof, ook van de aanzienlijke Griekse vrouwen en van de mannen, niet weinigen.
13 Toen de Joden van Thessalonica vernamen dat het Woord van God door Paulus in Berea werd verkondigd, kwamen zij ook daarheen en brachten de menigte in beroering.
14 En meteen stuurden de broeders Paulus weg, alsof hij naar de zee ging. Silas en Timotheüs bleven echter daar.
15 En zij die Paulus begeleidden, brachten hem naar Athene. En toen zij bevel kregen aan Silas en Timotheüs om zo snel mogelijk naar hem toe te komen, vertrokken zij.
16 Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte hij in beroering toen hij zag dat de stad vol afgoderij was.
17 Daarom ging hij in de synagoge in discussie met de Joden en met de godvruchtige mannen, en dagelijks ging hij op de markt om met hen die hem tegenkwamen.
18 Toen ontmoetten hem enige filosofen van de Epicureërs en van de Stoïcijnen. En sommigen zeiden: Wat zal deze babbelaar zeggen? Anderen: Hij schijnt een verkondiger van vreemde goden te zijn, want hij verkondigde hun Jezus en de opstanding.
19 En zij namen Hem gevangen en brachten Hem naar de Areopagus, en zeiden: Mogen wij weten, wat deze nieuwe leer is, waarover gij spreekt?
20 Want Gij brengt ons vreemde dingen ter ore; wij willen dus weten, wat deze dingen te betekenen hebben.
21 (Want alle Atheners en de vreemdelingen die daar waren, brachten hun tijd met niets anders door dan met het vertellen of horen van iets nieuws.)
22 Toen stond Paulus midden op de Marsheuvel en zei: Mannen van Athene, ik zie dat u in alles te bijgelovig bent.
23 Want toen ik voorbijging en uwe verering zag, vond ik een altaar met dit opschrift: AAN DE ONBEKENDE GOD. Die gij dan onwetend aanbidt, dien verkondig ik u.
24 De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat daarin is, die een Heer is van de hemel en de aarde, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn, maar in tempels die de Heer Jezus Christus heeft gemaakt.
25 Ook wordt Hij niet door mensenhanden aanbeden, alsof Hij iets nodig had, omdat Hij aan allen het leven en de adem en alle dingen geeft;
26 En Hij heeft uit één bloed het gehele menselijke geslacht gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen,

en Hij heeft de vastgestelde tijden en de grenzen van hun
woonplaatsen bepaald;
27 Opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem al tastend
vinden mochten, ook al is Hij niet ver van ieder van ons.
28 Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij,
zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij
zijn ook van Zijn geslacht.
29 Omdat wij van God afstammen, moeten wij niet denken
dat de Godheid gelijk is aan goud, zilver of steen, door
menselijke kunst vervaardigd en bedacht.
30 En God heeft de tijden van de onwetendheid over het
hoofd gezien; maar nu verkondigt Hij overal aan alle
mensen dat zij zich moeten bekeren.
31 Omdat Hij een dag heeft vastgesteld, waarop Hij de
wereld rechtvaardig zal oordelen door een man die Hij
daartoe heeft aangesteld. Daarvan heeft Hij aan alle
mensen het bewijs geleverd, doordat Hij Hem uit de dood
heeft opgewekt.
32 Toen zij van de opstanding der doden hoorden, spotten
sommigen, en anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog
eens horen.
33 Paulus ging dus uit hun midden weg.
34 Maar er waren ook mannen die zich bij hem aansloten
en geloofden. Onder hen bevonden zich ook Dionysius, de
Areopagiet, en een vrouw met de naam Damaris, en nog
anderen die bij hen waren.

HOOFDSTUK 18

1 Hierna vertrok Paulus uit Athene en kwam te Korinthe.
2 En hij trof een Jood aan, met name Aquila, geboren te
Pontus, die onlangs uit Italië was gekomen, met zijn vrouw
Priscilla, omdat Claudius alle Joden had bevolen Rome te
verlaten. Zij kwamen bij hen.
3 En omdat hij hetzelfde ambacht uitoefende, bleef hij bij
hen en werkte; zij waren immers tentenmakers van beroep.
4 En elke sabbat hield hij besprekingen in de synagoge en
overtuigde de Joden en de Grieken.
5 Toen Silas en Timotheüs uit Macedonië kwamen, werd
Paulus er door aandrang toe aangezet om tegenover de
Joden te getuigen dat Jezus de Christus was.
6 Toen zij zich verzetten en God lasterden, schudde Hij
zijn kleren en zei tegen hen: Jullie bloed kome op jullie
eigen hoofd; ik ben rein. Van nu af aan zal Ik naar de
heidenen gaan.
7 En Hij vertrok vandaar en ging het huis binnen van
iemand, met name Justus, een godvruchtige man, wiens
huis direct aan de synagoge grensde.
8 En Crispus, de overste van de synagoge, geloofde met
heel zijn huis in de Heer. En veel van de Korinthiërs die
luisterden, geloofden en werden gedoopt.
9 Toen zei de Heer in de nacht in een visioen tegen Paulus:
Wees niet bang, maar spreek en zwijg niet.
10 Want Ik ben met u, en niemand zal het op u hebben om
u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad.
11 En hij bleef daar een jaar en zes maanden, en onderwees
het Woord van God onder hen.
12 En toen Gallio de afgevaardigde van Achaje was,
kwamen de Joden eensgezind in opstand tegen Paulus en
brachten hem voor de rechterstoel,
13 Hij zei: Deze man overreedt de mensen om God te
vereren, in strijd met de wet.
14 En toen Paulus op het punt stond zijn mond open te
doen, zei Gallio tot de Joden: Als het om een zaak van
onrecht of boosaardige ontucht ging, o Joden, zou ik toch
wel begrip voor u kunnen opbrengen.
15 Maar als het om woorden en namen gaat, en om uw wet,
let er dan op; want ik zal over zulke zaken niet oordelen.
16 En hij leidde hen weg van de rechterstoel.
17 Toen namen alle Grieken Sosthenes, de overste van de
synagoge, en sloegen hem voor de rechterstoel. En Gallio
bekommerde zich om geen van die dingen.
18 En Paulus bleef daar nog geruime tijd, en toen nam hij
afscheid van de broeders, en voer vandaar naar Syrië, en
met hem Priscilla en Aquila, nadat hij in Kenchrea zijn
hoofd had geschoren, omdat hij een gelofte had afgelegd.
19 En Hij kwam te Efeze en liet hen daar achter, maar Zelf
ging Hij naar de synagoge en sprak met de Joden.
20 Toen zij hem verzochten langer bij hen te blijven,
stemde hij daar niet mee in.
21 Maar hij nam afscheid van hen, zeggende: Ik moet dit
feest, dat te Jeruzalem komt, zeker vieren; maar ik zal nog
eens tot u wederkeren, indien God wil. En hij voer van
Efeze.
22 En nadat hij in Caesarea was aangekomen, ging hij naar
de gemeente en begroette hen. Daarna ging hij naar
Antiochië.
23 En nadat Hij daar enige tijd had doorgebracht, vertrok
Hij en trok rond door heel Galatië en Frygië, waarbij Hij
alle discipelen versterkte.
24 En er kwam een Jood in Efeze, met name Apollos,
geboren in Alexandrië, een man van wijsheid en kennis van
de Schriften.
25 Deze man werd onderwezen in de weg van de Heer, en
vurig van geest, sprak en onderwees hij nauwgezet de
dingen van de Heer, maar hij wist alleen van de doop van
Johannes.
26 En Hij begon vrijmoedig te spreken in de synagoge.
Toen Aquila en Priscilla dit hoorden, namen zij Hem mee
en legden Hem de weg van God nauwkeuriger uit.
27 En toen Hij van plan was naar Achaje te gaan, schreven
de broeders Hem aan en spoorden de discipelen aan Hem te
ontvangen. Toen Hij daar was, hielp Hij hen die door
genade tot het geloof gekomen waren, veel.
28 Want hij overtuigde de Joden op krachtige wijze, en wel
in het openbaar, door aan de hand van de Schriften te
verkondigen dat Jezus de Christus was.

HOOFDSTUK 19

1 En het gebeurde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat
Paulus, de bovenste delen van het land doorgereisd
hebbende, te Efeze kwam; en daar enige discipelen aantrof,
2 Hij zeide tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen,
toen gij geloofdet? En zij zeiden tot Hem: Wij hebben zelfs
niet gehoord, of er een Heiligen Geest is.
3 En Hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij
zeiden: In de doop van Johannes.
4 Toen zei Paulus: Johannes doopte wel een doop van
bekering en zei tegen het volk dat zij moesten geloven in
Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus.
5 Toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de Naam
van de Heer Jezus.

6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden.
7 En het waren ongeveer twaalf mannen.
8 En Hij ging naar de synagoge en sprak daar vrijmoedig, gedurende drie maanden, terwijl Hij met hen discussieerde en hen overtuigde aangaande het Koninkrijk van God.
9 Maar toen sommigen verhard raakten en niet geloofden, en voor de menigte kwaad spraken over de weg, ging Hij bij hen weg en zonderde de discipelen af. Dagelijks hielden zij een woordenwisseling in de school van een zekere Tyrannus.
10 En dit duurde twee jaar, zodat allen die in Asia woonden, het woord van de Heere Jezus hoorden, zowel Joden als Grieken.
11 En God deed bijzondere wonderen door de handen van Paulus:
12 En men bracht zakdoeken of schorten van zijn lichaam naar de zieken, en de ziekten verdwenen van hen en de boze geesten gingen uit hen weg.
13 Toen waagden zich enige rondtrekkende Joodse geestenbezweerders om over hen die boze geesten hadden, de Naam van de Heere Jezus aan te roepen, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus, Die Paulus predikt.
14 En er waren zeven zonen van een zekere Sceva, een Jood en overste van de priesters, die dit deden.
15 En de boze geest antwoordde en zeide: Jezus ken ik, en Paulus ken ik; maar wie zijt gij?
16 En de man in wie de boze geest was, sprong op hen af, overmeesterde hen en overmeesterde hen, zodat zij naakt en gewond uit dat huis vluchtten.
17 En dit werd ook bekend bij alle Joden en Grieken die in Efeze woonden; en er viel vrees over hen allen, en de naam van de Heere Jezus werd groot gemaakt.
18 En velen die tot het geloof kwamen, beleden hun zonden en maakten hun daden bekend.
19 Ook brachten velen van hen, die kunstzinnige handelingen hadden verricht, hun boeken bijeen en verbrandden ze ten aanschouwen van allen. Toen zij de waarde ervan optelden, kwamen zij tot de bevinding dat die vijftigduizend zilverstukken bedroeg.
20 Zo groeide het woord van God krachtig en kreeg macht.
21 Toen deze dingen voorbij waren, besloot Paulus in de geest, nadat hij door Macedonië en Achaje was getrokken, naar Jeruzalem te gaan. Hij zei: Als ik daar ben geweest, moet ik ook Rome zien.
22 Daarom stuurde hij twee van zijn dienaren, Timotheüs en Erastus, naar Macedonië. Zelf bleef hij echter nog een tijdje in Asia.
23 En terzelfder tijd ontstond er op die weg geen geringe opschudding.
24 Want er was een man met de naam Demetrius, een zilversmid, die zilveren tempeltjes voor Diana maakte. Hij bracht de ambachtslieden een niet geringe winst op.
25 Hij riep hen bijeen met de werklieden die hetzelfde beroep uitoefenden en zei: Mannen, u weet dat wij aan dit vak onze welvaart danken.
26 En gij ziet en hoort, dat deze Paulus niet alleen te Efeze, maar bijna in geheel Asia een grote menigte heeft overgehaald en afkerig gemaakt, door te zeggen, dat de goden, die met handen gemaakt worden, geen goden zijn.
27 Niet alleen dreigt ons ambacht te worden ondermijnd, maar ook dreigt de tempel van de grote godin Artemis te worden veracht en haar pracht te worden verwoest, die door heel Azië en de wereld wordt aanbeden.
28 Toen zij deze woorden hoorden, werden zij woedend en schreeuwden: Groot is de Artemis van de Efeziërs!
29 En de hele stad raakte in verwarring. En nadat ze Gajus en Aristarchus, Macedonische mannen, Paulus' reisgenoten, hadden gegrepen, stormden ze eendrachtig naar het theater.
30 En toen Paulus bij de menigte wilde komen, lieten de discipelen hem dat niet toe.
31 En enkele vrienden van de leiders van Asia stuurden hem berichten met het verzoek zich niet in het theater te wagen.
32 Sommigen riepen dus dit, en anderen dat. Want de vergadering raakte in verwarring en het merendeel wist niet waarom zij bijeengekomen waren.
33 En zij trokken Alexander uit de menigte, de Joden stelden hem naar voren. En Alexander wenkte met de hand, en wilde zijn verdediging aan het volk doen.
34 Toen zij echter vernamen dat Hij een Jood was, riepen allen gedurende twee uur eenstemmig: De grote Diana van de Efeziërs!
35 Toen de stadssecretaris het volk tot bedaren had gebracht, zei hij: Mannen van Efeze, wie weet niet dat de stad van Efeziërs de grote godin Artemis en het beeld dat van Jupiter gevallen is, aanbidt?
36 Aangezien er tegen deze dingen geen tegenspraak mogelijk is, moet u stil zijn en niets overhaast doen.
37 Want u hebt deze mannen hierheen gebracht, die noch kerkrovers zijn, noch uw godin lasteren.
38 Als Demetrius en de handwerkslieden die bij hem zijn, een zaak tegen iemand hebben, dan ligt de wet open en zijn er afgevaardigden; laten ze elkaar aanklagen.
39 Maar als u over andere zaken iets vraagt, zal dat in een wettige vergadering worden beslist.
40 Want wij lopen gevaar om ter verantwoording te worden geroepen vanwege de opschudding van vandaag, aangezien er geen reden is om rekenschap af te leggen van deze samenloop.
41 En nadat hij dit gezegd had, liet hij de vergadering uiteengaan.

HOOFDSTUK 20

1 En toen de opschudding voorbij was, riep Paulus de discipelen bij zich, omhelsde hen en vertrok om naar Macedonië te gaan.
2 En nadat hij die streken had doorkruist en hun veel vermaningen had gegeven, kwam hij in Griekenland,
3 En daar bleef hij drie maanden. En toen de Joden hem op de loer lagen, toen hij op het punt stond naar Syrië te varen, besloot hij door Macedonië terug te keren.
4 En vergezelde hem daar naar Asia Sopater van Berea; en van de Thessalonicenzen Aristarchus en Secundus; en Gaius van Derbe, en Timotheus; en van Azië, Tychicus en Trofimus.
5 Dezen, die ons voorgingen, bleven in Troas op ons wachten.
6 En wij voeren na de dagen van de ongezuurde broden weg van Filippi en kwamen binnen vijf dagen bij hen in Troas aan; daar bleven wij zeven dagen.

7 En op de eerste dag van de week, toen de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, hield Paulus een preek tot hen. Hij wilde de volgende dag vertrekken en zette zijn toespraak voort tot middernacht.
8 En er waren veel lichten in de bovenzaal, waar zij bijeen waren.
9 En er zat een zekere jongeman in het venster, met name Eutychus, en hij was in een diepe slaap gevallen. En terwijl Paulus lang aan het prediken was, viel hij door de slaap ineen. Hij viel van de derde verdieping naar beneden en werd dood opgenomen.
10 En Paulus daalde af, viel op hem neer, en terwijl hij hem omhelsde, zei hij: Weest niet in beroering, want zijn leven is in hem.
11 Toen hij dan weer boven was gekomen, brood had gebroken en gegeten, en nog lang met hen had gesproken, tot de dag aanbrak, vertrok hij.
12 En zij brachten de jongeman levend terug, en zij waren niet weinig getroost.
13 En wij gingen vooraf aan boord en voeren naar Assus, met de bedoeling daar Paulus in ontvangst te nemen. Want hij had dat besloten, omdat hij zelf van plan was te voet te gaan.
14 Toen hij ons in Assus ontmoette, namen wij hem op en kwamen naar Mitylene.
15 En wij voeren vandaar verder en kwamen de volgende dag bij Chios aan. De volgende dag kwamen wij te Samos aan en bleven in Trogyllium. De volgende dag kwamen wij te Milete aan.
16 Paulus had namelijk besloten om via Efeze naar Jeruzalem te varen, omdat hij geen tijd in Asia wilde doorbrengen. Hij wilde zo snel mogelijk, als het voor hem mogelijk was, op de dag van Pinksteren in Jeruzalem zijn.
17 En vanuit Milete stuurde hij een boodschap naar Efeze en riep de oudsten van de gemeente bijeen.
18 Toen zij bij hem kwamen, zei hij tegen hen: Jullie weten hoe ik vanaf de eerste dag dat ik in Asia kwam, al die tijd bij jullie ben geweest.
19 Ik heb de Heer gediend met alle nederigheid van het hart, en onder veel tranen en verzoekingen, die mij overkwamen door de hinderlaag van de Joden.
20 En hoe ik niets heb achtergehouden dat nuttig voor u was, maar dat ik u heb verkondigd en u in het openbaar en van huis tot huis heb onderwezen,
21 En zij getuigden, zowel tegenover de Joden als tegenover de Grieken, van bekering tot God en geloof in onze Heer Jezus Christus.
22 En nu, zie, ik ga gebonden in de geest naar Jeruzalem, zonder te weten wat mij daar zal overkomen.
23 Maar de Heilige Geest getuigt in elke stad dat boeien en verdrukkingen Mij te wachten staan.
24 Maar niets van dit alles brengt mij in beroering, en ik acht mijn leven niet kostbaar voor mijzelf, opdat ik mijn levensloop met vreugde mag volbrengen, en de bediening die ik van de Heere Jezus ontvangen heb, om te getuigen van het Evangelie van de genade Gods.
25 En nu, zie, ik weet dat jullie allen, onder wie ik heengegaan ben om het Koninkrijk van God te verkondigen, mijn gezicht niet meer zullen zien.
26 Daarom wil ik u vandaag laten weten dat ik rein ben van het bloed van alle mensen.
27 Want ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God te verkondigen.
28 Let daarom op uzelf en op de hele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners heeft aangesteld om de gemeente van God te weiden, die Hij door het bloed van Zijn Eigene heeft gekocht.
29 Want dit weet ik: na mijn heengaan zullen er grimmige wolven bij u binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen.
30 En uit uw eigen midden zullen mannen opstaan die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken.
31 Daarom, waak en bedenk dat ik drie jaar lang, dag en nacht, niet heb opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen.
32 En nu, broeders, ik draag u op aan God en aan het woord van zijn genade, die bij machte is u op te bouwen en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.
33 Ik heb niemands zilver, goud of kleding begeerd.
34 Ja, u weet zelf dat deze handen in mijn behoeften hebben voorzien, en in die van hen die bij mij waren.
35 Ik heb u in alles getoond, hoe u, door zo te arbeiden, de zwakken moet ondersteunen en u moet herinneren aan de woorden van de Heere Jezus, hoe Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.
36 Toen Hij dit gezegd had, knielde Hij neer en bad met allen.
37 En zij weenden allen hevig, vielen Paulus om de hals en kusten hem,
38 En zij waren het meest bedroefd over de woorden, die Hij gesproken had, dat zij Zijn aangezicht niet meer zouden zien. En zij vergezelden Hem tot aan het schip.

HOOFDSTUK 21

1 En het gebeurde, nadat wij van hen waren losgemaakt en vertrokken, dat wij in rechte lijn naar Koos voeren, en de volgende dag naar Rhodos, en van daar naar Patara.
2 En wij vonden een schip dat naar Fenicië voer, gingen aan boord en voeren af.
3 Toen wij Cyprus ontdekt hadden, lieten wij het links liggen en voeren naar Syrië. Wij kwamen aan land in Tyrus. Daar moest het schip zijn lading lossen.
4 En toen wij daar discipelen aantroffen, bleven wij daar zeven dagen. Zij zeiden door de Geest tot Paulus, dat hij niet naar Jeruzalem mocht gaan.
5 Toen wij die dagen volbracht hadden, vertrokken wij en gingen op weg. Zij brachten ons allen, met vrouwen en kinderen, tot wij buiten de stad waren. Toen knielden wij op de oever neer en baden.
6 Toen wij afscheid van elkaar hadden genomen, gingen wij aan boord en zij keerden weer naar huis terug.
7 Toen wij onze tocht vanuit Tyrus hadden beëindigd, kwamen wij in Ptolemaïs aan, waar wij de broeders begroetten en nog een dag bij hen bleven.
8 En de volgende dag vertrokken wij, die met Paulus waren, en kwamen in Caesarea. Wij kwamen in het huis van Filippus, de evangelist, die een van de zeven was, en bleven bij hem.
9 En dezelfde man had vier dochters, maagden, die profeteerden.
10 Terwijl wij daar vele dagen bleven, kwam er uit Judea een profeet, met name Agabus.

11 En toen hij bij ons gekomen was, nam hij de gordel van Paulus, bond zijn eigen handen en voeten en zei: Dit zegt de Heilige Geest: Zo zullen de Joden te Jeruzalem de man binden, van wie deze gordel is, en zullen hem overleveren in de handen van de heidenen.
12 Toen wij dit hoorden, verzochten wij en zij die daar woonden, Hem dringend niet naar Jeruzalem op te gaan.
13 Toen antwoordde Paulus: Wat wil je toch dat je weent en mijn hart breekt? Ik ben immers bereid om niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven in Jeruzalem omwille van de Naam van de Heere Jezus.
14 Maar toen hij niet te overtuigen was, hielden wij op en zeiden: De wil van de Heer geschiede.
15 En na die dagen pakten wij onze rijtuigen en reisden naar Jeruzalem.
16 Ook enkele leerlingen van Caesarea gingen met ons mee, en zij brachten een zekere Mnason uit Cyprus mee, een oude leerling, bij wie wij zouden logeren.
17 En toen wij in Jeruzalem aankwamen, ontvingen de broeders ons met vreugde.
18 En de volgende dag ging Paulus met ons naar Jakobus, en alle ouderlingen waren erbij.
19 En nadat hij hen gegroet had, vertelde hij in het bijzonder wat God door zijn bediening onder de heidenen had gedaan.
20 Toen zij dit hoorden, verheerlijkten zij de Heere en zeiden tot Hem: U ziet, broeder, hoeveel duizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allen ijveraars voor de wet.
21 En zij worden van u vernomen, dat u alle Joden, die onder de heidenen zijn, leert Mozes te verlaten, door te zeggen dat zij hun kinderen niet mogen besnijden en zich niet aan de gebruiken mogen houden.
22 Wat betekent het dan? De menigte moet wel samenkomen, want zij zullen horen dat Gij gekomen zijt.
23 Doe daarom wat wij u zeggen: Wij hebben vier mannen die een gelofte hebben afgelegd;
24 Neem hen mee en reinig u met hen, en draag de verantwoordelijkheid voor hen, zodat zij hun hoofd kaal kunnen scheren. Dan zullen zij allen weten dat de dingen die hun over u zijn verteld, niets betekenen, maar dat ook u zelf naar behoren wandelt en de wet onderhoudt.
25 Wat de heidenen betreft die geloven, hebben we geschreven en vastgesteld dat zij zoiets niet doen, behalve dat zij zich onthouden van dingen die aan afgoden zijn geofferd, van bloed, van verstikking en van hoererij.
26 Toen nam Paulus de mannen mee en de volgende dag reinigde hij zich samen met hen. Hij ging naar de tempel om aan te geven dat de dagen van de reiniging voltooid waren, totdat voor ieder van hen een offer gebracht zou worden.
27 Toen de zeven dagen bijna voorbij waren, zagen de Joden uit Asia Hem in de tempel en brachten het hele volk in beroering. Ze sloegen de handen aan Hem.
28 Roept: Mannen van Israël, help! Dit is de man, die overal aan alle mensen onderwijst tegen het volk, de wet en deze plaats; en die ook nog eens Grieken in de tempel heeft gebracht en deze heilige plaats heeft ontheiligd.
29 Zij hadden immers eerder in de stad Trofimus, een Efeziër, bij hem gezien, en zij meenden dat hij door Paulus naar de tempel was gebracht.
30 En de hele stad raakte in rep en roer, en het volk liep te hoop. Zij grepen Paulus en sleurden hem uit de tempel, en terstond werden de deuren gesloten.
31 Terwijl zij op het punt stonden hem te doden, kreeg de overste van de afdeling bericht dat er in heel Jeruzalem opschudding was.
32 Die nam meteen soldaten en hoofdmannen mee en snelde naar hen toe. Toen zij de overste en de soldaten zagen, lieten zij Paulus in de steek.
33 Toen kwam de overste der legeraanvoerders naderbij, greep hem vast en gaf bevel hem met twee kettingen te binden. Ook vroegen zij hem wie hij was en wat hij gedaan had.
34 En sommigen riepen dit, anderen dat, onder de menigte. En toen hij niet zeker wist of er sprake was van een tumult, gaf hij bevel hem naar het kasteel te dragen.
35 En toen Hij op de trap kwam, gebeurde het dat Hij door de soldaten werd gedragen, vanwege de gewelddadigheid van het volk.
36 Want de menigte van het volk volgde hem, al roepende: Weg met hem!
37 En toen Paulus in het kasteel geleid zou worden, zei hij tot de overste: Mag ik met u spreken? Wie zei: Kunt u Grieks spreken?
38 Bent u niet de Egyptenaar die vóór deze dagen opschudding veroorzaakte en vierduizend moordenaars de woestijn in stuurde?
39 Maar Paulus zei: Ik ben een Jood uit Tarsus, een burger van een welbekende stad in Cilicië. Sta mij toe tot het volk te spreken.
40 En toen hij hem vergunning gegeven had, stond Paulus op de trappen, en wenkte met de hand het volk. En toen er een grote stilte was, sprak hij tot hen in de Hebreeuwse taal, zeggende:

HOOFDSTUK 22

1 Mannen, broeders en vaders, luister naar mijn verdediging die ik nu tot u houd.
2 (En toen zij hoorden, dat Hij in het Hebreeuws tot hen sprak, zwegen zij des te meer; en Hij zeide:)
3 Ik ben een Jood, geboren in Tarsus, een stad in Cilicië, maar opgegroeid in deze stad, aan de voeten van Gamaliël, en onderwezen overeenkomstig de volmaakte naleving van de wet van de vaderen, en was een ijveraar voor God, zoals u allen heden bent.
4 En ik heb deze weg tot de dood toe vervolgd, door zowel mannen als vrouwen te boeien en in de gevangenis te zetten.
5 Zoals ook de hogepriester mij getuigt, en de gehele stand van de oudsten. Van hen ontving ik ook brieven aan de broeders, en ik ging naar Damascus om hen die daar waren, geboeid naar Jeruzalem te brengen, om gestraft te worden.
6 En het gebeurde, terwijl ik op reis was en vlak bij Damascus kwam, rond het middaguur, dat er plotseling uit de hemel een groot licht om mij heen scheen.
7 En ik viel op de grond en hoorde een stem tot mij zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?
8 En ik antwoordde: Wie bent U, Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus de Nazarener, Die gij vervolgt.

9 En zij die bij mij waren, zagen wel het licht en waren bevreesd, maar zij hoorden niet de stem van Hem die tot mij sprak.
10 En ik zeide: Wat zal ik doen, Heere? En de Heere zeide tot mij: Sta op, en ga naar Damascus; en aldaar zal u gezegd worden al de dingen, die u gesteld zijn om te doen.
11 En omdat ik door de glans van het licht niets meer kon zien, werd ik door de hand van hen die bij mij waren, geleid en kwam te Damascus.
12 En een zekere Ananias, een godvruchtig man volgens de wet, die een goed getuigenis had van alle Joden die daar woonden,
13 Kwam tot mij, en stond, en zeide tot mij: Broeder Saul, word ziende! En terzelfder tijd zag ik naar hem op.
14 En hij zeide: De God onzer vaderen heeft u verkoren, opdat gij Zijn wil zoudt kennen, en de Rechtvaardige zoudt zien, en de stem uit Zijn mond zoudt horen.
15 Want jij zult voor hem getuige zijn bij alle mensen van wat je gezien en gehoord hebt.
16 En nu, wat talmt gij? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van de Naam van de Heere.
17 En het gebeurde, toen ik weer te Jeruzalem kwam, terwijl ik in de tempel bad, dat ik in geestvervoering raakte;
18 En Hij zei tegen mij: Kom snel en vertrek snel uit Jeruzalem, want zij zullen uw getuigenis over Mij niet aannemen.
19 En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in alle synagogen hen, die in U geloofden, heb gevangen gezet en gegeseld.
20 Toen het bloed van uw martelaar Stefanus werd vergoten, stond ik er ook bij en stemde in met zijn dood. Ik bewaarde de kleren van hen die hem doodden.
21 En Hij zeide tot mij: Ga heen, want Ik zal u ver weg zenden, naar de heidenen.
22 En zij luisterden naar dit woord en verhieven hun stem en zeiden: Ga weg van de aarde met zo iemand, want hij behoort niet te blijven leven.
23 En terwijl zij schreeuwden, hun kleren afwierpen en stof in de lucht wierpen,
24 De opperbevelhebber gaf bevel hem naar de burcht te brengen en hem te laten geselen. Dan zou hij te weten komen waarom ze zo tegen hem schreeuwden.
25 En terwijl men hem met de riemen bond, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u toegestaan een Romein te geselen, en dat zonder dat hij veroordeeld is?
26 Toen de hoofdman dit hoorde, ging hij naar de overste en vertelde het aan hem: Let op wat u doet, want deze man is een Romein.
27 Toen kwam de overste der legeraanvoerder en zeide tot hem: Zeg mij, zijt gij een Romein? Hij antwoordde: Ja.
28 En de overste antwoordde: Voor een groot bedrag heb ik deze vrijheid verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben vrijgeboren.
29 Toen gingen zij die hem zouden ondervragen, meteen bij hem weg. En ook de overste werd bevreesd, omdat hij vernam dat het een Romein was en omdat hij hem had gebonden.
30 De volgende dag wilde hij weten waarom hij door de Joden werd beschuldigd. Daarom liet hij Paulus uit zijn boeien los en gaf bevel aan de overpriesters en hun hele raad om voor hen te verschijnen. Hij liet Paulus naar voren brengen en leidde hem voor hen.

HOOFDSTUK 23

1 En Paulus keek de Raad nauwlettend aan en zei: Mannenbroeders, ik heb tot op deze dag in alle oprechtheid voor God geleefd.
2 En de hogepriester Ananias gaf bevel aan degenen die bij hem stonden, dat zij hem op de mond moesten slaan.
3 Toen zei Paulus tegen hem: God zal u slaan, u gewitte muur! Want zit u daar om mij te oordelen volgens de wet, en beveelt u dat ik geslagen word tegen de wet in?
4 En zij die erbij stonden, zeiden: Beschimpt gij de hogepriester Gods?
5 Toen zei Paulus: Ik wist niet, broeders, dat Hij de hogepriester was. Er staat immers geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk.
6 Maar toen Paulus begreep dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep hij in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër, de zoon van een Farizeeër; ik word ter verantwoording geroepen voor de hoop en de opstanding van de doden.
7 En toen Hij dit gezegd had, ontstond er tweedracht tussen de Farizeeën en de Sadduceeën, en de menigte raakte verdeeld.
8 Want de Sadduceeën beweren dat er geen opstanding is, noch engel, noch geest, maar de Farizeeën belijden beide.
9 En er ontstond een luid geschreeuw, en de schriftgeleerden van de Farizeeën stonden op en twistten, en zeiden: Wij vinden geen kwaad in deze mens; en indien een geest of een engel tot hem gesproken heeft, laten wij tegen God niet strijden.
10 Toen er grote onenigheid ontstond, beval de overste, die vreesde dat Paulus door hen in stukken zou worden gescheurd, de soldaten naar beneden te gaan, hem met geweld uit hun midden te halen en hem naar de kazerne te brengen.
11 En de volgende nacht kwam de Heere bij hem staan en zei: Wees welgemoed, Paulus, want zoals je in Jeruzalem van Mij getuigd hebt, zo moet je ook te Rome getuigen.
12 Toen het dag geworden was, kwamen enkele Joden bijeen en vervloekten zichzelf. Zij zeiden dat zij niet zouden eten of drinken voordat zij Paulus gedood hadden.
13 En er waren meer dan veertig die deze samenzwering hadden beraamd.
14 Toen gingen ze naar de overpriesters en de oudsten en zeiden: Wij hebben onszelf met een zware vloek verbonden, dat wij niets meer zullen eten, totdat wij Paulus gedood hebben.
15 En nu, gijlieden, te zamen met de Raad, geeft den overste der legeraanvoerder te kennen, dat hij hem morgen tot u brengt, alsof gij iets nauwkeuriger omtrent hem zoudt willen vragen; en wij, indien hij in de buurt komt, zijn bereid hem te doden.
16 Toen de zoon van Paulus' zuster hoorde dat zij op de loer lagen, ging hij naar de burcht en vertelde het aan Paulus.
17 Toen riep Paulus een van de hoofdlieden bij zich en zei: Breng deze jongeman naar de overste, want hij heeft hem iets te vertellen.
18 Hij nam hem dus mee, bracht hem voor de overste en zei: Paulus, de gevangene, heeft mij bij zich geroepen en mij verzocht deze jongeman bij u te brengen, die u iets te zeggen heeft.

19 Toen nam de overste hem bij de hand, ging met hem apart en vroeg hem: Wat hebt u mij te vertellen?
20 En hij zeide: De Joden hebben besloten u te verzoeken Paulus morgen voor de Raad te brengen, alsof zij hem dan iets nauwkeuriger wilden ondervragen.
21 Maar geef u niet aan hen over, want er liggen meer dan veertig van hen op hem te loeren, die met een eed verbonden hebben dat zij niet zullen eten of drinken, voordat zij hem gedood hebben. En nu staan zij klaar en wachten op een belofte van u.
22 Toen liet de overste de jongeman gaan en gebood hem: Zorg ervoor dat je aan niemand vertelt dat je mij deze dingen hebt verteld.
23 En hij riep twee hoofdlieden bij zich en zei: Maak tweehonderd soldaten gereed om naar Caesarea te trekken, zeventig ruiters en tweehonderd speerdragers, op het derde uur van de nacht;
24 En zij moesten voor hen rijdieren aanleveren, zodat zij Paulus veilig bij Felix, de stadhouder, konden brengen.
25 En hij schreef een brief op deze wijze:
26 Claudius Lysias zendt groeten aan de zeer edele stadhouder Felix.
27 Deze man was door de Joden gevangengenomen en had door hen gedood moeten worden. Toen kwam ik met een leger en redde hem, omdat ik had begrepen dat hij een Romein was.
28 Toen ik de reden wilde weten waarom zij hem beschuldigden, bracht ik hem voor hun raad.
29 Ik zag hem als iemand die werd beschuldigd van rechtsvragen, maar er werd hem niets ten laste gelegd dat de dood of gevangenschap verdiende.
30 En toen mij verteld werd, hoe de Joden den man in de hinderlaag hadden gelokt, heb ik terstond tot u gezonden, en heb aan zijn beschuldigers bevel gegeven, dat zij ook voor u zouden zeggen, wat zij tegen hem hadden. Vaarwel.
31 Toen namen de soldaten Paulus gevangen, zoals hun was opgedragen, en brachten hem die nacht naar Antipatris.
32 De volgende dag lieten ze de ruiters met hem meegaan en keerden terug naar de burcht.
33 Toen zij in Caesarea aankwamen en de brief aan de stadhouder overhandigden, leidden zij ook Paulus voor hem.
34 En toen de landvoogd de brief gelezen had, vroeg hij van welk gewest hij was. En toen hij begreep dat hij van Cilicië was,
35 Ik zal u horen, zeide hij, wanneer ook uw beschuldigers gekomen zijn. En hij gebood hem in het gerechtsgebouw van Herodes te worden opgesloten.

HOOFDSTUK 24

1 Vijf dagen later kwam de hogepriester Ananias met de oudsten en een zekere redenaar, genaamd Tertullus, naar de stadhouder. Zij brachten hem op de hoogte van Paulus.
2 En toen hij werd geroepen, begon Tertullus hem te beschuldigen, zeggende: Aangezien wij door u grote rust genieten, en er door uw voorzienigheid zeer verdienstelijke daden aan dit volk worden verricht,
3 Wij aanvaarden het altijd en overal, edele Felix, met alle dankbaarheid.
4 Maar om u niet nog langer lastig te vallen, vraag ik u om ons een paar woorden over uw genade te horen.
5 Want wij hebben vastgesteld dat deze man een pest is, een aanstichter van oproer onder alle Joden in de wereld, en een leider van de sekte van de Nazareners.
6 Die ook de tempel wilde ontheiligen. Wij hebben hem gegrepen en wilden hem volgens onze wet oordelen.
7 Maar de overste Lysias kwam op ons af en rukte hem met groot geweld uit onze handen,
8 Hij beveelt zijn aanklagers bij u te komen. Door hen te onderzoeken, kunt u zelf kennis nemen van al deze dingen, waarvan wij hem beschuldigen.
9 En ook de Joden stemden hiermee in, zeggende dat deze dingen zo waren.
10 Toen de stadhouder hem wenkte om te spreken, antwoordde Paulus: Omdat ik weet dat u al jarenlang rechter bent over dit volk, antwoord ik met des te meer blijdschap voor mijzelf.
11 opdat u begrijpt dat het nog maar twaalf dagen zijn sinds ik naar Jeruzalem ben gegaan om te aanbidden.
12 En zij vonden mij niet in de tempel, waar ik met iemand in discussie was, noch waar ik het volk opwekte, noch in de synagogen, noch in de stad.
13 En zij kunnen ook niet bewijzen wat zij mij nu verwijten.
14 Maar dit belijd ik u, dat ik overeenkomstig de weg die zij sekte noemen, de God van mijn vaderen dien, terwijl ik geloof al hetgeen in de wet en de profeten geschreven staat.
15 En zij hebben hun hoop op God gesteld, die zij ook zelf koesteren, namelijk dat er een opstanding zal zijn van de doden, zowel van de rechtvaardigen als van de onrechtvaardigen.
16 En hierin oefen ik mijzelf, dat ik altijd een geweten heb dat vrij is van overtreding, tegenover God en tegenover de mensen.
17 Nu ben ik na vele jaren gekomen om aalmoezen en offers te brengen aan mijn volk.
18 Toen troffen enige Joden uit Asia mij gereinigd aan in de tempel, zonder dat er een grote menigte was en zonder dat er een oproer was.
19 Die hier voor u hadden moeten staan en bezwaar tegen mij hadden moeten maken, indien zij iets tegen mij hadden.
20 Of laten deze hier zeggen, als zij iets slechts bij mij hebben gevonden, terwijl ik voor de Raad stond,
21 Maar ik heb met één stem geroepen, terwijl ik midden onder hen stond: Vandaag word ik door u ter verantwoording geroepen over de opstanding van de doden.
22 Toen Felix deze dingen hoorde, stelde hij, omdat hij de weg beter kende, hun besluit uit en zei: Als Lysias, de overste van de legeraanvoerder, hierheen komt, zal ik het laatste nieuws over uw zaak horen.
23 En hij gaf een hoofdman bevel om Paulus te bewaken en hem vrijheid te geven, en dat hij niemand van zijn kennissen mocht verbieden om hem te dienen of bij hem te komen.
24 Na verloop van tijd kwam Felix met zijn vrouw Drusilla, een Jodin, en hij liet Paulus halen. Hij hoorde hem over het geloof in Christus.
25 En terwijl hij sprak over de gerechtigheid, de zelfbeheersing en het toekomstige oordeel, beefde Felix en antwoordde: Ga nu maar weg; als ik een geschikte tijd zal hebben, zal ik je roepen.

26 Hij hoopte ook dat Paulus hem geld zou geven, zodat hij hem kon vrijlaten. Daarom liet hij hem vaker halen en sprak met hem.

27 Maar na twee jaar kwam Porcius Festus bij Felix langs. Felix wilde de Joden een plezier doen en liet Paulus gevangen achter.

HOOFDSTUK 25

1 Toen Festus in de provincie was aangekomen, vertrok hij na drie dagen vanuit Caesarea naar Jeruzalem.

2 Toen brachten de hogepriester en de overste der Joden hem tegen Paulus in opspraak en verzochten hem:

3 En Hij verlangde ernaar dat God genade tegen hem zou zenden, dat Hij hem naar Jeruzalem zou halen en hem op de weg zou hinderen om hem te doden.

4 Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea moest blijven en dat hij zelf binnenkort daarheen zou vertrekken.

5 Laten dan degenen onder u, zei hij, die daartoe in staat zijn, met mij meegaan en deze man beschuldigen, als er enig kwaad in hem is.

6 En nadat hij meer dan tien dagen bij hen was gebleven, ging hij naar Caesarea. De volgende dag, toen hij op de rechterstoel zat, gaf hij bevel dat Paulus voorgeleid zou worden.

7 Toen hij gekomen was, stonden de Joden die uit Jeruzalem gekomen waren, eromheen en brachten vele en zware klachten tegen Paulus in, die zij niet konden bewijzen.

8 Hij antwoordde voor zichzelf: Ik heb niets misdaan tegen de wet van de Joden, tegen de tempel en tegen de keizer.

9 Maar Festus wilde de Joden een plezier doen en antwoordde Paulus: Wilt u naar Jeruzalem opgaan en daar voor mijn aangezicht over deze dingen geoordeeld worden?

10 Toen zei Paulus: Ik sta voor de rechterstoel van de keizer en daar moet ik geoordeeld worden. Ik heb de Joden niets misdaan, zoals u heel goed weet.

11 Want indien ik een misdadiger ben, of iets gedaan heb, dat des doods waardig is, zo weiger ik niet te sterven; maar indien er niets is van deze dingen, waarvan dezen mij beschuldigen, zo mag mij niemand aan hen overleveren. Ik beroep mij op de keizer.

12 Nadat Festus met de Raad had overlegd, antwoordde hij: Hebt u zich op de keizer beroepen? Naar de keizer zult u gaan.

13 Na verloop van tijd kwamen koning Agrippa en Bernice naar Caesarea om Festus te begroeten.

14 En toen zij daar verscheidene dagen verbleven, bracht Festus de zaak van Paulus voor aan de koning, zeggende: Er is een zeker man door Felix in gevangenschap achtergelaten.

15 Toen ik in Jeruzalem was, hebben de hogepriesters en de oudsten van de Joden mij over hem ingelicht. Zij wilden een oordeel over hem laten vellen.

16 Waarop ik antwoordde: Het is niet de gewoonte van de Romeinen om iemand ter dood te veroordelen, voordat de beschuldigde tegenover zijn aanklagers staat en hij de bevoegdheid heeft om zich te verantwoorden voor de misdaad die hem ten laste wordt gelegd.

17 Toen zij hier aankwamen, heb ik de volgende dag zonder uitstel op de rechterstoel plaatsgenomen en bevel gegeven dat de man voorgeleid zou worden.

18 Toen de aanklagers tegen hem opstonden, brachten zij geen beschuldiging in over dingen zoals ik vermoedde:

19 Maar zij hadden bepaalde vragen tegen hem over hun eigen bijgeloof en over een zekere Jezus, die gestorven was, maar van wie Paulus beweerde dat Hij leefde.

20 En omdat ik twijfelde aan zulke vragen, vroeg ik hem of hij naar Jeruzalem wilde gaan en daar over deze zaken geoordeeld zou worden.

21 Maar toen Paulus een verzoek had ingediend om ter attentie van keizer Augustus te blijven, gaf ik bevel hem vast te houden totdat ik hem naar keizer kon sturen.

22 Toen zeide Agrippa tot Festus: Ik wil den man ook zelf wel horen. Morgen, zeide hij, zult gij hem horen.

23 En de volgende dag, toen Agrippa en Bernice met grote pracht waren gekomen, en zij met de oversten over duizend en de voornaamste mannen van de stad de plaats van verhoor waren binnengegaan, werd Paulus op bevel van Festus naar buiten gebracht.

24 En Festus zeide: Koning Agrippa, en allen, die hier tegenwoordig zijn, gij ziet dezen man, over wie de gehele menigte der Joden zich met mij heeft ingelaten, zowel in Jeruzalem als hier, en zij riepen, dat hij niet langer mocht leven.

25 Maar toen ik ontdekte dat hij niets had gedaan dat de doodstraf verdiende, en dat hij zelf een beroep op Augustus had gedaan, heb ik besloten hem te sturen.

26 Van wie ik niets zekers heb om aan mijn heer te schrijven. Daarom heb ik hem voor u gebracht, en in het bijzonder voor u, o koning Agrippa, opdat ik, na onderzoek, iets zou hebben om over te schrijven.

27 Want het lijkt mij onverstandig om een gevangene te sturen zonder daarbij de misdaden te melden die hem ten laste worden gelegd.

HOOFDSTUK 26

1 Toen zei Agrippa tot Paulus: Het is u vergund voor uzelf te spreken. Toen strekte Paulus de hand uit en antwoordde voor zichzelf:

2 Ik acht mij gelukkig, koning Agrippa, want ik zal mij vandaag voor u verantwoorden over al hetgeen mij door de Joden ten laste wordt gelegd.

3 Vooral omdat ik weet dat u goed op de hoogte bent van alle gebruiken en kwesties die onder de Joden bestaan. Daarom verzoek ik u dringend om geduldig naar mij te luisteren.

4 Mijn levenswandel, van mijn eerste jeugd af, die onder mijn volk in Jeruzalem was, is bij alle Joden bekend.

5 Die mij van het begin af kenden, als zij zouden getuigen, dat ik volgens de strengste sekte van onze godsdienst als farizeeër leefde.

6 En nu sta ik daar en word geoordeeld om de hoop op de belofte die God aan onze vaderen gedaan heeft.

7 Tot welke belofte onze twaalf stammen, die God dag en nacht onmiddellijk dienen, hopen te komen. Om welke hoop, koning Agrippa, word ik beschuldigd van de Joden.

8 Waarom zou u het voor ongeloof houden, dat God de doden opwekt?

9 Ik dacht bij mezelf dat ik veel dingen moest doen die in strijd waren met de Naam van Jezus van Nazareth.

10 Dat heb ik ook in Jeruzalem gedaan. Ik heb veel heiligen in de gevangenis opgesloten, met toestemming van

de overpriesters. En toen ze ter dood werden gebracht, heb ik mijn stem tegen hen verheven.
11 En Ik bestrafte hen dikwijls in alle synagogen en dwong hen tot godslastering; en in mijn woede tegen hen vervolgde Ik hen zelfs tot in de vreemde steden.
12 Toen ik met volmacht en opdracht van de overpriesters naar Damascus ging,
13 Toen het middag was, o koning, zag ik op de weg een licht uit de hemel, helderder dan de zon. Het scheen mij en hen die met mij reisden, om.
14 En toen wij allen ter aarde gevallen waren, hoorde ik een stem tot mij spreken, die in het Hebreeuws zei: Saul, Saul, waarom vervolg je Mij? Het is hard voor je om tegen de prikkels te slaan.
15 En ik zeide: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide: Ik ben Jezus, Die Gij vervolgt.
16 Maar sta op en sta op uw voeten, want Ik ben aan u verschenen met het doel u aan te stellen tot een dienaar en getuige van zowel de dingen die u gezien hebt, als van de dingen waarin Ik aan u zal verschijnen.
17 Ik zal u verlossen van het volk en van de heidenen, naar wie Ik u nu zend,
18 om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van de zonden ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij.
19 Daarom, o koning Agrippa, was ik niet ongehoorzaam aan het hemelse visioen.
20 Maar Hij verkondigde eerst aan de inwoners van Damascus, en in Jeruzalem, en in het hele gebied van Judea, en daarna aan de heidenen, dat zij zich moesten bekeren en zich tot God moesten bekeren en werken moesten doen die bij de bekering passen.
21 Om deze redenen hebben de Joden mij in de tempel gegrepen en wilden mij doden.
22 Nu ik dus de hulp van God heb ontvangen, blijf ik tot op deze dag getuigen aan klein en groot, en zeg niets anders dan wat de profeten en Mozes hebben gezegd dat komen zou.
23 Opdat Christus zou lijden en dat Hij als eerste uit de doden zou opstaan en het licht zou laten zien aan het volk en de heidenen.
24 En terwijl hij dit voor zichzelf zei, zei Festus met luide stem: Paulus, je bent buiten jezelf; al je geleerdheid maakt je waanzinnig.
25 Maar hij zei: Ik ben niet gek, hoogedele Festus, maar spreek woorden van waarheid en ernst.
26 Want de koning weet van deze dingen, en ik spreek er ook openlijk over. Ik ben ervan overtuigd dat niets van deze dingen voor hem verborgen is. Deze zaak is immers niet in een uithoek gebeurd.
27 Koning Agrippa, gelooft gij de profeten? Ik weet, dat gij gelooft.
28 Toen zei Agrippa tegen Paulus: Je overtuigt me bijna om christen te worden.
29 En Paulus zeide: Ik zou wel willen, dat niet alleen gij, maar ook allen, die heden naar mij luisteren, en bijna en geheel ook zo werden als ik, uitgezonderd deze boeien.
30 Toen hij dit gezegd had, stonden de koning op, de landvoogd, Bernice en degenen die bij hen zaten.
31 En nadat zij terzijde waren gegaan, spraken zij onder elkaar en zeiden: Deze mens doet niets, dat de dood of de boeien verdient.
32 Toen zei Agrippa tegen Festus: Deze man had vrijgelaten kunnen worden, als hij zich niet op de keizer had beroepen.

HOOFDSTUK 27

1 Toen besloten werd dat we naar Italië zouden varen, leverden ze Paulus en enkele andere gevangenen uit aan een zekere Julius, een hoofdman over honderd van de bende van Augustus.
2 En wij gingen aan boord van een schip uit Adramyttium en voeren af om langs de kusten van Azië te varen. Een zekere Aristarchus, een Macedoniër uit Thessalonica, was bij ons.
3 En den volgenden dag kwamen wij te Sidon aan. En Julius verwende Paulus vriendelijk, en gaf hem de vrijheid om naar zijn vrienden te gaan om zich te verkwikken.
4 Toen wij vandaar vertrokken, voeren wij onder Cyprus door, omdat de wind tegen was.
5 Nadat wij over de zee van Cilicië en Pamfylië waren gevaren, kwamen wij in Myra, een stad in Lycië.
6 En daar vond de hoofdman een schip uit Alexandrië, dat naar Italië voer; en hij bracht ons daarin.
7 En nadat wij vele dagen langzaam gevaren hadden en nauwelijks Knidus waren tegengekomen, omdat de wind ons niet gunstig gezind was, voeren wij onder Kreta door, tot aan Salmone;
8 En nauwelijks voorbijgaand, kwamen wij bij een plaats die Schone Havens genoemd wordt; dichtbij lag de stad Lasea.
9 Toen er veel tijd verstreken was en het varen gevaarlijk werd, omdat de vastentijd al voorbij was, waarschuwde Paulus hen:
10 En hij zei tegen hen: Heren, ik zie dat deze reis veel schade en letsel met zich mee zal brengen, niet alleen aan de lading en het schip, maar ook aan ons leven.
11 Toch geloofde de hoofdman de schipper en de eigenaar van het schip meer dan wat door Paulus gezegd was.
12 En omdat de haven niet geschikt was om in te overwinteren, werd het merendeel van de bevolking aangeraden om ook vandaaruit te vertrekken, om op de een of andere manier Fenice te bereiken en daar te overwinteren. Fenice is een haven van Kreta en ligt in het zuidwesten en noordwesten.
13 Toen de zuidenwind zachtjes ging waaien, dachten ze dat ze hun doel hadden bereikt. Ze lieten de boot varen en voeren tot vlak bij Kreta.
14 Maar kort daarna stak er een stormachtige wind op, die Euroclydon werd genoemd.
15 Toen het schip door de wind werd meegesleurd en niet meer kon varen, lieten wij het varen.
16 En terwijl we onder een bepaald eiland doorvoeren, dat Clauda heet, moesten we veel werk verzetten om met de boot te komen:
17 Toen zij deze hadden opgenomen, gebruikten zij hulpstukken om het schip te ondergorden. Uit angst dat zij in het drijfzand zouden vallen, spanden zij de zeilen en lieten zich zo meevoeren.

18 En toen wij door een storm hevig heen en weer werden geslingerd, maakten zij de volgende dag het schip lichter;
19 En op de derde dag hebben wij met eigen handen het tuig van het schip overboord gegooid.
20 En toen er gedurende vele dagen geen zon of sterren verschenen en er geen kleine storm op ons rustte, werd alle hoop op redding weggenomen.
21 Maar nadat Paulus zich lang had onthouden, kwam hij in hun midden staan en zei: Heren, u had naar mij moeten luisteren en niet van Kreta weg moeten gaan en dit kwaad en verlies moeten lijden.
22 En nu vermaan ik u: wees goedsmoeds, want er zal geen verlies zijn van iemands leven onder u, behalve van het schip.
23 Want deze nacht heeft de engel van God, van wie ik ben en die ik dien, bij mij gestaan,
24 en zeiden: Wees niet bevreesd, Paulus, u zult voor de keizer geleid worden; en zie, God heeft u allen geschonken die met u varen.
25 Daarom, heren, wees goedsmoeds, want ik geloof God, dat het zal gebeuren zoals mij gezegd is.
26 Maar wij moeten op een bepaald eiland terechtkomen.
27 Maar toen de veertiende nacht aanbrak, terwijl wij door Adria heen en weer werden gedreven, merkten de scheepslieden omstreeks middernacht dat zij een bepaald gebied naderden;
28 En zij peilden, en vonden het twintig vadem; en toen zij een weinig verder gegaan waren, peilden zij opnieuw, en vonden het vijftien vadem.
29 Toen vreesden ze dat we op de rotsen zouden vallen. Daarom gooiden ze vier ankers uit het achterschip en hoopten op een betere dag.
30 En toen de matrozen op het punt stonden om uit het schip te vluchten, lieten ze de boot in zee zakken, onder het mom dat ze ankers uit het voorschip wilden werpen,
31 Paulus zei tegen de hoofdman en de soldaten: Als deze mensen niet in het schip blijven, kunnen jullie niet gered worden.
32 Toen sneden de soldaten de touwen van de boot door en lieten hem vallen.
33 En toen de dag begon te vallen, verzocht Paulus hun allen om voedsel te nuttigen, en zei: Het is vandaag de veertiende dag dat u hier bent gebleven en gevast hebt, zonder iets te nuttigen.
34 Daarom vraag ik u dringend om wat voedsel te eten, want dat is goed voor uw gezondheid. Er zal dan geen haar van het hoofd van iemand van u afvallen.
35 En nadat Hij dit gezegd had, nam Hij brood, dankte God in tegenwoordigheid van allen, brak het en begon te eten.
36 Toen waren ze allemaal opgewekt en ze aten ook wat vlees.
37 En wij waren in totaal tweehonderdzesenzestig zielen in het schip.
38 Toen ze genoeg gegeten hadden, maakten ze het schip lichter en gooiden de tarwe in zee.
39 Toen het dag was geworden, herkenden zij het land niet meer. Wel ontdekten zij een kreek met een oever. Zij wilden daar, als het mogelijk was, met het schip in varen.
40 Toen zij de ankers hadden opgehaald, vertrokken zij naar de zee, maakten de roerriemen los, hesen het grootzeil in de wind en voeren naar de kust.
41 En toen zij op een plaats kwamen waar twee zeeën elkaar ontmoetten, liepen zij aan de grond. Het voorste gedeelte bleef vastzitten en onbeweeglijk, maar het achterste gedeelte brak door de kracht van de golven.
42 De soldaten hadden het plan opgevat de gevangenen te doden, zodat niemand van hen naar buiten zou zwemmen en ontsnappen.
43 Maar de hoofdman, die Paulus wilde redden, hield hen van hun plan af. Hij gaf bevel dat degenen die konden zwemmen, zich als eerste in het water moesten werpen en aan land moesten komen.
44 En de overigen, sommigen op planken, en sommigen op gebroken stukken van het schip. En zo gebeurde het, dat zij allen behouden aan land kwamen.

HOOFDSTUK 28

1 En toen zij ontsnapt waren, ontdekten zij dat het eiland Melita heette.
2 En het barbaarse volk bewees ons geen geringe vriendelijkheid: zij staken een vuur aan en ontvingen ons allen, vanwege de opkomende regen en vanwege de koude.
3 Toen Paulus een bos takken verzameld had en op het vuur had gelegd, kwam er door de hitte een adder uit en die beet zich vast in zijn hand.
4 Toen de barbaren het giftige beest aan zijn hand zagen hangen, zeiden ze onder elkaar: Deze man is ongetwijfeld een moordenaar. Hoewel hij aan de zee is ontsnapt, laat de wraak hem niet in leven.
5 En hij schudde het beest van zich af in het vuur, en voelde geen enkel letsel.
6 Maar ze keken alsof hij opgezwollen was of plotseling dood was neergevallen. Maar toen ze er een hele tijd naar hadden gekeken en zagen dat hij geen kwaad had gedaan, veranderden ze van gedachten en zeiden dat hij een god was.
7 In dezelfde ruimte bevonden zich de bezittingen van de voornaamste man van het eiland, wiens naam Publius was. Hij ontving ons en bood ons drie dagen gastvrij onderdak.
8 En het gebeurde, dat de vader van Publius met koorts en een bloedige vloed te bed lag. Paulus ging naar hem toe, bad, legde hem de handen op en genas hem.
9 Toen dit gebeurd was, kwamen er ook anderen die op het eiland ziek waren en werden genezen.
10 Hij heeft ons ook met veel eer bewezen; toen wij vertrokken, hebben zij ons overladen met alles wat wij nodig hadden.
11 En na drie maanden vertrokken wij op een schip uit Alexandrië, dat op het eiland overwinterd had en waarvan het kenmerk was Castor en Pollux.
12 En wij kwamen in Syracuse aan, waar wij drie dagen bleven.
13 En van daaruit haalden wij een kompas en kwamen te Rhegium. En nadat de ene dag de zuidenwind woei, kwamen wij de volgende dag te Puteoli.
14 Daar troffen wij broeders aan, en zij verzochten ons zeven dagen bij hen te blijven. Zo reisden wij naar Rome.
15 En toen de broeders van ons gehoord hadden, kwamen ze ons vandaar tegemoet tot aan Forum Appii en de Drie Tavernes. Toen Paulus hen zag, dankte hij God en vatte moed.

16 Toen wij te Rome aankwamen, leverde de hoofdman de gevangenen over aan de overste van de lijfwacht. Paulus mocht echter op zichzelf wonen, bij een soldaat die hem bewaakte.
17 En het gebeurde na drie dagen, dat Paulus de voornaamsten der Joden bijeenriep. En toen zij daar bijeengekomen waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, hoewel ik niets gedaan heb tegen het volk of tegen de gebruiken onzer vaderen, ben ik toch als gevangene van Jeruzalem overgeleverd in de handen der Romeinen.
18 Toen ze mij ondervroegen, wilden ze mij laten gaan, omdat er in mij geen doodsoorzaak was.
19 Maar toen de Joden zich ertegen verzetten, zag ik mij genoodzaakt mij op de keizer te beroepen. Niet dat ik mijn volk daarvan zou moeten beschuldigen.
20 Daarom heb ik u geroepen, om u te zien en met u te spreken, omdat ik omwille van de hoop van Israël met deze ketenen ben gebonden.
21 En zij antwoordden Hem: Wij hebben geen brieven over u uit Judea ontvangen, en ook heeft niemand van de broeders die gekomen zijn, iets kwaads over u gemeld of gezegd.
22 Maar wij willen graag van u horen wat u denkt. Want wat deze sekte betreft, weten wij dat er overal tegenspraak over bestaat.
23 En toen zij een dag met Hem hadden afgesproken, kwamen er velen naar Hem toe in Zijn verblijf, en Hij legde hen het Koninkrijk van God uit en getuigde van hen, en Hij overtuigde hen ten aanzien van Jezus, uit de Wet van Mozes en de Profeten, van de morgen tot de avond.
24 En sommigen geloofden wat er gezegd werd, en anderen geloofden niet.
25 En toen zij het niet met elkaar eens waren, gingen zij uiteen, nadat Paulus één woord gesproken had: Terecht heeft de Heilige Geest door de profeet Jesaja tot onze vaderen gesproken,
26 Zeggende: Gaat tot dit volk, en zegt: Horend zult gij horen, en niet verstaan; en ziende zult gij zien, en niet bemerken.
27 Want het hart van dit volk is dik geworden, en hun oren zijn hardhorend, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet met de ogen zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich niet bekeren, en Ik hen geneze.
28 Weet dan dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en dat zij ernaar zullen luisteren.
29 Toen hij deze woorden gesproken had, gingen de Joden weg en ze raakten in hevige discussie met elkaar.
30 En Paulus bleef twee volle jaren in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen die bij hem kwamen,
31 Hij predikt het Koninkrijk van God en onderwijst de leer over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, zonder dat iemand hem verhindert.

Romeinen

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, geroepen tot apostel, afgezonderd voor het evangelie van God,
2 (die Hij tevoren door Zijn profeten in de heilige Schriften beloofd had)
3 Wat zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, betreft, die naar het vlees is geboren uit het geslacht van David.
4 En met kracht verklaard Gods Zoon te zijn, overeenkomstig de Geest van heiligheid, door de opstanding uit de doden.
5 Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen, tot gehoorzaamheid aan het geloof onder alle volken, ter wille van zijn naam.
6 Onder hen bent u ook de geroepenen van Jezus Christus:
7 Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God en geroepen heiligen: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus.
8 Allereerst dank ik mijn God door Jezus Christus voor u allen, dat uw geloof in de hele wereld bekend wordt.
9 Want God, die ik met mijn geest dien in het evangelie van zijn Zoon, is mijn getuige dat ik onophoudelijk te allen tijde aan u denk in mijn gebeden,
10 Ik verzoek u of ik op de een of andere manier, overeenkomstig de wil van God, een voorspoedige reis mag hebben om bij u te komen.
11 Want ik verlang ernaar u te zien, om u enige geestelijke gave te kunnen meedelen, opdat u bevestigd wordt.
12 Dat wil zeggen, dat ik samen met u getroost mag worden door het geloof dat wij beiden in elkaar hebben.
13 Maar ik wil niet dat u onwetend bent, broeders, dat ik dikwijls van plan was naar u toe te komen (maar tot nu toe werd ik verhinderd), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, evenals onder de andere heidenen.
14 Ik ben schuldenaar, zowel bij de Grieken als bij de barbaren, bij de wijzen en bij de dwazen.
15 Daarom ben ik, voor zover het in mijn vermogen ligt, bereid om ook aan u die in Rome bent, het evangelie te verkondigen.
16 Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.
17 Want daarin wordt de gerechtigheid Gods geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven.
18 Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,
19 Want wat van God gekend kan worden, is hun openbaar; God heeft het hun immers geopenbaard.
20 Want hetgeen van Hem onzichtbaar is, wordt sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.
21 Want hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verdwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd.
22 Terwijl zij beweerden wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden,
23 En Hij heeft de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels, op viervoetige en kruipende dieren.
24 Daarom heeft God hen ook overgegeven aan de begeerten van hun hart, aan onreinheid, om hun lichamen onderling te onteren.
25 Die de waarheid van God hebben vervangen door de leugen, en het schepsel hebben vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen.
26 Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke.
27 En op gelijke wijze hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven en zijn in wellust voor elkaar ontbrand; mannen plegen schandelijke handelingen met mannen en ontvangen het verdiende loon voor hun dwaling in zichzelf.
28 En omdat het hun niet behaagde God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet betamen.
29 Vervuld van alle ongerechtigheid, hoererij, boosheid, hebzucht, slechtheid; vol afgunst, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid; oorblazers,
30 Lasteraars, haters van God, kwaadsprekers, hoogmoedigen, pochers, bedenkers van kwade dingen, ongehoorzaam aan hun ouders,
31 Zonder verstand, verbondbrekers, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig.
32 Omdat zij weten dat God oordeelt, namelijk dat zij die zulke dingen doen, de dood verdienen, doen zij niet alleen ze zelf, maar hebben zij ook een welgevallen aan hen die ze doen.

HOOFDSTUK 2

1 Daarom zijt gij, o mens, wie gij ook zijt, niet te verontschuldigen, als gij oordeelt. Want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij, die oordeelt, doet dezelfde dingen.
2 Wij zijn er echter van overtuigd dat het oordeel van God overeenkomstig de waarheid is over hen die zulke dingen doen.
3 En denkt u, o mens, die hen oordeelt die zulke dingen doen, en ze zelf doet, dat u het oordeel van God zult ontlopen?
4 Of veracht u de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, en beseft u niet dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?
5 Maar naar uw verharding en uw onberouwvolle hart verzamelt u toorn voor uzelf, tegen de dag van de toorn en de openbaring van het rechtvaardige oordeel van God.
6 Die ieder zal vergelden naar zijn daden:
7 Hun die door volharding in het goeddoen heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven:
8 Maar voor hen die twistziek zijn en de waarheid niet gehoorzamen, maar de ongerechtigheid gehoorzamen, is er verontwaardiging en toorn,
9 Verdrukking en benauwdheid zullen komen over iedere mens die het kwade doet, eerst de Jood, maar ook de Griek.
10 Maar heerlijkheid, eer en vrede voor ieder die het goede doet, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek.
11 Want er is bij God geen aanzien des persoons.

12 Want allen die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en allen die in de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden;
13 (Want niet de hoorders van de wet zijn rechtvaardig voor God, maar de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden.
14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet voorschrijft, zijn zij, al hebben zij de wet niet, zichzelf tot wet.
15 Zij tonen aan dat het werk van de wet in hun harten geschreven is; hun geweten getuigt daarvan, en hun gedachten beschuldigen of verontschuldigen elkaar.
16 Op de dag dat God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus, overeenkomstig mijn evangelie.
17 Zie, gij, die zich een Jood noemt, en gij steunt op de wet, en gij beroemt u op God,
18 En Hij kent Zijn wil en oordeelt hetgeen het meest voortreffelijk is, daar Hij door de wet onderwezen is;
19 En u vertrouwt erop dat u een gids bent voor de blinden, een licht voor hen die in de duisternis zijn,
20 Een leraar van dwazen, een leraar van kinderen, die het beeld van kennis en waarheid in de wet heeft.
21 Gij dan, die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet? Gij, die predikt, dat een mens niet mag stelen, steelt gij?
22 Gij, die zegt dat een man geen overspel mag plegen, pleegt gij overspel? Gij, die afgoden verafschuwt, pleegt gij heiligschennis?
23 Gij, die u op de wet beroemt, onteert God door de wet te overtreden?
24 Want door uw toedoen wordt de naam van God onder de heidenen gelasterd, zoals geschreven staat.
25 Want de besnijdenis is wel nuttig, als u de wet houdt. Maar als u de wet overtreedt, is uw besnijdenis tot onbesnedenheid gemaakt.
26 Indien dan de onbesnedene de gerechtigheid van de wet in acht neemt, zal zijn onbesnedenheid dan niet voor besnijdenis gerekend worden?
27 En zal de onbesnedenheid, die van nature is, indien zij de wet vervult, u niet oordelen, die door de letter en de besnijdenis de wet overtreedt?
28 Want niet hij is een Jood die het in het openbaar is, en ook niet de besnijdenis die in het openbaar, in het vlees, is.
29 Maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis is die van het hart, in de geest, en niet in de letter; hij prijst hem niet van mensen, maar van God.

HOOFDSTUK 3

1 Wat heeft dan de Jood voor, of wat is het nut van de besnijdenis?
2 Veel in alle opzichten, vooral omdat hun de woorden van God waren toevertrouwd.
3 Want wat is er aan de hand als sommigen niet geloven? Zal hun ongeloof het geloof in God tenietdoen?
4 Dat verhoede! Ja, God zij waarachtig en ieder mens leugenachtig, zoals geschreven staat: Opdat gij gerechtvaardigd zoudt worden in uw woorden, en zoudt overwinnen, wanneer gij geoordeeld wordt.
5 Maar indien onze ongerechtigheid de gerechtigheid Gods prijst, wat zullen wij zeggen? Is God onrechtvaardig, Die wraak neemt? (Ik spreek als een mens)
6 Dat zij verre van ons, want hoe zal God dan de wereld oordelen?
7 Want indien de waarheid Gods door mijn leugen overvloediger is geworden tot Zijn heerlijkheid, waarom word ik dan nog als zondaar geoordeeld?
8 En niet veeleer (zoals er lasterlijk over ons wordt gesproken en sommigen beweren dat wij zeggen): laten wij kwaad doen, opdat het goede daaruit voortkomt? en wiens verdoemenis rechtvaardig is.
9 Wat dan? Zijn wij beter dan zij? Neen, in geen enkel opzicht; want wij hebben tevoren zowel Joden als heidenen beproefd, dat zij allen onder de zonde zijn;
10 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één.
11 Er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt.
12 Ze zijn alle afgedwaald, ze zijn te zamen nutteloos geworden; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.
13 Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen.
14 wiens mond vol is van vervloeking en bitterheid,
15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten:
16 Verwoesting en ellende zijn op hun wegen:
17 En de weg des vredes hebben zij niet gekend.
18 Er is geen vrees voor God voor hun ogen.
19 Wij weten nu dat de wet, al wat zij zegt, tot hen spreekt die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de gehele wereld strafwaardig wordt voor God.
20 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Want wet doet zonde kennen.
21 Maar nu is de gerechtigheid van God zonder de wet geopenbaard, waarvan de wet en de profeten getuigen.
22 namelijk de gerechtigheid Gods, die door het geloof in Jezus Christus is, voor allen en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.
23 Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid Gods,
24 En wij worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.
25 Hem heeft God voorgesteld als een verzoening door het geloof in Zijn bloed, om Zijn rechtvaardigheid te tonen, door de vergeving van de zonden die tevoren onder de verdraagzaamheid van God gebeurd zijn,
26 Om, zeg ik, op dit moment zijn rechtvaardigheid te tonen, opdat Hij rechtvaardig zou zijn en hem rechtvaardigt die in Jezus gelooft.
27 Waar is dan de roem? Die is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Neen, maar door de wet van het geloof.
28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens gerechtvaardigd wordt uit geloof, zonder werken van de wet.
29 Is Hij alleen een God der Joden? Is Hij niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen.
30 Want er is één God die de besnijdenis rechtvaardigt uit het geloof en de onbesnijdenis uit het geloof.
31 Maken wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.

HOOFDSTUK 4

1 Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, wat
het vlees betreft, gevonden heeft?
2 Want indien Abraham uit werken gerechtvaardigd werd,
had hij daarover reden tot roemen, maar niet bij God.
3 Want wat zegt de Schrift? Abraham geloofde God, en het
werd hem tot gerechtigheid gerekend.
4 Aan hem nu, die werkt, wordt het loon niet toegerekend
uit genade, maar uit schuld.
5 Maar hem die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de
goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot
gerechtigheid.
6 Zoals ook David de zaligheid van de mens beschrijft, aan
wie God de gerechtigheid toerekent zonder werken,
7 Zij zeiden: Zalig zijn zij, wier ongerechtigheden
vergeven, en wier zonden bedekt zijn.
8 Welzalig de mens, aan wie de HEERE de zonde niet
toerekent.
9 Geldt deze zaligheid dan alleen voor de besnedene, of
ook voor de onbesnedene? Wij zeggen immers dat het
geloof Abraham tot gerechtigheid werd gerekend.
10 Hoe werd het dan gerekend? Als hij in de besnijdenis
was, of als hij in de onbesnedenheid was? Niet in de
besnijdenis, maar in de onbesnedenheid.
11 En Hij ontving het teken van de besnijdenis als een
zegel van de rechtvaardigheid van het geloof dat Hij had
toen Hij nog onbesneden was, opdat Hij een vader zou zijn
van allen die geloven, ook al waren zij niet besneden, opdat
ook hun de rechtvaardigheid zou worden toegerekend.
12 En de vader van de besnijdenis voor hen die niet alleen
uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de
voetstappen van het geloof van onze vader Abraham, dat
hij had toen hij nog onbesneden was.
13 Want de belofte, dat hij een erfgenaam van de wereld
zou zijn, is niet aan Abraham of zijn nageslacht gedaan
door de wet, maar door de gerechtigheid van het geloof.
14 Want indien zij, die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, is
het geloof vruchteloos en de belofte vruchteloos.
15 Want de wet brengt toorn teweeg. Waar geen wet is, is
geen overtreding.
16 Daarom is het uit geloof, opdat het door genade zou zijn,
opdat de belofte vast zou zijn voor al het nageslacht; niet
alleen voor dat wat uit de wet is, maar ook voor dat wat uit
het geloof van Abraham is, die de vader is van ons allen,
17 (zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele
volken gesteld) voor het aangezicht van Hem in Wie hij
geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt en
het niet-zijnde roept alsof het er was.
18 Die tegen hoop in geloofde op hoop, dat hij vader zou
worden van vele volken, overeenkomstig wat gezegd was:
Zo zal uw nageslacht zijn.
19 En omdat hij niet verzwakt was in het geloof, heeft hij
geen acht geslagen op zijn eigen lichaam, dat inmiddels
verstorven was, hoewel hij ongeveer honderd jaar oud was,
en ook niet op de verstorven schoot van Sara.
20 Hij twijfelde niet aan de belofte van God door ongeloof,
maar werd gesterkt in het geloof en gaf God eer.
21 En in de volle overtuiging dat Hij bij machte was te
doen wat Hij beloofd had.
22 Daarom werd het hem tot gerechtigheid gerekend.
23 Maar het is niet alleen om zijnentwil geschreven, dat het
hem werd toegerekend;
24 Maar ook voor ons, aan wie het zal worden toegerekend,
indien wij geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de
doden heeft opgewekt,
25 Die overgeleverd is om onze overtredingen, en
opgewekt om onze rechtvaardiging.

HOOFDSTUK 5

1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede
met God door onze Heere Jezus Christus.
2 Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het
geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in
de hoop op de heerlijkheid van God.
3 En niet alleen dat, maar wij roemen ook in de
verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking
volharding teweegbrengt.
4 En geduld, ondervinding; en ondervinding, hoop.
5 En de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde van
God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die
ons gegeven is.
6 Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de
bestemde tijd voor de goddelozen gestorven.
7 Want het is nauwelijks mogelijk dat iemand voor een
rechtvaardige sterft; maar misschien durft iemand wel voor
een goed mens te sterven.
8 Maar God bevestigt Zijn liefde voor ons hierin, dat
Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.
9 Veel zekerder zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn
door zijn bloed, door hem behouden worden en niet
veroordeeld worden.
10 Want als wij, toen wij nog vijanden waren, met God
verzoend zijn door de dood van zijn Zoon, hoeveel te meer
zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door
zijn leven.
11 En niet alleen dat, maar wij roemen ook in God, door
onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening
ontvangen hebben.
12 Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is
gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood tot alle
mensen is doorgegaan, omdat zij allen gezondigd hebben,
13 Want vóór de wet was er zonde in de wereld. Maar
zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.
14 Toch heeft de dood geheerst van Adam tot Mozes, ook
over hen die niet gezondigd hadden overeenkomstig de
overtreding van Adam, die een afschaduwing is van hem
die komen zou.
15 Maar niet gelijk de overtreding, alzo is ook de gave.
Want indien door de overtreding van één velen gestorven
zijn, veel meer is de genade Gods en de gave door genade,
die door één Mens is, Jezus Christus, overvloedig geweest
voor velen.
16 En het is niet zoals het geval is met de gave, omdat één
mens gezondigd heeft. Want het oordeel leidde tot
verdoemenis, maar de gave van vele overtredingen leidt tot
rechtvaardiging.
17 Want indien door de overtreding van één mens de dood
geheerst heeft door die ene, veel meer zullen zij, die de
overvloed van genade en van de gave der rechtvaardigheid
ontvangen, in het leven heersen door die ene, namelijk
Jezus Christus.)

18 Zoals dus door de overtreding van één mens het oordeel over alle mensen gekomen is tot verdoemenis, zo is ook door de rechtvaardigheid van één mens de gave van genade over alle mensen gekomen tot rechtvaardiging des levens.
19 Want zoals door de ongehoorzaamheid van één mens velen tot zondaars zijn geworden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één velen tot rechtvaardigen worden.
20 Bovendien is de wet erbij gekomen, opdat de overtreding zou toenemen. Maar waar de zonde toeneemt, is de genade veel overvloediger geworden.
21 Opdat, evenals de zonde als koning heeft geheerst en tot de dood heeft geleid, zo ook de genade door de gerechtigheid zou heersen tot het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.

HOOFDSTUK 6

1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade overvloedig worde?
2 Dat verhoede! Hoe zullen wij, die aan de zonde gestorven zijn, daarin nog leven?
3 Weet u niet dat wij allen die in Jezus Christus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?
4 Wij zijn dus met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.
5 Want indien wij met Hem één plant zijn geworden in hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn in hetgeen gelijk is aan zijn opstanding.
6 Dit weten wij immers, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet langer slaven van de zonde zouden zijn.
7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.
8 Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.
9 Wij weten immers dat Christus, nu Hij uit de dood is opgewekt, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem.
10 Want wat Zijn sterven betreft, is Hij voor eens en altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God.
11 Zo moet ook u uzelf beschouwen als dood voor de zonde, maar levend voor God door Jezus Christus, onze Heer.
12 Laat de zonde dus niet langer in uw sterfelijk lichaam regeren, zodat u aan uw begeerten zou gehoorzamen.
13 En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapenen van de ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn, en stel uw leden als wapenen van de gerechtigheid voor God.
14 Want de zonde zal over u niet heersen. U staat immers niet onder de wet, maar onder de genade.
15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet.
16 Weet gij niet, dat aan wie gij uzelf als slaven ter beschikking stelt ter gehoorzaamheid, gij slaven zijt van wie gij gehoorzaamt, hetzij van de zonde, tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid?
17 Maar God zij gedankt: u waart slaven van de zonde, maar u bent van harte gehoorzaam geworden aan de leer die u overgeleverd is.
18 Nu u vrijgemaakt bent van de zonde, bent u dienstbaar geworden aan de gerechtigheid.
19 Ik spreek op menselijke wijze, vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden hebt gesteld als dienstknechten van de onreinheid, en van de ongerechtigheid tot ongerechtigheid, zo moet u nu uw leden stellen als dienstknechten van de gerechtigheid tot heiliging.
20 Want toen u slaven van de zonde was, was u vrij van de gerechtigheid.
21 Wat voor vrucht hebt u dan gehad van die dingen waarover u zich nu schaamt? Want het einde daarvan is de dood.
22 Maar nu, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt u als vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven.
23 Want het loon dat de zonde geeft, is de dood, maar de genadegave van God is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heer.

HOOFDSTUK 7

1 Weet gij niet, broeders (want ik spreek tot hen die de wet kennen), dat de wet heerschappij heeft over de mens, zolang hij leeft?
2 Want de vrouw die een man heeft, is door de wet aan haar man gebonden zolang hij leeft. Maar wanneer haar man gestorven is, is zij los van de wet, die aan haar man verbonden is.
3 Als zij dus, terwijl haar man leeft, met een ander getrouwd is, zal zij overspelig genoemd worden. Maar als haar man gestorven is, is zij vrij van de wet. Zij is dan geen overspelig, ook al is zij met een ander getrouwd.
4 Daarom, mijn broeders, bent ook u door het lichaam van Christus gestorven voor de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.
5 Want toen wij in het vlees waren, werkten de zonden, die door de wet werden bedreven, in onze leden, zodat zij vrucht voortbrachten voor de dood.
6 Maar nu zijn wij bevrijd van de wet, die ons gevangen hield en waaraan wij gestorven zijn. Wij dienen in nieuwheid van geest en niet in oudheid van letter.
7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet. Nee, ik zou de zonde niet hebben gekend, tenzij door de wet; want ik zou de begeerlijkheid niet hebben gekend, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren.
8 Maar de zonde, die door het gebod de aanleiding nam, wekte in mij allerlei begeerlijkheid; want zonder de wet was de zonde dood.
9 Want ik heb voorheen geleefd zonder wet. Maar toen het gebod kwam, werd de zonde levend en stierf ik.
10 En het gebod dat ten leven was bestemd, bleek voor mij ten dode te zijn.
11 Want de zonde heeft, uitgaande van het gebod, mij misleid en door het gebod gedood.
12 Daarom is de wet heilig, en ook het gebod is heilig, rechtvaardig en goed.

13 Is dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde, opdat zij zou schijnen zonde, de dood in mij werkend door het goede; opdat de zonde door het gebod bovenmate zondig zou worden.
14 Want wij weten, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vleselijk, verkocht onder de zonde.
15 Want wat ik doe, laat ik niet toe; want wat ik wil, dat doe ik niet, maar wat ik haat, dat doe ik.
16 Als ik dan doe wat ik niet wil, stem ik in met de wet, want die is goed.
17 Nu ben ik het niet meer die dit bewerkstelligt, maar de zonde, die in mij woont.
18 Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is bij mij wel aanwezig, maar het goede tot stand brengen, kan ik niet.
19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.
20 Als ik dat doe, wil ik het niet. Dan ben ik het niet meer die het doe, maar de zonde die in mij woont.
21 Ik ontdek dan deze regel: als ik het goede wil doen, is het kwade bij mij aanwezig.
22 Want ik verheug mij in de wet van God, naar de innerlijke mens,
23 Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.
24 Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?
25 Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer. Zo dien ik dan zelf met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

HOOFDSTUK 8

1 Daarom is er nu geen veroordeling meer voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.
2 Want de wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.
3 Want wat de wet niet kon, omdat zij zwak was door het vlees, heeft God gedaan door Zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, gelijk aan dat van de zonde, en dat voor de zonde, en zo de zonde veroordeeld in het vlees.
4 opdat het recht van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.
5 Want zij, die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.
6 Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede.
7 Want het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich niet aan de wet van God, en kan dat ook niet.
8 Zij die in het vlees zijn, kunnen God dus niet behagen.
9 Maar gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, indien de Geest Gods in u woont. Indien nu iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.
10 En als Christus in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.
11 Maar als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.
12 Daarom, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven.
13 Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven.
14 Want allen die door de Geest van God geleid worden, zijn kinderen van God.
15 Want u hebt niet ontvangen een geest van slavernij die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.
16 De Geest zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.
17 En indien wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; indien wij tenminste met Hem lijden, is dat opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.
18 Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.
19 Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de kinderen Gods.
20 Want het schepsel is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om wille van hem die het daaraan onderworpen heeft, in de hoop,
21 Want ook het schepsel zelf zal bevrijd worden van de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods.
22 Want wij weten dat de hele schepping tot nu toe gezamenlijk zucht en in barensnood verkeert.
23 En niet alleen zij, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zuchten bij onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen van God: de verlossing van ons lichaam.
24 Want wij worden door hoop behouden. Maar hoop die gezien wordt, is geen hoop. Want wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen?
25 Maar als wij hopen op wat wij niet zien, dan wachten wij er met geduld op.
26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het hoort, maar de Geest Zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.
27 En Hij die de harten doorzoekt, weet wat het bedoeling van de Geest is, omdat Hij voor de heiligen pleit overeenkomstig de wil van God.
28 En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig zijn voornemen geroepen zijn.
29 Want hen die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.
30 En die Hij tevoren verordineerd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.
31 Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

32 Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?
33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardigt.
34 Wie is het die veroordeelt? Christus is het, Die gestorven is, ja, wat meer is, Die opgewekt is, Die ook aan de rechterhand Gods is, Die ook voor ons pleit.
35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard?
36 Zoals geschreven staat: Om Uwentwil worden wij de hele dag gedood, wij worden gerekend als slachtschapen.
37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, dankzij Hem Die ons heeft liefgehad.
38 Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten, noch heden, noch toekomst,
39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel zal ons kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.

HOOFDSTUK 9

1 Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, en mijn geweten getuigt mee in de Heilige Geest,
2 Dat ik een grote droefheid en een voortdurend verdriet in mijn hart heb.
3 Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn, weg van Christus, ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees.
4 Wie zijn de Israëlieten? Aan hen behoort de aanneming tot kinderen Gods, de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de eredienst en de beloften.
5 Van hen zijn de vaderen, en uit hen is, wat het vlees betreft, Christus voortgekomen, Die boven alles God is, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen.
6 Niet alsof het woord van God zonder uitwerking is geweest. Want niet allen zijn Israël, die uit Israël zijn.
7 Ook omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij niet allen kinderen. Maar: Door Izak zal uw nageslacht genoemd worden.
8 Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend.
9 Want dit is het woord van de belofte: Rond deze tijd zal Ik komen, en Sara zal een zoon hebben.
10 En dat niet alleen; ook Rebekka was zwanger geworden van één man, namelijk van onze vader Izak.
11 (Want toen de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing was, zou blijven bestaan, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept,)
12 En er werd tot haar gezegd: De oudste zal de jongste dienen.
13 Zoals geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat.
14 Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Dat zij verre.
15 Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm, en Ik zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig wil zijn.
16 Het hangt dus niet af van hem die wil, noch van hem die loopt, maar van God Die Zich ontfermt.
17 Want de Schrift zegt tot Farao: Juist hiervoor heb Ik u verwekt, om in u Mijn kracht te bewijzen, en opdat Mijn Naam verkondigd zou worden op de gehele aarde.
18 Daarom ontfermt Hij zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil.
19 Gij zult dan tot mij zeggen: Wat vindt Hij dan nog aanstoot? Want wie heeft Zijn wil weerstaan?
20 Maar, o mens, wie bent u toch, dat u God tegenspreekt? Zal het maaksel tot hem, die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt u mij aldus gemaakt?
21 Heeft de pottenbakker niet macht over het leem, om uit dezelfde klomp klei het ene voorwerp tot eervol, het andere tot oneervol voorwerp te maken?
22 Wat als God, omdat Hij Zijn toorn wilde tonen en Zijn macht wilde bekendmaken, de voorwerpen van Zijn toorn, die voor het verderf bestemd waren, met veel geduld verdragen heeft?
23 En om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van barmhartigheid, die Hij tevoren tot heerlijkheid had bereid,
24 Ook ons, die Hij niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen geroepen heeft?
25 Zoals Hij ook in Osa zegt: Ik zal hen Mijn volk noemen, die niet Mijn volk waren, en haar geliefde, die niet geliefd was.
26 En het zal gebeuren dat op de plaats waar tot hen gezegd was: Jullie zijn mijn volk niet, zij zullen kinderen van de levende God genoemd worden.
27 En Jesaja roept over Israël: Al was het aantal Israëlieten als het zand aan de zee, slechts een overblijfsel zal behouden worden.
28 Want Hij zal het werk voltooien en het in gerechtigheid afmaken; want een snel werk zal de HEERE op de aarde doen.
29 En zoals Jesaja eerder gezegd heeft: Als de Heer van de hemelse gewesten ons geen nageslacht had overgelaten, zouden wij als Sodom zijn geweest en op Gomorra gelijk zijn geworden.
30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de gerechtigheid niet najaagden, de gerechtigheid verkregen hebben, namelijk de gerechtigheid die uit het geloof is.
31 Maar Israël, dat de wet van de gerechtigheid najoeg, heeft de wet van de gerechtigheid niet bereikt.
32 Waarom? Omdat zij het niet door geloof zochten, maar als door werken der wet. Want zij stootten zich aan dien steen des aanstoots;
33 zoals geschreven staat: Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een rots der ergernis; en ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

HOOFDSTUK 10

1 Broeders en zusters, de wens van mijn hart en mijn gebed tot God voor Israël is dat zij behouden mogen worden.
2 Want ik getuig van hen dat zij ijverig zijn voor God, maar niet met verstand.
3 Omdat zij de gerechtigheid van God niet kennen en hun eigen gerechtigheid willen oprichten, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen.

4 Want Christus is het einde van de wet, tot rechtvaardigheid voor ieder die gelooft.
5 Want Mozes beschrijft de gerechtigheid die uit de wet voortkomt: De mens die deze dingen doet, zal daardoor leven.
6 Maar de gerechtigheid die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? (dat is, om Christus van boven naar beneden te halen)
7 Of: Wie zal in de diepte nederdalen? (dat is: om Christus uit de doden op te wekken.)
8 Maar wat zegt hij? Het woord is nabij u, namelijk in uw mond en in uw hart: namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken;
9 Als u met uw mond belijdt dat Jezus de Heer is en met uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, zult u worden gered.
10 Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.
11 Want de Schrift zegt: Een ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.
12 Want er is geen onderscheid tussen de Jood en de Griek; want dezelfde is Heer van allen en rijk voor allen die Hem aanroepen.
13 Want ieder die de Naam van de Heer aanroept, zal behouden worden.
14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij geloven in Hem van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder dat er gepredikt wordt?
15 En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen, die het Evangelie van vrede verkondigen en goede dingen brengen.
16 Maar zij hebben niet allen het Evangelie gehoorzaamd. Want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?
17 Zo komt dan het geloof uit het horen, en het horen door het Woord van God.
18 Maar Ik zeg: Hebben zij het dan niet gehoord? Ja, voorwaar, hun geluid ging over de gehele aarde, en hun woorden tot aan de einden der wereld.
19 Maar Ik zeg: Wist Israël het niet? Eerst zegt Mozes: Ik zal u tot ijver verwekken door hen die geen volk zijn, en door een dwaas volk zal Ik u toornig maken.
20 Maar Jesaja durft te zeggen: Ik ben gevonden door hen die Mij niet zochten; Ik ben geopenbaard aan hen die niet naar Mij vroegen.
21 Maar tot Israël zegt Hij: Heel de dag heb Ik mijn handen uitgestrekt naar een ongehoorzaam en weerspannig volk.

HOOFDSTUK 11

1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre. Want ik ben ook een Israëliet, uit het zaad van Abraham, uit de stam van Benjamin.
2 God heeft Zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft. Weet gij niet, wat de Schrift van Elia zegt? Hoe hij bij God tussenbeide komt tegen Israel, zeggende:
3 HEERE, zij hebben Uw profeten gedood en Uw altaren omvergehaald, zodat ik alleen ben overgebleven en zij mij naar het leven staan.
4 Maar wat zegt het antwoord van God tot hem? Ik heb Mijzelf zevenduizend mannen overgelaten, die de knie niet gebogen hebben voor het beeld van Baäl.
5 Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade.
6 En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anders is de genade geen genade meer. Maar indien het uit de werken is, zo is het geen genade meer; anders is het werk geen werk meer.
7 Wat dan? Israël heeft niet verkregen wat het zoekt, maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de overigen zijn verblind.
8 (zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen,) tot op de dag van vandaag.
9 En David zeide: Laat hun tafel hun tot een strik, tot een val, tot een struikelblok en tot een vergelding worden.
10 Laat hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien, en laat hun rug voor altijd gebogen zijn.
11 Ik zeg dan: Zijn zij zo gestruikeld dat zij zouden vallen? Volstrekt niet; maar veeleer is door hun val de zaligheid tot de heidenen gekomen, om hen tot jaloersheid te verwekken.
12 Als hun val de rijkdom van de wereld is, en hun vermindering de rijkdom van de heidenen, hoeveel te meer zal dan hun volheid zijn?
13 Want ik spreek tot u, heidenen, omdat ik een apostel van de heidenen ben, verheerlijk ik mijn bediening:
14 om op de een of andere manier mijn vlees tot jaloezie te wekken en enigen uit hen te redden.
15 Want indien hun verwerping de verzoening van de wereld is, wat zal de aanneming van hen anders wezen dan leven uit de doden?
16 Want indien de eerstelingen heilig zijn, is ook het deeg heilig; en indien de wortel heilig is, zo ook de takken.
17 En indien enkele van de takken afgebroken zijn, en gij, die een wilde olijfboom zijt, tussen hen geënt zijt en met hen deel hebt gehad aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom;
18 Roem niet tegen de takken. Maar indien gij roemt, gij draagt de wortel niet, maar de wortel u.
19 Dan zult u zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik geënt zou worden.
20 Welnu, zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees.
21 Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie dan toe dat Hij ook u niet spaart.
22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid Gods: strengheid jegens hen die gevallen zijn, maar goedertierenheid jegens u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anders zult ook gij uitgeroeid worden.
23 En ook zij, als zij niet in hun ongeloof blijven, zullen opnieuw geënt worden. Want God is bij machte hen opnieuw te enten.
24 Want indien gij uit de olijfboom, die van nature wild is, zijt weggekapt en tegen uw natuur in op de goede olijfboom geënt, hoeveel te meer zullen dezen, die natuurlijke takken zijn, op hun eigen olijfboom geënt worden?
25 Want ik wil niet, broeders, dat u onkundig blijft van dit geheimenis (opdat u niet wijs zoudt zijn in eigen oog): er is

voor een deel verharding over Israël gekomen, totdat de
volheid der heidenen is binnengegaan.
26 En alzo zal geheel Israël zalig worden, zoals geschreven
staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de
goddeloosheden van Jakob afwenden.
27 Want dit is het verbond dat Ik met hen sluit, wanneer Ik
hun zonden zal wegnemen.
28 Wat het Evangelie betreft, zijn zij vijanden omwille van
u, maar wat de verkiezing betreft, zijn zij geliefden
omwille van de vaderen.
29 Want de genadegaven en de roeping van God zijn
onberouwelijk.
30 Want zoals ook gij eertijds God niet geloofd hebt, hebt
gij nu barmhartigheid verkregen door hun ongeloof,
31 Zo hebben ook dezen nu geen geloof meer, opdat ook
zij door uw barmhartigheid barmhartigheid zouden
verkrijgen.
32 Want God heeft hen allen in ongehoorzaamheid
opgesloten, om Zich over allen te ontfermen.
33 O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis van
God! Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn oordelen en hoe
onnaspeurlijk zijn wegen!
34 Want wie heeft de gedachten van de Heer gekend? Wie
is zijn raadsman geweest?
35 Of wie heeft hem eerst iets gegeven, en het zal hem
vergolden worden?
36 Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle
dingen. Hem zij de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

HOOFDSTUK 12

1 Ik roep u er dan toe op, broeders, door de
barmhartigheden van God, dat u uw lichamen aanbiedt als
een levend offer, heilig en Gode welgevallig: dit is uw
redelijke godsdienst.
2 En word niet gelijkvormig aan deze wereld, maar word
veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u
moogt onderscheiden wat de goede, welgevallige en
volmaakte wil van God is.
3 Want ik zeg, krachtens de genade die mij gegeven is, tot
ieder onder u: denk niet hoger over uzelf dan u hoort te
denken, maar denk er bedachtzaam over, overeenkomstig
de mate van het geloof die God ieder heeft toebedeeld.
4 Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben, en niet
alle leden dezelfde functie hebben,
5 Zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, en
ieder afzonderlijk zijn wij leden van elkaar.
6 Daar wij dus verschillende gaven bezitten,
overeenkomstig de genade die ons gegeven is, namelijk
profetie, laten wij dan profeteren overeenkomstig de mate
van het geloof;
7 Of bediening, laten wij wachten op onze bediening: of hij
die onderwijst, op onderwijs;
8 Wie vermaant, moet dat doen door te vermanen; wie
uitdeelt, moet dat doen met eenvoud; wie leiding geeft, met
ijver; wie barmhartigheid bewijst, met blijmoedigheid.
9 Laat de liefde ongeveinsd zijn. Heb een afschuw van het
kwade, houd vast aan het goede.
10 Heb elkaar lief met broederliefde, respecteer elkaar in
eer,
11 Niet traag in het werk; vurig van geest; dien de Heer;
12 Wij zijn blij in de hoop, geduldig in de verdrukking,
volhardend in het gebed.
13 Wij delen uit naar de behoeften van de heiligen; zijn
gastvrij.
14 Zegent hen die u vervolgen; zegent en vervloekt niet.
15 Verblijd u met hen die blij zijn, en ween met hen die
wenen.
16 Wees eensgezind jegens elkander. Bedenkt niet de hoge
dingen, maar buigt u neer tot de nederigen. Wees niet wijs
in uw eigen ogen.
17 Vergeldt niemand kwaad met kwaad. Zorg voor dingen
die eerlijk zijn voor de ogen van alle mensen.
18 Leef, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle
mensen.
19 Geliefden, wreek uzelf niet, maar laat plaats voor de
toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik
zal het vergelden, spreekt de Heere.
20 Als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten; als hij
dorst heeft, geef hem dan te drinken. Want als u dat doet,
stapelt u vurige kolen op zijn hoofd.
21 Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin
het kwade door het goede.

HOOFDSTUK 13

1 Laat elke ziel zich onderwerpen aan de hogere machten.
Want er is geen macht dan van God; de machten die er zijn,
zijn door God verordend.
2 Wie zich dus tegen de overheid verzet, verzet zich tegen
de instelling van God. En wie zich verzetten, zullen zelf
verdoemenis ontvangen.
3 Want de heersers zijn geen schrik voor de goede werken,
maar voor de kwade. Zoudt gij dan niet bang zijn voor de
macht? Doe het goede, en gij zult lof van haar hebben.
4 Want hij is een dienaar van God, u tot het goede. Maar
indien gij kwaad doet, vrees; want hij draagt het zwaard
niet tevergeefs; want hij is een dienaar van God, een
wreker om toorn te oefenen over hem die kwaad doet.
5 Daarom moet u zich onderwerpen, niet alleen omwille
van uw toorn, maar ook omwille van uw geweten.
6 Daarom moet u ook belasting betalen, want zij zijn
dienaren van God en zijn voortdurend met deze zaak bezig.
7 Geef daarom aan iedereen wat hem toekomt: belasting
aan wie belasting verschuldigd is, tol aan wie tol; vrees aan
wie vrees toekomt; eer aan wie eer toekomt.
8 Wees niemand iets schuldig, behalve elkaar lief te
hebben. Want wie zijn ander liefheeft, heeft de wet vervuld.
9 Want dit is: Gij zult geen overspel plegen, gij zult niet
doden, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis
geven, gij zult niet begeren. En welk ander gebod er ook is,
het wordt in dit woord samengevat: Gij zult uw naaste
liefhebben als uzelf.
10 De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de
liefde de vervulling van de wet.
11 En omdat wij de tijd weten, is het nu de hoogste tijd om
uit de slaap te ontwaken. Want onze redding is nu
dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen.
12 De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij
daarom de werken van de duisternis afleggen en de
wapenen van het licht aandoen.

13 Laten wij eerbaar wandelen, als bij daglicht, niet in luidruchtigheid en dronkenschap, niet in feesten en losbandigheid, niet in twist en afgunst.
14 Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en wijdt u niet aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt.

HOOFDSTUK 14

1 Wie zwak is in het geloof, ontvangt hem, maar niet om daarover te twisten.
2 Want de een gelooft dat hij alles mag eten, terwijl de ander, die zwak is, plantaardig voedsel eet.
3 Wie eet, moet hem niet minachten, die niet eet. En wie niet eet, moet hem niet veroordelen, die wel eet. Want God heeft hem aangenomen.
4 Wie zijt gij, die den knecht des anderen oordeelt? Of hij staat of valt, hangt af van zijn eigen heer. Ja, hij zal staande gehouden worden, want God is machtig hem staande te houden.
5 De een acht de ene dag boven de andere, de ander acht alle dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen verstand volkomen overtuigd zijn.
6 Die den dag aanmerkt, dien acht hij den HEERE; en die den dag niet aanmerkt, dien acht hij den HEERE niet. Die eet, dien eet hij den HEERE, want hij dankt God; en die niet eet, dien eet hij den HEERE niet, en hij dankt God.
7 Want niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf.
8 Want hetzij wij leven, het leven wij voor de Heer, en hetzij wij sterven, het sterven wij voor de Heer. Of wij nu leven of sterven, wij zijn van de Heer.
9 Want met dit doel is Christus gestorven en opgestaan en weer levend geworden, opdat Hij zowel over doden als over levenden Heerser zou zijn.
10 Maar wat oordeelt gij over uw broeder? Of wat minacht gij uw broeder? Want wij zullen allen voor de rechterstoel van Christus komen te staan.
11 Want er staat geschreven: Zo waar Ik leef, zegt de Heere, voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.
12 Zo zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap moeten afleggen aan God.
13 Laten wij dus niet langer over elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: dat niemand zijn broeder of zuster een aanstoot of een oorzaak tot struikelen geeft.
14 Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus, dat niets op zichzelf onrein is; maar voor hem, die iets onrein acht, is het onrein.
15 Maar indien uw broeder bedroefd is over uw spijs, wandelt gij nu niet in de liefde. Vernietigt hem niet met uw spijs, voor wie Christus gestorven is.
16 Laat er dan geen kwaad over uw goed gesproken worden.
17 Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest.
18 Want wie Christus in deze dingen dient, is God welgevallig en wordt door de mensen gerespecteerd.
19 Laten wij daarom najagen wat de vrede bevordert en wat tot opbouw van elkaar is.
20 Want het vlees vernietigt het werk van God niet. Alle dingen zijn wel rein, maar het is kwaad voor de mens die met ergernis eet.
21 Het is goed geen vlees te eten, geen wijn te drinken, noch iets te doen waaraan uw broeder struikelt, of waaraan hij zich ergert, of waaraan hij zwak is.
22 Hebt gij geloof? Heb het voor uzelf voor God. Zalig is hij, die zichzelf niet veroordeelt in hetgeen hij toelaat.
23 En wie twijfelt, is veroordeeld als hij eet, omdat hij niet uit geloof eet. Want al wat niet uit geloof is, is zonde.

HOOFDSTUK 15

1 Wij dus, die sterk zijn, moeten de zwakheden van de zwakken dragen en niet onszelf behagen.
2 Laat ieder van ons zijn naaste behagen, tot diens welzijn en tot opbouw.
3 Want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd, maar zoals geschreven staat: De smaadheden van hen die U smaden, zijn op Mij gevallen.
4 Want alles wat vroeger geschreven is, is tot ons onderricht geschreven, opdat wij door de volharding en de vertroosting van de Schriften hoop zouden houden.
5 De God nu van de volharding en de vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkaar, overeenkomstig Christus Jezus,
6 opdat u eensgezind en uit één mond God en de Vader van onze Heere Jezus Christus moogt verheerlijken.
7 Daarom, aanvaardt elkaar, zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God.
8 Ik zeg nu dat Jezus Christus een dienaar van de besnijdenis is geweest ter wille van de waarheid van God, om de beloften aan de vaderen te bevestigen.
9 En opdat de heidenen God zouden verheerlijken om zijn barmhartigheid, zoals geschreven staat: Daarom zal ik uw naam onder de heidenen belijden en voor uw naam zingen.
10 En wederom zegt Hij: Verheug u, heidenen, met Zijn volk.
11 En nogmaals: Looft de Heer, alle heidenvolken, en prijst Hem, alle volken.
12 En Jesaja zegt wederom: Er zal een wortel uit Isaï zijn, die opstaat om koning te worden over de heidenen; op Hem zullen de heidenen vertrouwen.
13 En de God nu van de hoop vervulle u met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes.
14 En ik ben er zelf ook van overtuigd, broeders, dat ook u vol goedheid bent, vervuld met alle kennis, en in staat om elkaar te vermanen.
15 Maar broeders, ik heb u des te vrijmoediger en op de een of andere manier geschreven, om u te herinneren aan de genade die mij door God is gegeven,
16 Ik zou een dienaar van Jezus Christus voor de heidenen zijn en het Evangelie van God verkondigen, opdat de offergave van de heidenen welgevallig zou zijn, geheiligd door de Heilige Geest.
17 Ik heb dan ook waarin ik mij mag beroemen door Jezus Christus in de dingen die God betreffen.
18 Want ik zal het niet wagen om over iets te spreken wat Christus niet door mij heeft bewerkt om de heidenen tot gehoorzaamheid te brengen, door woord en daad,

19 Door grote tekenen en wonderen, door de kracht van de Geest van God, heb ik van Jeruzalem en omstreken tot aan Illyrië toe het Evangelie van Christus in zijn volle omvang verkondigd.
20 Ja, zo heb ik mij ingespannen om het evangelie te verkondigen, maar niet daar waar Christus genoemd werd, om niet op het fundament van een ander te bouwen.
21 Maar zoals geschreven staat: Aan Hem, aan Wie niet gesproken is, zullen zij het zien, en wie het niet gehoord hebben, zullen het verstaan.
22 Daarom werd ik ook sterk verhinderd om naar u toe te komen.
23 Maar nu ik hier geen plaats meer heb, verlang ik er al jaren naar om bij u te komen.
24 Wanneer ik ook naar Spanje ga, zal ik naar u toe komen. Ik vertrouw erop u op mijn reis te ontmoeten en door u verder op weg te worden geholpen, als ik eerst maar enigszins vertrouwd raak met uw gezelschap.
25 Maar nu ga ik naar Jeruzalem om de heiligen te dienen.
26 Want het heeft de Macedoniërs en Achaje behaagd een zekere bijdrage te geven aan de arme heiligen die in Jeruzalem zijn.
27 Het heeft hun waarlijk behaagd; en zij zijn hun schuldenaren. Want indien de heidenen deelachtig zijn gemaakt aan hun geestelijke dingen, is het hun plicht hen ook te dienen in de vleselijke dingen.
28 Wanneer ik dit gedaan heb en hun deze vrucht verzegeld heb, zal ik door jullie naar Spanje komen.
29 En ik weet zeker dat ik, wanneer ik tot u kom, zal komen met de volheid van de zegen van het Evangelie van Christus.
30 En ik roep u op, broeders, ter wille van onze Heere Jezus Christus en ter liefde van de Geest, dat u met mij strijdt in uw gebeden tot God voor mij.
31 opdat ik verlost word van de ongehoorzamen in Judea, en opdat mijn dienst aan Jeruzalem door de heiligen wordt aanvaard,
32 opdat ik met vreugde tot u mag komen, overeenkomstig de wil van God, en samen met u verkwikt mag worden.
33 En de God van de vrede zij met u allen. Amen.

HOOFDSTUK 16

1 Ik beveel u Febe, onze zuster, aan, die een dienares is van de gemeente te Kenchreeën.
2 Dat u haar ontvangt in de Heer, zoals het heiligen betaamt, en dat u haar bijstaat in alles wat zij nodig mocht hebben. Want zij is de hulp geweest van velen, ook van mij.
3 Groet Priscilla en Aquila, mijn helpers in Christus Jezus.
4 Zij hebben voor mijn leven hun nek gegeven. Niet alleen ik ben hun dankbaar, maar ook alle gemeenten van de heidenen.
5 Groet op dezelfde wijze de gemeente die in hun huis is. Groet mijn geliefde Epenetus, die de eersteling van Achaje is voor Christus.
6 Groet Maria, die veel moeite voor ons heeft gedaan.
7 Groet Andronikus en Junia, mijn verwanten en medegevangenen, die belangrijke apostelen zijn en al vóór mij in Christus waren.
8 Groet Amplias, mijn geliefde in de Heer.
9 Groeten aan Urbane, onze helper in Christus, en Stachys, mijn geliefde.
10 Groet Apelles, die in Christus is goedgekeurd. Groet hen die tot het huis van Aristobulus behoren.
11 Groet Herodion, mijn bloedverwant. Groet hen die van het huis van Narcissus zijn, die in de Heer zijn.
12 Groet Tryfena en Tryfosa, die arbeiden in de Heer. Groet de geliefde Persis, die veel arbeidde in de Heer.
13 Groet Rufus, de uitverkorene in de Heer, en zijn moeder en de mijne.
14 Groet Asyncritus, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes en de broeders die bij hen zijn.
15 Groet Philologus en Julia, Nereus en zijn zuster, en Olympas en alle heiligen die bij hen zijn.
16 Groet elkaar met een heilige kus. De gemeenten van Christus groeten u.
17 En ik vermaan u, broeders, dat u hen in het oog houdt die tweedracht zaaien en struikelblokken opwerpen, in strijd met het onderwijs dat u hebt geleerd. En mijd hen.
18 Want zulke mensen dienen niet onze Heere Jezus Christus, maar hun eigen buik; en door schone woorden en prijzen misleiden zij de harten van de argelozen.
19 Want uw gehoorzaamheid is tot alle mensen gekomen. Daarom verblijd ik mij over u; maar ik wil toch, dat gij wijs zijt tot het goede, en eenvoudig tot het kwade.
20 En de God des vredes zal Satan weldra onder uw voeten vermorzelen. De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u. Amen.
21 U groeten mijn medearbeider Timotheüs, mijn verwanten Lucius, Jason en Sosipater.
22 Ik, Tertius, die deze brief schreef, groet u in de Heer.
23 U groeten Gajus, mijn leger, en van de gehele gemeente. U groeten Erastus, de kamerheer van de stad, en Quartus, een broeder.
24 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen. Amen.
25 Hem nu die machtig is u te bevestigen, overeenkomstig mijn evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis, dat van de tijden der eeuwen af verborgen is geweest,
26 Maar nu is het geopenbaard en door de profetenschriften, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, bekendgemaakt aan alle volken tot gehoorzaamheid van het geloof:
27 God, de enige wijze, zij de heerlijkheid door Jezus Christus tot in eeuwigheid. Amen. (Geschreven aan de Romeinen vanuit Korinthe en verzonden door Febe, dienaar van de gemeente te Kenchrea.)

1 Korintiërs

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, geroepen tot apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Sosthenes, onze broeder,
2 Aan de gemeente van God die te Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen die in alle plaats de Naam van Jezus Christus, onze Heere, aanroepen, zowel hun als onze Heere.
3 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.
4 Ik dank mijn God altijd voor u, voor de genade van God die u door Jezus Christus gegeven is.
5 Dat u in alles rijk bent geworden door Hem, in alle woorden en in alle kennis,
6 Zoals het getuigenis van Christus onder u bevestigd is,
7 Opdat het u aan geen gave ontbreekt, terwijl u de komst van onze Heere Jezus Christus verwacht.
8 Die u ook zal bevestigen tot het einde, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.
9 God is getrouw, door wie u geroepen bent tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer.
10 En ik vermaan u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat gij allen eensgezind spreekt en dat er geen verdeeldheid onder u is, maar dat gij vast aaneengesloten zijt, één van denken en één van gevoelen.
11 Want mij is over u, mijn broeders, door toedoen van de huisgenoten van Chloë bekendgemaakt dat er twisten onder u zijn.
12 Dit zeg ik, omdat ieder van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos, en ik van Kefas, en ik van Christus.
13 Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruisigd? Of bent u in de naam van Paulus gedoopt?
14 Ik dank God dat ik niemand van u gedoopt heb, behalve Crispus en Gajus,
15 Opdat niemand zou zeggen dat ik in mijn eigen naam gedoopt heb.
16 Ik heb ook het huisgezin van Stefanas gedoopt; ik weet overigens niet of ik nog iemand anders gedoopt heb.
17 Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus krachteloos zou worden.
18 Want het woord over het kruis is wel voor hen die verloren gaan, dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.
19 Want er staat geschreven: Ik zal de wijsheid van de wijzen tenietdoen en het inzicht van de verstandigen zal Ik tenietdoen.
20 Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker van deze wereld? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt?
21 Want aangezien de wereld in de wijsheid van God God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking hen die geloven, zalig te maken.
22 Want de Joden verlangen een teken, en de Grieken zoeken wijsheid.
23 Maar wij prediken Christus, de gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid,
24 Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus de kracht Gods en de wijsheid Gods.
25 Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen, en het zwakke van God is sterker dan de mensen.
26 Want gij ziet, broeders, uw roeping: er zijn niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel edelen.
27 Maar God heeft het dwaze der wereld uitverkoren, om de wijzen te beschamen, en God heeft het zwakke der wereld uitverkoren, om het sterke te beschamen;
28 En het onedele en verachte van de wereld heeft God uitverkoren, en dat wat niet is, om aan hetgeen wel is, de dingen teniet te doen.
29 opdat geen vlees voor Hem zou roemen.
30 Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons van God is geworden wijsheid, en rechtvaardigheid, en heiliging, en verlossing.
31 Opdat het zal zijn zoals geschreven staat: Wie roemt, moet roemen in de Heere.

HOOFDSTUK 2

1 En ik, broeders, toen ik bij u kwam, ben niet met verhevenheid van woorden of van wijsheid gekomen om u het getuigenis van God te verkondigen.
2 Want ik had besloten niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en die gekruisigd.
3 En ik was bij u in zwakheid, en in vrees, en in veel beving.
4 En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in betoon van geest en kracht.
5 opdat uw geloof niet zou rusten op de wijsheid van mensen, maar op de kracht van God.
6 Wij spreken wijsheid onder de volmaakten, maar het is niet de wijsheid van deze wereld en van de machten van deze wereld, die tenietgedaan worden.
7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, als een geheimenis, een wijsheid die verborgen is en die God vóór de wereld tot heerlijkheid van ons heeft bestemd.
8 Dit is een feit dat geen van de leiders van deze wereld gekend heeft. Als ze het geweten hadden, zouden ze de Heer der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.
9 Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben.
10 Maar God heeft ze ons geopenbaard door Zijn Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God.
11 Want wie van de mensen weet wat in een mens is, dan de geest van de mens, die in hem is? Zo weet ook de mens niet wat in God is, dan de Geest van God.
12 Wij hebben echter niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die uit God is, opdat wij zouden weten wat ons door God in genade geschonken is.
13 Hierover spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, zodat wij geestelijke dingen met geestelijke dingen vergelijken.

14 Maar de natuurlijke mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het geestelijk beoordeeld wordt.
15 Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen, zelf wordt hij echter door niemand beoordeeld.
16 Want wie heeft de gedachten des Heren gekend, dat hij Hem zou onderrichten? Maar wij hebben de gedachten van Christus.

HOOFDSTUK 3

1 En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijken, maar alleen als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus.
2 Ik heb u alleen maar melk gegeven en geen vlees. Tot nu toe kon u dat niet verdragen, en ook nu nog niet.
3 Want gij zijt nog vleselijk; want terwijl er onder u nijd, twist en tweedracht is, zijt gij niet vleselijk en wandelt gij niet naar de mens?
4 Want terwijl de een zegt: Ik ben van Paulus, en de ander: Ik ben van Apollos; zijt gij dan niet vleselijk?
5 Wie zijn dan Paulus en wie is Apollos, anders dan dienaren door wie u tot het geloof bent gekomen, zoals de Heer aan een ieder gegeven heeft?
6 Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft de wasdom gegeven.
7 Zo is dan noch hij die plant, noch hij die begiet, iets, maar God, die de wasdom geeft.
8 En wie plant en wie begiet, zijn één; en ieder zal zijn eigen loon ontvangen naar zijn eigen arbeid.
9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerbouwbedrijf bent u, Gods bouwwerk bent u.
10 Naar de genade Gods, die mij gegeven is, als een wijs bouwmeester, heb ik het fundament gelegd, en een ander bouwt daarop. Maar laat een ieder toezien, hoe hij daarop bouwt.
11 Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, namelijk Jezus Christus.
12 Indien nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelgesteente, hout, hooi of stro,
13 Ieders werk zal openbaar worden, want de dag zal het duidelijk maken, omdat het door vuur onthuld wordt. En hoedanig ieders werk is, zal het vuur beproeven.
14 Als iemands werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen.
15 Wanneer iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden; maar hijzelf zal gered worden, maar wel als door vuur heen.
16 Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?
17 Als iemand de tempel van God schendt, zal God hem schenden. Want de tempel van God, en dat bent u, is heilig.
18 Laat niemand zichzelf bedriegen. Als iemand onder u denkt dat hij wijs is in deze wereld, laat hij dwaas worden, opdat hij wijs zal zijn.
19 Want de wijsheid van deze wereld is dwaasheid bij God. Want er staat geschreven: Hij vangt de wijzen in hun sluwheid.
20 En verder: De Heer weet dat de gedachten van de wijzen ijdel zijn.
21 Laat daarom niemand roemen op mensen, want alle dingen zijn van u;
22 Of het nu Paulus is, Apollos of Kefas, of de wereld, of het leven, of de dood, of het heden, of de toekomst, alles is van u.
23 En u bent van Christus, en Christus is van God.

HOOFDSTUK 4

1 Laat men ons zo beschouwen: als dienaars van Christus en beheerders van de geheimenissen van God.
2 Bovendien wordt van beheerders verwacht dat zij betrouwbaar zijn.
3 Maar het is voor mij iets heel kleins dat ik door u of door mensen geoordeeld word. Ik oordeel zelf niet.
4 Want ik weet niets uit mijzelf, en toch word ik hierdoor niet gerechtvaardigd; maar Hij die mij oordeelt, is de HEERE.
5 Oordeel daarom niet vóór de tijd, totdat de Heere gekomen is. Hij zal ook aan het licht brengen wat in de duisternis verborgen is, en de raadslagen van het hart openbaar maken. En dan zal ieder mens lof van God ontvangen.
6 En deze dingen, broeders, heb ik op mijzelf en op Apollos overgebracht, ter wille van u, opdat u van ons zou leren de mensen niet te verheffen boven hetgeen geschreven staat, opdat niemand van u opgeblazen wordt ten opzichte van de ander.
7 Want wie onderscheidt u van een ander? En wat hebt u dat u niet ontvangen hebt? En als u het ontvangen hebt, wat roemt u dan, alsof u het niet ontvangen had?
8 Nu zijt gij verzadigd, nu zijt gij rijk, gij hebt als koningen geregeerd zonder ons; en och, ik wenste wel dat gij koning waart, dan zouden ook wij met u regeren.
9 Want ik ben van mening dat God ons, apostelen, de laatsten heeft aangewezen, als zijnde bestemd voor de dood, want wij zijn een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en voor mensen.
10 Wij zijn dwaas om Christus' wil, maar u bent wijs in Christus. Wij zijn zwak, maar u bent sterk. U bent eerbaar, maar wij worden veracht.
11 Tot op dit huidige uur lijden wij honger en dorst, zijn naakt en worden mishandeld, en hebben geen vaste woonplaats;
12 En arbeiden, werkend met onze eigen handen; worden wij uitgescholden, dan zegenen wij; worden wij vervolgd, dan verdragen wij het.
13 Wij zijn belasterd en smeken: wij zijn gemaakt als het uitwerpselen van de wereld en het uitvaagsel van alle dingen tot op de dag van vandaag.
14 Ik schrijf u deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn geliefde kinderen waarschuw ik u.
15 Want al hebt u tienduizend leermeesters in Christus, toch hebt u niet veel vaders. Want in Christus Jezus heb ik u verwekt door het Evangelie.
16 Daarom smeek ik u: wees mijn navolgers.
17 Daarom heb ik Timotheüs naar u toe gestuurd, die mijn geliefde en trouwe zoon is in de Heer. Hij zal u herinneren aan mijn wegen, die in Christus zijn, zoals ik overal in elke gemeente leer.
18 Sommigen zijn opgeblazen en denken dat Ik niet naar u toe wil komen.

19 Maar ik zal binnenkort bij u komen, als de Heer het wil, en ik zal niet de woorden van de opgeblazenen kennen, maar de kracht.
20 Want het Koninkrijk van God bestaat niet in woorden, maar in kracht.
21 Wat wilt u? Zal ik met de roede tot u komen, of in liefde en in de geest van zachtmoedigheid?

HOOFDSTUK 5

1 Het gerucht gaat dat er onder u hoererij voorkomt, en wel een vorm van hoererij die onder de heidenen niet voorkomt: dat iemand de vrouw van zijn vader heeft.
2 En gij zijt opgeblazen, en hebt niet veeleer rouw bedreven, opdat hij, die deze daad gedaan heeft, uit uw midden zou worden weggenomen.
3 Want ik, die naar het lichaam afwezig ben, maar naar de geest aanwezig, heb reeds geoordeeld, alsof ik aanwezig was, over hem die deze daad heeft gedaan,
4 In de naam van onze Heer Jezus Christus, wanneer u samenkomt, en mijn geest, met de kracht van onze Heer Jezus Christus,
5 Om zo iemand over te leveren aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zou worden op de dag van de Heere Jezus.
6 Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt?
7 Zuivert dan het oude zuurdeeg uit, opdat gij een nieuw deeg moogt zijn, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht: Christus.
8 Laten wij daarom feestvieren, niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid.
9 Ik heb u in de brief geschreven dat u niet met hoereerders moet omgaan:
10 Maar wees niet in het algemeen gelijk aan de hoereerders van deze wereld, of aan de hebzuchtigen, of aan de rovers, of aan de afgodendienaars. Want dan zou u wel uit de wereld moeten gaan.
11 Maar nu heb ik u geschreven dat u niet met iemand moet omgaan die, terwijl hij een broeder heet, een hoereerder, een geldgierig persoon, een afgodendienaar, een lasteraar, een dronkaard of een rover is. Met zo iemand mag u beslist niet eten.
12 Want wat moet ik doen om ook hen te oordelen die buiten zijn? Oordeelt u niet hen die binnen zijn?
13 Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. Doe daarom die boze uit uw midden weg.

HOOFDSTUK 6

1 Durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, voor de onrechtvaardigen te verschijnen en niet voor de heiligen?
2 Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als de wereld door u geoordeeld wordt, bent u dan onwaardig om over de kleinste zaken te oordelen?
3 Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen? Hoeveel te meer dan over dingen die betrekking hebben op dit leven?
4 Als u dan over zaken van dit leven moet oordelen, laat hen dan oordelen over degenen die het minst geacht zijn in de gemeente.
5 Ik spreek tot uw schande: Is het zo, dat er geen wijs man onder u is? Nee, niemand die in staat zal zijn om te oordelen tussen zijn broeders?
6 Maar de ene broeder gaat met de andere broeder in rechte, en dat nog wel voor de ogen van ongelovigen.
7 Er is nu dus een volkomen misstap onder u, omdat u met elkaar naar het recht gaat. Waarom neemt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen?
8 Nee, gij doet onrecht en bedriegt, en dat nog wel uw broeders.
9 Weet gij niet, dat onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet beërven zullen? Dwaalt niet: noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch schandknapen, noch mannen die met mannen slapen,
10 Noch dieven, noch geldgierigen, noch dronkaards, noch lasteraars, noch rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven.
11 Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent afgewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.
12 Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is nuttig. Alles is mij geoorloofd, maar ik zal mij aan geen enkele macht onderwerpen.
13 Spijzen voor de buik, en de buik voor spijzen; maar God zal beide, zowel hetzelve als die verdelgen. Nu is het lichaam niet voor hoererij, maar voor de Heere, en de Heere voor het lichaam.
14 En God heeft de Heer opgewekt, en Hij zal ook ons opwekken door zijn eigen kracht.
15 Weet gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan de leden van Christus nemen en ze tot leden van een hoer maken? Volstrekt niet.
16 Weet u niet dat wie zich aan een hoer hecht, één lichaam is? Want de twee, zegt Hij, zullen één vlees zijn.
17 Maar wie zich aan de Heer hecht, is één geest.
18 Vliedt de hoererij. Alle zonde, die een mens doet, is buiten het lichaam; maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam.
19 Weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u woont en Die u van God ontvangen hebt, en dat u niet van uzelf bent?
20 Want u bent gekocht en betaald. Verheerlijk daarom God met uw lichaam en met uw geest, die van God zijn.

HOOFDSTUK 7

1 Wat nu de dingen betreft waarover u mij geschreven hebt: Het is goed voor een man om geen vrouw aan te raken.
2 Maar om hoererij te vermijden, moet iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man.
3 Laat de man zijn vrouw de barmhartigheid betonen die hem toekomt, en evenzo de vrouw jegens haar man.
4 De vrouw heeft niet zelf de macht over haar lichaam, maar de man; en evenzo heeft de man niet zelf de macht over zijn lichaam, maar de vrouw.
5 Bedrieg elkaar niet, tenzij het met wederzijdse instemming is voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan vasten en gebed. Kom dan weer samen, opdat Satan u niet op de proef stelt vanwege uw gebrek aan zelfbeheersing.
6 Maar ik zeg dit uit vrije wil en niet uit bevel.

7 Want ik wil dat alle mensen zijn zoals ikzelf. Maar ieder mens heeft zijn gave van God, de een op deze wijze, en de ander op die wijze.
8 Daarom zeg ik tot de ongehuwden en de weduwen: het is goed voor hen, als zij blijven zoals ik.
9 Maar als ze zich niet kunnen beheersen, laten ze dan trouwen. Want trouwen is beter dan branden.
10 En aan de getrouwden gebied ik, doch niet ik, maar de Heere: De vrouw mag niet scheiden van haar man.
11 Maar als zij weggaat, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen. En een man mag zijn vrouw niet verstoten.
12 Maar tot de overigen zeg ik, niet de Heer: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij wil bij hem blijven, dan moet hij haar niet verstoten.
13 En een vrouw die een ongelovige man heeft, en die wil bij haar blijven, moet hem niet verlaten.
14 Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.
15 Maar indien de ongelovige weggaat, laat hij weggaan. Een broeder of zuster is in zulke gevallen niet gebonden, maar God heeft ons tot vrede geroepen.
16 Want hoe weet u, vrouw, of u uw man zult redden? En hoe weet u, man, of u uw vrouw zult redden?
17 Maar gelijk God aan ieder mens heeft uitgedeeld, gelijk de Heere ieder geroepen heeft, alzo wandele hij. En alzo orden ik in alle gemeenten.
18 Wordt iemand besneden geroepen? Laat hij niet onbesneden worden. Wordt iemand onbesneden geroepen? Laat hij niet besneden worden.
19 Besneden zijn betekent niets en onbesneden zijn betekent niets, maar het houden van de geboden van God.
20 Laat ieder mens in de roeping blijven waarmee hij geroepen is.
21 Wordt u een slaaf genoemd? Maak u daar geen zorgen over. Maar als u vrij kunt worden, gebruik het dan liever.
22 Want wie in de Heere geroepen is, is een slaaf, en dus een vrije, en dus een slaaf van de Heere. Evenzo is ook wie vrij geroepen is, een slaaf van Christus.
23 Jullie zijn gekocht en betaald; wees geen slaven van mensen.
24 Broeders en zusters, laat ieder mens daarin bij God blijven, waarin hij geroepen is.
25 Wat de maagden betreft, heb ik geen gebod van de Heer. Toch geef ik mijn oordeel, als iemand die de barmhartigheid van de Heer heeft ontvangen om trouw te zijn.
26 Ik veronderstel daarom dat dit goed is voor de huidige nood, ik zeg dat het goed is voor een mens om zo te zijn.
27 Zijt gij aan een vrouw gebonden? Zoek niet om losgemaakt te worden. Zijt gij van een vrouw losgemaakt? Zoek geen vrouw.
28 Maar indien gij trouwt, hebt gij niet gezondigd; en indien een maagd trouwt, heeft zij niet gezondigd. Doch zulke zullen moeite hebben in het vlees; maar Ik spaar u.
29 Maar dit zeg ik, broeders, de tijd is kort. Het blijft zo, dat zij die een vrouw hebben, zijn alsof zij er geen hebben.
30 En zij die wenen, alsof zij niet wenen; en zij die zich verheugen, alsof zij zich niet verheugen; en zij die kopen, alsof zij niet bezitten;
31 En zij die van deze wereld gebruikmaken, maken er geen misbruik van. Want de gedaante van deze wereld gaat voorbij.
32 Maar ik wil dat u zonder zorg bent. De ongehuwde zorgt voor de dingen die des Heren zijn, hoe hij de Heren zal behagen.
33 Maar de getrouwde man zorgt voor de dingen van de wereld, hoe hij zijn vrouw kan behagen.
34 Er is ook onderscheid tussen een vrouw en een maagd. De ongehuwde vrouw zorgt voor de dingen van de Heer, opdat zij heilig zij, zowel in lichaam als in geest; maar de getrouwde vrouw zorgt voor de dingen van de wereld, hoe zij haar man zal behagen.
35 En dit zeg ik in uw eigen belang; niet om een valstrik voor u te werpen, maar om het goede te doen en opdat u ongestoord de Heer dient.
36 Maar als iemand denkt dat hij zich onfatsoenlijk gedraagt tegenover zijn maagd, als zij de bloei van haar leven gepasseerd is en de behoefte aan haar man voelt, laat hij dan doen wat hij wil, hij zondigt niet: laat hen trouwen.
37 Maar wie vaststaat in zijn hart, geen behoefte heeft, maar macht heeft over zijn eigen wil en in zijn hart besloten heeft zijn maagd te bewaren, die doet goed.
38 Wie haar dus uithuwelijkt, doet goed; maar wie haar niet uithuwelijkt, doet beter.
39 Zolang haar man leeft, is een vrouw gebonden aan de wet. Maar als haar man gestorven is, mag ze trouwen met wie ze wil, maar alleen in de Heer.
40 Maar zij is gelukkiger, indien zij zo blijft, naar mijn oordeel; en ik meen ook, dat ik de Geest Gods heb.

HOOFDSTUK 8

1 Wat nu de dingen betreft die aan afgoden geofferd zijn, wij weten dat wij allen kennis hebben. Kennis maakt opgeblazen, maar liefde sticht.
2 En indien iemand denkt dat hij iets weet, weet hij nog niets zoals hij zou moeten weten.
3 Maar als iemand God liefheeft, dan is dat aan hem bekend.
4 Wat dan het eten van de dingen betreft die aan afgoden geofferd zijn, weten wij dat een afgod niets is in de wereld en dat er geen andere God is dan Eén.
5 Want al zijn er zogenaamde goden, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde (zoals er vele goden en vele heren zijn),
6 Maar voor ons is er maar één God, de Vader, uit wie alle dingen zijn en wij tot Hem, en één Heer, Jezus Christus, door wie alle dingen zijn en wij door Hem.
7 Maar niet bij iedereen is die kennis aanwezig. Want sommigen, die nog steeds een geweten van afgoderij hebben, eten het als een afgodsoffer. En hun geweten, dat zwak is, wordt erdoor verontreinigd.
8 Maar het vlees maakt ons niet aantrekkelijk voor God. Want als wij eten, worden wij niet beter, en als wij niet eten, worden wij niet slechter.
9 Maar wees op uw hoede dat deze vrijheid, die u hebt, geen struikelblok wordt voor hen die zwak zijn.
10 Want indien iemand u, die kennis hebt, in de tempel van de afgod ziet aanzitten, zal het geweten van hem die zwak is, niet aangemoedigd worden om te eten van hetgeen aan de afgoden geofferd is?

11 En zou door uw kennis de zwakke broeder verloren gaan, voor wie Christus gestorven is?
12 Maar wanneer u zo tegen de broeders zondigt en hun zwakke geweten kwetst, zondigt u tegen Christus.
13 Daarom, als vlees mijn broeder tot struikelen brengt, zal ik zolang de wereld bestaat geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder niet tot struikelen breng.

HOOFDSTUK 9

1 Ben ik geen apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet Jezus Christus, onze Heer, gezien? Zijn jullie niet mijn werk in de Heer?
2 Als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik het voor u zeker wel. Want het zegel van mijn apostelschap bent u in de Heer.
3 Dit is mijn antwoord aan hen die mij onderzoeken:
4 Hebben wij niet de macht om te eten en te drinken?
5 Hebben wij niet de macht om een zuster, een vrouw, rond te leiden, evenals de andere apostelen, en zoals de broeders van de Heer en Kefas?
6 Of hebben alleen Barnabas en ik niet de macht om niet te werken?
7 Wie gaat er ooit op eigen kosten ten strijde? Wie plant een wijngaard en eet niet van de vrucht ervan? Of wie weidt een kudde en eet niet van de melk van de kudde?
8 Zeg ik dit als mens? Of zegt de wet hetzelfde ook niet?
9 Want in de wet van Mozes staat geschreven: Gij zult den dorsende os niet muilbanden. Zorgt God dan voor de ossen?
10 Of zegt hij het geheel om onzentwil? Om onzentwil is dit geschreven: dat wie ploegt, in hoop moet ploegen, en dat wie in hoop dorst, deelgenoot moet worden van zijn hoop.
11 Als wij het geestelijke voor u gezaaid hebben, is het dan veel, als wij het vleselijke voor u oogsten?
12 Indien anderen deze macht over u deelachtig zijn, zijn wij het dan niet veeleer? Wij hebben deze macht echter niet gebruikt, maar verdragen alles, opdat wij het Evangelie van Christus niet zouden tegenhouden.
13 Weet u niet dat zij die de heilige dingen dienen, van de dingen van de tempel leven, en dat zij die bij het altaar dienen, met het altaar delen?
14 Zo heeft de Heer bepaald dat zij die het Evangelie verkondigen, van het Evangelie moeten leven.
15 Maar ik heb geen van deze dingen gebruikt. Ik heb dit ook niet opgeschreven met de bedoeling dat het mij zo zou overkomen. Want het zou beter voor mij zijn te sterven dan dat iemand mijn roem teniet zou doen.
16 Want al verkondig ik het Evangelie, het is voor mij geen reden om te roemen. Want de nood is mij opgelegd. Wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig.
17 Want als ik het vrijwillig doe, heb ik loon; maar als ik het tegen mijn wil doe, is mij de uitdeling van het Evangelie toevertrouwd.
18 Wat is dan mijn loon? Voorwaar, dat ik, wanneer ik het Evangelie verkondig, het Evangelie van Christus kosteloos verkondig, opdat ik mijn macht in het Evangelie niet misbruik.
19 Want hoewel ik vrij ben van allen, heb ik mij toch tot slaaf van allen gemaakt, om er des te meer te winnen.
20 En voor de Joden ben ik geworden als een Jood, om de Joden te winnen; voor hen die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet, om hen die onder de wet zijn, te winnen.
21 Aan hen die zonder wet zijn, word ik als zonder wet gezien (ik ben niet zonder wet voor God, maar onderworpen aan de wet voor Christus), opdat ik hen zou winnen die zonder wet zijn.
22 Voor de zwakken ben ik als een zwakke geworden, om de zwakken te winnen. Ik ben voor allen alles geworden, om in elk geval sommigen te redden.
23 En dit doe ik ter wille van het Evangelie, opdat ik er met u deel aan zou krijgen.
24 Weet gij niet, dat zij, die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat slechts één de prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij die moogt verkrijgen.
25 En een ieder die naar de heerschappij strijdt, is in alles beheerst. Nu doen zij dat om een vergankelijke kroon te verkrijgen, maar wij een onvergankelijke.
26 Daarom loop ik zo, niet als iemand die onzeker is; zo vecht ik, niet als iemand die in de lucht slaat.
27 Maar ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om te voorkomen dat ik, na anderen gepredikt te hebben, zelf verworpen word.

HOOFDSTUK 10

1 En ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent van het feit dat onze vaderen allen onder de wolk waren en allen door de zee gingen.
2 En zij lieten zich allen in Mozes dopen in de wolk en in de zee;
3 En zij aten allen hetzelfde geestelijke voedsel;
4 En zij dronken allen dezelfde geestelijke drank, want zij dronken uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus.
5 Maar in velen van hen had God geen welgevallen, want zij werden in de woestijn verslagen.
6 Deze dingen zijn ons tot voorbeeld geweest, opdat wij geen lust zouden hebben aan het kwade, zoals zij lust hadden.
7 En wees ook geen afgodendienaars, zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken, en stond op om te spelen.
8 Laten wij ook geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen deden, en er vielen op één dag drieentwintigduizend mensen.
9 Laten wij Christus ook niet verzoeken, zoals sommigen van hen deden, en zij werden door de slangen gedood.
10 En mor niet, zoals sommigen van hen morden, en zij werden door de verderver verdelgd.
11 Al deze dingen zijn hun overkomen als voorbeelden en zijn opgeschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de wereld gekomen is.
12 Daarom, wie meent te staan, moet oppassen dat hij niet valt.
13 U hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw: Hij zal niet gedogen dat u boven vermogen verzocht wordt, maar Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat u ertegen bestand bent.
14 Daarom, mijn geliefden, vlucht voor de afgoderij.
15 Ik spreek als tot verstandige mensen; oordeelt gij over wat ik zeg.

16 De beker der dankzegging, die wij zegenen, is dat niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus?
17 Want wij, met velen, zijn één brood en één lichaam. Wij hebben immers allen deel aan het ene brood.
18 Zie, het is Israël naar het vlees. Hebben zij die van de offers eten, niet ook deel aan het altaar?
19 Wat zeg ik dan? Is een afgod iets, of is datgene wat aan afgoden geofferd wordt iets?
20 Maar ik zeg, dat wat de heidenen offeren, zij offeren aan duivels en niet aan God; en ik wil niet, dat gij gemeenschap hebt met de duivels.
21 Jullie kunnen niet de drinkbeker van de Heer drinken én de drinkbeker van de duivelen; jullie kunnen niet aan de tafel van de Heer zitten én aan de tafel van de duivelen.
22 Maken wij de Heer jaloers? Zijn wij sterker dan hij?
23 Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is nuttig. Alles is mij geoorloofd, maar niet alles bouwt op.
24 Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar laat ieder het bezit van een ander zoeken.
25 Eet alles wat in de puinhopen verkocht wordt, zonder er om gewetensredenen vragen over te stellen.
26 Want de aarde is van de HEERE, en al wat zij bevat.
27 Als iemand van de ongelovigen u uitnodigt voor een feestmaal, en u toch zin hebt om te gaan, eet dan wat u wordt voorgezet, zonder er iets over te vragen, omwille van uw geweten.
28 Maar als iemand tegen u zegt: Dit is een afgodenoffer, eet het dan niet, omwille van hem die het te kennen heeft gegeven en omwille van het geweten. Want de aarde is van de HEERE en al wat erop is.
29 Ik zeg niet dat het uwe het geweten is, maar dat van de ander. Waarom zou ik mijn vrijheid immers laten afhangen van het geweten van een ander?
30 Want als ik uit genade deel heb aan de genade, waarom word ik dan gelasterd om datgene waarvoor ik dank zeg?
31 Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles ter ere van God.
32 Geef niemand aanstoot, noch de Joden, noch de heidenen, noch de gemeente van God.
33 Zoals ik in alles aan alle mensen tegemoetkom, zoek ik niet mijn eigen voordeel, maar het voordeel van velen, opdat zij behouden worden.

HOOFDSTUK 11

1 Wees mijn navolgers, zoals ook ik Christus navolg.
2 En ik prijs u, broeders, dat u in alles aan mij denkt en de bepalingen in acht neemt, zoals ik ze aan u heb overgeleverd.
3 Maar ik wil dat u weet dat het hoofd van iedere man Christus is, en het hoofd van de vrouw de man, en het hoofd van Christus God.
4 Iedereen die bidt of profeteert met bedekt hoofd, brengt zijn hoofd te schande.
5 Maar iedere vrouw die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, brengt haar hoofd te schande. Want dat is net zoiets als wanneer zij kaalgeschoren is.
6 Want indien een vrouw niet bedekt is, moet zij zich ook laten scheren. Maar indien het voor een vrouw een schande is om geschoren of kaalgeschoren te zijn, moet zij zich bedekken.
7 Want een man hoeft zijn hoofd niet te bedekken, omdat hij het beeld en de heerlijkheid van God is; maar de vrouw is de heerlijkheid van de man.
8 Want de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man.
9 Ook de man is niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man.
10 Daarom moet de vrouw macht op haar hoofd hebben, vanwege de engelen.
11 Maar in de Heer is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man.
12 Want zoals de vrouw uit de man is, zo is ook de man door de vrouw; maar alles is uit God.
13 Oordeelt bij uzelf: is het welgevallig, dat een vrouw zonder haar gezicht tot God bidt?
14 Leert de natuur zelf u niet dat het voor een man een schande is lang haar te dragen?
15 Maar als een vrouw lang haar draagt, is dat een eer voor haar. Het haar is haar immers gegeven als een bedekking.
16 Maar als iemand de indruk heeft dat hij twistziek is, dan hebben wij geen dergelijke gewoonte, en de gemeenten van God evenmin.
17 En wat ik u verkondig, daar prijs ik u niet voor: dat uw samenkomst niet tot voordeel strekt, maar tot nadeel.
18 Want ten eerste hoor ik dat er verdeeldheid onder u is, wanneer u in de gemeente samenkomt. En ik geloof het ten dele.
19 Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat zij die betrouwbaar zijn, onder u openbaar worden.
20 Wanneer u dus op één plaats samenkomt, is dat niet om het avondmaal te gebruiken.
21 Want als iemand eet, gebruikt hij eerst zijn eigen maaltijd; de een heeft honger, de ander is dronken.
22 Wat? Hebt gij niet huizen om te eten en te drinken? Of veracht gij de gemeente Gods, en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u zeggen? Zal ik u daarin prijzen? Ik prijs u niet.
23 Want ik heb van de Heere ontvangen, hetgeen ik ook aan u overgeleverd heb, dat de Heere Jezus in de nacht, in welke Hij overgeleverd werd, brood nam;
24 En nadat Hij gedankt had, brak Hij het brood en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doe dit tot Mijn gedachtenis.
25 Op dezelfde wijze nam Hij ook de drinkbeker, nadat Hij de maaltijd had gehouden, en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed; doe dit, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis.
26 Want zo dikwijls als gij dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt.
27 Daarom zal iedereen die op onwaardige wijze dit brood eet en de drinkbeker van de Heer drinkt, zich schuldig maken aan het lichaam en bloed van de Heer.
28 Maar laat ieder zichzelf beproeven, en dan van het brood eten en uit de beker drinken.
29 Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, eet en drinkt tot oordeel over zichzelf, omdat hij het lichaam van de Heer niet onderscheidt.
30 Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen slapen.

31 Want als wij onszelf zouden oordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.
32 Maar als wij geoordeeld worden, worden wij door de Heer getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden.
33 Daarom, broeders, wanneer u samenkomt om te eten, wacht dan op elkaar.
34 En indien iemand honger heeft, die eet thuis, opdat gij niet samenkomt tot veroordeling. En de rest zal Ik in orde stellen, wanneer Ik kom.

HOOFDSTUK 12

1 Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent.
2 Jullie weten dat jullie heidenen waren en dat jullie je lieten meeslepen door deze stomme afgoden, zoals jullie ook geleid werden.
3 Daarom maak ik u duidelijk dat niemand, die door de Geest van God spreekt, Jezus vervloekt. En niemand kan zeggen dat Jezus Heer is, dan door de Heilige Geest.
4 Er zijn wel verschillende gaven, maar toch is het dezelfde Geest.
5 En er zijn verschillen in bestuur, maar het is dezelfde Heer.
6 En er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God die alles in allen bewerkt.
7 Maar de openbaring van de Geest wordt aan ieder mens gegeven tot welzijn.
8 Want aan de een wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven, en aan een ander een woord van kennis, door dezelfde Geest;
9 Aan een ander het geloof door dezelfde Geest; aan een ander de gaven van genezingen door dezelfde Geest;
10 Aan een ander de werking van wonderen, aan een ander de profetie, aan een ander het onderscheiden van geesten, aan een ander allerlei talen, aan een ander de uitlegging van talen.
11 Maar al deze dingen zijn het werk van één en dezelfde Geest, die aan ieder afzonderlijk uitdeelt, zoals Hij wil.
12 Want zoals het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel vele, één lichaam vormen, zo is het ook met Christus.
13 Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij zijn allen met één Geest doordrenkt.
14 Want het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele.
15 Indien de voet zou zeggen: Omdat ik de hand niet ben, behoor ik niet tot het lichaam; behoort hij daarom niet tot het lichaam?
16 En als het oor zou zeggen: Omdat ik het oog niet ben, behoor ik niet tot het lichaam, behoort het daarom niet tot het lichaam?
17 Als het hele lichaam een oog was, waar was dan het gehoor? Als het hele lichaam een gehoor was, waar was dan de reuk?
18 Maar nu heeft God de leden, elk afzonderlijk, in het lichaam hun plaats gegeven, zoals Hij gewild heeft.
19 En als ze allemaal één lid waren, waar was het lichaam?
20 Maar nu zijn er wel vele leden, maar toch is er maar één lichaam.
21 En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet nodig, of vervolgens het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet nodig.
22 Ja, veel meer nog zijn de leden van het lichaam die het zwakst schijnen te zijn, noodzakelijk.
23 En aan de leden van het lichaam die wij het minst eervol achten, betuigen wij overvloediger eer, en onze minder fraaie delen ontvangen overvloediger schoonheid.
24 Want onze mooie delen hebben dat niet nodig, maar God heeft het lichaam samengesteld, door aan het deel dat gebrek had, overvloediger eer te geven.
25 opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar dat de leden dezelfde zorg voor elkaar zouden dragen.
26 En als één lid lijdt, lijden alle leden mee; als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee.
27 Jullie zijn het lichaam van Christus en ieder voor zich leden.
28 En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, vervolgens gaven van genezingen, hulpmiddelen, regeringen, verscheidenheid van talen.
29 Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars? Zijn zij allen wonderen aan het doen?
30 Hebben zij allen gaven van genezing? Spreken zij allen in tongen? Vertolken zij allen de woorden?
31 Streef naar de beste gaven. En ik wijs u een weg die nog veel verder gaat.

HOOFDSTUK 13

1 Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, als ik de liefde niet had, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn.
2 En al had ik de gave van profetie, en al wist ik alle geheimenissen en alle kennis, en al had ik al het geloof, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik was niets.
3 Al zou ik al mijn bezittingen uitdelen tot spijze van de armen, en al zou ik mijn lichaam overgeven om verbrand te worden, als ik de liefde niet heb, zou het mij niets baten.
4 De liefde is geduldig en vriendelijk; de liefde is niet afgunstig; de liefde is niet pronkzuchtig, zij is niet opgeblazen,
5 Zij gedraagt zich niet onbetamelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet lichtvaardig geprikkeld, zij rekent het kwade niet;
6 Zij verheugt zich niet over ongerechtigheid, maar zij verheugt zich over de waarheid;
7 Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.
8 De liefde vergaat nimmermeer; maar profetieën zullen tenietgedaan worden; talen zullen verstommen; kennis zal tenietgedaan worden.
9 Want ons kennen is ten dele, en ons profeteren is ten dele.
10 Maar wanneer het volmaakte gekomen is, zal het onvolmaakte tenietgedaan worden.
11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, dacht ik als een kind. Maar nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.
12 Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, maar straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen zoals ik gekend ben.

13 En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste van deze is de liefde.

HOOFDSTUK 14

1 Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar, dat gij mag profeteren.
2 Want wie in een vreemde taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God; want niemand verstaat het; maar in de geest spreekt hij geheimenissen.
3 Maar wie profeteert, spreekt tot de mensen om hen op te bouwen, te vermanen en te troosten.
4 Wie in een vreemde taal spreekt, sticht zichzelf, maar wie profeteert, sticht de gemeente.
5 Ik wil wel dat u allen in vreemde talen spreekt, maar liever dat u profeteert. Want wie profeteert, is meerder dan wie in vreemde talen spreekt, tenzij hij het uitlegt, zodat de gemeente erdoor opgebouwd wordt.
6 Broeders en zusters, als ik bij u kom en in vreemde talen spreek, wat voor nut heeft dat voor u als ik niet tot u spreek, hetzij door openbaring, hetzij door kennis, hetzij door profeteren, hetzij door onderricht?
7 En zelfs levende wezens die geluid geven, zoals fluiten of harpen, hoe kan men weten of er op de fluit of de harp wordt gespeeld, als ze geen onderscheid maken in de klanken?
8 Want als de trompet een onduidelijk geluid geeft, wie zal zich dan gereedmaken voor de strijd?
9 Zo is het ook met u: als u door de taal geen begrijpelijke woorden spreekt, hoe zal men dan begrijpen wat er gezegd wordt? Want u zult in de lucht spreken.
10 Er zijn, het kan zijn, zoveel soorten stemmen in de wereld, en geen enkele is zonder betekenis.
11 Als ik dus de betekenis van de stem niet ken, zal ik voor hem die spreekt een barbaar zijn, en hij die spreekt, zal voor mij een barbaar zijn.
12 Zo moet ook u, naarmate u ijverig bent naar geestelijke gaven, ernaar streven dat u mag uitmunten in de opbouw van de gemeente.
13 Daarom moet hij die in een vreemde taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen.
14 Want als ik in een vreemde taal bid, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar.
15 Wat is het dan? Ik zal bidden met de geest, en ik zal ook bidden met het verstand; ik zal zingen met de geest, en ik zal ook zingen met het verstand.
16 Anders, wanneer gij met de Geest zegent, hoe zal hij die de plaats inneemt van de ongeleerde, amen zeggen op uw dankzegging, aangezien hij niet begrijpt wat gij zegt?
17 Want Gij dankt wel op een mooie manier, maar de ander wordt er niet door opgebouwd.
18 Ik dank mijn God, dat ik meer in vreemde talen spreek dan jullie allemaal.
19 Toch wil ik in de gemeente liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan tienduizend woorden in een vreemde taal.
20 Broeders, word geen kinderen in uw verstand, maar wees kinderen in de slechtheid, en word in uw verstand volwassen.
21 In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken en door andere lippen zal Ik tot dit volk spreken, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, spreekt de HEERE.
22 Daarom zijn de talen tot een teken, niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen; en de profetie is niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven.
23 Als nu de hele gemeente bijeen zou komen, en allen spraken in vreemde talen, en er kwamen ongeleerden of ongelovigen binnen, zouden zij dan niet zeggen dat u buiten zinnen bent?
24 Maar indien allen profeteren, en er komt een ongelovige of ongeleerde binnen, dan wordt die door allen overtuigd en door allen geoordeeld.
25 En zo worden de verborgenheden van zijn hart openbaar; en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in u is.
26 Hoe is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, heeft een ieder van u een psalm, heeft een leer, heeft een tong, heeft een openbaring, heeft een uitlegging. Laat alles tot stichting geschieden.
27 Indien iemand in een vreemde taal spreekt, laat het dan door twee of ten hoogste drie personen tegelijk gebeuren, en laat één het uitleggen.
28 Maar indien er geen uitlegger is, moet hij zwijgen in de gemeente; hij moet tot zichzelf spreken en tot God.
29 Laat twee of drie profeten spreken, en laat de anderen oordelen.
30 Als aan een ander die erbij zit, iets geopenbaard wordt, moet de eerste zwijgen.
31 Want u kunt allen één voor één profeteren, zodat allen leren en allen getroost worden.
32 En de geesten van de profeten zijn onderworpen aan de profeten.
33 Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenten van de heiligen.
34 Laat uw vrouwen in de gemeenten zwijgen, want het is hun niet toegestaan te spreken, maar hun is geboden zich aan de wet te onderwerpen, zoals ook de wet zegt.
35 En als ze iets willen weten, moeten ze het thuis aan hun mannen vragen. Want het is een schande voor vrouwen om in de gemeente te spreken.
36 Is het woord van God van u uitgegaan? Of is het alleen tot u gekomen?
37 Als iemand denkt dat hij een profeet of een geestelijk mens is, laat hij dan erkennen dat wat ik u schrijf, geboden van de Heer zijn.
38 Maar als iemand onwetend is, laat hij dan onwetend zijn.
39 Daarom, broeders, streef ernaar te profeteren en verbied het spreken in vreemde talen niet.
40 Laat alles op een fatsoenlijke manier en in goede orde gebeuren.

HOOFDSTUK 15

1 En ik maak u bekend, broeders, het Evangelie dat ik u verkondigd heb, dat ook u aangenomen hebt en waarin u ook staat.
2 Daardoor wordt ook u behouden, als u zich herinnert wat ik u verkondigd heb. Anders bent u tevergeefs tot geloof gekomen.
3 Want ik heb u allereerst overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, namelijk dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften,

4 En dat Hij begraven is en op de derde dag is opgewekt, overeenkomstig de Schriften.
5 En dat Hij gezien is door Kefas, daarna door de twaalf.
6 Daarna werd Hij aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk gezien, van wie het merendeel tot op heden is overgebleven, maar enkelen zijn gestorven.
7 Daarna verscheen Hij aan Jakobus en vervolgens aan alle apostelen.
8 En ten laatste is Hij ook aan mij verschenen, als aan iemand die ontijdig geboren is.
9 Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.
10 Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en zijn genade die mij geschonken is, is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen; doch niet ik, maar de genade van God die met mij was.
11 Hetzij dan, ik, hetzij zij, zo prediken wij, en zo hebt ook gij geloofd.
12 Als nu over Christus gepredikt wordt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kunnen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is?
13 Maar indien er geen opstanding der doden is, is Christus ook niet opgewekt.
14 En als Christus niet is opgewekt, dan is onze verkondiging zinloos en is ook uw geloof zinloos.
15 En wij zijn ook valse getuigen van God gebleken, omdat wij van God getuigd hebben dat Hij Christus heeft opgewekt. Hem heeft Hij niet opgewekt, indien er geen doden opgewekt worden.
16 Want indien de doden niet opgewekt worden, is ook Christus niet opgewekt.
17 En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent nog in uw zonden.
18 Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren.
19 Als wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gevestigd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen.
20 Maar nu is Christus opgewekt uit de doden en is Hij de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn.
21 Want, zoals de dood er is door een mens, zo is ook de opstanding van de doden er door een mens.
22 Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.
23 Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als Eersteling, vervolgens zij die van Christus zijn bij Zijn komst.
24 Dan komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God, de Vader, zal hebben overgedragen, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht zal hebben tenietgedaan.
25 Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft.
26 De laatste vijand die vernietigd zal worden, is de dood.
27 Want Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt dat alle dingen Hem onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij uitgezonderd is, Die Hem alle dingen onderworpen heeft.
28 En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn.
29 Wat zullen anders zij doen, die voor de doden gedoopt worden? Indien de doden in het geheel niet opgewekt worden? Waarom laten zij zich dan voor de doden dopen?
30 En waarom staan wij elk uur in gevaar?
31 Ik betuig bij de roem die ik in Christus Jezus, onze Heer, heb, dat ik elke dag sterf.
32 Als ik bij Efeze met wilde dieren heb gevochten, zoals de mensen dat deden, wat baat het mij dan, als de doden niet opstaan? Laten we eten en drinken, want morgen sterven we.
33 Laat u niet misleiden: slechte omgang bederft goede zeden.
34 Word wakker en word rechtvaardig en zondig niet meer, want sommigen hebben geen kennis van God. Ik zeg dit tot uw schande.
35 Maar iemand zal zeggen: Hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij?
36 Dwaas, wat jij zaait, wordt niet levend, tenzij het sterft.
37 En wat gij zaait, zaait gij niet het lichaam dat zal worden, maar het kale graan, het kan toevallig tarwe zijn, of een ander graansoort.
38 Maar God geeft er een lichaam aan, zoals Hij gewild heeft, en aan elk zaad zijn eigen lichaam.
39 Niet alle vlees is hetzelfde: het vlees van mensen is anders dan dat van dieren, vissen en vogels.
40 Er zijn hemellichamen en aardlichamen, maar de glans van de hemellichamen is anders dan die van de aardlichamen.
41 De glans van de zon is anders, en de glans van de maan is anders, en de glans van de sterren is anders. Want de ene ster verschilt van de andere in glans.
42 Alzo is het ook met de opstanding der doden: het wordt gezaaid in vergankelijkheid, het wordt opgewekt in onvergankelijkheid.
43 Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid, het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht.
44 Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.
45 En zo staat er ook geschreven: De eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam werd een levendmakende Geest.
46 Maar het geestelijke kwam niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke.
47 De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk; de tweede mens is de Heer uit de hemel.
48 Zoals het aardse is, zo zijn ook de aardse mensen; en zoals het hemelse is, zo zijn ook de hemelse mensen.
49 En zoals wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij ook het beeld van de hemelse dragen.
50 Dit zeg ik echter, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet kunnen beërven, en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet.
51 Zie, ik deel u een geheimenis mede: Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden,
52 in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Want de bazuin zal schallen en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.

53 Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden, en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.
54 Wanneer dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijkheid aangedaan heeft, dan zal het woord vervuld worden dat geschreven staat: De dood is verslonden en heeft de overwinning behaald.
55 Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?
56 De angel van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet.
57 Maar God zij gedankt, die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.
58 Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heer, in de wetenschap dat uw arbeid niet tevergeefs is in de Heer.

HOOFDSTUK 16

1 Wat de inzameling voor de heiligen betreft, doet u hetzelfde als ik voor de gemeenten in Galatië heb bepaald.
2 Laat ieder van u op de eerste dag van de week iets bij zichzelf opzij leggen, naargelang de zegeningen van God hem ten deel zijn gevallen, zodat er geen bijeenkomsten hoeven te worden gehouden als ik kom.
3 En wanneer ik kom, zal ik degenen die u met uw brieven goedkeurt, sturen om uw vrijgevigheid naar Jeruzalem te brengen.
4 En als het goed is dat ik ook ga, zullen zij met mij meegaan.
5 Nu zal ik naar u toe komen, wanneer ik door Macedonië zal trekken. Want ik zal door Macedonië trekken.
6 En het kan zijn dat ik bij u blijf, ja, de winter doorbreng, zodat u mij meeneemt op mijn reis, waar ik ook heen ga.
7 Want ik zal u nu onderweg niet zien, maar ik hoop nog een tijdje bij u te blijven, als de Heer het toestaat.
8 Maar ik blijf in Efeze tot Pinksteren.
9 Want er is mij een grote en krachtige deur geopend, maar er zijn veel tegenstanders.
10 Als Timotheüs komt, zorg er dan voor dat hij zonder vrees bij u is, want hij werkt aan het werk van de Heer, zoals ik.
11 Laat dus niemand hem minachten, maar leid hem in vrede, zodat hij bij mij kan komen. Want ik verwacht hem samen met de broeders.
12 Wat onze broeder Apollos betreft, ik heb er sterk op aangedrongen dat hij met de broeders naar u toe zou komen. Maar het was zijn wil om op dit moment helemaal niet te komen. Maar hij zal komen wanneer het hem gelegen komt.
13 Wees waakzaam, sta vast in het geloof, wees mannelijk, wees sterk.
14 Laat al uw gaven met liefde worden gedaan.
15 Ik roep u op, broeders, (u weet dat het huis van Stefanas de eersteling is van Achaje en dat zij zich hebben toegelegd op de dienst van de heiligen)
16 Dat u zich aan zulke mensen onderwerpt, en aan ieder die met ons meehelpt en arbeidt.
17 Ik ben blij dat Stefanus, Fortunatus en Achaïcus gekomen zijn. Zij hebben aangevuld wat bij u ontbrak.
18 Want zij hebben mijn geest en de uwe versterkt; erkent daarom hen, die zodanig zijn.
19 De gemeenten van Asia groeten u. Aquila en Priscilla groeten u zeer in de Heer, met de gemeente die in hun huis is.
20 Alle broeders groeten u. Groet elkaar met een heilige kus.
21 De groet van mij, Paulus, met mijn eigen hand.
22 Als iemand de Heer Jezus Christus niet liefheeft, die zij een vervloeking: Maranatha.
23 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.
24 Mijn liefde zij met u allen in Christus Jezus. Amen. (De eerste brief aan de Korintiërs werd vanuit Filippi geschreven door Stefanas, Fortunatus, Achaïcus en Timotheüs.)

2 Korintiërs

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Timotheüs, de broeder, aan de gemeente van God die te Korinthe is, met al de heiligen die in geheel Achaje zijn:
2 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.
3 Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God der vertroosting;
4 Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wijzelf door God getroost worden.
5 Want zoals het lijden van Christus overvloedig in ons is, zo is ook onze vertroosting overvloedig door Christus.
6 En of wij nu verdrukt worden, het is tot uw vertroosting en redding; die is krachtig, ook al verdragen wij het lijden dat wij ondergaan. Of wij nu getroost worden, het is tot uw vertroosting en redding.
7 En onze hoop op u is standvastig, wetende dat, zoals u deel hebt aan het lijden, u ook deel zult hebben aan de vertroosting.
8 Want wij willen, broeders, u niet onkundig laten van de verdrukking die ons in Azië is overkomen: wij zijn buitenmate en boven vermogen bedrukt, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten.
9 Maar wij hadden het doodvonnis in onszelf, zodat wij niet op onszelf zouden vertrouwen, maar op God, die de doden opwekt.
10 Die ons van zo'n grote dood verlost heeft en nog zal verlossen, op Wie wij vertrouwen, dat Hij ons ook nog zal verlossen;
11 En ook gij helpt mede door voor ons te bidden, opdat voor de gave, die ons door bemiddeling van velen is verleend, door velen dank moge worden gebracht voor ons.
12 Want hierin ligt onze roem: het getuigenis van ons geweten, dat wij in alle eenvoud en oprechtheid van God, niet met vleselijke wijsheid, maar door de genade van God, ons in de wereld hebben gedragen, en in het bijzonder bij u.
13 Want wij schrijven u niets anders dan wat u leest en erkent. En ik vertrouw erop dat u het tot het einde toe zult erkennen.
14 Zoals ook u ons ten dele hebt erkend, dat wij uw roem zijn, zoals ook u de onze bent op de dag van de Heere Jezus.
15 En in dit vertrouwen was ik van plan eerder naar u toe te komen, zodat u een tweede weldaad zou kunnen ontvangen;
16 En om door u heen naar Macedonië te reizen, en om vanuit Macedonië weer naar u toe te komen, en om door u op weg te worden geleid naar Judea.
17 Heb ik toen ik aldus dacht, lichtzinnig gehandeld? Of heb ik de dingen die ik voorneem, naar het vlees besloten, zodat bij mij ja, ja en nee, nee zou zijn?
18 Maar God is waarachtig: ons woord tot u was niet ja of nee.
19 Want de Zoon van God, Jezus Christus, die door ons, namelijk door mij, Silvanus en Timotheüs, onder u verkondigd is, was niet ja en nee, maar in Hem was het ja.
20 Want al de beloften Gods zijn in Hem ja, en in Hem amen, tot eer van God door ons.
21 Hij nu, die ons met u in Christus bevestigt en ons gezalfd heeft, is God;
22 Hij heeft ons ook verzegeld en het onderpand van de Geest in onze harten gegeven.
23 Ik roep God aan als getuige over mijn leven, want ik ben nog niet naar Korinthe gekomen om u te sparen.
24 Niet omdat wij over uw geloof heersen, maar omdat wij deel hebben aan uw vreugde. Want door het geloof staat u.

HOOFDSTUK 2

1 Maar ik heb bij mezelf besloten dat ik niet meer in droefheid bij u zal komen.
2 Want als ik u bedroefd maak, wie is het dan die mij blij maakt, anders dan degene die bedroefd is door mij?
3 En dit heb ik u geschreven, opdat ik bij mijn komst niet treurig zou worden over hen over wie ik mij eigenlijk had moeten verheugen. Ik vertrouw erop dat mijn vreugde de vreugde is van u allen.
4 Want uit grote ellende en benauwdheid van het hart heb ik u geschreven, met veel tranen; niet om u bedroefd te maken, maar om u te laten weten hoeveel liefde ik u in overvloed heb.
5 Maar als iemand verdriet heeft veroorzaakt, heeft hij mij niet verdriet gedaan, maar gedeeltelijk, opdat ik u allen niet te zwaar zou belasten.
6 Deze straf, die door velen werd opgelegd, is voor zo iemand voldoende.
7 Daarom moet u hem juist vergeven en hem troosten, opdat hij niet door al te veel verdriet wordt overweldigd.
8 Daarom smeek ik u dat u uw liefde voor hem bevestigt.
9 Want met dat doel heb ik ook geschreven, opdat ik zou weten hoe u op de proef wordt gesteld, of u in alles gehoorzaam bent.
10 Aan wie u iets vergeeft, vergeef ik ook. Want als ik iets vergeven heb, heb ik het om u vergeven in de persoon van Christus.
11 Opdat de satan geen voordeel op ons zou behalen. Want wij zijn niet onwetend van zijn plannen.
12 Toen ik te Troas kwam om het evangelie van Christus te prediken, en er voor mij een deur van de Heer geopend werd,
13 Ik had geen rust in mijn ziel, omdat ik mijn broeder Titus niet vond. Daarom nam ik afscheid van hen en vertrok vandaar naar Macedonië.
14 En God zij gedankt, Die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren en de geur van Zijn kennis door ons op iedere plaats openbaar maakt.
15 Want wij zijn voor God een aangename geur van Christus, onder hen, die behouden worden, en onder hen, die verloren gaan.
16 Voor de een zijn wij een reuk des doods ten dode, en voor de ander een reuk des levens ten leven. En wie is tot deze dingen bekwaam?
17 Want wij zijn niet als de velen die het woord van God vervalsen, maar wij spreken in Christus, uit oprechtheid en als uit Gods woord, voor het aangezicht van God.

HOOFDSTUK 3

1 Moeten wij onszelf opnieuw aanbevelen? Of hebben wij, zoals sommigen, aanbevelingsbrieven aan u nodig, of aanbevelingsbrieven van u?
2 Jullie zijn onze brieven, geschreven in ons hart, bekend en gelezen door alle mensen.
3 Want u bent duidelijk aangewezen als een brief van Christus, door ons gediend, geschreven niet met inkt, maar met de Geest van de levende God, niet op stenen tafelen, maar op vlesen tafelen van het hart.
4 En dit vertrouwen hebben wij door Christus op God.
5 Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn om iets te denken zoals uit onszelf; maar onze bekwaamheid is uit God;
6 Hij heeft ons ook bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van het nieuwe verbond, niet van de letter, maar van de Geest. Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.
7 Maar indien de bediening des doods, geschreven en in stenen gegraveerd, heerlijkheid had, zodat de kinderen van Israël het aangezicht van Mozes niet konden aanschouwen vanwege de heerlijkheid van zijn gelaat, dan zou die heerlijkheid tenietgedaan worden,
8 Hoe zou de bediening van de Geest niet veel meer heerlijkheid hebben?
9 Want indien de bediening der veroordeling heerlijkheid is, veel meer is de bediening der gerechtigheid overvloedig in heerlijkheid.
10 Want zelfs het verheerlijkte had in dit opzicht geen verheerlijking, vanwege de allesovertreffende verheerlijking.
11 Want als datgene wat weggaat, al heerlijk was, hoeveel te meer zal datgene zijn wat blijft.
12 Omdat wij dan zo’n hoop hebben, spreken wij met grote openhartigheid:
13 En niet zoals Mozes, die een bedekking over zijn gezicht legde, opdat de kinderen Israëls niet zouden blijven kijken naar het einde van wat tenietgedaan wordt.
14 Maar hun gedachten werden verhard, want tot op de dag van vandaag blijft hetzelfde voorhangsel in het Oude Testament bestaan, dat niet weggenomen wordt, maar in Christus weggenomen wordt.
15 Maar tot op de dag van vandaag, wanneer Mozes wordt voorgelezen, ligt de bedekking op hun hart.
16 Maar zodra zij zich tot de HEERE bekeert, wordt de bedekking weggenomen.
17 De Heer is de Geest. En waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid.
18 Maar wij allen, die met ongedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer als in een spiegel aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Geest van de Heer.

HOOFDSTUK 4

1 Daarom, omdat wij deze bediening hebben, overeenkomstig de barmhartigheid die ons is bewezen, worden wij niet moede.
2 Maar wij hebben afstand gedaan van de verborgen schande, en wij gaan niet met sluwheid om en vervalsen het Woord van God niet, maar wij maken de waarheid bekend en bevelen onszelf aan bij ieders geweten, voor het aangezicht van God.
3 Maar indien ons Evangelie bedekt is, is het bedekt in hen, die verloren gaan.
4 De god van deze eeuw heeft de zinnen verblind van de ongelovigen, zodat zij niet bestralen de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het beeld is van God.
5 Want wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heer. En onszelf zijn uw dienaren om Jezus' wil.
6 Want God, die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, heeft in onze harten geschenen om ons te verlichten met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.
7 Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de kracht die alles te boven gaat, van God zou zijn en niet van ons.
8 Wij zijn in alle opzichten in de war, maar toch niet in het nauw; wij zijn in verwarring, maar niet wanhopig;
9 Vervolgd, maar niet verlaten; neergeworpen, maar niet vernietigd;
10 Wij dragen altijd het sterven van de Heer Jezus in ons lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam zou openbaren.
11 Want wij die leven, worden voortdurend aan de dood overgeleverd om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees zou openbaren.
12 Zo is er dan de dood in ons werkzaam, maar het leven in u.
13 Wij hebben dezelfde geest van geloof, zoals geschreven staat: Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken. Ook wij geloven, daarom spreken wij.
14 Wij weten immers dat Hij, Die de Heere Jezus opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken en samen met u voor Zich zal stellen.
15 Want alles gebeurt ter wille van u, opdat de overvloedige genade, door de dankzegging van velen, tot eer van God zal zijn.
16 Daarom worden wij niet moede, maar al vergaat ook onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.
17 Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg,
18 Wij richten onze blik niet op de zichtbare dingen, maar op de onzichtbare dingen. Want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, maar de onzichtbare dingen zijn eeuwig.

HOOFDSTUK 5

1 Want wij weten dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.
2 Want hierin zuchten wij, vurig verlangend om met ons huis, dat uit de hemel is, overkleed te worden.
3 Als wij gekleed zijn, zullen wij niet naakt bevonden worden.
4 Want wij, die in deze tent zijn, zuchten en worden belast. Wij willen niet uitgekleed worden, maar bekleed, zodat het sterfelijke door het leven verslonden wordt.
5 En Hij die ons hiervoor heeft toebereid, is God, die ons ook het onderpand van de Geest heeft gegeven.
6 Daarom hebben wij altijd vertrouwen, wetende dat wij, zolang wij in het lichaam wonen, afwezig zijn van de Heer.

7 (Want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen.)
8 Wij zijn er zeker van en hebben er meer behagen in om uit het lichaam te wonen en bij de Heer in te wonen.
9 Daarom streven wij ernaar, hetzij aanwezig of afwezig, Hem welbehaaglijk te zijn.
10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam heeft gedaan, hetzij goed, hetzij kwaad.
11 Omdat wij dan weten, hoe groot de schrik voor de Heer is, overtuigen wij de mensen; maar aan God worden wij geopenbaard; en ik vertrouw, dat wij ook aan uw geweten geopenbaard worden.
12 Want wij bevelen onszelf niet opnieuw bij u aan, maar geven u de gelegenheid om over ons te roemen, opdat u iets te zeggen hebt tegen hen die in de schijn roemen en niet in het hart.
13 Want als wij buiten onszelf zijn, is het voor God; als wij nuchter zijn, is het voor uw zaak.
14 Want de liefde van Christus dringt ons, omdat wij tot dit oordeel gekomen zijn: indien één voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven.
15 En dat Hij voor allen gestorven is, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is.
16 Daarom kennen wij vanaf nu niemand meer naar het vlees. En al hebben wij Christus naar het vlees gekend, dan kennen wij Hem nu niet meer.
17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.
18 En dit alles is uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft,
19 Want God was het die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd.
20 Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door ons tot u bidt. Wij bidden u namens Christus: laat u met God verzoenen.
21 Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.

HOOFDSTUK 6

1 Als medearbeiders van God verzoeken wij u dan ook dat u de genade van God niet tevergeefs ontvangt.
2 (Want Hij zegt: Ik heb u in de aangename tijd verhoord, en op de dag van de zaligheid heb Ik u geholpen. Zie, nu is het de aangename tijd, zie, nu is het de dag van de zaligheid.)
3 Geef in geen enkel opzicht aanstoot, opdat de bediening niet gesmaad worde.
4 Maar in alles bewijzen wij onszelf als dienaren van God, in veel geduld, in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden,
5 In slagen, in gevangenissen, in opstanden, in arbeid, in waken, in vasten;
6 Door reinheid, door kennis, door lankmoedigheid, door vriendelijkheid, door de Heilige Geest, door ongeveinsde liefde,
7 Door het woord van de waarheid, door de kracht van God, door de wapenen van de gerechtigheid aan de rechter- en linkerhand,
8 Door eer en oneer, door kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders, en toch waarachtig;
9 Als onbekenden en toch bekend; als stervenden en zie, wij leven; als getuchtigd en niet gedood;
10 Als mensen die verdrietig zijn, maar toch altijd blij zijn; als mensen die arm zijn, maar toch velen rijk maken; als mensen die niets hebben en toch alles bezitten.
11 O Korinthiërs, onze mond staat voor u open, ons hart staat open voor u.
12 Jullie worden niet in ons benauwd, maar jullie worden in jullie eigen binnenste benauwd.
13 En nu, tot vergelding op dezelfde wijze (ik spreek als tot mijn kinderen), wordt ook gij ruimer.
14 Komt niet in een ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met ongerechtigheid, en welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?
15 En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of wat deelt een gelovige met een ongelovige?
16 En wat heeft de tempel van God met afgoden te maken? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.
17 Daarom gaat uit het midden van hen weg en scheidt u af, zegt de HEERE, en raakt het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen,
18 En Hij zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

HOOFDSTUK 7

1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in de vreze Gods.
2 Ontvang ons; wij hebben niemand onrecht aangedaan, wij hebben niemand te gronde gericht, wij hebben niemand bedrogen.
3 Ik zeg dit niet om u te veroordelen, want ik heb al eerder gezegd dat u in ons hart bent om met u te sterven en te leven.
4 Groot is mijn vrijmoedigheid om tot u te spreken, groot is mijn roem over u. Ik ben vervuld met troost, ik ben zeer verheugd in al onze verdrukking.
5 Toen wij in Macedonië kwamen, had ons vlees geen rust, maar werden wij van alle kanten in de war gebracht: van buiten was er strijd, van binnen was er angst.
6 Maar God, Die de terneergeslagenen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus.
7 En niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost waarmee hij in u getroost werd, toen hij ons vertelde van uw verlangen, van uw rouw en van uw vurige gezindheid jegens mij, zodat ik mij des te meer verheugde.
8 Want hoewel ik u met een brief heb bedroefd, heb ik er geen spijt van. Ik heb wel spijt gehad, want ik zie dat die brief u bedroefd heeft, al was het maar voor een korte tijd.
9 Nu verblijd ik mij, niet omdat u bedroefd bent geworden, maar omdat de droefheid die u hebt ondergaan, tot

bekering heeft geleid. Want u bent bedroefd geworden op de manier die God wil, zodat u in geen geval schade van ons hebt geleden.
10 Want de droefheid naar God werkt onberouwelijke bekering tot zaligheid, maar de droefheid van de wereld werkt de dood.
11 Want zie, ditzelfde, dat gij naar God treurde, wat zorgvuldigheid heeft het in u gewrocht, ja, wat zuivering van uzelf, ja, wat verontwaardiging, ja, wat vrees, ja, wat vurig verlangen, ja, wat ijver, ja, wat wraak! In alle dingen hebt gij u bewezen rein te zijn in deze zaak.
12 Daarom heb ik u geschreven, maar niet voor de zaak van degene die onrecht had gedaan, en ook niet voor de zaak van degene die onrecht had ondergaan. Maar opdat onze zorg voor u voor het aangezicht van God aan u zichtbaar zou worden.
13 Daarom zijn wij getroost door uw vertroosting, en wij hebben ons des te meer verheugd over de blijdschap van Titus, want zijn geest is door u allen verkwikt.
14 Want indien ik Hem over u iets geroemd heb, schaam ik mij daarvoor niet; maar zoals wij alles in waarheid tot u gesproken hebben, zo is ook onze roem, die ik bij Titus geroemd heb, waarheid gebleken.
15 En zijn innerlijke liefde voor u is des te groter, omdat hij gedenkt aan de gehoorzaamheid van u allen, hoe u hem met vrees en beven hebt ontvangen.
16 Ik verheug mij er dan ook over dat ik in alles op U kan vertrouwen.

HOOFDSTUK 8

1 En wij, broeders, willen u wijzen op de genade van God die aan de gemeenten van Macedonië geschonken is.
2 Hoe hun vreugde overvloedig was en hun diepe armoede overvloedig, ondanks de grote beproeving door hun ellende, waardoor zij rijk werden aan vrijgevigheid.
3 Want ik getuig dat zij, naar hun vermogen, zelfs boven hun vermogen hebben gewilligd;
4 En hij bidt met grote smeking dat wij de gave mogen aannemen en deel mogen nemen aan de bediening van de heiligen.
5 En dit deden zij niet zoals wij gehoopt hadden, maar zij gaven zichzelf eerst aan de Heer en vervolgens aan ons, overeenkomstig de wil van God.
6 Daarom hebben wij Titus gevraagd dat hij, zoals hij begonnen is, ook bij u dezelfde genade zou voltooien.
7 Daarom, zoals u in alles overvloedig bent, in geloof, in woord, in kennis, in alle ijver en in uw liefde voor ons, wees ook in deze genade overvloedig.
8 Ik zeg dit niet op bevel, maar om de vrijpostigheid van anderen te benadrukken en om de oprechtheid van uw liefde te bewijzen.
9 Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij, terwijl Hij rijk was, omwille van u arm is geworden, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden.
10 En hierbij geef ik u mijn raad: dit is nuttig voor u, die reeds een jaar geleden begonnen bent, niet alleen met het doen, maar ook met het voortzetten.
11 Doe nu dus wat u gedaan hebt, zodat, zoals er bereidwilligheid was om te willen, er ook uit wat u hebt, een daad kan worden verricht.
12 Want als iemand eerst bereidwillig is, wordt hij aanvaard naar wat hij heeft, en niet naar wat hij niet heeft.
13 Want het is niet mijn bedoeling dat anderen verlichting krijgen en dat u een last krijgt.
14 Maar door gelijkheid, opdat uw overvloed in deze tijd een aanvulling zij voor hun gebrek, opdat ook hun overvloed een aanvulling zij voor uw gebrek, opdat er gelijkheid zij.
15 Zoals geschreven staat: Wie veel verzameld had, had niets te veel, en wie weinig verzameld had, had niets te weinig.
16 Maar God zij gedankt, dat Hij met evenveel zorg voor u in het hart van Titus heeft gestreefd.
17 Want hij heeft de vermaning aangenomen, maar omdat hij des te vrijmoediger was, is hij uit eigen beweging naar u toe gekomen.
18 En wij hebben met hem de broeder meegezonden, wiens lof in het Evangelie onder alle gemeenten te vinden is,
19 En dat niet alleen, maar hij is ook door de gemeenten uitgekozen om met ons mee te reizen met deze genade, die door ons wordt bediend tot eer van dezelfde Heer en tot bewijs van uw bereidwilligheid:
20 Dit alles vermijdende, opdat niemand ons zou beschuldigen in de overvloed die door ons wordt beheerd.
21 Zorg ervoor dat alles eerlijk is, niet alleen voor de Heer, maar ook voor de mensen.
22 En wij hebben onze broeder met hen meegezonden, die wij dikwijls op de proef hebben gesteld in vele dingen, maar nu nog veel meer inspannend is, op grond van het grote vertrouwen dat ik in u heb.
23 Als iemand Titus raadpleegt, is hij mijn metgezel en medehelper onder u. En als iemand onze broeders raadpleegt, zijn zij gezanten van de gemeenten en een heerlijkheid van Christus.
24 Laat daarom aan hen en aan de gemeenten het bewijs zien van uw liefde en van onze roem over u.

HOOFDSTUK 9

1 Want wat de dienst aan de heiligen betreft, is het overbodig dat ik u schrijf:
2 Want ik weet hoe vastberaden u bent, en waarom ik bij de Macedoniërs over u roem, dat Achaje een jaar geleden al gereed was, en dat uw ijver velen heeft getergd.
3 Toch heb ik de broeders gezonden, opdat onze roem over u in dit opzicht niet tevergeefs zou zijn; opdat gij, zoals ik gezegd heb, gereed moogt zijn.
4 Als er dan Macedoniërs met mij meekomen en u onvoorbereid aantreffen, zouden wij (om niet te zeggen: u) ons niet beschaamd maken over deze hooghartige roem.
5 Daarom achtte ik het noodzakelijk de broeders aan te sporen om naar u toe te gaan en uw gave, waarvan u tevoren op de hoogte was, van tevoren te vereffenen. Op die manier zou die gave gereed zijn, als een gave en niet als een gave uit hebzucht.
6 Maar dit zeg ik: Wie karig zaait, zal ook karig oogsten; en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten.
7 Laat ieder geven naardat hij in zijn hart besloten heeft, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft lief wie blijmoedig geeft.

8 En God is bij machte alle genade overvloedig te schenken aan u, opdat u, die in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk.
9 (zoals geschreven staat: Hij heeft uitgedeeld, Hij heeft aan de armen gegeven; Zijn gerechtigheid blijft in eeuwigheid.
10 En Hij, die het zaad aan de zaaier verstrekt, zal ook het brood voor u tot spijze dienen, en het zaad dat u gezaaid hebt, zal vermenigvuldigen en de vrucht van uw gerechtigheid doen toenemen.
11 En in alles verrijkt worden tot alle milddadigheid, wat door ons dankzegging aan God bewerkt.
12 Want het beheer van deze dienst vult niet alleen de behoefte van de heiligen aan, maar is ook overvloedig door vele dankzeggingen aan God;
13 Terwijl zij door de beproeving van deze bediening God verheerlijken voor uw beleden onderwerping aan het evangelie van Christus, en voor uw milde uitdeling aan hen en aan alle mensen;
14 En door hun gebed voor u, dat naar u verlangt, naar de grote genade van God in u.
15 Dank aan God voor zijn onuitsprekelijke gave.

HOOFDSTUK 10

1 Ik, Paulus, vermaan u bij de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus, die in uw aanwezigheid onaanzienlijk ben, maar afwezig zijnde, heb ik vrijmoedigheid tegenover u:
2 Maar ik vermaan u dat ik, wanneer ik hier aanwezig ben, niet met die vrijmoedigheid zal zijn waarmee ik denk sommigen te kunnen verraden, die van ons denken dat wij naar het vlees wandelen.
3 Want hoewel wij in het vlees wandelen, voeren wij geen strijd naar het vlees.
4 (Want de wapens van onze strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van sterkten.)
5 Wij breken de redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus.
6 En wij staan klaar om alle ongehoorzaamheid te wreken, zodra uw gehoorzaamheid vervuld zal zijn.
7 Ziet gijlieden naar het uiterlijke? Indien iemand zich er op vertrouwt, dat hij van Christus is, laat hij dit wederom bij zichzelf bedenken, dat, gelijk hij van Christus is, ook wij alzo van Christus zijn.
8 Want al zou ik mij nog meer beroemen op de macht die de Heer ons gegeven heeft tot opbouw en niet tot ondergang van u, dan zou ik toch niet beschaamd worden.
9 opdat het niet lijkt alsof ik u met mijn brieven angst aanjaag.
10 Want zijn brieven, zeggen ze, zijn gewichtig en krachtig, maar zijn fysieke verschijning is zwak en zijn spreken verachtelijk.
11 Laat zo iemand dit bedenken: zoals wij in woorden zijn wanneer wij afwezig zijn, zo zullen wij ook in daden zijn wanneer wij aanwezig zijn.
12 Want wij durven onszelf niet tot de besten rekenen of vergelijken met sommigen die zichzelf aanprijzen. Maar zij die zichzelf met zichzelf meten en zichzelf met zichzelf vergelijken, zijn onverstandig.
13 Maar wij zullen ons niet beroemen op dingen zonder onze maat, maar volgens de maat van de regel die God ons gegeven heeft, een maat om ook u te bereiken.
14 Want wij gaan niet verder dan ons vermogen, alsof wij u niet zouden bereiken. Want wij zijn ook tot u gekomen door de verkondiging van het Evangelie van Christus.
15 Wij roemen niet op dingen die niet met mate zijn, dat wil zeggen op de arbeid van anderen, maar wij hopen, naarmate uw geloof toeneemt, dat wij door u overvloedig vermeerderd zullen worden, overeenkomstig onze regel,
16 Om het evangelie te verkondigen in de streken die buiten uw bereik liggen, en om ons niet te beroemen op de goederen die een ander ter beschikking heeft gesteld.
17 Maar wie roemt, moet roemen in de Heer.
18 Want niet wie zichzelf prijst, wordt beproefd, maar wie de Heere prijst.

HOOFDSTUK 11

1 Moge God u een weinig geduld hebben met mijn dwaasheid. En wees dan ook geduldig met mij.
2 Want ik ben jaloers op u met een goddelijke jaloezie. Ik heb u immers aan één man uitgehuwelijkt, om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen.
3 Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo ook uw gedachten bedorven zullen worden, weg van de eenvoud die in Christus is.
4 Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best.
5 Want ik denk dat ik geen haar onderdeed voor de allerbelangrijkste apostelen.
6 Al ben ik in mijn spreken grof, toch niet in mijn kennis. Toch zijn wij in alle opzichten onder u openbaar geworden.
7 Heb ik een misstap begaan door mijzelf te vernederen, opdat u verhoogd zou worden? Ik heb u het evangelie van God verkondigd, zonder daarvoor betaald te staan.
8 Ik heb andere gemeenten beroofd en hun loon aangenomen om jullie te dienen.
9 En toen ik bij u was en gebrek leed, ben ik niemand tot last geweest. Want wat mij ontbrak, hebben de broeders die uit Macedonië gekomen waren, aangevuld. En in alles heb ik mijzelf ervan weerhouden u tot last te zijn, en zo zal ik mijzelf ook bewaren.
10 Omdat de waarheid van Christus in mij is, zal niemand mij ervan weerhouden om in de streken van Achaje te roemen.
11 Waarom? Omdat ik u niet liefheb? God weet het.
12 Maar wat ik doe, zal ik blijven doen: om de aanleiding af te snijden voor hen die een aanleiding zoeken, opdat zij, waarin zij zich beroemen, bevonden worden zoals wij.
13 Want zulke mensen zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus.
14 En dat is geen wonder; want de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts.
15 Daarom is het niets bijzonders als ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren van de gerechtigheid. Hun einde zal zijn overeenkomstig hun werken.
16 Ik zeg het nog eens: niemand moet denken dat ik dwaas ben. En als het niet zo is, neem mij dan toch als een dwaas, zodat ik mij een beetje kan beroemen.

17 Wat ik zeg, zeg ik niet naar de wil van de Heer, maar als dwaasheid, in deze zelfverzekerdheid van roem.
18 Omdat velen naar het vlees roemen, zal ook Ik roemen.
19 Want gij verdraagt de dwazen gaarne, daar gij zelf wijs zijt.
20 Want het zal u vergaan, als iemand u tot slavernij brengt, als iemand u verslindt, als iemand u wegneemt, als iemand zich verheft, als iemand u in het gezicht slaat.
21 Ik spreek ter smaad, alsof wij zwak waren. Maar waar iemand stoutmoedig is, (ik spreek dwaasheid,) ben ik ook stoutmoedig.
22 Zijn zij Hebreeën? Ik ook. Zijn zij Israëlieten? Ik ook. Zijn zij het zaad van Abraham? Ik ook.
23 Zijn zij dienaren van Christus? (Ik spreek als een dwaas) Ik ben het nog meer; in arbeid overvloediger, in slagen bovenmate, in gevangenissen veelvuldiger, in sterfgevallen menigmaal.
24 Van de Joden heb ik vijfmaal veertig slagen min één ontvangen.
25 Driemaal ben ik met stokken geslagen, éénmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een nacht en een dag heb ik in de diepte doorgebracht;
26 Dikwijls op reis, in gevaren op het water, in gevaren door rovers, in gevaren door mijn eigen landgenoten, in gevaren door de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op zee, in gevaren onder valse broeders;
27 In vermoeidheid en smart, in dikwijls waken, in honger en dorst, in dikwijls vasten, in koude en naaktheid.
28 Behalve de dingen die van buitenaf komen, komt er dagelijks iets op mij af: de zorg voor alle gemeenten.
29 Wie is er zwak, en ik ben niet zwak? Wie ergert zich, en ik word niet kwaad?
30 Als ik moet roemen, zal ik roemen over mijn zwakheden.
31 De God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die te prijzen is in eeuwigheid, weet dat ik niet lieg.
32 In Damascus hield de gouverneur onder koning Aretas de stad van de Damasceners met een garnizoen bezet, omdat hij mij graag wilde arresteren.
33 En ik werd in een mand door het venster naar beneden gelaten, langs de muur, en zo ontkwam ik aan zijn handen.

HOOFDSTUK 12

1 Het is mij zeker niet goed om te roemen. Ik zal komen tot visioenen en openbaringen van de Heer.
2 Ik ken een mens in Christus, veertien jaar geleden - of het in het lichaam was, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het - die werd opgenomen tot in de derde hemel.
3 En ik heb zo iemand gekend (of het in het lichaam was of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het)
4 Hoe hij werd weggevoerd tot in het paradijs en daar woorden hoorde die onuitsprekelijk zijn, die een mens niet mag uitspreken.
5 Over zo iemand zal ik roemen, maar over mijzelf zal ik niet roemen, behalve in mijn zwakheden.
6 Want al zou ik willen roemen, ik zal niet dwaas zijn, want ik zal de waarheid spreken. Maar nu houd ik mij in, opdat niemand zal denken dat ik hoger ben dan hij ziet of van mij hoort.
7 En opdat ik mij niet zou verheffen vanwege de overvloed van de openbaringen, werd mij een doorn in het vlees gegeven: een engel des satans, die mij met vuisten zou slaan, opdat ik mij niet zou verheffen.
8 Hierom heb ik de Heer drie keer gesmeekt, dat hij van mij zou aflaten.
9 En hij zeide tot mij: Mijn genade is u genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus op mij kome.
10 Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, ter wille van Christus. Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.
11 Ik ben dwaas geworden door te roemen; u hebt mij gedwongen, want ik had door u geprezen moeten worden. Want in niets ben ik minder dan de voornaamste apostelen, hoewel ik niets ben.
12 De tekenen van een apostel zijn onder u verricht met alle geduld, door tekenen, wonderen en krachten.
13 Want waarin bent u minder dan de andere gemeenten, behalve dan doordat ik u niet tot last ben geweest? Vergeef mij deze misstap.
14 Zie, voor de derde keer sta ik gereed om tot u te komen. En ik zal u niet tot last zijn. Want ik zoek niet het uwe, maar het uwe. Kinderen moeten immers niet voor hun ouders sparen, maar de ouders voor de kinderen.
15 En ik zal met alle vreugde de kosten dragen en voor u de kosten dragen. Maar hoe meer ik van u houd, hoe minder ik word bemind.
16 Maar laat het zo zijn: Ik heb u niet tot last geweest; maar in mijn sluwheid heb Ik u met list gevangen.
17 Heb ik u misschien geprofiteerd door iemand van hen die ik naar u toe heb gestuurd?
18 Ik heb Titus gevraagd, en met hem heb ik een broeder gezonden. Heeft Titus u geprofiteerd? Hebben wij niet in dezelfde geest gewandeld? Hebben wij niet in dezelfde voetstappen gewandeld?
19 Meent gij wederom, dat wij ons tegenover u verontschuldigen? Wij spreken voor God in Christus, maar wij doen alles, geliefden, tot uw opbouw.
20 Want ik vrees dat ik, als ik kom, u niet zal vinden zoals ik wens, en dat ik bij u zal worden gevonden zoals u niet wenst, opdat er geen twistgesprekken, afgunst, woedeaanvallen, twisten, laster, gefluister, opzweringen en oproer zijn.
21 En opdat, wanneer ik terugkom, mijn God mij niet vernedert in uw midden, en ik treur over velen die al gezondigd hebben en zich niet bekeerd hebben van de onreinheid, hoererij en losbandigheid die zij bedreven hebben.

HOOFDSTUK 13

1 Dit is de derde keer dat ik tot u kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elk woord bevestigd worden.
2 Ik heb het u tevoren gezegd en voorspel het u, alsof ik aanwezig was, voor de tweede keer; en nu ik afwezig ben, schrijf ik aan hen die te voren gezondigd hebben en aan alle anderen: als ik weer kom, zal ik hen niet sparen.
3 Want u zoekt het bewijs dat Christus in mij spreekt. Hij is ten opzichte van u niet zwak, maar krachtig in u.

4 Want hoewel Hij gekruisigd is door zwakheid, leeft Hij
toch door de kracht van God. Want ook wij zijn zwak in
Hem, maar wij zullen met Hem leven door de kracht van
God jegens u.
5 Onderzoek uzelf, of u in het geloof bent; beproef uzelf.
Weet u niet van uzelf, dat Jezus Christus in u is, tenzij u
verwerpelijk bent?
6 Maar ik vertrouw erop dat u zult weten dat wij geen
verwerpelijken zijn.
7 Ik bid tot God dat u geen kwaad doet. Niet dat wij de
indruk wekken dat we goed zijn, maar dat u eerlijk handelt,
ook al zijn wij verwerpelijk.
8 Want wij kunnen niets tegen de waarheid doen, maar
vóór de waarheid.
9 Want wij verheugen ons, als wij zwak zijn, en u sterk
bent; en dit wensen wij ook: uw volmaking.
10 Daarom schrijf ik dit terwijl ik afwezig ben, om te
voorkomen dat ik, terwijl ik aanwezig ben, streng zou
optreden; overeenkomstig de kracht die de Heer mij
gegeven heeft, is het bedoeld om op te bouwen en niet om
te vernietigen.
11 Ten slotte, broeders, vaarwel. Wees volmaakt, wees
welgemoed, wees eensgezind, leef in vrede; en de God van
liefde en vrede zal met u zijn.
12 Begroet elkaar met een heilige kus.
13 Alle heiligen groeten U.
14 De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van
God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u
allen. Amen. (De tweede brief aan de Korintiërs werd
geschreven vanuit Filippi, een stad in Macedonië, door
Titus en Lucas.)

Galaten

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel (niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus en God de Vader, die Hem uit de doden heeft opgewekt)
2 En alle broeders die bij mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:
3 Genade zij u en vrede van God de Vader en van onze Heer Jezus Christus.
4 Die Zichzelf heeft overgegeven voor onze zonden, opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader,
5 Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.
6 Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel van Hem, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen naar een ander evangelie.
7 Er is geen ander. Er zijn echter sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien.
8 Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, anders dan hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
9 Zoals wij al eerder gezegd hebben, zeg ik het nu opnieuw: als iemand u een evangelie verkondigt dat afwijkt van wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt.
10 Probeer ik nu mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Want als ik nog mensen behaagde, zou ik geen dienaar van Christus zijn.
11 Maar ik verzeker u, broeders, dat het evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is.
12 Want ik heb het niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.
13 Want u hebt gehoord van mijn vroegere gedrag in de godsdienst der Joden, hoe ik de gemeente Gods bovenmate heb vervolgd en verwoest.
14 En ik heb in de godsdienst van de Joden meer profijt gehad dan veel van mijn gelijken onder mijn eigen volk, omdat ik mij nog meer heb ingespannen voor de overleveringen van mijn voorouders.
15 Maar toen het God behaagde, die mij van de moederschoot af afgezonderd en door zijn genade geroepen had,
16 om zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen zou verkondigen; ik ben niet meteen te rade gegaan bij vlees en bloed,
17 Ook ben ik niet naar Jeruzalem gegaan, naar hen die vóór mij apostelen waren. Ik ben naar Arabië gegaan en vervolgens weer naar Damascus teruggekeerd.
18 Drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.
19 Maar ik zag niemand van de andere apostelen, behalve Jakobus, de broer van de Heer.
20 Wat ik u schrijf, zie, ik lieg niet voor God.
21 Daarna kwam ik in de streken van Syrië en Cilicië.
22 En hij was van aangezicht onbekend aan de gemeenten van Judea, die in Christus waren,
23 Maar zij hadden alleen gehoord dat Hij, die ons vroeger vervolgde, nu het geloof verkondigt dat Hij vroeger verwoestte.
24 En zij verheerlijkten God in mij.

HOOFDSTUK 2

1 Veertien jaar later ging ik opnieuw naar Jeruzalem, met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.
2 En ik ging op door een openbaring en deelde hun het Evangelie mee, dat ik onder de heidenen verkondig, maar in het bijzonder aan hen die in aanzien waren, opdat ik niet tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.
3 Maar ook Titus, die bij mij was, werd, hoewel hij een Griek was, niet gedwongen zich te laten besnijden.
4 En dat om de valse broeders die onwetend waren binnengekomen, die heimelijk waren binnengekomen om onze vrijheid te bespieden, die wij in Christus Jezus hebben, met de bedoeling ons tot slavernij te brengen.
5 Wij hebben ons zelfs geen uur aan hem onderworpen, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou blijven.
6 Maar wat hen betreft, die enigszins leken te zijn (wat ze ook waren, het maakt mij niet uit: God aanvaardt de persoon van geen mens), want zij die enigszins in de omgang leken te zijn, hebben mij niets toegevoegd.
7 Maar omgekeerd, toen zij zagen dat het Evangelie van de onbesnedenen aan mij was toevertrouwd, zoals het Evangelie van de besnijdenis aan Petrus was toevertrouwd,
8 (Want Hij die in Petrus krachtig gewerkt heeft tot apostelschap onder de besnijdenis, is in mij ook krachtig geweest onder de heidenen.)
9 Toen Jakobus, Kefas en Johannes, die voor pilaren doorgingen, de genade zagen die mij gegeven was, reikten zij mij en Barnabas de rechterhand van gemeenschap aan, opdat wij naar de heidenen zouden gaan en zij naar de besnijdenis.
10 Zij wilden alleen dat wij de armen zouden gedenken; hetzelfde wat ik ook graag wilde doen.
11 Maar toen Petrus in Antiochië kwam, heb ik hem in het gezicht tegengestaan, omdat hij te bestraffen was.
12 Want voordat er mensen van Jakobus kwamen, at hij met de heidenen. Maar toen zij gekomen waren, trok hij zich terug en zonderde zich af, uit vrees voor hen die uit de besnijdenis waren.
13 En de andere Joden veinsden op dezelfde manier met hem, zodat ook Barnabas zich door hun geveinsdheid liet meeslepen.
14 Maar toen ik zag dat zij niet oprecht wandelden overeenkomstig de waarheid van het Evangelie, zei ik tegen Petrus, in aanwezigheid van allen: Als u, die een Jood bent, naar de heidenen leeft en niet naar de Joden, waarom dwingt u de heidenen dan om naar de Joden te leven?
15 Wij, die van nature Joden zijn en geen zondaars uit de heidenen,
16 Omdat wij weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus, zijn ook wij in Jezus Christus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof in Christus en niet uit de werken van de wet. Want uit de werken van de wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.
17 Maar indien wij, zoekende naar rechtvaardiging door Christus, ook zelf zondaars blijken te zijn, is Christus dan een dienaar van de zonde? Volstrekt niet.
18 Want als ik de dingen die ik afgebroken heb, weer opbouw, maak ik daarmee mijzelf tot een overtreder.

19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven.
20 Ik ben met Christus gekruisigd; en toch leef ik, doch niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.
21 Ik wil de genade van God niet tenietdoen. Want als de gerechtigheid door de wet zou komen, dan was Christus tevergeefs gestorven.

HOOFDSTUK 3

1 O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij de waarheid niet gehoorzaamt? Voor wier ogen is Jezus Christus duidelijk onder u gekruisigd ?
2 Dit alleen wil ik van u leren: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof?
3 Zijt gij dan zo dwaas? Gij zijt begonnen in de Geest, en wordt nu volmaakt naar het vlees?
4 Hebt u dan zoveel tevergeefs geleden? Als het nu al tevergeefs is.
5 Wie u dan de Geest verleent en wonderen onder u doet, doet hij dat uit de werken van de wet of uit het horen van het geloof?
6 Zoals Abraham God geloofde, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.
7 Weet dan dat zij die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn.
8 En de Schrift, die voorzag dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft vóór het evangelie aan Abraham verkondigd en gezegd: In u zullen alle volken gezegend worden.
9 Zij die uit het geloof zijn, worden gezegend samen met de gelovige Abraham.
10 Want allen die uit de werken der wet zijn, die vallen onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der wet, om dat te doen.
11 Maar dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk. Want de rechtvaardige zal uit geloof leven.
12 En de wet is niet uit geloof, maar: Wie ze doet, zal daardoor leven.
13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden. Want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan het hout hangt.
14 opdat de zegen van Abraham tot de heidenen zou komen door Jezus Christus, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.
15 Broeders, ik spreek op menselijke wijze: ook al is het maar een verbond van een mens, toch kan niemand het, als het eenmaal bevestigd is, ongeldig verklaren of er iets aan toevoegen.
16 Nu werden aan Abraham en zijn zaad de beloften gedaan. Hij zegt niet: En aan de zaden, als van velen, maar als van één: En aan uw zaad, hetwelk is Christus.
17 En dit zeg ik, dat de wet, die vierhonderddertig jaar later kwam, het verbond dat tevoren door God in Christus bevestigd is, niet teniet kan doen, zodat de belofte haar kracht verliest.
18 Want indien de erfenis uit de wet is, is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft haar aan Abraham gegeven door een belofte.
19 Waarom dient dan de wet? Zij is er bijgevoegd om de overtredingen, totdat het zaad zou komen, aan wie de belofte gedaan was; en zij is door engelen in de hand van een Middelaar verordineerd.
20 Nu is een bemiddelaar niet de bemiddelaar van één persoon, maar God is één.
21 Is de wet dan tegen de beloften van God? Volstrekt niet! Want indien er een wet was gegeven, die leven kon geven, dan zou er waarlijk gerechtigheid door de wet zijn.
22 Maar de Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat de belofte uit het geloof in Jezus Christus gegeven zou worden aan hen die geloven.
23 Maar voordat het geloof kwam, werden wij onder de wet gehouden en opgesloten in afwachting van het geloof dat later geopenbaard zou worden.
24 Daarom is de wet onze leermeester geweest om ons tot Christus te brengen, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden.
25 Maar nu het geloof gekomen is, staan wij niet meer onder toezicht van een leermeester.
26 Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus.
27 Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed.
28 Hierbij is er geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk of vrouwelijk: u bent allen één in Christus Jezus.
29 En indien gij van Christus zijt, dan zijt gij nageslacht van Abraham en erfgenamen overeenkomstig de belofte.

HOOFDSTUK 4

1 Ik zeg echter dat de erfgenaam, zolang hij nog een onmondig kind is, in niets verschilt van een slaaf, ook al is hij heer over alles;
2 Maar hij staat onder voogden en bestuurders, tot het tijdstip dat de vader heeft bepaald.
3 Zo waren ook wij, toen wij kinderen waren, slaven van de elementen van de wereld.
4 Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,
5 Om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.
6 En omdat u zonen bent, heeft God de Geest van zijn Zoon uitgezonden in uw harten, die roept: Abba, Vader.
7 Daarom bent u niet langer een slaaf, maar een zoon. En indien u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.
8 Maar toen u God niet kende, diende u hen die van nature geen goden zijn.
9 Maar nu u God hebt leren kennen, of beter nog, door God gekend bent, hoe kunt u zich dan weer wenden tot de zwakke en arme wereldgeesten, waaraan u zich weer wilt onderwerpen?
10 Gij neemt dagen, maanden, tijden en jaren in acht.
11 Ik ben bang voor u, dat ik mij voor niets heb ingespannen voor u.

12 Broeders en zusters, wees zoals ik, want ik ben zoals u. U hebt mij geenszins kwaad gedaan.
13 Jullie weten dat ik in het begin het evangelie aan jullie heb verkondigd, ondanks de zwakheid van het vlees.
14 En mijn verzoeking, die in mijn vlees plaatsvond, hebt u niet veracht of verworpen, maar hebt u aangenomen als een engel van God, ja, als Christus Jezus.
15 Waar is dan de zaligheid waarover u sprak? Want ik getuig van u dat u, indien het mogelijk was geweest, uw eigen ogen zoudt hebben uitgerukt en ze aan mij zoudt hebben gegeven.
16 Ben ik dan uw vijand geworden, omdat ik u de waarheid zeg?
17 Zij ijveren voor u, maar niet met goede bedoelingen; zij willen u juist buitensluiten, opdat u hen zou kunnen beïnvloeden.
18 Maar het is goed om je altijd te beijveren voor het goede, en niet alleen als ik bij je ben.
19 Mijn lieve kinderen, van wie ik opnieuw in barensnood ben, totdat Christus gestalte in u heeft gekregen,
20 Ik verlang ernaar om nu bij u te zijn en mijn stem te veranderen, want ik ben in twijfel aan u.
21 Zeg mij, u die onder de wet wilt staan, luistert u dan niet naar de wet?
22 Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, een bij een slavin, en een bij een vrije.
23 Maar hij die uit de slavin was, was naar het vlees geboren; maar hij die uit de vrije was, was door de belofte.
24 Deze dingen zijn een zinnebeeldige voorstelling: want dit zijn de twee verbonden: het ene van de berg Sinaï, dat tot slavernij leidt, dat is Agar.
25 Want deze Agar is de berg Sinaï in Arabië, en komt overeen met het huidige Jeruzalem, dat met zijn kinderen in slavernij is.
26 Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij; dat is de moeder van ons allen.
27 Want er staat geschreven: Wees blij, onvruchtbare, die niet baart; breek uit en roep, u die geen barensweeën hebt, want de kinderen van de eenzame zijn veel talrijker dan die van de man.
28 Wij, broeders, zijn net als Izak kinderen van de belofte.
29 Maar zoals toen hij, die naar het vlees geboren was, hem vervolgde, die naar de Geest geboren was, zo is het ook nu.
30 Maar wat zegt de Schrift? Verdrijf de slavin en haar zoon, want de zoon van de slavin zal niet erven met de zoon van de vrije.
31 Zo zijn wij dan, broeders, geen kinderen van de slavin, maar van de vrije.

HOOFDSTUK 5

1 Houd daarom stand in de vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt, en laat u niet opnieuw onder een juk van slavernij brengen.
2 Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen enkel nut hebben.
3 Want ik getuig opnieuw aan iedere man die besneden wordt, dat hij verplicht is de hele wet te doen.
4 Christus is voor u nutteloos geworden, al wie door de wet gerechtvaardigd wil worden; u bent uit de genade gevallen.
5 Want wij verwachten door de Geest de gerechtigheid uit het geloof, die wij hopen.
6 Want in Jezus Christus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch onbesnedenheid, maar geloof, dat door de liefde werkzaam is.
7 Jullie liepen goed, maar wie heeft jullie verhinderd dat jullie de waarheid niet gehoorzaamden?
8 Deze overtuiging komt niet van Hem Die u roept.
9 Een weinig zuurdesem maakt het hele deeg zuur.
10 Ik vertrouw op u in naam van de HEERE, dat u niet andersgezind zult zijn. Wie u in het ongeluk stort, zal het oordeel dragen, wie het ook is.
11 En ik, broeders, indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Dan is de ergernis van het kruis opgeheven.
12 Ik wenste dat zij, die u in verwarring brengen, uitgeroeid werden.
13 Want, broeders, u bent tot vrijheid geroepen. Gebruik alleen de vrijheid niet tot een aanleiding voor het vlees, maar dien elkaar door de liefde.
14 Want de gehele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.
15 Maar als u elkaar bijt en verslindt, pas dan op dat u niet door elkaar wordt verteerd.
16 Dit zeg ik: Wandel door de Geest en voldoe zeker niet aan de begeerte van het vlees.
17 Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; want deze staan tegenover elkaar, zodat u niet kunt doen wat u wilt.
18 Maar als u door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.
19 Het is nu duidelijk wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid,
20 Afgoderij, toverij, haat, twist, afgunst, toorn, twist, opstanden, ketterijen,
21 Nijd, moord, dronkenschap, brasserijen en dergelijke. Ik zeg u dat, zoals ik het ook al eerder gezegd heb, wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.
22 Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof,
23 Zachtmoedigheid, matigheid: daartegen is geen wet.
24 En zij die van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.
25 Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen.
26 Laten wij niet uit zijn op ijdele eer, elkaar niet tergen en elkaar niet benijden.

HOOFDSTUK 6

1 Broeders, als iemand op een misstap betrapt wordt, moet u die geestelijk bent, hem terechtwijzen in een geest van zachtmoedigheid. Let daarbij op uzelf, opdat ook u niet in verzoeking komt.
2 Draag elkaars lasten en vervul zo de wet van Christus.
3 Want als iemand denkt dat hij iets is, terwijl hij niets is, bedriegt hij zichzelf.
4 Maar laat ieder zijn eigen werk beproeven, dan zal hij alleen in zichzelf roemen en niet in een ander.
5 Want ieder zal zijn eigen last dragen.
6 Wie in het Woord onderwezen wordt, moet aan hem die onderwijst, in alle goede dingen mededelen.
7 Dwaal niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.

8 Want wie in zijn vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten, maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.
9 Laten wij niet moede worden in het goeddoen, want op zijn tijd zullen wij oogsten, als wij niet verslappen.
10 Laten wij dus, zolang wij de gelegenheid hebben, goed doen aan allen, maar vooral aan onze geloofsgenoten.
11 Ziet u, hoe groot de brief is die ik u eigenhandig heb geschreven.
12 Allen die zich mooi willen voordoen in het vlees, dwingen u om u te laten besnijden, alleen om te voorkomen dat zij vanwege het kruis van Christus vervolgd worden.
13 Want ook zij die zich laten besnijden, houden de wet niet, maar zij willen dat u zich laat besnijden, opdat zij zich kunnen beroemen op uw vlees.
14 Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan het kruis van onze Heere Jezus Christus. Door Hem is de wereld voor mij gekruisigd en ik voor de wereld.
15 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis, noch onbesneden zijn enige kracht, maar wel dat wij een nieuwe schepping zijn.
16 En allen die zich aan deze regel houden, vrede en barmhartigheid zij over hen en over het Israël Gods.
17 Laat voortaan niemand mij lastig vallen, want ik draag de littekens van de Heere Jezus in mijn lichaam.
18 Broeders, de genade van onze Heer Jezus Christus zij met uw geest. Amen. (Aan de Galaten, geschreven vanuit Rome.)

Efeziërs

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van
God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus die te
Efeze zijn:
2 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de
Heere Jezus Christus.
3 Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus
Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke
zegeningen in de hemelse gewesten in Christus.
4 Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de
grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en
onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht in de liefde.
5 Hij heeft ons tevoren voorbestemd om als zijn kinderen
te worden aangenomen door Jezus Christus,
overeenkomstig het welbehagen van zijn wil,
6 Tot lof van de heerlijkheid van zijn genade, waarmee hij
ons begenadigd heeft in de geliefde.
7 In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de
vergeving van de zonden, overeenkomstig de rijkdom van
Zijn genade,
8 waarin Hij ons overvloedig heeft geschonken in alle
wijsheid en voorzichtigheid,
9 Hij heeft ons het geheimenis van zijn wil bekendgemaakt,
overeenkomstig het welbehagen dat hij in zichzelf had
voorgenomen.
10 Om in de bedeling van de volheid van de tijden alles
onder één hoofd, in Christus, bijeen te brengen, zowel wat
in de hemelen als wat op de aarde is, in Hem.
11 In Hem hebben wij ook een erfdeel gekregen, waartoe
wij tevoren bestemd waren, overeenkomstig het voornemen
van Hem, Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil,
12 opdat wij zouden zijn tot lof van zijn heerlijkheid, wij,
wij die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hebben.
13 In Hem hebt ook u geloofd, nadat u het woord van de
waarheid, het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in
Hem bent u ook, nadat u tot geloof gekomen bent,
verzegeld met de Heilige Geest van de belofte,
14 Die het onderpand is van onze erfenis, totdat wij het
volk dat Hij Zich verworven heeft, verlossen, tot lof van
Zijn heerlijkheid.
15 Daarom heb ik ook, nadat ik gehoord heb van uw geloof
in de Heere Jezus en uw liefde voor al de heiligen,
16 Ik zal niet ophouden u te danken en u te gedenken in
mijn gebeden.
17 Opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader
der heerlijkheid, u geve de Geest der wijsheid en der
openbaring in de kennis van Hem,
18 Laat de ogen van uw hart verlicht worden, zodat u weet
welke hoop zijn roeping heeft en hoe rijk de heerlijkheid is
van zijn erfenis onder de heiligen.
19 En wat is de overweldigende grootheid van zijn kracht
aan ons, die geloven, overeenkomstig de werking van de
kracht van zijn macht,
20 Die Hij in Christus heeft gewerkt, toen Hij Hem uit de
doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse
gewesten,
21 Ver boven alle overheid en macht en kracht en
heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen
in deze wereld, maar ook in de toekomstige.
22 En Hij heeft alles aan Zijn voeten onderworpen en Hem
als Hoofd boven alles aan de gemeente gegeven,
23 Die zijn lichaam is, de vervulling van Hem die alles in
allen vervult.

HOOFDSTUK 2

1 Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood
was door de overtredingen en de zonden,
2 Waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de
loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de
macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de
kinderen der ongehoorzaamheid,
3 Ook wij allen verkeerden vroeger in de begeerten van ons
vlees, handelend naar de wil van het vlees en de gedachten;
en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de
anderen.
4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons uit
zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad,
5 heeft ons, die dood waren door de overtredingen, levend
gemaakt met Christus – uit genade bent u zalig geworden –
6 En Hij heeft ons mede opgewekt en ons mede in de
hemelse gewesten gezet in Christus Jezus.
7 opdat Hij in de komende eeuwen de overweldigende
rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de
goedertierenheid die Hij over ons heeft bewezen in
Christus Jezus.
8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof,
en dat niet uit u, het is de gave van God.
9 Niet uit werken, opdat niemand zou roemen.
10 Want wij zijn zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus
om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft,
opdat wij daarin zouden wandelen.
11 Bedenk daarom dat u, die voorheen heidenen was in het
vlees, onbesnedenen genoemd werd door hen die
besnijdenis genoemd worden in het vlees, die met de hand
gebeurt,
12 Dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het
burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de
verbonden der belofte. U had geen hoop en was zonder
God in de wereld.
13 Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf
was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.
14 Want Hij is onze vrede, Die de twee één gemaakt heeft,
en de middelste muur van scheiding tussen ons afgebroken
heeft,
15 Hij heeft in Zijn vlees de vijandschap tenietgedaan,
namelijk de wet met haar geboden, die uit bepalingen
bestond, om uit de twee in Zichzelf één nieuwe mens te
maken en zo vrede te stichten,
16 En Hij wilde beiden in één lichaam met God verzoenen
door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.
17 En Hij kwam en verkondigde vrede aan u die veraf was,
en aan hen die dichtbij waren.
18 Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de
toegang tot de Vader.
19 Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners,
maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God,
20 En zij zijn gebouwd op het fundament van de apostelen
en profeten, terwijl Jezus Christus Zelf de hoeksteen is.

21 Op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, opgroeit tot een heilige tempel in de Heer.
22 Op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woonstede van God, in de Geest.

HOOFDSTUK 3

1 Om deze reden ben ik, Paulus, de gevangene van Jezus Christus voor u heidenen,
2 Indien gij gehoord hebt van de uitdeling der genade Gods, die mij ten behoeve van u gegeven is,
3 Hoe Hij mij door openbaring het geheimenis heeft bekendgemaakt (zoals ik eerder in enkele woorden heb geschreven:
4 Waardoor u, wanneer u het leest, mijn kennis in het mysterie van Christus kunt begrijpen.
5 die in andere eeuwen niet aan de mensenkinderen bekendgemaakt is, zoals het nu door de Geest aan zijn heilige apostelen en profeten geopenbaard is,
6 Opdat de heidenen mede-erfgenamen zouden zijn, en tot hetzelfde lichaam zouden behoren, en mededeelgenoten van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie,
7 Ik ben een dienaar daarvan geworden, overeenkomstig de gave van Gods genade, die mij geschonken is naar de werking van zijn kracht.
8 Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, dat ik onder de heidenen de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus zou verkondigen,
9 En om aan alle mensen duidelijk te maken wat de gemeenschap van het geheimenis is, dat van het begin der wereld af verborgen is geweest in God, die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus,
10 Opdat nu door de gemeente aan de overheden en machten in de hemelse gewesten de veelvoudige wijsheid Gods bekendgemaakt zou worden,
11 overeenkomstig het eeuwige voornemen dat Hij in Christus Jezus, onze Heer, heeft gemaakt,
12 In Hem hebben wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen door het geloof in Hem.
13 Daarom verzoek ik u dat u niet bezwijkt onder mijn verdrukkingen voor u, want dat is uw eer.
14 Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heer Jezus Christus,
15 Naar wie de hele familie in de hemel en op aarde genoemd wordt,
16 opdat Hij u geve, overeenkomstig de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens,
17 Opdat Christus door het geloof in uw harten kan wonen; dat u geworteld en gegrondvest bent in de liefde,
18 Moge Hij met alle heiligen kunnen begrijpen hoe breed en lang en diep en hoog de HEERE is.
19 en de liefde van Christus te kennen, die alle kennis te boven gaat, opdat u vervuld wordt tot alle volheid van God.
20 Hem nu, die bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is,
21 Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus, tot in alle eeuwen, tot in alle eeuwigheid. Amen.

HOOFDSTUK 4

1 Daarom roep ik, de gevangene van de Heer, u op om waardig te wandelen voor de roeping waarmee u geroepen bent,
2 Verdraag elkaar in liefde met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld.
3 Streef ernaar de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede.
4 Er is één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent in de ene hoop van uw roeping.
5 Eén Heer, één geloof, één doop,
6 Er is één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in u allen is.
7 Maar aan ieder van ons is genade gegeven, naar de mate waarin Christus haar schenkt.
8 Daarom zegt Hij: Toen Hij opsteeg naar de hoogte, voerde Hij gevangenen gevangen en gaf gaven aan de mensen.
9 (Wat betekent het dat Hij is opgestegen? Anders is Hij ook eerst afgedaald naar de lagere delen van de aarde?
10 Hij die is neergedaald, is dezelfde die ook is opgestegen, ver boven alle hemelen, om alles te vervullen.
11 En Hij heeft sommigen gegeven tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars,
12 Om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus.
13 totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus,
14 Opdat wij niet meer onmondig zouden zijn, heen en weer geslingerd en meegesleurd door de wind van leer, door het valse spel van de mensen, door hun listigheid, die tot dwaling verleidt,
15 Maar door de waarheid te spreken in liefde, groeien wij in alles naar Hem toe, Die het Hoofd is, namelijk Christus.
16 Uit Hem komt het gehele lichaam, goed samengevoegd en samengebundeld door de hulp die elk gewricht verleent, overeenkomstig de kracht die elk afzonderlijk deel uitoefent, dat de groei van het lichaam bevordert, tot opbouw van zichzelf in de liefde.
17 Dit zeg ik dan en getuig ik in de Heere, dat gij niet meer wandelt zoals de heidenen wandelen, in de ijdelheid huns gedachtens,
18 Hun verstand is verduisterd, zij zijn vervreemd van het leven dat God geeft, door de onwetendheid die in hen heerst en door de verharding van hun hart.
19 Zij hebben zich, ongevoelig geworden, overgegeven aan de losbandigheid, om met hebzucht allerlei onreinheid te bedrijven.
20 Maar gij hebt Christus zo niet leren kennen;
21 Indien gij Hem gehoord hebt en door Hem onderwezen zijt, gelijk de waarheid in Jezus is,
22 Dat u, wat uw vroegere levenswandel betreft, de oude mens aflegt, die te gronde gaat aan zijn misleidende begeerten,
23 En word vernieuwd in de geest van uw denken;
24 En dat u de nieuwe mens aantrekt, die naar Gods wil geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid.

25 Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid, ieder met zijn naaste. Want wij zijn leden van elkaar.
26 Wordt toornig, maar zondig niet; laat de zon niet ondergaan over uw grimmigheid.
27 Geef ook de duivel geen kans.
28 Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar moet liever hard werken en met zijn handen het goede doen, zodat hij iets kan weggeven aan de behoeftige.
29 Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar alleen goede woorden die tot nut zijn en tot opbouw, zodat zij die ze horen, genade ontvangen.
30 En bedroeft de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing.
31 Laat alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek van u geweken zijn, evenals alle slechtheid.
32 Wees goed voor elkaar en heb medelijden met elkaar. Vergeef elkaar, zoals God in Christus u vergeven heeft.

HOOFDSTUK 5

1 Wees daarom navolgers van God, als geliefde kinderen;
2 En wandel in de liefde, zoals ook Christus ons heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als een offer en slachtoffer aan God, tot een aangename geur.
3 Maar hoererij en alle onreinheid of hebzucht, laat die onder u absoluut niet ter sprake komen, zoals het heiligen betaamt;
4 Geen onwelvoeglijkheid, dwaas gepraat of grappen, die onbetamelijk zijn, maar veeleer dankzegging.
5 Want dit weet u, dat geen enkele hoereerder, onreine of geldgierige, die een afgodendienaar is, erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.
6 Laat niemand u misleiden met ijdele woorden, want om zulke dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid.
7 Wees daarom geen deelgenoten van hen.
8 Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in de Heere; wandelt als kinderen des lichts,
9 (Want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid, en gerechtigheid, en waarheid.)
10 Om te toetsen wat de Heer welgevallig is.
11 En heb geen gemeenschap met de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer.
12 Want het is schandelijk om zelfs maar te spreken over wat zij in het geheim doen.
13 Maar al wat ontmaskerd wordt, wordt door het licht openbaar. Want al wat openbaar wordt, is licht.
14 Daarom zegt Hij: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.
15 Ziet dan toe, dat gij voorzichtig wandelt, niet als ondwazen, maar als wijzen,
16 Om de tijd uit te kopen, want de dagen zijn kwaad.
17 Wees daarom niet onverstandig, maar probeer te begrijpen wat de wil van de Heer is.
18 En word niet dronken van wijn, waarin overdaad is, maar word vervuld met de Geest.
19 Spreek tot elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, zing en jubel in uw hart voor de Heer;
20 En dank God en de Vader altijd voor alles, in de naam van onze Heer Jezus Christus.
21 Wees elkaars onderwerping in de vreze Gods.
22 Vrouwen, wees aan uw man onderdanig, zoals aan de Heer.
23 Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het Hoofd is van de gemeente; en Hij is de Heiland van het lichaam.
24 Zoals de gemeente dus onderdanig is aan Christus, zo moeten ook de vrouwen onderdanig zijn aan hun eigen man, in alles.
25 Mannen, heb uw vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar heeft overgegeven.
26 opdat Hij het zou heiligen en reinigen met het bad des waters door het Woord,
27 opdat Hij voor Zichzelf een schitterende gemeente zou plaatsen, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig zou zijn en onberispelijk.
28 Alzo behoren mannen hun vrouwen lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.
29 Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals de Heer de gemeente.
30 Want wij zijn leden van zijn lichaam, van zijn vlees en van zijn beenderen.
31 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn.
32 Dit is een groot mysterie, maar ik zeg dit met betrekking tot Christus en de gemeente.
33 Maar laat ieder van u in het bijzonder zijn vrouw zo liefhebben als zichzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.

HOOFDSTUK 6

1 Kinderen, wees uw ouders gehoorzaam in de Heer, want dit is rechtvaardig.
2 Eer uw vader en uw moeder (dit is het eerste gebod met een belofte).
3 Opdat het u welga en u lang leeft op aarde.
4 En, vaders, verbitter uw kinderen niet, maar voed hen op in de tucht en de vermaning van de Heere.
5 Dienstknechten, wees gehoorzaam aan uw heren naar het vlees, met vrees en beven, in oprechtheid van uw hart, zoals aan Christus.
6 Niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar als dienstknechten van Christus, die de wil van God van harte doen;
7 Doe met goede wil dienst, als aan de Heer en niet aan mensen.
8 Want wij weten dat ieder goed werk, hetzij slaaf, hetzij vrije, van de Heer zal terugkrijgen.
9 En gij heren, doet hun hetzelfde; laat dreigen achterwege, want gij weet, dat ook uw Meester in de hemel is; en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.
10 Ten slotte, mijn broeders, wees sterk in de Heer en in de sterkte van zijn macht.
11 Bekleed u met de hele wapenrusting van God, zodat u stand kunt houden tegen de listen van de duivel.
12 Want onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen

de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse
gewesten.
13 Neem daarom de hele wapenrusting van God op, zodat
u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad en, nadat
u alles gedaan hebt, stand kunt houden.
14 Sta dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, en
bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid.
15 En uw voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van
het Evangelie van de vrede;
16 Neem bovenal het schild van het geloof ter hand,
waarmee u alle brandende pijlen van de boze zult kunnen
doven.
17 En neem de helm des heils en het zwaard des Geestes,
dat is het Woord van God.
18 Bidt te allen tijde met aanhoudend bidden en smeken in
de Geest, en waakt daartoe met alle volharding en smeking
voor alle heiligen;
19 En voor mij, opdat mij het woord gegeven worde, opdat
ik mijn mond open doe, om vrijmoedig het geheimenis van
het Evangelie bekend te maken,
20 Ik ben een gezant in gevangenschap, opdat ik daarover
vrijmoedig kan spreken, zoals het behoort.
21 Maar opdat ook gij mijn zaken en mijn toestand moogt
kennen, zal Tychikus, een geliefde broeder en getrouwe
dienaar in de Heere, u alles bekendmaken.
22 Hem heb ik met dit doel naar u toe gezonden, opdat u
onze zaken zoudt weten en hij uw harten zou vertroosten.
23 Vrede zij de broeders en liefde met geloof, van God de
Vader en de Heere Jezus Christus.
24 De genade zij met allen, die onze Heere Jezus Christus
in oprechtheid liefhebben. Amen. (Aan de Efeziërs,
geschreven vanuit Rome, door Tychicus.)

Filippenzen

HOOFDSTUK 1

1 Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Jezus Christus,
aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, met
de opzieners en diakenen:
2 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de
Heere Jezus Christus.
3 Ik dank mijn God bij elke herinnering aan u,
4 Altijd in elk gebed van mij voor u allen, smeek ik u met
vreugde,
5 Voor uw gemeenschap aan het Evangelie, vanaf de eerste
dag tot nu toe,
6 Ik ben er zeker van dat Hij, Die in u een goed werk is
begonnen, dat ook zal voltooien tot op de dag van Jezus
Christus.
7 Ik acht het passend om dit over u allen te denken, omdat
ik u in mijn hart draag. Want zowel in mijn gevangenschap
als in de verdediging en bevestiging van het evangelie bent
u allen deelgenoot van mijn genade.
8 Want God is mijn getuige, hoezeer ik naar u allen verlang
in het hart van Jezus Christus.
9 En dit bid ik, dat uw liefde steeds overvloediger mag zijn
in kennis en in alle oordeel,
10 opdat u het goede kunt onderscheiden, opdat u oprecht
en zonder aanstoot kunt zijn tot op de dag van Christus,
11 Vervuld met de vrucht van de gerechtigheid, die door
Jezus Christus is, tot eer en lof van God.
12 Maar ik wil dat u weet, broeders, dat wat mij is
overkomen, veeleer heeft bijgedragen tot de bevordering
van het evangelie,
13 Zodat mijn boeien om Christus openbaar worden in heel
het paleis en op alle andere plaatsen.
14 En velen van de broeders in de Heer hebben door mijn
banden meer vertrouwen gekregen en durven nu zonder
vrees het woord te verkondigen.
15 Sommigen prediken Christus zelfs uit afgunst en twist,
maar anderen ook uit goede wil.
16 De ene predikt Christus, een strijder, niet oprecht, in de
mening dat hij daardoor nog ellende aan mijn banden zou
toevoegen.
17 Maar de andere uit de liefde, omdat ik weet dat ik tot
verdediger van het evangelie ben geroepen.
18 Wat dan? Niettemin wordt Christus op alle mogelijke
manieren verkondigd, hetzij in schijn, hetzij in waarheid.
En ik verheug mij daarin, ja, ik zal mij daarin verheugen.
19 Want ik weet dat dit tot mijn behoud zal leiden door uw
gebed en de vervulling van de Geest van Jezus Christus,
20 Overeenkomstig mijn vurig verlangen en mijn hoop, dat
ik in geen enkel opzicht beschaamd zal worden, maar dat
met alle vrijmoedigheid, zoals altijd, ook nu Christus
grootgemaakt zal worden in mijn lichaam, hetzij door mijn
leven, hetzij door mijn dood.
21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven winst.
22 Maar als ik in het vlees leef, is dat de vrucht van mijn
arbeid; maar wat ik zal verkiezen, weet ik niet.
23 Want ik verkeer in een tweestrijd, omdat ik verlang om
heen te gaan en bij Christus te zijn. Wat is verreweg het
beste?
24 Maar het is voor u noodzakelijker dat u in het vlees
blijft.
25 En omdat ik dit vertrouwen heb, weet ik dat ik bij u
allen zal blijven en bij u allen zal zijn, tot uw bevordering
en tot blijdschap van het geloof.
26 opdat uw vreugde in Jezus Christus over mij
overvloediger zal zijn, wanneer ik weer bij u kom.
27 Alleen, leef zoals het past bij het Evangelie van Christus,
zodat ik, of ik nu kom en u zie of afwezig ben, van uw
zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, samen één
van ziel strijdend voor het geloof in het Evangelie.
28 En laat u in geen enkel opzicht verschrikken door uw
tegenstanders. Voor hen is dat een duidelijk teken van
verderf, maar voor u van redding, en wel van God.
29 Want aan u is het gegeven in de naam van Christus niet
alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden.
30 Ik heb dezelfde strijd die u bij mij zag en nu bij mij
hoort.

HOOFDSTUK 2

1 Als er dan enige vertroosting in Christus is, als er enige
troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de
Geest, als er enige innerlijke bewogenheid en ontfermingen
zijn,
2 Maak mijn vreugde volkomen door eensgezind te zijn,
dezelfde liefde te hebben, eensgezind en één van zin te zijn.
3 Doe niets uit eigenbelang of eigenwaan, maar acht in alle
nederigheid de ander belangrijker dan uzelf.
4 Laat niet ieder op zijn eigen belang letten, maar laat ieder
ook op dat van anderen letten.
5 Laat deze gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus
was:
6 Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als
een roof beschouwd heeft Gode gelijk te zijn.
7 Maar Hij heeft Zichzelf ontledigd en de gestalte van een
dienstknecht aangenomen, en is aan de mensen gelijk
geworden.
8 En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf
vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot
de dood des kruises.
9 Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en
Hem een Naam geschonken, die boven alle naam is.
10 Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen iedere
knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die
onder de aarde zijn.
11 En dat elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heer
is, tot eer van God de Vader.
12 Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam bent
geweest, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu
des te meer in mijn afwezigheid, moet u aan uw eigen
zaligheid werken met vrees en beven.
13 Want het is God, die in u werkt zowel het willen als het
werken, naar zijn welbehagen.
14 Doe alles zonder morren en meningsverschillen:
15 opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van
God, onberispelijk te midden van een verkeerd en ontaard
geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld,
16 Ik houd het woord des levens vast, opdat ik mij mag
verblijden op de dag van Christus, dat ik niet tevergeefs
heb gelopen en mij niet tevergeefs heb ingespannen.
17 Ja, en als ik word geofferd op het offer en de dienst van
uw geloof, verheug ik mij en verheug ik mij met u allen.

18 Daarom moeten jullie ook blij zijn en jullie moeten je met mij verheugen.
19 Maar ik vertrouw erop dat de Heere Jezus Timotheüs binnenkort naar u toe zal sturen. Dan zal ook ik u troosten, wanneer ik weet hoe het met u gaat.
20 Want ik ken niemand die op dezelfde manier over uw toestand zal waken.
21 Want allen zoeken hun eigen belang, niet de dingen van Jezus Christus.
22 Maar u weet het bewijs van hem: hij heeft, als een kind bij zijn vader, met mij gediend in het evangelie.
23 Hem hoop ik dan ook dadelijk te sturen, zodra ik weet hoe het met mij zal gaan.
24 Maar ik vertrouw op de Heer dat ik ook zelf spoedig zal komen.
25 Toch achtte ik het nodig Epafroditus, mijn broeder, mijn medearbeider en mijn strijdmakker, maar ook uw gezant en degene die in mijn behoeften voorzag, naar u toe te sturen.
26 Want hij had een groot verlangen naar u allen en was erg bedroefd, omdat u had gehoord dat hij ziek was geweest.
27 Want hij was inderdaad ziek, op de rand van de dood, maar God was hem genadig, en niet alleen hem, maar ook mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben.
28 Daarom heb ik hem met des te meer zorg gestuurd, opdat u zich zult verheugen wanneer u hem weer zult zien en ik minder verdrietig zal zijn.
29 Ontvang hem dan in de Heere, met alle blijdschap, en houd zulke mensen in ere.
30 Want om het werk van Christus was hij de dood nabij, en hij wilde niet met zijn leven rekening houden, om uw gebrek aan dienstbaarheid aan mij te compenseren.

HOOFDSTUK 3

1 Ten slotte, mijn broeders, verheugt u in de Heer. Dat ik u hetzelfde schrijf, is mij inderdaad niet zwaar, maar voor u is het veilig.
2 Wees op uw hoede voor de honden, wees op uw hoede voor de slechte arbeiders, wees op uw hoede voor de vernauwing.
3 Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen.
4 Alhoewel ik ook op het vlees zou kunnen vertrouwen. Indien iemand anders denkt dat hij op het vlees kan vertrouwen, ik nog meer.
5 Besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreeër uit de Hebreeën; wat de wet betreft, een Farizeeër;
6 Wat ijver betreft, zij vervolgen de gemeente; wat de gerechtigheid betreft die in de wet is, onberispelijk.
7 Maar wat voor mij winst was, heb ik omwille van Christus als verlies beschouwd.
8 Ja, voorzeker, ik beschouw alles als verlies, vanwege de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer. Om zijnentwil heb ik alles prijsgegeven en beschouw ik het als vuilnis, opdat ik Christus mag winnen.
9 En in Hem gevonden worden, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar met de rechtvaardigheid die door het geloof in Christus is, namelijk de rechtvaardigheid die uit God is op grond van het geloof.
10 opdat ik Hem mag kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word,
11 Of ik op enigerlei wijze de opstanding uit de doden zou kunnen bereiken.
12 Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar, om het ook te grijpen, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen word.
13 Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, maar dit ene doe ik: vergetende hetgeen achter is, en mij uitstrekkende naar hetgeen voor is,
14 Ik jaag naar het doel, om de prijs te behalen: de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus.
15 Laten wij dus, allen die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. En indien gij in enig opzicht anders gezind zijt, ook dat zal God u openbaren.
16 Maar laten wij, waar wij al gekomen zijn, naar dezelfde regel wandelen en hetzelfde streven hebben.
17 Broeders, wees met mij navolgers en let op hen die zo wandelen als u ons tot een voorbeeld hebt.
18 (Want er wandelen velen, van wie ik u dikwijls gezegd heb en nu ook wenend zeg, dat zij vijanden zijn van het kruis van Christus.
19 Hun einde is de ondergang, hun God is hun buik en hun eer is in hun schande, die zich richten op aardse dingen.)
20 Want wij wandelen in de hemelen, vanwaar wij ook de Zaligmaker verwachten, de Heere Jezus Christus.
21 Die ons vernederd lichaam zal veranderen, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.

HOOFDSTUK 4

1 Daarom, mijn geliefde en verlangde broeders, mijn vreugde en kroon, sta zo vast in de Heer, mijn geliefden.
2 Ik vermaan Euodias en Syntyche, dat zij eensgezind zijn in de Heer.
3 En ik smeek u, mijn trouwe metgezel, help de vrouwen die met mij hebben gestreden voor het Evangelie, samen met Clemens en mijn andere medearbeiders, wier namen in het boek des levens staan.
4 Verheug u te allen tijde in de Heer; ik zeg het opnieuw: verheug u.
5 Laat uw matigheid aan alle mensen bekend zijn. De Heer is nabij.
6 Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw wensen bij alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God.
7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.
8 Ten slotte, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er enige lof is, bedenk dat.
9 Wat u geleerd en ontvangen, gehoord en in mij gezien hebt, doe dat. En de God van de vrede zal met u zijn.
10 Maar ik verheug mij zeer in de Heere, dat uw zorg voor mij eindelijk weer tot bloei is gekomen. Ook u was weliswaar bezorgd, maar u had geen gelegenheid.

11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn met de omstandigheden waarin ik verkeer.
12 Ik weet wat het is om vernederd te worden en ik weet wat het is om overvloed te hebben. Overal en in alle opzichten word ik onderwezen in zowel overvloed als honger, in overvloed als gebrek.
13 Ik vermag alle dingen door Christus, die mij kracht geeft.
14 Toch hebt u goed gedaan, dat u met mijn ellende hebt gedeeld.
15 En gij, Filippenzen, weet, dat in het begin van het Evangelie, toen ik uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente met mij in contact is gekomen over geven en ontvangen, dan alleen u.
16 Want ook in Thessalonica hebt u mij herhaaldelijk gezonden in mijn behoefte.
17 Niet omdat ik een gave verlang, maar omdat ik verlang naar vrucht die overvloedig op uw rekening mag verschijnen.
18 Maar ik heb alles ontvangen en ik heb overvloed. Ik ben verzadigd, omdat ik van Epafroditus heb ontvangen wat u mij hebt gezonden. Het is een aangename geur, een aangenaam offer, Gode welgevallig.
19 Maar mijn God zal in al uw behoeften voorzien, overeenkomstig zijn rijkdom, in heerlijkheid, in Christus Jezus.
20 En aan God, onze Vader, zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen.
21 Groet alle heiligen in Christus Jezus. De broeders die bij mij zijn, groeten u.
22 Alle heiligen groeten u, vooral zij die tot het huis van de keizer behoren.
23 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen. Amen. (Aan de Filippenzen, geschreven vanuit Rome, door Epafroditus.)

Kolossenzen

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Timotheüs, onze broeder,
2 Aan de heiligen en gelovige broeders in Christus die te Kolosse zijn: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus.
3 Wij danken God en de Vader van onze Heer Jezus Christus en bidden altijd voor u,
4 Omdat wij gehoord hebben van uw geloof in Christus Jezus en van de liefde die u hebt voor alle heiligen,
5 Want de hoop die voor u weggelegd is in de hemelen, waarvan u tevoren gehoord hebt in het woord van de waarheid van het Evangelie,
6 Die tot u gekomen is, zoals in de gehele wereld, en vrucht draagt, zoals ook onder u, van de dag af dat gij het gehoord hebt en de genade Gods in waarheid hebt leren kennen.
7 Zoals u ook van Epafras, onze geliefde mededienstknecht, hebt vernomen, die voor u een trouwe dienaar van Christus is,
8 Die ons ook uw liefde in de Geest heeft laten weten.
9 Daarom houden ook wij, sinds de dag dat wij het gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen dat u vervuld mag worden met de kennis van zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht.
10 opdat u wandelt op een wijze die de Heer waardig is, zodat u Hem in alles behaagt, vrucht draagt in elk goed werk en opgroeit in de kennis van God,
11 Hij wordt met alle kracht bekrachtigd, overeenkomstig de macht zijner heerlijkheid, tot alle volharding en geduld, met blijdschap.
12 Wij danken de Vader, die ons bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht.
13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis en overgebracht heeft in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde,
14 In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden.
15 Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping.
16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.
17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan door Hem.
18 En Hij is het Hoofd van het lichaam, van de gemeente. Hij is het Begin, de Eerstgeborene uit de doden, zodat Hij in alles de eerste zou zijn.
19 Want het heeft de Vader behaagd, dat in Hem heel de volheid wonen zou;
20 En Hij heeft door Hem vrede gemaakt door het bloed van Zijn kruis, om door Hem alle dingen met Zichzelf te verzoenen, door Hem, hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen.
21 En u, die eertijds vervreemd was en vijanden in uw gedachten door uw slechte daden, heeft Hij nu verzoend
22 in het lichaam van zijn vlees, door de dood, om u heilig en smetteloos en onberispelijk voor zichzelf te stellen.
23 Als u maar in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie, dat u gehoord hebt en dat verkondigd is aan heel de schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar ben geworden,
24 Ik verblijd mij nu in mijn lijden voor u en vul in mijn vlees aan wat er nog rest aan de verdrukkingen van Christus, voor zijn lichaam, dat is de gemeente.
25 waarvan ik een dienaar geworden ben, overeenkomstig de beschikking van God die mij gegeven is ten behoeve van u, om het Woord van God te vervullen,
26 Het geheimenis, dat eeuwen en generaties lang verborgen was, maar nu aan zijn heiligen geopenbaard is,
27 Aan hen wilde God bekendmaken hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen, namelijk Christus in u, de hoop op de heerlijkheid.
28 Hem verkondigen wij, terwijl wij ieder mens vermanen en ieder mens onderwijzen in alle wijsheid, opdat wij ieder mens volmaakt zouden stellen in Christus Jezus.
29 Daaraan span ik mij ook in, en strijd overeenkomstig zijn werking, die in mij kracht werkt.

HOOFDSTUK 2

1 Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voor u en voor hen te Laodicea heb, en voor allen die mijn gezicht niet in het vlees hebben gezien.
2 opdat hun harten vertroost mogen worden, doordat zij in de liefde samengevoegd worden, en zij alle rijkdom van de volle verzekerdheid des inzichts ontvangen, en tot erkenning van het geheimenis van God en van de Vader en van Christus,
3 In wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen zijn.
4 Dit zeg ik opdat niemand u met verleidelijke woorden verleide.
5 Want hoewel ik naar het vlees afwezig ben, ben ik toch in de geest bij u. Ik verheug mij en zie uw orde en de vastheid van uw geloof in Christus.
6 Zoals u dan Christus Jezus, de Heer, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem.
7 Laat u geworteld en opgebouwd worden in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u geleerd is, en wees daarin overvloedig dankbaar.
8 Pas op dat niemand u als buit meesleept door zijn filosofie en door inhoudsloze misleiding, die gebaseerd is op de overlevering van mensen, op de grondbeginselen van de wereld en niet op Christus.
9 Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.
10 En gij zijt in Hem tot volmaaktheid gekomen, Die het Hoofd is van alle overheid en macht.
11 In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen geschiedt, door het afleggen van het lichaam van het vlees, door de besnijdenis van Christus.
12 U bent met Hem begraven in de doop. In Hem bent u ook met Hem opgewekt, door het geloof in de werking van God, die Hem uit de dood heeft opgewekt.

13 En u, hoewel gij dood waart door de overtredingen en de onbesnedenheid van uw vlees, heeft Hij levend gemaakt met Hem, toen Hij u al uw overtredingen vergeven had,
14 Hij heeft het handschrift met zijn bepalingen, dat tegen ons getuigde en ons verbood, uitgewist. Hij heeft het uit de weg geruimd door het aan het kruis te nagelen.
15 Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk te kijk gezet, en zo over hen gezegevierd.
16 Laat daarom niemand u oordelen inzake eten en drinken, of op het punt van een feestdag, de nieuwe maan of de sabbatten.
17 Die slechts een schaduw zijn van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.
18 Laat niemand u van uw beloning beroven door u nederig op te stellen en engelen te vereren, door u te verdiepen in dingen die u niet hebt gezien, opgeblazen door uw vleselijke gedachten,
19 En het Hoofd niet vasthoudend, vanwaar het hele lichaam door de gewrichten en banden gevoed en bijeengehouden wordt, groeit het met de wasdom van God.
20 Indien gij dan met Christus gestorven zijt aan de eerste beginselen der wereld, waarom onderwerpt gij u dan, alsof gij nog in de wereld leeft, aan verordeningen,
21 (Raak niet aan; proef niet; betast niet;
22 Die alle door het gebruik verloren gaan, overeenkomstig de geboden en leringen van mensen?
23 Deze dingen hebben wel een schijn van wijsheid in eigenwillige godsdienst, en nederigheid, en verwaarlozing van het lichaam, maar niet in enige eer tot verzadiging van het vlees.

HOOFDSTUK 3

1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoek de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods.
2 Richt uw aandacht op de dingen die boven zijn en niet op de dingen die op aarde zijn.
3 Want u bent gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.
4 Wanneer Christus, die ons leven is, verschijnt, zult ook u met Hem verschijnen in heerlijkheid.
5 Doodt dan uw leden die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerten en hebzucht, die afgoderij is.
6 Om deze redenen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid.
7 waarin ook u een tijdlang gewandeld hebt, toen u daarin leefde.
8 Maar nu moet ook u dit alles wegdoen: toorn, drift, kwaadaardigheid, godslastering en vuile taal uit uw mond.
9 Lieg niet tegen elkaar, nu u de oude mens met zijn daden hebt afgelegd;
10 En hebt de nieuwe mens aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft,
11 Waar geen sprake is van Griek of Jood, besnijdenis of onbesnijdenis, barbaar of Scyth, slaaf of vrije, maar Christus is alles en in allen.
12 Bekleed u daarom, als uitverkorenen door God, heiligen en geliefden, met innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.
13 Verdraag elkaar en vergeef elkaar als de een tegen de ander een geschil heeft. Zoals ook de Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen.
14 En bekleed u bovenal met de liefde, als band tot volmaaktheid.
15 En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar.
16 Laat het woord van Christus in al zijn rijkdom in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs en vermaan elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, zing met heel uw hart voor de Heer.
17 En alles wat u doet met woorden of met daden, doe het alles in de Naam van de Heere Jezus, terwijl u God en de Vader dankt door Hem.
18 Vrouwen, wees uw eigen man onderdanig, zoals het betaamt in de Heer.
19 Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet verbitterd tegen haar.
20 Kinderen, wees uw ouders gehoorzaam in alles, want dit is welgevallig in de ogen van de Heer.
21 Vaders, maak uw kinderen niet boos, opdat zij niet moedeloos worden.
22 Dienstknechten, wees in alles gehoorzaam aan uw heren naar het vlees, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar met eenvoud des harten, in de vreze Gods.
23 En wat gij ook doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen.
24 Want u weet dat u van de Heer Christus als beloning de erfenis zult ontvangen, omdat u Hem dient.
25 Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugkrijgen; en er is geen aanzien des persoons.

HOOFDSTUK 4

1 Heren, geef uw dienaren wat rechtvaardig en gelijkwaardig is, wetende dat ook u een Heer in de hemel hebt.
2 Blijf bidden en wees daarin waakzaam met dankzegging.
3 Bid ook voor ons, dat God voor ons een deur tot het woord opent, om het geheimenis van Christus te verkondigen, om welke reden ik ook in gevangenschap ben.
4 opdat ik het openbaar mag maken, zoals ik moet spreken.
5 Wandel met wijsheid ten opzichte van hen die buiten zijn, en maak de tijd buit.
6 Laat uw spreken altijd vriendelijk zijn, op smaak gebracht met zout, zodat u weet hoe u aan iedereen moet antwoorden.
7 Heel mijn toestand zal Tychikus u bekendmaken, die een geliefde broeder is en een getrouwe dienaar en mededienstknecht in de Heere.
8 Hem heb ik met dit doel naar u toe gezonden, opdat hij uw toestand zou kennen en uw harten zou vertroosten,
9 Met Onesimus, een trouwe en geliefde broeder, die een van u is. Zij zullen u alles bekendmaken wat hier geschiedt.
10 Aristarchus, mijn medegevangene, en Marcus, de zoon van Barnabas' zuster, groeten u. Over hem hebt u geboden ontvangen. Als hij bij u komt, ontvang hem dan.
11 En Jezus, die Justus genoemd wordt, die uit de besnijdenis zijn. Deze alleen zijn mijn medearbeiders aan het Koninkrijk Gods, die mij tot een vertroosting zijn geweest.

12 Epafras, een van u, een dienaar van Christus, groet u en
spant zich altijd vurig voor u in, opdat u volmaakt en
onberispelijk mag staan in heel de wil van God.
13 Want ik getuig van hem dat hij een grote ijver heeft
voor u, voor hen die in Laodicea en voor hen die in
Hiërapolis zijn.
14 Lucas, de geliefde arts, en Demas groeten u.
15 Groet de broeders die in Laodicea zijn, en ook Nymfas
en de gemeente die in zijn huis is.
16 En wanneer deze brief bij u wordt voorgelezen, laat hem
dan ook in de gemeente van Laodicea voorlezen; en laat
ook u op dezelfde wijze de brief uit Laodicea voorlezen.
17 En zeg tot Archippus: Let op de bediening die u in de
Heer hebt ontvangen, en vervul die.
18 De groet door de hand van mij Paulus. Gedenk mijn
banden. Genade zij met u. Amen. (Geschreven vanuit
Rome aan Kolossenzen door Tychicus en Onesimus.)

1 Thessalonicenzen

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van Thessalonicenzen, die in God de Vader en in de Heere Jezus Christus is: Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus.
2 Wij danken God altijd voor u allen, terwijl wij u gedenken in onze gebeden.
3 Wij gedenken onophoudelijk het werk van uw geloof, de inspanning van uw liefde en de volharding van uw hoop op onze Heere Jezus Christus, voor het aangezicht van onze God en Vader.
4 Want u weet, geliefde broeders, dat God u heeft uitgekozen.
5 Want ons evangelie is niet alleen in woorden tot u gekomen, maar ook in kracht en in de Heilige Geest en in veel zekerheid. U weet immers hoedanig wij onder u geweest zijn omwille van u.
6 En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Heere, en hebt het Woord onder veel verdrukking aangenomen, met blijdschap des Heiligen Geestes,
7 Opdat u een voorbeeld zou zijn voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje.
8 Want van u uit heeft het woord van de Heer zich verspreid, niet alleen in Macedonië en Achaje, maar overal is uw geloof jegens God verbreid, zodat wij niets hoeven te zeggen.
9 Want zij laten zelf aangaande ons zien hoe wij een ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen.
10 En wij verwachten Zijn Zoon uit de hemelen, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.

HOOFDSTUK 2

1 Want weet zelf, broeders, dat onze komst tot u niet tevergeefs is geweest.
2 Maar zelfs nadat wij tevoren hadden geleden en smaad waren behandeld, zoals u weet, in Filippi, hadden wij de vrijmoedigheid in onze God om u het Evangelie van God te verkondigen, onder veel strijd.
3 Want onze vermaning kwam niet voort uit bedrog, noch uit onreinheid, noch uit list en bedrog.
4 Maar zoals God ons het evangelie heeft toevertrouwd, zo spreken wij; niet om mensen te behagen, maar om God te behagen, die onze harten beproeft.
5 Want wij hebben nooit vleiende woorden gebruikt, zoals u weet, of een voorwendsel voor hebzucht; God is getuige.
6 Wij hebben ook niet naar eer van mensen gezocht, noch van u, noch van anderen, terwijl wij als apostelen van Christus tot last hadden kunnen zijn.
7 Maar wij waren zachtmoedig onder u, zoals een voedster haar kinderen koestert:
8 Omdat wij zo'n groot verlangen naar u hadden, wilden wij u niet alleen het evangelie van God meedelen, maar ook onszelf, omdat u ons dierbaar was.
9 Want u herinnert zich, broeders, onze arbeid en onze moeite. Want wij hebben dag en nacht gearbeid, om niemand van u tot last te zijn, en daarom hebben wij u het Evangelie van God verkondigd.
10 Gij zijt getuigen, en ook God, hoe heilig, rechtvaardig en onberispelijk wij ons gedragen hebben te midden van u, die gelooft.
11 Zoals u weet, hebben wij ieder van u vermaand, getroost en aangespoord, zoals een vader zijn kinderen doet,
12 opdat u wandelt op een wijze die God waardig is, Die u geroepen heeft tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid.
13 Daarom danken wij God ook onophoudelijk, dat toen u het woord van God ontving dat u van ons gehoord hebt, u het niet hebt aangenomen als een woord van mensen, maar zoals het werkelijk is: als een woord van God, dat ook werkzaam is in u die gelooft.
14 Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van de gemeenten Gods in Christus Jezus, die in Judea zijn; want ook gij hebt van uw eigen volksgenoten hetzelfde geleden als zij van de Joden;
15 Zij hebben zowel de Heere Jezus als hun eigen profeten gedood en ons vervolgd, en zij zijn Gode niet welgevallig en gaan alle mensen tegen.
16 En zij verbieden ons tot de heidenen te spreken, opdat zij zalig zouden worden, om voor altijd hun zonden te vervullen; want de toorn is over hen gekomen tot het uiterste.
17 Maar wij, broeders, waren voor een korte tijd van u gescheiden, niet van uw hart, maar van het aangezicht. Daarom hebben wij ons des te meer ingespannen om uw gezicht te zien, met groot verlangen.
18 Daarom wilden wij, ik, Paulus, nog eens en nog eens, naar u toe komen, maar de satan heeft ons verhinderd.
19 Want wat is onze hoop, of vreugde, of kroon van vreugde? Zijt ook gij niet in de tegenwoordigheid van onze Heere Jezus Christus bij Zijn komst?
20 Want jullie zijn onze eer en vreugde.

HOOFDSTUK 3

1 Toen wij het niet langer konden uithouden, dachten wij dat het beter was om alleen in Athene te blijven;
2 En wij hebben Timotheüs gezonden, onze broeder en dienaar van God en onze medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken en te troosten over uw geloof.
3 opdat niemand door deze verdrukkingen wankelmoedig zou worden. U weet immers zelf dat wij daartoe bestemd zijn.
4 Want toen wij bij u waren, hebben wij u al eerder gezegd dat wij verdrukking zouden lijden; zoals het ook is gebeurd, en u weet het.
5 Daarom heb ik, toen ik het niet langer kon uithouden, een boodschap gestuurd om u te laten kennismaken met uw geloof. Misschien heeft de verzoeker u wel op de een of andere manier verzocht en is onze inspanning tevergeefs geweest.
6 Maar nu is Timotheüs van u bij ons teruggekomen en heeft ons het goede nieuws gebracht van uw geloof en liefde, en dat u altijd een goede herinnering aan ons hebt. U verlangt er vurig naar ons te zien, zoals ook wij u willen zien.

7 Daarom, broeders, zijn wij in al onze verdrukking en nood over u getroost door uw geloof.
8 Want nu leven wij, als u vaststaat in de Heer.
9 Want hoe zouden wij God nogmaals voor u kunnen danken, voor al de vreugde waarmee wij ons voor u verheugen voor het aangezicht van onze God?
10 Wij bidden dag en nacht met grote nadruk, dat wij uw gezicht mogen zien en dat wij mogen volmaken wat nog ontbreekt aan uw geloof.
11 En laat God Zelf, onze Vader en onze Heer Jezus Christus, onze weg naar u leiden.
12 En de Heer moge u doen toenemen en overvloediger worden in de liefde jegens elkaar en jegens alle mensen, zoals ook wij jegens u doen.
13 Opdat hij uw harten zou versterken, onberispelijk en heilig voor God en onze Vader, wanneer onze Heer Jezus Christus komt met al zijn heiligen.

HOOFDSTUK 4

1 Verder dan, broeders, wij roepen u op en vermanen u in de naam van de Heere Jezus: zoals u van ons ontvangen hebt, hoe u moet wandelen en Gode behagen, zo moet u dat steeds meer doen.
2 Want u weet welke geboden wij u in naam van de Heer Jezus hebben gegeven.
3 Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u zich onthoudt van hoererij.
4 Dat ieder van u weet hoe hij zijn vat in heiliging en eer moet bezitten,
5 Niet in begeerlijke lusten, zoals de heidenen, die God niet kennen.
6 Niemand mag zijn broeder in welke zaak dan ook overtreffen of benadelen. Want de Heer is de wreker van dit alles, zoals wij u ook van tevoren hebben gewaarschuwd en betuigd.
7 Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot heiligheid.
8 Wie dus dit veracht, veracht niet een mens, maar God, die ons immers ook zijn heilige Geest gegeven heeft.
9 Wat de broederliefde betreft, is het niet nodig dat ik u schrijf. U bent immers door God geleerd elkaar lief te hebben.
10 En gij doet dit wel jegens alle broeders die in geheel Macedonië zijn. Maar wij roepen u op, broeders, dat gij steeds meer in aantal toeneemt.
11 En dat u ernaar streeft om stil te zijn, en uw eigen zaken te doen, en met uw eigen handen te werken, zoals wij u geboden hebben;
12 opdat u eerbaar wandelt tegenover hen die buiten zijn, en opdat het u aan niets ontbreekt.
13 Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent over hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals de overigen, die geen hoop hebben.
14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook op gelijke wijze hen, die in Jezus ontslapen zijn, met Hem wederbrengen.
15 Want dit zeggen wij u met een woord van de Heer: wij, die levend zullen overblijven tot de komst van de Heer, zullen de ontslapenen beslist niet voorgaan.
16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met het geklank van een bazuin Gods neerdalen uit de hemel, en de doden die in Christus zijn, zullen het eerst opstaan.
17 Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd, de Heer tegemoet in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heer zijn.
18 Daarom, troost elkaar met deze woorden.

HOOFDSTUK 5

1 Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het voor u niet nodig dat ik u schrijf.
2 U weet zelf heel goed dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht.
3 Want wanneer zij zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan overkomt hun plotseling een verderf, zoals de weeën een zwangere vrouw, en zij zullen niet ontkomen.
4 Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen.
5 Jullie zijn allemaal kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht of van de duisternis.
6 Laten wij daarom niet slapen, zoals de anderen, maar laten wij waken en nuchter zijn.
7 Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken.
8 Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de helm van de hoop op redding.
9 Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid door onze Heere Jezus Christus,
10 Hij is voor ons gestorven, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.
11 Daarom, troost elkaar en wees elkaar tot steun, zoals u dat ook al doet.
12 En wij roepen u op, broeders, om hen te kennen die onder u arbeiden en leiding over u hebben in de Heere en u terechtwijzen.
13 En acht hen zeer hoog in liefde om hun werk. En wees in vrede onder elkaar.
14 En wij vermanen u, broeders, vermaant de ongeregelden, troost de moedelozen, ondersteunt de zwakken, wees geduldig jegens allen.
15 Zorg ervoor dat u niemand kwaad met kwaad vergeldt, maar streef altijd het goede na, zowel onder elkaar als voor alle mensen.
16 Wees altijd blij.
17 Bid zonder ophouden.
18 Dank God onder alle omstandigheden, want dit is de wil van God in Christus Jezus ten aanzien van u.
19 Doof de Geest niet uit.
20 Veracht de profetieën niet.
21 Onderzoek alle dingen, behoud het goede.
22 Onthoud u van alle schijn van kwaad.
23 En moge de God van de vrede u geheel en al heiligen; en moge uw gehele geest, ziel en lichaam onberispelijk bewaard blijven bij de komst van onze Heere Jezus Christus.
24 Hij is trouw, Die u roept; Hij zal het ook doen.
25 Broeders en zusters, bid voor ons.
26 Groet alle broeders met een heilige kus.
27 Ik bezweer u namens de Heer dat deze brief aan alle heilige broeders wordt voorgelezen.

28 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u. Amen. (De eerste brief aan de Thessalonicenzen werd geschreven vanuit Athene.)

2 Thessalonicenzen

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van Thessalonicenzen in God onze Vader en de Heere Jezus Christus:
2 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus.
3 Wij moeten God altijd voor u danken, broeders, zoals het hoort, omdat uw geloof sterk toeneemt en de liefde van ieder van u jegens elkaar steeds groter wordt.
4 Opdat wij ons in de gemeenten van God op u kunnen beroemen vanwege uw geduld en uw geloof in al uw vervolgingen en verdrukkingen die u doorstaat.
5 Dit is een duidelijk teken van het rechtvaardige oordeel van God, opdat u waardig geacht wordt voor het Koninkrijk van God, waarvoor u ook lijdt.
6 Want het is rechtvaardig bij God, dat Hij verdrukking vergeldt aan hen die u verdrukken,
7 En u die verdrukt bent, mag met ons rust vinden, wanneer de Heere Jezus vanuit de hemel geopenbaard zal worden met de engelen van Zijn kracht,
8 In vlammend vuur oefent Hij wraak over hen die God niet kennen en het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzamen.
9 Die gestraft zullen worden met een eeuwig verderf, ver weg van het aangezicht van de HEERE en van de heerlijkheid van Zijn macht;
10 Wanneer Hij komt om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die tot geloof zijn gekomen (omdat ons getuigenis onder u geloofd is geworden) op die dag.
11 Daarom bidden wij ook altijd voor u, dat onze God u waardig acht voor deze roeping en dat Hij al het welbehagen van zijn goedheid en het werk van het geloof met kracht volbrengt.
12 Opdat de Naam van onze Heere Jezus Christus in u verheerlijkt wordt, en gij in Hem, overeenkomstig de genade van onze God en van de Heere Jezus Christus.

HOOFDSTUK 2

1 Wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem:
2 Laat u niet snel van uw stuk brengen of in verwarring brengen, noch door een uiting van de Geest, noch door een woord, noch door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.
3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval komt en de mens van de wetteloosheid zich openbaart, de zoon van het verderf,
4 Hij verzet zich en verheft zich boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij in de tempel van God gaat zitten en zichzelf voordoet als God.
5 Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen al verteld heb, toen ik nog bij u was?
6 En nu weet u wat Hem tegenhoudt, opdat Hij op Zijn tijd geopenbaard wordt.
7 Want het geheimenis van de wetteloosheid is al in werking; alleen zal iemand die hem nu weerhoudt, hem weerhouden, totdat hij uit het midden verdwenen is.
8 En dan zal de Wetteloze geopenbaard worden, die de Heer zal verdelgen door de adem van Zijn mond en tenietdoen door de verschijning van Zijn komst.
9 Hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en bedrieglijke wonderen,
10 En met allerlei verleiding van de ongerechtigheid, onder hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij zoudt kunnen worden.
11 Daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven.
12 opdat allen veroordeeld zouden worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.
13 Maar wij moeten God altijd voor u danken, door de Heer geliefde broeders, dat God u van het begin af heeft uitgekozen tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.
14 Daartoe heeft Hij u door ons Evangelie geroepen, tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus.
15 Daarom, broeders, wees standvastig en houd u aan de overleveringen die u door ons geleerd zijn, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk.
16 En onze Heere Jezus Christus Zelf, en God, onze Vader, Die ons heeft liefgehad, en ons eeuwige vertroosting en goede hoop door genade gegeven heeft,
17 Vertroost uw harten en versterk u in elk goed woord en werk.

HOOFDSTUK 3

1 Ten slotte, broeders, bidt voor ons, dat het woord van de Heer vrijelijk mag rondgaan en verheerlijkt mag worden, zoals ook bij u het geval is.
2 En opdat wij verlost zouden worden van de onredelijke en slechte mensen, want niet alle mensen hebben geloof.
3 Maar de HEERE is getrouw, Die u sterken zal en u bewaren voor het kwaad.
4 En wij vertrouwen erop dat de Heer u zal gehoorzamen en dat u ook zult doen wat wij u gebieden.
5 En moge de Heer uw harten richten op de liefde voor God en op het geduld om op Christus te wachten.
6 Wij bevelen u, broeders, in de naam van onze Heer Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet overeenkomstig de overlevering die hij van ons ontvangen heeft.
7 Want u weet zelf hoe u ons moet volgen. Wij hebben ons immers niet ongeregeld onder u gedragen.
8 Ook hebben wij van niemand brood gegeten, maar met moeite en inspanning hebben wij dag en nacht gewerkt, om niemand van u tot last te zijn.
9 Niet omdat wij geen macht hebben, maar omdat wij voor u een voorbeeld willen zijn, opdat u ons zou navolgen.
10 Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit geboden: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.
11 Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld rondlopen, dat zij in het geheel niet werken, maar bemoeials zijn.

12 Hun nu bevelen en vermanen wij in naam van onze Heere Jezus Christus, dat zij in stilte werken en hun eigen brood eten.
13 Maar gij, broeders, wordt niet moede om goed te doen.
14 En indien iemand niet gehoorzaamt aan ons woord, dat in deze brief geschreven is, let dan op die man en ga niet met hem om, opdat hij beschaamd zal worden.
15 Maar beschouw hem niet als een vijand, maar vermaan hem als een broeder.
16 En de Heer des vredes zelf geve u altijd vrede, in alle opzichten. De Heer zij met u allen.
17 De groet van Paulus, eigenhandig geschreven, die het teken is in elke brief. Zo schrijf ik.
18 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen. Amen. (De tweede brief aan de Thessalonicenzen werd geschreven vanuit Athene.)

1 Timoteüs

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, op bevel van God, onze Heiland, en van de Heere Jezus Christus, die onze hoop is.
2 Aan Timotheüs, mijn zoon in het geloof: genade, barmhartigheid en vrede van God, onze Vader, en Jezus Christus, onze Heer.
3 Zoals ik u verzocht heb om in Efeze te blijven, toen ik naar Macedonië ging, om sommigen te bevelen geen andere leer te verkondigen,
4 En schenk geen aandacht aan fabels en eindeloze geslachtsregisters, die meer vragen oproepen dan aan goddelijke opbouw in het geloof. Doe dat in ieder geval.
5 Het einde van het gebod is de liefde, uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof.
6 Sommigen zijn daarvan afgedwaald en hebben zich tot ijdel gerucht gewend,
7 Zij willen graag leraars van de wet zijn, maar begrijpen niet wat zij zeggen en wat zij beweren.
8 Maar wij weten dat de wet goed is, indien iemand haar wettig gebruikt;
9 Dit wetende, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en ongehoorzamen, voor goddelozen en zondaars, voor onheiligen en onheiligen, voor vadermoordenaars en moedermoordenaars, voor doodslagers,
10 Voor hoereerders, voor hen die zichzelf met de mensheid verontreinigen, voor mensenrovers, voor leugenaars, voor meineedplegers, en als er iets anders is dat in strijd is met de gezonde leer;
11 Overeenkomstig het evangelie van de glorie van de gezegende God, dat mij is toevertrouwd.
12 En ik dank Christus Jezus, onze Heer, die mij kracht gegeven heeft, dat Hij mij trouw geacht heeft toen Hij mij in de bediening stelde.
13 Die voorheen een godslasteraar, een vervolger en een kwaadspreker was. Maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het onwetend, in ongeloof deed.
14 En de genade van onze Heer is buitengewoon overvloedig geweest, met geloof en liefde, die in Christus Jezus is.
15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars zalig te maken; onder hen ben ik de voornaamste.
16 Maar daarom is mij barmhartigheid bewezen, dat Jezus Christus in mij, de voornaamste van allen, al Zijn geduld zou bewijzen, tot een voorbeeld voor hen die later in Hem zouden geloven ten eeuwigen leven.
17 Nu aan de Koning der eeuwigheid, de onvergankelijke, de onzichtbare, de enige wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.
18 Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn zoon Timotheüs, overeenkomstig de profetieën die voorheen over u zijn uitgesproken, opdat u daarnaar de goede strijd voert.
19 Houdt vast aan het geloof en aan een goed geweten, dat sommigen van het geloof hebben verworpen en schipbreuk hebben gedaan.
20 Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander. Ik heb hen overgeleverd aan Satan, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

HOOFDSTUK 2

1 Ik vermaan u daarom allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen,
2 Voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een rustig en stil leven kunnen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid.
3 Want dit is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Redder.
4 Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen.
5 Want er is één God en ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.
6 Hij heeft Zichzelf gegeven als losprijs voor allen, waarvan op de bestemde tijd getuigenis zal worden afgelegd.
7 Daartoe ben ik aangesteld als prediker en apostel, (ik spreek de waarheid in Christus en lieg niet) als leraar van de heidenen in geloof en waarheid.
8 Ik wil daarom dat alle mannen overal bidden, met opgeheven handen, zonder toorn en zonder te twijfelen.
9 Op dezelfde wijze moeten de vrouwen zich tooien met waardige kleding, met schaamte en ingetogenheid, niet met gevlochten haar, of met goud, of parels, of kostbare versierselen.
10 Maar (wat past bij vrouwen die beweren godvruchtig te zijn) met goede werken.
11 Laat de vrouw in stilte leren, met alle onderdanigheid.
12 Maar ik laat niet toe dat een vrouw onderwijst of macht over de man uitoefent, maar ik wil dat zij in stilte blijft.
13 Want Adam werd eerst gevormd, daarna Eva.
14 En Adam werd niet misleid, maar de vrouw werd misleid en maakte daardoor overtredingen.
15 Maar zij zal behouden worden door kinderen te baren, als zij maar volharden in het geloof, de liefde en de heiligheid, met ingetogenheid.

HOOFDSTUK 3

1 Dit is een waar woord: Als iemand het ambt van opziener wil bekleden, verlangt hij naar een goed werk.
2 Een bisschop moet dus onberispelijk zijn, de man van één vrouw, waakzaam, nuchter, van goed gedrag, gastvrij en leergierig;
3 Niet verslaafd aan wijn, geen ijveraar, niet hebzuchtig naar vuil gewin; maar geduldig, geen vechter, niet hebzuchtig;
4 Iemand die zijn eigen huis goed bestuurt en zijn kinderen met alle waardigheid onder zich heeft;
5 (Want indien iemand zijn eigen huis niet weet te besturen, hoe zal hij voor de gemeente Gods zorgen?)
6 Wees geen nieuweling, want anders zou hij door zijn hoogmoed in het oordeel van de duivel vallen.
7 Bovendien moet hij een goed getuigenis hebben van hen die buiten zijn, opdat hij niet in opspraak komt en in een strik van de duivel valt.
8 En ook de diakenen moeten waardig zijn, niet dubbelhartig, niet verslaafd aan veel wijn, niet begerig naar oneerlijk gewin;

9 Het geheim van het geloof bewaren in een rein geweten.
10 En laten ook dezen eerst beproefd worden; laten zij dan, nadat zij onberispelijk bevonden zijn, het ambt van diaken uitoefenen.
11 Zo moeten ook hun vrouwen eerbaar zijn, geen kwaadsprekers, maar nuchter en trouw in alles.
12 De diakenen moeten de mannen van één vrouw zijn en hun kinderen en hun eigen huis goed besturen.
13 Want zij, die het ambt van diaken goed vervuld hebben, verwerven zichzelf een goede graad en grote vrijmoedigheid in het geloof, dat in Christus Jezus is.
14 Ik schrijf u dit, in de hoop spoedig tot u te komen.
15 Maar als ik te lang wegblijf, moet u weten hoe u zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pijler en grondslag van de waarheid.
16 En het geheimenis van de godsvrucht is onmiskenbaar groot: God is geopenbaard in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, verschenen aan de engelen, verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.

HOOFDSTUK 4

1 Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij zich wenden tot misleidende geesten en leringen van boze geesten,
2 Zij spreken leugens in huichelarij, hebben hun geweten dichtgeschroeid met een brandijzer;
3 Hij verbiedt het huwelijk en gebiedt zich van de spijzen te onthouden, die God geschapen heeft om met dankzegging te worden gebruikt door hen die geloven en de waarheid hebben leren kennen.
4 Want al wat God geschapen heeft, is goed, en niets is verwerpelijk, wanneer het met dankzegging ontvangen wordt.
5 Want het wordt geheiligd door het woord van God en door het gebed.
6 Als u de broeders hieraan herinnert, zult u een goed dienaar van Jezus Christus zijn, gevoed met de woorden van het geloof en de goede leer, die u verworven hebt.
7 Maar verwerp de onheilige en oudewijvenverhalen en oefen u liever in de godsvrucht.
8 Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, maar de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij de belofte heeft van het tegenwoordige en van het toekomstige leven.
9 Dit woord is betrouwbaar en alle instemming waard.
10 Daarom spannen wij ons in en worden wij gesmaad, omdat wij ons vertrouwen stellen op de levende God, die een Redder is van alle mensen, vooral van hen die geloven.
11 Beveel en leer deze dingen.
12 Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees zelf een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.
13 Totdat ik kom, moet u zich toeleggen op het voorlezen, het vermanen en het onderwijzen.
14 Verwaarloos de gave niet die in u is, die u geschonken is krachtens profetie, onder oplegging van de handen door de leiders van het presbyterium.
15 Denk hierover na en besteed er geheel en al aandacht aan, zodat het voor iedereen duidelijk is wat u tot voordeel strekt.
16 Let op uzelf en op de leer, blijf daarin volharden. Want door dat te doen, zult u zowel uzelf als hen die naar u luisteren, behouden.

HOOFDSTUK 5

1 Berisp een oudste niet, maar spreek hem aan als een vader, en de jonge mannen als broeders.
2 De oudere vrouwen als moeders, de jongere als zusters, in alle reinheid.
3 Betoon eer aan weduwen die werkelijk weduwen zijn.
4 Maar als een weduwe kinderen of neven heeft, moeten zij eerst leren hoe ze thuis vroomheid kunnen tonen en hun ouders kunnen vergelden. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God.
5 Zij nu, die werkelijk weduwe en verlaten is, vertrouwt op God en volhardt in smekingen en gebeden, nacht en dag.
6 Maar zij die in weelde leeft, is dood terwijl zij leeft.
7 En geef leiding aan deze dingen, opdat zij onberispelijk zullen zijn.
8 Maar als iemand niet voor de zijnen zorgt, en nog wel voor de mensen in zijn huis, dan heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige.
9 Laat geen weduwe onder de zestig jaar oud worden opgenomen, die de vrouw is geweest van één man,
10 Zij staat erom bekend goede werken te doen, als zij kinderen heeft opgevoed, als zij vreemdelingen heeft gehuisvest, als zij de voeten van heiligen heeft gewassen, als zij verdrukten heeft bijgestaan, als zij zich in alle goed werk heeft gestort.
11 Maar de jonge weduwen weigeren, want zodra zij zich tegen Christus verzetten, zullen zij trouwen,
12 Zij worden veroordeeld, omdat zij hun eerste geloof hebben verworpen.
13 En bovendien leren zij lui te zijn, door van huis tot huis te zwerven; en niet alleen lui, maar ook roddelaars en bemoeials, die dingen zeggen die niet behoren te gebeuren.
14 Ik wil daarom dat de jonge vrouwen trouwen, kinderen krijgen en het huishouden beheren, en dat zij de tegenstander geen aanleiding geven tot verwijten.
15 Want sommigen zijn al afgeweken, achter Satan aan.
16 Als een gelovige man of vrouw weduwen bij zich heeft, moeten zij hen bijstaan. De gemeente hoeft hier niet voor te betalen, maar zij moet de weduwen bijstaan.
17 Laten de oudsten die goed leiding geven, dubbele eer waardig geacht worden, vooral zij die zich inspannen voor het woord en de leer.
18 Want de Schrift zegt: Gij zult den dorsende os niet muilbanden. En: De arbeider is zijn loon waardig.
19 Aanvaard geen beschuldiging tegen een oudste, tenzij er twee of drie getuigen zijn.
20 Bestraf hen die zondigen in tegenwoordigheid van allen, opdat ook de anderen ontzag zullen hebben.
21 Ik bezweer u voor God en voor de Heere Jezus Christus en de uitverkoren engelen, dat u deze dingen in acht neemt, zonder de een boven de ander te stellen en niets doet uit partijdigheid.
22 Leg niemand zomaar de handen op, en heb geen deel aan de zonden van anderen. Wees rein.

23 Drink geen water meer, maar gebruik een beetje wijn, voor uw maag en uw vaak voorkomende zwakheden.
24 Bij sommigen zijn de zonden van tevoren openbaar en gaan vooraf aan het oordeel, en bij anderen volgen ze hen na.
25 Evenzo zijn de goede daden van sommigen van tevoren openbaar, en die van anderen kunnen niet verborgen blijven.

HOOFDSTUK 6

1 Alle slaven die onder het juk gebukt gaan, moeten hun eigen meesters alle eer waardig achten, opdat de naam van God en zijn leer niet gelasterd worden.
2 En die gelovige meesters hebben, laat hen die niet verachten, omdat zij broeders zijn; maar dien hen veeleer, omdat zij getrouw en geliefd zijn, deelgenoten van de weldaad. Leer en vermaan deze dingen.
3 Indien iemand een andere leer leert en zich niet verenigt met de gezonde woorden, namelijk de woorden van onze Heere Jezus Christus en met de leer die overeenkomstig de godsvrucht is,
4 Hij is trots, weet niets, maar is verzot op vragen en woordenstrijd, waaruit afgunst, twist, laster, kwade vermoedens voortkomen,
5 Het zijn valse discussies van mensen met een verdorven geest en zonder waarheid, die menen dat godsvrucht winst oplevert. Houd afstand van zulke mensen.
6 Maar de godsvrucht met tevredenheid is een groot gewin.
7 Want wij hebben niets in de wereld meegebracht, en het is zeker dat wij ook niets daaruit kunnen meenemen.
8 En als wij voedsel en kleding hebben, laten wij daar dan tevreden mee zijn.
9 Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik, en in veel dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.
10 Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. Door daarnaar te streven, zijn sommigen afgedwaald van het geloof en hebben zichzelf met veel smarten doorboord.
11 Maar jij, mens van God, ontvlucht deze dingen, en jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, geduld en zachtmoedigheid.
12 Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven, waartoe ook u geroepen bent en waarvan u de goede belijdenis hebt afgelegd voor vele getuigen.
13 Ik beveel u voor God, die alle dingen levend maakt, en voor Christus Jezus, die voor Pontius Pilatus een goede belijdenis afgelegd heeft:
14 dat u dit gebod onbevlekt en onberispelijk in acht neemt, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus.
15 Die Hij op zijn tijd zal tonen, Hij die de gezegende en enige Machthebber is, de Koning der koningen en Heer der heren;
16 Die alleen onsterfelijkheid heeft, die in een ontoegankelijk licht woont; die geen mens gezien heeft en ook niet zien kan; Hem zij eer en eeuwige macht. Amen.
17 Vermaan de rijken in deze wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn en hun hoop niet vestigen op onzekere rijkdom, maar op de levende God, die ons alles rijkelijk geeft om ervan te genieten.
18 Dat zij goed doen, dat zij rijk zijn in goede werken, bereidwillig om uit te delen, bereidwillig om mede te delen;
19 Zo leggen zij voor zichzelf een goede grondslag aan voor de toekomst, zodat zij het eeuwige leven kunnen grijpen.
20 O Timotheüs, bewaar wat u is toevertrouwd, en vermijd onheilige en ijdele praat en de tegenstellingen van de ten onrechte zo genoemde wetenschap.
21 Welke sommigen, die belijden, gedwaald zijn aangaande het geloof. De genade zij met u. Amen. (Het eerste aan Timotheüs werd geschreven uit Laodicea, de voornaamste stad van Phrygia Pacatiana.)

2 Timoteüs

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, overeenkomstig de belofte van het leven dat in Christus Jezus is,
2 Aan Timoteüs, mijn geliefde zoon: genade, barmhartigheid en vrede van God de Vader en Christus Jezus, onze Heer.
3 Ik dank God, die ik van mijn voorouders af dien met een zuiver geweten, dat ik onophoudelijk aan U denk in mijn gebeden, nacht en dag;
4 Ik verlang er hevig naar u te zien, en ik denk aan uw tranen. Dan zal ik met vreugde vervuld worden.
5 Als ik mij het oprechte geloof in u herinner, dat eerst in uw grootmoeder Loïs en uw moeder Eunice woonde, en ik ben ervan overtuigd dat het ook in u woont,
6 Daarom herinner ik u eraan dat u de gave van God, die in u is door de oplegging van mijn handen, moet aanwakkeren.
7 Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.
8 Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Heer, en ook niet voor mij, zijn gevangene. Maar wees deelgenoot van de verdrukkingen van het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God.
9 Die ons heeft zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig zijn eigen voornemen en genade, die ons in Christus Jezus gegeven is vóór de tijden der eeuwen,
10 Maar nu is Hij geopenbaard door de verschijning van onze Heiland Jezus Christus, Die de dood heeft tenietgedaan en onvergankelijk leven aan het licht heeft gebracht door het Evangelie,
11 Daartoe ben ik aangesteld als prediker, apostel en leraar van de heidenen.
12 Daarom moet ook ik dit lijden, maar ik word er niet voor beschaamd. Want ik weet in Wie ik mijn vertrouwen heb gelegd, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, dat Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag.
13 Houd vast aan het voorbeeld van de gezonde woorden, die u van mij gehoord hebt, in het geloof en de liefde die in Christus Jezus is.
14 Behoud het goede dat u is toevertrouwd door de Heilige Geest, die in ons woont.
15 Dit weet u, dat allen die in Asia zijn, zich van mij hebben afgekeerd. Tot hen behoren Phygellus en Hermogenes.
16 De HEERE begeerte aan het huis van Onesiforus barmhartigheid, want Hij heeft mij dikwijls verkwikt en heeft Zich voor mijn ketenen niet geschaamd.
17 Toen hij in Rome was, heeft hij mij met grote ijver gezocht en gevonden.
18 De Heer geve hem dat hij op die dag barmhartigheid van de Heer mag vinden. En hoezeer Hij mij in Efeze gediend heeft, weet u zeer goed.

HOOFDSTUK 2

1 Jij dan, mijn kind, wees sterk in de genade die er in Christus Jezus is.
2 En wat u van mij gehoord hebt in aanwezigheid van vele getuigen, vertrouw dat toe aan betrouwbare mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderwijzen.
3 Lijd daarom de verdrukking als een goed soldaat van Jezus Christus.
4 Geen enkele strijder verwikkelt zich in de zaken van dit leven, maar hij wil Hem behagen die hem tot strijder heeft uitgekozen.
5 En als iemand ook naar macht streeft, wordt hij toch niet gekroond, tenzij hij zich op de wettige wijze inzet.
6 De landman die hard werkt, moet als eerste van de vruchten genieten.
7 Denk goed na over wat ik zeg. Moge de Heer u inzicht geven in alles.
8 Bedenk dat Jezus Christus, uit het geslacht van David, uit de dood is opgewekt, overeenkomstig mijn evangelie:
9 Waardoor ik als een kwaaddoener in nood lijd, tot boeien toe; maar het woord van God is niet gebonden.
10 Daarom verdraag ik alles ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid verkrijgen die in Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid.
11 Dit is een betrouwbaar woord: Want indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven.
12 Indien wij verdragen, zullen wij ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, zal Hij ook ons verloochenen.
13 Indien wij ongelovig zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.
14 Herinner hen aan deze dingen en bezweer hen voor de Heer dat ze niet over woorden moeten twisten die nergens toe dienen, maar dat ze degenen die ze horen, tot wanhoop drijven.
15 Doe uw best om uzelf voor God te bewijzen als iemand die welbeproefd is, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het woord van de waarheid recht brengt.
16 Maar vermijd de onheilige en inhoudsloze praat, want die zal tot steeds meer goddeloosheid leiden.
17 En hun woord zal eten als kanker; van hen zijn Hymeneüs en Filetus;
18 Zij dwalen ten aanzien van de waarheid, door te beweren dat de opstanding reeds heeft plaatsgevonden, en verwerpen het geloof van sommigen.
19 Maar het fundament Gods staat vast, met dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn. En: Een ieder, die de Naam van Christus noemt, breke met de ongerechtigheid.
20 Maar in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en zilver, maar ook van hout en aarde; sommige ter ere, andere ter oneer.
21 Wanneer iemand zich dan van deze dingen reinigt, zal hij een voorwerp zijn voor eer, geheiligd en bruikbaar voor de Heer, en gereed voor elk goed werk.
22 Schuw de begeerten der jeugd, maar streef naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart.
23 Maar vermijd dwaze en ondoordachte vragen, want u weet dat ze onenigheid veroorzaken.

24 En de dienstknecht van de Heer moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig,
25 Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun wel berouw, zodat ze de waarheid erkennen.
26 En opdat zij zouden ontkomen aan de strik van de duivel, die hen gevangen hield overeenkomstig zijn wil.

HOOFDSTUK 3

1 Weet wel dat er in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken.
2 Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, verwaand, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig,
3 Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, lasteraars, onmatig, wreed, afkerig van het goede,
4 Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God;
5 Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan. Houd u ook van hen af.
6 Want tot deze groep behoren degenen die zich in de huizen insluipen en dwaze vrouwen gevangen nemen, die met zonden beladen zijn en door allerlei begeerten worden meegevoerd,
7 Zij leren altijd, maar kunnen nooit tot kennis van de waarheid komen.
8 Zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, zo verzetten ook dezen zich tegen de waarheid. Het zijn mensen met een verdorven geest en een verwerpelijk geloof.
9 Maar zij zullen niet verder gaan, want hun dwaasheid zal aan alle mensen openbaar worden, zoals ook de hunne.
10 Maar Gij hebt mijn onderricht, mijn wijze van leven, mijn bedoeling, mijn geloof, mijn lankmoedigheid, mijn liefde, mijn geduld,
11 Vervolgingen en kwellingen, die mij getroffen hebben te Antiochië, te Ikonium en te Lystra; welke vervolgingen ik ook heb doorstaan, de Heere heeft mij uit dat alles gered.
12 En allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.
13 Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan; zij verleiden en worden verleid.
14 Maar blijf jij bij wat je geleerd hebt en waarvan je overtuigd bent, want je weet van wie je het geleerd hebt.
15 En dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof in Christus Jezus.
16 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden tot een deugdzaam leven.
17 opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zij, voor elk goed werk volkomen toegerust.

HOOFDSTUK 4

1 Ik bezweer u dan voor God en de Heere Jezus Christus, Die de levenden en de doden zal oordelen bij Zijn verschijning en Zijn koningschap:
2 Verkondig het Woord, dring erop aan, als het gelegen is of als het ongelegen is, weerleg, bestraf en vermaan met alle geduld en onderricht.
3 Want er komt een tijd, dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen bijeenhalen, die hun het gehoor strelen,
4 En zij zullen hun oren van de waarheid afkeren en zich keren tot fabels.
5 Maar wees in alles waakzaam, verdraag verdrukkingen, doe het werk van een evangelist, wees ten volle dienstbaar.
6 Want ik sta al klaar om geofferd te worden, en het moment van mijn heengaan is nabij.
7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden.
8 Voortaan is voor mij weggelegd de krans der rechtvaardigheid, welke de HEERE, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning hebben liefgehad.
9 Doe uw best om spoedig tot mij te komen.
10 Want Demas heeft mij verlaten, uit liefde voor de tegenwoordige wereld, en is heengegaan naar Thessalonica; Crescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië.
11 Alleen Lukas is bij mij. Neem Markus mee en breng hem met u mee, want hij is mij nuttig voor de bediening.
12 En Tychikus heb ik naar Efeze gestuurd.
13 De mantel die ik in Troas bij Karpus heb achtergelaten, moet u meenemen als u komt, en de boeken, maar vooral de perkamenten.
14 Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad gedaan. De Heer zal hem vergelden naar zijn daden.
15 Wees ook voor hem op uw hoede, want hij heeft onze woorden hevig tegengestaan.
16 Toen ik voor het eerst moest antwoorden, stond niemand mij bij, maar allen verlieten mij. Ik bid God dat het hun niet ten laste gelegd zal worden.
17 Maar de Heere stond mij bij en sterkte mij, zodat de prediking door mij tot in de puntjes bekend werd en alle heidenen haar konden horen. En ik werd uit de muil van de leeuw gered.
18 En de HEERE zal mij redden van alle boos werk, en zal mij bewaren in Zijn hemels Koninkrijk; Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.
19 Groet Prisca en Aquila en het huis van Onesiforus.
20 Erastus bleef in Korinthe, maar Trofimus heb ik ziek in Milete achtergelaten.
21 Doe uw ijver om voor den winter te komen. U groeten Eubulus, en Pudens, en Linus, en Claudia, en al de broeders.
22 De Heer Jezus Christus zij met uw geest. De genade zij met u. Amen. (De tweede brief aan Timotheüs, die tot eerste bisschop van de kerk van Efeziërs was benoemd, werd vanuit Rome geschreven, toen Paulus voor de tweede keer voor Nero werd gebracht.)

Titus

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een dienstknecht van God en een apostel van Jezus Christus, overeenkomstig het geloof van Gods uitverkorenen en de erkenning van de waarheid die naar de godsvrucht is;
2 In de hoop op het eeuwige leven, die God, die niet kan liegen, beloofde voordat de wereld begon;
3 Maar heeft zijn woord te zijner tijd gemanifesteerd door middel van prediking, die aan mij is toevertrouwd overeenkomstig het gebod van God, onze Heiland;
4 Aan Titus, mijn eigen zoon naar het gemeenschappelijke geloof: genade, barmhartigheid en vrede, van God de Vader en de Heer Jezus Christus, onze Verlosser.
5 Om deze reden heb ik u op Kreta achtergelaten, zodat u de zaken die ontbreken, in orde kunt brengen en in elke stad oudsten kunt aanstellen, zoals ik u had opgedragen.
6 Indien iemand onberispelijk is, de man van één vrouw, die trouwe kinderen heeft, die niet beschuldigd worden van oproer of onhandelbaarheid.
7 Want een bisschop moet onberispelijk zijn, als rentmeester van God; niet eigenzinnig, niet snel boos, niet dol op wijn, geen spits, niet dol op smerig gewin;
8 Maar een liefhebber van gastvrijheid, een liefhebber van goede mensen, nuchter, rechtvaardig, heilig, gematigd;
9 Vasthouden aan het getrouwe woord zoals hem is geleerd, zodat hij door de gezonde leer zowel de tegensprekers kan vermanen als overtuigen.
10 Want er zijn veel onhandelbare en ijdele praters en bedriegers, vooral zij die over de besnijdenis gaan:
11 Wiens mond moet worden gestopt, die hele huizen ondermijnen en dingen onderwijzen die ze niet zouden moeten doen, uit smerig gewin.
12 Eén van hen, zelf ook een profeet, zei: De Kretenzers zijn altijd leugenaars, boze beesten en trage buiken.
13 Deze getuigenis is waar. Bestraf hen daarom scherp, zodat zij gezond mogen zijn in het geloof;
14 Geen acht slaan op Joodse fabels en geboden van mensen die zich van de waarheid afkeren.
15 Voor de reinen is alles zuiver; maar voor hen die verontreinigd en ongelovig zijn, is niets zuiver; maar zelfs hun geest en geweten zijn verontreinigd.
16 Ze beweren dat ze God kennen; maar in hun werken verloochenen zij Hem, omdat zij afschuwelijk en ongehoorzaam zijn en tot elk goed werk verwerpelijk zijn.

HOOFDSTUK 2

1 Maar spreek de dingen die gezonde leer worden:
2 Dat de oude mannen nuchter, ernstig, gematigd en gezond zijn in geloof, in naastenliefde, in geduld.
3 De bejaarde vrouwen eveneens, dat zij zich gedragen zoals het heiligheid betaamt, geen valse beschuldigers, niet aan veel wijn gegeven, leraren van goede dingen;
4Opdat zij de jonge vrouwen leren nuchter te zijn, hun echtgenoten lief te hebben, hun kinderen lief te hebben,
5 Bescheiden en kuis zijn, thuis blijven, goed en gehoorzaam aan hun eigen echtgenoten, zodat het woord van God niet gelasterd wordt.
6 Jonge mannen sporen eveneens aan om nuchter van geest te zijn.
7 In alle dingen toont u een patroon van goede werken: in de leer toont u onvergankelijkheid, ernst, oprechtheid,
8 Gezonde spraak, die niet kan worden veroordeeld; opdat hij die van het tegenovergestelde deel is, zich schaamt, omdat hij niets kwaads over u te zeggen heeft.
9 Spoor de dienaren aan hun eigen meesters gehoorzaam te zijn en hen in alle dingen goed te behagen; niet meer antwoorden;
10 Niet stelend, maar blijk gevend van alle goede trouw; opdat zij de leer van God, onze Verlosser, in alle dingen mogen sieren.
11 Want de genade van God die redding brengt, is aan alle mensen verschenen,
12 Leer ons dat we, door goddeloosheid en wereldse lusten te ontkennen, nuchter, rechtvaardig en godvruchtig moeten leven in deze huidige wereld;
13 Uitziend naar die gezegende hoop en de glorieuze verschijning van de grote God en onze Heiland Jezus Christus;
14 Die zichzelf voor ons heeft gegeven om ons van alle ongerechtigheid te verlossen en voor zichzelf een bijzonder volk te zuiveren, dat ijverig is in goede werken.
15 Deze dingen spreken, vermanen en bestraffen met alle autoriteit. Laat niemand u verachten.

HOOFDSTUK 3

1 Houd ze in gedachten om onderworpen te zijn aan overheden en machten, om magistraten te gehoorzamen, om bereid te zijn tot elk goed werk,
2 Om over niemand kwaad te spreken, geen vechters te zijn, maar zachtmoedig, en alle zachtmoedigheid jegens alle mensen te tonen.
3 Want ook wijzelf waren soms dwaas, ongehoorzaam, bedrogen, dienden verschillende lusten en genoegens, leefden in boosaardigheid en afgunst, haatten elkaar en haatten elkaar.
4 Maar daarna verschenen de vriendelijkheid en liefde van God, onze Heiland, jegens de mens,
5 Niet door werken van gerechtigheid die wij hebben gedaan, maar overeenkomstig zijn barmhartigheid heeft Hij ons gered, door de wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest;
6 Die Hij overvloedig over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland;
7 Omdat wij door zijn genade gerechtvaardigd zijn, moeten wij erfgenamen worden gemaakt overeenkomstig de hoop op het eeuwige leven.
8 Dit is een getrouw woord, en ik wil dat u deze dingen voortdurend bevestigt, zodat zij die in God hebben geloofd, voorzichtig mogen zijn in het volhouden van goede werken. Deze dingen zijn goed en nuttig voor de mens.
9 Maar vermijd dwaze vragen en geslachtsregisters en twisten en twisten over de wet; want ze zijn onrendabel en ijdel.
10 Een man die een ketter is, wijst de eerste en tweede vermaning af;
11 Wetende dat hij die zo is, wordt ondermijnd en zondigt, omdat hij door zichzelf wordt veroordeeld.
12 Wanneer ik Artemas of Tychicus naar u toe zal sturen, zorg er dan voor dat u naar mij toe komt naar Nicopolis, want ik heb besloten daar te overwinteren.
13 Breng Zenas, de advocaat, en Apollos ijverig mee op hun reis, zodat het hen aan niets zal ontbreken.
14 En laten we ook leren goede werken voor noodzakelijk gebruik in stand te houden, zodat ze niet onvruchtbaar zijn.
15 Iedereen die bij mij is, groet u. Groet hen die ons liefhebben in het geloof. Grace zij met jullie allemaal. Amen.
(Het werd geschreven aan Titus, gewijd tot de eerste bisschop van de kerk van de Kretenzers, uit Nicopolis van Macedonië.)

Filemon

HOOFDSTUK 1

1 Paulus, een gevangene van Jezus Christus, en Timotheüs, onze broeder, voor Filemon,
onze zeer geliefde en medearbeider,
2 En aan onze geliefde Apphia, en Archippus, onze medesoldaat, en aan de kerk in uw
huis:
3 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.
4 Ik dank mijn God, terwijl ik u altijd vermeld in mijn gebeden,
5 Horend van uw liefde en geloof, dat u jegens de Heer Jezus en jegens alle heiligen hebt;
6Opdat de mededeling van uw geloof kracht mag krijgen door de erkenning van al het
goede dat in u is in Christus Jezus.
7 Want wij hebben grote vreugde en troost in uw liefde, omdat de ingewanden van de
heiligen door u worden verfrist, broeder.
8 Welnu, ook al zou ik in Christus zeer stoutmoedig zijn om u te gebieden wat u uitkomt,
9 Toch smeek ik u liever ter wille van de liefde, omdat u zo iemand bent als Paulus de
bejaarde, en nu ook een gevangene van Jezus Christus.
10 Ik smeek u voor mijn zoon Onesimus, die ik in mijn boeien heb verwekt:
11 Wat vroeger voor u onrendabel was, maar nu nuttig voor u en voor mij:
12 Die ik opnieuw heb gestuurd: daarom ontvangt u hem, dat wil zeggen mijn eigen
ingewanden:
13 Die ik bij mij had willen behouden, zodat hij mij in uw plaats had kunnen dienen in de
banden van het evangelie:
14 Maar zonder jouw geest zou ik niets doen; dat uw voordeel niet als het ware uit
noodzaak zou moeten zijn, maar uit vrije wil.
15 Want misschien is hij daarom voor een tijdje vertrokken, zodat u hem voor altijd zou
ontvangen;
16 Niet nu als dienaar, maar bovenal als dienaar, een geliefde broeder, speciaal voor mij,
maar hoeveel te meer voor u, zowel in het vlees als in de Heer?
17 Als u mij daarom als partner beschouwt, accepteer hem dan als mijzelf.
18 Als hij u onrecht heeft aangedaan of u iets schuldig is, reken dat dan op mijn rekening;
19 Ik, Paulus, heb het met mijn eigen hand geschreven, ik zal het terugbetalen; ook al zeg
ik u niet hoe u mij zelfs nog uw eigen schuld verschuldigd bent.
20 Ja, broeder, laat mij vreugde over u hebben in de Heer: verfris mijn ingewanden in de
Heer.
21 Vertrouwend op uw gehoorzaamheid schreef ik u, wetende dat u ook meer zult doen dan
ik zeg.
22 Maar bereid mij tegelijkertijd ook een onderkomen voor: want ik vertrouw erop dat ik u
door uw gebeden zal worden gegeven.
23 Groet u Epafras, mijn medegevangene in Christus Jezus;
24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mijn medewerkers.
25 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

Hebreeën

HOOFDSTUK 1

1 God, die eertijds vele malen en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken heeft door de profeten,
2 Heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door Wie Hij ook de wereld geschapen heeft,
3 Hij, de afstraling van zijn heerlijkheid en het evenbeeld van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord van zijn kracht, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, plaatsgenomen aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.
4 Hij is zoveel machtiger geworden dan de engelen, omdat Hij door erfenis een uitnemender naam dan zij heeft gekregen.
5 Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn?
6 En wanneer Hij wederom de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen Gods Hem aanbidden.
7 En van de engelen zegt Hij: Die Zijn engelen tot geesten maakt, en Zijn dienaren tot een vuurvlam.
8 Maar tot de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de scepter van uw koninkrijk is de scepter van de gerechtigheid.
9 Gerechtigheid hebt gij liefgehad en onrecht hebt gij gehaat; daarom heeft U, God, uw God, met vreugdeolie gezalfd boven uw metgezellen.
10 En Gij, Heere, hebt in den beginne de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn het werk uwer handen.
11 Zij zullen vergaan, maar Gij blijft; en zij zullen allen verslijten als een kleed;
12 En als een kleed zult gij ze opvouwen, en zij zullen verwisseld worden; maar gij zijt Dezelfde, en uw jaren zullen niet ophouden.
13 Maar tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor u gemaakt heb?
14 Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

HOOFDSTUK 2

1 Daarom moeten wij des te meer aandacht schenken aan de dingen die wij gehoord hebben, opdat wij ze niet op enig moment laten glippen.
2 Want indien het woord, door de engelen gesproken, vaststond, en elke overtreding en ongehoorzaamheid een rechtvaardige vergelding ontving,
3 Hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij zo'n grote zaligheid verwaarlozen, die aanvankelijk door de Heere verkondigd is en aan ons bevestigd is door hen die Hem gehoord hebben,
4 En God getuigde daarvan met tekenen en wonderen, en met allerlei krachten en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig zijn wil?
5 Want Hij heeft de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, niet aan de engelen onderworpen.
6 Maar iemand getuigde ergens, zeggende: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt?
7 Gij hebt hem voor een weinig minder gemaakt dan de engelen, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, en hem aangesteld over de werken van Uw handen.
8 Alle dingen hebt Gij aan zijn voeten onderworpen. Want in dat Hij alle dingen aan Hem onderworpen heeft, heeft Hij niets uitgezonderd dat Hem niet onderworpen is. Maar nu zien wij nog niet dat alle dingen Hem onderworpen zijn.
9 Maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd lager dan de engelen gesteld werd vanwege het lijden van de dood, met heerlijkheid en eer gekroond, opdat Hij door de genade van God voor iedereen de dood zou proeven.
10 Want het paste Hem, om Wie en door Wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden heen zou volmaken.
11 Want Hij die heiligt en zij die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich er niet voor hen broeders te noemen,
12 Ik zei: Ik zal uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden van de gemeente zal ik u loven.
13 En wederom zal ik mijn vertrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie, ik en de kinderen die God mij gegeven heeft.
14 Omdat nu de kinderen aan vlees en bloed deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem zou onttronen die de macht over de dood had, de duivel,
15 En verlos hen die door angst voor de dood hun hele leven aan slavernij onderworpen waren.
16 Want Hij heeft niet de gedaante van een engel aangenomen, maar Hij heeft het nageslacht van Abraham aangenomen.
17 Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.
18 Want doordat Hij Zelf in verzoeking geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

HOOFDSTUK 3

1 Daarom, heilige broeders, deelgenoten van de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis, Christus Jezus.
2 Die trouw was aan Hem Die hem aangesteld had, zoals ook Mozes trouw was in heel zijn huis.
3 Want deze man was meer eer waardig dan Mozes, omdat hij die het huis bouwde, meer eer kreeg dan het huis zelf.
4 Want elk huis wordt door een mens gebouwd, maar Hij die alles bouwt, is God.
5 En Mozes was waarlijk getrouw in geheel zijn huis, als dienaar, om te getuigen van de dingen die later gesproken zouden worden;
6 Maar Christus als Zoon over zijn eigen huis. Zijn huis zijn wij, als wij de vrijmoedigheid en de hoop waarin wij roemen, tot het einde toe onverwrikt vasthouden.
7 Daarom (zoals de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij zijn stem hoort,
8 Verhard uw hart niet, zoals bij de beproeving, op de dag van de verzoeking in de woestijn.

9 Toen uw vaderen Mij op de proef stelden en Mij op de proef stelden, en Mijn werken zagen, veertig jaar lang.
10 Daarom was Ik bedroefd over dat geslacht en zeide: Zij dwalen altijd met hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend.
11 Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan.)
12 Wees op uw hoede, broeders en zusters, dat er nooit iemand onder u een boos, ongelovig hart zal zijn, waardoor hij afvallig wordt van de levende God.
13 Maar vermaan elkaar elke dag, zolang het nog heden genoemd wordt, opdat niemand van u verhard wordt door de verleiding van de zonde.
14 Want wij zijn deelgenoten geworden van Christus, indien wij het begin van onze vrijmoedigheid tot het einde toe onverwrikt vasthouden.
15 Terwijl er gezegd wordt: Vandaag, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw hart niet, zoals in de beproeving.
16 Want toen sommigen dit hoorden, hebben zij hen tergt gebracht, maar niet allen die door Mozes uit Egypte waren getrokken.
17 Maar op wie was Hij veertig jaar lang bedroefd? Was het niet op hen die gezondigd hadden, van wie de lijken in de woestijn vielen?
18 En aan wie heeft Hij gezworen dat zij niet in Zijn rust zouden binnengaan, dan aan hen die niet geloofden?
19 Hieruit blijkt dat zij niet konden binnengaan vanwege hun ongeloof.

HOOFDSTUK 4

1 Laten wij er daarom op letten dat niemand van u, terwijl ons nog een belofte is gegeven om tot zijn rust binnen te gaan, de indruk wekt daarin achter te blijven.
2 Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen; maar het woord der verkondiging was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden.
3 Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, zoals Hij gezegd heeft: Zoals Ik in Mijn toorn gezworen heb, indien zij in Mijn rust zullen ingaan; hoewel de werken vanaf de grondlegging der wereld voltooid waren.
4 Want Hij heeft ergens over de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al Zijn werken.
5 En nogmaals op deze plaats, indien zij in mijn rust zullen ingaan.
6 Aangezien er dan nog sommigen zijn die daarin moeten binnengaan, en zij aan wie het eerst verkondigd is, zijn niet binnengegaan vanwege hun ongeloof,
7 Ook stelt Hij een bepaalde dag vast, door bij David te zeggen: Heden, na zo lange tijd! Zoals gezegd is: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.
8 Want als Jezus hun rust had gegeven, zou Hij later niet over een andere dag hebben gesproken.
9 Er blijft dus een rust over voor het volk van God.
10 Want wie in zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn eigen werken, zoals God van de zijne.
11 Laten wij er dus naar streven om tot die rust binnen te gaan, opdat niemand ten val komt door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen.
12 Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep dat het ziel en geest, gewrichten en merg vaneenscheidt, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.
13 En er is geen schepsel dat voor Hem onzichtbaar is, maar alle dingen liggen naakt en geopend voor de ogen van Hem voor Wie wij rekenschap hebben af te leggen.
14 Omdat wij dus een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden.
15 Want wij hebben geen Hogepriester Die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar Een Die in alle dingen op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder te zondigen.
16 Laten wij daarom met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.

HOOFDSTUK 5

1 Want iedere hogepriester die uit de mensen genomen wordt, wordt voor de mensen aangesteld in de dingen die God betreffen, om gaven en slachtoffers te offeren voor de zonden.
2 Die barmhartigheid kan hebben voor de onwetenden en voor hen die van het pad zijn afgedwaald, omdat ook Hijzelf met zwakheid bedekt is.
3 En daarom moet hij, net als voor het volk, ook voor zichzelf een offer brengen voor de zonden.
4 En niemand neemt deze eer voor zichzelf, maar hij die door God geroepen is, zoals Aäron.
5 Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer gegeven om Hogepriester te worden, maar Hij Die tot Hem zei: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt.
6 Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.
7 Hij heeft in de dagen van zijn vlees gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem Die Hem uit de dood kon redden, en is verhoord uit de vrees die hij had,
8 Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden,
9 En toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden,
10 Door God tot hogepriester geroepen, naar de ordening van Melchizedek.
11 Over Hem hebben wij veel te zeggen, maar het is moeilijk om het uit te spreken, omdat u traag van gehoor bent.
12 Want terwijl u leraars had moeten zijn voor de tijd, hebt u opnieuw nodig dat men u onderwijst in de eerste beginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en geen vaste spijs.
13 Want ieder die nog melk gebruikt, is onervaren in de prediking van de gerechtigheid; hij is immers nog een zuigeling.
14 Maar vast voedsel is voor de volwassenen, voor hen die door de gewoonte hun zintuigen geoefend hebben om zowel goed als kwaad te onderscheiden.

HOOFDSTUK 6

1 Laten wij daarom de beginselen van de leer van Christus laten varen en ons richten op de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God,
2 Over de leer van de dopen, van de oplegging der handen, van de opstanding der doden en van het eeuwig oordeel.
3 En dit zullen wij doen, als God het toelaat.
4 Want het is onmogelijk voor hen die eens verlicht zijn geweest, de hemelse gave gesmaakt hebben en deelgenoten zijn geworden van de Heilige Geest,
5 En het goede woord van God geproefd hebben, en de krachten van de toekomstige eeuw,
6 En als zij afvallig worden, om hen dan wederom tot bekering te brengen, daar zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande maken.
7 Want de aarde, die de regen indrinkt, die dikwijls daarop valt, en nuttig gewas voortbrengt voor hen, door wie zij bebouwd wordt, ontvangt zegen van God.
8 Maar wat doornen en distelen draagt, is verwerpelijk en niet ver van de vervloeking, en zijn einde is verbranding.
9 Maar geliefden, wij zijn van u overtuigd van betere dingen, die met de zaligheid gepaard gaan, als wij zo spreken.
10 Want God is niet onrechtvaardig, dat Hij uw werk en de liefderijke inspanning zou vergeten, die u voor zijn naam hebt bewezen door de heiligen te dienen en nog dient.
11 En wij verlangen dat ieder van u dezelfde ijver aan de dag legt, tot de volle zekerheid van de hoop, tot het einde toe.
12 opdat gij niet traag wordt, maar navolgers zijt van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven.
13 Want toen God aan Abraham de belofte deed, zwoer Hij bij niemand die groter was, bij Zichzelf:
14 Zeggende: Zekerlijk zal Ik u zegenen, en zeer talrijk zal Ik u vermenigvuldigen.
15 En zo verkreeg hij, na het volharden in het volharden, de belofte.
16 Want de mensen zweren bij de meerdere, en de eed ter bevestiging is voor hen een einde van alle twist.
17 Hierin heeft God, om aan de erfgenamen van de belofte de onveranderlijkheid van Zijn raadsbesluit nog overvloediger te bewijzen, het met een eed bevestigd.
18 Opdat wij door twee onveranderlijke dingen, waarin het onmogelijk was dat God zou liegen, een krachtige aanmoediging zouden hebben, wij die onze toevlucht hebben genomen om de hoop vast te houden die voor ons ligt:
19 Welke hoop wij hebben als een anker voor de ziel, dat zeker en vast is, en dat doordringt tot binnen het voorhangsel,
20 Waarheen de voorloper voor ons is binnengegaan, namelijk Jezus, tot hogepriester aangesteld in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.

HOOFDSTUK 7

1 Want deze Melchizedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, kwam Abraham tegemoet toen hij terugkeerde van het verslaan van de koningen en zegende hem;
2 Aan hem gaf Abraham ook het tiende deel van alles; eerst was hij, volgens de vertaling van zijn naam, koning der gerechtigheid, en daarna ook koning van Salem, dat is: koning des vredes;
3 Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens, maar gelijkvormig aan de Zoon van God, blijft Hij priester voor altoos.
4 Bedenk nu eens hoe groot deze man was, aan wie zelfs de aartsvader Abraham een tiende van de buit gaf.
5 En voorwaar, zij die uit de zonen van Levi zijn, die het priesterambt ontvangen, hebben volgens de wet het gebod om tienden te heffen van het volk, dat wil zeggen van hun broeders, hoewel zij uit de lendenen van Abraham zijn voortgekomen.
6 Maar hij, wiens afstamming niet van hen werd gerekend, ontving de tienden van Abraham, en zegende hem die de beloften had.
7 En het is zonder enige tegenspraak dat het mindere door het betere gezegend wordt.
8 En hier ontvangen de sterfelijke mensen tienden, maar daar ontvangt Hij ze, van wie getuigd wordt dat Hij leeft.
9 En zoals ik het mag zeggen: ook Levi, die tienden ontvangt, heeft in Abraham tienden betaald.
10 Hij was namelijk nog in de lendenen van zijn vader, toen Melchizedek hem ontmoette.
11 Als de volmaaktheid dan door het Levitische priesterschap tot stand kwam (want onder dat priesterschap ontving het volk de wet), waarom was het dan nog nodig dat er een andere priester naar de orde van Melchizedek zou opstaan, die niet naar de orde van Aäron genoemd zou worden?
12 Want als het priesterschap verandert, moet er ook een verandering van de wet komen.
13 Want degene over wie deze dingen gesproken worden, behoort tot een andere stam, van wie niemand de dienst bij het altaar verrichtte.
14 Het is immers duidelijk dat onze Heer uit Juda is voortgekomen. Over deze stam heeft Mozes niets gezegd over het priesterschap.
15 En het is nog veel duidelijker: naar de gelijkenis van Melchizedek staat er een andere priester op,
16 Die niet gemaakt is naar de wet van een vleselijk gebod, maar naar de kracht van een eindeloos leven.
17 Want Hij getuigt: Gij zijt Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.
18 Want het voorgaande gebod wordt inderdaad tenietgedaan vanwege de zwakheid en onbruikbaarheid ervan.
19 Want de wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte tot stand gebracht, maar het is de schepping van een betere hoop, waardoor wij tot God naderen.
20 En omdat hij niet zonder eed tot priester werd gemaakt,
21 (Want die priesters zijn zonder eed aangesteld; maar deze met een eed, door Hem Die tot Hem gezegd heeft: De Heere heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.)
22 Zoveel is Jezus borg geworden voor een beter verbond.
23 En het waren inderdaad veel priesters, want zij mochten vanwege de dood niet blijven bestaan.

24 Maar deze man heeft een onveranderlijk priesterschap, omdat hij voor altijd blijft.
25 Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.
26 Want zulk een hogepriester betaamde ons: heilig, oprecht, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en hoger gemaakt dan de hemelen,
27 Hij hoeft niet, zoals de hogepriesters, elke dag eerst offers te brengen voor zijn eigen zonden en dan voor die van het volk. Want dat heeft Hij één keer gedaan, toen Hij Zichzelf offerde.
28 Want de wet stelt mensen aan tot hogepriesters, die zwakheid hebben, maar het woord van de eed, dat sinds de wet bestaat, stelt de Zoon aan, Die geheiligd is tot in eeuwigheid.

HOOFDSTUK 8

1 Dit is de samenvatting van de dingen waarover wij gesproken hebben: Wij hebben zulk een Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen;
2 Een dienaar van het heiligdom en van de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht en niet een mens.
3 Want iedere hogepriester is aangesteld om gaven en slachtoffers te offeren. Daarom is het noodzakelijk dat ook deze man iets te offeren heeft.
4 Want als hij op de aarde was, zou hij geen priester zijn, want er zijn priesters die volgens de wet gaven offeren.
5 Zij dienen tot een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen, zoals Mozes door God werd vermaand toen hij op het punt stond de tabernakel te maken. Want let op, zegt Hij, dat u alles maakt overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg is getoond.
6 Maar nu heeft Hij een veel voortreffelijker bediening gekregen, naar de mate waarin Hij ook Middelaar is van een beter verbond, dat op betere beloften gegrondvest is.
7 Want indien het eerste verbond onberispelijk was geweest, zou er geen plaats zijn gezocht voor het tweede.
8 Want Hij heeft hen bekritiseerd en gezegd: Zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten.
9 Niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaderen gesloten heb, ten dage dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden. Want zij hielden zich niet aan Mijn verbond en Ik heb Mij niet aan hen gehouden, spreekt de HEERE.
10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na die dagen, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.
11 En zij zullen niet een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren, zeggende: Ken de HEERE; want zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste.
12 Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheid, en hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.
13 Als Hij zegt: Een nieuw verbond, heeft Hij het eerste oud gemaakt. En wat vergaat en oud wordt, is op het punt te verdwijnen.

HOOFDSTUK 9

1 Het eerste verbond had dus ook voorschriften voor de eredienst en een werelds heiligdom.
2 Want er werd een tabernakel gemaakt, waarvan de eerste de kandelaar, de tafel en de toonbroden bevatte; dit wordt heiligdom genoemd.
3 En na het tweede voorhangsel de tabernakel, die het allerheiligste genoemd wordt;
4 Daarin bevonden zich het gouden wierookvat en de ark van het verbond, rondom met goud overtrokken, waarin zich de gouden kruik met het manna bevond, en de staf van Aäron die gebloeid had, en de tafelen van het verbond;
5 En daarboven de cherubijnen van de heerlijkheid, die het verzoendeksel overschaduwen; waarover we nu niet in detail kunnen spreken.
6 Wanneer deze dingen aldus waren vastgesteld, gingen de priesters steeds naar de eerste tabernakel om de dienst voor God te verrichten.
7 Maar in het tweede ging de hogepriester eenmaal per jaar alleen naar binnen, niet zonder bloed, dat hij offerde voor zichzelf en voor de overtredingen van het volk.
8 De Heilige Geest gaf hiermee te kennen dat de weg naar het allerheiligste nog niet geopend was, zolang de eerste tabernakel er nog stond.
9 Dit was een beeld voor de tijd van toen, waarin zowel gaven als offers werden aangeboden, die degene die de dienst verrichtte, niet konden vervolmaken wat het geweten betreft;
10 Die hun tot aan de tijd van de reformatie alleen maar bestond uit spijzen en dranken, en verschillende wassingen en vleselijke voorschriften.
11 Maar Christus, gekomen als Hogepriester van de toekomstige goederen, is door een grotere en volmaaktere tabernakel gegaan, die niet met handen gemaakt is, dat wil zeggen, niet van deze schepping is.
12 Hij is niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door zijn eigen bloed voor eens en altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft zo een eeuwige verlossing teweeggebracht.
13 Want indien het bloed van stieren en bokken en de as van een jonge koe, op de onreinen gesprenkeld, hen heiligt tot reiniging van het vlees,
14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God heeft geofferd, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen!
15 En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe verbond, opdat, door de dood tot verzoening van de overtredingen die onder het eerste verbond waren, zij, die geroepen zijn, de belofte van de eeuwige erfenis zouden ontvangen.
16 Want waar een testament is, moet noodzakelijkerwijs ook de dood van de erflater plaatsvinden.
17 Want een testament wordt pas van kracht nadat iemand gestorven is; anders heeft het geen enkele waarde zolang de erflater leeft.
18 Daarom werd ook het eerste testament niet zonder bloed ingewijd.
19 Want nadat Mozes alle geboden volgens de wet aan het hele volk had medegedeeld, nam hij het bloed van de kalveren en de bokken, met water, scharlakenrode wol en hysop, en besprenkelde zowel het boek als het hele volk,

20 Zij zeiden: Dit is het bloed van het verbond dat God u heeft opgelegd.
21 Ook besprenkelde hij de tabernakel en alle voorwerpen van de dienst met bloed.
22 En bijna alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed geschiedt er geen vergeving.
23 Het was dus noodzakelijk dat de afbeeldingen van de dingen in de hemelen door deze dingen gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelf door betere offers dan deze.
24 Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom met handen gemaakt, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen, ten behoeve van ons.
25 Ook niet dat hij zichzelf dikwijls zou offeren, zoals de hogepriester elk jaar met het bloed van anderen het heiligdom binnengaat;
26 Want toen moest Hij dikwijls lijden, vanaf de grondlegging van de wereld; maar nu is Hij eenmaal, aan het einde van de wereld, verschenen om de zonde weg te doen door het offer van Zichzelf.
27 En zoals het de mensen beschikt is, eenmaal te sterven en daarna het oordeel,
28 Zo is ook Christus eenmaal geofferd om de zonden van velen weg te nemen; en aan hen die Hem verwachten, zal Hij voor de tweede keer zonder zonde verschijnen tot zaligheid.

HOOFDSTUK 10

1 Want de wet, die slechts een schaduw is van de toekomstige goederen, en niet het wezen zelf van de dingen, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar aan jaar onafgebroken brengen, degenen die ertoe naderen, tot volmaaktheid brengen.
2 Zou er dan niet een einde gekomen zijn aan het offeren ervan? Want dan zouden de aanbidders, eenmaal gereinigd, geen geweten meer hebben van hun zonden.
3 Maar door die offers worden de zonden elk jaar opnieuw in herinnering gebracht.
4 Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken zonden wegneemt.
5 Daarom zegt Hij, toen Hij in de wereld kwam: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar een lichaam hebt Gij Mij bereid.
6 In brandoffers en slachtoffers voor de zonde hebt u geen welgevallen gehad.
7 Toen zei ik: Zie, ik kom (in de boekrol staat over mij geschreven) om uw wil te doen, o God.
8 Daarboven, toen Hij zeide: Slachtoffer en offer, brandoffer en zondoffer hebt Gij niet gewild, noch daarin behaagd, die door de wet worden gebracht;
9 Toen zeide Hij: Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God. Hij neemt het eerste weg, om het tweede te vestigen.
10 Krachtens die wil zijn wij eens en voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus.
11 En elke priester staat dagelijks zijn dienst te verrichten en brengt dikwijls dezelfde offers, die de zonden nooit kunnen wegnemen.
12 Maar deze man heeft, nadat hij één offer voor de zonden gebracht had, voor eeuwig plaatsgenomen aan de rechterhand van God.
13 Van nu af aan verwacht hij het, totdat zijn vijanden tot een voetbank voor hem gemaakt zijn.
14 Want door één offer heeft Hij hen, die geheiligd worden, voor eeuwig volmaakt.
15 Waarvan ook de Heilige Geest getuige is voor ons; want nadat Hij tevoren gezegd had:
16 Dit is het verbond dat Ik na die dagen met hen sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wetten in hun hart leggen en die in hun verstand schrijven.
17 En hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.
18 Waar nu vergeving voor deze zonden is, is geen offer voor de zonde meer nodig.
19 Omdat wij dan, broeders, door het bloed van Jezus vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom,
20 door een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd, door het voorhangsel heen, dat is door Zijn vlees,
21 En Hij had een hogepriester over het huis van God.
22 Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water.
23 Laten wij de belijdenis van ons geloof onwrikbaar vasthouden, want Hij is getrouw die de belofte gedaan heeft.
24 En laten wij op elkaar letten om elkaar aan te sporen tot liefde en goede daden.
25 Laten wij onze eigen bijeenkomst niet nalaten, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkaar aansporen. En dat des te meer, naarmate u de dag ziet naderen.
26 Want indien wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over,
27 maar een vreselijke verwachting van oordeel en hitte van vuur, die de tegenstanders zal verslinden.
28 Wie de wet van Mozes verachtte, werd zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen.
29 Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein heeft geacht en de Geest van de genade heeft gesmaad?
30 Want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En wederom: De Heere zal Zijn volk richten.
31 Het is vreselijk om in de handen van de levende God te vallen.
32 Maar denk aan de dagen van weleer, toen u, nadat u verlicht was, veel strijd en ellende hebt doorstaan.
33 Deels omdat u door smaad en verdrukking een publiek van mensen bent geworden, deels omdat u met hen omging die zo behandeld werden.
34 Want u had medelijden met mij toen ik u gevangen hield, en u hebt de roof van uw goederen met blijdschap aanvaard. U wist immers dat u in de hemel een beter en blijvend bezit hebt.
35 Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs, want die zal een ruime beloning met zich meebrengen.
36 Want u hebt geduld nodig, opdat u, nadat u de wil van God gedaan hebt, de belofte zult verkrijgen.
37 Want nog een heel klein beetje, en Hij Die komt, zal er zijn en niet uitblijven.

38 En de rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als iemand terugdeinst, zal mijn ziel geen welbehagen in hem hebben.
39 Maar wij behoren niet tot hen die terugdeinzen en ten verderve gaan, maar tot hen die geloven en zo hun ziel behouden.

HOOFDSTUK 11

1 Het geloof nu is de zekerheid van de dingen die men hoopt, en het bewijs van de dingen die men niet ziet.
2 Want daardoor kregen de ouderlingen een goed getuigenis.
3 Door het geloof beseffen wij dat de wereld door het woord van God tot stand is gebracht, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het zichtbare.
4 Door het geloof heeft Abel aan God een offer gebracht dat veel beter is dan Kaïn. Hierdoor werd van hem getuigd dat hij rechtvaardig was, want God getuigde van zijn gaven. En hierdoor spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.
5 Door het geloof werd Henoch weggenomen, zodat hij de dood niet zag. En hij werd niet meer gevonden, want God had hem weggenomen. Vóór zijn wegneming was er immers van hem getuigd, dat hij Gode welgevallig was geweest.
6 Maar zonder geloof is het onmogelijk God welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem zoeken.
7 Door het geloof heeft Noach, nadat hij door God gewaarschuwd was over dingen die nog niet gezien werden, eerbiedig de ark gebouwd tot redding van zijn huisgezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij erfgenaam geworden van de gerechtigheid die uit het geloof is.
8 Door het geloof is Abraham in gehoorzaamheid gegaan, toen hij geroepen werd om te gaan naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen. En hij ging weg, zonder te weten waar hij komen zou.
9 Door het geloof heeft hij als vreemdeling vertoefd in het land van de belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren van dezelfde belofte.
10 Hij verwachtte namelijk de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.
11 Door het geloof heeft ook Sara zelf kracht ontvangen om zwanger te worden, en zij is ondanks haar hoge leeftijd van een kind bevallen, omdat zij Hem, Die het beloofd had, betrouwbaar achtte.
12 Daarom ontstond er zelfs uit één, die zo goed als dood was, zoveel als de sterren aan de hemel in menigte, en als het zand dat aan de oever van de zee is, ontelbaar is.
13 In het geloof zijn zij allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben. Alleen hebben zij die van verre gezien en begroet, en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde.
14 Want zij die zulke dingen zeggen, geven duidelijk te kennen dat zij een vaderland zoeken.
15 En inderdaad, als zij gedacht hadden aan het land waaruit zij vertrokken, hadden zij wellicht de gelegenheid gehad om terug te keren.
16 Maar nu verlangen zij naar een beter vaderland, dat wil zeggen naar het hemelse. Daarom schaamt God Zich er niet voor hun God genoemd te worden, want Hij heeft voor hen een stad bereid.
17 Door het geloof heeft Abraham, toen hij op de proef werd gesteld, Izak geofferd; en hij die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeboren zoon geofferd,
18 Van hem werd gezegd: Door Izak zal uw nageslacht genoemd worden.
19 Hij was ervan overtuigd dat God bij machte was Hem zelfs uit de doden op te wekken; vandaar dat Hij Hem ook in gelijkenis heeft ontvangen.
20 Door het geloof zegende Isaak Jakob en Esau met betrekking tot de toekomstige dingen.
21 Door het geloof heeft Jakob, toen hij stervende was, de beide zonen van Jozef gezegend en zich neergeworpen, terwijl hij op het uiteinde van zijn staf leunde.
22 Door het geloof heeft Jozef, toen hij gestorven was, melding gemaakt van de uittocht van de Israëlieten en heeft hij opdracht gegeven over zijn beenderen.
23 Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren werd, drie maanden lang door zijn ouders verborgen. Zij zagen namelijk dat hij een schoon kind was, en zij vreesden het bevel van de koning niet.
24 Door het geloof heeft Mozes, toen hij volwassen geworden was, geweigerd zich een zoon van de dochter van de farao te laten noemen,
25 Zij verkiezen het liever om met het volk van God slecht behandeld te worden, dan tijdelijk van de genoegens van de zonde te genieten.
26 Hij achtte de smaad van Christus groter rijkdom dan de schatten van Egypte, want hij hield de blik gericht op de vergelding.
27 Door het geloof verliet hij Egypte, zonder angst voor de toorn van de koning. Hij bleef standvastig, alsof hij de Onzichtbare zag.
28 Door het geloof hield hij het Pascha en de besprenkeling met bloed, opdat de verderver van de eerstgeborenen hen niet zou aanraken.
29 Door het geloof trokken zij door de Schelfzee alsof het droog land was. De Egyptenaren probeerden dat te doen, maar zij verdronken.
30 Door het geloof zijn de muren van Jericho ingestort, nadat ze ongeveer zeven dagen omsingeld waren.
31 Door het geloof is de hoer Rachab niet omgekomen met de ongehoorzamen, toen zij de verspieders met vrede had ontvangen.
32 En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd ontbreekt mij om te vertellen over Gedeon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuël en de profeten.
33 Die door het geloof koninkrijken onderworpen hebben, gerechtigheid geoefend hebben, beloften verkregen hebben, muilen van leeuwen gestopt hebben,
34 Zij hebben de kracht van het vuur geblust, zij zijn aan de scherpte van het zwaard ontkomen, zij zijn uit zwakte sterk geworden, zij zijn in de strijd sterk geworden, zij hebben de legers van de vreemdelingen op de vlucht doen slaan.
35 Vrouwen ontvingen hun doden weer tot leven, en anderen werden gemarteld, omdat zij de verlossing niet wilden aanvaarden, opdat zij een betere opstanding zouden verkrijgen.
36 Anderen werden bespot en geseld, en bovendien gevangengezet en in boeien geslagen.

37 Zij werden gestenigd, in stukken gezaagd, op de proef
gesteld, met het zwaard gedood; zij zwierven rond in
schapenvachten en geitenvellen, werden ontbloot, verdrukt
en mishandeld;
38 (De wereld was hun niet waardig.) Zij dwaalden rond in
woestijnen, op bergen en in grotten en holen van de aarde.
39 En deze allen, hoewel door het geloof een goed
getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet
verkregen.
40 God had iets beters met ons voor, zodat zij niet zonder
ons tot volmaaktheid konden komen.

HOOFDSTUK 12

1 Daarom dan, laten ook wij, daar wij zulk een grote wolk
van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de
zonde, die ons zo licht verstrikt, en met volharding de
wedloop lopen, die vóór ons ligt,
2 Laten we het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman
en Voleinder van het geloof. Hij heeft, om de vreugde die
voor Hem in het verschiet lag, het kruis verdragen en de
schande veracht. Nu zit hij aan de rechterhand van de troon
van God.
3 Denk aan Hem, Die zo'n tegenspraak van zondaars tegen
Zich heeft verdragen, opdat gij niet verslapt en verslapt in
uw ziel.
4 Jullie hebben nog niet tot bloedens toe weerstand
geboden in jullie strijd tegen de zonde.
5 En gij zijt de vermaning vergeten, die tot u als tot
kinderen spreekt: Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren
niet gering en word niet moede, als gij door Hem bestraft
wordt.
6 Want de Heer tuchtigt wie Hij liefheeft, en Hij geselt elke
zoon die Hij aanneemt.
7 Als u tuchtiging verdraagt, zal God u behandelen als
zonen. Want welk kind is iemand die zijn vader niet
tuchtigt?
8 Maar indien gij zonder de tuchtiging zijt, waaraan allen
deel hebben, dan zijt gij bastaarden en geen zonen.
9 Bovendien hebben wij onze vleselijke vaders gehad, die
ons tuchtigden en wij ontzagen hen. Zullen wij ons dan niet
veeleer onderwerpen aan de Vader van de geesten en leven?
10 Want zij hebben ons wel voor een korte tijd getuchtigd,
naar hun eigen welbehagen, maar Hij heeft dat gedaan tot
ons voordeel, opdat wij deel zouden krijgen aan zijn
heiligheid.
11 En alle tuchtiging op het moment zelf schijnt geen
vreugde te brengen, maar droefheid; maar later brengt zij
hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht van
gerechtigheid.
12 Daarom, verheft de slappe handen en de knikkende
knieën,
13 Maak rechte paden voor uw voeten, opdat hetgeen
kreupel is, niet van het pad wordt afgeleid, maar liever
genezen wordt.
14 Jaag de vrede na met allen en de heiliging, zonder welke
niemand de Heere zal zien.
15 Zie er nauwlettend op toe dat niemand de genade van
God verspeelt, dat er geen wortel van bitterheid opschiet en
u in verwarring brengt, waardoor velen verontreinigd
worden.
16 Opdat er geen hoereerder of onheilige man zou zijn,
zoals Esau, die voor één bete vlees zijn eerstgeboorterecht
verkocht.
17 Want u weet hoe hij later, toen hij de zegen wilde erven,
werd verworpen. Hij vond geen plaats van berouw, hoewel
hij het met tranen zocht.
18 Want gij zijt niet gekomen tot een aanraakbare berg, die
met vuur brandt, noch tot de duisternis, de duisternis en de
storm,
19 En het geluid van de bazuin en de stem van woorden;
welke stem zij hoorden, smeekten dat het Woord niet meer
tot hen gesproken zou worden.
20 Want zij konden niet verdragen wat er geboden was: En
indien een dier de berg aanraakt, zal het gestenigd of met
een pijl doorboord worden.
21 En het gezicht was zo verschrikkelijk dat Mozes zei: Ik
ben zeer bevreesd en beef.
22 Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van
de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot
tienduizendtallen van engelen,
23 Aan de algemene vergadering en de gemeente van de
eerstgeborenen, die in de hemel opgeschreven zijn, en aan
God, de Rechter over allen, en aan de geesten van de
rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gebracht,
24 En tot Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond, en
tot het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan
dat van Abel.
25 Ziet toe, dat gij dengene, die spreekt, niet verwerpt.
Want indien zij niet zijn ontkomen, die dengene
verwierpen, die op aarde sprak, veelmeer zullen wij niet
ontkomen, indien wij ons afkeren van dengene, die van de
hemel spreekt.
26 Toen deed Zijn stem de aarde beven. Nu heeft Hij
echter beloofd: Nog één keer zal Ik niet alleen de aarde
doen beven, maar ook de hemel.
27 En dit woord, nog eens, betekent de verwijdering van de
dingen die kunnen worden bewogen, zoals van dingen die
gemaakt zijn, opdat de dingen die niet kunnen worden
bewogen, zouden blijven.
28 Laten wij daarom, nu wij een onwankelbaar koninkrijk
ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God
dienen op een Hem welgevallige wijze, met eerbied en
ontzag.
29 Want onze God is een verterend vuur.

HOOFDSTUK 13

1 Laat de broederliefde blijven.
2 Vergeet niet de gastvrijheid te verlenen, want daardoor
hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen.
3 Denk aan de gevangenen alsof u zelf ook gevangen zit,
en denk aan hen die in nood verkeren, alsof u ook zelf in
het lichaam bent.
4 Het huwelijk moet in ere worden gehouden onder allen
en het bed onbevlekt blijven. Maar hoereerders en
overspelers zal God oordelen.
5 Laat uw wandel zonder winstbejag zijn, en wees tevreden
met wat u hebt, want Hij heeft gezegd: Ik zal u beslist niet
loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten.
6 Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Heer is
mijn helper, ik zal niet vrezen voor wat een mens mij zou
kunnen doen.

7 Denk aan uw voorgangers, die het woord van God tot u gesproken hebben. Volg hun geloof na, terwijl u let op het doel van hun wandel.
8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.
9 Laat u niet meeslepen door allerlei vreemde leringen. Want het is goed dat het hart bevestigd wordt door genade, niet door spijzen, die hen die zich ermee bezighouden, niet ten goede zijn gekomen.
10 Wij hebben een altaar, waarvan zij die de tabernakel dienen, niet het recht hebben te eten.
11 Want de lichamen van de dieren, waarvan het bloed door de hogepriester als zondeoffer in het heiligdom werd gebracht, werden buiten de legerplaats verbrand.
12 Daarom heeft ook Jezus, om door Zijn eigen bloed het volk te heiligen, buiten de poort geleden.
13 Laten wij daarom buiten de legerplaats naar Hem toe gaan en Zijn smaad dragen.
14 Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.
15 Laten wij daarom door Hem voortdurend een lofoffer aan God brengen, namelijk de vrucht van onze lippen die zijn naam belijden.
16 Maar vergeet het weldoen en het medeleven niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.
17 Wees gehoorzaam aan uw voorgangers en wees aan hen onderworpen, want zij waken over uw zielen en zullen daarvan rekenschap moeten afleggen. Doe dat met vreugde en niet al zuchtend, want dat zou voor u nutteloos zijn.
18 Bid voor ons, want wij vertrouwen erop dat wij een goed geweten hebben en dat wij in alle dingen eerlijk willen leven.
19 Maar ik verzoek u des te meer dit te doen, opdat ik des te sneller bij u word teruggebracht.
20 En de God nu des vredes, Die onzen Heere Jezus, den grooten Herder der schapen, uit de doden heeft wedergebracht, door het bloed des eeuwigen verbonds,
21 Maak u vol in alle goed werk, om zijn wil te doen, en werk in u datgene wat welbehaaglijk is in zijn ogen, door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.
22 En ik roep u op, broeders, om het woord van vermaning te verdragen; want ik heb u een brief geschreven in het kort.
23 Weet dat onze broeder Timotheüs in vrijheid is gesteld. Als hij snel bij u komt, zal ik u graag ontmoeten.
24 Groet al uw leiders en al uw heiligen. De Italianen groeten u.
25 De genade zij met u allen. Amen.

Jakobus

HOOFDSTUK 1

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Heer Jezus Christus, groet de twaalf stammen in de verstrooiing.
2 Mijn broeders, acht het enkel vreugde, wanneer gij in allerlei verzoekingen valt;
3 U moet weten dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.
4 Maar laat het geduld volkomen zijn, zodat u volmaakt en oprecht bent en niets tekortkomt.
5 Indien iemand van u wijsheid tekortschiet, dan moet hij die vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt; en zij zal hem gegeven worden.
6 Maar laat hij bidden in geloof, zonder te twijfelen. Want wie twijfelt, is als een golf van de zee, die door de wind wordt voortgedreven en opgeschud.
7 Want zo iemand moet niet denken dat hij iets van de Heer zal ontvangen.
8 Een man met twee gedachten is onstandvastig in al zijn wegen.
9 Laat de broeder van geringe stand zich verheugen, omdat hij verhoogd is;
10 Maar de rijke, omdat hij vernederd wordt, want als een bloem in het gras zal hij vergaan.
11 Want zodra de zon met haar brandende hitte opgaat, doet zij het gras verdorren, en haar bloem valt af, en haar mooie uiterlijk vergaat. Zo zal ook de rijke wegkwijnen in zijn wegen.
12 Zalig is de man die in verzoeking volhardt, want als hij beproefd wordt, zal hij de kroon des levens ontvangen, die de Heer beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben.
13 Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word door God verzocht. Want God kan niet verzocht worden door het kwade, en Hij verzoekt niemand.
14 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt.
15 Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en wanneer de zonde volgroeid is, baart zij de dood.
16 Dwaal niet, mijn geliefde broeders.
17 Iedere goede gave, en ieder volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader der lichten, bij Wie geen verandering is of schaduw van omkeer.
18 Hij heeft ons uit eigen wil verwekt door het woord van de waarheid, opdat wij in zekere zin eerstelingen zouden zijn onder zijn schepselen.
19 Daarom, mijn geliefde broeders, ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn.
20 Want de toorn van een mens brengt geen gerechtigheid voor God teweeg.
21 Leg daarom alle vuiligheid en overtollige slechtheid af en ontvang met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant is, dat uw zielen kan behouden.
22 Maar wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Dan misleidt u uzelf.
23 Want indien iemand een hoorder van het Woord is en geen dader, die lijkt op een man die het gelaat waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt.
24 Want hij bekeek zichzelf, ging heen en vergat terstond hoe hij eruitzag.
25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die van de vrijheid, en daarbij blijft, en niet een vergeetachtige hoorder is, maar een dader van het werk, die zal zalig zijn in zijn daad.
26 Als iemand onder u denkt dat hij godsdienstig is, en hij houdt zijn tong niet in toom, maar misleidt zijn hart, dan is zijn godsdienst zinloos.
27 De zuivere en onbevlekte godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bijstaan in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

HOOFDSTUK 2

1 Broeders en zusters, hebt niet het geloof in onze Heer Jezus Christus, de Heer der heerlijkheid, met aanzien des persoons.
2 Want als er in uw vergadering een man komt met een gouden ring en in prachtige kleding, en er komt ook een arme man binnen in afschuwelijke kleding,
3 En gij ziet op hem neer, die de vrolijke kleding draagt, en zegt tot hem: Ga hier zitten op een goede plaats; en tot de arme zegt: Ga daar staan, of ga hier zitten onder mijn voetenbank.
4 Bent u dan niet partijdig in uzelf en oordeelt u niet over kwade gedachten?
5 Luister, mijn geliefde broeders, heeft God niet de armen van deze wereld uitverkoren tot rijken in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan hen, die Hem liefhebben?
6 Maar gij hebt de armen veracht. Onderdrukken de rijken u niet, en slepen u niet voor de rechterstoelen?
7 Lasteren zij niet de goede naam, die over u gezegd is?
8 Als u de koninklijke wet vervult, overeenkomstig de Schrift: Heb uw naaste lief als uzelf, dan doet u goed.
9 Maar als u de persoon aanziet, begaat u zonde en wordt u door de wet overtuigd van overtredingen.
10 Want wie de hele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden.
11 Want die gezegd heeft: Gij zult geen overspel plegen, heeft ook gezegd: Gij zult niet doden. Indien gij nu geen overspel pleegt, en gij toch doodt, zijt gij een overtreder der wet geworden.
12 Spreek en handel aldus als mensen die door de wet van de vrijheid geoordeeld zullen worden.
13 Want wie geen barmhartigheid heeft bewezen, zal zonder barmhartigheid oordelen; en de barmhartigheid verheugt zich tegen het oordeel.
14 Wat baat het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan het geloof hem behouden?
15 Als een broeder of zuster naakt is en verstoken van dagelijks voedsel,
16 En iemand van u zou tot hen zeggen: Ga heen in vrede, word warm en verzadigd; maar u geeft hun niet wat het lichaam nodig heeft; wat heeft dat voor nut?
17 Zo is het ook met het geloof: als het geen daden heeft, is het in zichzelf dood.
18 Iemand kan zelfs zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. Toon mij uw geloof zonder uw werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.

19 Gij gelooft, dat God één is, en gij doet daar goed aan.
Maar ook de demonen geloven dat en zij sidderen.
20 Maar weet u, gij dwaas, dat het geloof zonder de daden
dood is?
21 Is Abraham, onze vader, niet uit werken
gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Izak op het altaar
offerde?
22 Ziet u, dat het geloof samenwerkt met zijn werken, en
dat het geloof door de werken volmaakt is geworden?
23 En het Schriftwoord werd vervuld, dat zegt: Abraham
geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend,
en hij werd een vriend van God genoemd.
24 Gij ziet dus, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit
werken en niet alleen uit geloof.
25 Werd Rachab, de hoer, niet op dezelfde wijze uit
werken gerechtvaardigd, toen zij de boden ontving en langs
een andere weg wegzond?
26 Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook
het geloof zonder daden dood.

HOOFDSTUK 3

1 Broeders, wees niet te ijverig in het aannemen van vele
meesters, want u weet dat u een zwaarder oordeel zult
ontvangen.
2 Want wij struikelen allen in veel dingen. Indien iemand
niet struikelt in woorden, die is een volmaakt man, en in
staat om ook het gehele lichaam in toom te houden.
3 Zie, Wij leggen de paarden een bit in de mond, opdat zij
Ons gehoorzamen; en Wij keren hun gehele lichaam om.
4 Kijk ook eens naar de schepen, hoe groot ze ook zijn en
door sterke winden worden voortgedreven, ze worden toch
door een heel klein roer gestuurd, waarheen de stadhouder
maar wil.
5 Alzo is ook de tong een klein lid, en roemt grote dingen.
Zie, hoe groot is de zaak, die een klein vuur aansteekt!
6 En de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid.
Zo is de tong onder onze leden, die het gehele lichaam
bezoedelt en het wiel van het leven in brand steekt; zelfs de
hel zelf steekt haar in brand.
7 Want alle soorten van wilde dieren, van vogels, van
slangen en van zeedieren worden getemd en zijn door de
mens getemd.
8 Maar de tong kan geen mens temmen; ze is een
onbeheersbaar kwaad, vol dodelijk gif.
9 Daarmee loven wij God en de Vader, en daarmee
vervloeken wij de mensen, die naar het evenbeeld van God
geschapen zijn.
10 Uit dezelfde mond komt zegen en vloek voort. Mijn
broeders, dit mag niet zo zijn.
11 Kan een bron uit dezelfde bron zoet en bitter water laten
opwellen?
12 Kan een vijgenboom, mijn broeders, ook olijven
voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Zo kan ook geen
enkele bron zout én zoet water geven.
13 Wie is wijs en verstandig onder u? Laat hij door een
goed gedrag zijn daden tonen, met zachtmoedigheid van
wijsheid.
14 Maar als u bittere afgunst en twist in uw hart hebt,
beroem u dan niet en lieg niet tegen de waarheid.
15 Deze wijsheid komt niet van boven, maar is aards,
zinnelijk, duivels.
16 Want waar afgunst en twist is, daar is wanorde en
allerlei kwaad.
17 Maar de wijsheid die van boven komt, is in de eerste
plaats rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gedienstig,
vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en
ongeveinsd.
18 En de vrucht van de gerechtigheid wordt in vrede
gezaaid door hen die vrede stichten.

HOOFDSTUK 4

1 Waaruit ontstaan de oorlogen en de gevechten onder u?
Zijn ze niet het gevolg van uw begeerten, die zich in uw
leden ten strijde trekken?
2 Jullie begeren, maar jullie hebben het niet; jullie doden,
en jullie begeren, maar jullie kunnen het niet verkrijgen;
jullie vechten en strijden, maar jullie hebben het niet,
omdat jullie niet bidden.
3 Gij bidt, en ontvangt niet, omdat gij verkeerd bidt,
namelijk om het in uw begeerten te verbruiken.
4 Overspelers en overspeelsters, weet u niet dat de
vriendschap met de wereld vijandschap is tegen God? Al
wie dus een vriend van de wereld wil zijn, is een vijand
van God.
5 Meent u dat de Schrift tevergeefs zegt: De geest die in
ons woont, begeert afgunst?
6 Maar Hij geeft meer genade. Daarom zegt Hij: God
wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij
genade.
7 Onderwerp u dus aan God, maar verzet u tegen de duivel,
en hij zal van u wegvluchten.
8 Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw
handen, gij zondaars, en zuivert uw harten, gij
dubbelhartigen.
9 Wees ellendig, treur en ween; laat uw lachen veranderen
in rouw, en uw vreugde in droefheid.
10 Verneder u voor de Heer, dan zal hij u verhogen.
11 Spreekt geen kwaad van elkander, broeders. Wie kwaad
spreekt van zijn broeder, en zijn broeder oordeelt, spreekt
kwaad van de wet, en oordeelt de wet; maar indien gij de
wet oordeelt, zijt gij geen dader der wet, maar een rechter.
12 Er is één Wetgever, die de macht heeft om te redden en
te verderven; wie bent u, dat u over een ander oordeelt?
13 Gaat nu heen, gij die zegt: Vandaag of morgen zullen
wij naar zo’n stad gaan, en daar een jaar blijven, en zaken
doen en winst maken.
14 Terwijl gij niet weet, wat er morgen geschieden zal.
Want wat is uw leven? Het is een damp, die voor een korte
tijd verschijnt, en dan verdwijnt.
15 Want u zou moeten zeggen: Als de Heer wil, zullen wij
leven en dit of dat doen.
16 Maar nu verheugt u zich in uw roem; al die roem is
slecht.
17 Als iemand dus weet goed te doen en het niet doet, is
het zonde.

HOOFDSTUK 5

1 Gaat nu heen, gij rijken, weent en huilt over de ellende
die u zal overkomen.
2 Uw rijkdom is verdorven, uw kleren zijn door de mot
aangetast.

3 Uw goud en zilver is verrot, en de roest ervan zal tot een getuige tegen u zijn, en zal uw vlees verteren als vuur. Gij hebt schatten bijeengegaard voor de laatste dagen.
4 Zie, het loon van de arbeiders die uw velden hebben gemaaid, dat door u is achtergehouden, schreeuwt; en de kreten van hen die gemaaid hebben, zijn doorgedrongen tot de oren van de HEERE van de legermachten.
5 Jullie hebben op aarde in weelde geleefd en zijn losbandig geweest; jullie hebben je hart gevoed als in een slachtpartij.
6 Gij hebt de rechtvaardige veroordeeld en gedood, en hij verzet zich niet tegen u.
7 Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Heer. Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht van de aarde, en heeft geduld daarover, totdat hij de vroege en late regen zal ontvangen.
8 Wees ook jullie geduldig en versterk je harten, want de komst van de Heer is nabij.
9 Broeders, wees niet haatdragend tegenover elkaar, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de rechter staat voor de deur.
10 Neem, broeders, de profeten die in de naam van de Heer hebben gesproken, tot een voorbeeld van lijden en geduld.
11 Ziet, wij achten hen zalig die volharden. Gij hebt gehoord van de lankmoedigheid van Job, en gij hebt het einde des Heren gezien; dat de Here zeer barmhartig is, en van tedere goedertierenheid.
12 Maar bovenal, mijn broeders, zweert niet: noch bij de hemel, noch bij de aarde, noch met enige andere eed. Maar laat uw ja, ja zijn, en uw nee, nee, opdat u niet in het oordeel valt.
13 Is iemand onder u ellendig? Laat hij bidden. Is iemand vrolijk? Laat hij psalmen zingen.
14 Is er iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente roepen, en laten zij voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heer.
15 En het gelovige gebed zal de zieke behouden en de Heer zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem dat vergeven worden.
16 Belijdt elkander uw zonden, en bidt voor elkander, opdat gij genezen moogt worden. Het krachtige gebed van een rechtvaardige vermag veel.
17 Elia was een man die dezelfde hartstochten had als wij, en hij bad vurig dat het niet zou regenen. En gedurende drie jaar en zes maanden regende het niet op de aarde.
18 En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen, en de aarde bracht haar vrucht voort.
19 Broeders, indien iemand onder u van de waarheid afdwaalt en iemand brengt hem tot inkeer,
20 Laat hem weten dat Hij die de zondaar bekeert van de dwaling van zijn weg, een ziel van de dood zal redden en tal van zonden zal verbergen.

1 Petrus

HOOFDSTUK 1

1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de
vreemdelingen die verspreid zijn in Pontus, Galatië,
Kappadocië, Asia en Bithynië,
2 Uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de
Vader, in de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en
besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: genade en
vrede zij u vermenigvuldigd.
3 Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus
Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote
barmhartigheid, opnieuw geboren heeft tot een levende
hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden,
4 Tot een onvergankelijke, onbevlekte en onverwelkelijke
erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u,
5 U wordt door de kracht van God bewaard door het geloof,
tot de zaligheid, die gereed is om geopenbaard te worden in
de laatste tijd.
6 Daarin verheugt u zich zeer, ook al wordt u nu, indien het
nodig is, voor een korte tijd bedroefd door allerlei
verzoekingen.
7 Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostbaarder
is dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt,
bevonden worde te zijn tot lof, eer en heerlijkheid, bij de
openbaring van Jezus Christus,
8 Hem, hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch
lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar toch gelooft,
verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke
vreugde.
9 En u ontvangt het einddoel van uw geloof: de zaligheid
van uw zielen.
10 Naar deze zaligheid hebben de profeten gezocht en
gevorst, die geprofeteerd hebben over de genade die voor u
bestemd is.
11 Zij onderzochten op welke of hoedanige tijd de Geest
van Christus in hen doelde, toen Hij tevoren getuigde van
het lijden dat over Christus zou komen en van de
heerlijkheid die daarop zou volgen.
12 Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar
ons dienden in de dingen die nu aan u verkondigd zijn door
hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige
Geest, die uit de hemel gezonden is; dingen waarin de
engelen begerig zijn een blik te werpen.
13 Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees
nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht
wordt bij de openbaring van Jezus Christus.
14 Word als gehoorzame kinderen niet naar de begeerten
die er vroeger in uw onwetendheid bestonden.
15 Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, zo moet
ook u heilig zijn in heel uw wandel.
16 Want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben
heilig.
17 En indien gij Hem aanroept, Die zonder aanzien des
persoons oordeelt naar ieders werk, wandelt dan in vreze
des Heren gedurende de tijd van uw vreemdelingschap.
18 Omdat u weet dat u niet met vergankelijke dingen,
zilver of goud, bent vrijgekocht van uw zinloze
levenswandel, die u van de vaderen overgeleverd is,
19 Maar met het kostbare bloed van Christus, als van een
onberispelijk en vlekkeloos Lam.
20 Die wel van tevoren gekend was, vóór de grondlegging
van de wereld, maar in deze laatste tijden geopenbaard is
om uwentwil,
21 Door Hem gelooft u in God, Die Hem uit de doden
heeft opgewekt en Hem heerlijkheid heeft gegeven, opdat
uw geloof en hoop op God gericht zijn.
22 Nu u uw zielen gereinigd hebt in de gehoorzaamheid
aan de waarheid, door de Geest, tot ongeveinsde
broederliefde, moet u elkaar vurig liefhebben uit een rein
hart.
23 Wij zijn wederom geboren, niet uit vergankelijk, maar
uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig
blijvende Woord van God.
24 Want alle vlees is als gras, en al de heerlijkheid des
mensen als een bloem des grass. Het gras verdort, en zijn
bloem valt af.
25 Maar het woord des Heren blijft in der eeuwigheid. En
dit is het woord, dat door het Evangelie aan u verkondigd
wordt.

HOOFDSTUK 2

1 Daarom, leg alle slechtheid af, alle bedrog, huichelarij,
afgunst en alle kwaadsprekerij,
2 Verlang als pasgeboren kinderen naar de zuivere melk
van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien.
3 Als u tenminste geproefd hebt dat de Heer goedertieren is.
4 Tot Hem komend als tot een levende steen, wel
verworpen door de mensen, maar uitverkoren door God en
kostbaar,
5 Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de
bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap
te vormen, om geestelijke offers te brengen, die God
welgevallig zijn door Jezus Christus.
6 Daarom staat er ook in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een
uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie in Hem gelooft,
zal niet beschaamd worden.
7 Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar, maar voor de
ongehoorzamen is de steen, die de bouwers verworpen
hebben, tot een hoeksteen geworden,
8 en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis, voor
hen, die zich aan het Woord stoten, omdat zij
ongehoorzaam zijn, waartoe zij ook bestemd zijn.
9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk
priesterschap, een heilige natie, een volk dat God ten
eigendom is, om de grote daden te verkondigen van Hem
die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar
licht,
10 Zij die vroeger geen volk waren, maar nu Gods volk
zijn; zij hadden geen barmhartigheid ontvangen, maar nu
hebben zij barmhartigheid ontvangen.
11 Geliefden, ik vermaan u als vreemdelingen en bijwoners:
onthoud u van de vleselijke begeerten, die strijd voeren
tegen de ziel.
12 Leef eerlijk onder de heidenen, zodat zij, wanneer zij u
als kwaaddoeners betitelen, door uw goede daden, die zij
zien, God verheerlijken op de dag dat Hij u bezoekt.
13 Onderwerp u aan elke menselijke instelling, omwille
van de HEERE: hetzij aan de koning, als hoogste gezag,
hetzij aan de koning, als hoogste gezag.

14 Of aan de stadhouders, als aan hen die door hem gezonden zijn om de kwaaddoeners te straffen en hen die goed doen, te prijzen.
15 Want zo wil God dat u door goeddoen de onwetendheid van de dwaze mensen de mond snoert.
16 Als vrije mensen, die hun vrijheid niet gebruiken als een dekmantel voor kwaadaardigheid, maar die in dienst staan van God.
17 Eer alle mensen. Heb de broederschap lief. Vrees God. Eer de koning.
18 Dienaren, wees met alle ontzag onderdanig aan uw meesters; niet alleen aan de goede en vriendelijke, maar ook aan de verkeerde.
19 Want het is dankzegging, indien een mens omwille van het geweten tegenover God verdriet verdraagt, en onterecht lijdt.
20 Want wat voor eer is het, als u geduldig de straf draagt die u om uw overtredingen krijgt? Maar als u geduldig de straf draagt die u krijgt als u goed doet en daarvoor lijdt, dan is dat welgevallig bij God.
21 Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor ons geleden heeft en ons een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden.
22 Die geen zonde gedaan heeft, en in wiens mond geen bedrog gevonden is.
23 Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold, en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem die rechtvaardig oordeelt.
24 Hij heeft Zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout gebracht, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.
25 Want u was als dwalende schapen, maar nu bent u teruggekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

HOOFDSTUK 3

1 Evenzo, gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, opdat, indien sommigen het Woord niet gehoorzamen, ook zij zonder het Woord gewonnen kunnen worden door de wandel van de vrouwen;
2 Terwijl zij uw eerbare taal zien, gepaard gaande met vrees.
3 Laat uw versiering niet bestaan uit de uiterlijke versiering van het vlechten van het haar, het dragen van goud of het aantrekken van kleding;
4 Maar laat het de verborgen mens van het hart zijn, in datgene wat onvergankelijk is, het sieraad van een zachtmoedige en stille geest, dat kostbaar is in de ogen van God.
5 Want op deze wijze versierden vroeger ook de heilige vrouwen zich, die op God vertrouwden, onderdanig aan hun eigen mannen.
6 Zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem heer noemde. Van hem zijn jullie dochters, als jullie maar goed doen en je niet door iets laten afschrikken.
7 En ook u, mannen, moet verstandig met uw vrouw omgaan en haar eer bewijzen als aan het zwakkere vaatwerk, en als medeërfgenamen van de genade des levens; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.
8 Ten slotte, wees allen eensgezind, wees medelevend jegens elkaar, heb de broeders lief, wees barmhartig en vriendelijk.
9 Vergeld geen kwaad met kwaad of scheldwoorden met scheldwoorden, maar zegen daarentegen, wetende dat gij daartoe geroepen zijt, opdat gij zegen zoudt beërven.
10 Want wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, moet zijn tong weerhouden van het kwade en zijn lippen, zodat zij geen bedrog spreken.
11 Laat hij het kwaad mijden en het goede doen; laat hij vrede zoeken en daarnaar streven.
12 Want de ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren zijn geopend tot hun gebeden; maar het aangezicht des Heren is tegen hen die kwaad doen.
13 En wie is het die u kwaad zal doen, als u het goede nastreeft?
14 Maar indien gij lijdt om de gerechtigheid, zijt gij zalig; vreest niet voor hun schrik, en laat u niet verschrikken;
15 Maar heiligt God, de Heere, in uw harten; en weest altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, maar met zachtmoedigheid en eerbied.
16 Zorg ervoor dat u een goed geweten hebt, zodat zij beschaamd worden als ze kwaad over u spreken, alsof het kwaaddoeners zijn, en dat u uw goede wandel in Christus beschuldigt.
17 Want het is beter, indien de wil van God dit eist, dat gij lijdt bij het goed doen, dan bij het kwaad doen.
18 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel gedood in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest.
19 In welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft tot de geesten in de gevangenis,
20 Die voorheen ongehoorzaam waren, toen de lankmoedigheid van God nog eenmaal wachtte, in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinigen, dat is acht, door het water heen behouden werden.
21 Als tegenbeeld hiervan redt ook nu de doop ons, die niet een afleggen is van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus.
22 Die opgevaren is naar de hemel en aan de rechterhand van God is, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

HOOFDSTUK 4

1 Aangezien Christus dus in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: want wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met de zonde.
2 opdat hij de tijd die hem nog rest in het vlees niet meer zou leven naar de begeerten van de mensen, maar naar de wil van God.
3 Want het is voldoende dat wij de wil van de heidenen hebben gedaan in de tijd die voorbij is gegaan in ons leven, toen wij wandelden in losbandigheid, begeerten, overdaad aan wijn, brasserijen, feesten en afschuwelijke afgoderijen.

4 Daarom vinden zij het vreemd dat u niet met hen meeloopt in dezelfde buitensporige opstand, door kwaad van u te spreken.
5 Wie zal er rekenschap van afleggen tegenover Hem die gereed staat om de levenden en de doden te oordelen?
6 Want daarom is ook aan de doden het evangelie verkondigd, opdat zij naar de mensen geoordeeld zouden worden in het vlees, maar naar God zouden leven in de geest.
7 Maar het einde aller dingen is nabij. Wees daarom nuchter en waakzaam, zodat u kunt bidden.
8 En heb bovenal bestendige liefde voor elkaar, want de liefde bedekt de menigte van de zonden.
9 Wees gastvrij voor elkaar, zonder tegenzin.
10 Ieder moet elkaar dienen met de gave die hij ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God.
11 Indien iemand spreekt, laat hij spreken als de woorden van God; indien iemand dient, laat hij het doen als uit de macht die God geeft, opdat God in alles verheerlijkt worde door Jezus Christus, Hem zij de lof en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.
12 Geliefden, laat de vuurgloed die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam.
13 Maar verheug u naarmate u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook met grote vreugde zult mogen verblijden wanneer zijn heerlijkheid geopenbaard wordt.
14 Indien gij om de Naam van Christus gesmaad wordt, zijt gij zalig, want de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods rust op u. Van hun kant wordt Hij kwaadgesproken, maar van uw kant wordt Hij verheerlijkt.
15 Maar laat niemand van u lijden als een moordenaar, of als een dief, of als een kwaaddoener, of als een bemoeial van anderen.
16 Maar als iemand als christen lijdt, moet hij zich niet schamen, maar God verheerlijken.
17 Want de tijd is gekomen, dat het oordeel begint bij het huis Gods; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die het Evangelie Gods ongehoorzaam zijn?
18 En indien de rechtvaardige ternauwernood zalig wordt, waar zullen dan de goddeloze en de zondaar verschijnen?
19 Daarom moeten ook zij die lijden overeenkomstig de wil van God, de bewaring van hun ziel aan Hem toevertrouwen door het goede te doen, als aan een getrouwe Schepper.

HOOFDSTUK 5

1 De oudsten onder u vermaan ik, die ook een oudste ben en een getuige van het lijden van Christus, en ook deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden:
2 Hoed de kudde van God die bij u is, en houd er toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar met een bereidwillige geest.
3 Niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van God, maar als voorbeelden voor de kudde.
4 En wanneer de Opperherder verschijnt, zult u een onverwelkelijke krans van heerlijkheid ontvangen.
5 Evenzo, gij jongeren, weest de ouderen onderdanig; ja, weest allen elkander onderdanig en bekleedt u met nederigheid; want God wederstaat de hoogmoedigen, en geeft de nederigen genade.
6 Verneder u daarom onder de machtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd zal verhogen.
7 Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u.
8 Wees nuchter en waakzaam, want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.
9 Bied hem weerstand, vastberaden in het geloof, wetende dat hetzelfde lijden ook uw broeders en zusters in de wereld treft.
10 Maar de God van alle genade, die ons in Christus Jezus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, zal u, na een korte tijd van lijden, toerusten, bevestigen, sterken en grondvesten.
11 Hem zij de heerlijkheid en de macht in alle eeuwigheid. Amen.
12 Ik heb kort geschreven met de naam Silvanus, die naar ik aanneem een trouwe broeder voor u is. Ik heb u aangespoord en getuigd dat dit de ware genade van God is waarin u staat.
13 De gemeente die te Babylon is en die samen met u is uitverkoren, groet u; en ook mijn zoon Marcus.
14 Groet elkander met een kus van liefde. Vrede zij met u allen, die in Christus Jezus zijn. Amen.

De tweede brief van Petrus

HOOFDSTUK 1

1 Simon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen die een even kostbaar geloof hebben verkregen als wij, door de gerechtigheid van God en onze Zaligmaker Jezus Christus:
2 Genade en vrede worden u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Heer.
3 Omdat zijn goddelijke kracht ons alles geschonken heeft wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht,
4 Hierdoor zijn ons de grootste en kostbaarste beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.
5 En zet u er bovendien met alle inzet voor in om aan uw geloof deugd toe te voegen, en aan de deugd kennis,
6 En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid geduld, en bij het geduld godsvrucht;
7 En aan de godsvrucht broederliefde, en aan de broederliefde liefde voor allen.
8 Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig aanwezig zijn, zorgen zij ervoor dat u niet werkeloos of onvruchtbaar blijft in de kennis van onze Heere Jezus Christus.
9 Maar wie deze dingen niet heeft, is blind en kan niet ver zien, en hij vergeet dat hij van zijn vroegere zonden gereinigd is.
10 Daarom, broeders, beijvert u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken. Want als u dit doet, zult u nooit struikelen.
11 Want zo zal u rijkelijk de toegang verleend worden tot het eeuwige Koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus.
12 Daarom zal ik niet nalaten u altijd aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze kent en gegrondvest bent in de tegenwoordige waarheid.
13 Ja, ik acht het passend, zolang ik in deze tent ben, u op te wekken door u eraan te herinneren;
14 Ik weet dat ik binnenkort deze tent van mij moet afleggen, zoals onze Heer Jezus Christus mij heeft laten zien.
15 Ik zal er ook naar streven dat u deze dingen na mijn overlijden altijd in gedachtenis zult houden.
16 Want wij zijn geen vernuftig verzonnen fabels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit.
17 Want Hij heeft van God, de Vader, eer en heerlijkheid ontvangen, toen zo'n stem van de machtige heerlijkheid tot Hem klonk: Deze is mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb.
18 En deze stem hebben wij uit de hemel gehoord, toen wij met Hem op de heilige berg waren.
19 En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is. Gij doet wel, dat gij daarop acht geeft als op een licht, dat schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.
20 Weet dit allereerst: geen enkele profetie in de Schrift is het resultaat van een eigenmachtige uitleg.
21 Want de profetie is destijds niet voortgekomen uit de wil van een mens, maar heilige mensen van Godswege hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest.

HOOFDSTUK 2

1 Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen brengen. Ze verloochenen zelfs de Heerser die hen gekocht heeft, en brengen zo een snel verderf over zichzelf.
2 En velen zullen hun verderfelijke wegen navolgen, en door hun toedoen zal de weg der waarheid gelasterd worden.
3 En uit hebzucht zullen zij u met verzonnen woorden als koopwaar behandelen. Hun oordeel is al lang uitgebleven en hun oordeel sluimert niet.
4 Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de hel geworpen en overgegeven heeft aan de ketenen van de duisternis, om hen voor het oordeel te bewaren;
5 En Hij heeft de oude wereld niet gespaard, maar Noach, de achtste persoon, de prediker van de gerechtigheid, bewaard, toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht.
6 En de steden Sodom en Gomorra in de as gelegd en met verwoesting veroordeeld, en tot een voorbeeld gesteld voor hen die goddeloos zouden leven,
7 En Hij verloste Lot, die gekweld werd door de schandelijke wandel van de goddelozen.
8 (Want die rechtvaardige man, die onder hen woonde, heeft zijn rechtvaardige ziel dag aan dag gekweld door hun onwettige daden, door wat hij zag en hoorde.)
9 De Heer weet de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen en de onrechtvaardigen te bewaren voor de dag van het oordeel om gestraft te worden.
10 Maar vooral hen die naar het vlees wandelen in de begeerten van onreinheid, en de overheid verachten. Zij zijn vermetel, eigenzinnig, zij schromen niet om de heerlijkheden te lasteren.
11 Terwijl de engelen, die toch hun grootste kracht en macht hebben, geen lasterlijke beschuldiging tegen hen inbrengen voor de Heer.
12 Maar deze wezens zijn als wilde dieren, die gevangengenomen en vernietigd moeten worden. Zij spreken kwaad van de dingen die zij niet begrijpen, en zij zullen in hun eigen verderf volkomen omkomen.
13 En zij zullen het loon der ongerechtigheid ontvangen, gelijk zij, die het lust achten om overdag te wankelen. Vlekken en smetten zijn zij, die zich vermaken met hun eigen bedriegerijen, terwijl zij met u feestvieren;
14 Hun ogen zijn vol overspel en ze kunnen niet ophouden met zondigen; ze verleiden onstandvastige zielen; hun hart is geoefend in hebzucht; kinderen zijn vervloekt.
15 Die de rechte weg verlaten hebben en afgedwaald zijn, door de weg van Bileam, de zoon van Besor, te volgen, die het loon van de ongerechtigheid liefhad;

16 Maar hij werd om zijn ongerechtigheid berispt: de stomme ezel sprak met de stem van een mens en hield de dwaasheid van de profeet tegen.
17 Dit zijn waterputten, wolken die door de storm worden meegevoerd. Voor hen is de nevel van de duisternis voor eeuwig weggelegd.
18 Want door hun hoogdravende taal van ijdele taal verleiden zij door vleselijke begeerten en door hun losbandigheid hen die nog maar net ontkomen zijn aan hen die in dwaling leven.
19 Terwijl zij hun vrijheid beloven, zijn zij zelf slaven van het verderf. Want wie door iemand overmeesterd wordt, diens slaaf is hij.
20 Want als zij, na door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus aan de bezoedelingen van de wereld te zijn ontkomen, er toch weer in verstrikt raken en overwonnen worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste.
21 Want het zou beter voor hen zijn geweest, dat zij de weg der gerechtigheid niet hadden gekend, dan dat zij, nadat zij die hadden gekend, zich afkeerden van het heilige gebod, dat hun overgeleverd was.
22 Maar hun overkwam wat een waar spreekwoord zegt: De hond keert terug naar zijn eigen uitbraaksel, en de gewassen zeug naar de modderpoel.

HOOFDSTUK 3

1 Deze tweede brief, geliefden, schrijf ik u nu; in beide wek ik uw zuivere gedachten op door herinnering.
2 Opdat u zich de woorden herinnert die tevoren gesproken zijn door de heilige profeten en het gebod van ons, de apostelen van de Heere en Heiland,
3 Dit moet u allereerst weten, dat er in de laatste dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen,
4 En Hij zei: Waar blijft de belofte van Zijn komst? Want vanaf het moment dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals ze waren vanaf het begin van de schepping.
5 Want dit willen zij willens en wetens niet, dat door het woord van God de hemelen er van oudsher waren en de aarde, die uit het water oprijst en in het water blijft.
6 Waardoor de wereld van toen verging, overspoeld door water.
7 Maar de hemelen en de aarde, die nu zijn, worden door hetzelfde woord als een schat bewaard en voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van de ondergang van de goddeloze mensen.
8 Maar dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat bij de Heer één dag is als duizend jaar, en duizend jaar als één dag.
9 De HEERE vertraagt de belofte niet, zoals sommigen dat als traagheid beschouwen, maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.
10 Maar de dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan. Ook de aarde en de werken daarop zullen verbranden.
11 Aangezien al deze dingen vergaan, hoedanig moet u dan zijn in heilige wandel en godsvrucht?
12 Verwacht u de komst van de dag van God en haast u zich daarnaar, waarop de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen door vuur zullen wegsmelten?
13 Maar wij verwachten, overeenkomstig zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.
14 Daarom, geliefden, als u deze dingen verwacht, moet u zich inspannen om voor Hem in vrede bevonden te worden, zonder vlek of blaam.
15 En rekent het geduld van onze Heere tot zaligheid, zoals ook onze geliefde broeder Paulus, overeenkomstig de wijsheid die hem gegeven is, aan u geschreven heeft:
16 Zoals ook in al zijn brieven, waarin hij over deze dingen spreekt. Daarin zijn enkele dingen moeilijk te begrijpen, die de ongeleerde en onstandvastige mensen verdraaien, zoals ze ook de overige Schriften doen, tot hun eigen verderf.
17 Geliefden, u weet dit nu van tevoren. Wees op uw hoede, dat ook u niet, door de dwaling van de zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen vastberadenheid.
18 Maar was op in de genade en in de kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in eeuwigheid. Amen.

De eerste brief van Johannes

HOOFDSTUK 1

1 Hetgeen er was van het begin af, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij met eigen ogen gezien hebben, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben, van het Woord des levens;
2 (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien en getuigen ervan en verkondigen u het eeuwige Leven, dat bij de Vader was en aan ons geopenbaard is.)
3 Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons zoudt hebben. En deze gemeenschap van ons is er met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus.
4 En wij schrijven u deze dingen, opdat uw blijdschap volkomen zal zijn.
5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen: God is licht en er is in Hem in het geheel geen duisternis.
6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet.
7 Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar en reinigt het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, ons van alle zonde.
8 Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.
9 Als wij onze zonden belijden, zal Hij, die getrouw en rechtvaardig is, ons de zonden vergeven en ons reinigen van alle ongerechtigheid.
10 Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en is Zijn woord niet in ons.

HOOFDSTUK 2

1 Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet zondigt. En indien iemand zondigt, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige.
2 En Hij is een verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld.
3 En hieraan weten wij dat wij Hem kennen: als wij zijn geboden bewaren.
4 Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet.
5 Maar wie Zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn.
6 Wie zegt dat hij in Hem blijft, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.
7 Broeders, ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij van den beginne hebt gehad. Het oude gebod is het woord, dat gij van den beginne gehoord hebt.
8 Opnieuw schrijf ik u een nieuw gebod, dat waar is in Hem en in u: want de duisternis is voorbijgegaan, maar het waarachtige licht schijnt reeds.
9 Wie zegt dat hij in het licht is, maar zijn broeder haat, die is tot nu toe in de duisternis.
10 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en er is voor hem geen struikelblok.
11 Maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis en wandelt in de duisternis, en weet niet waar hij heen gaat, want de duisternis heeft zijn ogen verblind.
12 Ik schrijf u, mijn lieve kinderen, omdat uw zonden u vergeven zijn omwille van zijn naam.
13 Ik schrijf u, vaders, omdat u Hem kent, die van het begin af is. Ik schrijf u, jongelingen, omdat u de boze hebt overwonnen. Ik schrijf u, kinderkens, omdat u de Vader kent.
14 Ik heb u geschreven, vaders, omdat u Hem kent, Die van den beginne is. Ik heb u geschreven, jongelingen, omdat u sterk bent, en het woord Gods in u blijft, en u de boze hebt overwonnen.
15 Heb de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, is de liefde des Vaders niet in hem.
16 Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld.
17 En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.
18 Kinderen, het is de laatste tijd. En zoals u gehoord hebt dat de antichrist komt, zijn er ook nu al veel antichristen verschenen. Daaraan weten wij dat het de laatste tijd is.
19 Zij zijn uit ons midden voortgekomen, maar zij behoorden niet tot ons. Want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij wel bij ons gebleven zijn. Maar zij zijn uit ons voortgekomen, opdat aan hen zou blijken dat zij niet allen tot ons behoorden.
20 Maar u hebt de zalving van de Heilige, en u weet alle dingen.
21 Ik heb u niet geschreven omdat u de waarheid niet kent, maar omdat u die kent en omdat er geen leugen uit de waarheid bestaat.
22 Wie is de leugenaar, anders dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Dat is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent.
23 Een ieder, die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet; maar wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader.
24 Laat dan datgene in u blijven, wat gij van den beginne gehoord hebt. Indien datgene, wat gij van den beginne gehoord hebt, in u blijft, zo zult ook gij in den Zoon en in den Vader blijven.
25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.
26 Deze dingen heb ik u geschreven over hen die u verleiden.
27 Maar de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt niet nodig dat iemand u onderwijst. Maar zoals die zalving u leert over alle dingen, en die waarheid is en geen leugen, en zoals zij u geleerd heeft, zult u in Hem blijven.
28 En nu, kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en voor Hem niet beschaamd zullen staan bij Zijn komst.
29 Als u weet dat Hij rechtvaardig is, weet u ook dat ieder die gerechtigheid doet, uit Hem geboren is.

HOOFDSTUK 3

1 Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd worden. Daarom kent de wereld ons niet, omdat ze Hem niet gekend heeft.
2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.
3 En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zichzelf, zoals hij rein is.
4 Een ieder die de zonde doet, overtreedt ook de wet; want de zonde is de wetteloosheid.
5 En u weet dat Hij geopenbaard is om onze zonden weg te nemen, en zonde is er in Hem niet.
6 Een ieder die in Hem blijft, zondigt niet; een ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.
7 Kinderen, laat niemand u misleiden. Wie gerechtigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is.
8 Die de zonde doet, is uit de duivel; want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels zou verbreken.
9 Een ieder die uit God geboren is, doet geen zonde; want het zaad Gods blijft in hem en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.
10 Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel kenbaar: ieder die de gerechtigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als hij zijn broeder niet liefheeft.
11 Want dit is de boodschap die u vanaf het begin hebt gehoord: dat wij elkaar moeten liefhebben.
12 Niet zoals Kaïn, die uit de boze was, en zijn broeder doodsloeg. En waarom doodde hij hem? Omdat zijn werken boos waren, en die van zijn broeder rechtvaardig.
13 Wees niet verbaasd, broeders, als de wereld u haat.
14 Wij weten dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood.
15 Al wie zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar. En u weet dat geen enkele mensenmoordenaar het eeuwige leven blijvend in zich heeft.
16 Hieruit blijkt de liefde van God, dat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven. Ook wij zijn verplicht ons leven te geven voor de broeders.
17 Wie echter de goederen van deze wereld heeft en ziet dat zijn broeder gebrek lijdt, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe kan de liefde Gods in hem blijven?
18 Mijn lieve kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.
19 En hieraan weten wij, dat wij uit de waarheid zijn, en wij zullen ons hart voor Hem verzekeren.
20 Want als ons hart ons veroordeelt, God is groter dan ons hart en Hij weet alle dingen.
21 Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, kunnen wij vol vertrouwen naar God luisteren.
22 En al wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden in acht nemen en doen wat Hem welgevallig is.
23 En dit is zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals hij ons geboden heeft.
24 En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in Hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft, aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft.

HOOFDSTUK 4

1 Geliefden, geloof niet iedere geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan.
2 Hieraan leert gij de Geest Gods kennen: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God.
3 En elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God. En dit is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.
4 Kinderen, jullie zijn uit God en jullie hebben hen overwonnen. Want Hij die in jullie is, is groter dan hij die in de wereld is.
5 Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld luistert naar hen.
6 Wij zijn uit God; die God kent, hoort ons; die uit God niet is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest der waarheid en de geest der dwaling.
7 Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God.
8 Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.
9 Hierin is de liefde van God voor ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem.
10 Hierin bestaat de liefde niet uit het feit dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon heeft gezonden als verzoening voor onze zonden.
11 Geliefden, als God ons zo heeft liefgehad, moeten ook wij elkaar liefhebben.
12 Niemand heeft ooit God gezien. Als wij elkaar liefhebben, woont God in ons en is zijn liefde in ons volmaakt geworden.
13 Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft.
14 En wij hebben aanschouwd en getuigen dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Redder van de wereld.
15 Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, blijft God in hem en blijft hij in God.
16 En wij hebben de liefde gekend en geloofd, die God tot ons heeft. God is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem.
17 Hierin wordt onze liefde volmaakt, dat wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel, want zoals Hij is, zijn ook wij in deze wereld.
18 Er is geen vrees in de liefde, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees heeft kwelling. Die vreest, is niet volmaakt in de liefde.
19 Wij hebben lief, omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad.
20 Als iemand zegt: Ik heb God lief, maar hij haat zijn broeder, dan is hij een leugenaar. Want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, hoe kan hij God, die hij niet gezien heeft, liefhebben?
21 En dit gebod hebben wij van Hem, dat wie God liefheeft, ook zijn broeder moet liefhebben.

HOOFDSTUK 5

1 Een ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die Hem verwekt heeft, heeft ook lief wie uit Hem verwekt is.
2 Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden onderhouden.
3 Want dit is de liefde tot God, dat wij zijn geboden in acht nemen. En zijn geboden zijn geen zware last.
4 Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwint: ons geloof.
5 Wie is het die de wereld overwint, dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?
6 Deze is het die door water en bloed kwam, namelijk Jezus Christus; niet door water alleen, maar door water en bloed. En het is de Geest die getuigt, omdat de Geest de waarheid is.
7 Want er zijn drie die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze drie zijn één.
8 En er zijn drie die getuigen op de aarde: de Geest, het water en het bloed; en deze drie zijn tot één.
9 Als wij het getuigenis van mensen aanvaarden, is het getuigenis van God meerder, want dit is het getuigenis van God, dat Hij over Zijn Zoon getuigd heeft.
10 Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zichzelf. Wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij het getuigenis niet gelooft dat God over Zijn Zoon getuigd heeft.
11 En dit is het getuigenis, dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft, en dit leven is in zijn Zoon.
12 Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.
13 Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt en opdat u gelooft in de Naam van de Zoon van God.
14 En dit is de vrijmoedigheid die wij tot Hem hebben, dat Hij ons verhoort, wanneer wij iets bidden naar Zijn wil.
15 En als wij weten dat Hij naar ons luistert, wat wij ook bidden, weten wij ook dat wij de beden al hebben gekregen, die wij van Hem gevraagd hebben.
16 Indien iemand zijn broeder een zonde ziet begaan, die niet tot de dood is, die zal bidden, en Hij zal hem het leven geven voor hen, die niet tot de dood zondigen. Er is een zonde tot de dood; ik zeg niet, dat hij daarvoor bidden zal.
17 Alle ongerechtigheid is zonde, en er is ook zonde die niet tot de dood leidt.
18 Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt; maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze heeft geen vat op hem.
19 En wij weten dat wij uit God zijn, maar dat de hele wereld in het boze ligt.
20 En wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en ons het verstand gegeven heeft, opdat wij Hem kennen, Die Waarachtig is, en wij zijn in Hem, Die Waarachtig is, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven.
21 Kinderen, wacht u voor de afgoden. Amen.

Tweede Johannes

HOOFDSTUK 1

1 De oudste voor de uitverkoren dame en haar kinderen, van wie ik in de waarheid houd; en niet alleen ik, maar ook allen die de waarheid hebben gekend;
2 Ter wille van de waarheid, die in ons woont en voor altijd bij ons zal zijn.
3 Genade zij met u, barmhartigheid en vrede, van God de Vader, en van de Heer Jezus Christus, de Zoon van de Vader, in waarheid en liefde.
4 Ik was enorm verheugd dat ik ontdekte dat uw kinderen in waarheid wandelden, zoals wij een gebod van de Vader hebben ontvangen.
5 En nu smeek ik u, dame, niet alsof ik u een nieuw gebod heb geschreven, maar dat wat wij vanaf het begin hadden, namelijk dat wij elkaar liefhebben.
6 En dit is liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod dat u, zoals u vanaf het begin hebt gehoord, daarin moet wandelen.
7 Want er zijn veel bedriegers in de wereld gekomen, die niet belijden dat Jezus Christus in het vlees is gekomen. Dit is een bedrieger en een antichrist.
8 Zorg ervoor dat we de dingen die we hebben gedaan niet verliezen, maar dat we een volledige beloning ontvangen.
9 Iedereen die overtreedt en niet in de leer van Christus blijft, heeft God niet. Wie in de leer van Christus blijft, heeft zowel de Vader als de Zoon.
10 Als er iemand naar u toe komt en deze leer niet brengt, neem hem dan niet in uw huis op en beveel hem ook geen voorspoed van God:
11Want hij die hem Gods spoedigheid gebiedt, heeft deel aan zijn slechte daden.
12 Omdat ik u veel dingen te schrijven heb, zou ik niet met papier en inkt schrijven; maar ik vertrouw erop naar u toe te komen en van aangezicht tot aangezicht te spreken, zodat onze vreugde volledig mag zijn.
13 De kinderen van uw uitverkoren zuster groeten u. Amen.

Derde Johannes

HOOFDSTUK 1

1 De oudste voor de geliefde Gaius, van wie ik in waarheid houd.
2 Geliefden, ik wens bovenal dat u voorspoedig zult zijn en gezond zult zijn, net zoals uw ziel voorspoedig is.
3 Want ik was zeer verheugd toen de broeders kwamen en getuigden van de waarheid die in u is, zoals u in de waarheid wandelt.
4 Ik heb geen grotere vreugde dan te horen dat mijn kinderen in waarheid wandelen.
5 Geliefden, u doet getrouw alles wat u doet met de broeders en met vreemden;
6 Die voor de kerk hebben getuigd van uw naastenliefde; die u goed zult doen als u op een goddelijke manier op reis gaat:
7Omdat zij ter wille van zijn naam zijn uitgegaan, zonder iets van de heidenen mee te nemen.
8 Daarom moeten we zulke dingen ontvangen, zodat we medehelpers van de waarheid kunnen zijn.
9 Ik schreef aan de kerk: maar Diotrefes, die graag de voorrang onder hen wil hebben, ontvangt ons niet.
10 Welnu, als ik kom, zal ik zijn daden gedenken die hij doet, terwijl hij met kwade woorden tegen ons praat; en daar niet tevreden mee, ontvangt hij zelf ook niet de broeders, en verbiedt hen die dat willen, en werpt hen uit de kerk.
11 Geliefden, volg niet het kwade, maar het goede. Hij die goed doet, is uit God; maar hij die kwaad doet, heeft God niet gezien.
12 Demetrius heeft een goed bericht over alle mensen, en over de waarheid zelf: ja, en wij getuigen ook; en u weet dat ons verslag waar is.
13 Ik had veel te schrijven, maar ik zal u niet met inkt en pen schrijven:
14 Maar ik vertrouw erop dat ik u binnenkort zal zien, en dat we van aangezicht tot aangezicht zullen spreken. Vrede zij met u. Onze vrienden groeten u. Begroet de vrienden bij naam.

Jood

HOOFDSTUK 1

1 Judas, de dienaar van Jezus Christus en broer van Jakobus, aan degenen die geheiligd en bewaard zijn door God de Vader
in Jezus Christus, en heet:
2Genade voor jou en vrede en liefde worden vermenigvuldigd.
3 Geliefden, toen ik mijn uiterste best deed om jullie over de algemene verlossing te schrijven, was het noodzakelijk dat ik dat deed
Ik schrijf u en spoor u aan om ernstig te strijden voor het geloof dat ooit aan de heiligen werd gegeven
is overgedragen.
4Want er zijn bepaalde mensen die er onverwachts zijn binnengeslopen, die voorbestemd zijn voor dit oordeel, goddelozen
mensen die de genade van onze God veranderen in vrijheid en de enige Heer God en onze Heer Jezus Christus
afstand gedaan
5 Ik zal je er dan aan herinneren, ook al wist je het ooit, dat de Heer, nadat Hij het volk had uitgezonden
redde Egypte en vernietigde vervolgens de ongelovigen.
6 En de engelen die hun eerste plaats niet behielden, maar hun eigen verblijfplaats verlieten, heeft Hij in eeuwige ketenen onder zich
duisternis bleef bestaan tot het oordeel van de grote dag.
7 Net als Sodom en Gomorra en de steden eromheen, op dezelfde manier, zichzelf overgevend aan hoererij en
vreemd vlees achtervolgden, als voorbeeld gesteld worden, terwijl zij de wraak van het eeuwige vuur ondergaan.
8 Op dezelfde manier verontreinigen deze smerige dromers het vlees, verachten ze de heerschappij en spreken ze kwaad over waardigheid.
9 Maar de aartsengel Michaël, toen hij met de duivel twistte over het lichaam van Mozes, deed dat niet.
durfde geen lasterlijke beschuldiging tegen hem in te brengen, maar zei: De Heer strafte u.
10 Maar ze spreken kwaad over de dingen die ze niet weten; maar wat ze van nature weten, als brute beesten, vernietigen zichzelf daardoor.
11 Wee hun! want zij gingen de weg van Kaïn in en renden gretig achter de dwaling van Bileam aan
beloning, en kwam om in de tegenspraak van Core.
12 Dit zijn vlekken op jouw liefdesfeesten, wanneer ze met jou feesten en zichzelf zonder angst voeden: wolken
zijn ze zonder water, meegevoerd door de wind; bomen waarvan het fruit verwelkt, zonder fruit, tweemaal dood, tot aan de
wortels ontworteld;
13 Woedende golven van de zee, die hun eigen schaamte schuimen; dwalende sterren, voor wie de duisternis van de
duisternis wordt voor altijd bewaard.
14 En Henoch, de zevende vanaf Adam, profeteerde ook over hen en zei: Zie, de Heer komt met tienduizenden mensen.
zijn heiligen,
15 om aan allen het oordeel te voltrekken en alle goddelozen onder hen te veroordelen van al hun slechte daden
die zij goddeloos hebben begaan, en van al hun harde toespraken die slechte zondaars tegen hem hebben gesproken.
16 Dit zijn murmureerders, klagers die naar hun eigen begeerten wandelen; en hun mond spreekt grote opwinding
woorden, met bewondering voor mensen waar ze misbruik van kunnen maken.
17 Maar geliefden, denk aan de woorden die eerder zijn gesproken door de apostelen van onze Heer Jezus Christus;
18 Hoe ze je vertelden dat er de laatste tijd spotters moeten zijn die volgens hun eigen goddeloosheid zijn
lusten moeten lopen.
19 Dit zijn zij die zich zinnelijk afscheiden, zonder de Geest.
20 Maar jullie, geliefden, bouw jezelf op op je allerheiligste geloof, terwijl je bidt in de Heilige Geest,
21 Blijf in de liefde van God, terwijl u de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus verwacht tot de
eeuwig leven.
22 En heb medelijden met sommigen, wat een verschil maakt:
23 En anderen redden het uit angst door hen uit het vuur te trekken; haat zelfs het kleed dat door het vlees bevlekt is.
24 En aan hem die in staat is u voor een val te behoeden en u onberispelijk voor het aangezicht van zijn heerlijkheid te stellen
met grote vreugde gezeten,
25 Aan de enige wijze God, onze Heiland, zij glorie en majesteit, heerschappij en macht, nu en voor altijd. Amen

Openbaring

HOOFDSTUK 1

1 De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om aan Zijn dienstknechten te tonen wat spoedig moet gebeuren; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven.
2 Die getuigde van het Woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus, en van al wat hij gezien heeft.
3 Zalig is hij die voorleest, en zij die horen de woorden van deze profetie en bewaren hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.
4 Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt, en van de zeven geesten die voor zijn troon zijn.
5 En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, en de Eerstgeborene uit de doden, en de Vorst van de koningen der aarde, Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed,
6 En Hij heeft ons gemaakt tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader; Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.
7 Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven. Ja, Amen.
8 Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.
9 Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in het geduld van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos om het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.
10 Ik was in de geest op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin,
11 En Hij zeide: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste. En wat gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus, en naar Thyatira, en naar Sardis, en naar Filadelfia, en naar Laodicea.
12 En ik keerde mij om, om de stem te zien, die met mij sprak. En mij omkerend, zag ik zeven gouden kandelaren;
13 En in het midden van de zeven kandelaren stond iemand die leek op de Mensenzoon, bekleed met een gewaad tot aan de voeten en om de borsten omgord met een gouden gordel.
14 Zijn hoofd en zijn haren waren wit als wol, als sneeuw, en zijn ogen waren als een vuurvlam.
15 En zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend in een oven; en zijn stem was als het geluid van vele wateren.
16 En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.
17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten. En Hij legde Zijn rechterhand op mij en zeide tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste.
18 Ik ben de levende en Ik ben dood geweest, en zie, Ik leef tot in alle eeuwigheid. En Ik heb de sleutels van het dodenrijk en van de dood.
19 Schrijf op wat u gezien hebt, wat er is en wat er hierna zal gebeuren.
20 Het geheimenis der zeven sterren, die gij in mijn rechterhand gezien hebt, en de zeven gouden kandelaren. De zeven sterren zijn de engelen der zeven gemeenten; en de zeven kandelaren, die gij gezien hebt, zijn de zeven gemeenten.

HOOFDSTUK 2

1 Schrijf aan de engel van de gemeente te Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die in het midden van de zeven gouden kandelaren wandelt:
2 Ik weet uw werken, uw inspanning en uw geduld, en dat u de slechten niet kunt verdragen. U hebt degenen op de proef gesteld die zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn. U hebt ze leugenaars bevonden.
3 En gij hebt verdragen en hebt geduld, en gij hebt om mijns Naams wil gearbeid en zijt niet moede geworden.
4 Maar Ik heb tegen u: u hebt uw eerste liefde verlaten.
5 Bedenk dan van welke hoogte u gevallen bent, bekeer u en doe uw eerste werken. Maar als u dat niet doet, kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats weghalen, als u zich niet bekeert.
6 Maar dit hebt u, dat u de daden van de Nikolaïeten haat, die ook Ik haat.
7 Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het midden van het paradijs van God staat.
8 En schrijf aan de engel van de gemeente in Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood was en levend is geworden:
9 Ik ken uw werken, uw verdrukking en uw armoede, terwijl u rijk bent. Ik ken ook de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar een synagoge van Satan.
10 Wees niet bevreesd voor hetgeen u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt, en u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees getrouw tot de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven.
11 Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal van de tweede dood geen schade lijden.
12 En schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij, Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft:
13 Ik weet uw werken en waar u woont, namelijk waar de troon van Satan is. U houdt vast aan Mijn Naam en hebt Mijn geloof niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getrouwe getuige, die bij u gedood is, waar Satan woont.
14 Maar Ik heb enkele dingen tegen u, dat u daar mensen hebt die de leer van Bileam aanhangen, die Balak leerde de Israëlieten een struikelblok voor te leggen, zodat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij zouden bedrijven.
15 Zo hebt ook u degenen die de leer van de Nikolaïeten aanhangen, maar die leer haat Ik.
16 Kom tot inkeer, anders kom Ik snel naar u toe en zal tegen hen strijden met het zwaard van Mijn mond.
17 Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen

een nieuwe naam geschreven, die niemand kent, dan die hem ontvangt.
18 En schrijf aan de engel van de gemeente in Thyatira: Dit zegt de Zoon van God, Die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als blinkend koper:
19 Ik weet uw werken, uw liefde, uw geloof, uw geduld en uw werken, waarvan de laatste meer zijn dan de eerste.
20 Maar Ik heb nog enkele dingen tegen u, dat u de vrouw Izebel, die zegt dat zij een profetes is, laat onderwijzen en Mijn dienaren verleiden om hoererij te bedrijven en afgodenoffers te eten.
21 En Ik gaf haar de tijd om berouw te tonen over haar hoererij, maar zij toonde geen berouw.
22 Zie, Ik werp haar op het ziekbed en hen die met haar overspel plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun daden.
23 En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen, en alle gemeenten zullen weten, dat Ik het ben, die nieren en harten doorzoek; en Ik zal u vergelden, ieder naar uw werken.
24 Maar tot u zeg Ik en tot de overigen in Thyatira, die deze leer niet hebben en die de diepten van de satan, zoals zij zeggen, niet hebben gekend: Ik zal u geen andere last opleggen.
25 Maar wat u al hebt, moet u vasthouden, totdat Ik kom.
26 En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken.
27 En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten zullen zij verbrijzeld worden, zoals Ik ook van Mijn Vader ontvangen heb.
28 En Ik zal hem de morgenster geven.
29 Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.

HOOFDSTUK 3

1 En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij, Die de zeven Geesten Gods heeft en de zeven sterren: Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, en gij zijt dood.
2 Wees waakzaam en versterk het overige, dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet volmaakt bevonden voor God.
3 Gedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en houd het vast, en bekeer u. Indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik over u komen zal.
4 Gij hebt ook in Sardis enkele namen, die hun kleren niet bezoedeld hebben; en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn.
5 Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren. En Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.
6 Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.
7 En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft; Die opent, en niemand zal sluiten, en Die sluit, en niemand zal openen:
8 Ik weet uw werken; zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt Mijn woord bewaard en Mijn Naam niet verloochend.
9 Zie, Ik ga sommigen maken uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en zich neerbuigen voor uw voeten, en erkennen dat Ik u heb liefgehad.
10 Omdat u het bevel van Mijn geduld bewaard hebt, zal ook Ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over de hele wereld komen zal om hen te verzoeken die op de aarde wonen.
11 Zie, Ik kom spoedig; houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon neme.
12 Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer gaan. En Ik zal op hem de Naam schrijven van Mijn God en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt bij Mijn God vandaan, en ook Mijn nieuwe Naam.
13 Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.
14 En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin van de schepping van God:
15 Ik weet uw werken, dat u noch koud bent, noch heet. Waart gij maar koud of heet.
16 Omdat u lauw bent en niet koud en niet warm, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.
17 Omdat u zegt: Ik ben rijk, en ik heb alles wat ik heb, en ik heb aan niets gebrek, en u weet niet, dat u de ellendige, jammerlijke, arme, blinde en naakte bent.
18 Ik raad u aan van Mij goud te kopen dat in het vuur gelouterd is, opdat u rijk moogt worden; en witte kleren, opdat u gekleed moogt worden en de schande van uw naaktheid niet zichtbaar wordt; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u moogt zien.
19 Allen die ik liefheb, bestraf en tuchtig ik; wees daarom ijverig en bekeer u.
20 Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij.
21 Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon.
22 Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.

HOOFDSTUK 4

1 Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel, en de eerste stem die ik hoorde, was als van een bazuin, die met mij sprak, en zei: Kom hier omhoog, en ik zal u tonen wat hierna gebeuren moet.
2 En terstond raakte ik in vervoering, en zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat Iemand.
3 En hij die erop zat, was van aanzien gelijk aan de jaspis en de sardius. En rondom de troon was een regenboog, van aanzien gelijk aan de smaragd.
4 Rondom de troon waren vierentwintig zetels. Op de zetels zag ik vierentwintig ouderlingen zitten, gekleed in witte gewaden en met gouden kronen op hun hoofd.

5 En van de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en
stemmen. En er brandden zeven vurige fakkels vóór de
troon; dit zijn de zeven Geesten van God.
6 En vóór de troon was een glazen zee, gelijk kristal. En in
het midden van de troon en rondom de troon waren vier
dieren, vol ogen van voren en van achteren.
7 En het eerste dier leek op een leeuw, en het tweede dier
leek op een kalf, en het derde dier had het gezicht als van
een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend.
8 En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels
rondom, en vanbinnen waren ze vol ogen. En zij hadden
dag en nacht geen rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de
Heere God, de Almachtige, Die was en Die is en Die komt.
9 En wanneer die dieren heerlijkheid, eer en dankzegging
geven aan Hem Die op de troon zit, Die leeft in alle
eeuwigheid,
10 De vierentwintig ouderlingen vallen neer voor Hem, Die
op de troon zit, en aanbidden Hem, Die leeft in alle
eeuwigheid, en werpen hun kronen neer voor de troon,
zeggende:
11 Gij, onze Heere en God, zijt waardig de heerlijkheid, de
eer en de macht te ontvangen, want Gij hebt alle dingen
geschapen, en om Uw wil bestaan zij en werden zij
geschapen.

HOOFDSTUK 5

1 En ik zag in de rechterhand van Hem Die op de troon zat,
een boekrol, van binnen en van buiten beschreven,
verzegeld met zeven zegels.
2 En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep:
Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels te
verbreken?
3 En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder
de aarde, kon het boek openen of erin kijken.
4 En ik weende zeer, omdat er niemand werd gevonden die
waardig was het boek te openen, te lezen of in te zien.
5 En een van de ouderlingen zei tegen mij: Ween niet. Zie,
de Leeuw uit de stam Juda, de Wortel van David, heeft
overwonnen om het boek te openen en zijn zeven zegels te
verbreken.
6 En ik zag, en zie, te midden van de troon en van de vier
dieren en te midden van de ouderlingen, stond een Lam, als
geslacht, met zeven horens en zeven ogen. Dit zijn de
zeven Geesten van God, die uitgezonden zijn over de hele
aarde.
7 En Hij kwam en nam het boek uit de rechterhand van
Hem Die op de troon zat.
8 En toen het de boekrol genomen had, wierpen de vier
dieren en de vierentwintig ouderlingen zich voor het Lam
neer. Ze hadden elk een citer en gouden schalen vol
reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.
9 En zij zongen een nieuw lied en zeiden: Gij zijt waardig
het boek te nemen en zijn zegels te openen, want Gij zijt
geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit
alle stammen en talen en volken en natiën,
10 En Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en
priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde.
11 En ik zag, en ik hoorde een stem van vele engelen
rondom de troon, en de dieren en de ouderlingen; en hun
aantal was tienduizend maal tienduizenden, en duizenden
maal duizenden;
12 En Hij zei met luider stem: Het Lam dat geslacht is, is
waardig de kracht te ontvangen en de rijkdom, de wijsheid,
de sterkte, de eer, de heerlijkheid en de lof.
13 En elk schepsel in de hemel, op de aarde, onder de aarde
en op de zee, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem,
Die op de troon zit, en het Lam, zij de lof en de eer, en de
heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.
14 En de vier dieren zeiden: Amen. En de vierentwintig
ouderlingen vielen neder en aanbaden Hem, Die leeft in
alle eeuwigheid.

HOOFDSTUK 6

1 En ik zag, toen het Lam het ene zegel opende, en ik
hoorde een van de vier dieren met een stem als van een
donderslag zeggen: Kom en zie!
2 En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een
boog; en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit,
overwinnende en om te overwinnen.
3 En toen het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het
tweede dier zeggen: Kom en zie.
4 En een ander paard, dat rood was, kwam eraan. En aan
hem, die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de
aarde weg te nemen, en dat zij elkaar zouden afslachten. En
hem werd een groot zwaard gegeven.
5 En toen Hij het derde zegel geopend had, hoorde ik het
derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart
paard, en die erop zat, had een weegschaal in zijn hand.
6 En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren,
die zeide: Een maat tarwe voor een penning, en drie maten
gerst voor een penning; en breng geen schade toe aan de
olie en de wijn.
7 En toen het het vierde zegel geopend had, hoorde ik de
stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie.
8 En ik zag, en zie, een vaal paard; en die daarop zat, zijn
naam was de Dood, en de Hel volgde hem. En hun werd
macht gegeven over het vierde deel der aarde, om te doden
met het zwaard, en met honger, en met de dood, en met de
wilde dieren der aarde.
9 En toen Hij het vijfde zegel geopend had, zag ik onder
het altaar de zielen van hen die geslacht waren om het
Woord van God en om het getuigenis dat zij hadden.
10 En zij riepen met luider stem, zeggende: Hoelang,
heilige en waarachtige Heerser, zult Gij niet oordelen en
ons bloed wreken aan hen, die op de aarde wonen?
11 En aan ieder van hen werden witte gewaden gegeven,
en hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten
rusten, totdat ook hun mededienstknechten en hun broeders,
die evenals zij gedood zouden worden, voltallig zouden
zijn.
12 En ik zag, toen het Lam het zesde zegel geopend had, en
zie, er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart
als een haren zak, en de maan werd als bloed.
13 En de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een
vijgenboom zijn onrijpe vijgen laat vallen, als hij door een
harde wind geschud wordt.
14 En de hemel week terug, zoals een boekrol die wordt
opgerold; en alle bergen en eilanden werden van hun plaats
gerukt.
15 En de koningen der aarde, en de rijken, en de oversten
over duizend, en de helden, en alle slaven en vrije mannen
verborgen zich in de holen en in de rotsen der bergen;

16 En tot de bergen en de rotsen zei Hij: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam.
17 Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie zal bestaan?

HOOFDSTUK 7

1 Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde vast, zodat er geen wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enige boom.
2 En ik zag een andere engel opstijgen van de opgang der zon, die het zegel van de levende God had, en hij riep met luide stem tot de vier engelen, aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen,
3 En zij zeiden: Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.
4 Toen hoorde ik het aantal van hen die verzegeld waren: er waren honderdvierenveertigduizend verzegeld uit alle stammen van de kinderen Israëls.
5 Van den stam Juda waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Ruben waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Gad waren er twaalf duizend verzegeld.
6 Van de stam Aser waren er twaalfduizend verzegeld. Van de stam Neptalim waren er twaalfduizend verzegeld. Van de stam Manasse waren er twaalfduizend verzegeld.
7 Van den stam Simeon waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Levi waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Issaschar waren er twaalf duizend verzegeld.
8 Van den stam Zebulon waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Jozef waren er twaalf duizend verzegeld. Van den stam Benjamin waren er twaalf duizend verzegeld.
9 Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun hand.
10 En zij riepen met luider stem, zeggende: De zaligheid zij onze God, Die op de troon zit, en het Lam.
11 En alle engelen stonden rondom de troon en rondom de oudsten en de vier dieren, en zij vielen voor de troon op hun aangezicht neer en aanbaden God,
12 Zeggende: Amen! De lof, en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de eer, en de kracht, en de sterkte zij onze God in alle eeuwigheid. Amen.
13 En een van de ouderlingen antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden? En waar komen zij vandaan?
14 En ik zeide tot hem: Heere, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen, en hebben hun klederen gewassen, en hebben ze wit gemaakt in het bloed des Lams.
15 Daarom zijn zij voor de troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal in hun midden wonen.
16 Zij zullen geen honger meer lijden en geen dorst meer hebben, en de zon zal hen niet meer treffen, noch enige hitte.
17 Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

HOOFDSTUK 8

1 En toen Hij het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang.
2 En ik zag de zeven engelen die voor God stonden, en hun werden zeven bazuinen gegeven.
3 En er kwam een andere engel, die bij het altaar stond met een gouden wierookvat. Hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het zou offeren op het gouden altaar, dat voor de troon stond, met de gebeden van alle heiligen.
4 En de rook van het reukwerk, dat met de gebeden van de heiligen meekwam, steeg uit de hand van de engel op naar God.
5 En de engel nam het wierookvat, vulde het met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde. En er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving.
6 En de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden, maakten zich gereed om op de bazuin te blazen.
7 En de eerste engel blies de bazuin, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en dat werd op de aarde geworpen. En het derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde.
8 En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen. En het derde deel van de zee werd bloed, en het derde deel van de zee werd rood.
9 En het derde deel van de levende wezens in de zee stierf, en het derde deel van de schepen verging.
10 En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster uit de hemel, brandend als een fakkel, en zij viel op het derde deel van de rivieren en op de waterbronnen,
11 En de naam van de ster was Alsem. En het derde deel van het water werd alsem. En veel mensen stierven van het water, omdat het bitter was geworden.
12 En de vierde engel blies de bazuin, en het derde deel van de zon werd getroffen, en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan verduisterd werd, en de dag voor het derde deel geen licht meer gaf, en de nacht desgelijks.
13 En ik zag en hoorde een engel vliegen in het midden van de hemel, die met luide stem riep: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige stemmen van de bazuin van de drie engelen die nog op de bazuin zullen blazen!

HOOFDSTUK 9

1 En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster uit de hemel op de aarde vallen, en hem werd de sleutel tot de put van de afgrond gegeven.
2 En hij opende de put van de afgrond, en er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven. Ook de zon en de lucht werden verduisterd door de rook uit de put.
3 En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde te voorschijn, en hun werd macht gegeven, zoals de schorpioenen der aarde macht hebben.
4 En hun werd gezegd dat zij het gras van de aarde niet mochten beschadigen, noch enig groen gewas, noch enige

boom, maar alleen de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden.
5 En hun werd gegeven dat zij hen niet zouden doden, maar dat zij vijf maanden lang gepijnigd zouden worden. En hun pijniging was als de pijniging door een schorpioen, wanneer hij een mens steekt.
6 En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar zullen die niet vinden; zij zullen naar de dood verlangen, maar de dood zal van hen vluchten.
7 De gedaanten van de sprinkhanen leken op paarden die voor de strijd klaargemaakt waren. Op hun koppen zaten kronen die leken op gouden kronen. Hun gezichten waren als gezichten van mensen.
8 En hun haar was als dat van vrouwen, en hun tanden waren als die van leeuwen.
9 En zij hadden borstharnassen als van ijzer, en het geluid van hun vleugels was als het geluid van wagens met vele paarden die ten strijde snellen.
10 En zij hadden staarten die leken op schorpioenen, en er zaten angels in hun staarten. En hun macht was om de mensen vijf maanden lang schade toe te brengen.
11 En zij hadden een koning over zich, de engel van de afgrond. In het Hebreeuws heet hij Abaddon, maar in het Grieks heet hij Apollyon.
12 Het ene wee is voorbijgegaan, en zie, er komen nog twee weeën hierna.
13 En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat:
14 En hij zei tegen de zesde engel, die de bazuin had: Maak de vier engelen los die bij de grote rivier, de Eufraat, vastgebonden zijn.
15 En de vier engelen, die gereed waren voor een uur, een dag, een maand en een jaar, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden.
16 En het aantal ruiters bedroeg tweehonderdduizend duizend. Ik hoorde hun aantal.
17 En aldus zag ik in het visioen de paarden en hen die erop zaten, met borstharnassen van vuur, hyacint en zwavel. En de koppen van de paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun bek kwam vuur, rook en zwavel.
18 Door deze drie dingen werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun mond kwamen.
19 Want hun macht ligt in hun bek en in hun staarten. Want hun staarten lijken op slangen, en ze hebben koppen, en daarmee brengen ze schade toe.
20 En de overige mensen, die niet gedood werden door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de duivelen niet meer te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen, noch lopen.
21 Zij bekeerden zich niet van hun moorden, hun toverijen, hun hoererij en hun diefstallen.

HOOFDSTUK 10

1 En ik zag een andere sterke engel uit de hemel neerdalen, bekleed met een wolk, en er was een regenboog boven zijn hoofd, en zijn gezicht was als de zon, en zijn voeten waren als vurige pilaren.
2 En Hij had in Zijn hand een klein geopend boekje, en Hij zette Zijn rechtervoet op de zee, en Zijn linkervoet op de aarde,
3 En hij riep met luider stem, zoals een leeuw brult. En toen hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen.
4 Toen de zeven donderslagen hun stemmen gesproken hadden, wilde ik ze opschrijven. Maar ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf het niet op.
5 En de engel die ik op de zee en op de aarde zag staan, hief zijn hand op naar de hemel,
6 En Hij zwoer bij Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn.
7 Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer die op de bazuin zal blazen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, zoals Hij het aan Zijn dienaren, de profeten, verkondigd heeft.
8 En de stem die ik uit de hemel had gehoord, sprak opnieuw tot mij en zei: Ga heen en neem het kleine boekje dat geopend ligt in de hand van de engel die op de zee en op de aarde staat.
9 En ik ging tot den engel, en zeide tot hem: Geef mij het boekje. En hij zeide tot mij: Neem het, en eet het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honig.
10 En ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op. Het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het opgegeten had, werd het bitter in mijn buik.
11 En hij zei tegen mij: U moet opnieuw profeteren over vele volken, natiën, talen en koningen.

HOOFDSTUK 11

1 En mij werd een rietstok gegeven, die op een staf leek. En de engel stond erbij en zei: Sta op en meet de tempel van God en het altaar en hen die daarin aanbidden.
2 Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, eruit en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang.
3 En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen profeteren, twaalfhonderdzestig dagen lang, gekleed in zakken.
4Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God van de aarde staan.
5 En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en verslindt hun vijanden. Indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij op deze wijze gedood worden.
6 Dezen hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt in de dagen dat zij profeteren, en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen, en zij hebben macht de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen.
7 En wanneer zij hun getuigenis voleindigd zullen hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, oorlog tegen hen voeren, en het zal hen overwinnen en hen doden.

8 En hun lijken zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk Sodom en Egypte wordt genoemd, waar ook onze Heer gekruisigd werd.
9 En de mensen uit de volken, stammen, talen en natiën zullen hun dode lichamen drie en een halve dag zien, en zij zullen niet toelaten dat hun lijken in graven worden gelegd.
10 En de bewoners van de aarde zullen zich over hen verblijden en feestvieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, zo gepijnigd hebben.
11 En na drie en een halve dag kwam de levensgeest van God in hen, en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen.
12 En zij hoorden een grote stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op! En zij klommen in de wolk op naar de hemel, en hun vijanden aanschouwden hen.
13 En op datzelfde uur ontstond er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad stortte in. Bij de aardbeving vielen zevenduizend mensen om het leven. En de overigen werden bevreesd en gaven eer aan de God van de hemel.
14 Het tweede wee is voorbijgegaan, zie, het derde wee komt spoedig.
15 En de zevende engel blies de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn gekomen aan onze Heere en aan Zijn Gezalfde, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid.
16 En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun tronen zaten, vielen op hun aangezicht en aanbaden God,
17 en zeiden: Wij danken U, Heere, God de Almachtige, Die is, Die was, en Die komt, omdat Gij Uw grote kracht hebt aangenomen en als Koning hebt geheerst.
18 En de volken zijn toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en ook de tijd voor de doden, om geoordeeld te worden, en om het loon te geven aan Uw dienaren, de profeten, en aan de heiligen en aan hen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten; en om te verderven degenen die de aarde verderven.
19 En de tempel van God in de hemel ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel. Er kwamen bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en zware hagel.

HOOFDSTUK 12

1 En er werd een groot teken aan de hemel gezien: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.
2 En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensnood en in pijn om te baren.
3 En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie, een grote vuurrode draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen.
4 En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden, zodra het geboren was.
5 En zij baarde een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken zou hoeden met een ijzeren staf. En haar Kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon.
6 Toen vluchtte de vrouw naar de woestijn, waar zij een plaats had die door God voor haar was bereid. Daar zou men haar twaalfhonderdzestig dagen voeden.
7 En er ontstond oorlog in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog,
8 En zij hebben geen macht gekregen, en hun plaats is in de hemel niet meer gevonden.
9 En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld verleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.
10 En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God, en de macht van Zijn Gezalfde, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen.
11 En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood.
12 Daarom, verheugt u, gij hemelen, en gij die daarin woont. Wee de bewoners der aarde en der zee, want de duivel is tot u nedergekomen, en heeft grote toorn, wetende, dat hij nog maar weinig tijd heeft.
13 En toen de draak zag dat hij op de aarde was geworpen, ging hij de vrouw vervolgen die het mannelijke Kind gebaard had.
14 En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed zou worden, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang.
15 En de slang wierp uit haar bek water als een rivier, achter de vrouw aan, om haar door de rivier te laten meesleuren.
16 En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwolg de rivier die de draak uit zijn bek had geworpen.
17 En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben.

HOOFDSTUK 13

1 En ik zag uit de zee een beest opkomen, dat zeven koppen en tien horens had. Op zijn horens stonden tien diademen en op zijn koppen stonden godslasterlijke namen.
2 En het beest dat ik zag, leek op een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer, en zijn muil was als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht.
3 En ik zag een van zijn koppen als dodelijk gewond, en zijn dodelijke wond genas. En de hele aarde ging het beest met verbazing achterna.
4 En zij aanbaden de draak, die aan het beest macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren?
5 En hem werd een mond gegeven die grote woorden en godslasteringen sprak, en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen.
6 En het opende zijn mond tot lasteringen tegen God, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen.

7 En hem werd gegeven oorlog te voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen; en hem werd macht gegeven over alle stammen, talen en natiën.
8 En allen die op de aarde wonen, zullen hem aanbidden, van wie de namen niet geschreven staan in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is, vanaf de grondlegging van de wereld.
9 Als iemand oren heeft, laat hij dan luisteren.
10 Wie in gevangenschap voert, zal in gevangenschap gaan; wie met het zwaard doodt, moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is het geduld en het geloof van de heiligen.
11 En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde, en het had twee horens, net als die van het Lam, maar het sprak als de draak.
12 En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit, en het bewerkt dat de aarde en zij die daarop wonen, het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was.
13 En Hij doet grote tekenen, zodat Hij vuur uit de hemel op de aarde laat neerkomen voor de ogen van de mensen,
14 En het verleidt hen die op de aarde wonen, door de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend werd.
15 En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden.
16 En hij zorgt ervoor dat allen, klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf, een merkteken ontvangen op hun rechterhand of op hun voorhoofd.
17 En dat niemand mocht kopen of verkopen, behalve hij die het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam had.
18 Hier is de wijsheid: die verstand heeft, berekene het getal van het beest; want het is het getal van een mens; en zijn getal is zeshonderd zes en zestig.

HOOFDSTUK 14

1 En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend mensen, die de Naam van zijn Vader op hun voorhoofden geschreven hadden.
2 En ik hoorde een stem uit de hemel, als de stem van vele wateren en als de stem van zware donder. En ik hoorde de stem van harpspelers die op hun harpen speelden.
3 En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon en vóór de vier dieren en de oudsten; en niemand kon het lied leren, behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren.
4 Dezen zijn het, die zich niet met vrouwen hebben bevlekt, want zij zijn maagden. Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar het ook heengaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, als eerstelingen voor God en het Lam.
5 En in hun mond is geen bedrog gevonden, want zij zijn onberispelijk voor de troon van God.
6 En ik zag een andere engel vliegen in het midden van de hemel, die het eeuwige Evangelie had om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan alle natie, stam, taal en volk,
7 En zeg met luider stem: Vrees God en geef Hem eer, want de ure van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.
8 En een andere engel volgde, die zei: Gevallen, gevallen is Babel, die grote stad, omdat zij van de wijn van de toorn van haar hoererij alle volken heeft laten drinken.
9 En een derde engel volgde hen, zeggende met een luide stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt,
10 Hij zal ook drinken van de wijn van Gods toorn, die onvermengd is ingeschonken in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de ogen van de heilige engelen en van het Lam.
11 En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheid, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.
12 Hier zien we de volharding van de heiligen, die de geboden van God en het geloof in Jezus bewaren.
13 En ik hoorde een stem uit de hemel tot mij zeggen: Schrijf op, zalig zijn de doden, die van nu aan in de Heere sterven. Ja, zegt de Geest, dat zij rusten van hun arbeid, en hun werken volgen hen na.
14 En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat iemand gelijk een mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel.
15 En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tot Hem die op de wolk zat: Sla uw sikkel uit en maai, want de tijd om te maaien is gekomen, want de oogst van de aarde is rijp.
16 En Hij Die op de wolk zat, sloeg zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid.
17 En er kwam een andere engel uit de tempel die in de hemel is, ook hij had een scherpe sikkel.
18 En een andere engel kwam van het altaar, die macht had over het vuur, en hij riep met een luide roep tot hem die de scherpe sikkel had, en zei: Sla uw scherpe sikkel eruit en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want haar druiven zijn rijp.
19 En de engel sloeg zijn sikkel in de aarde, en oogstte de wijnstok van de aarde af, en wierp die in de grote wijnpers van de toorn van God.
20 En de wijnpers werd buiten de stad getreden, en er vloeide bloed uit de wijnpers, tot aan de teugels van de paarden, over een afstand van zestienhonderd stadiën.

HOOFDSTUK 15

1 En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderbaar: zeven engelen met de zeven laatste plagen, want daarmee is de toorn van God voleindigd.
2 En ik zag iets als een zee van glas, met vuur vermengd, en de overwinnaars van het beest, van zijn beeld, van zijn merkteken en van het getal van zijn naam, stonden aan de glazen zee, met de citers Gods.
3 En zij zongen het lied van Mozes, de dienaar van God, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn Uw werken, Heere God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij, Koning der heiligen.
4 Wie zou U niet vrezen, HEERE, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij alleen zijt heilig. Want alle volken

zullen komen en voor U nederbuigen, omdat Uw oordelen openbaar zijn gemaakt.
5 En daarna zag ik, en zie, de tempel van de tabernakel van de getuigenis in de hemel werd geopend.
6 En de zeven engelen, die de zeven plagen hadden, kwamen uit de tempel, gekleed in rein en blinkend linnen, en hun borst omgord met gouden gordels.
7 En een van de vier dieren gaf de zeven engelen zeven gouden schalen, vol met de toorn van God, die leeft in alle eeuwigheid.
8 En de tempel werd vervuld met rook door de heerlijkheid van God en door zijn kracht, en niemand kon de tempel binnengaan, totdat de zeven plagen van de zeven engelen vervuld waren.

HOOFDSTUK 16

1 En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tegen de zeven engelen: Ga heen en giet de schalen van de toorn van God uit over de aarde.
2 En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde, en er kwam een kwaadaardige en kwalijke zweer aan de mensen die het merkteken van het beest hadden en aan hen die zijn beeld aanbaden.
3 En de tweede engel goot zijn schaal uit in de zee, en deze werd als bloed van een dode; en alle levende zielen stierven in de zee.
4 En de derde engel goot zijn schaal uit over de rivieren en de waterbronnen, en het werd bloed.
5 En ik hoorde de engel van de wateren zeggen: Gij, HEERE, zijt rechtvaardig, Die is, en Die was, en Die zijn zal, omdat Gij aldus geoordeeld hebt.
6 Want zij hebben het bloed van heiligen en profeten vergoten, en bloed hebt Gij hun te drinken gegeven, omdat zij het waard zijn.
7 En ik hoorde een ander bij het altaar zeggen: Zo is het ook, Heer, onze God, de Almachtige, uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig.
8 En de vierde engel goot zijn schaal uit over de zon, en hem werd macht gegeven om de mensen met vuur te verbranden.
9 En de mensen werden verbrand door de grote hitte en lasterden de Naam van God, die de macht heeft over deze plagen, en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven.
10 En de vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest; en zijn koninkrijk werd vol duisternis; en zij kauwden op hun tongen van pijn,
11 En zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en hun zweren, en zij bekeerden zich niet van hun daden.
12 En de zesde engel goot zijn schaal uit over de grote rivier, de Eufraat, en het water ervan droogde op, zodat de weg voor de koningen van het oosten gereedgemaakt kon worden.
13 En ik zag uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, die leken op kikvorsen.
14 Want het zijn geesten van demonen, die tekenen doen en uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog op de grote dag van de almachtige God.
15 Zie, Ik kom als een dief. Zalig is hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en men zijn schande aanschouwe.
16 En hij verzamelde hen op een plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd.
17 En de zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht. En er klonk een luide stem uit de tempel van de hemel, vanaf de troon, die zei: Het is geschied.
18 En er kwamen stemmen, en donderslagen, en bliksemflitsen, en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is sinds er mensen op de aarde waren: zo'n zware aardbeving, zo groot.
19 En de grote stad viel in drie stukken uiteen, en de steden van de heidenvolken stortten in. En het grote Babel werd voor God in herinnering gebracht, om daaraan de beker met de wijn van de gramschap van Zijn toorn te geven.
20 En alle eilanden vluchtten weg, en de bergen werden niet meer gevonden.
21 En er viel een grote hagel uit de hemel op de mensen, elke steen ongeveer zo zwaar als een talent. En de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag ervan was buitengewoon groot.

HOOFDSTUK 17

1 En een van de zeven engelen, die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom hier, ik zal u het oordeel tonen over de grote hoer, die zit aan de vele wateren.
2 Met haar hebben de koningen der aarde hoererij bedreven, en de bewoners der aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij.
3 Hij bracht mij in de geest weg naar de woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens.
4 En de vrouw was gekleed in purper en scharlaken, en rijk versierd met goud, edelgesteente en parels, en zij had een gouden beker in haar hand, vol gruwelen en onreinheden van haar hoererij.
5 En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: GEHEIMZINNIGHEID, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER VAN DE HOEREN EN VAN DE GRUWELEN DER AARDE.
6 En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus. Toen ik haar zag, was ik zeer verbaasd en verwonderd.
7 En de engel zeide tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u het geheimenis van de vrouw zeggen, en van het beest, dat haar draagt, dat de zeven koppen en de tien horens heeft.
8 Het beest dat u gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit de afgrond en naar het verderf gaan. En zij die op de aarde wonen, van wie niet de naam vanaf de grondlegging van de wereld in het boek des levens geschreven staat, zullen zich verwonderen als zij het beest zien, dat was en niet is, hoewel het er toch is.
9 En hier is het verstand dat wijsheid heeft: de zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit.
10 En er zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, en één is er nog, en de andere is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven.

11 En het beest dat was en niet is, dat is de achtste, maar het is uit de zeven en gaat ten verderve.
12 En de tien horens die u zag, zijn tien koningen, die nog geen koningschap hebben ontvangen, maar die samen met het beest één uur koninklijke macht zullen ontvangen.
13 Dezen zijn één van zin en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen.
14 Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen, want Hij is de Heere der heren en de Koning der koningen, en zij die met Hem zijn, zijn geroepenen, uitverkorenen en gelovigen.
15 En hij zei tegen mij: De wateren die je gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken, menigten, natiën en talen.
16 En de tien horens die u op het beest zag, die zullen de hoer haten, en zullen haar verwoest en naakt maken, en zij zullen haar vlees eten, en zij zullen haar met vuur verbranden.
17 Want God heeft hun in het hart gegeven om zijn wil te doen en om eensgezind te zijn en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zullen zijn.
18 En de vrouw die u zag, is de grote stad, die koning is over de koningen der aarde.

HOOFDSTUK 18

1 Hierna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen. Hij had grote macht en de aarde werd verlicht door zijn licht.
2 En hij riep met krachtige stem: Gevallen, gevallen is het grote Babel, en zij is een woonplaats geworden van duivelen, een schuilplaats voor alle onreine geesten en een schuilplaats voor alle onreine en verfoeilijke vogels.
3 Want van de wijn van de toorn van haar hoererij hebben alle volken gedronken, en de koningen van de aarde hebben hoererij met haar bedreven, en de kooplieden van de aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde.
4 En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, mijn volk, opdat u geen gemeenschap hebt aan haar zonden en opdat u niet van haar plagen ontvangt.
5 Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht.
6 Beloon haar zoals zij jou heeft beloont, en verdubbel haar overeenkomstig haar daden; vul de beker die zij heeft gevuld, tot het dubbele.
7 Hoezeer zij zich ook verheerlijkt en weelderig geleefd heeft, zoveel pijniging en rouw bezorgt haar; want zij zegt in haar hart: Ik zit als koningin, en ik ben geen weduwe, en zal geen rouw zien.
8 Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en hongersnood, en zij zal geheel verbrand worden met vuur. Want de HEERE, God, is sterk, Hij zal haar oordelen.
9 En de koningen der aarde, die hoererij met haar bedreven hebben en weelderig geleefd hebben, zullen over haar rouw bedrijven en over haar weeklagen, wanneer zij de rook van haar brand zien,
10 Zij bleven van verre staan uit vrees voor haar pijniging en zeiden: Wee, wee, Babylon, de grote stad, de sterke stad! Want in één uur is uw oordeel gekomen.
11 En de kooplieden der aarde zullen over haar wenen en rouw bedrijven, omdat niemand hun waren meer koopt.
12 De koopwaar van goud, zilver, edelgesteente, parels, fijn linnen, purper, zijde en scharlaken, en al het thynehout, en allerlei ivoren voorwerpen, en allerlei voorwerpen van het kostbaarste hout, koper, ijzer en marmer,
13 En kaneel, reukwerk, zalven, wierook, wijn, olie, meelbloem en tarwe, lastdieren, schapen, paarden en wagens, slaven en zielen van mensen.
14 En de vruchten waarnaar uw ziel verlangde, zullen van u weggaan, en al wat sierlijk en mooi was, zal van u weggaan, en u zult ze in het geheel niet meer vinden.
15 De kooplieden van deze dingen, die door haar rijk zijn geworden, zullen van verre blijven staan uit vrees voor haar pijniging, wenend en rouwklagend,
16 En hij zei: Wee, wee, die grote stad, die gekleed was in fijn linnen, purper en scharlaken, en versierd was met goud, edelgesteente en paarlen!
17 Want in één uur is zo grote rijkdom tenietgedaan. En alle schippers, en al het gezelschap op de schepen, en de matrozen, en al degenen die ter zee handeldrijven, stonden van verre,
18 Toen zij de rook van haar brand zagen, riepen zij: Welke stad is gelijk aan deze grote stad!
19 En zij wierpen stof op hun hoofden en schreeuwden, wenend en weeklagend, zeggende: Wee, wee, die grote stad, waarin allen die schepen op zee hadden, rijk geworden zijn vanwege haar kostbaarheid! Want in één uur is zij verwoest.
20 Verheug u over haar, hemel, heilige apostelen en profeten, want God heeft u recht op haar verschaft.
21 En een sterke engel hief een steen op, gelijk een grote molensteen, en wierp die in de zee, zeggende: Aldus zal met geweld de grote stad Babylon neergeworpen worden, en zij zal in het geheel niet meer gevonden worden.
22 En de stem van harpisten, van muzikanten, van fluitspelers en van trompetters zal in het geheel niet meer in u gehoord worden; en geen vakman, van welk ambacht dan ook, zal in u gevonden worden; en het geluid van een molensteen zal in het geheel niet meer in u gehoord worden.
23 En het licht van de kaars zal beslist niet meer in u schijnen, en de stem van de bruidegom en van de bruid zal beslist niet meer in u gehoord worden. Want uw kooplieden waren de groten der aarde, en door uw toverijen werden alle volken misleid.
24 En in haar werd het bloed gevonden van profeten en heiligen en van allen die op de aarde gedood zijn.

HOOFDSTUK 19

1 En na deze dingen hoorde ik een luide stem van een grote menigte in de hemel, die zei: Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de macht zij de HEERE, onze God.
2 Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig, omdat Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde met haar hoererij te gronde richtte, en Hij heeft het bloed van Zijn dienaren van haar hand gewroken.
3 En wederom zeiden zij: Halleluja! En haar rook steeg op in alle eeuwigheid.
4 En de vierentwintig oudsten en de vier dieren vielen neer en aanbaden God, Die op de troon zat, en zeiden: Amen, halleluja.

5 En er klonk een stem uit de troon, die zei: Looft onze God, al zijn dienaren en u die Hem vreest, klein en groot.
6 En ik hoorde als een stem van een grote menigte, en als een stem van vele wateren, en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, heeft het koningschap aanvaard.
7 Laten wij blij zijn en juichen en Hem eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.
8 En haar werd gegeven zich te kleden met smetteloos en blinkend fijn linnen, want het fijne linnen zijn de rechtvaardige daden van de heiligen.
9 En hij zeide tot mij: Schrijf: Zalig zijn zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.
10 En ik viel aan zijn voeten om hem te aanbidden. En hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en van uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God; want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie.
11 En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Die daarop zat, werd genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid.
12 Zijn ogen waren als een vuurvlam en op zijn hoofd waren veel kronen. Ook had hij een naam opgeschreven, die niemand kende dan hijzelf.
13 En Hij was bekleed met een kleed dat in bloed gedoopt was. En Zijn Naam wordt genoemd: Het Woord van God.
14 En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos.
15 En uit Zijn mond komt een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, en Hij treedt de wijnpersbak van de wijn der gramschap en der toorn van God, de Almachtige.
16 En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: KONING DER KONINGEN EN HEERE DER HEREN.
17 En ik zag een engel in de zon staan, en hij riep met luide stem tot alle vogels die hoog in de lucht vlogen: Komt en verzamelt u voor de maaltijd van de grote God.
18 Om te eten het vlees van koningen, en het vlees van hoofdlieden, en het vlees van helden, en het vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en het vlees van alle mensen, vrijen en slaven, kleinen en groten.
19 En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legers, verzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger.
20 En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die tekenen voor zijn aangezicht gedaan had, waarmee hij hen verleid had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en hen, die zijn beeld aanbaden. Deze beiden werden levend geworpen in een poel van vuur, die met zwavel brandde.
21 En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, welk zwaard uit Zijn mond kwam; en al de vogels werden verzadigd met hun vlees.

HOOFDSTUK 20

1 En ik zag een engel uit de hemel neerdalen met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand.
2 En hij greep de draak, de oude slang, die de duivel en de satan is, en bond hem duizend jaar,
3 En hij wierp hem in de afgrond, sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de heidenvolken niet meer zou verleiden, totdat de duizend jaren voorbij zouden zijn; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten.
4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden. En zij werden weer levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaar lang.
5 Maar de overige doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaren voorbij waren. Dit is de eerste opstanding.
6 Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.
7 En wanneer de duizend jaren voorbij zijn, zal Satan uit zijn gevangenis worden losgelaten,
8 En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. Hun aantal is als het zand van de zee.
9 En zij kwamen op over de breedte van de aarde en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. En vuur daalde van God neer uit de hemel en verteerde hen.
10 En de duivel, die hen verleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.
11 En ik zag een grote witte troon en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, en er werd geen plaats meer voor hen gevonden.
12 En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God, en de boeken werden geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens, en de doden werden geoordeeld op grond van wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken.
13 En de zee gaf de doden die in haar waren, en ook de dood en het dodenrijk gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder overeenkomstig hun werken.
14 En de dood en de hel werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood.
15 En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.

HOOFDSTUK 21

1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer.
2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, van God vandaan, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man versierd is.
3 En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, geklaag of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.
5 En Hij, Die op de troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw.
6 En Hij zeide tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Ik zal den dorstigen geven uit de fontein van het water des levens om niet.
7 Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal hem tot een God zijn en hij zal Mij tot een zoon zijn.
8 Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die brandt van vuur en zwavel. Dit is de tweede dood.
9 En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen, kwam naar mij toe en sprak met mij en zei: Kom hier, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien.
10 En hij voerde mij weg in de geest naar een grote en hoge berg en toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, die neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan,
11 Zij had de heerlijkheid Gods, en haar glans was als een zeer kostbare steen, als een kristalheldere jaspissteen.
12 En het had een grote en hoge muur, en het had twaalf poorten, en bij de poorten twaalf engelen, en er stonden namen op geschreven, welke de namen zijn van de twaalf stammen van de kinderen Israëls.
13 Aan de oostkant drie poorten, aan de noordkant drie poorten, aan de zuidkant drie poorten en aan de westkant drie poorten.
14 En de muur van de stad had twaalf fundamenten, en daarop de namen van de twaalf apostelen van het Lam.
15 En hij die met mij sprak, had een gouden meetstok om de stad, haar poorten en haar muur op te meten.
16 En de stad lag vierkant, en de lengte was even groot als de breedte; en hij mat de stad met de rietstok, twaalf duizend stadiën. De lengte en de breedte en de hoogte ervan waren gelijk.
17 En hij mat de muur ervan: honderdvierenveertig el, naar de maat van een mensen, dat is de maat van de engel.
18 En de muur ervan was gebouwd van jaspis, en de stad was van zuiver goud, gelijk aan helder glas.
19 En de fundamenten van de muur van de stad waren versierd met allerlei edelstenen. Het eerste fundament was jaspis; het tweede saffier; het derde chalcedoon; het vierde smaragd;
20 De vijfde, sardonyx; de zesde, sardius; de zevende, chrysoliet; de achtste, beril; de negende, een topaas; de tiende, een chrysopraas; de elfde, een hyacint; de twaalfde, een amethist.
21 En de twaalf poorten waren twaalf parels; elke afzonderlijke poort bestond uit één parel; en de straat van de stad was van zuiver goud, als doorschijnend glas.
22 En ik zag daarin geen tempel, want de Here God, de Almachtige, en het Lam zijn haar tempel.
23 En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp.
24 En de volken die behouden worden, zullen in het licht ervan wandelen; en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin.
25 En haar poorten zullen des daags nooit gesloten worden, want er zal daar geen nacht zijn.
26 En zij zullen de heerlijkheid en de eer van de volken daarin brengen.
27 En niets onreins, noch iets dat gruwel doet of leugen doet, zal daarin binnenkomen, maar zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam.

HOOFDSTUK 22

1 En hij toonde mij een rivier van zuiver water des levens, helder als kristal, die ontsprong aan de troon van God en van het Lam.
2 Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier stond de boom des levens, die twaalf soorten vruchten droeg, iedere maand zijn vrucht dragend; en de bladeren van de boom waren tot genezing van de volken.
3 En er zal geen vervloeking meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daar zijn, en zijn dienaars zullen Hem dienen.
4 En zij zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn.
5 En daar zal geen nacht zijn; en zij hebben geen lamp nodig, noch het licht van de zon, want de HEERE God verlicht hun; en zij zullen regeren tot in alle eeuwigheid.
6 En Hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig; en de Heere, de God der heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienaren te tonen hetgeen weldra geschieden moet.
7 Zie, Ik kom spoedig; welzalig is hij, die de woorden der profetie van dit boek in acht neemt.
8 En ik, Johannes, zag deze dingen en hoorde ze. En toen ik gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel, die mij deze dingen toonde.
9 Toen zei hij tegen mij: Doe dat niet, want ik ben een medederdienstknecht van u en van uw broeders, de profeten, en van hen die de woorden van dit boek in acht nemen. Aanbid God.
10 En Hij zeide tot mij: Verzegel de woorden der profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij.
11 Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen; en wie vuil is, laat hij nog meer vuil worden; en wie rechtvaardig is, laat hij nog meer rechtvaardig worden; en wie heilig is, laat hij nog meer heilig worden.
12 En zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon is bij Mij, om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is.
13 Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste.
14 Zalig zijn zij die zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de boom des levens en door de poorten de stad mogen binnengaan.
15 Want buiten zijn de honden, de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet.
16 Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen in de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, en de blinkende morgenster.

17 En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort,
zegge: Kom! En die dorst heeft, kome! En die wil, neme
het water des levens om niet.
18 Want ik betuig aan een ieder die de woorden van de
profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt,
zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek
beschreven zijn.
19 En indien iemand afdoet van de woorden van het boek
dezer profetie, zal God zijn deel afdoen aan het boek des
levens en aan de heilige stad, en aan de dingen, die in dit
boek geschreven zijn.
20 Die deze dingen getuigt, zegt: Voorwaar, Ik kom
spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!
21 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen.
Amen.